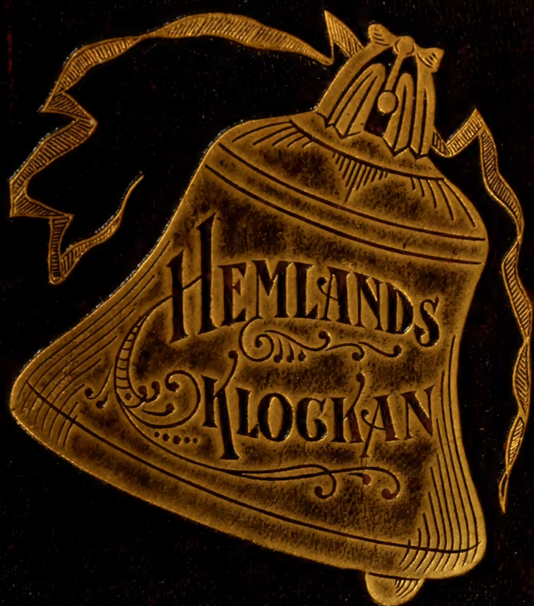
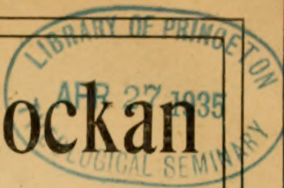

HEMLANDS
KLOCKAN

.50

207

Alma M. Johnson.

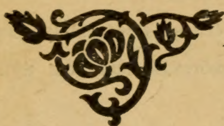

Hemlands-Klockan

ANDLIGA SÅNGER

FÖR

VÄCKELSE— OCH
UPPBYGGELSEMÖTEN
SÖNDAGSSKOLAN
OCH HEMMET

SAMLADE OCH UTGIFNA AF

P. BENSON

1225 WASHINGTON AVE. S.
MINNEAPOLIS, MINN.

GRANSKAD OCH TILLÖKT UPPLAGA

FÖRORD.

EMLANDS-KLOCKAN har under de nära sju år den varit utgifven rönt stor efterfrågan och har utgått i många upplagor samt är spridd öfverallt i detta land. Den användes i församlingar, i söndagsskolor, i ungdomsföreningar, i sångkörer och i strängband.

Behofvet att få boken tillökt med ett flertal sånger, i synnerhet församlingssånger, äfvenså sånger för särskilda tillfällen har dock gjort sig gällande och det är att hoppas, att detta rikligen tillfredsställes genom de 306 kärnfriska sånger, som nu med stora omkostnader blifvit tillagda.

Dessa sånger utgifvas äfven särskildt, under namnet ''HEMLANDS-KLOCKAN NO. 2,'' för att därigenom tillmötesgå dem som nyligen förskaffat sig första delen af boken.

Minneapolis i April, 1907,

UTGIFVAREN.

Skoog & DeLander, Printers, Minneapolis, Minn.

No. 1. Hemlandsklockan.

C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I C. Anderson. Arr.

D G D G E
1. Härligt hem-lands-klockan lju - der, Stämmer hög - tid i hvart
2. Den har to - nat ge-nom ti - den—Al-drig ha dess klämtslag
3. Och när lif - vets sol sig sän-ker,—Mörk och kall blir lif - vets
4. Hör dess to - ner hur de skal - la Öf - ver da - lar, sjö och
5. Må din klang, den himmelskt kla-ra, Dall-ra ge - nom ti-dens

A D G D
sinn'; Till en bröl - lops - fest den bju - der Hvar - je
dött; Åt den mat - te ut - af stri - den Ett nytt
stig, O, hvad ljuf - lig frid den skän - ker, Tröst och
strand; I - från graf och död de kal - la Till o-
rymd; Åt en-hvar i värl - dens sna - ra Rin - ga

A D G
själ:... Kom in, kom in!....
hopp i sjä - len födt.
hvi - la in - ner - lig.
död - lig - he-tens land.
fri - het i - från synd.
Lyss-na! högt dess to - ner

D G E A
bju - da: Vils-na barn, kom hem, kom hem! Snart för

D G A D
si - sta gång de lju - da. Kä - ra själ, kom hem, kom hem!

No. 2. Låt ljusen brinna.

Bertha M. Schweizer.
Öfvers. af C. A—n.

A. F. Myers.

I

1. Låt lju - sen brinna! mörkret är när, Nå - gon i nat - ten för- lo - rad snart är; Fre - stelser lig - ga allt-jämt i för - såt, Vak - ta för off - ret på lef - na-dens stråt.
2. Låt lju - sen brinna klart hvar du är, Bär glädjens budskap från Fräl-sa - ren kär, Att han än - nu vill för - lå - tel - se ge, Nåd för de fall - na i kär-lek be - te.
3. Sprid ut i nat-ten en strå-le klar, Mången skall räddas som nu vil - se far; Skyn - da dig, använd din kor - ta tid, Äg - na så Je - sus din bä - sta id.

Kör.

Låt lju - sen brin-na klart hvar du går, Sök de bort-lup - ne på ir - ran-de spår; Gå ut på vägar, bed dem att komma, Säg dem, att Jesus kallar dem hem.

rit.

No. 3. Säg något om Jesus.

A. F. M.
Öfvers. af C. A—n.

E. W. Fain.

1. Har du af Je - sus mot-ta - git fräls - ning? Ä - ger du ho-nom ut-i din själ? Är du för an - dras väl an - ge - lä - gen?
2. Kan du nu äl - ska dem som dig ha - ta? Bed - ja för dem, som stå dig e-mot? Ön-skar du se dem fräl - sta från syn-den?
3. Un - der all pröfning, tror du att Je - sus En - ligt sitt löf - te hjälpen beskär? Ön-skar du se att an - dra ha glä-dje?
4. Har du ett sin - ne så - som din Je - sus? An - das af kär-lek hvarje ditt ord? Ön-skar du an - dra hel - gel-sens sällhet?

Säg dem, att Je-sus kan fri-a hvar träl!
Säg dem, att Jesus dem älskar. Hur stort!
Säg dem, att endast hos Jesus den är!
Säg dem, att kraft fins i hans dyra blod.

Kör.

Sprid denna nyhet, mången vill lyss - na, Ro - pa ut högt på haf och på land. Säg dem, hur härligt Je-sus har frälst dig, Att han kan lö-sa dem från al - la band.

No. 4. Under hans vingar.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

1. O, jag kän - ner en vrå, dit jag of - ta får gå, Med be-
2. Jag en till - flykt har fått och det gör mig så godt, Att till
3 I min sa - li - ga vrå kan ej ky - lan mig nå, Ty hans
4. När jag smäg-tar af törst, hvad jag gör då som först Är att
5. Snart mig hem-tar en dag vän-nen Je - sus, då jag Med mång'

kym-mer och sorg dit jag i - lar. Hos min Je - sus jag
Je - sus få fly i all fa - ra; Och att få i rätt
sa - li - ga vin - gar mig skyd - da. Och med kär - le - kens
dric - ka ur lef - van - de käl - lan. Jag får mat vid hans
tu - sen - den upp - åt mig svin - gar. Jag med läng-tan ser

fritt al - la bördor blir qvitt, Trygg jag un-der hans vin-gar nu
tid, nåd, barm-her tig-het, frid. Un - der vin-gar-ne städs vill jag
glöd han mig vär mer i nöd; Jag för e - vigt får bo i hans
bord af hans ljuf-li - ga ord, Och vi ha det så godt oss e-
ut ef - ter tids-ål-drens slut, Stil - la bi - dan-de un - der hans

hvi - lar.
va - ra.
hyd - da.
mel - lan.
vin - gar.

Kör.

Un-der hans vin-gar der hvi - lar min själ,

D G

Un - der hans vin-gar der mår jag så väl, Un-der hans vin-gar mig

C G D G

Her - ren väl - sig - nar, Der är jag så trygg och säll.

No. 5. Skymningsbön.

Arranged.

G D G

1. Jag är så glad, när jag får gå I skymningsfriden skön
2. Det är så godt i ens - lig-het Få kla - ga Gud sin nöd
3. Jag tän - ker då på hvad jag fått Och hvad alltjemt jag får
4. Jag tän - ker på den fröjd och ro, Som en gång vän-tar mig.
5. Och när mitt tim-glas run - nit ut, Det va - re Guds be - hag,

C G D G

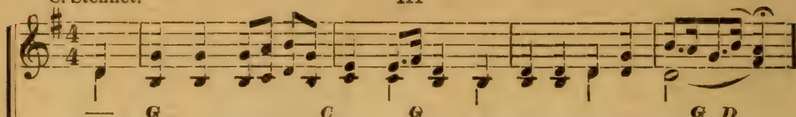
Långt bort från jord - be-kym-ren små Till Gud i stil - la bön.
Och ha i Guds barmher - tig-het Sitt en - da värn och stöd.
Och ka - star allt, båd' stort och smått, På den som allt för - mår.
Den tan - ken lif - var upp min tro Här på be-kym-rens stig.
Att lugnt må bli min lef - nads slut Och se'n en e - vig dag.

G C D G

-Långt bort från jord-be - kym-ren små Till Gud i stil - la bön.
Och ha i Guds barmher - tig-het Sitt en - da värn och stöd.
Och ka - star allt båd' stort och smått, På den som allt för - mår.
Den tan - ken lif - var upp min tro Här på be-kym-rens stig.
Att lugnt må bli min lef-nads slut Och se'n en e - vig dag.

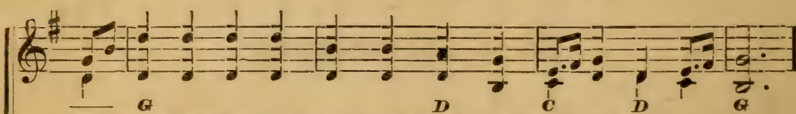
No. 6. Jag står på stormig Jordans strand.

S. Stennet. III

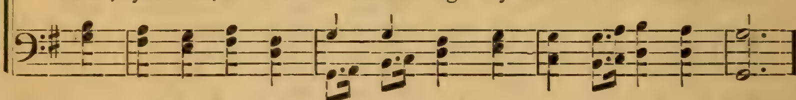

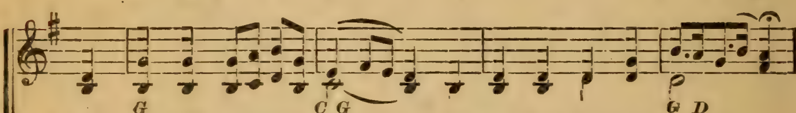
1. Jag står på stormig Jordans strand Och ser med längtans blick..
2. O hvil-ken syn, all sällhets höjd Går öfver all vår tro!......
3. Och öf-ver him-lens rymd så vid En e-vig morgon gryr.....
4. Ej ky-lig vind, ej gif-tig flägt Kan hinna helsans strand...

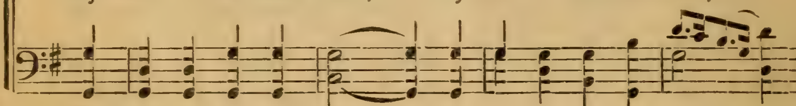

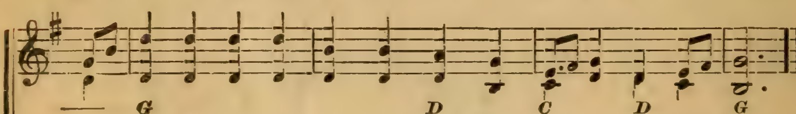
Upp till det skö-na Kanaans land, Der jag mitt hemman fick.
Der fly-ta strömmar ut- af fröjd I grö-na da-lars ro,
Guds Son re-ge-rar der i frid, För ho-nom nat-ten flyr.
Nöd, sjukdom, he-la dö-dens slägt Ej fins i fri-dens land.
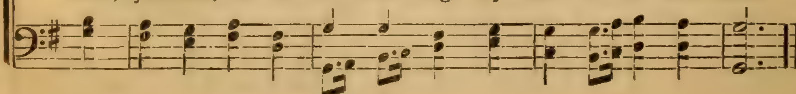

Der jag mitt hemman fick,..... Der jag mitt hemman fick,......
I grö-na da-lars ro,...... I grö-na da-lars ro,........
För ho-nom nat-ten flyr,...... För ho-nom nat-ten flyr, ...
Ej fins i fri-dens land,.... Ej fins i fri-dens land,......

Upp till det skö-na Ka-naans land, Der jag mitt hemman fick..
Der fly-ta strömmar ut- af fröjd I grö-na da-lars ro.
Guds Son re-ge-rar der i frid, För ho-nom nat-ten flyr.
Nöd, sjukdom, he-la dö-dens slägt Ej fins i fri-dens land.

No. 7. Sällhetens grund.

N. F. I N. Frykman.

A D A E A

1. När min Gud jag hål - ler kär, Är jag lyck-lig hvar jag är,
2. Je - su frid i sjä -lens grund Gör mig lycklig hvarje stund.
3. Stil - la, nöjd och tå - lig blott— O det är en här - lig lott!
4. Ge - nom tron i Je - su namn, Slu - ten i hans kärleksfamn,

A D A E A

Om på mörk och ö - de strand, El - ler ut - i Edens land.
När på fä - stet so - len ler, När hon går i ve-ster ner.
Mot den pär - lan jor-dens guld In - tet an - nat är än mull.
Har jag u - tan an - dra stöd Mer än nog i lif och död.

Kör.

E A F♯m D A E

Lyck-lig är jag, lyck- lig är jag, Je - sus är min vän....

A D A E A

Han som fräl- ste röf - va - ren, O, han är den-sam - me än.

No. 8. Jesus återlöst mig.

Capo d'astro på 3:e bandet. I Arranged.

1. Min själ långt bor-ta gick från Gud På syndens bre-da stig, Till dess Guds helge an - de kom Och skyldig döm - de mig Jag såg, att jag för - lo - rad var Och bor - ta var mitt mod. Jag ned-föll vid min Je - su kors, Där han ut - göt sitt blod.

2. Det var för fall-na Je - sus dog,— Att sö - ka dem han kom Det var för dem han göt sitt blod, Att fräl-sa dem från dom. Och där - för led han tå - ligt hån, Han tör - ne-kro-nan bar. Och där - för vå - ga - de jag fram Till kor - set som jag var.

3. Själ, Je - sus ta - lar nu till dig, Se på din Fräl-sa - re Be - känn din synd och lämna den, Och Je - sus nåd skall ge. Hans kraft skall hjäl-pa dig att gladt Gå fram i Je - su spår. Vid lif - vets slut från jor - den du Med fröjd till him - len går.

I *Kör.*

Je - sus å - ter - löst mig, Hans nåd är o - änd-lig. Han gaf ut sitt lif, Att jag från synd må gå

Je - sus å - ter - löst mig, Hans nåd är o - änd-lig. För e-vigt i

2

G C S C
fri, Hal-le - lu - ja! him - len Hos Gud jag får bli.

No. 9. Det fins ett hem.

III

Arranged.

D A
1. Det fins ett hem där e - vig sång skall klin-ga, Det fins ett
2. Det fins ett hem på an - dra si - dan graf-ven; Där lik - het
3. Det fins ett hem långt bort från syn-den, nö - den. Det fins ett
4. Det fins ett hem långt i - från jor-dens vim - mel, Det hem-met
5. Till det - ta hem jag en gång snart skall fa - ra, Och e - vigt

D G
hem, där fräl - sta ska - ror brin - ga Ett e - vigt
är e - mel - lan kung och slaf - ven. Där allt blott
hem, där röf - va - ren i dö - den Fick rum hos
är i här - lig - he - tens him - mel, Där allt blott
där hos Gud min Fa - der va - ra, Då nöjd jag

D A D G D A D
pris till Je - sus kär, Mitt hem är där, mitt hem är där.
frid och kär-lek är, Mitt hem är där, mitt hem är där.
Je - sus, vän-nen kär. Mitt hem är där, mitt hem är där.
i - del kär-lek är. Mitt hem är där, mitt hem är där.
sjunger hem-ma där: Mitt hem är här, mitt hem är här.

No. 10. Vill du möta mig vid källan?

III

G C D G

1. Vill du mö - ta mig vid käl - lan, När jag nått det go-da land?
2. Vill du mö - ta mig vid käl - lan? O, jag vet att jag skall der
3. Vill du mö - ta mig vid käl - lan? Ef - ter dig jag der vill se

G C D G

Vill du mö - ta mig vid käl - lan, Skall jag trycka der din hand?
Nju - ta mer af brö-ders kär - lek Än jag nå'nsin kun-nat här!
I min Je - su ljuf - va när - het, Och der äng-lar mot mig le.

Em B Em A D

An-dra vän-ner der mig hel - sa, Vänner, dem jag äl-skat här.
Och när sången väldigt -bru - sar, Skö - na - re den blir för mig,
Han vill mö-ta mig vid käl - lan, Han, som allt i al - la är.

G C D G

Men jag frå-gar dy - re bro - der, Vill ock du mig mö-ta der?
Om i den sig ljuf-ligt blan-dar Rö-sten, broder, ock af dig.
O, min broder, vill du, vill du, Vill du ock mig mö-ta der?

Kör.

C B Em A
Jag vill mö - ta dig vid käl - lan, Ja, vid käl- lan klar och

D G
skär; Jag vill mö - ta dig vid
Jag vill mö - ta, jag vill mö - - - ta dig vid

C D G
käl - lan, Ja, jag vill dig mö - ta der!

No. 11. Dag och natt äro dina.

(Sjunges som no. 10.)

1. Dag och natt ju äro Herrens
Herren Guds, allsvåldig, stor,
Fastän ljuset är hans klädnad
Han i mörkret ändå bor.
Natt och dag beständigt växla
För hans folk på denna jord.
Men af honom städs de följas,
Så han lofvat i sitt ord.

KÖR. Och uti det nya Salem
Intet mörker mera är;
Ty det evigt klara ljuset,
Herren Zebaot, är der.

2. Låtom oss då ej förskräckas,
När som dagen tager slut,
Solen sjunker, mörkret växer,
Alla vilddjur draga ut.
Om och vägen knappt vi skymta,
Ingen stjerna lyser mer,
Herrens ögon dock oss leda,
Uti nåd till oss han ser. KÖR.

3. Herren vare evigt prisad,
Natten dock ej herska får;
"Varde ljus," Han ännu säger,
Solen fram ur mörkret går.
Och i Herrens ljus vi vandra
Glade framåt vid hans hand.
Salighetens dag har uppgått
Öfver dödens skuggas land. KÖR.

No. 12. Jag älskar söndagsskolan.

III

D A D

1. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan Och vil - ligt skyn-dar dit,
2. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan Ty jag får lä - ra der,
3. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan Ty Je - sus fin - nes der,

D A D

Att der bland barnen sjun - ga Och lä - ra med all flit.
Hur Je - sus har mig äl - skat, Hur god och mild han är.
Och mån-ga Je - su vän - ner, Som hål - la ho - nom kär,

G D

Jag vill ej da - gen spil - la I lätt - ja, synd och lek,
Och or - det om hans kär - lek, Som är min bä - ste vän,
Bland dem jag här får lä - ra, Att sjun - ga Lammets sång,

D A D

Jag skyr den on - da verl - den Och fal - ska vän - ners svek.
Det le - der mig att äl - ska Min Fräl - sa-re i - gen.
Den jag ock vän-tar sjun - ga Vid Lammets tron en gång.

No. 13. Är det sannt.

III

G D

1. Är det sannt att Je - sus är min bro - der, Är det
2. Gud, min bro-der!— un - der öf - ver un - der! Stör - re
3. Fast jag al - drig tror det som jag vil - le, Är dock

G E

sannt, att arf - vet hör mig till? O, så bort med
nåd väl al - drig tän - kas må. Fast jag ej kan
sa - ken all - tid li - ka sann. Ej i tve - kan

Am G D G

al - la tå - re - flo - der, Bort med allt, som än mig äng - sla vill!
tro det al - la stun-der, Är jag sa - lig på hans ord än-då.
jag min frid för-spil - le, Ef - ter Je - sus al - drig lju - ga kan.

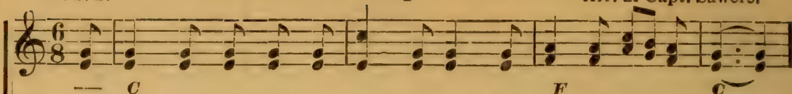
4. Han har sagt: "min Fader--eder Fader,"
Han har sagt: "min Gud och eder Gud."
O, min arma själ är du ej glader,
Att ock du har fått ett sådant bud!

5. O, det broderskapet! Se, det gäller
Mer än allt hvad här man nämna kan;
Ty i bredd med Jesus det mig ställer,
Ger mig rätt till samma arf, som han.

6. Samma arf deruppe i det höga!
Samma himmel, samme Gud och Far.
Herre, Herre, öppna blott mitt öga
För de skatter jag dock verkligt har!

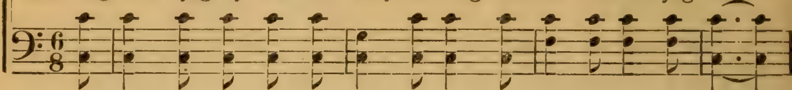
No. 14. Den frigjordes fröjd.

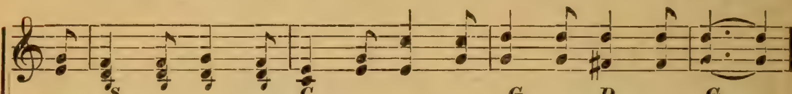
D. S. S. I Arr. af Capt. Sawers.

— C F C

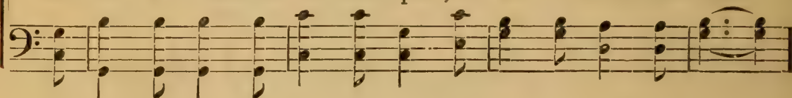
1. Jag är i sanning för-nöjd och glad, Se'n hjertats synda - sår
2. Jag kan ej an - nat än va - ra glad Och sjun-ga i stor fröjd,
3. Hvad med mig är gjordt det är af Gud, Lof, ä - ra ske hans namn!
4. Säg. har jag ej lof att fröj - da mig Där-öf - ver att jag fått

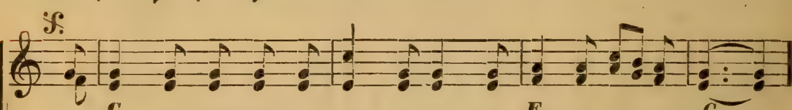

S C G D G

Blef he - ladt ut - af Je - su hand, Hel-breg-da jag nu står.
Som bar - na-ska - pet i - gen-fått, Hos Gud i him - lens höjd.
Han tog mig upp ur syn-dens dy Och bär mig i sin famn.
Ett te - sta - men-te som stått prof, På him - lens hus och lott?

C F C

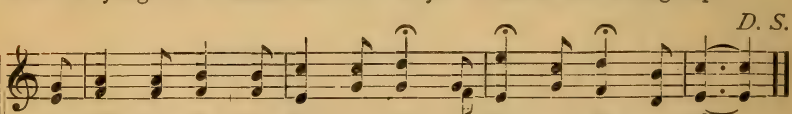
Den tro jag ä - ger är viss och fast På Herren Je - sus sjelf,
Nu kan jag ock lä - sa klart min rätt Till här-lig-he - tens land,
Till prins är jag född af kungars Kung, Den he - la verlden styr.
Allt har jag nu fått, det till - hör mig, Så Herrens ord mig lär;

— C F C
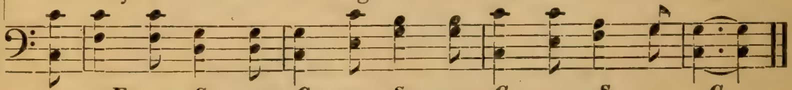
Kör. Så sjung nu: A-men! Hal - le - lu-ja! Och slå ditt stränga-spel.

D. S.

F S C S C S C

Och dric-ker ge - nom ho - nom nu Ur lif - sens kla - ra elf.
Och se min skatt, min Je - sus der, På Fa-drens hög - ra hand.
Ty men - ni - skan han äl - skar mest, Jag är för ho - nom dyr.
Och fröjd i Gud för öf - rigt är Den stark-het han be - skär.

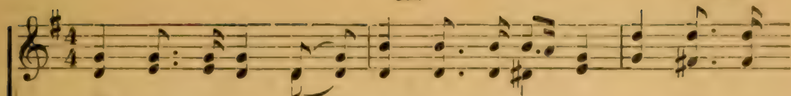
F S C S C S C

Sjung ut - af hjär - tat, sjung af fröjd, Då ta - ga äng - lar del.

Used by per.

No. 15. Jesus allena.

III Arranged.

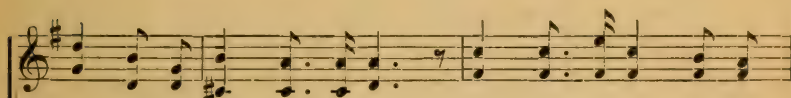
G

1. Je - sus al - le - na mitt hjär - ta skall ä - ga, Je - sus al-
2. Je - sus al - le - na mitt lif skall till-hö - ra. Han är min
3. Je - sus al - le - na från syn - den mig los - sat, Je - sus al-
4. Je - sus al - le - na skall mig ve - der-qvic-ka, När un - der

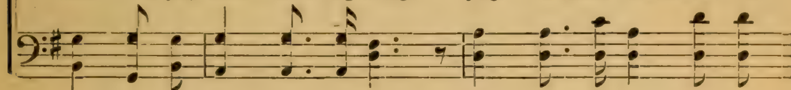
G

Kör. Ej bör jag sör - ja, ej bör jag kla - ga, Je - sus min

D C

le - na der - in - ne skall bo. In - gen-ting här kan hans
brudgum och jag är hans brud. Vill jag blott stän - digt hans
le - na min själ har gjort fri. Hans sto - ra kär - lek mitt
stri - den jag kän - ner mig svag. Jag ur hans blods-käl - la

D C

bro - der, är all - tid mig när. Han har ock lof - vat att

D. C.

G D G

kär - lek uppvä - ga, En-dast i ho - nom min själ haf-ver ro.
vil - ja full-gö - ra, Får jag i him - len den snö-hvi - ta skrud.
hjär - ta för-kros-sat, Sen göt han kär - le - kens bal-sam der-i.
stän-digt får dric-ka Hel - sa och kraft ut - i väl - di - ga drag.

G D G

hand om mig ta - ga, Trots al - la stor-mar mot hemmet det bär.

5. Jesus allena skall sist efter striden
Föra mig in i den himmelska hamn;
Der skall jag ostörd få njuta af friden,
Hvilande trygg i min brudgummes famn.

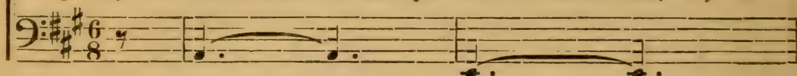
No. 16. Något för Jesus.

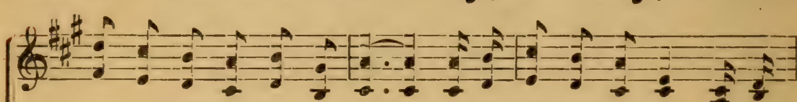
F. E. B. Öfvers. af C. A--n. I F. E. Belden.

A E

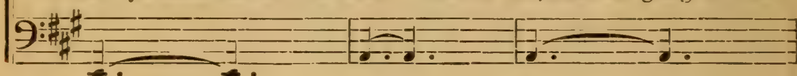
1. Det fins hemma för dig, kä-ra barn, en mis-sion, Go-da
2. Ut-i sko-lan du har en mission för hvar dag: Va-ra
3, Ej i him-len för-visst blir på verk-sam-het brist, Ej af

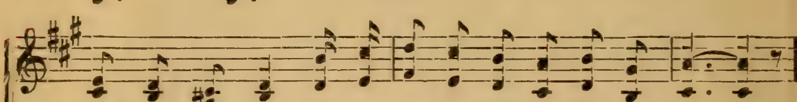

A

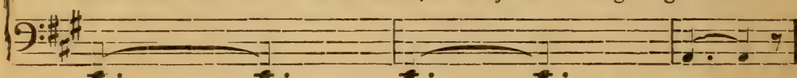
ord kan du spri-da all-tid. Där-för, ej då för-stå, du till
fli-tig, uppmärksam all-tid, När lek-tio-nen på-går, att du
lätt-ja man där hö-ra skall. Al-la de, som en gång ärf-va
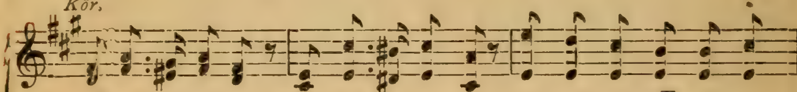

E A

Ki-na må gå För att gag-na din mä-sta-res sak.....
allt väl för-står. Under sång, under bön li-ka-så.....
him-len till sist Ä-ro barn, som ej få-fän-ga gått....

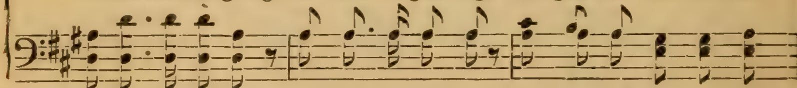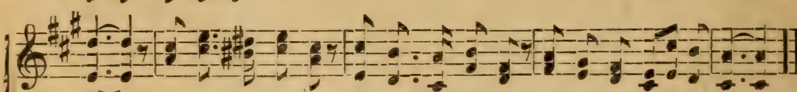

Kör.

D A E

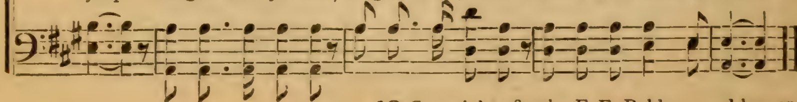
Blicka omkring dig, ar-be-te gifs dig, Nå-gon be-höf-ver din

A D E A

hjälp. Något för Je-sus, något för Jesus, Om ock ett leende blott.

No. 17. Har du mod?

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

1. Har du mod när vil - da vå - gor bru - - sa, Och din
2. Har du mod när skott och pi - lar hvi - na, Fi - en-
3. Har du mod att en - sam stå för Je - - sus Om än
4. Har du mod! kom, ställ dig med i le - - det, Tag ditt

far - kost ka-stas upp och ned? Kan du sjun - ga då om fa - sta
den dig hotfullt trän-ger på? Kan du då för - trö - sta på din
al - la vän-ner lem - na dig? Vill du föl - ja Mä - sta-ren, som
svärd, drag vapenrustning på! Blods-ba - né - ret sva-jar sk önt mot

klip - pan? Kan du tro och hop - pas Gud är med?
Her - re? Kan du hö - ja se - ger - fa - nan då?
sa - - de: Jag be - va - rar den som föl - jer mig?
höj - den, Se - ger - lön af Her - ren skall du få,

Kör.

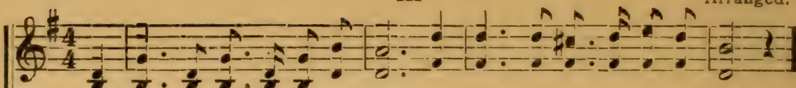
Upp kam-ra - ter! Mod i brö - stet, Je - sus fram i spet-sen

går! Feg het pas-sar ej Guds kämpar, Gud oss kraft består.

No. 18. Född på nytt.

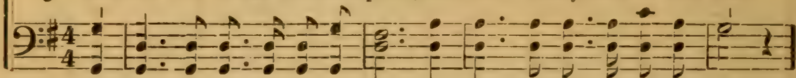
III

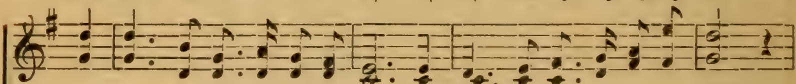
Arranged.

G D G

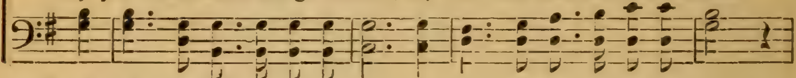
1. Då Je - sus här på jor-den gick, En natt en lärd till honom kom
2. O, det är mån-ga i vår tid, Som ic - ke fat-ta hvarför de
3. Men så var ic-ke Herrens plan;Han böd: På nytt du fö-das må!

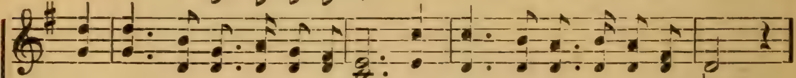

C D G

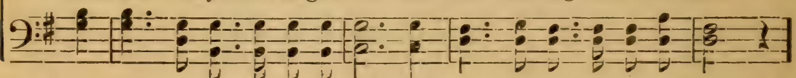
Och på ett spörsmål svaret fick: "På nytt du må - ste födas, om
Trots sträf-van all och in re strid Ej till - växt el - ler framgång se;
Ej jor - disk makt det gö-ra kan, Ej lär-dom skall det ens förstå.
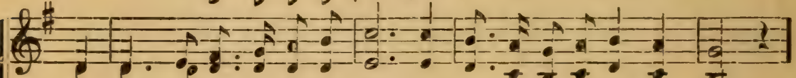

C D

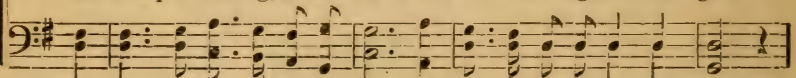
Du in - gå i Guds ri-ke må. Den lär - de det ej fat-ta kan
De un - dra att ej kraft de få Till att be-seg-ra syndens makt,
Men om din synd du ångrar nu Och ka - star dig i korsets flod,

G C D G

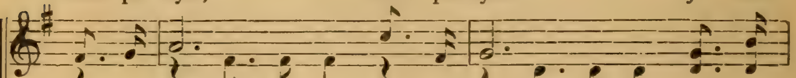
Och hem-lig - he-ten då för -stå Af Herrens sto-ra frälsningsplan.
Ej bar-na-skap mot-ta-ga så, Som Herren i sitt ord har sagt.
Han ska-par om dig, så att du Skall va - ra he-lig, ren och god.

Kör.

D G

Född på nytt, född på nytt! Je - sus

Född på nytt, född på nytt!

sa - de: "Du fö - das må på nytt! Om du
må på nytt!"

G C G D G
ön - skar en gång att se Je - sus, Du fö - das må på nytt.

No. 19. Närmare till dig.

L. S. III Arranged.

A E A

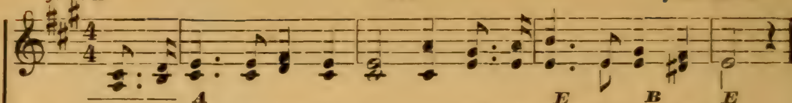
1. Närmare, o Jesus Krist till dig, Närmare, hvad än det kostar mig!
2. Närmare, om korset skulle än Bli din hand, som ock på nytt igen
3. Närmare till dig, om vägen bär Genom nattens djupa skuggor här!
4. Närmare till dig och dina sår! Och när snart jag mina vin-gar får,

D A E A

Närma-re i morgon än i går, Närmare, o Herre, år från år.
Binder mig allt fa-sta-re till dig Och från jord och verld mer löser mig.
Hvad du nödgas ta-ga, Herre, tag, Närmare till dig blott städs mig drag.
Samma ton ur hjärtat tränge sig: Närmare till dig, till dig, till dig!

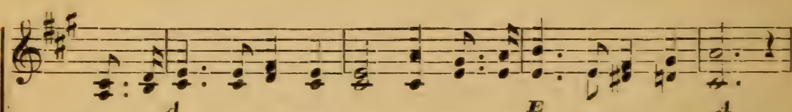
No. 20. Hemlandssång.

J. A. E. III J. A. Elner.

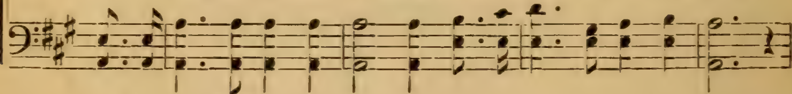

1. Tänk, när jag får hemma va - ra, Fri från allt, som trycker här
2. Tänk, när in - ga tå - rar rin - na, U - tan allt är i - del fröjd!
3. In - gen-ting skall der mig smär-ta, In - gen sak-nad in-gen död.
4. Bro der, sy - ster, här ej hvi - la, Stan-na ej i ök-nens sand.

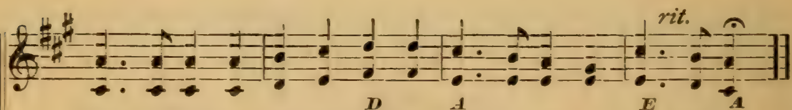
Och får se det un - der - ba - ra, Som är mig för-va - radt der!
Tänk, när kro - nan jag får vin - na Ut - i him - lens säl - la höjd
In - gen synd skall nå mitt hjer - ta, In - gen o - ro in - gen nöd.
Skynda, skynda, hemåt i - la, Hem till Ka-na'ns säl - la land.

Hvar - äst in - ga suc-kar hö - ras, In - gen kla-gan, in - tet ve.
Då skall jag med gläd-je sjun-ga, Sjun-ga bätt-re hem-lands-sång.
O min Je - sus, lär mig bi - da, Bi - da morgonstunden skön
Der är gläd-jen, der är fri - den, Der är Je - sus, vän-nen kär.

Hjärtats sträng till lof skall rö-ras, När min Je - sus jag får se.
Då skal jag med los sad tun-ga Jub - la e - vig - he - ten lång.
Tills jag der in - vid din si - da Får en e - vig se - ger-lön
Der är slut på ö - ken-stri-den. E - vig hvi - la vän - tar der.

No. 21. Kom, låtom oss förenas.

III

E B E B E

1. Kom lå-tom oss för - e - nas här Med äng-lar-ne i höjd
2. Vårt Lam är vär-digt ä - ran ha Och magt och här - lig - het
3. Si, det lät slag-ta sig för oss Och gju - ta ut sitt blod,
4. Ack sjä - lar! hö - ren al - le I, Som kän-nen syndens skuld;
5. Må jord och haf och him-lar - na För - e - nas på en gång.

E B E B E

Samt tu - sen, tu - sen hel-gon der, Och sjun-ga med stor fröjd.
På jor-den och i him-lar - na, I tid och e - vig - het.
Att den som tror, ej skall för-gås, O tänk, hvad Gud var god!
Nu kan en-hvar bli bör-dan fri; Gud är oss al - la huld.
Att pri - sa Her-ren Je - ho - vah Och sjun-ga Lammets sång.

Kör.

E B E A E

Hal-le - lu - ja, pris Guds Lam, Som blef dödadt på Gol-ga-ta!

B E B E

Hal-le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.

No. 22. Gå i min vingård.

D. S. S. III D. S. S.

G C D

1. Gå in i min vin-gård, ej få-fäng nu stå, Ty sä-den är myc-ken ar-be-tar-ne få;
Kom ren-sa och häg-na, gif trä-den sin tukt, Kom hjälp oss att in-sam-la vin-gårdens frukt.
2. Gå in i min vin-gård, min tjä-na-re var; Med blod har jag köpt dig och allt hvad du har,
Din tid, di-na kraf-ter och gåf-vor-nas pund, Din var-ma-ste kär-lek din kla-ra-ste stund.
3. Gå in i min vin-gård och stan-na der qvar, Den so-li-ga da-gen så ha-stigt ju far,
Snart af-to-nens skug-gor sig lä-gra, och si, Ditt ar-be-tes dag är för all-tid för-bi.

G

Led få-ren i bet och sköt lam-men, de små. För-vil-la-de sök, bär de tröt-ta ock-så.
Jag vil-ligt steg ned från min him-mel för dig Från eng-larnes sång och tog kor-set på mig,
Vid mor-go-nens gry-ning till ar-be-tet gå, Din kraft vill jag stär-ka, och lön skall du få,

D G

G C D

Der är räf-var att fån-ga och ulf-var att slå, För gam-la och
I mö-da och fre-stel-se, ån-gest, förakt, Min lön jag nu
Ty tre-faldt välsig-nad skall bli de-ras lott, Som tro-get full-

G
un - ga finns plat - ser att få.
for - drar din lö - sen jag bragt. Gå in i min vin-gård, Gå
än - da den syss - la de fått.

D G C D A D
in i min vin-gård, Gå in i min vin-gård, Ej få - fäng nu stå.

G D S C G C D G
Gå, gå, gå, gå! Sä-den är mycken, ar - be tarne få.

No. 23. När juldagsmorgon glimmar.

E B E B E
1. När juldagsmorgon glimmar, Jag vill till stal-let gå, Der
2. Hur god du var, som vil - le Till jor-den komma ner! Nu
3. Dig, Je-sus, vi be - höf - va, Du, kä - re bar - na - vän. Jag

A E B E E
Gud i nat-tens timmar Ren hvi-lar up - på strå. up-på strå.
ej i synd jag spil-le Min barndoms dagar mer! dagar mer!
vill ej mer be - dröf-va Med synder dig i - gen. dig i - gen.

No. 24. Vid julgranen.

I

D A

1. På jul - dags - mor - gon klin - gar En röst ur äng - lars
2. Ack, låt - om oss då van - dra Till Bet - le - hem i
3. Nu ä - ra va - re Her - ren, Lof, pris och här - lig-

D A

kor, Ett bud-skap den oss brin - gar Från den i höj - den
dag Att skå - da med hvar - an - dra Guds nåd och väl - be-
het! På jor - den när och fjär - ran Guds frid och sa - lig-

D A D E A

bor; "Stor gläd-je jag er bå - dar; Ty Fräl - sa - ren för - visst
hag! Ja, låt oss al - la i - la Till Bet - le - hem med fröjd,
het! Ja, ä - ra va - re Her-ren, Lof, pris och sa - lig - het,

D G D A D

I Da - vids stam man skå - dar, Der född är Her - ren Krist."
Hur ljuft att der få hvi - la Vid krub-ban ne - der-böjd!
Frid rå de när och fjär - ran Nu och i e - vig - het!

No. 25. Tröst i blodet.

I

G D G C G D

1. Hvar-je stund vid Je - su bröst Får jag nju - ta frid och tröst.
2. Ljus af Kri - sti klar-hets ljus Ly - ser i mitt hjer - tas hus.
3. Sång, när Je - sus glä - der mig, Bön, när han för - döl - jer sig!
4. Li - ta på hans dy - ra namn, Ljuf-ligt som - na i hans famn,

G C G D G

Äf - ven när min tro är svag, Tröst i blo - det ä - ger jag.
Han mig le - der med sin hand Ge - nom det - ta ö - kenland.
Ut - i fa - ra städs' han vill Hjer-tats nöd - rop lyss-na till.
Bä - ras in i him-lens slott, Det är bar - nens säl - la lott.

Kör.

G D B Em A D

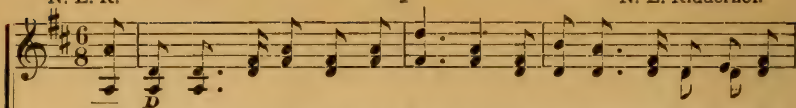
Tröst i blo - det hvar-je stund, Hvil-ken sä - ker an - kargrund!

G D G C G D G

Hän-da hvad som hän - da vill, E - vigt hör jag Je - sus till.
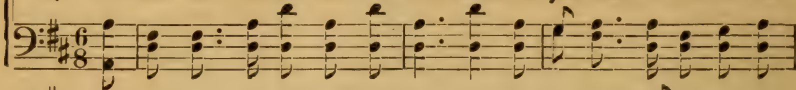
No. 26. Det fröjdar mitt hjärta.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

D

1. Det fröj-dar mitt hjär-ta på fär - den, Att fridsfursten Je - sus är
2. När stormdrif-na vå - gor mig ska - ka Och ho - ta att dränka vår
3. Trots ljumma och skrymta-res fra - ser, Vi rakt fram mot himmelen
4. Till sist få vi stå in - för tro - nen Och jub-lan - de skå-da vår

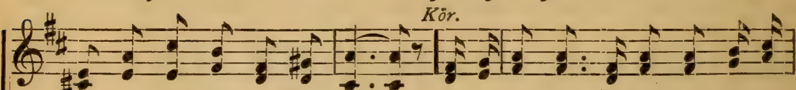

A D

med. Båd' af - grun-dens mak - ter och verl - den, I
båt, Han bju - der, de stud - sa till - ba - - ka, Och
gå! Om än hvar - je form-kri - sten ra - - sar E-
Gud, Med lof - sång vår hyll - ning åt So - nen Vi

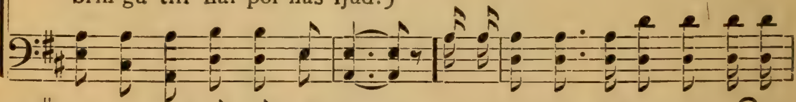
Kör.

A E A D

Je - su namn fäl - la vi ned.
trygga vi seg - la fram-åt.
mot oss, vi fröj-das än - då!
brin-ga till har-por-nas ljud!

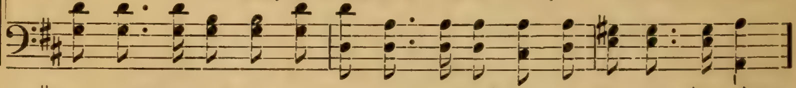
Han är med oss i stri-den, han oss

G D E A
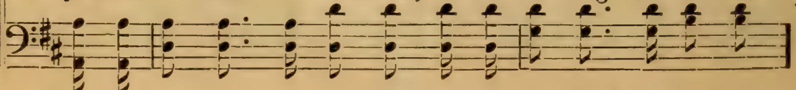
fö - rer till fri-den, Bort-om den - na ti - den, till säll-he-tens hamn

D G

Ja snart ä - ro vi hem - ma, för att al - drig mer lem-na;

D A D
Då vi al - la in - stäm-ma och lof - sjun-ga hans namn.

No. 27. Rum invid korset.

I Arranged.

A D A D E
1. Rum in - vid kor - set för hvarje själ, Rum invid korset för dig!
2. Kom nu till kor - set du sorgsna själ, Rum invid korset för dig!
3. An - den och bru-den de sä-ga kom! Rum invid korset för dig!
4. Kom, här fins hvi - la, ja, frid och tröst, Rum invid korset för dig!

A D A E A
Kom der-för, skynda och sök ditt väl, Rum in-vid kor-set för dig!
Välj, likt Ma - ri - a, den bä-sta del. Rum in-vid kor-set för dig!
Skyn-da dig, dröj ej, i dag vänd om! Rum in-vid kor-set för dig!
Kom och dig lu - ta till Je-su bröst! Rum in-vid kor-set för dig!

Kör.

A D A D E
Rum, rum, kom, här är rum, Rum in - vid kor-set för dig!
Rum, der är rum, o kom,

A D A E A
Rum, rum, kom, här är rum, Rum in-vid korset för dig!
Rum, der är rum, o kom,

No. 28. En vän, som mig hjälper i nöden.

N. L. R. och A. L. S. — I — N. L. Ridderhof.

1. En vän, som mig hjäl - per i nö - den, Har dra - git mitt
2. Den vän - nen så tro - get mig föl - jer Och trö - star mitt
3' I him - len så trä - get han be - der För mig, som här

hjär-ta till sig... Af kär-lek han gaf sig i dö - den Att
hjär-ta i sorg.. För fi - endens skott han mig döl - jer, Ty
van-drar så svag.. Ett rum ock för mig han be - re - der, Dit

fräl - sa och fri - gö - ra mig.
han är min klip pa och borg.
han vill mig häm-ta en dag.

Kör.

V. 1, 2. Hans vänskap mig fyl-ler med fröjd o - för - gät - lig, Ty han är min bä - ste, min trog - na - ste vän. Ja, Je - sus mig äl - skar med
V. 3. I å - skådning då skall min tro sig för - by - ta: Då ser jag min vän i sin här - lig - hets skrud. Då, då skall min kär - lek till

C D G A D G
kär - lek o mät lig— Hur kan jag väl an - nat än äl ska i - gen?
ho - nom ej try - ta, Då, då kan jag äl - ska, ty jag är hans brud.

No. 29. Jesus dog för mig.

I

Fine.

A D A E A
1. Jag ser dit upp på kor-sets stam, Der Je - sus haf - ver blödt,
2. Tänk, stort är men'skans vär-de, då Sin e - gen Son Gud skänkt,
3. Visst har jag skäl att ta - ga mot Guds nåd och va - ra fri,
4. Visst har jag skäl att va - ra glad Och pri - sa Her-rens nåd

A D A E A
D. C. Ja, Je sus verldens syn-der bar, Han dog för dig och mig.

A D A E B E
Jag ho - nom ser, Guds dy - ra Lam, För mig han li - dit, dö tt.
När han har äl - skat verl-den så— En verld i syn - der sänkt.
I Je - sus fin - nes sä - ker bot Mot syn-dens ty - ran - ni.
Och dag från dag för - täl - ja hvad Jag sett af Fa-drens råd.

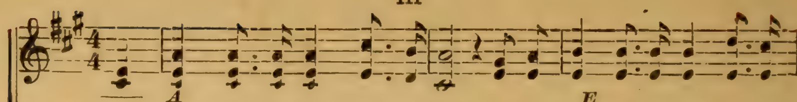
Kör.

D. C.

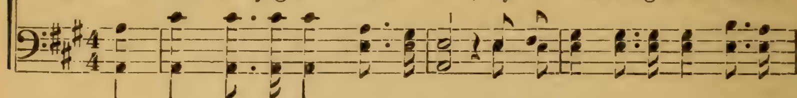
A E A
Je - sus dog för mig,.... Je - sus dog för mig.....
för mig, för mig.

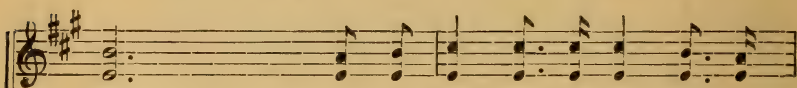
No. 30. Ack, saliga hem!

III

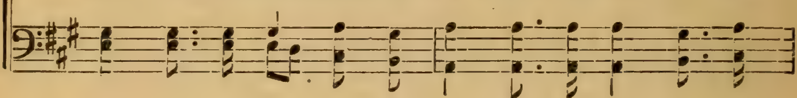

1. Ack, sa - li - ga hem hos vår Gud, Där den lefvande elf rin-ner
2. Ack tänk, hvilken ska - ra hos Gud, Ut-af vänner, som lyktat sin
3. Där har jag min Je-sus hos Gud, Och de kä-ra som re'n hunnit
4. Och snart är jag hem-ma hos Gud, Ty min vandring är nä-ra sitt

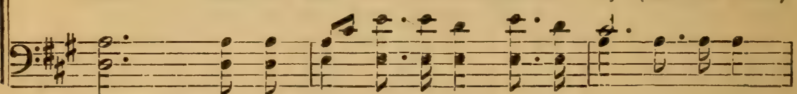

fram, (hos vår Gud,) Där de fräl - ste i ski - nan - de
färd, (hos vår Gud,) Och som nu hö - ja seg - ran - de
hamn. (hos vår Gud,) O, så vill jag som läng - tan - de
slut. (hos vår Gud,) Mån - ga kä - ra mig vän - ta hos

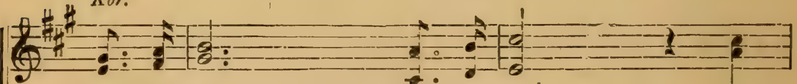

skrud... Bö - ja knä för det slag-ta - de Lam, (hos vår Gud!)
ljud..... I sitt hem i den himmelska verld. (hos vår Gud!)
brud.... Skyn-da dit till min Frälsa-res famn! (hos vår Gud!)
Gud.... Som sitt mål haf - va hun - nit för - ut, (hos vår Gud!)

Kör.

Hos vår Gud, (hos vår Gud,) hos vår Gud, (hos vår Gud,) Ack,
Hos vår Gud, (hos vår Gud,) hos vår Gud, (hos vår Gud,) Ack,
Hos vår Gud, (hos vår Gud,) hos vår Gud, (hos vår Gud,) Där
Hos vår Gud, (hos vår Gud,) hos vår Gud, (hos vår Gud,) Och

D A E A

saliga hem hos vår Gud! (hos vår Gud) hos vår Gud, (hos vår Gud) hos vår
tänk, hvilken skara hos Gud! (hos vår Gud) hos vår Gud, (hos vår Gud) hos vår
har jag min Jesus hos Gud! (hos vår Gud) hos vår Gud, (hos vår Gud) hos vår
snart är jag hemma hos Gud! (hos vår Gud) hos vår Gud. (hos vår Gud) hos vår

D A E A

Gud, hos vår Gud, Ack sa - li - ga hem hos vår Gud!
Gud, hos vår Gud, Ack tänk, hvil-ken ska - ra hos Gud!
Gud, hos vår Gud, Där har jag min Je - sus hos Gud!
Gud, hos vår Gud, Och snart är jag hem - ma hos Gud!

No. 31. Jesus, gode herden är!

I

G D G C G

1. Je - sus, go - de her - den är, Kän - ner få - ren fjär-ran, när.
2. Han är dör - ren; hvem som helst In - går ge - nom den blir frälst.
3. För sin hjord han stän-digt går, Och han räk - nat hvar -je får!
4. Lam-men i sin famn han bär; Stapp-lan - de han hjälp be-skär,

D G C D G

Vil-ligt han sitt lif ut - gaf För att fräl - sa dem från graf.
Hvarje får han gif - ver bet, E - vigt lif och sa - lig - het.
Få - ren kän-na herdens röst, Af den-sam - ma hem - ta tröst.
Lä-ker mildt de rif - nes sår, Sö - ker det som bor - ta går.

No. 32. Nu har jag ock börjat.

1 J. R. Murray.

D A
1. Nu har jag ock bör - jat att ak - ta Guds bud, Och jag
2. Nu är jag ej kom - men till Si - na - i berg Som i
3. Med sa - li - ga an - dar i säll-skap jag går Och min
4. Allt det - ta har med - la - ren Je - sus mig bragt, Då han

D A D
känner Guds frid som en ström, Hur' den svallar i hjär - tat och
fruktansvärd eld-flamma stod, Men till Si-on, Guds stad och Je-
själ är upp-fyld ut - af tröst, De o - ta - li - ga ska - ror af
led up - på kor - set för mig, Och Guds an-de för - kla - rar den

A D G A D
framgår med makt, Då jag ak-tar på Her-ren i allt hvad han sagt.
ru - sa-lems höjd, För att nju-ta i tro af hans säll-het och fröjd.
äng - lar mig se, Som all vård och beskydd städse vil - ja mig ge.
san-nin-gen stor I mitt hjärta, där san-nin-gens an - de nu bor.

Kör.

G D
Så låt - - - - - - - om oss sjun - - - - - - ga och
Så låt - om oss sjun - ga och fröj - das i dag, O, ja

A D G
fröj - - - - das i dag,.......... Ty Gud.... . har in-

låt - om oss sjunga och fröjdas i dag, Ty Gud har inskrifvit i

D A D
skrif - - - - vit i hjär - - - - tat sin lag..........

hjär-tat sin lag, ja, ty Gud har in-skrif-vit i hjer-tat sin lag

No. 33. Glad i mitt sinn'.

N. Frykman, by per. I Arr. af A. L. S.

A E A
1. Glad i mitt sinn' sjunga jag vill: Je-sus är min, allt hör mig till;
2. Bor - ta jag var fjärran från Gud Längre det bar, frälsningens bud
3. Mörk var min dag, tung var min lott; Syndens behag drömde jag blott;
4. Så kom min vän, stäckte mitt lopp, Tog mig i gen, re -ste mig opp,
5. Lef - va på nåd—sa - li - ga lott! Känna Guds råd— o, hu - ru godt!

D A E A
Gud har mig kär, nåden är fri; Lycklig jag är, mer skall jag bli.
Hör-des ej på, ak - ta - des ej. Var jag väl då !yck-lig? o nej!
Nä-ra min graf, ha - de ej ro; Vis-ste ej af kär - lek och tro.
Löste min själ. Nu i hans famn Mår jag så väl. Pris ske hans namn!
Lär mig nu gå kär-le - kens stig, Kronan att få, Je - sus, hos dig!

No. 34. Segerkronan.

N. Frykman, by per. P. N. H.

A E
1. Je - su kä - -a brud! Vill du må - let hin - na,
2. Vet,— du ej skall bo Här i jem - mer-da - len.
3. Van - dra rakt fram-åt, Se dig ej till - ba - ka,

A
Vill du skå - da Gud Och din kro - na vin - na?
Vän - ta in - gen ro Förr'n i fröj - de - sa - len.
Verl - dens fröjd och ståt Det - ta allt för - sa - ka!

E A E A D A E A
Red dig då till strid Här en li - ten tid, Här en li - ten tid.
Kamp och mö-da här, Frid och hvi-la der, Frid och hvi - la der!
Jor-disk lycka—hör!— Dig blott hinder gör, Dig blott hinder gör.

4. Verlden skall nog än
Lägga ut sin snara,
Locka dig i den,—
Må du vaken vara!
Blif i Jesu nåd,
‖:Följ hans hulda råd.:‖

5. Var en "dåre" här.—
Tiden snart förrinner,
Kronan vinkar der,
Snart du henne vinner!
Då skall verlden ej
‖:Dig bespotta, nej.:‖

6. Därför, kämpatrupp,
Tröttna ej i loppet;
Se mot himlen upp,
Fröjda dig i hoppet!
Du får härlig lön:
‖:Segerkronan skön.:‖

7. O, min Jesus god,
Hjälp du mig och alla,
Gif oss kraft och mod,
Låt oss icke falla!
Du vår starkhet är,
‖:Du ditt rike bär.:‖

No. 35. Jesus bjuder barnen.

F. A. Graves.

D A D

1. Je - sus bju - der bar - nen Till sitt fräl - sar - bröst.
2. Vän - ta ic - ke gläd - je All din lef - nads-tid.
3. Är din vän-krets li - ten, Je - sus är din vän,
4. Je - sus, dy - re Je - sus, Jag vill föl - ja dig.

D A D

Ut - i or - det ljuf - va Hörs hans mil - da röst.
Här i verl - den mö - ter Myc-ken nöd och strid.
När dig an - dra svi - ka, Han dig äl - skar än.
Tro de fa - sta löf - ten, Som du gif - vit mig.

G D A D

"Lå - ten bar - nen kom - ma— Ri - ket hör dem till."
Men din borg är Je - sus, Dit du i - la får.
För de dol - da sna - ror På din van - drings-stig,
Vår - da du och led mig Med din star - ka hand,

G D A D

Ej af dem ett en - da Her - ren sak - na vill.
Och ut - i hans skö - te In - tet ondt dig når.
Har han sändt sin än - gel Att be - va - ra dig.
Tills jag lyck-ligt in - går I det go - da land.

No. 36. Sjung, sjung.

Capo d'astro på 3dje bandet. III

G Am D G
1. Nu vid Je - su frids-ba - nér Barn, en ska - ra stor man ser,
2. Medan fritt vårt hjer-ta slår, I vår ungdoms skö-na vår,
3. Snart där hemma stå hos Gud Mån - ga barn i snö-hvit skrud,

G C G D G
Som i al - la land, från strand till strand Till himlen sig be - ger.
Tå - ga vi med fröjd till Si - ons höjd, Dit fre-stel - sen ej når.
Som i smått och stort Guds vil - ja gjort Och gär-na lydt hans bud,

Em C B Em
In - di - ens och Ki - nas små Slu - ta sig till oss ock - så
Kom nu med oss, en och hvar, Rum för al - la Je - sus har!
Snart vi sam-las få med dem I vårt säl - la Fa-ders -hem,

G C G D G
På vår pilgrimsfärd från synd och flärd, Att lif- vets kro-na få.
Aldrig bör din själ då bli en träl I syn-dens bo - jor kvar.
Där vi sjun - ga få och har - pan slå I Guds Je - ru - sa - lem.

Kör.

G C Am D G
Sjung, sjung nu på bar-na - vis, Sjung, sjung Herrens Je-su pris,

Sjung, tills al - la barn en gång In-stämma i vår fröj-de - sång!

No. 37. O, hvad fröjd.

III

Arranged.

1. O, hvad fröjd den tan-ken åt mig skän - ker, Att jag är blif - ven Je - su vän och brud. Ej på verldens gunst jag me - ra tän - ker, Den jag slip - per, ty jag till-hör Gud. till - hör Gud.
2. Un - der vä - gen hem till fa - ders - hu - set, Så trygg jag hvi - lar ut i Je - su famn. Dag från dag jag höjs från jor - de-gru - set, Ja, jag bär's till himlens skö - na land. skö - na land.
3. Visst vill fi - en - den min frid för - stö - ra Och sli ta mig från Je-su famn och bröst, "Men var lugn, jag skall dig sä - kert fö - ra Till mitt hem", så lju der Je - su röst. Je - su röst.
4. Ack, hur lyck - lig, sa - lig jag får va - ra På jor - den re'n och se'n i himlens fröjd. Her-rens ö - gon-sten är u - tan fa - ra. Hal - le - lu - ja, sjunger jag med fröjd! jag med fröjd!
5. O, hvad jag i him - me - len skall sjun - ga, På har - pan slå så här - lig me - lo - di! Tänk då jag med ny för - los - sad tun - ga, Stämmer in i himlens har - mo - ni! har - mo - ni!

No. 38. Stridssång.

Eric. III Arranged.

1. I Kri - sti stridsmän tågen med mod i stri-den ut! Håll
2. I Kri - sti stridsmän, bedjen som en E - li - a, bed! Så
3. I Kri - sti stridsmän, sjungen den gla - da se - ger-sång, Att
4. I Kri - sti stridsmän, vittnen med he - lig van-del mäst, Det
5. I Kri - sti stridsmän, jublen, ty snart vi hem-ma stå, Att

lju - sets fa - na högt, att mörk - ret ta - ger slut. Låt
skall nog he - lig eld från him - len fal - la ned Och
mån - gen för-doms-mur må ram - la än en gång! Men
är den blan - ka pil, som träf - far hjär - tat bäst. Låt
af vår Je - sus självf vår se - ger-kro - na få. Då

Her-rens an - de hel - ga själf Båd' vitt - nes-börd och sång, Att
brän - na bort det hö och strå, Som än - nu fin - nes kvar, Ty
låt Guds an-des ljuf - va röst Bli hörd i sån-gens ljud, Så
ord och vandel föl - jas åt, Som hel - ga or - det lär, Och
slip - pa vi att skil - jas åt, När det som kä - rast är. Nej,

mån - gen syn-da - re blir frälst, Och löst ur syn-dens tvång.
en - dast hjärtats re - na guld I him - len vär - de har.
sko - la mån-ga kval-da bröst Bli sjung-na hem till Gud.
du skall all - tid gå fram-åt Hvart hän än vä - gen bär.
då skall ti - den räc-ka till, Som den ej gjor - de här.

Kör.

D G A
Mo-diga gån framåt! Vi må - ste fö-ra fram Syndare af hvart slag till

D G
korsets hel-ga stam, Rik och fat-tig hör! ja, hvar - je syn-dens slaf,

A D A D
Je - sus vill för - lå - ta allt och två hvar fläck ut - af.

No. 39. Stor fröjd, ty Jesus kommen är.

I

G D
1. Stor fröjd, ty Je - sus kommen är! O verld, tag mot din kung.
2. Stor fröjd, ty Je - sus spi-ran bär! O män'ska, sjung hans pris.
3. Vår konung verl-den styr med nåd Och med rätt-fär -dig - het.

G C D G
Din hjär-tas hyll-ning ho-nom bär, Och högt hans ä - ra sjung.
Må berg och da - lar fjär-ran, när', In - stämma på sitt vis.
Vi pri - sa må hans frälsningsråd, Hans makt och här-lig - het.

No. 40. Jag är frälst.

III

Arranged.

D

1. Jag är frälst och där-för kan mitt hjär-ta sjun - ga Vid
2. Han åt mig be - redt ett hem ut - i sin him - mel, Der
3. Men nu är mitt mål att an - dra sjä - lar fö - ra, Till
4. Där - för, kä - ra själ, om du ej än - nu äl - skar Din

G D A D

tan-ken på den lyc-ka som jag fått. Je - sus ta - git bort min
jag får va - ra e - vig - he - ten lång. Då min strid är slut jag
Fräl-sa - ren så kär-leks-full och god. Ty han äl - skar ej blott
Fräl-sa - re, så bör - ja nu i dag! Hör han ro - par kär-leks-

G A

syn-da - bör-da tun - ga, Och nu har mitt hjär ta frid, o tänk så
flyr från jor-dens vimmel Till mitt skö-na hem och sjun-ger se - ger-
mig, nej, han vill gö - ra Hvar-je syn-da - re helt ren ut - i sitt
fullt: får jag dig fräl - sa! O, så sva-ra: Her-re Je - sus, här är

Kör.

D G

godt. } Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Jub - la
sång.
blod.
jag. } V. 4. Je - sus läng - tar, på dig vän - tar; Hör han

A D

nu min säl - la själ, Ty min Je - sus allt gjort väl. Han mig
ro - par dig vid namn, Se, han bre der ut sin famn, Lä - ker

G A D

äl - skat och mig fräl-sat, Nu är jag Guds barn, och Jesu kära brud.
så - ren, tor-kar tå - ren, Och du blir Guds barn och Jesu kära brud.

No. 41. Sjung en sång till Jesu ära.

III Arranged.

C S C

1. Sjung en sång till Je - su ä - ra, Som så vår - dar si - na
2. Med sitt blod, som för oss run - nit Han de bund-na fri - het
3. Ge - nom ök - nen han oss le - der, Sänder bröd från him-len
4. Snart, ja, snart den kär-leks - ri - ke Vi få se och var - da

S C F C S C

kä - ra. O hvad kan den själ för - fä - ra, Som han å - ter - löst!
vun-nit, Han de vils - na å - ter-fun - nit, Och i fam - nen bär.
ne - der, Där han vän-tar oss och be - der För sin köp-ta brud.
li - ke, Snart vi få i fri-dens ri - ke Hö - ja bätt-re sång.

No. 42. Kopparbågen.

(Ps. 18: 19, 35—36) Joel Blomqvist.

*

G

Lof - vad va - re Herren, vår Gud, som oss haf - ver för-löst ut - ur

D

djä - vu-lens våld och oss ta - git ut - ur o - vännens hand, som oss

G C G

öf - ver föll ut - i motgångens tid. Och han lärer mi-na händer stri-da

D G C D G

och att spänna kopparbå-gen, och han gif-ver mig sin sa - lighets sköld.

D A

Vi fröj-da oss, att du o - vännen ne-der-lagt, och i vår Guds

* De små noterna i första och femte linien spelas icke på orgel utan angifva melodien för dem som vilja sjunga till guitarrackompagnemang.

D E A D

namn re - sa vi ba-ne - ret upp; se - gern är vår ge-nom vår

A D

Her - re Je - sus Kri - stus, som öf - ver-vann syn - den,

G D

dö-den, djä - vulens och hel-vetets makt, som oss öf - ver-föl - lo ut - i

G C G

mot - gån-gens tid, och han lä - rer mi - na hän - der stri - da

D G C D G

och att spänna kop-parbågen, och han gif-ver mig sin sa-lig-hets sköld.

No. 43. O, jag är så lycklig i Jesus!

James McGranahan.

G C D G

1. O, jag är så lycklig i Je - sus, Ty han har för-los-sat min själ,
2. O, jag är så lycklig i Je - sus, Vid korset min själ funnit frid,
3. O, jag är så lycklig i Je - sus, All synd han med blodet strök ut
4. O, jag är så lycklig i Je - sus, Fast vä-gen är ojemn och svår,
5. O, jag är så lycklig i Je - sus, Jag sit-ter vid nå - de-nes bord

G C G D G

Mig ta - git ur ån-gest och smär-ta, Ja allting han hafver gjort väl.
Der har jag mitt bo och mitt fä - ste, Min tillflykt i nö - de-nes tid.
Och gaf mig sin Ande som bor - gen På arf-vet och kronan till slut.
Min Jesus dock ständigt mig le - der, Borttorkar så ömt hvar-je tår.
Och nju-ter hans kost-li-ga rät - ter, Hur sa-ligt till - hö-ra hans hjord!

Kör.

G C G D

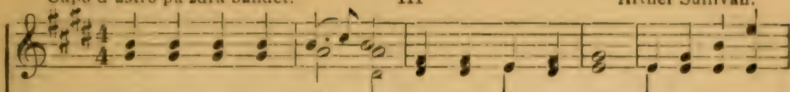
O, jag är så lycklig i Je - sus, Jag hvi-lar nu in-vid hans bröst

G C G D G

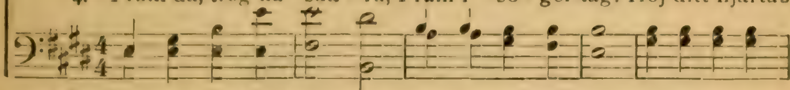
Och njuter beständigt hans kärlek, Hans vänskap, hugsvalelse, tröst.

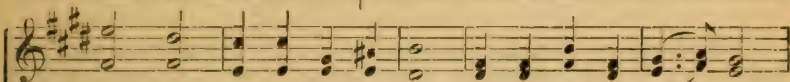
No. 44. Fram, I Kristi stridsmän.

Sabine B. Gould.
Capo d'astro på adra bandet. III Arther Sullivan.

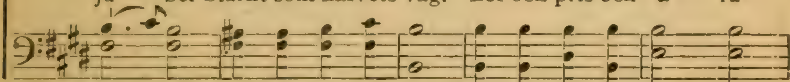

D A D
1. Fram, I Kri - sti stridsmän, Fram till he-ligt slag! Je - su kors i
2. Lik en härsmakt ryc - ker Hans för-sam-ling ut. Bröder, där vi
3. Kro - nor må för - mult-na, Ri - ken fal - la må. Guds församling
4. Fram då, trog na ska - ra, Fram i se - ger-tåg! Höj ditt hjärtas

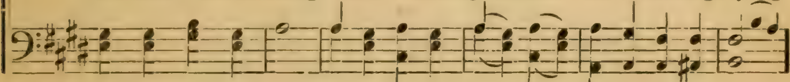

A E A D
spet - sen Le - de er i dag! Kri-stus, e - der fur - ste,
tå - ga Hel-gon gått för - ut. Ej vår här är de - lad.
e - vigt, E - vigt skall be-stå. Ondskans makt skall al - drig
ju - bel Starkt som hafvets våg. Lof och pris och ä - ra

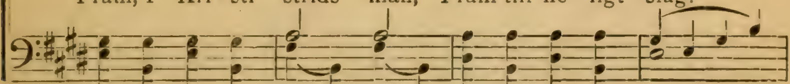
G A
För till strid er an. Sen hans fanor va - ja. Framåt bjuder han.
E - nigt tå - gar den. Ett i hopp och lä - ra, Ett i kär-le-ken.
Öf - ver - mäktig bli. Så har Je-sus lof - vat, Därpå li - ta vi.
Lammet och vår kung, Med Guds änglaska-ra Nu och e-vigt sjung.

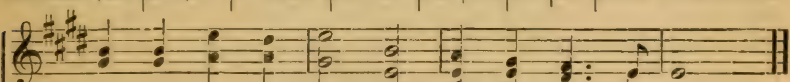

Kör.

D A D
Fram, I Kri - sti strids - män, Fram till he - ligt slag!

A D A D
Je - su kors i spet - sen Le - de er i dag!

No. 45. Jesu korsbaner.

III — James McGranahan.

A — E

1. Ett ba - nér så skönt har Gud, vår konung gett Åt sin sva - ga
2. Om än fi - en - der sig ho - pa som en flod, Låt stan-da - ret
3. Öf - ver haf och land, hvar helst en män'ska bor, Kors-ba-né - ret
4. Snart skall härlighe - tens skö-na morgon gry För Guds folk, så

A

kämp-pa - trupp; Oss till kraft och se - ger det han har beredt,
sva - ja än. Må vi tå-ga fram med sång och gladligt mod,
re - sas må. Vi få ro - pa, sjunga: "Hvar och en som tror,
ljus och klar, Herrens fi - en - der i e-vigt mörker fly—

E B E

Vi med fröjd det re - sa upp.
Hand i hand för san-nin - gen!
Han ett e - vigt lif skall få."
Vårt ba-nér då seg - rat har.

Kör. Tryggt framåt...... på se - ger-

E

Tryggt framåt, framåt på

A D A E

stråt!.... Si, stridens utgång Je - sus ser........... Han ju

se - gerstråt! Si, stridens utgång Je - sus ser och seger ger. Han ju

A D A E A
spi-ran bär, Trygghet är Un - der Je - su kors-ba-nér.

spi-ran bär, Vår trygghet är Blott un - der Je - su kors-ba-nér.

No. 46. Nu till Jesu pris.

E. O. Olson. III N. L. Ridderhof, by per.

D G A
1. Nu till Je - su pris jag vill uppstämma, Likt en fogel sjunger jag så
2. O hvad fröjd jag redan här förnimmer, Ty min själ är tvådd i Je - su
3. Je - sus vill jag aldrig öf - ver-gif va, Om än världen hindra vill min
4. Jag en främ-ling är på den-na jorden, Men jag är snart fri från tidens

D G
nöjd. O, hur nöjd och säll jag blir där-hem - ma, När jag
blod; Jag i ho - nom all min gläd-je fin - ner, Läm - nar
gång. Han har sagt: Jag skall städs när dig blif - va, Äf - ven
tvång, Du för-står jag är nu lyck - lig vor - den; Snart ock

1 2
A D A D
står på Si - ons skö-na höjd. står på Si-ons skö - na höjd.
allt och föl - jer her-den god. allt och föl - jer herden god.
då när vä - gen sy - nes lång. då när vä-gen sy - nes lång.
jag skall sjunga Lammets sång. jag skall sjunga Lammets sång.

No. 47. Här är ej frid.

III

Arranged.

E B

1. Här ut - i värl-den en främ-ling jag går, Här är ej frid,
2. Här ä - ro stri - der och sor - ger och nöd, Här är ej frid,
3. Här flyk-tar vän-skap som dröm-bil-den bort, Här är ej frid,
3. Här är det mö - da från år och till år, Här är ej frid,

E

här är ej frid. Jag är blott pil-grim från år och till år.
här är ej frid. Här ä - ro fi - en-der, sa - tan och död.
här är ej frid. Män-ni-skors tro - het är svik-sam och kort,
här är ej frid. Här är ej hem-met, där hvi - la jag får,

B E B

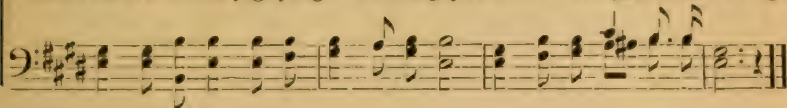
Dock har jag frid, har jag frid. Frid ge-nom tron i min
Jag har dock frid, har dock frid. Värl-den må ha - ta och
Jag har dock frid, har dock frid. Ty af det tro - fa - sta
Jag har dock frid, har dock frid. Of - ta min väg sy - nes

E B E

Je - sus jag har, Ty mi - na syn-der på kor - set han bar,
smä - da mitt namn, Sa - tan mig fre - sta, mig höl - ja med skam,
or - det jag lär, Att Her-ren Je - sus den sam-me dock är
va - ra så trång, Sor - ger-na mån - ga och ti - den så lång,

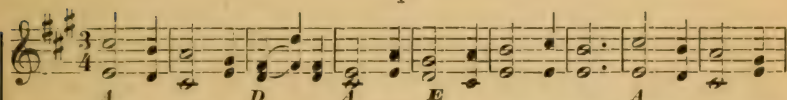

Skänk-te mig lif-vet och är mitt försvar. Så har jag frid, har jag frid.
Jag till min Je-sus dock städs vill gå fram, Han är min frid, är min frid.
Och att min vandring till himmelen bär, Där, där är frid, där är frid.
Snart dock i himlen jag sjunger min sång, Ja Lammets sång, Lammets sång.

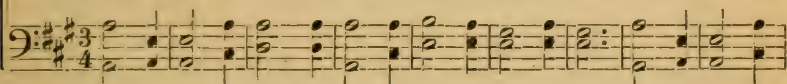

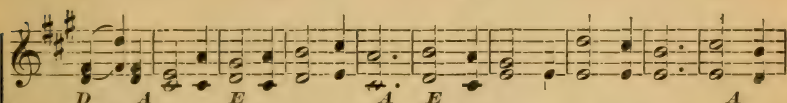
No. 48. Vid korset fins det rum.

I

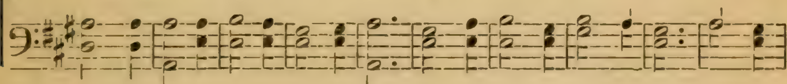

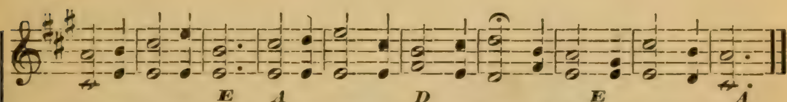
1. Sorgsna själ, e-ho du är, Vid korset fins det rum, Lägg ditt hjärtas
2. Skynda, vänd i dag dig om, Vid korset fins det rum, Anden, bruden
3. Gud ske lof, för hvar och en Vid korset fins det rum, Kcm i dag till

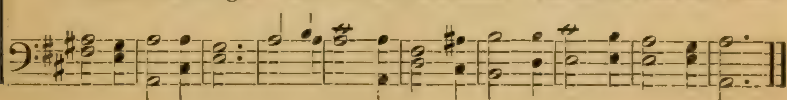

börda där, Vid korset fins det rum. Säg blott strax för Jesus Krist Utan
sä-ga kom Vid korset fins det rum. Lifvets brunn gå ej för-bi, Re-ning
Frälsaren, Vid korset fins det rum. Ändlös nåd där fins att få För en

fruktan all din brist Han dig höra skall förvisst; Vid korset fins det rum.
bjuds en hvar däri Rik och fattig, träl och fri. Vid korset fins det rum.
hvar, som dit vill gå. Visste världen det ändå! Vid korset fins det rum.

No. 49. O sjung min själ.

C. A—n. I C. Anderson. Arr.

G D G

1. Det blir en dag af sa - lig fröjd För dig som äl - skar Gud,
2. Säg, hvar-för skul-le du ej då, Helt sa - lig re - dan här,
3. Jo, visst bör bå - de du och jag, Som hål - la Je - sus kär,
4. O brö-der, sy - strar, gammal, ung, Stäm in och lof - va Gud,

G D G

När Je - sus kom-mer ut - i höjd, Att hem-ta hem sin brud.
Din har - pa stäm-ma och an - slå, När re - san hem - åt bär?
Högt pri - sa Gud för hvar-je dag, Han ut - af nåd be - skär.
Ty vår för-los - sa - re och kung Snart hemtar hem sin brud.

Kör.

G B

O sjung då gladt, min själ, o sjung, O sjung då gladt, min själ, o sjung!

C G D G

Ty din för-los - sa - re och kung Snart hemtar hem sin brud.

No. 50. Nåd.

Långsamt. III Arranged.

G D
1. Du, som fjär-ran från din fa - der går Och i främlingslandet tjä - na får Och i själen stundom känner, Hu - ru syn-den plå-gar bränner, Ja, vänd å - ter hem från världens brus, O, kom blott hem.
O, vänd å - ter till din fa - ders hus. Se, där in - ne strå-lar frid och ljus.
2. Skuld-be la - stad, som du är, kom fram. Böj dig för Guds mil-da of - fer-lam. Än i öppna si-do - så - ren Fin-nes rum för vils-na få - ren. Att du skul-le haf-va öf - vernog Af lif och frid.
Äf - ven på sitt kors för dig han dog, Näp-sten tå - ligt han för dig för-drog,

G Em C G D A D G E Am G D G

Kör.

G D G C G C G D G
Nåd det fins för hvar-je skuld du har, Blod, som hvarje syn - da-fläck borttar, Kraft, som seger gifver al - la dar, För dig, för dig.

No. 51. Se honom såsom han är.

T. C. O'K, Öfvers. af C. A—n. III T. C. O'Kane.

D G D E A D G D A D

1. När min vandring här är ändad Med dess sorger, kamp och strid, När jag glad för vun-nen se - ger Får mig hvi-la för all-tid; När för-lå - ten un - dan-dra - ges Och sig himlens skönhet ter, Jag skall då min Je - sus häl - sa, Ho - nom se så - som han är.

2. När mitt verk här är fullbordadt Med dess mödor och besvär, Jag skall läm - na allt bak-om mig, Ej af o - ro stö-ras mer; När i-ge - nom pär - le - por - ten Sist min säl - la re - sa bär, Jag skall gladt då vän-nen häl - sa, Ho - nom se så - som han är.

3. När all lif-vets fröjd är öf-ver, Som ju hastigt ändock flytt; När allt blandadt moln och sol - sken I full-kom-lig dag sig bytt; När den skö - na mor-gon ran-das, Som i skö - tet sällhet bär, Jag skall Fräl - sa - ren då häl - sa, Ho - nom se så - som han är.

Kör.

D G

Jag skall kän - - - na Fräl - sa - ren I hans
Jag skall se Min Fräl - sa - re,

A E A
glans..... och här-lig-het; Jag skall blif - - - va ho-nom
I hans glans och härlighet: Honom lik,

G D A D
lik.................. Ho-nom se.................. så-som han är.
ja ho . nom lik, Ho-nom se

No. 52. När solen lyktat dagens gång.

J. A. E. I J. A. Elner.

G D G
1. När so-len lyk-tat dagens gång, Och lju-set vin-gar tar......
2. Hän öf-ver berg och dal och höjd, Upp öfver stjärnors ljus,.....
3. Där so-len al-drig ne-der-går, Ej skug-ga blif-ver där......
4. Där bru sar lif-vets kla-ra elf, Där klinga harpors ljud......
5. När lifvets skymningsstund är när, Och so len sän-ker sig,......

G C D G D G
Då sjunger jag min af-ton-sång, Och tan-ken fjär-ran far......
Till him la-hof-vets säl-la fröjd, Min fa ders ri-ka hus......
Till det-ta land min längtan står Och till min Je sus kär......
Där får jag mö-ta Herren själf Och va-ra Kri-sti brud.....
O tag mig då, min Je-sus kär, Och var du ljus för mig......

No. 53. Han nu klappar på din dörr.

J. Parker. Öfvers. af C. A—n.
Capo D'Astro på 1sta bandet. III Wm. J. Kirkpatrick.

1. Vet du om att Je-sus står för dör-ren än? Att han önskar dig väl-
2. Skall han vänta längre u - tan-för din dörr? Hör! han kallar, klappar
3. Vill du hålla hjärtat stängdt för vännen kär, När att göra godt blott
4. O, att tänka, att han väntar u - tan-för! Kanske går han,—och be-

sig - na, kä - ra vän? Vill du ta - ga ho - nom mot, Hans ge-
hög - re nu än förr! Öpp-na hjär-tat för Guds Lam, Läm-na
hans å - stun-dan är? Han vill öd-mjuk gö - ra dig Och dig
sök ej me - ra gör! Då du läm-nad är al - len Med ett

menskap ha allt-fort, Han nu väntar, kallar, klappar på din dörr.
all din synd och skam, Han vill trä-da in och hål-la fest med dig.
le - da på din stig Till den boning, som för frälsta tillredd är.
hjärta hårdt som sten—Hasta nu, och öppna vidt din hjär-te-dörr!

Han nu vän - - tar, han nu klap-par på din dörr, Han nu
Vän - tar, Han nu klap-par, klap-par på din dörr,

vän - - - tar, han nu klappar på din dörr, Han nu vän - - - tar, han nu
Väntar, han nu klappar, Väntar, han nu klappar,

G D A D
klap-par på din dörr. Han nu vän - tar, han nu klappar på din dörr.
han nu klappar på din dörr.

No. 54. Lofven Herren.

III

N. L. Ridderhof.

E B E A
1. Mitt hjär - ta är re - do, jag Her-ren vill brin-ga Med glädje, ett
2. Ej pas - sar att sör - ja, ej du - ger att kla-ga, För den, som har
3. Så låt oss af hjär-tat vårt lof nu för - e - na, Fast harpan ej
4. Där-up - pe hos Je - sus i höj der - nas ri - ke, Vi gränslöst få
5. Dit upp genom dimmor sig lof - sån-gen bry-ter, Och himmelens

E F♯* B E
of - fer af lof, u - tan tvång. Då lof - sången lju - der och
Je - sus till bro - der och vän. Långt hell - re med lofsång till
bju - der så skön me - lo - di. Du, Her - re, som köpt oss och
jub - la vid Fräl - sa - rens tron. Och sjun - ga en sång, som ej
hä - rar med fröjd stäm-ma in. Då kla - gan i fröj - de - full

B E A E B E
har - por-na klin-ga, Blir vä-gen till Si - on ej öds - lig och lång.
Si - on vi dra - ga, Hans gränslösa kärlek ju föl - jer oss än
tvåd-de oss re - na, För e-vigt vår gläd-je och lof-sång skall bli.
här har sin li - ke, Till klingande harpor, vid fröj de - full ton.
lof - sång sig by - ter, Och satan flyr bort så förskräckt i sitt sinn'.

*) F♯ tages som vanligt F, men på 2dra bandet.

No. 55. Det är bäst att vara frälst.

III Arr. af N. L. Ridderhof.

E B

1. Till himlens skö - na, säl - la land vi gå, Där in - tet
2. O, skö - na land, Som in - tet ö - ga sett, Vår Fräl-sa-
3. O, Hel - ge And', Tag du vårt hjär-ta in, Full-kom-na
4. Vår dy - re vän, Han gif - ver oss sin nåd Och hjäl - per

E A E

ö - ga fäl-la skall en tår. Ja, vänner, må vi se från världen bort,
re har där oss plats beredt. Och hvar och en som troget kämpar här,
oss i Je - su Kristi sinn', Att vi som di - na barn i världen må
oss då vi ej ve - ta råd, Mot synden, världen han oss seger gett,

1 2

B E B E

Snart samlas vi i glädjen inom kort. vi i glädjen in-om kort.
I e vig fröjd skall prisa Jesus där. fröjd skall prisa Jesus där.
I he-lig van-del genom ti-den gå, van-del genom ti-den gå.
Hans namn skall prisas i all e-vig - het. pri-sas i all e - vig - het.

Kör.

E B

Ja, o ja det är bäst att va - ra frälst, Ja, o ja, det är

E A B
bäst att va - ra frälst Se'n värl - den må sä - ga hvad hon

E B E
vill. Ja, o ja, det är bäst att va - ra frälst.

No. 56. Det sälla landet.

J. A. E. I J. A. Elner.

D G A D
1. Det fins ett land, dit sorg ej når, Där in - gen mod-fäld är....
2. Det fins en hamn, där stormens ljud Ej hö - res så - som här....
3. Det fins ett hem, ett sa-ligt hem För dem, som äl - ska Gud...
4. Så bi - dar jag så stil - la, nöjd Hos Je - sus al - la da'r....

D G D A D
Det fins ett land, där in-gen tår skall fäl - las så - som här....
Där seg-la-ren kan hvi-la ut, Kvitt fa - ror och be - svär....
Det är vår Guds Je-ru - sa-lem; Där hö - jes gläd-jens ljud....
Snart får jag flyt-ta hem i fröjd, Min nöd en än - de har....

No. 57. Jag nu lämnar allt.

Öfvers. af N. G. Helander.
Duett. III W. S. Weeden.

D A D A D
1. Allt till Je-sus vill jag läm-na, Allt till honom gladt jag bär;
2. Allt till Je-sus jag nu lämnar, Ödmjukt fal-ler till hans fot.
3. Allt till dig jag öf-ver-läm-nar, Gör mig, Herre, helt till din!
4. Je-sus, allt jag öf-ver-läm-nar, Gif-ver helt mig själf åt dig!
5. Allt jag Je-sus öf-ver-läm-nar, He-lig glöd nu lyf-ter mig;

D A D A D
Ho-nom vill jag tro och äl-ska I hans sällskap vandra här.
Världens nö-jen må de fa-ra, Tag mig, Je-sus, nu e-mot!
Vär-me mig din hel-ge an-de, Så jag vet att du är min.
Fyll mig med din kraft och kärlek, Sänd ett nå-des-regn på mig!
För den ful-la frälsningsfröjden Pris ske Gud e-vin-ner-lig!

Kör.
D A D
Jag nu läm-nar allt, Ja, till dig nu allt,
Jag nu lämnar allt, Jag nu lämnar allt,

D G D A D
Allt till dig, min dy-re Je-sus, Jag nu lämnar allt.

No. 58. Om en kort liten tid.

III

G C G D G C G

1. Till det här li-ga land ofvan skyn Vi i tron skå-da upp re-dan här, Ty ett hem fast fördoldt för vår syn, Har vår Je-sus be-redt åt oss där.
2. Äf-ven vi på den ljuf-li-ga strand Skola sjun-ga de sa-li-gas sång, När för-lö-sta från död-li-ga band Vi vår Fräl-sa-re skå-da en gång.
3. Till vår älskande Fa-der och Gud Vi vårt of-fer och tack läg-ga ner, För den kär-lek han skän-ker sin brud Och den nåd som han dag-li-gen ger.

D G

Kör.

Om en kort li-ten tid, li-ten tid, Vi få mö-tas på himmelens strand, himlens strand. Om en kort li-ten tid, li-ten tid, li-ten tid, li-ten tid, Vi få mötas på himmelens strand.

D G C G D G

No. 59. Aldrig allen'.

Öfvers. af N. G. Helander. I Arr. af M. L. McPhail.

C F C

1. Hur of - ta här för - sag - da, Vi all - ting hopplöst se,
2. O själ, har du för - gä - tit Hans mil - da, skö - na ord?
3. Haf mod du tröt - te pil - grim, Om moln bortskymma här

S C

Omkring oss blott är mör - ker, Vi vå - - ga knappast be;
Hvars ge-nom-stung na föt - ter Fått blö - - da på vår jord:
Det an - le - te du äl - skar, Så är han dock dig när.

C F C

Så skönt ur moln och dim - mor, En röst då hvis - kar en':
"Jag al - drig dig för - gä - ter, Mitt barn, hur ål - drigt se'n,
Räck ut din hand mot ho - nom Och se, det klar-nar re'n,

S C

"Mitt barn är jag ej med dig, Att dig ej läm-na al - len'?"
För-glöm ej jag har lof - vat: Att dig ej läm-na `al - len',"
Han ler mot dig, som lof - vat, Att dig ej läm-na al - len',

Kör.

C F C

Nej, al drig al - len',...... nej, al - drig al - len',.. Han

S C

lof - vat att dig ej läm - na, Att dig ej lämna al - len'!

No. 60. Barnets uppoffring.

N. L R. I N. L. Ridderhof.

D A D

1. Jag har blott två små hän - der, dem off-rar jag åt Gud, Så
2. Mig två små föt-ter bä - ra, de lö - pa ej så fort, Men
3. Jag kan ej ta - la myc - ket, jag rin - ga sångröst har, Dock
4. Mitt hem är ej pa - lat - set, nej, hyddan är mitt bo, Men

D A D

små de än må va - ra, att gö - ra Herrens bud!
de få öd - mjukt fö - ra mig genom himlens port.
vill jag hö - ja lof - vet upp till min kä - re Far!
snart med fräl - sta ska - ran jag bor i him-lens ro!

No. 61. Skönt i aftonstunden.

I

Arranged.

1. Skönt i af-ton-stun-den, Ej af sor-ger bun-den, Sjun-ger jag om Je-sus Och om him-lens fröjd...
2. Nog fins fröjd på jor-den Men den kort är vor-den. Fullt be-san-nas or-den "Allt för-gäng-ligt är."....
3. Lif-vet snart för-rin-ner, Sorg och nöd för-svin-ner, Men den him-len fin-ner, Ja, han fin-ner allt....
4. Men det skall så va-ra, Låt din tan-ke fa-ra Hem till him-len kla-ra Där Guds barn ha hem....
5. Snart ock allt är öf-ver, Vi ej mer be-höf-va Skil-jas från hvar-an-dra I det go-da land....

Kör.

Harpan den stämmes af äng-lar-nas här, Fram bru-sar sån-gen så klin-gan-de skär. Säg, kä-ra vän, vill du mö-ta mig där Då

S C C
ju - bel - mu - si-ken gått in..... si - ken gått in....

No. 62. Han leder mig!

III W. B. Bradbury.

D G D A
1. Han leder mig! Hvad himmelsk tröst, Den ljufva tanken ger mitt bröst;
2. Än genom sor-gens mör - ka dal, Än genom glädjens blomstersal,
3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in Min hand för-u - tan knot i din,
4. Och när mitt vandringslopp är slut, Och med din nåd jag kämpat ut,

D G D A D
Hvarhälst jag är, hvad hälst jag gör, Mig Gud vid handen ständigt för.
Vid stil - la bäck, på öknens sand—Städs håller mig hans säkra hand.
För-nöjd, hur hälst min lott jag får, Då jag har Gud, som med mig går.
Jag räds ej ens för dö dens svall, Ty Gud ock där mig le- da skall.

Kör.

D A D A
Han le-der mig! Han le-der mig! Ja, med sin hand han le - der mig!

D A D A D
Ack, att jag tro-get följ - de då, Den hand som huldt mig le-der så!

Used by per. The Biglow & Main Co., owners of copyright

No. 63. Hjälp i nöden.

O. Nelson. P. Benson.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Arr. by N. L. R.

1. Lägg sa - ken fram för Her - ren Och trö - sta på hans ord,
2. Vik ej ett steg till - ba - ka När pröf-ning mö - ter dig;
3. Han stun-dom vill dig pröf - va För att få se din tro.
4. Han all - ting väl be - stäl - ler, Fast du det ej för - står;

Hans hjälp är ic - ke fjär - ran Fastän ej än för - spord;
Om än du får för - sa - ka Din fö - re - lag - da stig,
Han stän-digt vill dig öf - va Till kär - lek, hopp och tro.
Men då— just då det gäl - ler Att du i tro - na står;

Blott på hans ord för - trö - sta I med- och mot-gångs tid,
Så skall du ej för - lo - ra Up - på hans öm - ma vård,
Blif där - för all - tid stil - la In - vid hans hul - da bröst,
Tills du kan sa - ken fat - ta Och se den som den är,

Så får du med det för - sta Hans hjälp i sorg och strid.
Ty han vill blott ut - ko - ra Dig till sin tem - pel - gård.
Så går det dig ej il - la, Ty han ger skydd och tröst.
Då skall du hög - re skat - ta Den led-ning Gud be - skär.

No. 64. Låt oss sprida solsken.

E. E. Hewitt
Öfvers. af O. Bodien.

III

Wm. J. Kirkpatrick.

1. Låt oss sprida sol-sken, hvar som hälst vi gå, Öf - ver mör - ka sti - gar där vi van - dra må, Gyll - ne strå - lar ka - sta ut - af kär-lek, frid, För de djupast fall - na gör din bä - sta id.
2. Liksom Herren Je - sus, här vi ver - ka må, Och för-kun - na frid för dem som vil - se gå, Vil - ligt räc - ka han - den åt för-lo - ra - de, Och från Je-sus häl - sa: frid, för-lå - tel - se.
3. En-dast li - tet sol - sken på en mark så hård, Kan för - vand - la he - den till en blom-ster-gård, Sking-ra sor-gens dim - ma i hvart mänskobröst, Så skall frukten mogna; kär-le-ken bli störst.

D. S. Ta - la kär-leks-or - den hvar som hälst vi gå.

Kör.
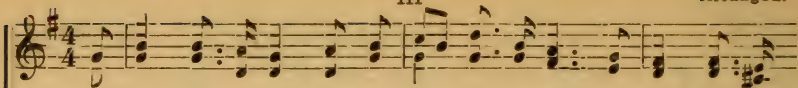
Sol-sken, solsken; endast li - tet sol-sken, Bringa himmelsk glädje Till en hvar vi få. Sol-sken, solsken, en-dast li - tet sol - sken.

D. S.

No. 65. Min harpa jag stämmer.

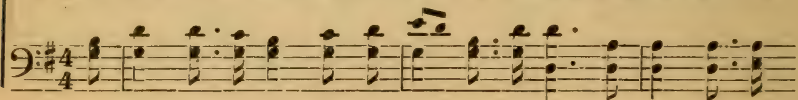
III

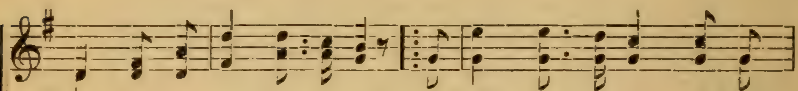
Arranged.

G D

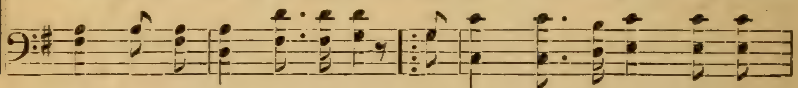
1. Min har-pa jag stämmer och sjun-ger en sång Här ne - re på
2. Här ne - re bland sor-ger och nöd och be-svär, De tro - en - de
3. O sa - li - ga band, som för - e - na oss här I tron med hvar-
4. Upp-lys mitt förstånd med din he - li - ge and', Här ne - re i
5. Jag läng-tar, o Je - sus, att blif - va i-klädd Den blod-köp - ta

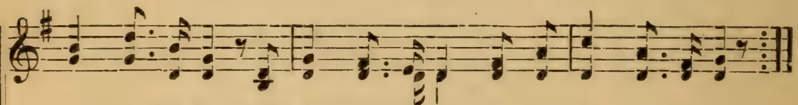

G C
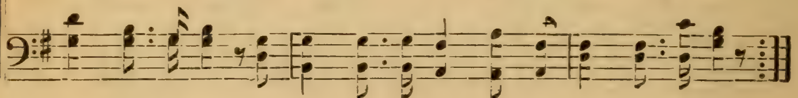
jor - den, när ti - den blir lång. Jag sjun - ger och spe - lar om
sam - las, men sa - ligt det är. Min Je - sus be - re - der en
an - dra och Fräl-sa - ren kär. Min Fräl - sa - re Je - sus är
stri-dens och fa - ror-nas land. Och när jag be-kym - ras, min
skru-den, som du har be-redt. Att stå där för-kla - rad, bland

G D G

him-len mitt hem, Där jag snart får va - ra hos Je - sus min vän.
bo - ning för dem, Där-up - pe i him - len, ack sa - li - ga hem!
all - tid för mig, I sor - ger, i trångmål jag läng - tar till dig.
Fräl - sa - re kär, För - ny - a min styr - ka på van-drin-gen här.
hel-go-nen mång', Och sjun-ga den ny - a och e - vi - ga sång.

6. Ja, där får jag vara hos Herren, min Gud,
Ty jag är hans dyra och blodköpta brud,
Och njuta den hvila som mig återstår,
Där ögat ej mer fäller saknadens tår.

7. Till sist få vi mötas i himmelen där,
Och skåda hvarandra hos Frälsaren kär,
Där ostörd blir sången och prydd är hans brud
Där hemma i himlen, hos Herren vår Gud.

No. 66. Gladt vill jag nu följa.

A. F. M.
Öfvers. af N. G. H.

III

A. F. Myers.

1. Gladt vill jag nu föl - ja min älskli-ge Je - sus, Ut, långt ut på fält, som tor - ra stå, Ut, långt ut på vä - gar, ja, långt ut på gärden, Dit jag de för-lo - ra - de kan nå.
2. Gladt vill jag nu föl - ja i dal och på höj-der, Dit Fräl sa-ren kal - lar vill jag gå; En värld jag förkunna vill sådan stor frälsning, In - gå ut - i nö-dens hem ock - så.
3. Gå, vil - ligt nu ver - ka, stå ingen här få fäng! Ar - be-te städs fin - nes på vår stig; Blott li-ta på Je - sus, dig stöd på hans löf-te: "Min nåd är dig nog, o själ, för dig.

Kör.

Rädda nu dö-ende sjä - lar, För dem till Jesus, den vän som hål-ler ut! Hvi - la på hans löf - te: "Min nåd är till - räck-lig Och skall så för-blif-va in - till slut.

No. 67. Ack hör min bön.

Fanny J. Crosby. III W. H. Doane.

1. Ack hör min bön, be-vi-sa nåd mot mig. Kom, Her-re Je-sus, kom. Min själ ur dju-pet ro-par ef-ter dig. Kom, Her-re Je-sus, kom.
2. Jag har ej rum, för nat-ten in-tet hus. Kom, Her-re Je-sus, kom. En blick från dig kan gö-ra nat-ten ljus. Kom, Her-re Je-sus, kom.
3. Min väg är smal och trött och matt min fot. Kom, Her-re Je-sus, kom. Jag blic-kar upp, o blic-ka mig e-mot. Kom, Her-re Je-sus, kom.
4. Min sva-ga suc-kan, Her-re, ej för-små. Kom, Her-re Je-sus, kom. Jag öd-mjukt ber, att du mig hjäl-pa må. Kom, Her-re Je-sus, kom.

Jag vandrat har långt bor-ta i-från dig I synd, men vill nu vän-da om. Kom,

C F S C

tag mig nu, jag be - der in - ner-lig. Kom, Herre Je - sus, kom.

No. 68. Min skatt.

J. A. E.

III

J. A. Elner. Arr.
Used by per.

A D

1. Ut - i da - len en lil - ja jag fun - nit, Som för
2. Skön är ro - sen, som väx - er på jor - den; Men en
3. Jor - dens blom-mor de al - la för - svin - na, När i
4. Je - sus, du är den lil - jan i da - len, I - bland
5. Låt din him - mel - ska doft på mig fal - la, Gif din

E A

mig blif - vit dyr - bar och kär. Väl af jor - di - ska
skö - na - re ros ä - ger jag. Ut - i bi - beln, de
höst - vin - dens ky - la de stå. Vin - ter, som - mar och
ro - sor den bä - sta du är, Ty du gif - ver mig
ren - het ock ut - i min själ, Låt till sist mig för

D E A

skat - ter jag vun - nit, Men den lil - jan den bä - sta dock är.
he - li - ga or - den, Fin-nes ro - sen med allt sitt be - hag.
höst må för - rin - na Men min blomma den grönskar än - då.
li - sa i kva - len, Och du hål - ler mig all - tid så kär.
tro - nen ned - fal - la— O min Je - sus, då går det mig väl.

No. 69. Jesus, morgonens stjärna.

R. Lowry.

1. O, Je - sus, mor - go-nens stjär-na, Stjär-na så här - lig och klar,........... Gladt ly - sa nu di - na strå - lar,
2. O, Je - sus, mor - go-nens stjär-na, Stjär-na så här - lig och klar,........... Dyrt ly - sa nu di - na strå - lar,
3. O, Je - sus, mor - go-nens stjär-na, Stjär-na så här - lig och klar,........... Ljuft ly - sa nu di - na strå - lar,

här - lig och klar,

Stjär - na så här - lig och klar. Jag satt vid vä - gen i sor-gens smär-ta, Där nat-tens skugga om - gaf mitt hjär - ta,
Stjär - na så här - lig och klar. Hur mörk var ic - ke den dy - stra nat-ten, Ej glimt af hopp med den lju - sa skat - ten,
Stjär - na så här - lig och klar. Som haf - vet mörkt u - tan mor-gon-strimma, Min själ satt ängs-lig i mid - natts-tim - ma.

Till dess du kom, min Je - sus, Stjär - na så här - lig och klar.

Used by per. Biglow & Main Co., owners of copyright.

No. 70. Framåt, uppåt!

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

A E A E A
1. Framåt, upp-åt, gla - da pilgrim, Snart vi läm-na jordens mull!
2. Framåt, upp-åt, lyft ditt hufvud, Blic-ka nu mot Si - on opp!
3. Framåt, upp-åt, Je - su stridsman, Tappert strid mot mörkrets här!

A E A D A
Klädd i res-drägt, var nu re - do! Hal-le - lu-ja. Snart vi nå den
Se hur him lens sol - ljus strå-lar! Hal-le - lu-ja. Snart så slu-tar
Je - sus seg-rat, vi ock seg-ra! Hal-le - lu-ja. Höj din fa - na,

Kör.

E A
sta - den af gull.
vandringens lopp.
hem - åt det bär.

F♯m * A D A
Snart vi hin-na Si - on! Fram-åt i tro!

B E B E A E
Je - sus själf för oss till sin e - vi - ga ro. Mo-digt fram-åt,

A D A E A
gla - da pilgrim! Hal-le - lu-ja. Så klingar sången, hemåt vi gå!

* F♯m. tages på 2:a b. med tum. på E basen och långfingret tvärs öfver G, B och E str.

No. 71. Nebos höjder.

H. W. E. III Wm. B. Bradbury.

1. Lyft dig, min själ, mot Nebos höj-der, Där ge-nom tron ses löf-tets land. Ljuf-va-ste ord oss e-kot brin-gar, Hemlandstoner från den an-dra strand. Lyss-na, hör hur de sjun-ga i E-den,
2. Kri-sten, lyft upp din blick mot Sion, Glöm ej din skatt i him-len skön. Om vi till dö-den ä-ro trog-na, Här-lig blif-ver då vår se-ger-lön. I den stad, där Guds här-lig-het strå-lar,
3. Ständigt fram-åt i tron vi ha-sta, Fruk-ta ej dö-dens mör-ka flod; Je-sus vill hjäl-pa oss i-ge-nom, Han oss tröstar, gifver hopp och mod. När till sist an-dra stranden vi hun-nit

Kör. Ön-skar du att få mö-ta de di-na,

In-för tro-nen de har-por-na slå; Med mar-ty-rer och
Vi bland äng-lar och hel-gon få bo, Där om se-ger vi
Och det land där ej so-len går ner, Vi få sjun-ga med

På den stranden dit sor-gen ej når? Ön-skar du att med

D. S.

F C F C S C
al - la som vun-nit, De för e - vigt där jub - lan - de stå.
e - vigt få sjun - ga, Där den tröt - te får hvi - la och ro.
dem som vi äl - skat: Hem-ma, hem-ma! vi skil - jas ej mer.

F C F C S C
äng ar få sjun - ga? Följ då vil - ligt i Fräl - sa - rens spår.

No. 72. Hvar blomstrar Eden?

C. B—g. I

G D G
1. Hvar blomstrar fri - dens E - den På den - na mör - ka
2. När den stjärnan, som kan vi - sa Den rät - ta vä - gen
3. Hos Je - sus blomstrar E - den, Ty han det öpp - nat
4. I lif - vets al - la lä - gen Är han vår bä - sta

D G C
ö?...... Hvar är den säk - ra le - den På
här,..... Säg hvar de bröst få li - sa, Som
har..... Och han är säk - ra le - den Och
skatt.... Ty mörk - nar det på vä - gen— Han

G D G C D G
storm - om-töck - nad sjö, På storm-om-töck - nad sjö....
syn - dens smär - ta tär, Som syn - dens smär-ta tär....
han är stjär - nan klar, Och han är stjär-nan klar....
ly - ser upp vår natt, Han ly - ser upp vår natt....

No. 73. Hvem vill bli näst?

D. S. S. III Robert Lowry.

C F
1. Hvem vill bli näst att föl - ja Je - sus? Hvem vill uppta - ga
2. Hvem vill bli näst att föl - ja Je - sus? Föl - ja med ho - nom
3. Hvem vill bli näst att föl - ja Je - sus? Hvem vill upp-hö- ja
4. Hvem vill bli näst att föl - ja Je - sus? Hän öf - ver flo - den

C S C
kor - set, säg? En är nu re - do, fle - ra nog föl - ja,
u - tan knot? Hvem vill bli näst att bör - dor - na läg - ga
Je - su namn? Sån - gen till - ta - ger, fräls - nin - gen pri - sas.
hand i hand? Hvem vill bli näst som fri-gjord från gru - set

G D G
Hvem vill bli med på him - lens väg?
Ned vid den hul - de Frälsar'ns fot?
Sjung än - nu hög - re om Guds Lam!
Sjun - ger sin sång på himlens strand.

Kör.

C
Hvem vill bli näst?

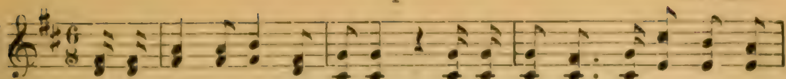
F S C
Hvem vill bli näst? Hvem vill bli näst att föl - ja Je - sus?

F C S C S C
Hvem vill bli näst att föl - ja Je-- sus nu? Föl - ja Je - sus nu?

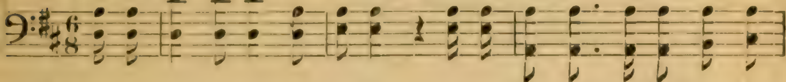
No. 74. Sarons blomma.

I

Arranged.

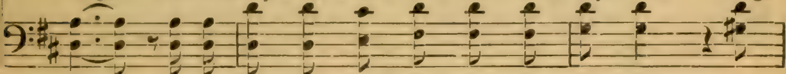

1. Jag har fun-nit Sa-rons blomma, Men fick gå mån-ga tröttsamma
2. Den är skönast i-bland blommor, Den i mör-ker är strå-lan-de
3. Har du fun-nit Sa rons blomma? Har du ic - ke, så sök den i
4. Je - sus är min Sa rons blomma, Me-ra skön än allt an-nat för

steg, Och jag van - dra - de da - gar och nät - ter Tills
klar, Den har gläd - je i sorg och be - kym mer Och
dag. Den är värd mer än guld och dia - man-ter, Dess
mig, Han den dy - ra - ste är för mitt hjär - ta, Säg,

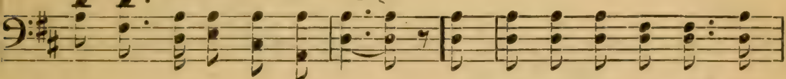

Kör.

ro - sen jag fann på min väg.
frid i all o - ro den har.
doft gif - ver lif - vet be - hag.
får han det blif-va för dig?

Som mur-grö-nan klänger vid

mu - ren Jag fä - stad vid Fräl - sa - ren står,

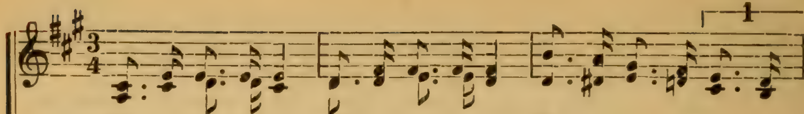

Och al-drig, nej al - drig från ho-nom jag går. jag går.

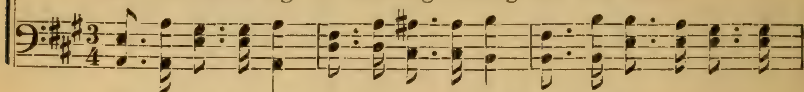

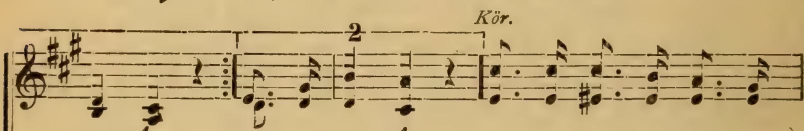
No. 75. Hvad man säga må.

Arranged.

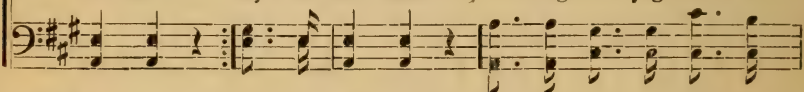

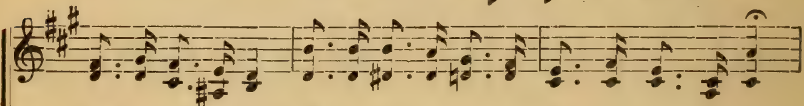
A D E
1. Hvad man sä-ga må, Gud är god än-då, Ej ett moln min framtid
Hur det vänder sig Är han nog för mig, Äf - ven un-der
2. I hans si - do-sår Skrämda dufvan får Gömma sig i stor-mens
Je - su hjär-te-lag Ej en en da dag Ut - af nå-gon
3. Svag jag är men stark, Står på helig mark; Lampan ut - i nat - ten
In - tet ut - i mig, Men i - ge-nom dig, Härligt, härligt
4. Mycket godt jag fått, Mer jag väntar blott; Jag hos Je - sus städs för-
Hur det vänder sig Är han nog för mig Äf- ven un-der

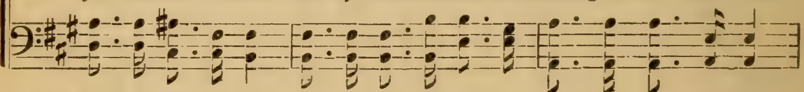

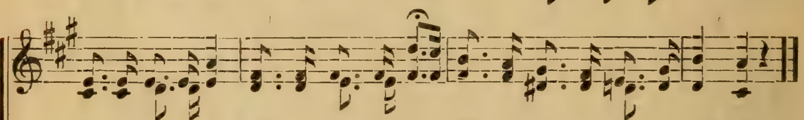
A A
höl - jer. ny - a stri - der. Ho - si - an - na, nu jag
stri - der. vex - ling li - der.
brin-ner öf - ver -vin - ner.
blif - ver. ny - a stri - der. *V. 4.* Al-drig har jag fun - nit
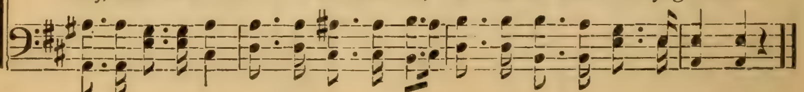

D E A
öf -ver-lyck-lig är; Fröj-defullt vi sjun-ga ut - i Her-rens här.
Je - sus tro-lös än, Och ej tröttnar han som mången an - nan vän;

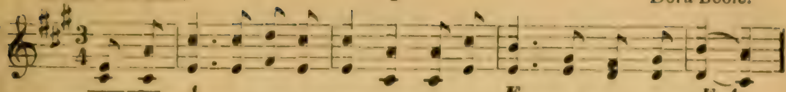

A D E A
Intet ut - i mig, men i-ge-nom dig, Härligt, härligt öf-ver-vin ner.
Nej, han håller ut in till tidens slut, Så-dan är den vän jag fun-nit.

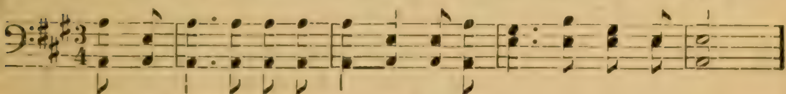

No. 76. Full frälsning.

Louise M. Rouse. — I — Dora Boole.

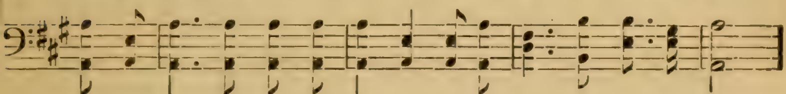

1. Dy - re Je-sus, du mig frälsar—Ä - ra, ä - ra ske Guds Lam!
2. Län-ge har mitt hjärta sträfvat Att den ljuf - va hvi-lan nå;
3. Jag hvar stund på Jesus trö star, Blodets kraft jag kän- na får,
4. Till din tjänst helt öfverlemnad, Vill jag lef - va, dö för dig.
5. Ja, jag stri-da vill för Je - sus, Han har ljufligt frälst min själ,
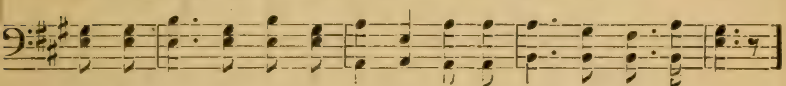

O, det dy - ra blo-det re - nar—Ä-ra, ä - ra ske Guds Lam!
Men ej förr'n jag slu - tat stri-da, Kunde jag för - lossning få.
Lig-ger nu vid re nings-käl-lan; Tillflykt har jag i hans sår.
Jag vill vitt - na till din ä - ra Om för-loss-ning, full och fri.
Mig från syndens makt be-fri - at, Re-nat mig och allt är väl.

Kör.
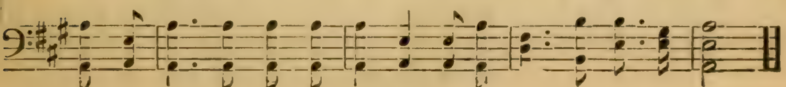

Ä - ra, ä - ra, Je-sus fräl - sar—Ä - ra, ä - ra ske Guds Lam!

O, det dy - ra blo - det re-nar—Ä - ra, ä - ra ske Guds Lam!

No. 77. Vandra i hans ljus.

E. E. Hewitt.
Öfvers. af N. G. Helander. III Wm. J. Kirkpatrick.

C F C D G C F
1. Nöj-da att van-dra i mä-sta-rens fot-spår, Föl-ja vår konung och Fräl-sa-re kär, Ord-na vårt lif ef-ter Herrens ex-em-pel,
2. Närm're vi slu-tas till den som oss le-der, När vi här frestas, från vä-gen bort-gå; Li-tan-de helt på den arm, som oss skyddar,
3. Vandrande ut-i Guds tå-la-mods fot-spår, Fotspår af tro-het, sann kär-lek och hopp, Bi-dan-de ho-nom för nåd han oss lof-vat,
4. Modigt vi van-dra i mä-sta-rens fot-spår, Uppåt, städs uppåt vi föl-ja hans röst; När vi vår konung få se i hans skön-het,

C F S C
Ljuf-lig, hur ljuf-lig vår sång då blir här.
Ljuf-ligt, hur ljuf-ligt vårt lof ö-kas då.
Lyck-lig, hur lyck-lig vår färd bär dit upp.
Lyck-lig, hur lyck-lig vår plats vid hans bröst.

Kör.

F C S C
Hur skönt, att här få van-dra i Frälsarens fotspår, Vandra i hans ljus, vandra i hans ljus,

F C S C
Hur skönt att här få vandra i Fräl-sa-rens fotspår, Uti himmelskt ljus.

No. 78. Verka ty natten kommer.

III

E A E B E

1. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver-ka då morgon gryr,
2. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver-ka då Gud ger tid,
3. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Snart sjunker sol i haf;

E A E B E

Ver - ka då da - gen glän - ser; Ver - ka, ti - den flyr,
Gif ho-nom hel-sans pär - la. Gör din bä - sta id!
Gör nå - got du för ho - nom, Som för dig sig gaf;

B E F♮* B

Ver - ka när so - len brän - ner, Ver-ka, till qväll'n håll ut—
Hvar-je mi-nut som i - lar Fyll på ett nyt - tigt sätt:
Lef till hans pris som köpt dig, Ti - den du än har kvar:

E A E B E

Ver - ka ty nat - ten kom - mer, Då är ver - ket slut.
Bör - dan på Her-ren ka - sta, Han gör värf - vet lätt.
Du är ju hans, så ver - ka Tills han hem dig ta'r!

* F♮ tages som vanligt F, men på 2dra bandet.

No. 79. Invid Jesu hjärta.

Fred Bloom.
Capo d'astro på 1sta bandet.

III

Eva Booth. Arr.
Used by per.

1. Från jord - lif - vets vim-mel Till fri - stad och him-mel Min tan - ke sig svin-gar så fri-gjord och säll. Ty där vid hans hjär - ta, Som brast ut - af smär-ta Där får jag mig göm-ma till lef-nadens kväll.
2. I pröf - nin - gens ti - der Jag tål - mo-digt li - der Och skyn-dar framåt öf - ver törn-beströdd stig. Ej hård blif - ver vä - gen Ty lät - ta bli ste - gen Vid tan-ken på ho - nom, som off - ra - de sig.
3. I sol - sken och mör - ker, I gläd - je och sor - ger, Så har jag mitt fä - ste hos ur - ti-dens Gud. Ty ned - åt sig sträc-ka Hans e - vi - ga ar - mar Och al - drig för - än-dras hans tro - fa - sta bud.

Kör.

Ja, in - vid Je - su hjär - ta Där är lugnt trots

E B E A E B E B E A E B E B

E A B E
storm och strid. Ja, in - vid Je - su hjär - ta Hvi-lar jag i frid.

No. 80. Tänk, en sådan vän som Jesus.

III

G C G D
1. Tänk, en så - dan vän som Je - sus, Hvilken brudgum, rik och skön!
2. Är du svag och sorg-be-tun - gad, Fruk-tar du för syndens lön,
3. Om ock fre stel - ser oss tryc - ka, Mog - na-de af syndens frön,

G C G D G
Tänk, hvad förmån att få bä - ra All-ting fram till Gud i bön!
Je - sus än ju öpp-nar fam-nen, Gå med allt till Gud i bön!
Dock, vi ej må fäl - la mo - det, Bär det fram till Gud i bön!

D G C G D
Ack, hur of - ta vi oss sar - ga, Mö - da, sträfva ut - tan lön,
Har af jor-dens fal-ska löf - ten, Du ock gjort ett sorgligt rön,
In - gen vän vi ha så tro - gen, Al - la an-dra ä - ro rön—

G C G D G
Blott där-för att vi ej bä - ra All-ting fram till Gud i bön!
Kärlek, tröst och hjälp du fin - ner, Om du går till Gud i bön!
Je - sus kän-ner all din svag het. Gå med allt till Gud i bön!

No. 81. Mitt sköna hem.

Fred Bloom. III F. de L. Booth Tucker. Arr. Used by per.

1. Jag vill sjunga om mitt hem i himlens salar— Detta hem, som blifvit redogjodt för mig. Dit min själ skall svinga, när min lifssol dalar Och när dödens mörker sänkes på min stig.
2. Ut i detta sköna hem ej natt skall vara, Intet mörker mer skall skymma solens ljus. Evigt solsken, ändlös dag skall blifva bara I den nya staden, i min Faders hus.
3. Ingen natt och aldrig mera några tårar I den staden invid floden af kristall, Inget smärtans törne som mig mera sårar, Ingen synd och död mig mera plåga skall.
4. O, jag ser den staden redan för mitt öga, Perleporten tyckes mig re'n stå på glänt, Genom den hörs ängla-sången från det höga; Hvad jag känner, kanske äfven du har känt.
5. Aldrig gyllne harpans strängar skola klinga Såsom här om sorger under lifvets strid, Ty den nya stadens folk de hafva inga. Nej, där hemma råder endast glädje, frid.

Säg, vill du gå med mig
Där på gyllne gator

till den säl - la stran - den; Säg, vill du gå med— stå
sko - la vi få van - - dra, E - vigt sjun - ga hal - le-

F S
upp och räck mig han - den; Se-dan följs vi åt, min vän, Till vårt
lu - ja med hvar - an - dra, Stämma in i Lammets sång He - la

1
C F D G
hem i him - me-len, Hvar-est sången brü-sar som en mäktig flod;

2
C F C S C
e - vig he - ten lång, Ty vi re - na-des i Je - su blod.

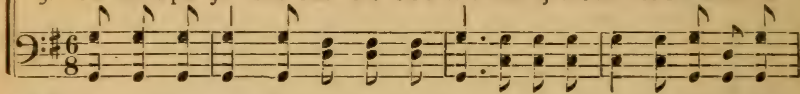
No. 82. Se blott på Jesus!

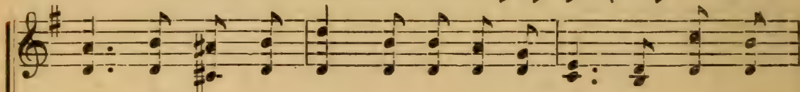
Eric. I Arranged.

G C G

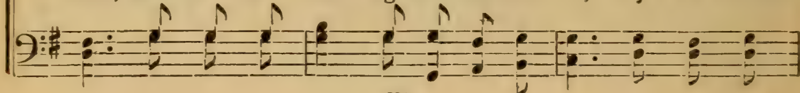
1. Se blott på Je - sus, Se hvar-je dag! Han vill dig skänka Allt sitt be-
2. Se blott på Je - sus! Hjäl-pa han kan; Mä-sta-re är han Som ingen
3. Se blott på Je - sus Ut - i all nöd! Han är ditt bä-sta, Sä-kra-ste
4. Se blott på Je - sus! Han är så mild; Ju mer du skådar, Blir du hans
5. Se blott på Je - sus Än - nu en tid! Glöm ej att lif-vet Dock är en

D G C D

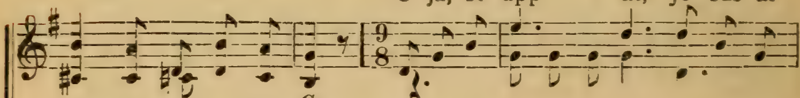
hag. Han vill så gär - na Mät-ta din själ; Bä - ra din
ann'; Tör - net som så - rat Kän-de han först, Där - för, bland
stöd; Vil - le än stor - men Stör-ta ditt hus, Je - sus kan
bild. Sakt-mod och kär - lek Gör dig så skön; Sjä - lar du
strid, Men den är sa - lig Som här-dar ut, Ty lif - vets

Kör.

C G

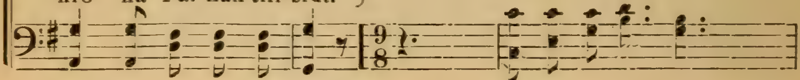
O ja, se upp - - åt, Je - sus är

G

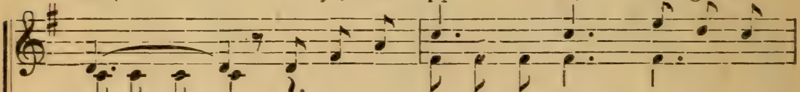
bör - da, Gö - ra dig väl.
al - la Håll honom störst.
näp - sa Vå-gor-nas brus.
vin - ner Där-på som lön.
kro - na Får han till slut.

O ja, se upp - åt,

D

när;.......... O ja, se upp - åt, Sa-ligt det

Je-sus är när, O ja, se upp - åt,

O ja, se upp - åt, sa-ligt det

O ja, se upp - åt

G C E Am
är,........... Ja, se på Je - - sus! Det är min
Sa - ligt det är, Ja, se på Je - sus! Det
är,............
Sa - ligt det är,

bön,..........
D G
är nu min bön, Himlen då ljus - nar, Jorden blir skön, (blir skön.)

No. 83. Hoppets tröst.

I

A E A D A
1. Smär-tans stun - der i - la, Allt ej e - vigt är,
2. Ack, hur snart för - svin - ner Den - na väx-lings-tid!
3. Då är all - ting bor - ta, Som be - svä-rat mig,
4. O jag läng - tar re - dan Hem till fri-dens land.
5. Först vid Je - su si - da Blir jag rätt för - nöjd.
6. Med en bätt - re vi - sa, I en hög - re kor,

1 2
D A E A A
Snart skall jag få hvi - la Hos min Je - sus kär. kär.
Snart mitt hjär - ta fin - ner E - vig fröjd och frid. frid.
Slu - tad är min kor - ta, Tun - ga vandringsstig. stig.
Det är mörkt här - ne - dan På en stor-mig strand. strand.
Je - sus, hjälp mig bi - da Da - gens slut med fröjd. fröjd.
Lär mig då att pri - sa, Gud, din kär - lek stor. stor.

No. 84. Ack hur lycklig är barndomstiden.

1. Bar - na - å - ren, hur säl - la, gla - da Förr'n syn-dens kal - la frostnatt hun-nit ska - da Bar - na-hjär - tat, som sig fått ba - da I nå - dens sku - rar ut - i lif - vets vår!
2. O hur sällt att i spä - da å - ren Som lam få be - ta med de äl - dre få - ren Up - på än - gen i Je - su-så - ren, Hvar - i vi lif och hel - sa haf - va fått!
3. Je - sus var ock ett barn i ti - den Som vi, och kom med nå den, glä djen, fri - den; Han går för oss och fö - rer stri - den Mot vå - ra fi - en - der, hal - le - lu - ja!

D. C. Ack hur lyck - lig är barn-doms - ti - den, Men ack så snart, så snart den är för - li - den! Ack hur lyck-lig är barndoms ti - den, Men ack, så snart, så snart den ha - star bort!

D. C.

4. Som en moder sitt barn hugsvalar
I ordet Jesus oss så ömt tilltalar:
Frukta icke, ty jag bevarar—
Si, jag skall bära lammen i min famn.

5. Herre hjälp, att vi städs må höra,
Det som kan våra själar saliggöra,
Och upplåt du vårt hjärtas öra,
Då vi i söndagsskolan samlas få!

No. 85. Lemna dig helt åt Jesus.

J. B. III J. Blomqvist.

G C G
1. Lem - na dig helt åt Je - sus; Själf vill han helt bli din,
2. Lem - na dig helt åt Je - sus; Han så-som in - gen ann'
3. Lem - na dig helt åt Je - sus; Nu, nu i den - na stund.

G C G D G
Se med sin nå - des full - het Vill han till dig gå in.
Hjäl-pa, upp-lyf - ta, bä - ra, Trö - sta, hug-sva - la kan.
Han skall dig al - drig svi - ka; E - vigt är hans för - bund.

G E Am D G
Lem - na dig helt åt Je - sus; Förr blir dock allt ej väl.
Lem - na dig helt åt Je - sus; Stil - la för ho - nom blif;
Lem - na dig helt åt Je - sus; Själf vill han helt bli din.

G C G D G
Vil - ligt din Gud och Her - re Gif bå - de kropp och själ.
He - la ditt hjär - tas kär - lek Ho-nom, din brud-gum gif.
Se med sin nå - des - full - het Vill han till dig gå in.

No. 86. Skogsblomman.

1. Det väx - te en blom-ma vid gra - nar - nes fot I
2. Säg, fruk - tar du ej att i sko - gen stå gömd, Om-
3. Men ön - skar du ej att i träd - går - den stå Och
4. Men snart skall för vint - ri - ga stor - men du dö, Du

skogen bland mossa och ljung. Den lil - la knapt syntes för
gif - ven af skuggornas vakt?— O nej, ty jag al-drig af
dof - ta till män'skors be-hag?— O nej, jag trifs bäst bland de
blomma, som blom-ma-de nyss.— Då hvi - lar jag ljuft un - der

jät - tar-nes rot; Hon stod där så älsk - lig och lugn.
Herren blir glömd, Han äf - ven på blomman ger akt.
rin-ga och små; Jag föd - des till skogs-blom-ma jag.
täc-ket af snö Och vak - nar vid vår - so - lens kyss.

5. För lexan haf tack, lilla blomma så skön.
Om enslig och bortglömd min stig,
Den Gud, som mig skapat, min fader ju är,
Han vårdar sig äfven om mig.

6. Fast ringa och liten, mig Herren är när;
Jag vandrar så lycklig och säll.
Hvar morgon mig bönen till himmelen bär;
Jag slumrar hos Jesus hvar kväll.

7. Likt blomman, jag också skall vissna och dö,
Men Frälsarens löften stå kvar.
Om stoftet är gömdt under täcket af snö,
Är anden hos Gud i förvar.

No. 87. Frälsningens budskap.

Bearb. af Wm. Skooglund. I Arr. af A. L. Skoog.

D A

1. Här-ligt nu skal - lar Frälsningens bud, Syn-da-re kal - lar
2. Syn-da - re, skyn - da Frälsningen tag! Hvarfö-re syn - da
3. Un-dan du löp - te Fräl-sa-ren god, Fastän han köp - te
4. Al - drig i värl-den Blir du för - nöjd. Synden och flär-den

D G D

Herren vår Gud; Kal-lar och häl - sar Sto-ra och små,
Än - nu en dag, Då du kan blif - va Syn-derna kvitt?
Dig med sitt blod. Löp då ej läng - re, Fly från din stig!
Ha in - gen fröjd; Men om du sma - kar Guds ljufva frid,

1 2

A D D

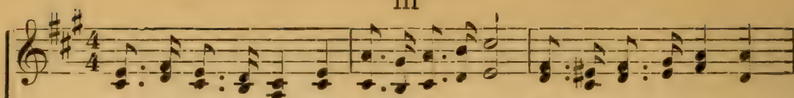
Att han dem fräl - sar E-vigt ock - så. E-vigt ock-så.
Gud vill dig gif - va Frälsningen fritt. Frälsningen fritt.
Vär-re och träng-re Blir det för dig. Blir det för dig.
Lätt du för - sa - kar Världen all - tid. Världen all - tid.

5. Salig i nöden,
Salig i strid,
Salig i döden,
Salig alltid,
‖:Det får du vara
Om du blir frälst,
Se'n kan du fara
Hem när som hälst.:‖

6. Salig i nöden,
Salig i strid,
Salig i döden,
Salig alltid,
‖:Det får jag vara,
Ty jag är frälst,
Nu kan jag fara
Hem när som hälst.:‖

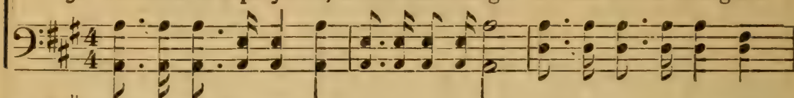
No. 88. Gå i Herrens vingård.

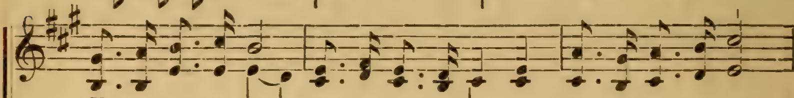
III

A D

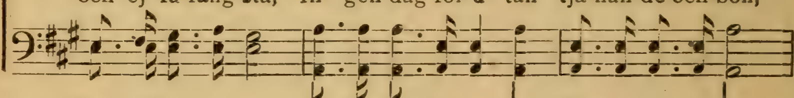
1. Gå i Herrens vingård, käre broder, tag Plats bland dem som tjäna
2. Se hur Je-sus ömmar för hvar syndare, Hur han if-rigt sö - ker
3. Den som tror på Jesus, måtte han ock gå I hans sto-ra vin-gård

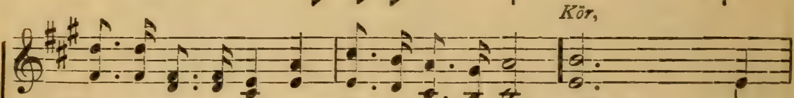

E A

Mä-sta-ren i dag. Vitt-na om din Je - sus, drag din not i land,
de för - lo - ra-de, Äl - ska såsom Je - sus, öm-ma så-som han,
och ej få-fäng stå, In - gen dag för-u - tan tjä-nan-de och bön,

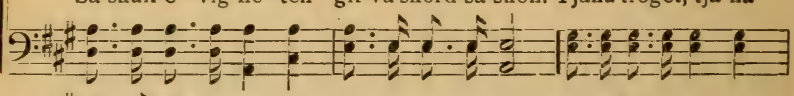

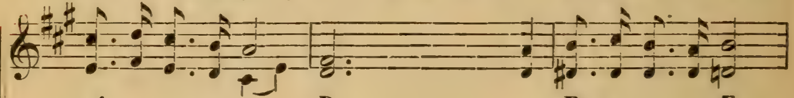
Kör,

D A E A E

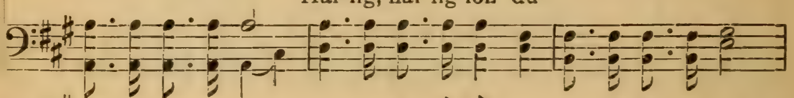
Lägg dig med din gåf-va ut - i Herrens hand. Tjä - - - na
Je - sus till sitt redskap dig be-gag-na kan.
Så skall e - vig-he - ten gif-va skörd så skön. Tjäna troget, tjä-na

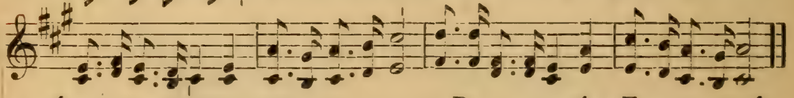

A D B E

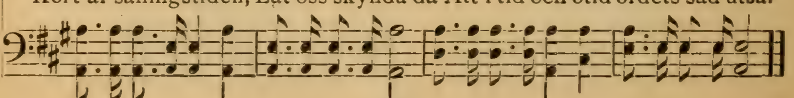
troget Fräl-sa-ren, Lön du får i him-me-len.
Här-lig, här-lig lön du

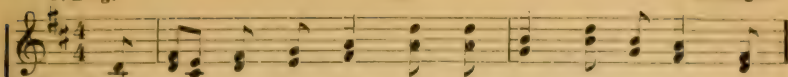
A D A E A

Kort är såningstiden, Låt oss skynda då Att i tid och otid ordets säd utså.

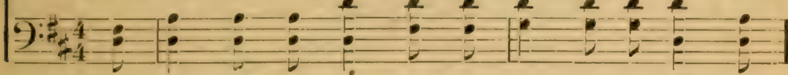
No. 89. Herren har omsorg.

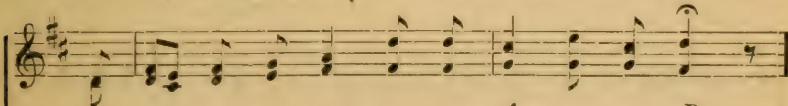
C. B—g. III Arranged.

D G D

1. O, ka - sta din om - sorg på Her - ren min bro - der,
2. Han pröf - var de si - na med nöd och be - kym - mer,
3. Han Is - ra - els ska - ror för - sörj - de i ök - nen:
4. Och än - nu han lef - ver, den "gam - le af da - gar,"
5. När o - tron dig qväl - jer, gå in i din kam - mar
6. Och löf - tet det bju - der så här - ligt ur skrif - ten:

A D

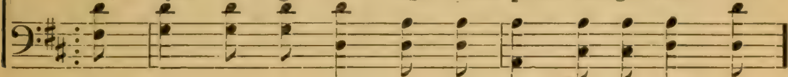
Ty han har ett hjär - ta, som öm - mar för dig.
Men al - drig för - skju - ter han nå - gon af dem.
Guds man - na från him - me - len dag - li - gen föll.
Är god och alls - mäg - tig, som for - dom han var,
Och fly i Guds skö - te, som fo - geln i bo!
"För - tro dig åt Her - ren, han om - sor - gen bär."

G D A D

Han gif - ver åt sparf - var - nes ska - ra dess fo - der
Den tim - li - ga nö - den vår ut - sigt blott skym - mer,
I haf - vet, vid klip - pan, i stri - den, i töck - nen,
Hur ti - der - na väx - la, han all - tid dock la - gar,
Hvar miss - trös - tans tan - ke en fre - stel - se am - mar
O, ljuf - li - ga ut - sigt bland pröf - nin - gars skif - ten!

G D A D

Och klä - der hvar blom - ma, som ler på din stig.
Att tron må till - väx - a på van - drin - gen hem.
Han bar dem i fam - nen och löf - tet det höll.
Att nöd - torf - tig berg - ning åt bar - nen han har.
Men tron på Guds löf - te ger gläd - je och ro.
Vårt hopp står till Her - ren, vår Fräl - sa - re kär.

No. 90. Evangelii not.

J. B. III

1. Lik en not Guds ri - ke är, Som i haf - vet ka-stas här,
2. Fi - skar, som på dju - pet gå, Och på y - tan li - ka - så,
3. Her - ren i sitt hel - ga ord, Lof-vat sän-da på vår jord

Hvari sam-las fi - skar ut - af al - la slag. On-da, goda, sto-ra små,
Fastna i den sto - ra e - van-ge - lii not. Ri-ka be-ten kastas ut,
Många fi - ska - re och jä - ga - re, som här Skola fiska män'skobarn,

Som i hafvet sorglöst gå, Fastna i den notens maskor hvar-je dag.
Sjä - lar fångas, som till slut Läggas såsom byten ned för Mästarns fot.
Fån - ga u - i si - na garn Vil-lebråden, som nu lö-pa här och der.

Ang-lar - ne på an-dra strand Dra-ga no - ten ut - i land,
Tag-na ut - ur ång'st och nöd, Frälsta från en e - vig död
De på berg och hö - gar, ja, Ur sten - klyf-tor sko-la ta

G C D G D G D G
Och de on - da från de go - da De för e - vigt skil ja åt.
De hem - bä - ra Lammet ä - ra Som dem köp-te med sitt blod.
Ri - ka by - ten, ri - ka by - ten. Pris ske Gud. Hal-le - lu - ja!

No. 91. Jag har kommit hem.

I

C S C
1. Jag har kom - mit hem till min Fa - ders hus,
2. Där - för än en gång sjun - ger jag en sång,
3. Om jag förr för - stått att det var så godt,
4. Gud mot mig gjort väl, han har frälst min själ.
5. Her - re, var mitt stöd, på min van - drings stig!
6. Bät - tre skall det bli ef - ter stri - dens slut,

S C
I - från syn-dens land, i - från jor - dens grus! Nu jag
Till min ko nungs pris up - på bar - na - vis. Jag är
Att ha frid med Gud, ly - da Her - rens bud, Jag ej
Nu jag van - drar glad till Guds ny - a stad! När min
Gif mig nåd att här lef - va helt för dig! Lif - vet
I Guds sab - bats - ro få vi hvi - la ut! Snart skall

S C S C
jub - la kan, ty mig herden fann, Ty mig her - den fann!
barn till Gud, Lammets täc-ka brud, Lam-mets täc - ka brud!
ve - lat då ut - i syn - den gå, Ut - i syn - den gå!
väg syns lång, sjun-ger jag min sång, Hal - le - lu - ja - sång.
är så kort! Ti - den ha-star bort, Ti - den ha - star bort!
jag få bo i Je - ru - sa - lem, Guds Je - ru - sa - lem!

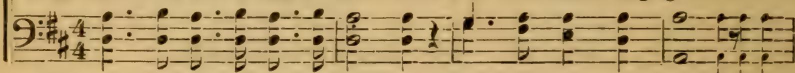
No. 92. Räddaren är här.

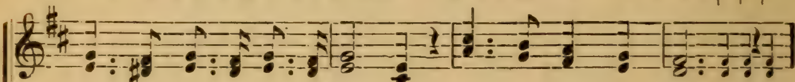
H. W. E. III James McGranahan.

D G A
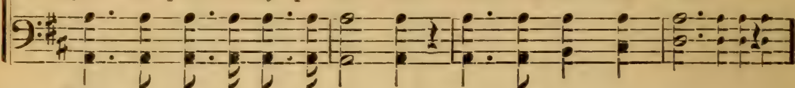
1. På det stormupprörda vat - ten Ses ett skepp i nöd,
2. O, hvad fröjd det budskap bringar Till hvar man om - bord!
3. Själ, af syndens stormar drifven Nä - ra dö - dens skär,
4. Blott af kärlek han i dö - den För din rädd-ning går.

D
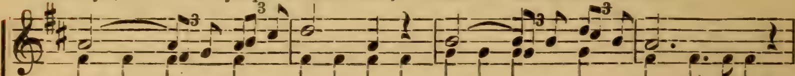
Drif-van - de i mör-ka nat - ten, Mot en sä - ker död.
Som en ljuf mu-sik det klin - gar, Det - ta räd-darns ord.
Hör, du är ej öf - ver-gif - ven; Je - sus kom-men är.
Li - ta på hans hjälp i nö - den Och ditt hem du når.

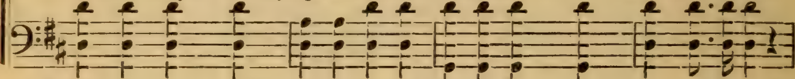
Kör.

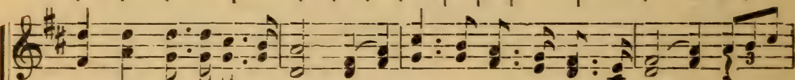
D G D

Fröjd,..... si hjälpen kom-mer, Räd - da-ren är här!

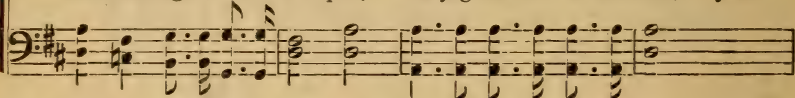
Fröjd, o, fröjd, si hjälpen kommer, Räddaren är här, han är här!

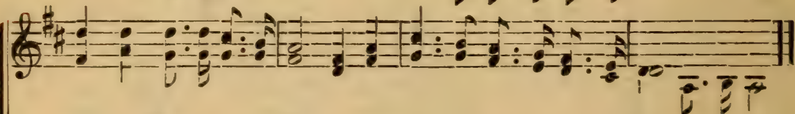

G D A D

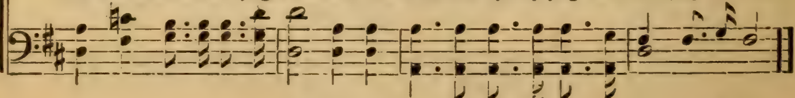
"Tills det dagas," så han ro-par, "Vill jag va - ra e - der när; Ja,

G D A D

Er att rädda har jag kommit–Så frukten ej, ty jag är när, (jag är när)."

No. 93. Jesus förmår.

I

1. Frälsning i Je - sus al - le - na, Nu hvarje syn-da - re får,
2. Han mi - na syn-der till - gif - vit, Sa - lig och lycklig jag står.
3. Gif nu åt ho nom ditt hjär - ta; Je-sus din ställning för-står.
4. Dig nu sin frid vill han gif - va, Gömma dig i si - na sår.

Men'skan med Fadren för - e - na Je - sus al - le - na för - mår.
Re - nad i blo-det jag blif - vit. Je - sus al - le - na för - mår.
Fräl - sa från qval och från smär-ta Je - sus al - le - na för - mår.
Der skall din vi - sa städs' blif - va: Je - sus al - le - na för - mår.

Kör.

Je - sus för - mår,........ Je-sus för - mår,..... Frälsa från
Je - sus för-mår, Jesus förmår, Frälsa från

syn - den han vill och för - mår,..... Je sus för - mår,.....
syn - den han vill, ja han vill och förmår. Je-sus förmår,

Je-sus för-mår,...... Frälsa från synden han vill och för-mår.
Je-sus förmår,

No. 94. Hvar finner jag hvilan?

I

D G D A

1. Hvar fin - ner jag hvi - lan så skön (så skön)? Hvar blif-ver min
2. Hvar skall jag min Je - sus få se (få se) I här - lig - het
3. Så hjälp mig då, Je - sus, att snart (att snart) Få sjun - ga min

D G

an - de helt nöjd (helt nöjd)? Hvar fin - nes den käl - lan så
så - som han är (han är)? Hvar fin - ner mitt hjär - ta sin
jub - lan - de sång (min sång), Där - up - pe med ska - ran så

D E A

ren (så ren), Som fyl - ler mitt hjär - ta med fröjd (med fröjd)?
ro (sin ro), Sin vän framför an - dra så kär (så kär)?
stor (så stor, Du tva - git med blo - det en gång (en gång)!

A D

Hvar fin - ner jag slut på all jor - dens kval? I him - lens
Hvar slip - per jag sor - ger-nas myck-na tal?
Ja, bär du mig själf ge-nom dö - dens dal Till him - lens

A D
I himlens lju-sa sal, *rit.*

A G D A D
sal, I him - lens sal, I him-lens sal, I himlens lju-sa sal!
sal, etc.

No. 95. Sittande vid Jesu fötter.

Capo d'astro på 1sta bandet. III

E B E
1. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Hvilka ljufva ord jag hör!
2. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Hvilken fristad för min tro!
3. Fräl - sa - re, mig nu väl-sig - na, Då jag sitter vid din fot.

E B E
Lyck - lig plats, så när,min Je - sus, Där jag alltid vi-stas bör.
Mi - na syn-der, sorg och smär-ta Där jag lägger och får ro.
Se i nåd och kär-lek till mig, Tag ifrån mig klagan, knot.

A E B E
Sit - tan-de vid Je-su föt - ter Ser jag hän mot flyd-da da'r,
Sit - tan-de vid Je-su föt - ter, Grå - ter jag och längtar, ber,
Gif mig af ditt milda sin - ne, Gör mig he - lig, from och skär,

A E B E
Ty hans kär-lek stor mig följ - de, Den mitt hjärta vunnit har.
Och till svar Guds fullhet skän-kes Hvar-je dag jag vistas där.
Att det syns, jag lärt af Je - sus, Som mitt allt i al - la är.

No. 96. Otaliga såsom sanden i hafvet.

III F. A. Blackmer, arr.

1. När vi mö - tas till sist bort-om flo - den Och de fräl-sta i här - lig-het se, Som o-ta - li - ga san - den i haf-vet,—Hvilken un - derbar syn det skall bli!
2. När vi se al - la tids - ål-drars hel - gon, Den-na ska - ra, som Lammet gjort fri, Mötas där och väl-kom-na hvar-an-dra,—Hvilken un - derbar syn det skall bli!
3. När på stranden af lifs - flo - den kla - ra, Ut - i skug-gan af lifs - trä det vi Skåda ut öf - ver löf - te - nas Kanaan—Hvilken un - derbar syn det skall bli!
4. När till sist vi få skå - da vår Je - sus Och hans här-lig-het o - höljd få se; Då som konungars Kung han re - ge - rar,—Hvilken un - derbar syn det skall bli!

O - ta - li - ga så-som san-den i haf - vet, o - ta - li-ga så-som stjär-nor i skyn; som stjär-nor i skyn;

Used by per. The Biglow & Main Co., owners of copyright.

G C G

Tänk hvil-ken här - lig syn, Se de fräl - sta ut - i skyn —

D G

O - ta - li - ga så - som san - den i haf - vet.

No. 97. Vi skiljs, men möts igen.

(Sjunges som no. 96.)

1. Här vi samlas att höra om Jesus,
Denne vännen i kärlek så rik;
Men snart randas en dag, o hur saligt!
Då vi honom få se och bli lik'.

Kör. Vi skiljs, men möts igen inför tronen;
Vi skiljs, men möts igen inför Gud.
Hur viktigt då min vän,
Vandrar du till himmelen?
Vi skiljs, men möts igen inför tronen.

2. Ack, hur kort är vårt lif här på jorden!
Käre vän, kom till Jesus, ty se
Om du går med din synd inför domen,
Hvilken ursäkt till Gud skall du ge? Kör.

3. Därför stanna, min vän, dig besinna,
Gå med Jesus till rätta i dag!
Nu förlåtelse, frid, vill han gifva
Dig för intet, så är hans behag. Kör.

4. En gång snart det skall blifva ett möte,
Då till högar och berg man skall be;
O, skall då i den blodtvagna skaran
Du stå frälst från all jämmer och ve. Kör.

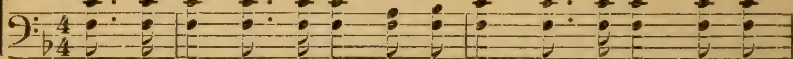
5. O,dukära Guds barn, sjung och jubla,
Snart där hemma för tronen vi stå;
Då skall sorg ej vårt öga mer tåra,
Den är slut då vi kronan undfå. Kör.

No. 98. Festsång.

Capo d'astro på 3dje bandet — III — W. H. Doane.
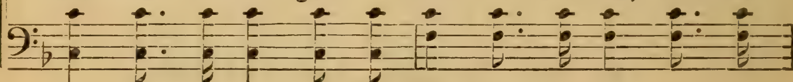

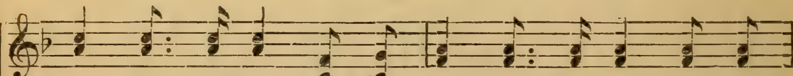
1. Till vår fest, till vår fest ha' vi sam - lats i - gen, Och vi
2. O hvad fröjd, o hvad fröjd att få sam - las nu här, Och att
3. Och en gång, ja, en gång hos vår fa - der så god, Blott vår

häl - sa er al - la väl - kom - na till den; Ty vi
ve - ta att Je - sus vill va - ra oss när! Må vi
kläd - nad är tva - gen i Fräl - sa - rens blod, I den

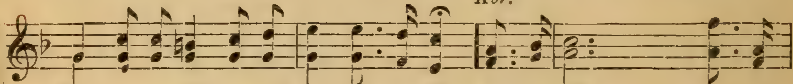

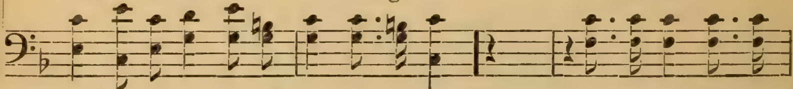
ön - ska med sån - ger att pri - sa vår Gud, Som har
sjun . ga hans lof, bå - de sto - ra och små, Ty allt
him - mel - ska skat - ten vi sko - la få del, O, då

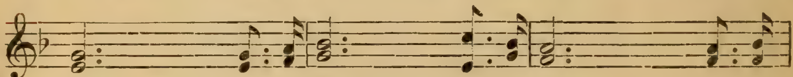

Kör.
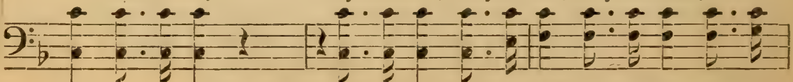

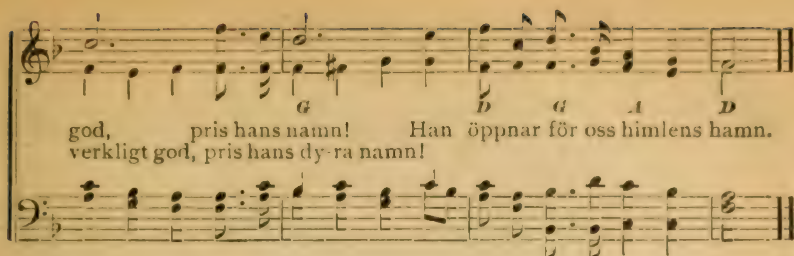
sändt oss sin son och har lärt oss sin' bud. Till vår fest sam-las
godt, som vi nju - ta af Her - ren vi få.
blif-ver det för oss e - vin-ner-ligt väl. Till vår fest

vi, fröj-de-fullt, fröj-de-fullt; Gud är
sam-las vi, fröj-de-fullt, fröjdefullt, fröj-de-fullt;

No. 99. Än en gång.

N. F. (Sjunges som no. 98.)

1. Än en gång, än en gång
Vill jag sjunga en sång
Om min Jesus, ty eljes blir tiden så lång.
O det är redan här
Mig ett ljufligt besvär
Att få spela och sjunga om frälsaren kär!

Kör. Jag vill gå den smala stig.
Kommen, bröder, följen mig.
Gladt vi tåga hem till Jerusalem,
Och där är fröjd evinnerlig.

2. Han är min, han är min,
Han mig tagit till sin
Och mitt namn i de lefvandes bok skrifvit in.
Som jag går, som jag står,
Är jag ett af hans får,
I hans trofasta famn ulfven mig aldrig når. Kör.

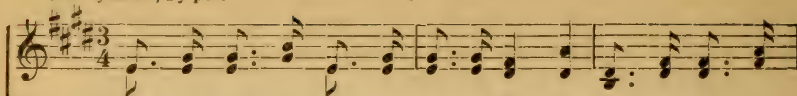
3. I hans blod, i hans blod,
Denna renande flod,
Mina synder försvunnit, min sak nu är god.
O jag ser, hur han ger
Af sin nåd mycket mer,
Än mitt hjärta kan tro, än i bönen jag ber. Kör.

4. Vid hans hand, vid hans hand,
Genom öknarnas sand
Går jag salig och trygg till det härliga land.
Där är frid, ingen strid,
Evig sommar så blid,
Där, o där är mitt hem efter pröfningens tid. Kör.

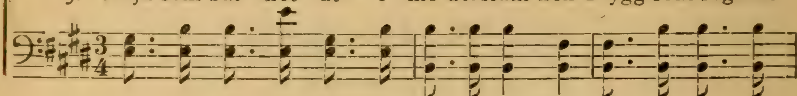
5. Hos vår Gud, hos vår Gud
Lammets lyckliga brud
Höjer lofsångens toner vid harpornas ljud.
Äfven jag, nu så svag,
Skall för tronen en dag
Jubilera, ty så är min faders behag. Kör.

No. 100. Min sällhet.

N. Frykman, by per. I

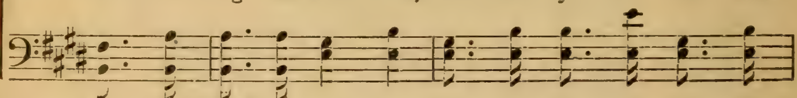

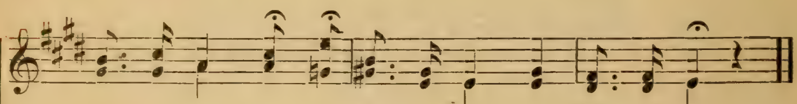
1. Glad som få - geln på sin gren i lun - den, Är jag nu af
2. Han har fört min själ ur o - tros-nat-ten, Gif - vit säm - sta
3. Där - för vill jag nu lof-sjun-ga Her - ren, Mi - na syn - der
4. Om än dy - stra moln bortskymma so - len, Vä - gen är ej
5. Nöjd som bar - net ut - i mo-dersfam-nen Trygg som seglarn

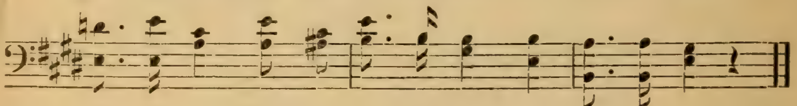

in - ga sor - ger bun - den. Je - sus är min vän, så
son den bä - sta skat - ten. Jag är barn i him - la-
har han bu - rit fjär - ran. Al - drig, al - drig mer de
lång till nå - da - sto - len. Lätt som dim - man där all
i den lug - na ham - nen, Så vid Je - su kär - leks-

an - den sä - ger, Guds nåd jag ä - ger al - la dar.
fa - ders-hu - set, Där nå - de - lju - set ly - ser klart.
kom-ma å - ter Fast - än det lå - ter så i - bland.
nöd för-svin - ner Och hjär - tat fin - ner frid i - gen.
öm - ma hjär - ta Från o - trons smär - ta hvi - lar jag.

6. Jesus är mig alla dagar nära,
Mig och mina bördor vill han bära.
O, det är så godt att allt få taga,
Båd' nåd och aga, af hans hand!

7. Honom vill jag älska, honom tjäna,
Han skall ha mitt hjärta, han allena.
Jesu bud mig äro nu så kära,
Hans ok att bära ljufligt är.

8. Vid min faders bord i syskonringen
Huru väl jag mår, det fattar ingen.
Nådevindens ljufva, milda susning
Med stor förtjusning älskar jag.

9. Ringa är min lott på denna jorden,
Här är jag en gäst och främling vorden.
Men jag har ett hem på himlastranden,
Dit fadershanden leder mig.

10. Snart är pröfvotiden här förliden.
Jesus kommer snart. Då slutar striden.
Fröjd, som ej på jorden sett sin like,
Uti Guds rike väntar mig.

No. 101. Jesus är min.

III N. L. Ridderhof.

1. För-blek-nar jor-dens fröjd; Je - sus är min. Han en - sam gör mig nöjd; Je - sus är min. Mörk världens ö-ken är, Ej hvi-la gif - ves här; Blott Je - sus frid be-skär— Je - sus är min.
2. Sök ej att fre - sta mig, Je - sus är min. Ljus är min pil-grimsstig, Je - sus är min. Du us - la jordens frid, Som räcker blott en tid, Kom ej mitt hjär-ta vid— Je - sus är min.
3. Allt mör-ker från mig far! Je - sus är min. Nu upp - går so - len klar— Je - sus är min. Ej ef - ter världen mer Mitt ö - ga, hjär - ta ser; Blott Je - sus fröjd mig ger, Je - sus är min.

No. 102. Där bjuds ej farväl.

N. A. N. — A — N. A. Nelson.

G C D G
1. Min läng-tan står till him - lens land, Där ingen sak-nad är;
2. Hur of - ta här man må - ste se Och känna sak-na - den
3. Vi of - ta nöd - gas skå - da här Hur döden skil-jer åt
4. Snart mö - tas vi i här - lig-het, I o - för-gäng-lig glans.
5. Snart hö - ras skall an - skri - et här, Se, brudgummen är när,

G C A D G
Där Je - sus bor i e - vig glans, Där in-gen smär-ta tär;
Af kä - ra, som vi äl - skat här Då vi måst' skiljs från dem.
De öm - ma band som haf - va knyts Här up - på den-na jord.
Till-samman där vi va - ra få, Ty vi är' e - vigt hans.
Gå ut och möt din vän så huld— Din längtan uppfylld är.

D G D A D
En o - ut - säg - lig gläd - je där Dig vän-tar sy - ster, bror—
Vår tun - ga kan ej tol - ka här Den känsla hjär-tat fått—
Än läm - nar fa - dren si - na barn, Än bar-nen far och mor,
All sorg och suc - kan då har flytt, Ej kin-den tå - ras mer,
Nu e - vigt sa - lig, e - vigt säll, O, själ, du va - ra får;

G C A D G
Till af - sked al - drig han-den räcks, Som här på denna jord.
Men Gud ske lof, att in - om kort— Vi säl - la lan-det nått.
Än mo-dren läm - nar si - na små, O! hvilken smärta stor.
Ty sorg i ju - bel är för bytt, Och in-gen död är där.
Med Je - sus du i - ge-nom dörr'n I bröllops-sa- len går.

Kör.

G C Am A D

Far - väl i him - len aldrig bjuds, Där al drig bjuds far - väl.

G C Am D G

Där vänner möts men skiljs ej me - ra; Där aldrig bjuds far - väl.

B

6. Min vän, vill du i himlen in,
Du passande må bli,
Ty intet som besmittligt är
Inkomma skall däri.
Blott den som här i Jesu blod
Sin klädnad har rentvått,
Skall komma in i staden där
Och dela frälstas lott.

Kör. Min vän vill du i himlen in,
Du passande må bli,
Ty endast den i blodet renad
Inkomma skall däri.

7. O, skåda upp på korsets träd,
Där hängde Frälsaren;
Han utaf kärlek offrat sig,
Att du må blifva ren
Ifrån din synd och stora skam,
I blodet som där flöt.
Och evigt salig hvila få
I fadrens sälla sköt. Kör.

8. Men, kom i dag, ty nu är tid,
Gud själf så bjuder dig;
Af evig kärlek brinner ju
Hans hjärta än till dig.
Han längtar dig få trycka ömt
Intill sitt hulda bröst,
Där du får njuta ro och frid.
Hugsvalelse och tröst. Kör.

No. 103. Hoppet.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

G D

1. Jag är fast vid hop-pets an - kar Vå - gor - na ej ska - da mig,
2. Nog i kät-tin - gen det ryc-ker Men mitt an - kar pröfvadt är,
3. Mörkrets mak-ter sig för-sam-la Och ut - bri - sta på en gång,
4. Je - sus själf är an - kargrunden, Han, min klippa, vack-lar ej,

G A D

De med hot mig sö-ka skrämma, Men jag hör en ljuf - lig stämma:
Vred-gad våg e - mot mig bru-sar, Hör! från klippan or - det su - sar:
De för-må ej hop-pet skaka, Skamfullt ryg-ga de till-ba - ka
Sa - tan bäf-var, när han ta - lar, Mig han trö-star och hugs-va-lar

Kör.

G C G D G G

Frukta ej jag är med dig.
Sä - kert är ditt an - kar här.
Och jag hö - jer se - ger-sång.
Skul-le jag väl fruk-ta, nej!

Jag i hop - - pet hvi-lar
Jag i hoppet hvi-lar

C G D

tryggt, Jag mitt hopp....... på Kri - stus byggt. Mitt
Jag mitt hopp på Kri - stus byggt.

G C G

hopp! Min Je - sus Har mig skänkt en e - vig frid, Han i
Mitt hopp! Min Je - sus

A D G D G D G

mun-nen lagt en sång Och jag sjunger än en gång: Min Je - sus.

No. 104. Ingen omsorg.

I

G C G D

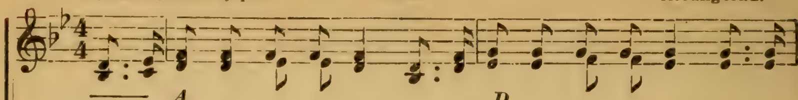
1. In - gen om - sorg, in - gen om - sorg, va - re det min sång.
2. In - gen om - sorg stö - re fri - den i mitt hjär-tas bo!
3. Är du fat - tig, ack var sorg - lös som den gla-da sparf.
4. Gud är rik, o glöm då al - drig, att till ho - nom gå.
5. Vi - ke då be - kym - mer fjär - ran, du har öf - ver-flöd,
6. Och när af be - kym - mer mån - ga hjär-tat qväl jer sig,

G C G D G

Je - sus lef - ver, han ej svi - kit mig en en - da gång!
Va - re det min en - da om - sorg, att på Je - sus tro!
Se på Je - sus, han be - redt dig ett o - vansk-ligt arf!
Och är Fa - dren rik– kan bar - net va - ra fat - tigt då?
Om du har ditt bröd för da - gen, li - der du ej nöd.
Tro på Je - sus, tro på Je - sus, det är nog för dig!

No. 105. Borde jag ej vara glad.

N. Frykman, used by per. III Arrangerad.

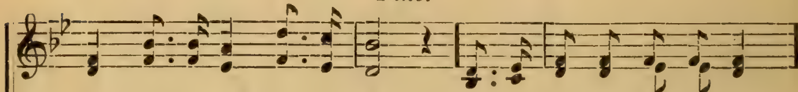

A D

1. Bor-de jag ej va - ra glad, Som får komma till Guds stad Och för
2. Himlens här-lig - het är min, Där med fröjd jag tå-gar in Ut - i
3. Je - su kär - lek in - ner-lig Som en sky om-slu - ter mig, Och hans
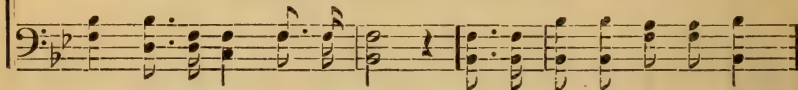

Fine.

A E A

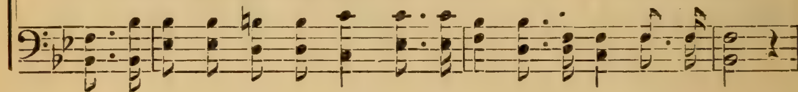
e - vigt hos Fräl-sa - ren bo! Från all världens jämmer fri,
sta - den, så strå-lan - de skön; Va - ra ho-nom e - vigt lik,
hand mig led-sa - gar hvar stund. In - tet mig för - dö-ma kan,

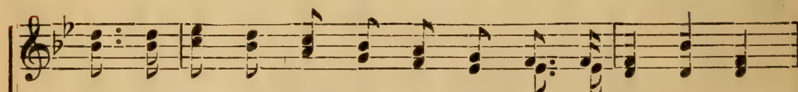

D A E A

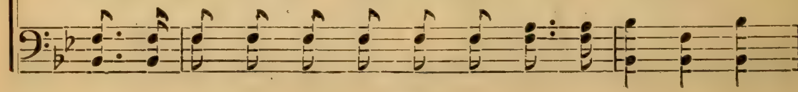
O hur lycklig jag skall bli I de sa - li - gas e - vi - ga ro!
Som är öf - ver al - la rik, Så-dan blir de ut - ko - ra-des lön,
Je - sus är min löf - tes-man, Jag har del ut - i nå-dens för-bund.

E A

Je - sus har min synd af - pla - nat och min sak gjort god,
Blott för det de lå - tit fräl - sa sig af i - del nåd
Där - för är jag glad och fri som li - ten få - gel, jag,

D. C. al Fine.

Hvi - ta - re än snö han tvår mig i sitt dy - ra blod.
Och för - blif - vit tro - get vid Guds dy - ra frälsnings - råd.
Och det är mig ljuft att van - dra ut - i Her - rens lag.

No. 106. Myran.

Albert. III Arranged.

1. "Min väg är lång, och hin - der stänga den, Och det blir
2. Så tal - te my - ran, när på upptäcktsfärd Hon styr - de
3. Den van-drin-gen, den blef så lång, så lång, Och bör - dan
4. Och mil - li - o - ner strå tillsamman—ack! De lig - ga
5. Så trött - na ej up - på din vandringsstig; Vet, mil - li-

kväll, förr-än jag hin-ner hem, Och hur jag sträfvar, får jag ej än-
ko - san ut i vill-sam värld, Och mil - li - o - ner li - ka, li - ka
togs och släpptes gång på gång, Och fö - dan tröt, och stark låg solen
snart på kul - len i en stack. När mil - li - o - ner draga hvar sitt
o - ner sträf va jäm te dig. Du plig - tig är förr'n kvällen faller

då Till stac - ken mer än blott mitt lil - la strå."
små, De gin - go ut, som hon, att sam - la strå.
på, Men hvar och en drog hem - åt med sitt strå.
strå, Blir det till slut ett jät - te - verk än - då.
på, Att va - ra fram - me med ditt lil - la strå.

No. 107. Framåt.

N. Frykman, by per. III

D A

1. Vill du skå - da Je - sus, i de säl - las land,
2. Här är du ej hem - ma, här du ej skall bo,
3. Blir du trött af vä - gen, syns dig da - gen lång,
4. Re - na - de från syn - den ut - i Lam-mets blod,
5. När på him - la - stran - den fär - den lyk - tad är,

D

Bro - der gör dig re - do, tag din staf i hand;
Först vid Je - su si - da, vän - tar e - vig ro.
Tänk på sab - bats - hvi - lan, sjung en se - ger - sång.
Med vår Gud vi tå - ga öf - ver haf och flod.
In - gen pil - grim ång - rar hvad han li - dit här.

G D

Ut ur lä - gret ha - sta, med Guds lil - la här;
Hur din lott på jor - den än må fal - la, si!
Drick ur lif - vets käl - la, rikt hon flö - dar än,
Berg och kul - lar sprin - ga lät - ta så - som lam,
Högt vår Gud vi pri - sa ock för kor - set då,

A D

Käm - pa tills du vin - ner se - ger - kro - nan där.
En - dast ut - i Je - sus kan du lyck - lig bli.
Ljuft hon ve - der - kvic - ker Si - ons van-drings-män.
Där Guds bar - na - ska - ra seg - ran - de går fram,
Fast ej all - tid den - na konst vi här för - stå.

Kör.

Fram - åt, fram - åt!... Från kraft till kraft vi gå, Tills in - för Gud på Si - on med fröjd vi trä - da få.

No. 108. Hemlängtan.

J. A. E. — I — J. A. Elner.

1. Jag längtar som sjö-man på böl - ja Hem från stormens brus, Och lot-sen har lof - vat att föl - ja Mig hem till fridens hus.
2. En vän framför an-dra mig vän-tar I det säl - la land; Hvad un-der, om hjär-tat då läng-tar Att nå det go - da land.
3. Från himmelska stranden nu hö - res Äng-la-sån-gens ljud, Och bruden och brudgummen fö-res Snart lyckligt hem till Gud.

Kör.

Jag har ett hem så skönt och stort Hos brudgummen så kär.
O skul - le jag ej skynda fort Att vinna hvilan där!

113

No. 109. Hvart går du?

J. B. I J. Blomqvist.

D G D A D

1. Hvart går du? Hvart går du? O män'ska, hvart drager din väg?
2. Kan-hän - da, kan-hän - da Du van-drar en främling för Gud
3. Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o hur arm du då är!
4. O stan - na, o stan - na För Her-ren, som sö-ker din själ.

D G D A D

Hvar har du, hvar har du Din skatt, hvar ditt hjärta? o säg.
Och än - nu, och än - nu För-ak - tar hans rät-ter och bud.
Dess skat - ter, dess skat-ter För-må ej för - nö - ja dig här.
Han tän - ker, han tän-ker Allt jämt på ditt e - vi - ga väl.

A D A E A

Ack stanna för frå-gan min vän, Den tränger sig på dig i - gen:
Undkommer du männi-skors dom, Ja, räknas för redbar och from,
Hur kan du för des-sa väl då Den himmelska skatten försmå?
Ja han, som för dig gaf sitt lif, Än ro-par: "ditt hjärta mig gif!"

D G D A D

Hvart går du? Hvart går du? O män'ska hvart drager din väg?
Kan-hän - da, kan-hän - da Du van-drar en främling för Gud.
Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o hur arm du då är!
O stan - na, o stan - na För Herren, han sö - ker din själ!

No. 110. Hans kärlek outsäglig är.

III

G C G D
1. Den kär - lek Je - sus bar till mig, Då han för mig lät off-ra sig,
2. De mån - ga sorger, som han bar, Ack ja! Han törnekrönt ock var,
3. Ljuf frid jag ä - ger i Guds Son, Han för mig be'r inför Guds tron!
4. Stor fröjd jag får då han är när, En ljuf - lig ro han mig beskär,

G C G D G
Att själ för - so - na, fräl-sa mig: Den o - ut - säg - lig är!
Att jag må lef - va al - la da'r: Det o - ut - säg - ligt är!
Hvad kraft i blo - det ge-nom tron, Det o - ut - säg - ligt är!
Mitt hopp är fast till Je - sus här: Det o - ut - säg - ligt är!

Kör.

G C G
Hans kärlek o - ut-säg-lig är! (o-utsäglig är!) Hans kärlek o - ut-säg-lig

D G C G D G
är! (outsäglig är!) Den kärlek Jesus bar till mig—Den o-ut-säglig är!

No. 111. En liten tid.

III

E

1. En li - ten tid och stri-den här skall slu - ta, En li - ten
2. En li - ten tid då hjärtat här skall blö - da, En li - ten
3. En li - ten tid och tröt - ta duf-van i - lar Likt räd-da
4. Och då, hvad är all jor-dens ve - der - mö - da, Vid Lammets

B E

tid och stormen stil-lar sig. En li - ten tid, se'n får du e-vigt
tid i tå - re - da - lens natt. En li - ten tid, då suckar öf-ver
lam - met ut - i her-dens famn Och fri från jordens stormar e-vigt
tron, man glömmer all sin nöd. Om hjärtat här än-nu en tid skall

A B E

lu - ta Ditt huf-vud i hans famn, som dött för dig.
flö - da Ur dju-pets nöd och döl - ja him-lens skatt.
hvi - lar I him-lens säl - la, e - vigt tryg-ga hamn.
blö - da, Där blir ej natt, där var - der in - gen död,

A E

En li - ten tid och fri-dens pal-mer su - sa, Där syn-dens
En li - ten tid och so - len uppgår å - ter Ut - i det
En li - ten tid och skuggor-na för - svin-na; Du vän-nen
Ty Gud skall af - två al - la sorge - tå - rar Och ta - ga

B E B E
vå - gor al - drig me - ra bru - sa, me - ra bru - sa.
land, där in - gen, in - gen grå - ter, in - gen grå - ter.
där skall e - vigt å - ter - fin - na. å - ter - fin - na.
bort, hvad al - las hjär-tan så - rar, hjär-tan så - rar.

No. 112. Håll dig till Herren.

A. L. S. III Arranged.

D A
1. Gå i Herrens fruktan på din pilgrimsstig, Många ö-gon skå-da
2. Upplyft Je-su fa - na, där du vandrar fram, Att ock några fle - ra
3. Kärlek är ditt valspråk; frälsning är ditt mål; Or-det är ditt va-pen,

D G
hur du upp-för dig. Va - re sig det sol - sken el - ler mulet är,
dra - gas till Guds Lam. Kännes mo-det svig - ta, när förakt du bär,
som ej motstånd tål. Härligt skall du se - gra ut - i striden här;

G D A D A D
Håll dig till Her-ren kraft han be-skär! kraft han beskär!

No. 113. Hos Jesus.

N. L. R. | N. L. Ridderhof.

D G D
1. Hvar fin - ner man ro un - der mö - da och strid? Hos
2. Hvar ly - ser ett sken, som gör mör - ker till ljus? Hos
3. Hvar fin - nes det vat - ten, som sjä - len ger lif? Hos
4. Hvar sam - las de blod - tvag-na ska - ror en gång? Hos

A
Je - sus, en - dast hos Je - sus. Hvar fin - nes för hjär-tat den
Je - sus, en - dast hos Je - sus. Hvar sit - ter man lugn un - der
Je - sus, en - dast hos Je - sus. O hjär - ta, som ej mer vill
Je - sus, hem-ma hos Je - sus, Då sko - la de sjun - ga sin

G D G E A
ljufvaste frid? Hos Je - sus, en-dast hos Je - sus.
stormarnes brus? Hos Je - sus, en-dast hos Je - sus.
tör-sta, för-blif Hos Je - sus, en-dast hos Je - sus.
jublande sång Hos Je - sus, en dast hos Je - sus.

Kör.

D
Hos Je - sus, hos

G A D
Je - sus, Där trif-ves vår själ så o - säg - ligt väl; Det kan ej för-

A D G D A D
kla-ras, det kan blott er - fa - ras Hur saligt det är hos Je - sus.

No. 114. Den store läkaren är här.

Capo d'astro på 1sta bandet.

1. Den sto - re lä - ka - ren är här, Den kär - leksful - le Je - sus;
De kvalda bröst han hjälp beskär, O, lyss - na nu till Je - sus!
2. För lå - tel-se för allt du får, O, lyss - na då till Je - sus,
Och gå till him-len i hans spår Och kro-nan vinn hos Je - sus.
3. Han är det he - li - ga Guds lam, Den oskulds-ful-le Je - sus,
Som bar vår synd på kor-sets stam, O, sjung om nam-net Je - sus.

Kör.

Ljufvaste ton i änglars musik, Ljufvaste namn på jor - de-rik,
Ljuf vaste sång, den in-gen är lik, Sången om Herren Je - sus!

4. Och tvifvel, kval, bekymmer fly
Blott för det namnet Jesus;
Hvar dag den fröjden är mig ny
Att höra namnet Jesus! Kör.

5. I bröder, sjungen med mig då
Och prisen namnet Jesus;
I systrar, stämmen in också,
Berömmen namnet Jesus. Kör.

6. Och barnen också, stora, små,
Som älska namnet Jesus,
De kunna med till verket gå
Och tjäna Herren Jesus. Kör.

7. Och då till sist kring Lammets tron
Vi samlas hos vår Jesus,
Vi sjunga i en högre ton
Det dyra namnet Jesus. Kör.

No. 115. Ungdomens banersång.

H. Sundquist. III Arr. af A. L. Skoog.

C G D G

1. Friskt framåt, du un-ga ska-ra, Som till kampen ru-stad står!
2. Friskt framåt med ä-del vil-ja! Kri-stus är din höf-vits-man.
3. Raskt framåt i un-ga å-ren! Mor-gon stunden är så kort.
4. Friskt framåt, du lil-la ska-ra! Tå-ga fram i slu-tet led.

Am E Am

Gud skall städse med dig va-ra, Om du vid hans fa-na går.
In-tet skall i-från dig skil-ja Ho-nom, som dig fö-rer an.
Ver-ka Herrens verk om vå-ren; Snart dess ro-sor viss-na bort.
Gå, att san-nin-gen förs-va-ra, Lög-nens fä-sten bry-ta ned.

C S C S

Sto-ra hä-rar e-mot dig tå-ga, Star-ka fi-en-der
Han har käm-pat en gång och vun-nit Här-lig se-ger i
Är du än ej i stri-den öf-vad, För-sta kam-pen det
Håll till-sam-man vid kor-sets fa-na, Van-dra tro-get i

C F S Am

mot dig stå. Fram-åt! du kan dock striden vå-ga. Fram-åt!
blo-dig strid. Fram-åt, till dess du må-let hun-nit! Fram-åt!
gäl-la må. Fram-åt! din ko-nung är be-pröf-vad. Fram-åt!
Je-su spår. Fram-åt, på lju-sets se-ger-ba-na! Fram-åt!

F C S C S C
fram - åt, fram - - åt din lö - sen va - ra må!
fram - åt, fram - - åt! till é - vig fröjd och frid!
fram - åt, fram - - åt! till kamp och se - ger gå.
fram - åt, fram - - åt! se må - let för dig står.

No. 116. Hjärtats sång.

III Dr. H. R. Palmer, used by per.

G C D G C
1. Är du glad af hjärtat nöjd, Sjung då, sjung då, Lik en fågel full af fröjd,
2. När du ser hvad Jesus gjort Sjung då, sjung då. Prisa Gud för smått och stort,
3. Är du under sorger böjd, Sjung då, sjung då. Det ger dig och andra fröjd,

D G C D
Sjung af hjärtat sjung. Om dig Herrens an - de rör, Skyn-da dig hans
Sjung af hjärtat sjung: Hur han gått på stormigt haf, Väckt den dö- de
Sjung af hjärtat sjung. Änglar sjun-ga kring Guds tron, Pri - sa fadrens

G C D
Kör. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mån-gen

D. S.

G C D G
vil - ja gör: Ver - ka, bed och or - det hör, Sjung af hjär - tat sjung.
ur sin graf, Och sitt lif för oss ut - gaf, Sjung af hjär - tat sjung.
en - de son. Sjung ock du och gläds i tron, Sjung af hjär - tat sjung.

G C D G
sorg-sen själ; Gud väl-sig - nar hvar-je gång, Hjärtats enk-la sång.

No. 117. Guds trogna skara.

III

J. M. Öjerholm.

A E

1. Du Guds trog-na ska - ra Som tå - gar fram-åt, Upp till Si - on kla - ra På vex - lan-de stråt, Drick af lif - vets vat - ten Och ät af dess bröd; Tänk blott på skatten I all nöd.
2. Se dig ej till-ba - ka, Se blott på ditt mål; Världens lust för-sa - ka; Dess glit - ter och prål. Tänk på se - ger-lö - nen, Ut-lof - vad af Gud, Trä - gen i bö - nen Håll hans bud.
3. Du, som trött-nat re - dan, O bör - ja i - gen, Skynda å - ter me - dan Din Gud och din vän Dig så vän-ligt bju - der, Hans nåd nu mot-tag. Kom! kom! det lju-der, Nu i dag.
4. Du som al - drig smakat Guds dyr - ba - ra frid, Men alltjämt för-sa - kat Din Fräl - sa - re blid, Skyn - da i hans ar - mar, O lyd blott mitt råd, Han sig för-bar-mar, Än fins nåd.

A D E A

Kör.

Kro-nan vän - tar hos vår Gud; Skat - ten e - vig se-gerskrud; Ri - ket, brud-gummen så kär, Äng-lar och hel-gon vän - ta där.

E A D E A

No. 118. Strid och seger.

Eric. (Sjunges som no. 117.)

1. Upp, framåt till strid, du Guds utvalda här,
Gladligt skynda fram, ty till seger det bär;
Jesus för oss an, se vår konung han är,
Fram då till strid, utvalda här!

Kör. Kristen, vill du ej gå med?
Skynda, ställ dig i vårt led!
Kämpa, vaka, tro och bed,
Strid nu för den, som för dig stred.

2. Böljorna väl rasa, jag hör deras svall,
Men vår fana svajar, och svaja hon skall
Till dess hvarje ovän är bringad på fall,
Och Jesus frälsat världen all. Kör.

3. Snart är striden slutad och hvila vi få,
När vi seger vunnit, och himlen vi nå.
O, hvad ändlös glädje evinnerligt, då
Vi inför tronen skola stå. Kör.

No. 119. Helge Ande.

M. M, Wells.

Fine.

G D G D G

1. Hel - ge An - de, du som är Kri-sti vän-ner tro - get när,
Led oss sak - ta vid din hand Här i ö - de pilgrimsland.
2. Trog - ne vän och hjäl-pa - re, Di - na barns hug-sva-la - re,
Låt oss ej i mör - ka kval Slä-pa vå - ra da - gars tal.
3. När vi ef - ter mö-dans slut Vän ta att få hvi - la ut,
När vi bör - ja klä - das af Äf - ven allt hvad förr du gaf.

G D G D G

D. C. Hvi - ska sak - ta: kom, min vän, Kom följ med till him - me-len.
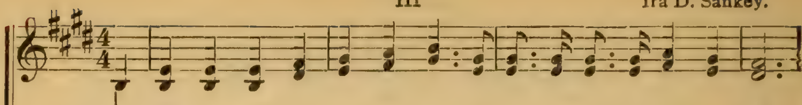
D. C.

D G D G D

Tröt - ta sjä - len e - vig tröst Skänk du med din ljuf-va röst.
Och när stor - men allt har bräckt, Hop-pet syns för sjä - len släckt,
Och när flo - den från oss tar Allt, blott Je - su blod är kvar,

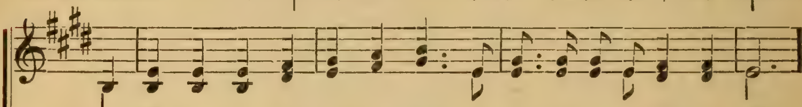
No. 120. Vår fasta klippa Herren är.

III — Ira D. Sankey.

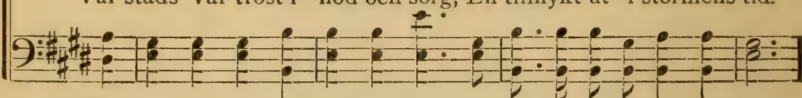

1. Vår fa - sta klip-pa Her-ren är, En tillflykt ut - i stormens tid;
2. Ett dagligt skygd, ett nattligt värn, En tillflykt ut - i stormens tid;
3. Fast vädren häf - tigt stö - ta på, En tillflykt ut - i stormens tid;
4. O fa - sta klip-pa, trygga borg; En tillflykt ut - i stormens tid;
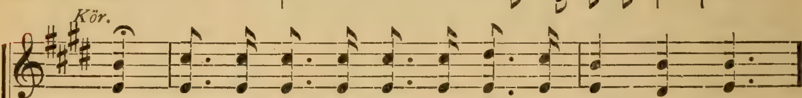

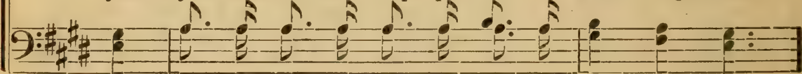
Trots fa-ror mång' fins trygghet där, En tillflykt ut - i stormens tid.
Mot fi - en-der - nas trug och järn, En tillflykt ut - i stormens tid.
Vår fri - stad sä - kert skall be - stå En tillflykt ut - i stormens tid.
Var städs' vår tröst i nöd och sorg, En tillflykt ut - i stormens tid.

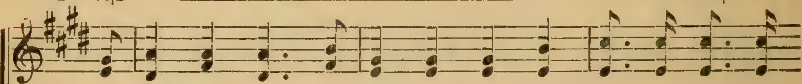

Kör.

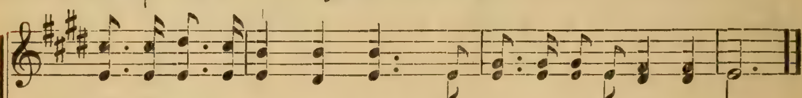
Ja, Je - sus är vår klip - pa här i främ - lings - land,
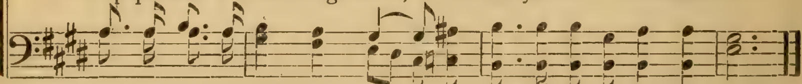

I främ-lings-land, i främ-lingsland; Ja, Je - sus är vår

klip-pa här i främ-lings-land, En tillflykt ut - i stormens tid.

No. 121. Jag skall gå dit.

Fred Bloom. I C. Anderson.

1. Johannes såg en härlig syn Långt ofvan jord i klara skyn,
En skara klädd i dräkt så hvit, O, hvilken fröjd jag skall gå dit.

2. De hade lämnat jordens tvång; Som hafvets dån ljöd deras sång.
Nu bröllop firas skall med ståt Och borta är all sorg och gråt.

3. Igenom pärleportarna De dro go hem så lyckliga
Och Fadren själf i kärleksskrud Välkomnar Sonens kära brud.

4. Ja, Lammet tagit hem sin brud, Hon stod nu klädd i snöhvit skrud,
Då får hon lön för arbetsdag, Och bruden, det är du och jag.

Kör.

Jag skall gå dit, jag skall gå dit, Klädd ut - i dräkten skön och hvit;
Jag skall gå dit, Jag skall gå dit; I Jesu namn jag skall gå dit.

rit.

No. 122. Jag vet en källa.

J. B. I J. Blomqvist.

D G D G A
1. Jag vet en käl-la, som djup och klar I ök-nen flö - dar fram;
2. Guds käl - la vat ten till-fyl-lest har, Den si - nar al-drig ut.
3. Ur den - na käl-lan drack Abraham, Dit gick han sist som först;
4. Hvem kan väl nämna de ska-rors tal Af syn - da-trä - lar, som
5. Vid käl - lan än-nu i den-na dag En samling stor man ser

D G D A D
Den skö - na käl-lan så un-der-bar Rann upp på korsets stam.
Den flö - dar än som i ford na dar Alltjämt till ti-dens slut.
Där haf - va al - la Guds får och lam Allt sedan släckt sin törst.
Till käl - lan kommo med nöd och kval Men vände fri - a om.
Af syn - da - re ut - af al - la slag, Dock än är rum för fler.

A D A
Kom, du som går där en o - lyck - lig träl, Kom, du för-

D G
smäk-tan-de, tör - sti - ga själ, Kom, drick ur käl - lan, ja,

A D A D
drick och må väl För in - tet, fritt för in - tet.

No. 123. Jesus, när jag dig beskådat.

C. A—n. III C. Anderson. Arr.

G D G A D
1. Je - sus, när jag dig be - skå-dat Hur du led allt till din död,
2. Hvad du gjort är nog att kun-na Kal - la hjär - tat smäl-ta opp,
3. Du är vär - dig att be-sjun-gas För en fal - len män'-sko hop.
4. Jag skall ock en gång få sjun-ga Sån-gen i en hög - re ton,
5. Hvar och en som blygs att sjunga Den-na sång up - på vår jord,

G D G C G D G
Då blir hjär-tat, du be - nå - dat Värmdt utaf din kär leks-glöd.
När du ve - lat mig för - un - na Gläd-jen ut - af himmelskt hopp.
Du mig löst—jag ej be - tun-gas Ut - af syndens hår - da ok.
När till sist med gam - la, un - ga Vi få mö - tas vid din tron.
Skall du på din dag för - kun-na: "Bort!—du till-hör ej min hjord."

G D G C G C D G
Då blir hjär-tat, du be - nå-dat Värmdt utaf din kär-leks-glöd.
När du ve - lat mig för-un - na Gläd - jen ut - af himmelskt hopp.
Du mig löst,—jag ej be - tun-gas ut - af syndens hår-da ok.
När till sist med gam-la, un - ga Vi få mö tas vid din tron.
Skall du på din dag för-kun-na: "Bort!—du till-hör ej min hjord."

No. 124. Tänk, en sådan vän!

I

Arranged.

G D G C

1. Tänk, en så - dan tro - gen vän, Som Fräl-sa - ren är, af
2. Han mig tog ut - i sin famn Då hjälp-lös jag låg, för-
3. Se - dan dess han med mig gått, Och me-dan jag har min
4. In - gen-ting oss hin - dra kan, Hvad än kom-mer på, hur
5. Allt för in - tet ur hans hand Jag dag-li - gen tar, till-

D G A D

or - det jag lär, Att han hvar dag är mig när!
lo - rad mig såg, Och skref mig i him - len in.
Fräl - sa - re kvar, Som ta - ger mig i för - svar,
det än må gå Är Je - sus dock min än - då.
räck - ligt han har, Och öf - ver - flöd fin - nes kvar;

G C

När sorg och be-kym - mer min gläd - je bortskymmer Då
Nu Sa - tan må ra - sa, jag skall ic - ke fa - sa Och
När fi - en - der vil - ja oss bå - da åt - skil - ja, Mig
Och dö - den, den grymma skall en - dast be - gyn - na Den
Då myc - ket jag ta - ger blir gif - va - ren gla - der Och

1 2

D G G

har jag min Je - sus kär. Je - sus kär.
bor trygg i bor - gen min. bor - gen min.
närm're till sig han drar. sig han drar.
säll - het jag evigt skall få. evigt skall få.
vin - nin - gen själf jag har. själf jag har.

No. 125. O hur skönt.

K. F. (Sjunges som no. 124.)

1. O, hur skönt att prisa Gud
Af hjärta och själ,
Han allting gjort väl,
Höj därför nu lofsångens ljud
Det fröjdar vårt hjärta,
Då glömmes all smärta,
Om himmelens fröjd det ger bud.

2. Tänk hur saligt älska Gud!
Mer sällhet ej fans
Än helt vara hans,
Om ock hela världen än vans.
När allting försvinner
Och världsalltet brinner
Hur saligt att då vara hans!

3. Ack, hur tomt ej känna Gud.
Så fridlös få gå
Och frukta också
För döden, som städs' kan oss nå.
Och se'n den är kommen,
Så väntar oss domen,
Säg, kan du för honom bestå?

4. Skynda, kom i dag till Gud,
Du välkommen är,
Han håller dig kär,
Sin nåd han för intet dig ger.
O, stå ej och tveka,
Ty snart skall det heta:
"Försent! Ingen nåd finnes mer."

5. Vänner, som ha'n frid med Gud,
Påskynden er färd
Igenom en värld
Af otro, af synd och af strid.
O, må vi ej klandra,
Men hjälpa hvarandra
På vägen till hemlandets frid.

No. 126. Hvem som hälst.

N. F. — III — N. Frykman.

6. O vänd om,
Skynda kom
Till din fader åter.
Fatta mod,
Gud är god,
Synder han förlåter.

7. Ja vår Gud
Sänder bud
Ut i alla länder:
Hvem som hälst
Kan bli frälst,
Blott han hemåt vänder.

No. 127. Där fins honung uti klippan.

F. A. G. III F. A. Graves.

1. Har, o själ, du a-nam-mat Je-sus, Som i dö-den ut-gif-vit sig För att blif-va din fräls-nings klip-pa? Där fins ho-nung ut-i klip-pan för dig.
2. Har du sma-kat Guds nåd och god-het? Van-drar du på den sma-la stig? Har du druc-kit ur lif-vets käl-la? Där fins ho-nung ut-i klip-pan för dig.
3. Be-der du till din him-la-fa-der: "Her-re, hur kan jag tjä-na dig?" O var lugn, han skall sä-kert sva-ra: Där fins ho-nung ut-i klip-pan för dig.
4. Gå då ut up-på ga-tor, grän-der, Och om fräls-nin-gen al-drig tig. Säg till hvar-je för-lo-rad bro-der: Där fins ho-nung ut-i klip-pan för dig.

Kör.

Där fins ho-nung ut-i klip-pan, bro-der, (o bro-der,) Där fins ho-nung ut-i klip-pan för dig. Från all synd Je-su blod oss

A E B E
re - nar— Där fins ho-nung ut - i klip - pan för dig, för dig.

No. 128. Sjung evangelium.

III

Arranged.

A D A E
1. Sjung e-van-ge - li-um om Je - sus, Så enkelt, så varmt du förmår;
2. Sjung e-van-ge - li-um om Je - sus, Det gör från bekymmer dig fri;
3. Sjung e-van-ge - li-um om Je - sus, Man sjä-lar kan vinna med sång;
4. Sjung e-van-ge - li-um om Je - sus, För-kunna hans här-li - ga namn;

A D A E A
Sjung om den nåd som i Je - sus För syn-da - re öp-pen står.
Sjung om det blod som oss re - nar, Att hvi-ta som snö vi bli.
Sjung om den här-li - ga nå - den Som lö - ser ur syndens tvång.
Sjung om hans fröjder där-of - van Tills själf du går in i hamn.

Kör.

A D A E
Sjung, ja sjung e - van-ge - li - um För hvar-je själ på jord,

A D A E A
Sjung för en hvar som vill hö - ra Det dy - ra nå-dens ord.

No. 129. Han frälste en brottsling.

I

F♯m

1. Jag har hört att min Je - sus har äl - skat så ömt, Att
2. Jag har hört hur han grät öf - ver fol - ket en gång, O,
3. O, kär - lek så brin - nan - de, här - lig och stor, Som
4. Al - la slag ut - af syn - da - re fräl - sa han vill, Ty

E A E A

lif - vet på kor-set han gaf. Och stungen hans pan-na med
kän - de du ti - den blott nu! Hur of - ta jag ve - lat för-
för - de mig, Je - sus, till dig, Jag kom och du ka - sta - de
så är hans go - da be - hag, Han vän-tar i kär - lek att

D A E A

törn-kro-nan blef, Att fräl - sa en brotts-ling som mig.
sam - la din' barn Och fräl - sa en brotts-ling som dig.
mig ic - ke ut, Utan fräl - ste en brotts-ling som mig.
fräl - sa just dig, O, kom då till käl - lan i - dag!

Kör.

D A

Han fräl - ste en brotts-ling som mig, som mig, Han

E B E A
fräl-ste en brottsling som mig, som mig, Och stungen hans panna med

D A E A
törn-kro-nan blef, Att fräl - sa en brotts-ling som mig.

No. 130. Den fallna stjärnan.

I

G D G
1. Jag såg en stjär - na fal - la I - från Guds him-mel blå;
2. Ack, många tu - sen sjä - lar, Som förr hört Je - sus till
3. De haf - va mist sitt fä - ste, Sin frid, sitt hopp, sin tro,
4. O, fall - ne stjär - nor al - la! O, lam - por u - tan glans!

G C G D G
Då tänk - te jag på al - la! Som bort från Her-ren gå.
Nu blif - vit världens trä - lar Och å - ter fa - ra vill.
Som fåg - lar u - tan nä - ste, De fa - ra u - tan ro.
Må Her-ren sig för - bar - ma Och fö - ra er till sans!

5. Stån upp, I släckte vekar,
Att söka nåd hos Gud!
‖:Flyn bort från Sodoms lekar
Och lyden nådens bud!:‖

6. Den blinda världen skalkas
Och drömmer tiden bort,
‖:Men domens fasor nalkas
Med jämmer inom kort.:‖

7. Man skämtar ej bort döden,
Och ej bort Herrens dom,
‖:Man tviflar ej bort glöden,
Som brinner där bortom.:‖

8. Stån redo, bröllopstärnor,
Se, Jesus kommer snart!
‖:O vaknen, fallne stjärnor,
Stån upp och strålen klart!:‖

131. Helt för Jesus.

N. L. R. — I — N. L. Ridderhof.

D B Em. A
1. Helt för Je - sus vill jag lef - va; Helt på kor - set gaf han sig
2. När jag ser på Je - su kär - lek—O hur blek - nar då ej allt
3. Värl-den må väl ha sitt glit - ter: Guld och silf - ver, ä - ra, namn;
4. Du, som än ej fun - nit Je - sus; Du, som tör - star, kom i dag!
5. Du, som trött af syn - den, värl - den, Läng - tar ef - ter fräls - ning, kom

D G D
Allt jag off - ra vill för ho - nom,
Som här glitt - rar,—värl - dens skön - het,
Jag vill lef - va blott för Je - sus,
Drick till lifs ur häl - so - käl - lan,
Som du är, så arm, e - län - dig;

A D E A D G A D
Han, som led och dog för mig. Helt för Je-sus, Helt för Je-sus,
Ack, så tomt, så mörkt och kallt!
Helt mig ka - sta i hans famn. *V. 4, 5.*
Kom och drick i ful - la drag. Kom till Je-sus, kom till Je - sus,
Till din Je - sus vänd dig om!

1. — 2.

G D G A D
Han, som led och dog för mig. led och dog för mig.
Han vill fräl - sa; kom just nu! fräl - sa; kom just nu!

No. 132. Kom, låtom oss på barnavis.

Capo d'astro på 1sta bandet. III

G C D G

1. Kom, låt-om oss på bar - na-vis Uppstämma Herrens Jesu pris!
Men säg, hvem är bekväm där-till? Ack, in-ga ord här räc-ka till.

2. Han är vår präst, profet och kung; Du frälsta folk, om honom sjung!
Han fräl-sar oss från syndens nöd Och fri-ar från en e-vig död.

3. Han Her-ren är i himlens höjd, Besjung hans majestät med fröjd!
Hans pris skall bo på tun-gan min Tills al-la världar stämma in.

Kör.

D G D G
Pris och ä - ra sjun ga vi Her-ren Je - sus som köpt oss fri.

C D G D G
Ho - si - an - na, Ho - si - an - na, Ho - si - an-na sjunga vi Guds Lam.

E Am D G
Pris och ä - ra sjun ga vi Her-ren Je-sus som köpt oss fri;

C D G D G
Ho - si - an-na, Ho - si - an - na, Ho - si - an-na sjunga vi Guds Lam.

No. 133. Bortom floden.

III

B E

O, hvad ljuf-lig hvi - la där Her-ren Je - sus oss beskär. Bort-om

A E B E

flo - den! Bortom floden! När vårt Kanaan hunnet är Bortom floden!

No. 134. Namnet Jesus.

E. Eklöf. I N. L. Ridderhof.

— G C D G

1. Nu vill jag sjun-ga om ett namn, Som är så dyrt för mig.
2. Ty in - tet an - nat namn jag vet I himmel och på jord,
3. Och det - ta namn är Je - sus Krist, Min Fräl-sa-re så god,
4. Det nam-net klin - gar för min själ Som skö - na-ste mu - sik.
5. Och när jag hun - nit fridens hamn Och slut är ti - dens tvång,

C G D G

Det är en trygg och ljuf - lig hamn, Där jag får göm-ma mig.
I hvil - ket fin - nes sa - lig-het, Så sä - ger mig Guds ord.
Som he - lar från all synd och brist Och re - nar i sitt blod.
I det - ta namn har jag mitt val, Det nam-net gör mig rik.
Jag sjun - ga vill om det - ta namn En här - li - ga - re sång.

No. 135. Hemlandssång.

J. B. III

D A
1. O hur sa - ligt att få van - dra Hem - åt vid vår fa - ders
2. Här vid elf-var - ne i Ba - bel Tyst - nar of - ta nog vår
3. Här vi skil-jas från hvaran - dra Här är mö-da, sorg och
4. O må in-gen bli till - ba - ka Här i den-na mör - ka

D
hand!..... Snart vi slu - tat ö - ken-fär - den Och gå
sång,..... Men vi vän - ta bät-tre da - - gar I Je-
strid,..... Men ut - i den gyll-ne sta - - den Snart vi
värld!.... Må vi al - la där få mö - - tas Ef - ter

Kör.

A D
in i Ka-naans land.
ru - sa - lem en gång.
mö-tas få i frid.
slu-tad pil-grims-färd!

G D
Här - ligt sån-gen där skall bru - sa
Här - ligt sån - gen där skall bru-sa

A D G
Stark som då-net af en vat - tu - flod; .... Ä - ran till-hör
Stark som då - net af en flod; Ä - ran

Gud och Lam - met, Som oss vun-nit med sitt blod!
till - hör Gud och Lammet, Som oss vun-nit med sitt blod!

No. 136. Vår Jesus.

O. R. III O. Running. Arr. Used by per.

1. Vår Je - sus han är e - mot syn - da - re god, Kom, skyn - da dig själ, fat - ta mod; Han ut - gaf för värl - den sitt he - li - ga blod, O, att du den sa - ken förstod. ken för - stod.
2. Ut - i det - ta blo - det jag re - ning nu fått, Från syn - den han re - nat min själ. Det fröj - dar mitt hjär-ta, nu mår jag så godt, För mig har han allting gjort väl. ting gjort väl.
3. Här ne - re jag van - drar som pil - grim för-nöjd, Ty Je - sus nu själf är min fröjd; Och snart skall han komma från him me-lens höjd Och ta - ga oss hem till sin fröjd! till sin fröjd!
4. Där sko - la vi ä - ga e - vin - ner - lig fröjd Och pri - sa vår först föd - de bror. O, tänk kä - ra sy - skon, då bli' vi förnöjd, Vår lott den är här - lig och stor. lig och stor.
5. Hvad gör det, om här vi få li - da i - bland, Det är blott en kort li - ten tid, Se'n sko - la vi jub - la på himmelens strand, Då slut är all mö - da och strid. da och strid.
6. Friskt mod, kä - re pil - grim, gå sta - digt fram - åt! Lyft blic - ken mot him - me - lens höjd, Du vet ju där-up - pe där blir in-gen gråt, Där strålar hvart ö - ga af fröjd! ga af fröjd!

No. 137. Hem, hem!

Arranged.

1. I aftonens timma när solen sig sänker, Sin hälsning för dagen, den sista, mig skänker, En försmak af himlen, då stilla jag tänker: Kanhända i natt jag går hem.
2. I midnatten segern må hända jag vunnit, Mig Jesus förlossat, allt ondt har försvunnit, Förr'n solen går upp, kanske himlen jag hunnit, Och tar i besittning mitt hem.
3. Välkommen du saliga morgon i tiden, Som en gång för alltid skall afsluta striden Och föra mig hem, se'n min dag är förliden, Till himlen, mitt härliga hem.

Kör.

Hem! Hem! Där i det klara blå, Hem! Hem! Snart skall jag fara få Hem! Hem! Högt öfver molnen Till Jesus, där har jag mitt hem.

No. 138. Nåd, nåd.

(Sjunges som no. 137.)

1. O, jag är så lycklig, ty "Jesus allena
Mitt hjärta skall äga," jag honom vill tjäna,
Och han sig för evigt med mig vill förena.
Vid namn han mig kallat som sin.

KÖR. Nåd, nåd rik outgrundelig
Nåd, nåd, har han bevisat mig,
Nåd, nåd. Nu kan jag jubla,
Ty jag blifvit frälst utaf nåd.

2. Min Jesus mitt skydd uti stormen har blifvit.
Hvad fröjd och hvad sällhet han har åt mig gifvit
Jag vet att mitt namn uti himlen står skrifvet
Och där, ja, just där är mitt hem. KÖR.

3. Ja, han är min vän,om än andra mig svika.
Båd' rika och fattiga älskar han lika;
Ja, bergen och högarne skola väl vika,
Hans nåd skall förblifva ändå. KÖR.

No. 139. Sjung, sjung!

(Sjunges som no. 137.)

1. Väl världen mig hånar, af mången föraktad,
Som dåre och afskrap jag blifvit betraktad,
På gator och torg har jag blifvit uppvaktad,
Ty högljudt jag prisar min Gud.

KÖR. Sjung, sjung jublande segersång!
Sjung, sjung, så blir ej tiden lång.
Sjung, sjung! Snart kommer Jesus
Och då gå vi sjungande hem.

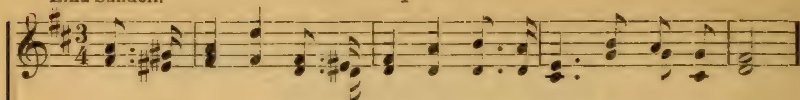
2. Hvad glädje och frid jag hos Jesus har funnit!
Min synd och min otro i blodet försvunnit,
Ty äfven för mig har hans hjärteblod runnit;
Fri frälsning i blodet jag har. KÖR.

3. Hur skönt att med fröjd kunna smäleken bära,
Få lyssna till Jesus och af honom lära
Att vandra, likt Enok, med Gud och hans kära
Till himmelens saliga hem! KÖR.

4. Vill du uti Jesus nu finna din lycka
Förtro dig åt honom, och han skall digtrycka
Så tätt till sitt hjärta, att ingen kan rycka
Dig utur hans trofasta famn. KÖR.

No. 140. Alla Herrens vägar äro godhet, sanning.

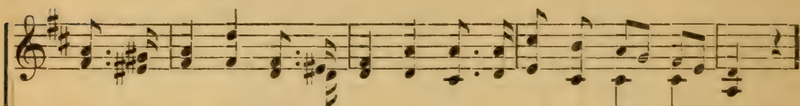
Lina Sandell. I

D A D

1. Al - la Herrens vä - gar ä - ro Godhet, san-ning, tro-fast-het.
2. Ka - sta vi en blick till-ba - ka På de flyd - da å - ren, se,

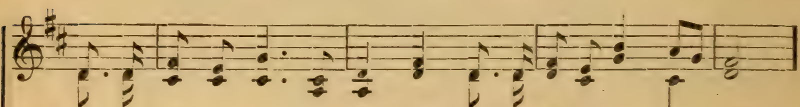

G Em A D

Äf - ven där vi in - tet ve - ta, Han vårt bä-sta vill och vet.
Sam-ma kär-lek up - pen-ba - rad Ut - i bå - de väl och ve,

A D A D

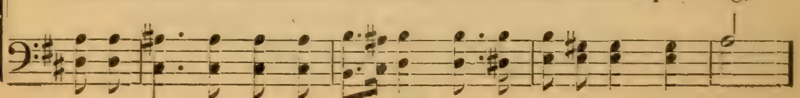
Han som räk-nat vå - ra da - gar, In-nan någon kom-men var,
Sam-ma kär-lek, sam - ma tro - het, När den log mot dig och mig,

G E A

Han som i all nöd och fa - ra Oss på starka ar - mar bar,
Sam-ma kär - lek, samma tro - het, När i moln den svep-te sig,

D A D

O han vill allt framgent hjäl - pa, Som han hit - tils hul - pit har.
När den tör-nen el - ler ro - sor Strödde på vår lef-nads-stig.

D G D A D

O han vill allt framgent hjälpa, Som han hit - tils hul-pit har.
När den tör-nen el - ler ro - sor Strödde på vår lef-nads-stig.

3. Samma kärlek, när den gaf oss
Hvad vi högst af allt begärt,
Liksom när den tog ifrån oss
Hvad oss framför allt var kärt,
När i nåd den undanröjde
Hvad oss än i vägen stod,
Eller kom vår mun att jubla:
Gud mot Israel är god!
‖:Ja i allt vi se beständigt
Samma nåd och tålamod.:‖

4. Se vi framåt: samma kärlek
Oss härefter följa skall,
Bära oss på herdearmar
Och bevara oss från fall.
Hur vår dag sig än gestaltar,
Hur all kraft oss än förgår,
Hur det skiftar under färden
Och vår strid blir het och svår,
‖:I Guds trofasthet allena
All vår hjälp och välfärd står.:‖

5. O så må vi ej förtvifla
Trots all egen skröplighet!
Gud är mäktig, Gud är trofast,
Må vi ej förgäta det.
Ej vår vaksamhet, vår trohet
Räcker till, allena hans.
I vår egen kraft ock ännu
Aldrig någon seger vans.
‖:Han har lofvat oss bevara,
Större trygghet aldrig fans.:‖

6. Hvarje skiljeväg i lifvet
Har sin löftesstjärna fått,
Nya pligter, nya strider,
Men ock ökadt nådesmått.
Så var Herrens sätt af ålder.
Kändt af mången Jesu vän,
Och uti hans vida rike
Samma lag ju gäller än.
‖:Led oss blott, du käre Herre,
Som du vill hvar dag igen.:‖

No. 141. Sommarsång.

J. B. III J. Blomqvist.

A E A D A E

1. Se hur fo-geln gladt sig svingar Upp mot himlen, klar och blå.
2. Skul - le jag dock ic - ke sjun-ga Her-rens lof på bar - na - vis?
3. Därför jag med fröjd uppstämmer Gladt, som fogelns kvitt, kvitt, kvitt:

A E A D A E A

Hör hans sång, hur skönt den klingar, Lust det är att hö - ra på;
Skul-le ej min lö - sta tun - ga Stämma upp min Je - su pris?
Det är slut på all min jämmer, He - la bör-dan är jag kvitt.

D A E A D A E A

Han af mor-gon-so - len väc-kes Till att lof - va Gud med fröjd
Han, som us - la syn - da-trä-len Ryckt ur el - den som en brand;
Ut - i Lammets blod rentvagen Nu min själ sig tvin-gar fritt

rit.

A E A D A E A

Och när af - ton - so - len släckes, Hvi-lar han så trygg och nöjd.
Löst ur sna - ran ar - ma sjä-len, Som nu hvi - lar i hans hand.
Och som fo - geln he - la da-gen Gladt jag sjunger: kvitt, kvitt, kvitt.

No. 142. Jag är ung, jag är glad.

Capo d'astro på 1sta bandet. III

1. Jag är ung, jag är glad, och vill skyn - da å-stad Lik en få - gel med gläd-je och sång, Till mitt hem ut - i höjd, till de sa - li - gas fröjd, Där jag jub - lar för tro - nen en gång.
2. Jag är ung, jag är fri; in - gen slaf vill jag bli Ut - i syn-dens och lu - star-nes garn. Ack, min själ är så dyr; till min Je - sus jag flyr, Där är trygg - het för al - la Guds barn.
3. Jag är ung och jag vill hö - ra Fräl - sa - ren till, Om ock här jag blir gammal och grå. Hvil-ken lön ger ej det att i mä - sta-rens fjät I - från värl - den till him - me - len gå.

Kör.

I mitt hem ut - i höjd
I mitt hem ut - i höjd
Vill jag de - la de sa - li - gas fröjd.

No. 143. Herre, samla oss nu alla.

I

C S C S C

1. Herre, sam - la oss nu al - la Kring ditt dy - ra nå-des - ord,
Likt ett vår-regn låt det fal - la På vårt hjär - tas tor-ra jord!
2. Lär oss tro - get ta - ga va - ra På det ord oss gif - vet är.
Led oss i ditt ljus det kla - ra På den väg som till dig bär.
3. Må vi ak - ta på den ti - den, Då du sö - ker oss, o Gud!
Snart är nå - dens dag för - li - den, Och vi få ej fle-ra bud!

F C F C

Värdes oss din An-de sän - da Och din eld i-bland oss tän - da,
Håll vårt hjär-ta för dig stil - la, Låt ej o - tron oss för - vil - la,
O, så hjälp oss nu att hö - ra Hvad vår själ kan sa - lig - gö - ra,

F S C

Mät-ta ljuf - ligt di - na kän - da, Her-re, vid ditt ri - ka bord!
Her-re, låt oss ej för - spil - la Nå - de - stun-den du be - skär.
Upp-låt du vårt hjär-tas ö - ra, Och för-nim vårt bö - ne - ljud!

F C S C

Mät-ta ljuf - ligt di - na kän - da, Her-re, vid ditt ri - ka bord!
Her-re, låt oss ej för - spil - la Nå - de - stunden, du be - skär.
Upp-låt du vårt hjär-tas ö - ra, Och för - nim vårt bö - ne - ljud!

No. 144. Ho som hälst.
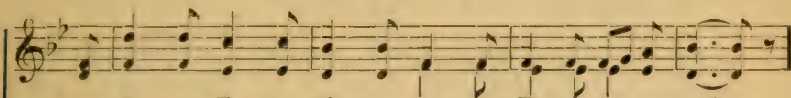
C. Lundgren.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Arranged.

— A E A E A
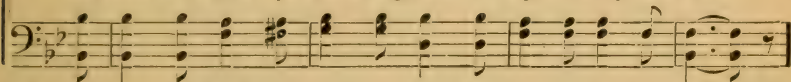
1. E-hvad dig mö-ter, kä - re vän, här på din van-dringsstig,
2. Om du af vän-ner misskänd är, om värl-den dig be - ler,
3. Och har du va - rit barn en tid åt Gud i him - me - len,
4. Om du har synd och brott i mängd, om du är hård och kall,
5. Och om du ej kan bed - ja så för-träff-ligt som du vill,

A E A E A

O, säg det då till Fräl - sa-ren, nog vill han hjäl-pa dig.
Din Fräl - sa - re är lik - väl när och lyssnar, när du ber.
Men nu för - lo - rat Je - su frid, o, kom, kom hem i - gen!
Om nå - dens dörr ock sy - nes stängd, så bed i al - la fall.
Så kan du bed - ja barns-ligt då, din Je - sus lyssnar till.

Kör.

D A E A

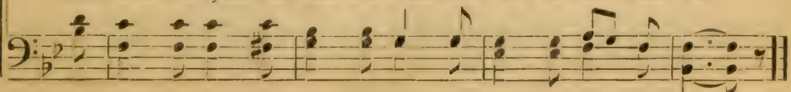
Och det skall ske, att ho som hälst af Her-ren nåd be - gär,

E A E A

Skall från all synd och nöd bli frälst och va - ra där han är.

No. 145. Stridssång.

III — Wm. B. Bradbury. Arr.

G C Am D
1. Se, vi tå-ga fram med sköld och med baner Ut till strid för Gud och
2. Till för-e-nad kamp nu or-der de-las ut, Låt oss än en gång vår
3. Marsch framåt! Vår konung ständigt med, oss går; När hans röst vi följa
4. Marsch framåt, tills hemlandsklockan en gång slår, Till det land der solen

G C Am D
D. C. Se, vi tå-ga fram och sjungan-de vi gå Till det säl-la land, där

G C
se-ger han oss ger. Han är med, vi vap-nen ej få läg-ga ner,
fa-na veck-la ut, Lyft ba-ne-ret högt, som seg-ra skall till slut,
ska-da oss ej når, Och vi fruk-ta ej, är nö-den än så svår,
al-drig ne-der-går, Och där lif-vets träd i e-vig blomning står,

G C
lif-vets kro-na få, Kom i le-det med som stridsman du ock-så!

Fine. *Kör.*

G D G
Till dess Je-sus ro-par: kom (kom, o kom)!
Till dess Je-sus ro-par: kom (kom, o kom)! Stäm då upp, Stäm då
Till dess Je-sus ro-par: kom (kom, o kom)! Stäm då upp,
När oss Je-sus ro-par: kom (kom, o kom)!

G D G
Till dess Je-sus ro-par kom (kom, o kom!)

D G
upp, Se-ger-sång, Se-ger-sång, Sjung af
Stäm då upp, Sjung en sång, en se-ger-sång, se-ger-sång,

D. C.

fröjd, Sjung af fröjd. Så blir vä- gen al-drig lång.
Sjung af fröjd, Sjung af fröjd aldrig lång.

No. 146. Hviloplatsen.

I

Arranged.

1. Ljuf-va hvi - lo - plats vid Je - su hjär - ta, Säk - ra till-flykts-ort för ja - gad själ! O, där glömmer jag all jor - disk smär - ta, Ty hos Je - sus blif - ver allt så väl.
2. Tröt-ta an - de, där du fin - ner hvi - la, Där fins lä - ke-dom för hvar - je sår. O, att al - la vil - le skyn-da, i - la Till den famn, som öp - pen för dem står.
3. Blir jag trött och mod - lös un - der fär - den, Dra - ger han mig sak-ta till sitt bröst, Hvi-skar: "jag har öf - ver-vun - nit värl-den! Jag är med dig, fat - ta mod och tröst!"
4. Dy - re Je - sus, låt min själ sig göm - ma Vid ditt hjär-ta un-der stormens brus; Lär mig bi - da där och värl-den glöm-ma, Tills jag e - vigt hvi - lar ut - i ljus.

No. 147. Det var nittionio gömda väl.

E. C. Clephane.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Ira D. Sankey.

1. Det var nit - ti - o - ni - o göm - da väl I det tryg-ga få - ra-
2. "Du har nit - ti - o - ni - o hem - ma här, Är ej, Herre, det dig
3. Men hur djup var den flod, där Her-ren gick, Och hur mörk den natten
4. "Hvi är vä - gen så fär - gad röd af blod Uppåt ber-gen, Her-re
5. Och från berg och från dal mot himlens höjd Nu ett rop af ju - bel

hus, Men en gick bort och blef syndens träl Långt bort ifrån lif och
nog?" "Nej, det - ta," sva - ra-de herden kär, "Långt bort uti ök-nen
var, Förr'n vils - na få - ret han å - ter-fick, Ej nå-gon förnummit
kär?"—Det gjöts af her-den, som sök-te god Ett får, som gått vil-se
går: "Nu må - ste här blif-va lust och fröjd, Jag fann ju mitt vilsna

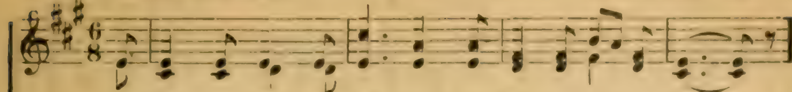
ljus, Långt bort ut - i ök-nen vild och hård, Långt bort ifrån herdens
drog. Och vo - re än vägen brant och svår, Jag sö-ker i ök-nen
har. Dess rop ut - i ök-nen hör-de han Och sargadt och dö-en-
där."—"Hur sargades då din hand, o säg?"—"Af tör-ne-na vid den
får!" Och änglarnes sång gaf å - ter-ljud: "O fröjdens, ty Her-ren

rit.

mil - da vård, Långt bort i-från her-dens mil - da vård.
upp mitt får, Jag sö - ker i ök - nen upp mitt får."
de det fann, Och sar - gadt och dö - en - de det fann.
mör - ka väg, Af tör - ne-na vid den mör - ka väg."
vann sin brud! O fröjdens, ty Her - ren vann sin brud!"

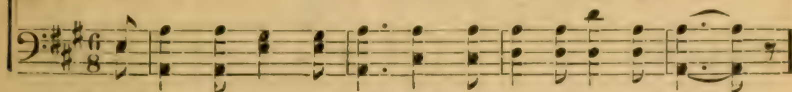
No. 148. Friskt mod.

Capo d'astro på 2dra bandet. I C. Anderson. Arr.

G D G C G

1. O, fäl - len ic - ke mo - det, Ty Je - sus står oss bi,
2. Friskt mod, Guds bar-na ska - ra, Ty se-gern den är vår.
3. Och när vår strid är öf - ver Vi gå till äng-lars land,
4. Och se - ger-kro - nan vin - kar I hemmet of - van där.

D G A D A D

Han ger oss nåd att vin - na; Hans sanning gör oss fri.
Vår höi -ding he - ter Je - sus, Han främst i spet-sen går.
Att e - vigt skå - da Je - sus På fa - drens hög - ra hand.
Och där - för vill jag skynda—Till hem-met fär - den bär.

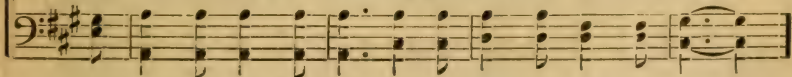

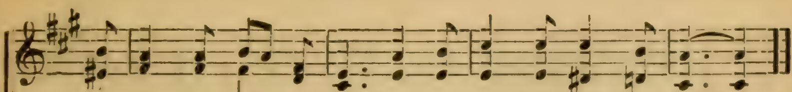
Kör.

G C B

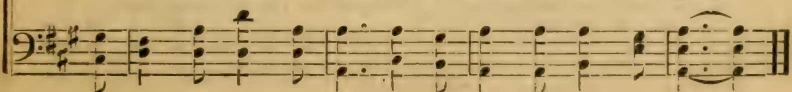
Här är det trångt, be-svär-ligt, Här to - nar kla - go - sång,

Em C G D G

Men tänk hvad det blir här - ligt I him - me - len en gång.

No. 149. Hvilket möte.

J. H. K. III J. H. Kurzenknabe.

D G D
1. Vid ba - su-nens ljud, när al - la frälsta samlas få en gång, Vid det
2. Tänk, när ängeln högt för-kun-nar: in-gen tid skall vara mer. Vi få
3. När den sto-ra dag in-bry-ter för allt folk på haf och land, Herren
4. När Guds änglar högt för-kun-na e-vigt ju-bel-år en gång, O, hvad

A D
spegel-klara haf, där mötas vi; Vänner, fränder ifrån jorden hälsa
samlas då och frälsta skaror se. Hvilket möte på den stranden, inga
Je-sus ut-i ä - ra skå-da vi. Då han bjuder al-la si - na samlas
jubel, o, hvad himmelsk harmoni! Alla himlens harpor klinga, högljudt
mötas vi;

G E A D
vi med fröjd och sång. Hvilket mö-te af de fräl-sta det skall bli!
tå - rar fäl - las där, Hvilket mö-te af de fräl-sta det skall bli!
på sin hög-ra hand, Hvilket mö-te af de fräl-sta det skall bli!
brusar Lammets sång, Hvilket mö-te af de fräl-sta det skall bli!

D G
Hvilket mö - - te, mö - - - - te, När de
Hvilket mö - te på den stranden, hvilket mö-te på den stran-den,

D A D
fräl-sta i-från jorden vi få se, Hvilket mö - - - te,
vi få se, Hvilket mö-te på den stranden, hvilket

G E A D
mö - - te, Hvilket mö - te af de fräl-sta det skall bli.
mö-te på den stranden,

No. 150. Just som jag är.

Charlotte Elliott.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Wm. B. Bradbury.

D A D A D
1. Just som jag är, helt blott och bar, Men att ditt blod du gju-tit har,
2. Just som jag är, ej jag för-mår Att ta - ga bort ett syndens spår;
3. Just som jag är på vil-lans stråt, Af tvif-lets pi - lar sargad svårt;
4. Just som jag är, blind, arm och svag Jag kommer, nu mig emottag!
5. Just som jag är, min Je - sus god, Du vill mig re-na i ditt blod;

G D A D
Mig vän-ligt kal-lat al - la dar—Jag kommer nu, Guds Lam, till dig.
Jag nu till dig för rening går —Jag kommer nu, Guds Lam, till dig.
In - om, utom det kämpas hårdt–Jag kommer nu, Guds Lam, till dig.
Up - på din nåd förtröstar jag—Jag kommer nu, Guds Lam, till dig.
Ditt löf - te ger mitt hjärta mod—Jag kommer nu, Guds Lam, till dig.

No. 151. Jag har en vän.

N. F. III N Frykman.

G C D

1. Jag har en vän, som äl - skar mig Så högt, att han lät off - ra sig I kor - sets död på Gol - ga - ta. Mitt hjär - ta sjung: hal - le - lu - ja!
2. Min Je - su kär - lek in - ner - lig Är lju - set på min van - dringsstig, Den skatt, som gör mig rik och säll Och drif - ver sor - gen från mitt tjäll.
3. Jag har en vän, en mäk - tig vän, Som tro - nar ut - i him - me - len Och rå - der öf - ver al - la land, På höjd, i dal, på sjö och strand.
5. O bro - der, stäm i sån - gen in, Ty den - ne vän är ock - så din. Om du ej är så from du vill, Hans nåd för dig dock räc - ker till.

Kör.

Hal - le - lu - ja! jag har en vän, Som fö - rer mig till him - me - len.

C D G

Han he- la vä - gen med mig går, Och af hans hand jag kronan får.

No. 152. Sådan är vägen till himmelen.

N. L. Ridderhof.

D A D

1. Ljus ef - ter mör - ker, frid ef - ter strid, Kraft ef - ter
2. Lugn ef - ter nö - den, se ef - ter tro, Lif midt i
3. Hem-ma, där allt, ja, allt skall bli klart, För - dol - da
4. I - la, min bro - der, snart är du där, Re - san då

A D A

svag - het, så är Guds sed; Vin ef - ter gal - la
dö - den— sa - li - ga ro! Hem han oss hem - tar—
lif - vet blir up - pen-bart; Där skall ej hjär - tat
än - das med sitt be - svär, Sor - gen är bor - ta,

D G A D

sång ef - ter rop, Hem ef - ter vandrin - gen; hör, lil - la hop!
här - li - ga lott— Ef - ter kort väntan— haf tå - la - mod blott!
läng-ta som här— E - ja!— i him - me - len, vo - re vi där!
stri-den är slut, Och du hos Je - sus skall få hvi - la ut.

No. 153. Hem, hem!

Lina Sandell. III

E B E B E
kä - ra hem! Ej fins en plats på jorden Så skön som du, mitt hem.

No. 154. Jesus står för dörren och klappar.

J. B. — III — J. Blomqvist.

Med känsla.

Dm A
1. Je - sus står för dörren och klappar, Hör han ro-par: låt upp för mig.
2. Se hans huf vud törnet har så - rat, Se hans si - da som stungen är,
3. Säg, hur länge skall han dock vänta, Skall han än-nu där-u - te stå?
4. Skall för-gäfves längre han klappa, Tå - ligt vän-tan-de år från år?

Dm F C F
Se han kommer att nattvard få hål-la, Du med honom och han med dig.
Se hans så-ra - de händer och fötter, Själ, för dig han de såren bär.
Hör, hur ljufligt vid namn han dig kallar, Längtar blott att dig frälsa få.
Själ, o ve om du ic - ke vill öppna, Han från dig sist bedröfvad går.

Kör.

B♭ F C F A Dm Gm A
O låt upp för vän - nen din, För din vän så hvit och röd.

Dm A Dm A Dm
Kä - ra själ, bjud Je - sus in Och blif hans i lif och död.

No. 155. Som lilla fågeln.

N. F. I N. Frykman. Arr.

A D E A

1. Som lil - la få - geln på sin gren Den lju-sa som-mar-dag,
2. Ack, nå-dens sol så län-ge spred Sitt ljus ut-öf - ver mig,
3. Jag fun - nit har en dyr kle-nod, Mer än all jordens guld:
4. O, kom till Je - su hjär - ta du, Som än-nu bor - ta går

D A E A

Gladt stämmer upp sin kla - ra sång, Så gör nu äf - ven jag.
Förr'n jag förstod, hur hemskt det var Att trampa syndens stig.
För - loss-ning ge-nom Lammets blod, Som borttog all min skuld.
En frid - lös träl i fjärran land, Där arf ej ens du får.

A E A

Ty drif - van flytt från hjärtats mark, Och öknen lu - stig är,
Men, pris ske Gud, hans kär-lek vann, Jag är nu en bland dem
Full bar - na - rätt hos Gud jag fått, Båd' klä-der, skor och ring,
Hvi vill du dö, då lif-vets nåd Dig bjud's så fritt, min vän?

A D A E A

En ro - sen-gård där Je - su nåd De skön'sta frukter bär.
Som tå - ga hem från Ba-bels land Till Guds Je-ru-sa - lem.
Och vid min fa - ders ri - ka bord Jag saknar in-gen - ting.
Det blir för - sent att klap-pa på, Se'n dörren stängts i gen.

No. 156. Fröjdesång.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

1. Med röst och hjär - ta sjung All ä - ra till vår kung. Från
2. Nu blin - da se, hvad fröjd! Den stumme sjunger nöjd, Och
3. Böj knä vid Je - su fot Och lyss - na u - tan knot Till

dö - den han för-löst oss, Pris ske Gud! Hur här-lig är vår fröjd, Hur
hal - tan-de få springa. Pris ske Gud! De dö - da vak-na opp, I-
hvad han har att sä - ga. Pris ske Gud! Gå, följ hans vil-ja gladt, Du

sa - lig och för-nöjd Är sjä-len som fått frälsning. Pris ske Gud!
kläd - da lif och hopp, De döf - va få sin hör sel. Pris ske Gud!
får en him-la-skatt, En sa - lig fröjd i hjärtat. Pris ske Gud!

Kör.

Fröjd, fröjd, fröjd, fröjd! Fröj-de-fullt vi sjun - ga: Pris ske Gud

jag är säll, Frälst i Je - su blod. Frälst i Je - su blod.

No. 157. Blott en kort liten tid.

Capo d'astro på 2dra bandet. III

D A
1. Blott en kort li - ten tid och jag i - lar Liksom dufvan till
2. Blott en kort li - ten tid va - rar stri-den, E - vig hvi - la mig
3. Blott en kort li - ten tid va - rar grå-ten, Snart skall Gud torka
4. Blott en kort li - ten tid vi här skil - jas: Kä-re vän, jag vill
5. Snart skall him-la - ba - su - ner - na lju - da, Je-sus häm-tar sin

D G
nä - stet så kärt. Blott en kort li-ten tid och jag ä - ger Den
vän-tar hos Gud. Blott en kort li-ten tid och så kom-mer En
tå - rar-ne bort. Blott en kort li-ten tid står mig å - ter, Jag
mö - ta dig där. Blott en kort li-ten tid och vi ä - ro För
brud ut - i skyn. O, var re - do Guds folk till att föl - ja! Hans

Kör.

D A D
kro - na mig Gud har be-skärt.
än - gel från himlen med bud.
går genom him me-lens port.
e - vigt hos Fräl-sa-ren kär.
tec - ken sig ter för vår syn.

Min själ den vän-tar ef - ter

A D
Her - ren Lik-som väk - ta-ren för - bi - dar mor-go - nen.

D F♯ G
Ti-dens tec - ken bå - da nu, att Je - sus kom - mer, Lik-som

D A D D

ö-sterns pur-pur bå - dar mor-go-nen. mor-go - nen.

No. 158. Stilla förbidan.

Delvis af J. N. C. och A. P. III Arranged.

D A D A D G

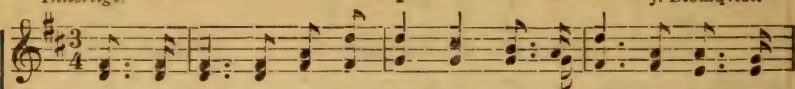
1. Kri - stus mitt lif skall till - hö - ra, Jag är hans dyr-köp-ta brud, Vill jag hans vil - ja full-gö - ra,
2. Of - ta när sor - ger mig tryc - ka, Vä - gen syns dy - ster och lång, Flyr jag till Je-sus— hvad lyc - ka!
3. Äf - ven i pröf - nin - gens ti - der, Stun-dom jag kän-ner mig svag Men om jag stil - la för - bi - dar,
4. O hu - ru skönt att få va - ra, Stil - la hos Fräl-sa - ren kär, Där ha vi skydd för all fa - ra,
5. Stil - la, ja allt me - ra stil - la, Stil - la du ängs-li - ga själ, Stil - la när allt går dig il - la,

A D D

Får jag den snö-hvi - ta skrud. hvi - ta skrud.
Ut - i hans skö-te är lugn. te är lugn.
Kraft jag und-får hvar-je dag. hvar - je dag.
Säll-het åt - nju - ta vi där. ta vi där.
Stil- la när allt går dig väl. går dig väl.

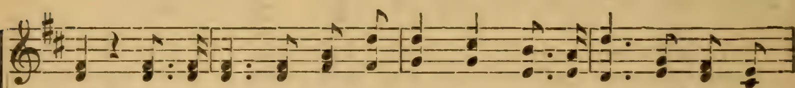
No. 159. Hemma får jag hvila.

J. B.
Innerligt. I J. Blomqvist.

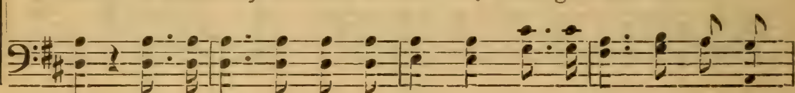

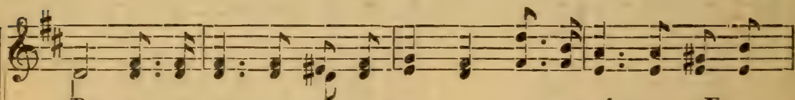
D A D A
1. Hem-ma, hem - ma får jag hvi - la, Fri från sor - ger och be-
2. Dit skall jag ock snart få i - la Till min sjä - la - vän så
3. Där det blir mig godt att va - ra, Skild från mörker, nöd och
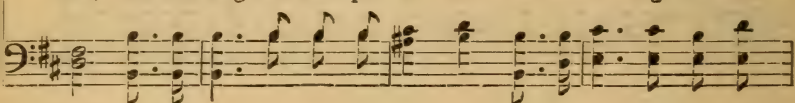

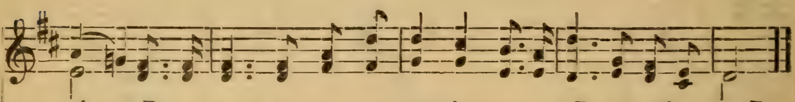
D A D A
svär, Där skall jag få se och sma - ka, Hu - ru ljuf - lig Her-ren
huld, Där skall jag ock snart få van - dra På de ga - tor ut - af
strid. O hvad fröjd att med de kä - ra, Som gått hem för-ut i

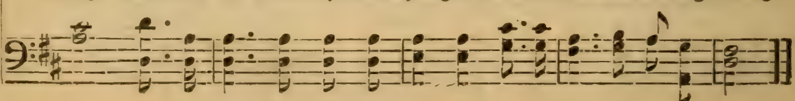

D A E
är. O jag ser där bak-om ber - gen, Bortom flo-dens mör -ka
guld, Där skall ock min hjäs-sa si - ras Med o-vansk-lig se - ger-
frid, Få vid äng-lars har - po - to - ner He - la e - vig - he - ten

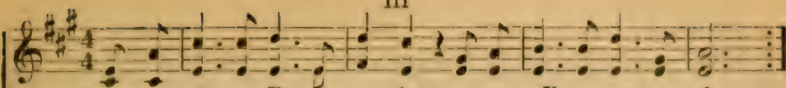

A D A D A D
strand, Hur den un - der-skö - na staden Glänser fram vid himlens rand
krans, Där Guds hel-gon sko - la ly - sa Så-som so - len i sin glans.
lång Stämma in och fröjdfullt sjunga Guds och Lammets segersång.

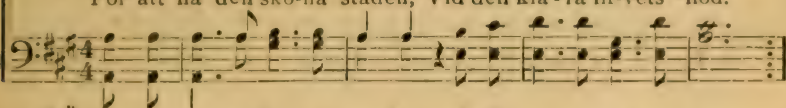
No. 160. Pärleporten.

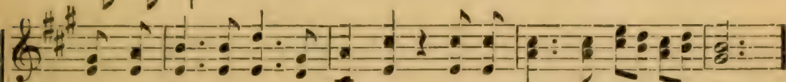
III

A E A E A

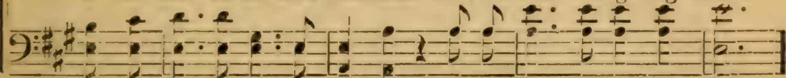
1. Jag har lämnat allt för Je - sus; Världens fröjd må andra ta'.
All' dess nö-jen jag för-glömmer Då jag minnes Gol -ga - ta.
2. När som Je - su röst mig kal-lar Och jag änglars hviskning hör,
Jag vill li - ta på min Her-re Han mig genom da - len för.
3. Till den an-dra si - dan Jordan Far jag snart med fröjdfullt mod
För att nå den skö-na staden, Vid den kla - ra lif-vets flod.
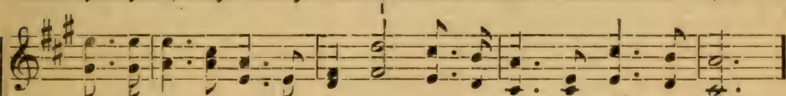

E A E

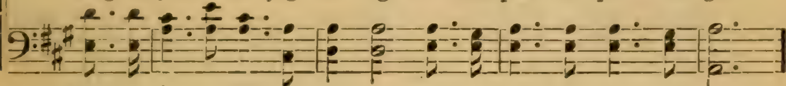
Om än vän-ner här mig läm-na, Och jag världens smälek får,
Jag tar fast hans dy-ra löf - te Mer än guld det är för mig;
I de säl - la an-dars hemland Lifvets träd i fäg-ring står.

A D A E A

Jag har en som står mig bi då Jag vid pär - le - por - ten står.
Jar är när dig, frukta ej då Pär - le-por - ten öpp - nar sig.
Äng-lar jub-la då jag sa - lig Ge-nom pär - le - por - ten går.

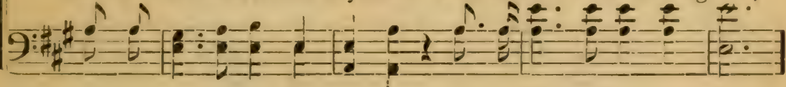

Kör.

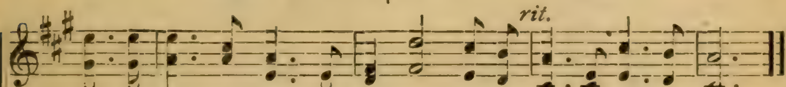

E A E

Snart vår lef-nads-af-ton skymmer Och dess si - sta klockslag slår,

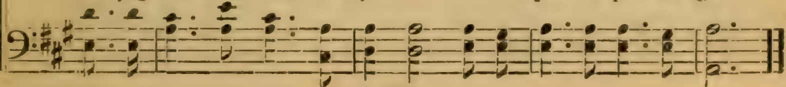

rit.

A D A E A

Då jag fri från allt be-kym-mer Genom pär - le-por-ten går.

No. 161. Frid.

Fred Bloom. III C. Anderson. Arr.

1. Min själ var mörk och syndens natt sig sänk-te Och bredde tvif-lets
2. O, falska värld, hvad kan du väl mig bju-da, Hvad är din glans, den
3. O, skö-na skatt, som jag i Je - sus ä - ger O, ljuf - va frid som
4. Och se'n engång, när lifvets sol sig sän - ker Och dö-den ge-nom

skug-gor omkring mig, Dock ut - i nat - tens tim - ma, Jag
är en dim-ma blott Du kan ej till - freds-stäl - la; Jag
ger mig hopp och fröjd Jag vill dig ej bort - by - ta För
hjär-tats mid-natt kör. Då mat - ta ar - men dom - nar, Som

såg en stjär-na glim-ma, Som skänkte hopp och gaf mitt ar - ma
har en bätt-re käl - la, Som fyl - ler hjär-tats gömma med sin
allt på jor-dens y - ta; Med frid i hjär-tat och med Je - sus
tröt-tadt barn jag som-nar I Je - su famn och slumrar in i

Kör.

hjär - ta frid.
frid, frid, frid.
är jag nöjd.
frid, frid, frid.

Frid, frid, frid, nu ljuf - lig frid jag ä - ger,

D A E A

Frid, frid, frid liksom en vat-ten ström Ej stormarne som ra-sa Mer fyl-la mig med fa - sa, Ty djupt i hjärtats gömma är frid, frid, frid.

No. 162. Uti vår söndagsskola.

III

D A D A D G D A D

1. Ut - i vår sön - dags-sko - la, Där trif-vas vi så väl;
Vi hö - ra där om Je - sus, Som fräl-sa vill vår själ.

2. Vi hö - ra om hans kär - lek, Den stark som dö-den är.
Och om det gla - da bud-skap, Att han har bar-nen kär.

3. Vi hö - ra ock om blo - det, Som göts för synda - re,
Och att det är oss gif - vit Till synds för-lä - tel - se.

4. Vi hö - ra, att ur graf - ven Han går och häl-sar frid;
Och att han är oss nä - ra I lif-vets kamp och strid.

5. Här få vi oss för - e - na I bön, i tack och lof.
Och ho - nom kun - nigt gö - ra Vårt hjär-tas lifs - be - hof.

6. Vi få gemensamt sjunga
Om Jesu dyra namn,
Som är oss alla gifvet
Till lugn och fridfull hamn.

7. Så är vår söndagsskola
En ljuflig tillflyktsort,
Där vi så gärna trifvas,
Där tiden går så fort.

No. 163 Lofsång.

C. A—n. I Arranged.

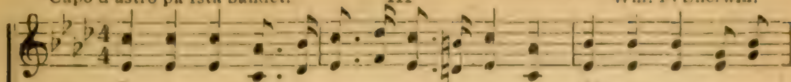
1. Vi pri - se dig, ä - re dig, Fa - der i höj - den Att du till frälsning din Son har oss sändt,
Upp-fyllt vå - ra hjärtan med him-mel-ska fröjden; Mörker till ljus du så un-der-bart vändt.
Nu ut - i ljus kan jag klart allting skå - da Som förr af mörker helt omtöcknadt var; Och synden som all-tid vill hjärtat vid-lå - da Blir jag be-fri-ad i käl-lan så klar.

2. Nu lof - vet må bru - sa som sval-lan-de vå - gen, Sången om Lammet som oss å - ter-löst;
Tag del en och hvar, det ju upp-lif- var hå - gen, Stärker vår tro, gif-ver gläd-je och tröst.
Veck-la ut fa - nan! Till ä - ra vi tå - ga; Din plats i le - det ej tom va - ra må. För må-let, vår himmel, vi allt vil-ja vå - ga, Ära och prakt, ja alltsammans får gå.

I första delen af denna sång kunna sopran och tenor sjunga duett, i hvilket fall tenoren sjunger de små noterna.

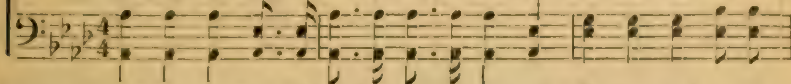
No. 164. Åren hasta.

D. S. S.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Wm. F. Sherwin.

G D

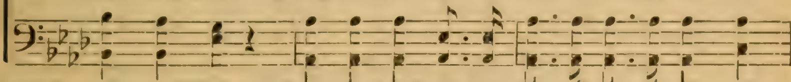
1. Å - ren ha-sta, snart hemma får jag hvi-la; Dock på vä - gen jag
2. O! hvad glädje det dock för mig skall blifva En gång ut - i de
3. Ma-kar, fä-der och barn, och syskon al-la, Låt oss ha - sta att

A D G

har - pan slår. Fort som blixten nu tan-kar-ne bort-i - la
säl - las land! Där skall Je-sus mig ny - a nam-net gif - va
må - let nå! An - den le - der. O! hvarför frukta, fal - la?
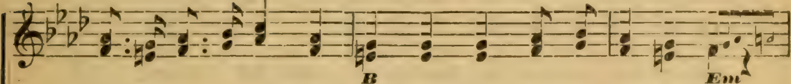

Fine.

C D G Em

Till det hem, där jag snart in - går. Och med blic-ken på
Som nu teck-nadt är på hans hand. Ack, jag tän - ker på
Han skall trö - sta och skän - ka ro. Blott en stund du här

B Em

löf - tes-or-det fa - sta Så - som ock ut - af harpans ljud
säl - la him-la - sån - gen; Lju - det bru - sar som mäktig flod.
ne - re stannar öf - ver; Glöm ej, att du en främling är.

D. C.

A D A D

Lockas jag att än mer i tron omfat - ta Skatten, som jag har hos Gud.
Harpan klingar, högt prisar lösta fången Lammet, som utgöt sitt blod.
Snart han hem, till sin himlaro dig förer, Sista tåren han torkar där.

No. 165. Mitt eviga hem.

N. F.
Capo d'astro på 1sta bandet. III N. Frykman.

A D A
1. Mitt hem är ej på jor - den Bland sor-ger och be - svär.
2. Som seg-larn ut - i storm - en Med läng-tan ser mot land,
3. En vin-ning skön det blif - ver Att läm - na jor - dens mull

E A
Jag är som mi - na fä - der En gäst och främ-ling här.
Så läng-tar jag till hem - met På him-lens gyll - ne strand.
Och med de fräl - sta van - dra På ga - tor - na af guld.

A D A
Men i min fa - ders ri - ke En bo - ning vän - tar mig,
Dit stor-mens brus ej hin - ner, Och vå - gens svall ej når,
Och i den ny - a sån - gen Med ju - bel stäm-ma in,

Kör.
E A D
Den al-drig sett på jor - den sin li - ke. Säl - la hem,
Och in - tet hjär-ta li - der och sak - nar.
Och loc-ka har-po - to - ner så kla - ra mitt kä-ra hem,

A
skö - na stad, Där äng - la-ska-ran sjun - ger så
Guds vänners stad

glad! Hal - le - lu - ja! O, hvad frid, där fins ej strid, O, hvad

fröjd jag blir så nöjd, In - om de pär - le - por - tar - ne kla - ra!

No. 166. Han kommer.

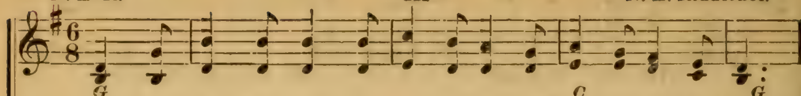
III Arranged.

1. Pil- grim lyft din blick mot höjden Se, dig väntar himla-fröj-den.
2. Snart han kommer, som du vän -tar, Han på dörren redan glän·tar,
3. Med sitt ord han dig hug-sva - lar; Se, jag kommer snart, han talar.
4. Lyss-na, himlens klockor kläm-ta, Je - sus kommer för att hämta
5. Pil-grim, vänd din blick mot ö-ster Där dig mö-ta gla-da rö - ster.

Snart din si - sta tim - me slår Och du e - vig hvi - la får.
Ro - par dig så huldt vid namn Och dig slu - ter i sin famn.
Lyft då glad ditt huf-vud opp, Snart full-bor-das skall ditt lopp.
Si - na barn, som längta hem Upp till Guds Je - ru - sa - lem.
Mor-gon kommer, nat - ten flyr Och den skö - na da-gen gryr.

No. 167. O, hur säll.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

1. O, hur säll jag här får vara! O, hvad njutning, frid och tröst!
2. Jag väl må i glädje sjunga, Herren är min fasta borg!
3. Säkert gömd i klippans fäste; Hvilande i herdens famn:
4. Tack och lof i hjärtat sjunga, Abba Fader sjunger jag.
5. Skulle jag väl mera önska: Frälst af nåd, en evig ro.

Ty Guds ande, mild och tålig Har sin boning i mitt bröst.
Jag är trygg, ja, midt i stormen, Hvilar lugnt trots nöd och sorg.
Jag är salig, jag är nöjder Och att klaga vore skam.
Jubelrop mot himlen stiga, Anden beder natt och dag.
Sällhet stor, som hafvets vågor; Evigt lof, en dyrbar tro?

Kör.

Milde Jesus lär mig lita Blott på dig i tro— att jag
Vandra må i helig fruktan Närm're dig för hvarje dag.

No. 168. När Herren huldt.

III

Arranged.

G D

1. När Her-ren huldt på Si - ons fån-gar tän - ker, Och ut - ur
2. Ve dig, som tror dig fri och lyck lig va - ra, Som fån - gad
3. Men du hvars har - pa än så hemsjukt lju - der, Du fång - na

G C

träl-do - men dem fri - het skänker; Då är det slut på deras ack och
är i världens synd och sna-ra; Du är en fån - ge under dom och
kun - gabarn bland Ba-bels gu-dar; Dock fri från synden och från Satans

G D G

ve, De sko - la va - ra så - som dröm-man-de.
skuld, Om ock din bo - ja skim-rar lik - som guld!
tvång, Brist ut, stäm in i Si - ons fri - hets sång!

4. Ej hem vi hafva här, ej ro oss gifves,
I Babylon vi icke längre trifvas;
Nej, hem till landet bortom Jordans våg,
Till löftets land, till Kanaan står min håg!

5. Och ingen där skall bära dödens prägel,
Vårt anlet' tecknadt är med Guds insegel;
Af evig ungdom blomma skall vår kind,
Ty lif och hälsa andas Kanaans vind.

6. Hör Anden, bruden ropa: Kom du arma
Till herdens famn den öppna och så varma!
Hör du som törstar: Kom, ack kom i dag,
Och lifvets vatten fritt, för intet tag!

7. De, som den ädla säden sått med tårar,
Som utaf världens visa kallats dårar,
De skola skörda under jubelsång
De mogna kärfvar evigheten lång!

No. 169. O själ, gå fram till Golgata!

Capo d'astro på 1sta bandet. III Arranged.

E B E

1. O, själ, gå fram till Gol-ga-ta, Gol - ga-ta, Gol - ga - ta,
2. Han hän-ger där på korsets stam, korsets stam, kor-sets stam,
3. Det var din skuld han hänger där, hän-ger där, hän-ger där,
4. Han gömmes bort i grafven mörk, grafven mörk, graf-ven mörk,
5. Men, o, han upp ur grafven stod, grafven stod, graf-ven stod,

B E

Och skå - da där bland röf - var-ne Den vän, som dog för dig.
Helt öf - verhöljd af synd och skam, Han hänger där för dig.
Din synd på ho - nom ka - stad är, Han dog, han dog för dig.
Krigsknek-tar-ne full-gjort sitt verk, Han la - des där för dig.
Nu frälsning fins i Je - su blod, För mig, ock-så för dig.

Kör.

E B E

O, hur kan du för-glöm-ma, Glömma honom som dog för dig.
V. 7. O, jag kan ej för-glöm-ma, Glömma honom som dog för mig!

B E

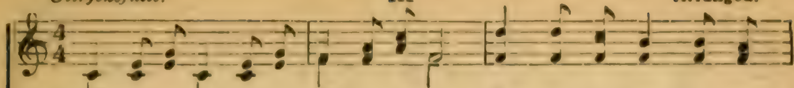
O, hur kan du för - glöm-ma Den vän som off - rat sig.
Nej, jag kan ej för - glöm-ma Den vän som dog för mig.

6. Han upp till himlen ‖:farit har:‖
Men är oss nära alla dar,
Han uppfor ock för dig! Kör.

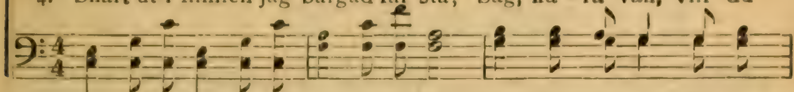
7. Men snart han komma ‖:skall igen:‖
Ja, för att hämta barnen hem
Till sig i himmelen. Kör

No. 170. Den fria slafven.

Uttrycksfullt. III Arranged.

C F S
1. Gud va-re lof att min träldom är slut, Je - sus mig ta - git ur
2. Jag ut - i syn-der na fången helt låg, Je - sus till mig i barm-
3. O hvilket un-der, o un-der så stort, Att jag är frälst ge-nom
4. Snart ut-i himlen jag bärgad får stå; Säg, kä - ra vän, vill du

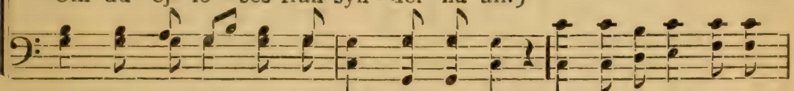
C F
fän - gel - set ut; Län-ken är bru - sten och fån - gen är fri,
här - tig - het såg; Han kom med hjälpen, nu lyck - lig jag är,
Fräl- sa-rens blod. Sna - ran är sön - der och få - geln är fri;
mö - ta mig då? Men ej i him - len du in - kom-ma skall,

Kör.

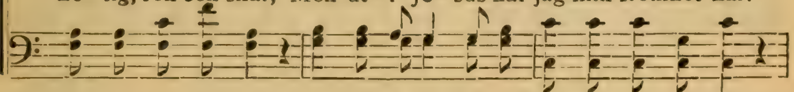

S C
Nu hvar - je själ löst och lyck-lig kan bli.
Vandrar i tron och till him - len det bär.
Pris va - re Gud att jag lyck - lig fick bli.
Om du ej lö - ses från syn - der - na all.
Ej af mig själf jag är

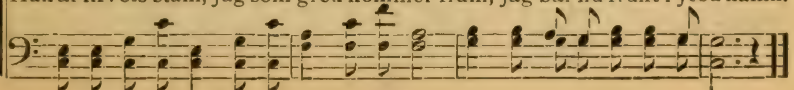

F S C
he - lig, ren och skär, Men ut - i Je - sus har jag min fromhet här.

F— S C
Han är lifvets stam, Jag som gren kommer fram, Jag bär nu frukt i Jesu namn.

No. 171. Jesus vid Sikars brunnen.

I

N. J. Russell.

A D E

1. Vid Si - kars-brun-nen Je - sus satt En gång, af vä - gen
2. Hon viss - te ej, att Je - sus var Den Kri-stus, Gud oss
3. Men Je - sus öpp - nar då sin mun Och ta - lar om den
4. Med un - dran frå - gar kvin-nan då, Om hon det vatt - net
5. Då flö - dar fram en käl - la klar Ur Je - su nå - de-

A D

trött och matt; Från sta - den kom en kvin - na då Att
lof - vat har; Hon såg en fat - tig främ-ling blott, Som
lif - vets brunn, Hvars vat - ten lif och häl - sa ger, Och
ej kan få, Ty hur af värl - dens brun - nar än Hon
ful - la svar, Hvars löf - ten kvin - nan tror, och se, Nu

E A Kör.

vat - ten i sin kru - ka få.
långt i da - gens het - ta gått.
gör att man ej tör - star mer.
druc - kit, tör - sten kom i - gen.
kän - de hon sin Fräl-sa - re.

För - stod du den himmel-ska

D E A

skat - ten, Och kän-de du främ-lin-gen väl, Du bå - de om

D E A

lef-van - de vat - ten, Som släck-te all törst i din själ.

No. 172. Om Gud så vill.

III Arranged.

C S

1. Skön är gläd - jen som en ros om vå - ren Då lär - kan
2. Mörk är smär - tan som en kväll om hö - sten, Må dock mitt
3. När i graf - ven djupt mitt barn jag sän - ker Hvars mat - ta
4. När döden skör-dat allt hvad kärt jag ä - ger, En far, en
5. Må till hans mö - te äng-lar - ne mig häm - ta, När hälst han
6. När på har - pan domnar mat - ta han - den Min själ för-

C S

slår i skyn sin skö-na drill; Må glädjen gär - na föl-ja dig i
hjär - ta hö - ra Je - sus till, I al - la prof jag ä-ger blott den
ö - ga dö - den slu - tit till, Jag sit-ter lug - nad i mitt tjäll och
mor, en vän som hört mig till, Jag blickar genom sorgens moln och
ser jag är be redd där-till, Ack ja, må af - tonklockans toner
blif - ver e - vigt nöjd och still, Ty dö-dens än-gel hviskar då till

1 2

Am F C S C S C

spå-ren Om Gud så vill, om Gud så vill. Om Gud så vill.
trö-sten Att Gud så vill, att Gud så vill. Att Gud så vill.
tän-ker Att Gud så vill, att Gud så vill. Att Gud så vill.
sä - ger Att Gud så vill, att Gud så vill. Att Gud så vill.
klämta När Gud så vill, när Gud så vill. När Gud så vill.
an - den, Nu Gud så vill, nu Gud så vill. Nu Gud så vill.

No. 173. På vägen till himlen.

Innerligt. Ej för fort. III Arranged.

1. Bro - der som .... mot him-lens land,
2. Vä - gen dit............. är trång och smal,
3. När oss dö - - - - - - den skil - jer åt

Bro - der som mot him - lens land
Vä - gen dit är trång och smal,
När oss dö - den skil - jer åt

I - lar öf - - - - - - ver ök - nens sand,
Går i - nö - - - - - - dens tå - re - dal;
Un - der hjär - - - - - te - sorg och gråt,

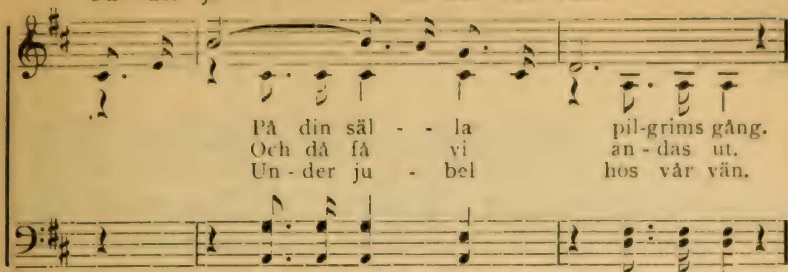
I - lar öf - - ver ök - nens sand,
Går i nö - dens tå - re - dal;
Un - der hjär - te - - - - sorg och gråt,

Vill du hö - - - - - - ra nu en sång
Men den vid - - - - - - gar sig till slut,
Där vi mö - - - - - - tas få i - gen

Vill du hö - - ra nu en sång
Men den vid - gar sig till slut,
Där vi mö - tas få i - gen

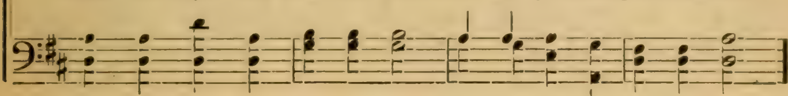
D

På din säl - - - - - la pil - grims gång?
Och då få............. vi an - das ut.
Un - der ju - - - - - bel hos vår vän.

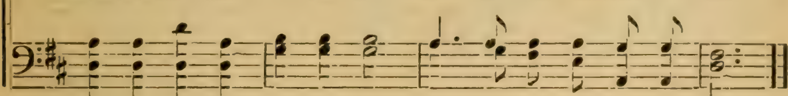
D G A D

Sån - gen hand lar om ett land, Där Guds folk med palm i hand
Här är o - ro, kamp och strid, Men hos Gud är fröjd och frid;
Här vill myc - ket dra' oss bort; Här är lyc-kan spröd och kort;

G A D

Omkring Gud och Lammet stå Och på gyll - ne har - por slå.
Här är mör-ker, nöd och grus, Där är här - lig-het och ljus.
Men hos Je - sus try - ter ej Ro - lig - he - ten vår—o nej!

4\. Här vi aldrig det förstå
Huru Gud kan älska så;
Gåtan löses dock; hur' stort!
När han öppnar himlens port.
O hvad salighet hos Gud,
Hvilka sångers milda ljud,
Hvilka gators gyllne rad
I Guds rikes hufvudstad.

5\. Bäst vi gå och vänta här,
Tärda af en mängd besvär,
Ängeln komma skall med bud
Och vi få gå hem till Gud.
Broder, syster, redo var
Till att fara alla da'r
Ty du skall för Jesus stå
När du minst det tänker på.

No. 174. Under de flydda år.

III

Arranged.

D G A

1. Jag har äl-skat och trott på Je-sus Allt un-der de flyd-da år;.... Han har trö-stat mig un-der sor-gen Och bu-rit hvar bör-da svår. Se här hans kär-lek röjd: Han kom från him-lens höjd Till mig med frid och fröjd.

2. Jag har gif-vit upp allt för Je-sus Allt un-der de flyd-da år;.... Och min fot han från fall be-va-rat— Jag nu på hans löf-ten står. Han vill mig fräl-sa så, Att he-lig, ren jag må In-för hans Fa-der stå.

3. Jag har ver-kat och stridt för Je-sus Allt un-der de flyd-da år;.... Och i drabbnin-gens tim-mar fun-nit, Att han vid min si-da står. Jag al-drig hvi-la skall, Förr'n af-grundsska-ran all Är bragt på flykt och fall.

Fine.

D. C. al Fine.

No. 175. Landet.

Capo d'astro på 1sta bandet. III N. L. Ridderhof.

A E

1. O jag vet ett land På den an - dra strand, Dit min
2. Längtans-fullt jag trår Till mitt hem och går Ut - i
3. Fräl - sa - re, jag ber Att du mer och mer Nåd och

A D

själ i - bland Sig så gär - na hö - jer; Ut - af läng-tan då Bör-jar
tan-ken då Öf - ver berg och höj-der; Hu - ru lycklig, Gud, Blifver
kraft mig ger Un-der pil-grimsfär - den Lär mig här att gå På din

Kör.

A E F♯m B E A

hjär-tat slå, Att få till det lan-det gå.
ej din brud Att få hö - ja sångens ljud.
väg, och då Skall jag må - let sä - kert nå.

Jag är främling här,

D A E A

Men mitt hem är där Hos min brud-gum, Je - sus kär.

No. 176. Strid för sanningen.

III

A D A E B E A D A D A E A

1. Strid för san-ningen! Strid mot fi - enden! Tätt kring Fräl-sa-ren, Slut - na led! Vap - nen fär - di-ga! Al - la e - ni - ga! Fullt fri - mo - di-ga, Ty Gud är med!
2. Mo - digt gå vi fram, Komma ej på skam, Ty vår Her-res namn Se - ger ger; Han oss själf står bi, Han skall ä - rad bli, Där - för hö - ja vi Vårt blods-ba - ner.
3. Gud alls-vål-di - ge, Hör vårt ro-pan-de, Hjälp oss kämpande, Se - ger gif! Ef - ter stri-der-na, Sist i him - lar-na Skänk oss kro-nor-na Och e - vigt lif.

Kör.

E A D D B E A E A D A E A

Upp då, brö - der, samloms kring vår fa - na! Här är lö - sen, gifven den hvarann: Framåt! Uppåt! Klinge hosi-an - na! Kristus, hjälten förer själf oss an.

No. 177. Håll ut.

N. Frykman.

1. Kring kor-sets fa - na, lil - la här, Håll i stri - den ut!
2. Vi tå - ga fram med glad-ligt mod, Håll i stri - den ut!
3. Ej nå - gon makt oss hin - dra kan. Håll i stri - den ut!
4. Den man-nen he - ter Je - sus Krist. Håll i stri - den ut!
5. Än sto - ra ska - ror fal - la till. Håll i stri - den ut!
6. Än - nu en li - ten tid, ej mer, Håll i stri - den ut!

Oss se-gern re - dan gif - ven är, Håll i stri - den ut!
Vår lö - sen god är Lammets blod. Håll i stri - den ut!
Ty med oss står den rät - te man. Håll i stri - den ut!
Alls-mäk-tig Gud han är för-visst. Håll i stri - den ut!
Det kom-mer allt som Her - ren vill. Håll i stri - den ut!
Då få vi läg - ga vap - nen ner. Håll i stri - den ut!

Kör.

Snart him - la - kloc-kans ljud Skall kal - la Lam-mets brud
Från tå - rar - ne på jor - den Till e - vig fröjd hos Gud.

No. 178. O min nya sång.

III

Jno. R. Sweney.

D A D G
1. Ut - af an - den lyft i - från jor-den en gång, En Jo - han-nes fick
2. "Ä - ra va - re Lammet, som köpt oss åt Gud!" E - vigt to - nar den
3. Snart skall Jesus komma i ä - ra och makt För att häm - ta de

D A D
hö - ra den him - melska sång. Härligt sjöngs den af hel - go - nen
him-mel-ska lof - sån-gens ljud; Ny - a jor - den och him-lar - ne
si - na till sig, som han sagt. Då full-kom-ligt hos ho - nom en

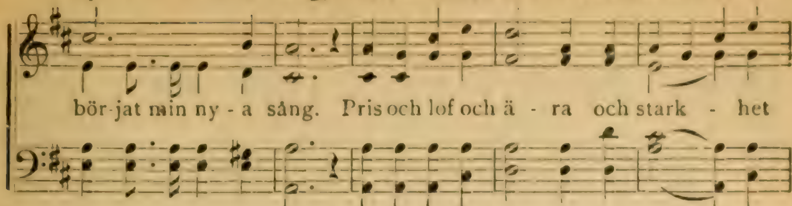
A D A D
omkring Guds tron, Till dess himlen genljöd af dess klangfulla ton.
sva - ra i - gen: "Ä - ra, hal - le-lu - ja va-re Lammet! Amen."
e - vig-het lång, Får jag sjun-ga min ny - a, min himmelska sång.

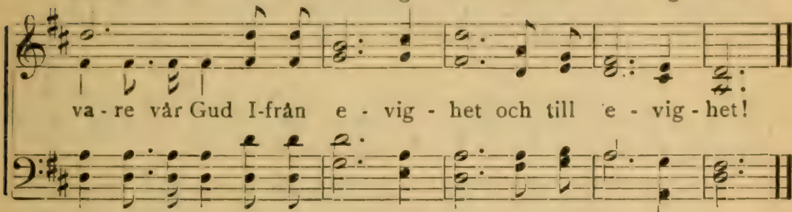
Kör. O min ny - - - - a sång! O min ny - - - - a
D A

Jag har bör-jat att öf-va min ny - a sång, Jag har börjat att öf - va min

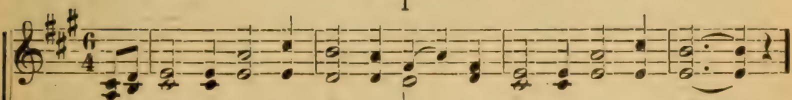
D G D
sång! Jag har bör - - - - jat den här— O min

ny - a sång, Jag har bör-jat den ny - a sån-gen här, Jag har

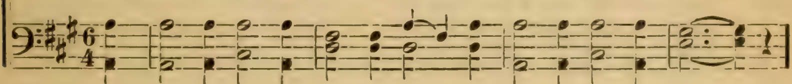

No. 179. Herren är sannerligen uppstånden.

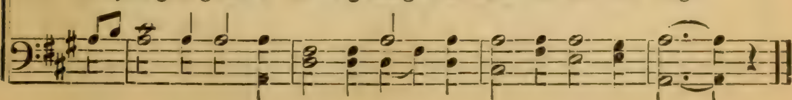

A D A E
1. Upp-stått har Herren san-nerlig, Och tom nu graf-ven är;
2. Upp-stått har Herren san-nerlig, Han lef-ver, dör ej mer;
3. Upp-stått har Herren san-nerlig; I äng-lar, hö-ren det!
4. Se'n up - på gyll-ne harpor mång' Slån e-dra fröj - de - slag.

A D A E A
Med honom skall ock vis-ser-lig Upp-stå den frälsta här.
Och för det folk han off-rat sig, Han o - ut-trött-ligt ber.
Och bä - ren nu så ha - ste-lig Till him-len bud-ska - pet.
Be-sjun-gen gladt i he - lig sång Vår Her-res Kri - sti dag.

No. 180. Ära till Jesus.

A. F. Myers.

D G D

1. Ön - skar du nåd, för - lå - tel - se, tröst; Ön - skar du frid i ett
2. Dold un-der skuggan af kor-set, ej mer Sjä-len om världsli - ga
3. Vill du bli modig, tag del i vår strid! Vill du bli ren, gå i
4. Ön-skar du Jesus skall bo i din själ, Stan-na vid käl - lan i

A D G D

o-roligt bröst? Blicka på Je - sus, som off - ra - de sig; Han kan dig
skatterna ber. Blodet, som flöt för din re - ning är nog; Je - sus kan
lju-set all-tid! Önskar du fri-het, sjung högt på din stig! Je-sus dig
ve och i väl! Blodet han göt då han off - ra - de sig, Re-nar din

Kör.

A D G D

fräl-sa, ty han frälst mig.
fräl-sa, för dig han dog.
re - nar, han re - nat mig.
själ, ty det re - nat mig.

Ä - ra till Je - sus all sorg är för-bi;

A E A D

Ä - ra till Je - sus, som har gjort mig fri! Ä - ra till Je - sus skall

G D A D
klin-ga min sång, Ä - ra till Je - sus i e - vig-het lång!

No. 181. Hvi vill du dröja?

C. Anderson.
Capo d'astro på 1sta bandet. III C. Anderson. Arr.

A E A
1. O män'sko-barn, hvi vill du läng-re drö - ja Bor - ta
2. Du min - nes väl, hur du som barn fick hö - ra Myc-ket
3. Men, mån-ne du för-stått Guds kärleks-gåf - va Nå'n - sin

E A
från din Gud och Fräl-sar' blid, Ack, säg, hur' kan din
täl - jas om din Gud så god, Hur han, för att den
så, att för din skull det var Han off - rat So - nen,—

D A E
ar - ma själ sig nö - ja Med syn-dens draf, När hjär - tats
fall - na värl - den fö - ra Till rät - ta, ser Till jor - den
hvil-ken kär - leks - lå - ga! Hur kan du då Än - nu för-

A D A E A
kraf Ej an-nat tillfredsstäl - ler Än Je - su ljuf - va frid.
ner Och en - de So - nen sänder Att gju - ta ut sitt blod.
små Hans kärlek? Vänd till ba-ka! För dig han rum än har.

No. 182. Få vi uti himlen sjunga?

Capo d'astro på 1sta bandet. I

D A D

1. Få vi ut - i him - len sjunga Lammets sång, Lammets sång
2. Få vi där till-sam-mans van - dra I det land, I det land,
3. Mö - ta vi där bar - nen kä - ra I det land, I det land,
4. Få vi äf - ven skå - da Je - sus I det land, I det land,

A

Med en ny och he - lig tun - ga I det säl - la
Kän - na vi i - gen hvar-an - dra I det säl - la
Skå - da vi dem å - ter - me - ra I det säl - la
Vill han där sin nåd be - te oss I det säl - la

D F♯ G E A

land? Ja, ack, ja, i det land, det säl - la land,
land? Ja, ack, ja, i det land, det säl - la land,
land? Ja, ack, ja, i det land, det säl - la land,
land? Ja, ack, ja, i det land, det säl - la land,

Kör.

D A D

De där mö - tas e - vigt sjun-ga,
De där mö - tas, kän - da van-dra,
Barnen mö-tas dub - belt kä - ra,
Få vi e - vigt skå - da Je-sus,
} Bortom ti-dens dunkla fjär-ran

A D

Mö - tas, äl - ska, lof - va Her-ren I det säl - la land.

No. 183. Men hvarföre gråta?

N. F. III

G D

1. Men hvar-fö - re grå - ta? Jag har ju en vän, Som
2. Han har mig ut - ko - rat, så u - sel jag var. På
3. Jag vet, att min Je - sus skall hjäl - pa mig än, Och
4. Han går vid min si - da, han va - kar allt-jämt, Han
5. Nu fruk-tar jag ic - ke för hel - ve - tets makt, Mitt
6, Så i - lar jag trygg till det här - li - ga land, Snart

G G
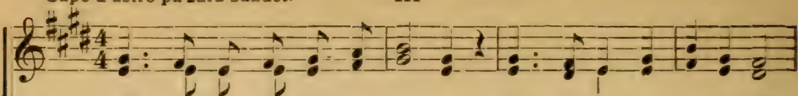
bär på sitt hjär-ta min nöd. Den vän-nen är Je - sus, han
nåd i hans ri - ke jag bor, Och nå - den al-le - na skall
där - för jag bi - dar så nöjd. I kär-lek han a - gar, men
trött-nar ej, han så-som jag. Att jag skall få ri - ket, det
fä - ste är Is - ra - els Gud. Han skall mig be-va - ra, ty
ham-nen, den skö-na, jag når. Hvad gör det, om re - san är

C D G

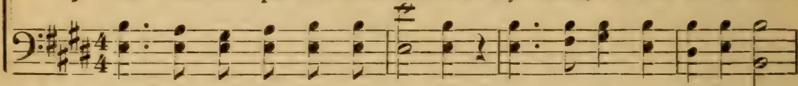
äl - skar mig än, Han äl - skar i lif och i död.
hål - la mig kvar. O Gud, hvad din kär - lek är stor!
trö - star i - gen Och by - ter min kla - gan i fröjd.
vet jag be-stämdt, Ty så är min Fa - ders be - hag.
så har han sagt, Han kan ej för - gä - ta sin brud.
stor - mig i - bland! Där - hem-ma ju hvi - la jag får.

No. 184. Kom, du Morgonstjärna.

Capo d'astro på 2dra bandet. III

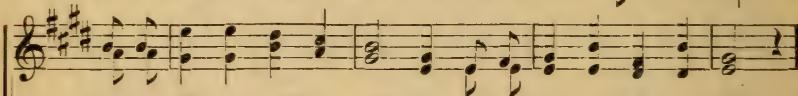
D A
1. Kom, du Mor-gon-stjärna kla-ra Kom och upp lys tidens natt!
2. Vi, som ej till - hö - ra nat - ten, Van-dra, ledda af Guds hand,
3. Sy - skon, ut - gån helt från världen, Haf-ven ej med mörkret del!
4. In - tet ta - ge oss till fån - ga, Ic - ke synd, ej mänskobud!
5. Låt oss ro - pa till hvar-an - dra: Sy - skon, va - ren re-do nu!

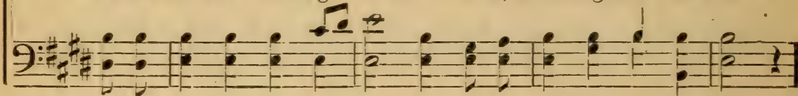

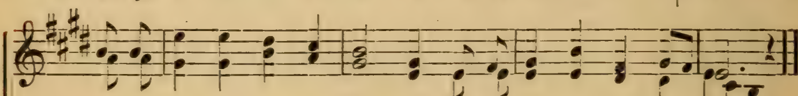
D E A
Lys för dem som vil - se fa - ra! Därtill var - der du ju satt.
Ge - nom ök - nar, ge-nom vat-ten Hemåt till vår Faders land.
Lätt vi smit-tas ut - af flär-den, Och då står ju allt på spel;
O, må Je - sus fin - na mån-ga Fär-di - ga att mö - ta Gud!
Må i kär - lek hem vi van-dra, Hål-la ut i tron än - nu!

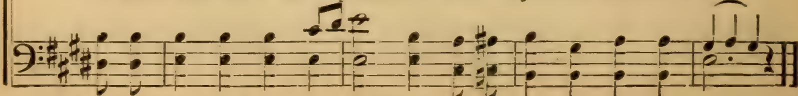

D G D A D
Snart vi sko - la Stjärnan skå - da, Då ba - su-nen lju - der klart.
Och mot ö - stern gladt vi skå-da, Där skall Stjärnan strå-la klart.
Låt oss ut - om-läg - ret bä - ra Je - su smä-lek up - pen-bart.
Må vi hem-ligt agg ej hy - sa— Dagen allt skall gö - ra klart.
Må vår Gud få mån-ga fräl-sa— Ack, än mången o-frälst är!—

G D A D
Redan mor-gonstrimmor bå - da, Att vår Je - sus kommer snart.
Al - la tec-ken nu be - bå - da, Att vår Je - sus kommer snart.
Kor-set är de krist-nas ä - ra, Herren Je - sus kommer snart.
Må som världens ljus vi ly - sa! Herren Je - sus kommer snart.
Vi med det - ta budskap häl-sa: Herren Je - sus snart är här.

No. 185. Jesus är min.

Capo d'astro på 1sta bandet. I

D A D A D
1. Nu är jag säll och nöjd— Je - sus är min.
2. Allt är ju väl hos Gud— Je - sus är min.
3. Jag fruk - tar in - gen strid — Je - sus är min.

A D A D
Nu har jag frid och fröjd— Je - - sus är min.
Nu är jag Kri - sti brud— Je - - sus är min.
Nu kan jag dö i frid— Je - - sus är min.

A D G D A
Ty all min synd han tog; Han för mig led och dog.
Väl har jag mån-ga fel, Men är i ho - nom hel;
Jag ser med läng-tan fram Och vän - tar glad Guds Lam;

D A D A D
Jag tror jag ä - ger nog— Je - - sus är min.
Stor är min arf - ve - del— Je - - sus är min.
Jag kom - mer ej på skam— Je - - sus är min.

No. 186. O, bönestund!

I

1. O, bönestund. så skön och dyr, Då jag från jordens sor - ger flyr
2. O, ljufva stund, så rik och skön, Då jag får bä - ra fram min bön
3. O, ljuf - va bö - ne -tim-ma, må Jag om din tröst ej mi - ste gå,

Och in - för Fa-dren läg-ga får Hvad hälst som mig af nö-den står!
För ho-nom, hvilken tro-fast är Och ger mig nåd, blott jag be - gär.
Tills i - från Ne-bo-ber-gets höjd Jag skå-dar in i him - lens fröjd

Hur' of - ta, af be-kymren böjd, Jag bad och å - ter-fick min fröjd.
Hos ho-nom sö-ker jag min ro Och sät-ter till hans ord min tro:
Och ka-star köttets klädnad af Och fat tar lif - vet Her - ren gaf.

Och frestar'ns sna-ra sönderbrast, Blott jag till bönen gick med hast,
Så bjöd han mig den stund så skön, Då jag till honom gick i bön,
Då ro - par i sin flykt min själ: Du ljuf-va bö - ne-stund far-väl!

D G D A D
Och frestar'ns sna-ra sönderbrast, Blott jag till bönen gick med hast.
Så bjöd han mig den stund så skön, Då jag till honom gick i bön.
Då ro-par i sin flykt min själ: Du ljuf-va bö-ne-stund far-väl!

No. 187. Guds barns farväl.

I Arranged.

C S C
1. Än en gång vi skil-jas åt Här på re san ge-nom värl-den;
2. Hem-åt bär vårt gla-da tåg, Här vi al-drig blif-va hem-ma;
3. Må vi al-la mö tas där På den säl-la him-la-stran-den
4. Si, vår Je-sus kommer snart Att oss lif-vets kro-na gif-va,

F S C S C
Gud be-hål-le un-der fär-den Oss allt-jämt på lif-vets stråt.
Vi där-up-pe mö-te stämma; Blott till him-len står vår håg.
Skul-le ock-så bro-dershanden Al-drig me-ra räc-kas här.
Hvad vi se-dan sko-la blif-va Då först blif-ver up-pen-bart.

F D S C
O, far-väl, vi skil-jas åt, O, far-väl, vi skil-jas åt.
O, far-väl, hem bär vårt tåg, O, far-väl, hem bär vårt tåg.
O, far-väl, vi mö-tas där, O, far-väl, vi mö-tas där.
O, far-väl, vi mö-tas snart, O, far-väl, vi mö-tas snart.

No. 188. Hvad heter den källan?

I

Arranged

1. Hvad he - ter den käl - lan där hälst du dig läg- rar, Du vandringsman tröt-te, som tör-star, o, säg?
Hvar lig - ger det mål som så loc - kan-de häg-rar I fjär-ran vid slu - tet af mö - do-sam väg?
2. Har ä - ran för - blän-dat ditt spe - jan-de ö - ga, Har kär - lek till gul-det dig sänkt ut - i grus?
O blic - ka från jor - den till him-me-len hö - ga, Och skå - da från stof-tet till värl-dar af ljus.
3. Ack, his - sar på lu - star - nes far-kost du se - gel, Snart stormen skall krossa din far-kost i grund,
Och splitt - ra de slum - ran - de böl - jor-nas spe-gel; O, skyn-da i hamn fö - re stor-mar-nes stund.

Kör.

För - sto - de du him-me-lens gåf - va Och hvil-ken som bju-der dig den, Du skul - le den ta - ga och lof - va Och tac - ka din him - mel - ska vän. Du skul - le den ta - ga och

D A D
lof - va Och tac - ka din him - mel-ska vän.

4. Kanske är det synden som bränner och plågar;
Ack, törstar du efter ditt eviga väl?
Är nåden det mål, dit du kämpande trånar—
Då finnes det vatten för smäktande själ. Kör.

5. Där flödar en källa från Golgata kulle,
En källa med vatten, som lefvande gör,
Och släcker den brännande törst efter mullen;
Kom, skynda och drick, ty ju annars du dör. Kör.

No. 189. Hvar är din skatt?

N. F.
Uttrycksfullt. I N. Frykman.

E B E B E
1. Hvar är ditt hjärtas skatt, min vän? Säg har du den i him-me-len?
2. O ve, om världens gods och guld Än fängsla dig vid jordens mull!
3. Ack, gif ditt hjärta helt åt Gud Och vandra som en Je-su brud!
4. Om Jesus blir för dig mer känd, Dit upp allt mer din håg blir vänd,
5. Visst blifver jorden då för dig En tå-re - dal, en tör-ne - stig,
6. Gud va-re lof, i him-me - len, Där är min skatt, där får jag den

A E B E
Kan - hän-da jor-den än-nu är Långt mer än Gud ditt hjärta kär.
Din skatt för-gås och du med den, Du får den al-drig mer i - gen.
Gif ho-nom allt hvad kärt du har, Så har du allt i godt för-var.
Och lät - ta - re du lö-per då På vä-gen hem att kronan få.
Där mången gång du grå-ta får, Men Gud skall torka hvar-je tår.
Då väl jag kämpat lifvets strid Här ne-re blott en li - ten tid.

7. Och han, som gömt min skatt hos sig
Skall äfven väl bevara mig
Till salighet, så visst som han
Är Gud, och icke ljuga kan.

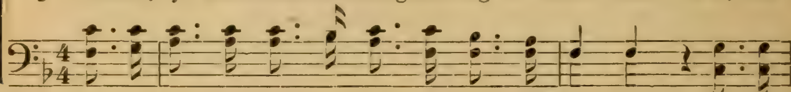
8. Så är jag nöjd uti mitt sinn',
Har evig fröjd, ty Gud är min.
Fast jag på jorden ringa är,
Jag mer än kung skall blifva där.

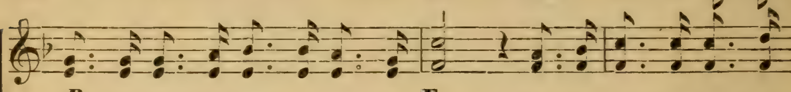
No. 190. När jag tänker på hemmet.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III N. L. Ridderhof.

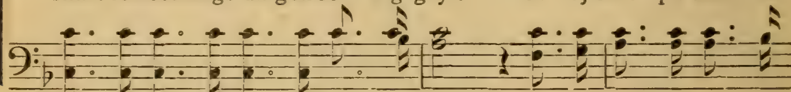

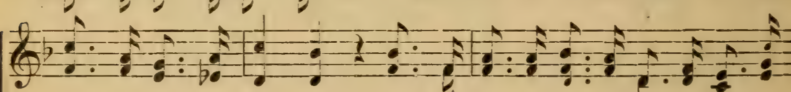
E
1. När jag tän - ker up - på hem-met i det hö - ga, Där ej
2. O hvad här - lig - het jag re'n i hop - pet ä - ger! O hvad
3. Broder, sy - ster! käns det trångt för dig i värl - den? Vet, att

B E
trängsel när min själ i e - vig tid, Då be - ty - da jor-dens
säll-het, att för e - vigt bo hos Gud, När jag kam-pen slu - tat
snart förlossnings da-gen för dig gryr. Se ej ned på mör - ka

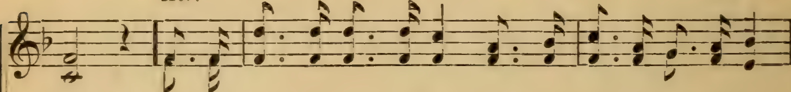

A E B
sorg och suc-kar fö - ga, Ty i tron jag re-dan nju-ter hemmets
har och vun - nit se - ger Ge-nom Je-sus, som har ta - git mig till
böl - jan un - der fär - den— Blicka upp! det strålar klart från hemmets

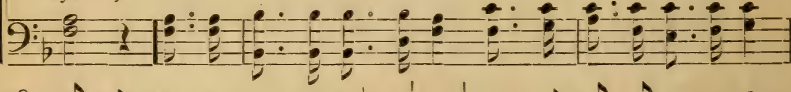

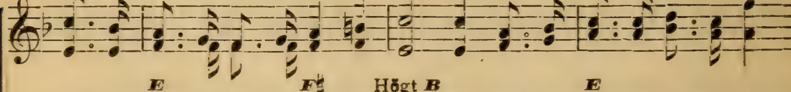
Kör.

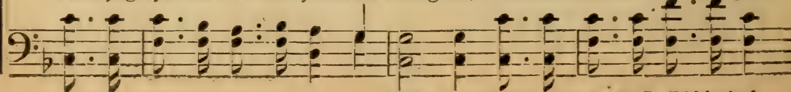
E
frid.
brud! } A E B
fyr.

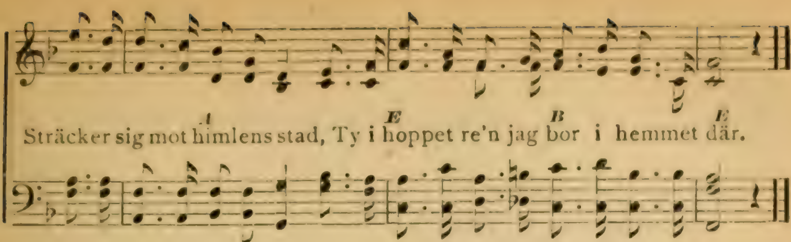
Och när ti - den sy - nes lång, sjun-ger jag en hemlandssång

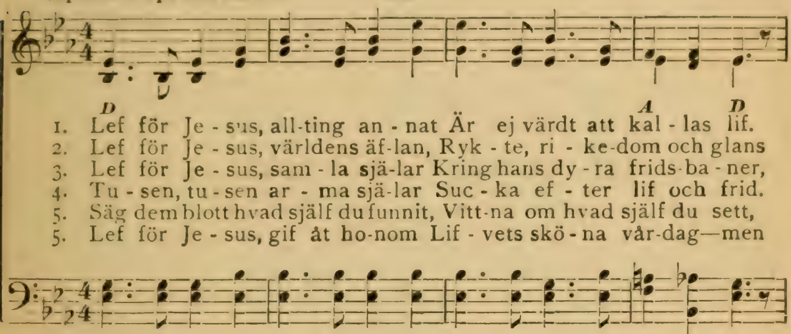
E F♮ Högt B E
Tills jag lyf-tes öf - ver jordens trängsel, Och min an-de fri och glad

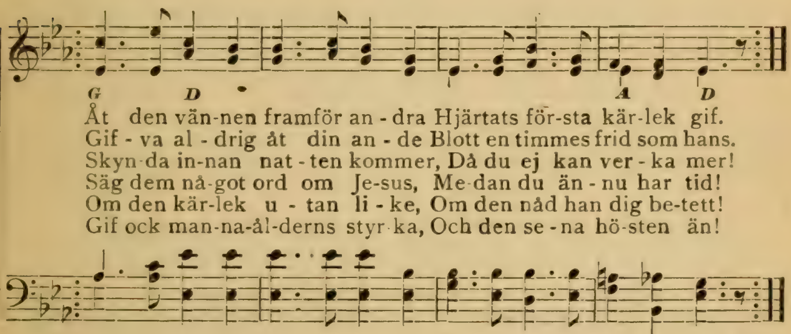

No. 191. Lef för Jesus.

Lina Sandell.
Capo d'astro på 1sta bandet.

7. Gif dig helt, ty det begär han,
Själf han gaf sig helt åt dig,
‖: När han fattig och föraktad
Gick här nere korsets stig! :‖

8. Gif dig helt, och vet att ingen
Än förlorat däruppå!
‖: Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå! :‖

No. 192. Ej har jag världslig visdom.

I Musik delvis af N. L. Ridderhof.

G C Am

1. Ej har jag världs-lig vis - dom, Ej kun-skap, det är sant;
2. Ej är jag känd i rik mans hus Och ej i kun - gens slott;
3. Hvad världen håller skönt och stort Ej mycket ak - tar jag,

D A D

Men frid i hjär-tat ä - ger jag Och an - den är min pant,
Ej räknas jag bland världens ljus Men ly - ser dock, hur stort!
Ty al-drig har jag där - i sport Sann gläd-je och be - hag;

C Am

Och ej jag vil - le mi - sta den, Nej, ic - ke om ock - så
Min Jesus, han har lärt mig allt Till lif och sa - lig - het
Och då - lig var min lön den tid Jag tjän - te värl-dens gud,

Am A D G

Till gengäld jag allt jor-dens guld I by - te kun - de få.
Och af hans kär-lek, rik och stor Har jag er - fa - ren-het.
Men nu jag ä - ger sa - lig frid Och hö - jer lof - sångs ljud.

Kör.

G D

Kom bröder, sy-strar, vi föl - jas åt I stri-den för vår Gud;

G A D
Vi fruk-ta ic - ke värl-dens dom, Men ly - da Her-rens bud.

G C
Och fast o- lär-da, så ve - ta vi, Att Gud oss haf - ver sändt

G D G
Låt världen le, dess nö - jen snart Till gråt skall blif - va vänd.

No. 193. Guds barns trygghet.

Lina Sandell. III

E B E
1. Tryg-ga - re kan in-gen va - ra Än Guds lil-la bar-na - ska - ra,
2. Her-ren si - na trog-na vår-dar Ut - i Si - ons hel-ga går-dar,
3. In-gen nöd och in-gen lyc - ka Skall ut-ur hans hand dem rycka,
4. Gläd dig då, du lil - la ska - ra, Jakobs Gud skall dig be-va - ra.
5. Hvad han tar och hvad han gifver, Samme fa-der han för-blif-ver,

A E B E
Stjärnan ej på him-la - fä - stet, Fågeln ej i kän-da nä - stet.
Öf-ver dem han sig för-bar-mar, Bär dem uppå fa-ders-ar - mar.
Ty han äl-skar si - na vänner, Och de si - nas nöd han kän-ner.
För hans vil - ja må-ste al - la Fi-en-der till jor-den fal - la.
Och hans mål är blott det e - na, Barnets san-na väl al - le - na.

No. 194. Fins någon här.

N. L. R.
Capo d'astro på 2dra bandet. III N. L. Ridderhof.

C S C
1. Fins nå - gon här, som trött af synden Blott ön-skar frid;
2. Min vän, som mot för-därf-vet i - lar, Tank-löst och vildt,
3. Om syn - der-na än ä - ro mån - ga, Rö - da som blod;
4. Än - nu är hopp, låt an-dens maning Ej gå för - bi,

C F C S C
Som in - gen ro i värl-den fin - ner, O, känn din tid!
O, stan - na nu, hör Je - su stämma Ro - pan - de mildt:
Så hvit som snö han vill dig tva-ga, Fräl - sa - ren god.
Men ro - pa: kä - re Je - sus, he - lad, Ren vill jag bli!

Am E Am D G
I - dag, hör Je - sus än - nu ro - par, Kom vils - na barn,
Min son, min dot - ter, jag dig äl-skar, Vänd om, vänd om!
Han al - drig har för - skju-tit nå - gon, Ej vill han nu;
Och Je - sus syn - den vill för - lå - ta, Skän - ka sin frid,

C F C S C
Jag vill dig fräl - sa, äl - ska, dra-ga Ur sa - tans garn.
O, låt mig re - na dig i blo-det, O hör och kom.
Nej, han med kär - lek loc-kar, klap-par På hjär - tat ju.
Dig gif - va arfs - lott med de fräl - sta För e - vig tid.

No. 195 Helge Ande.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

D A D
1. Hel-ge an-de, kom mig nä-ra Med din säll-het nu;
2. Hel-ge an-de, fyll mitt hjär-ta Med din här-lig-het;
3. Lär mig att med vis-het van-dra Ge-nom den-na värld;
4. Mil-de an-de, hjälp att städ-se Jag må upp-åt se;
5. Tack, o an-de, för de suc kar,—Hvilken tan-ke skön!
6. Hel-ge an-de, må jag all-tid, Tro-gen di-na råd,

A D
Sval-ka ljuft den tröt-ta sjä-len, Ljuf-va an-de du.
Må din eld där ly-sa, brän-na Bort all själf-visk-het.
Ord och tan-kar va-ra fjär-ran I-från synd och flärd.
Tän-ka på min him-la-fa-der Och min Fräl-sa-re.
Hvarmed du min sak fram-stäl-ler In-för Gud i bön.
Van-dra på den sma-la vä-gen, Ledd af Her-rens nåd.

Kör.

A E A E A
Hel-ge an-de, lär och fo-stra Mig, att väx-a till i nåd,

D A D
Att som mo-get ax jag må Re-do in-till skör-den stå.

No. 196. Nåden väger mer.

Öfvers. af P. B. & C. A.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Ballington Booth.

D A
1. Det kors han mig gett of-ta tyn - ger, Men hans nåd den vä - ger
2. Ej tör-nen på vä-gen mig stun-git Som hans pan-na blef för
3. Hur of - ta i pröfningens stun-der Strå-lar klart hans kär - lek
5. Hans vil -ja jag äl-skar att gö - ra, Han är lju - set på min

D G
mer; Och tryc-ka mig stun-dom be - kym - mer, Dock i
mig; Ej smär - ta så svår jag för - num - mit Som han
blid. Af mö - da jag ej du - kar un - der Trots all
stig; Mitt allt skall min Je - sus till - hö - ra, Han har

A D
allt jag Je - sus ser.
led för mig och dig.
ti - dens kamp och strid.
off - rat allt för mig.

Kör.
Mitt kors är ej stör - re än hans

D
nåd; I allt kan jag se hans kär - leks-
hans sto - ra nåd;

D A
råd, Nu jag fullt för-vis-sad är, att med
Hans kär-leks-råd.

D G D A D
Je-sus all-tid när, Jag skall vin-na kro-nan där

No. 197. Kring källan.

F. Engelke.

C S C
1. E-me-dan blo-det räc-ker till Och run-nit har för al-la,
2. Kring källan syns en sy-skon-ring I sa-lig ro och gamman;
3. För den-na bä-sta del väl må Vår sång på jor-den lju-da;
4. Den käl-lan he-ter Je-sus Krist, Hans blod är vatt-net skö-na;
5. Här van-kas nåd för syn-da-re Och dub-belt för de säm-ste;

C F C S C
Jag om det-sam-ma sjun-ga vill; Dess vär-de kan ej fal-la.
O, hvil-ket sa-ligt un-der-ting Att så få bo till-sam-man!
Ur käl-lan al-la dric-ka få Och hvar den an-dre bju-da.
Be-tun-ga-de här bör-dan mist, Här tor-ra träd bli grö-na.
Här hjälpas al-la stac-ka-re; De säm-ste bli de främ-ste.

6. Ja, dubbelt, dubbelt ha vi fått,
Se, gåfvan re'n är gifven!
‖: Den, som nu här blott tar sin lott
Är redan salig blifven.

7. Halleluja! Gud Fader, Son
Och Helge And' tillika!
‖: Om syndare du varit mån
Och gjort dem bottenrika. :‖

No. 198. Så frukta dig icke.

Eric. I Arranged.

1. Så fruk-ta dig ic - ke, du vän-tan - de brud, Hans ö - gon nog
2. Så fruk-ta dig ic - ke, du lyck - li - ga brud, Din brudgum nog
3. Så fruk-ta dig ic - ke, ty Da - ni - els Gud Nog hål - ler om
4. Så fruk-ta dig ic - ke, du kung-li - ga brud, Som går här för-

föl - ja dig här! Hur skul-le du va - ra förglömd af din Gud, Då
hål-ler sin tro, Och snart ock du klä-des i skinande skrud Och
le - jo - nen vakt, Och in - gen törs rö - ra hans dyr-köp - ta brud, Ty
trampad ock hädd! Du är dock en bo - ren fur-stin-na af Gud, Fast

sparf-ven för - gä - ten ej är? Så - vi - da i bo - ken du
hem - ma på Si - on får bo. Hvad gör det väl då, om din
så har han lof - vat och sagt. Om sju re - sor het blir för-
än - nu i res-dräk - ten klädd. Men vet, din förkläd-nad skall

in - skrif - ven står, Han glöm-mer nog ic - ke sin vän, Och
bo - ning är trång, Om hyd - dan är bräck-lig och svag? Din
smä-del - sens ugn, Den ska - dar dig ic - ke en mån, Ty
fal - la en gång Och skön i din pryd-ning du stå Och

di na behof han ju år i-från år Vill fyl-la så rik - li gen än.
trolofningstid blir törhända ej lång, Du kunde få hembud i - dag.
midt ibland lå gor na går du så lugn I sällskap med konungens son!
hälsas med jubel af änglarnes sång, Och arfvet och kronan undfå.

No. 199. Det ges en källa fylldmed blod.

III — L. Mason.

1. Det ges en käl-la fylld med blod I - från Im-manuels sår,
2. Se röf - va-ren på kor - set fann Den käl - lan, fa - stän sent.
3. Allt se'n jag såg den käl - lan god, De hel - ga, dy - ra sår,
4. Ditt dy - ra blod o du Guds Lam Än gäl - ler för min själ,
5. Se'n sjun-ger jag med hög - re sång Hans ri - ka kär-leks pris,

Och syndarn, sänkt i den - na flod, Fullkom - lig re - ning får,
Där kan ock jag, fast ond som han, Mitt sam - ve - te få rent.
Jag sjun - ga vill om Je - su blod, Tills sa - lig hem jag går.
Tills allt ditt folk från hvar - je stam Är bär - gadt e - vigt väl,
Min stum-ma tun - ga skall en gång Bli löst i pa - ra - dis,

Fine.

Full-kom - lig re - ning får,.... Full-kom - lig re - ning får,
Mitt sam - ve-te få rent,... Mitt sam - ve - te få rent,
Tills sa - lig hem jag går,... Tills sa - lig hem jag går,
Är bär-gadt e - vigt väl,.... Är bär - gadt e - vigt väl,
Bli löst i pa - ra - dis,.... Bli löst i pa - ra - dis,

D. S.

No. 200. Halleluja! Nu kan jag sjunga.

F. O. Skaaden. III Arranged.

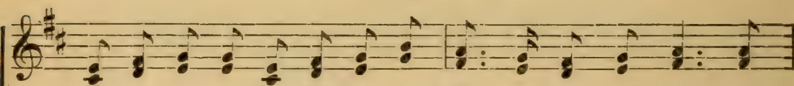
D B Em

1. Jag är så trygg ty Je - sus han min go - de her-de är, Jag
2. Hur stort, att Gud nu är min far och Je - sus är min bror, Ej
3. Om det mot världens skick och världens former då än går, Jag

D B Em

Kör. Hal - le - lu - ja! Nu kan jag sjunga: pris, hal-le - lu - ja! Jag

A D

är hans barn, han vill mig väl, allt godt han mig be - skär, Han
nå-gon kan fullt tac - ka för en här - lig - het så stor, Min
är så trygg, jag vet för-visst att vid sitt ord Gud står, Han

A D

snart skall få en bätt - re tun - ga, pris, hal - le - lu - ja! Han

G

al - la ting för - står och al - la ting för - mår, Han
ön-skan det nu är att lef - va Je - sus när' Och
är den - sam - me nu, som förr han va - rit har, Jag

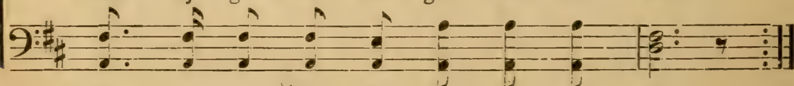
G

har på - ta - git sig att bä - ra allt för mig, Och

D A D

le - der mig och allt det rik - tigt går.
snart jag flyt - tar upp från gru - set här.
vill ej gö - ra nå - got mot min far.

D A D

jag mår där - för väl e - vin - ner - lig.

4. Tänk, när en gång sin barnaskara Gud skall taga hem,
Då sorger, nöd och jämmer här på jorden fara fram;
Det går som Gud har tal't, vi få undkomma allt,
Blott kom ihåg, du här är jordens salt.

KÖR. Halleluja! Nu kan jag sjunga: pris, halleluja!
Jag snart skall få en bättre tunga, pris, halleluja!
Tänk, Jesus han är rik, och han är allt för mig,
Och snart jag bor hos Gud evinnerlig.

No. 201. Upp min själ.

Lina Sandell.

I

D G D G D
1. Upp min själ, att Her - ren lof - va För hans sto - ra
2. Kri - stus har min synd af - pla - nat, Skänkt mig frid och
3. Ren och fri jag nu är vor - den; Bar - na-skap jag
4. In - gen - ting kan mig för - dö - ma, Kri - sti brud jag

A D A D
nåd; För hans ord och dy - ra gåf - va,
ljus; Ge - nom synd och död han ba - nat
fått Och är sa - lig re'n på jor - den.
är; Vid sitt bröst han vill mig göm - ma,

G A D G A D
För dess tröst och råd, För dess tröst och råd.
Väg till fa - drens hus, Väg till fa - drens hus.
Hvil-ken här - lig lott! Hvil - ken här - lig lott!
Jag är ho - nom kär. Jag är ho - nom kär.

5. Om han än sig stundom döljer,
Är han dock mig när.
Om i moln han nåden höljer,
‖:Det blott kärlek är.:‖

6. Här med vapen uti handen—
Vapnet är Guds ord—
Vill jag emot himlastranden
‖:Draga från vår jord.:‖

7. Gläd dig därför re'n, mitt hjärta,
Uppstäm fröjdeljud.
Gläd dig under all din smärta,
‖:Du är Kristi brud.:‖

8. Snart ock brudgummen skall komma
Uti härlighet
Och dig gifva med de fromma
‖:Evig salighet.:‖

No. 202. Det går igenom.

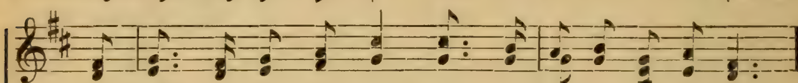
N. F. III Arranged.

D G D

1. Fram-åt det går i - ge - nom båd' ljus och mörker än!
2. Hvad kan mig nu för - därf - va? Guds ö - gon-sten jag är;
3. Men ack, jag syn-digt kla - gar mot Gud så mången gång
4. Och så det går i - ge - nom, fast trångt det är i - bland.
5. Hvad är all jor - dens mö - da e - mot den sab-bats-ro,
6. Så sjun - ger jag om se - ger i hop - pet re - dan här,

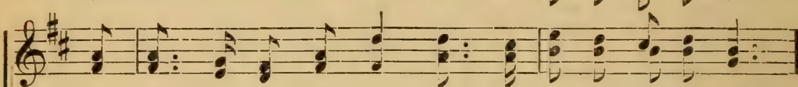

A D

Jag lef - ver ej för jor - den, mitt mål är him-me-len.
Han mig be - redt ett ri - ke, och dit han själf mig bär;
Ut - i de mör - ka stun - der, då ti - den blir mig lång.
Det blir ej trångt där hem - ma ut - i det skö-na land.
Som vän - tar Je - su vän - ner i fri dens säl - la bo!
Då stri - den än - nu ra - sar, då den som he-tast är.

G

Den väg, jag här skall van - dra, har Je - sus sta-kat ut,
Hur sa - tan sig nu vän - der, hvad värl-den tar sig till—
Men se'n mitt hjär - ta grå - ter och nåd för allt be - gär,
Där i - bland vän - ner kä - ra som tå - gat hem för - ut
Blott näg - ra da - gar bä - ra sitt kors i Je - su spår—
Hvar tagg, som här mig så - rar, jag skall bli kvitt en gång

D A D

Och han är med på re - san från bör-jan och till slut.
Allt mig till go - do tjä - nar, ty så min Fa-der vill.
Och Her - ren allt för - lå - ter, ty god och from han är.
Skall ock - så jag få de - la den fröjd, som ej tar slut.
Och se'n en e - vig ä - ra, ett e - vigt ju - bel - år!
Och till Guds lof in - stäm - ma en bätt-re se - ger-sång.

No. 203. O, hvilken fröjd och lycka!

(Sjunges som no. 202.)

1. O, hvilken fröjd och lycka! Jag salig är och tror
Att Gud är nu min Fader, och Jesus är min bror.
Och därför vill jag sjunga uppå mitt enkla vis
Och gifva vännen Jesus och Gud mitt lof och pris.

2. Nu är jag stadd på resa från jordens mörka land,
Hem till det rätta hemmet, till Kanaans sälla land;
Nog hota synd och faror och nöd rätt mången gång;
Men glad jag ändå sjunger min lilla hemlandssång.

3. Om resan är besvärlig, om vägen synes lång,
Så sjunger jag och spelar min lilla hemlandssång;
Ty sången den förskingrar all oro, sorg och strid,
Och ofta skänker hjärtat båd' glädje, hopp och frid.

4. Och trygg jag hemåt vandrar mot himlens sälla land,
Ty ledd jag är beständigt af Jesu säkra hand;
Och snart han skall mig hämta till himlen som sin brud,
Där skall jag ock ikläda3 en härlig bröllopsskrud.

5. Då brud och brudgum mötas, och bruden blir upplyft,
I nya stadens kamrar blir allt i fröjd förbytt;
Serafers sång skall klinga cherubers likaså,
När skaran börjar sjunga och himlaharpan slå.

6. Den sång, som då uppstämmes, är Lammets nya sång,
Och alla uti korus begynna på en gång:
Blott du är värdig hafva, båd' ära, starkhet, makt;
Ty fienderna alla du hafver nederlagt.

No. 204. Är jag en stridsman?

Öfvers. af C. A—n. I Thos. A. Arne.

G B Em D G D

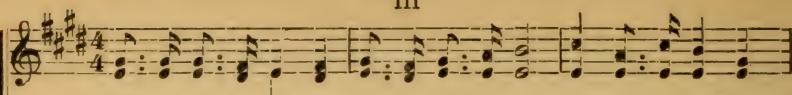
1. Är jag en stridsman i Guds här Som föl - ja vill Guds Lam,
2. Skall jag till him - len bä - ras då På blomster-bädd så skön,
3. Har jag ej fi - en - der ock-så Att mö - ta stän-digt här?
4. Här är det kamp tills re-sans slut, O hjälp mig! Her - re kär;

G C G C G D G

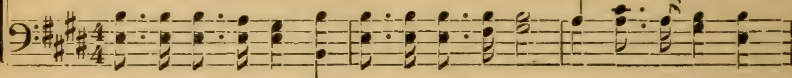
Skall jag då svi - ka fa-nan kär Och bly-gas för hans namn?
När an-dra stridt att kro-nan få Och brunnit ha i bön?
Ej världen hjäl-per mig att nå Det säl - la må - let där.
Att tå - ligt jag må hål - la ut, Där - till din nåd be - skär.

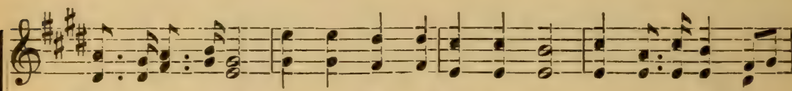
No. 205. Tvagne i Lammets blod.

III

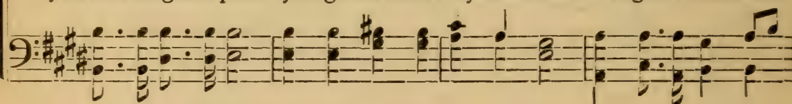

E A E
1. Hvil-ka ä - ro des-se, som vid flodens strand, Just vid den ty-sta
2. Des - se ä - ro de, som re'n i un - ga år Fun-no sin Je - sus
3. Des - se ä - ro de, som i all nöd och strid Ständigt hos Je-sus
4. Des - se ä - ro de, som midt i el-den stått Fast för sin Her-re,
5. Bär - ga-de för e - vigt på den säl - la kust, Fri - e från jor-dens

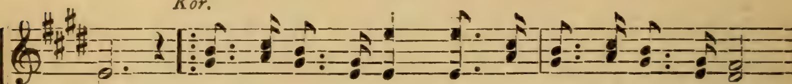

B E G♯ Högt A E A B
grafvens mörka rand Prisa Gud med palm i hand, "Tvagne i Lammets
och som i hans spår Rönte hvad hans nåd förmår, "Tvagne i Lammets
njöto lugn och frid, Trogne för sin Gud all-tid. "Tvagne i Lammets
sökt hans ära blott; Skön be-fordran de nu fått. "Tvagne i Lammets
synd och sorg och pust Sjun-ga de med fröjd och lust "Tvagne i Lammets

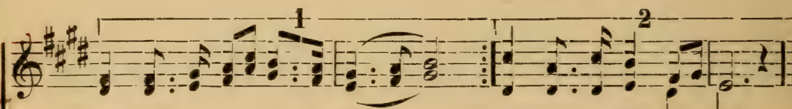
Kör.

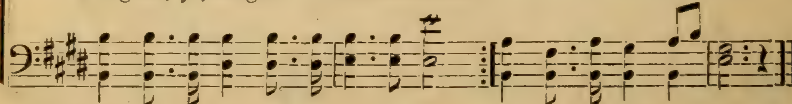
E
blod."
blod."
blod."
blod."
blod."

E A E B
Ja, i - ge - nom por - ten de gå med gladligt mod,

E A B E
Tvag-ne i Lammets blod, Tvagne i Lammets blod.
Tvag-ne, ja, tvagne i Lammets blod.

G♯ tages såsom F, men på 4de bandet.

No. 206. Stå upp för Jesus.

G. Duffield.
Capo d'astro på 1sta bandet. III L. Webb.

A D A B E
1. Stå upp, stå upp för Je - sus, Du kor sets käm-pa - trupp.
2. Stå upp, stå upp för Je - sus, Trumpe-ten kal - lar gå
3. Stå upp, stå upp för Je - sus, Men i hans kraft al - len.
4. Stå upp, stå upp för Je - sus, Ej stri-den blif - ver lång.

A D A E A
Låt ko - nun - ga - ba - ne - ret Ej ska - das, lyft det upp.
Att Her-rens lof för - kun - na Och mörk-rets hä - rar slå.
Ej kötts-lig arm här hjäl - per, Ej död - lig hjäl - tes ben.
I dag du hör ba - su - nen, I mor - gon se - ger - sång.

E A D A E
Från se - ger och till se - ger Framryc - ka skall hans här.
Om fi - en - der - na ra - sa, Räds ej, du trog-na själ.
Tag nå - des - or - dets rust-ning Och va - ka, bed med flit,
Och den, som öf - ver - vin-ner, Skall ej bli u - tan lön,

A D A E A
Tills hvar - je o - vän kros sats, Och han blott Her - re är.
Nej fat - ta mod, du har ju Med dig Im - ma - nu - el.
Och hvar-äst fa - ran, plik - ten Dig kal - lar, skyn-da dit.
Nej, Gud skall ho - nom pry - da Med ä - re - kro - na skön.

No. 207. Sions "gyllene ros."

H. A. B. I Arranged.

G D

1. Den skö - na - ste ros har jag fun - nit, Som än i - bland
2. Allt se - dan vi mi - ste den ä - ra, Guds he - li - ga
3. Och rik blott på tör - ne var jor - den, Och glömda all-
4. Då framskjöt en ros i - bland tör - ne, Som Her-ren det
5. Och hvar den - na ros u - tan li - ke, Slår rot, där be-
6. Det ti - stel - om-gär - da - de sin - ne, Som ic - ke har

G Em

tör - nen upp - run - nit, Min Je - sus, ut - ko - rad bland
af - bild att bä - ra, Var värl - den för - vil - dad och
re'n vo - ro or - den, Som män'-skan af Her - ren sig
lof - vat till - för - ne; Och ro - sen sin dof - tan - de
gyn- ner Guds ri - ke; Och hvar du dess doft gick till-
Her-ren i min - ne, Ej ak - tar den ro - sen, ej

E Am D G

al - la Som syn - da - res vän vill sig kal - la.
ö - de, Och män' - skor i syn - der - na dö - de.
lär - de, Att fin - na den fröjd hon be - gär - de.
ån - ga Ut - bred - de bland släg - ter - na mån - ga.
mö - te, Du sa - lig - het fann i dess skö - te.
kän - ner, Hur ljuf - lig den är för Guds vän - ner.

7. Böj dig i Getsemane neder,
Där han, som dig frälsade, beder;
Där finner du rosen den sköna,
Dess blodsdagg du där skall få röna.

8. Ja, städs till min död vill jag bära
Densamma till smycke och ära;
Dess fägring mitt hjärta intagit,
Till himlen min håg har den dragit.

9. O, Jesus, du fröjdar mitt hjärta,
Du byter i glädje all smärta;
Du tröstar min ande i nöden,
Du gifver mig lifvet i döden.

10. Må världen sin gunst mig betaga,
Må lifvet all lust från mig draga;
Må hjärtat förtvina och brista,
Dock aldrig min ros vill jag mista.

No. 208. Glad i Jesus.

I

A. F. Myers.

A D B E A

1. Jag är nöjd och glad i Je - sus, Ty han är min bä - ste vän,
2. I en värld så full af fa - ror Har jag skydd ut-i hans famn,
3. All min läng-tan han uppfyl ler, Gif-ver nä-ring åt min själ,
J. Ä - ra, ä - ra va - re Je - sus! Hal-le-lu - ja till hans namn!

D B E A

Mig han hål-ler ren och he-lig, Styr-ker mig mot fre - stel-sen.
Han med nådens sol mig ly-ser, Tills jag nått min lug - na hamn.
Lä - rer mig att hål-la bu - den, Tänker kär - ligt på mitt väl.
Mig han hål-ler ren och he - lig, För mig in i him-lens hamn.

Kör.

A D B E A

Jag...... är glad,........... nöjd och glad i Je - - sus,

Jag är nöjd och glad i Je - sus, nöjd och glad i Je - - sus,

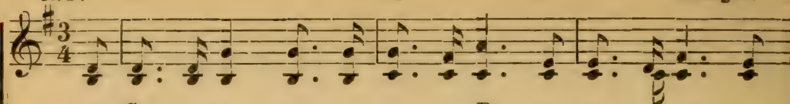
A D B E A

Jag...... är glad,........... nöjd och glad i Je - - sus.

Jag är nöjd och glad i. Je - sus, nöjd och glad i Je - - sus.

No. 209. Jag har i himlen en vän så god.

N. F. I Arranged.

G D

1. Jag har i him - len en vän så god, En vän så god, en
2. Jag ser i or - det hans skö - na bild, Hans skö - na bild, hans
3. Mitt skuldre-gi - ster han plå - nat ut, Han plå - nat ut, han
4. För Gud jag sjun - ger så nöjd och glad, Så nöjd och glad, så
5. I den - na sta - den fins in - gen gråt, Fins in - gen gråt, fins
6. I him - len fin - nes en sab-bats-ro, En sab-bats-ro, en

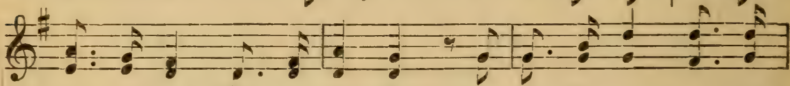

G C

vän så god, Han har mig köpt med sitt e - get blod Från
skö - na bild, Han är så tå - lig, han är så mild, Han
plå - nat ut, På mi - na skul - der han gjor - de slut, Den
nöjd och glad, Ty han be - redt mig en här - lig stad, Där
in - gen gråt, Där blif - ver kin - den ej me - ra våt, Nej,
sab - bats-ro, Där al - la de som på ho - nom tro Få

D G

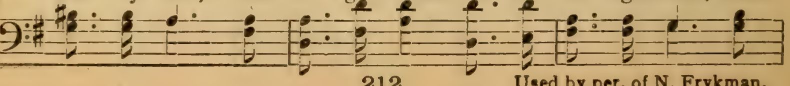
Sa - tan, syn - den och värl-den. Han hö - rer all - tid mitt
är den bä - ste af al - la. Han är en hjäl - te som
bör - dan slip - per jag bä - ra. Jag är i ho - nom så
jag för e - vigt skall va - ra. Väl är jag fat - tig och
bru - den gråt nog på jor - den; Nu är hon hem - ma hos
hvi - la ut ef - ter stri - den. Där fins ej sor - ger, där

E Am D G

hjär - tas bön, Han har be - ställt mig en kro - na skön, Den
in - gen ann', För mig han strid - de och se - ger vann, I
täck för Gud, Ty han har klädt mig i he - lig skrud Och
rin - ga här, Och köt - tet of - ta mig gör be - svär, Men
Gud i höjd Och sjun-ger full ut - af sa - lig fröjd—O,
fins ej nöd, Och in - gen smär - ta och in - gen död, Blott

Used by per. of N. Frykman.

C D G

jag skall bä - ra som nå - de-lön, Se'n jag i tron lyk tat fär-den.
ho nom jag nu ock seg-ra kan, För mig skall fi - en-den fal - la.
där för hö - jer jag lofvets ljud, Så godt jag kan, till hans ä - ra.
in - gen o - vän skall nå mig där Bland himlens hvitklädda ska-ra.
skul-le hon ic - ke va - ra nöjd, Som nu så lyck-lig är vor-den.
lif och häl - sa i öf - ver flöd, Och in-gen än - de på fri - den!

7. Där får jag skåda ‖:min vän så god.:‖
Som här lät rinna sitt dyra blod
Till min och allas försoning.
Där brusar sången så hög och klar,
En glädjeström genom hjärtat far—
Men nej, han far ej, han stannar kvar
I himlens fridsälla boning!

No. 210. Sjungen till Herrens ära.

Gladt. III Arranged.

— A D A E B E

1. En vi - sa ny till Herren sjung, Ty un - derting han gör!
2. Han oss för-kun-nar nå - de-lig Sin sto - ra sa - lig - het;
3. Up - på sin san-ning och sin nåd Mot Is - ra - el han tänkt;
4. All värl den gläd-jes Her-ra-nom Och sjun-ge lof och pris
5. Ja, frä - se haf - vet jub-lan-de Och allt hvad där-i är;
6. Och al - la vat-tu - strömmarne De högljudt fröj-de sig.

A D A E A D A E A

Han seg-rar med sin hög-ra hand, Och oss ur stri-den för.
För fol - ken up-pen - ba - rar han Nu sin rätt-fär-dig - het.
Och al - la världens än - dar nu En Fräl-sa - re han skänkt.
Med psalm. guitarr, och har-po-ljud, På mån-ga sätt och vis.
Och fröj-de sig all jordens krets Och ju - ble himlens här.
Och gla-da va - re al - la bärg. Allt, Her-re, lof-ve dig!

No. 211. O hur säll.

Gladt. III Arranged.

Em C G D G
fri ja fri, Skå - dar Je - sus och blir ho - nom lik.

No. 212. O, hvad sällhet.

Arranged.

G D G
1. O, hvad säll - het det skall blif - va, När Guds barn få flyt-ta hem!
2. O, hvad säll - het, o, hvad säll - het Att få tro på Je - sus här!
3. Gud ske lof, att snart så ta - ger Den-na ti-dens vandring slut!
4. Där vi slip - pa skil-jas me - ra, In - gen tår skall fäl-las där,
5. Var vid tröst och vid godt sin - ne, Tröttna ej på vä-gen hem!

G D G
In - gen kan den fröjd be - skrifva Att få bo i him-me-len,
Men en än - nu stör-re säll-het Att få skå - da Je - sus där,
Bar-nen kom ma till sin Fa - der Och där få de hvi - la ut
Sor-gens äm - nen bor - ta ä - ro,— Här-lig-he - ten kommen är;
Je - sus haf i stän-digt min - ne, Höj din blick mot himmelen;

C G C G D G
Skå-da Je - sus, skå-da Je - sus, Som har bu - rit si - na hem.
Va - ra hemma, va - ra hem-ma, Fri från syn-der och be - svär.
I en e - vig, I en e - vig Säll-het som ej mer tar slut.
Ack, den dagen, Ack, den da-gen! Gif-ve Gud, den vo - re här!
Je - sus kommer, Je - sus kommer Snart att hämta si - na hem!

No. 213. Tills vi möts igen.

J. E. Rankin. III W. G. Tomer.

1. Gud, var med oss tills vi möts i - gen! Du oss le - de, styr-ke, stöd - je, Med din nå - de - sol oss gläd - je! Gud, var med oss tills vi möts i - gen!
2. Gud, var med oss tills vi möts i - gen! Göm oss un-der nå-dens vin - ge, Dag - ligt man-na du oss brin - ge! Gud, var med oss tills vi möts i - gen!
3. Gud, var med oss tills vi möts i - gen! Och när lif vets stor-mar ra - sa, Spri - da o - ro, sorg och fa - sa, Gud, var med oss tills vi möts i - gen!
4. Gud, var med oss tills vi möts i - gen! Kär - le - kens ba-ner oss le - de, Oss mot dö-dens hä - rar fre - de! Gud, var med oss tills vi möts i - gen!

Kör.

Tills vi möts,....... tills vi möts,.. Tills vi mö - tas få i - gen! Tills vi möts,.......... tills vi

Tills vi möts, tills vi möts, tills vi möts, tills vi möts! Tills vi möts, tills vi

F C S C
möts, Gud var med oss tills vi möts i - gen!
möts, tills vi möts,

No. 214. Gode herde.

Rutström.
Alt och tenor. I Jos. Holbrook.

D G D
1. Go-de her - de, vid ditt hjär - ta Är så trygt att gömma sig!
2. Je-sus, i ditt sköt' jag hvi-lar, Un - der ti-dens sorg och pust,
3. U - tan dig har jag blott smärta, Kän-ner hun-ger, ky-la, död,

A D A D
U - tan-för är i - del smärta, Ingenting för - nö-jer mig;
Där jag trot - sar sa-tans pilar, Där jag glömmer världens lust;
In-gen ro...... får här mitt hjärta, Utan dig,... du lif-sens bröd;

G D A
Låt mig stän-digt hos dig va - ra, Gömma mig från strid och larm;
Där jag va - ka vill och sof - va, An-de fri - den i mitt sinn',
Men i di - na hul - da ar - mar, Må jag där få hvi - la blott,

D G D A D
Att ditt hjär - ta mig kan lä - ra Rätt att äl - ska, blif - va varm.
Bed - ja, sjun - ga, tac - ka, lof - va, Lef-va mig i him-len in.
Om ock allt om-kring mig lar-mar, Jag är varm och hvi-lar godt.

No. 215. Sprid det ut.

John R. Colgan.
Öfvers. af N. G. Helander. III A. F. Myers.

1. O, du star-ka ungdoms trupp, Nu en ju - belsång stäm upp!
2. Bar-na - tungor, hur' än små, I vår sång in - stäm-ma få,
3. Je - sus lef-ver, kungars Kung, Her-rars her-re, ljuf-ligt sjung!

"Je - sus lef-ver," skö-na hopp, sprid det ut; Att han dog för
Världen kring, hans makt vi må spri - da ut; Je - sus värl-dens
Höj hans kors för gammal, ung, sprid det ut! Se, han öpp-nat

oss en-hvar, All vår synd på kor-set bar, För oss be - der
ljus ju är, Sju-kas lä - ka - re så kär, Lif han al - la
häk-tets port, Sor-ge - du-ken ka - stat bort; Dö - dens makt han

al - la da'r, sprid det ut.
skänker här, sprid det ut.
ne - dergjort, sprid det ut.

Vänta ej tills skuggor skymma,
Dröj ej
Dröj ej, dröj ej

tills du gammal är, Bör - ja nu och sjung för Je - sus,
Sjung, sjung,
Sjung för Je - - sus,

A D A

hvart än hälst det bär; Högt häf upp din röst för - nöjd,

D A E A D B E A

Så det hör's i dal, på höjd, Att han lef-ver, världars fröjd, sprid det ut!

No. 216. Kom, huldaste förbarmare.

Rutström. III

G D G D G C D G D G

1. Kom hul-da - ste för - bar - ma-re, Som herde in bland få - ren,
Led al - la ar - ma syn-da - re Till käl-lor-na och så - ren,
2. O kär - leks-haf, ut-gjut din flod Ut - öf-ver al-las hjär - tan,
Låt kraf-ten af ditt dy - ra blod För-drif-va o-tros-smär-tan!

G D Em D G C G D G C D

Till Si - ons berg och Sa - rons bet, Där i
Du he - la värl - dens nå - da - stol, För - vandla

G D G C D G D G

sa - lig e - vig - het Hvar tro - gen själ har tref - nad!
med din ljuf - va sol Vår köld i e - vig vär - me!

No. 217. Du lilla fågel.

N. L. R. — I — N. L. Ridderhof.

G C D G D G

1. Du, lil - la få - gel, är så glad, Alltjämt du sjun ger ju;
2. Men säg, min lil - la sån-gar-vän, Hvar får du mat och dryck
3. Men sjunger du ej sor-gens sång I-bland, när mu-let är,
4. O tack, min lil - la få - gel, tack! Jag fått en lä - xa dyr,

G C D G A D

Du har dock ej fått bät - tre lott Än jag. Hvad sä-ger du?
I mor-gon? Se, du sam - lar ej Som ef - ter mänskors skick—
När å - skan dundrar, räds du ej, Säg, lil - la få - gel kär?
Att va - ra nöjd med Guds beslut, Jag i för - trö-stan flyr

G Em C A D

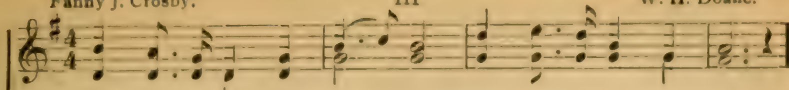
Jag är förnöjd, ty jag har nog Att ä - ta den - na dag,
"I morgon" har jag al - drig sett, Dör Gud så dör ock jag;
I å-skans dån Guds röst jag hör, Och den mig skrämmer ej,
Till Fa-ders-hjär-tat, öp - pet, stort För barnens väl; och jag

G C G D G

Där-för jag sjun-ger tack till Gud; Nu kla - gar ic - ke jag.
Men lef - ver han, jag sjun - ga vill En sång till hans be - hag.
Säg, skul - le jag väl kla - ga då När mu - let blir—o nej!
Vill tac - ka Gud för hvad jag fått Af ho - nom hvarje dag.

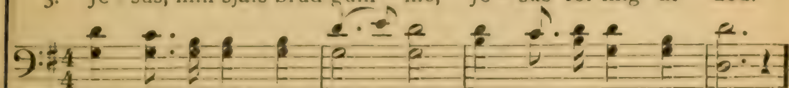
No. 218. Trygg i min Jesu armar.

Fanny J. Crosby. III W. H. Doane.

G D

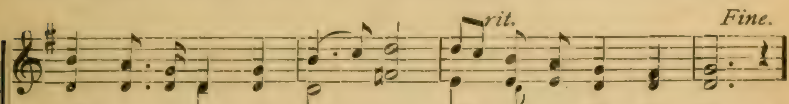
1. Trygg i min Je - su ar - mar, Stödd mot hans mil-da bröst.
2. Trygg i min Je - su ar - mar, Trygg för all ängs-lan svår,
3. Je - sus, min själs brud-gum - me, Je - sus för mig är död.

G D

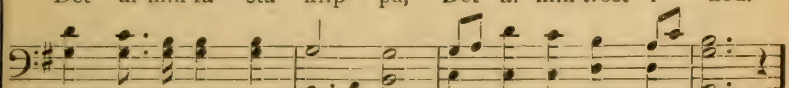
Kör. Trygg i min Je - su ar - mar, Stödd mot hans mil-da bröst.

rit. *Fine.*

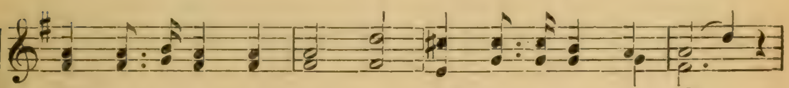
G D G D G

Gömd af hans kär-leks skug - ga, Nju - ter jag him-melsk tröst.
Trygg för en värld som fre - star, Syn - den mig där ej når.
Det är min fa - sta klip - pa, Det är min tröst i nöd.

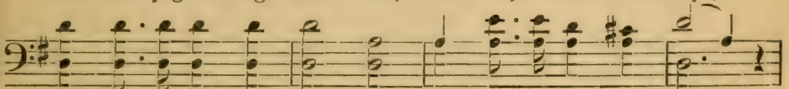
G D G D G

Gömd af hans kär-leks skug - ga, Nju - ter jag him-melsk tröst.

D A D

Hör från de säl - la höj - der Klin gan-de sån - gers ljud,
Tvif - vel och sorg för - svin - ne, Allt hvad mig fruk-tan ger.
Här vill jag tå - ligt bi - da, Bi - da, tills nat - ten flyr,

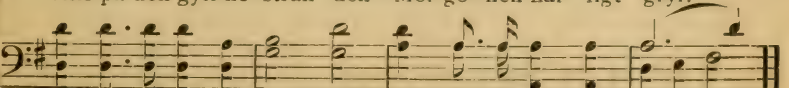

D. C.

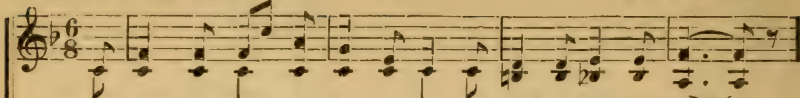
G A D

Bu - ret af hel - ga äng - lar, Häl - sar min själ från Gud.
Än - nu blott några stri - der, Blott näg-ra tå - rar mer!
Tills på den gyll-ne stran - den Mor-go - nen här - ligt gryr.
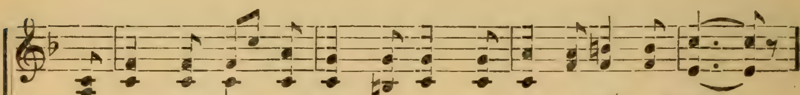

No. 219. Mitt hem.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.
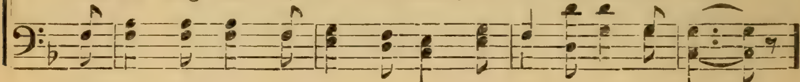

E B F♯ B E
1. Jag of - ta tän - ker på mitt hem, När jag är trött och matt:
2. Nog är det godt hvad här jag fått Att mig för nö - ja med:
3. Jag tror ej blott där-hem-ma, nej, Jag ser, med ö - gat klart,
4. Där Je - sus har mig rum beredt, Och snart han kommer själf

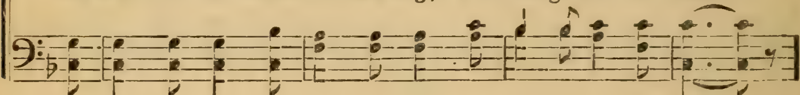

B E F♯ Högt B
Och då min an - de hö - jer sig, I hyd-dan tar det fatt,
En käl - la klar, en him - la - vän; Med mat jag är för - sedd;
Min fa - der och min äld - ste bror; O tänk, så un-der - bart!
Och tar mig dit. O, det blir skönt, Att där vid lif-vets älf

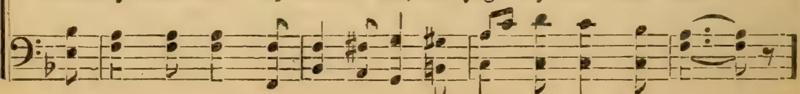

B E A E B
Som skul-le jag få re - sa re'n Till hemmet of-van där;
Jag nju - ta får i bö - ne-vrån Ett samtal med min Gud,
Där kan jag sjun - ga Je - su pris, Där ljuder äng-lars sång
Få hvi - la ut och lä - ska sig; För e-vigt va - ra där

E A E B E
Men om ej nu, dock in-om kort Min brud-gumme är här.
Men bätt-re blir det i vårt hem För Lammets kä - ra brud.
Till har - po-spel. O, fat-ta mod! Vår re - sa blir ej lång.
Hvar Je-sus är! Ej un-der då, Att jag ej trif - ves här.

Kör.

A E B E
Vår Je - sus kom-mer snart, Då går det hem med fart

A E B E
Till him-lens stad, Je - ru - sa-lem, De fräl - stas rät - ta hem.

No. 220. Hälsokällan.

I

Arranged.

E B E
1. Häl - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
2. Skrif-ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri.
3. Häl - sa kan hon gif - va, Och den sorgs-na frid,
4. När mitt hjär - ta grå - ter Un - der sor - gen tung,
5. Hon är min för - tjus - ning, Här är jag så säll.

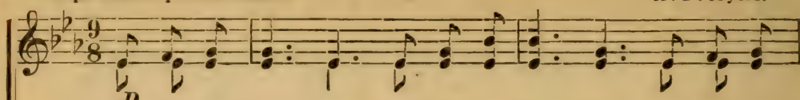
A E B E
När vår Je - sus blöd - de Up - på kor - sets stam.
Hvem kan mig för - bju - da Ba - da där - ut - i?
Tröt - ta kan hon lif - va; Kraft hon ger i strid.
Flyr jag dit och å - ter Kän - ner jag mig lugn.
Vid den käl - lans sus - ning Som - nar jag hvar kväll.

6. Morgon när jag vaknat,
Läskar jag mig här;
‖:Aldrig har jag saknat
Fröjd och hvila där.:‖

7. När jag se'n skall sluta
Och gå hem till Gud;
‖:Må jag då få njuta
Af den källans ljud:!‖

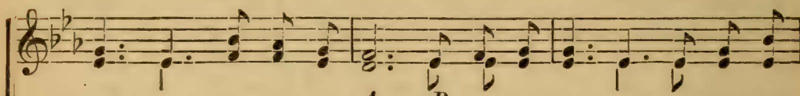
No. 221. Sjung till hans ära.

A. F. M. Örvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I A. F. Myers.

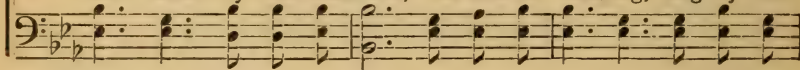

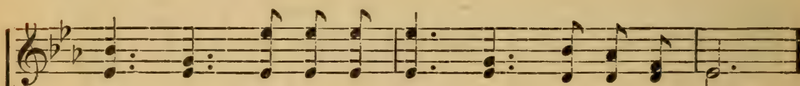
1. Själ, har du hört den här-li-ga häls-ning, Fräl-sa-rens
2. Ljuf-ligt han bju-der hvar-je be-tun-gad: Ka-sta din
3. Se, hu-ru vrä-sig böl-ja nu slum-rar, Ra-san-de

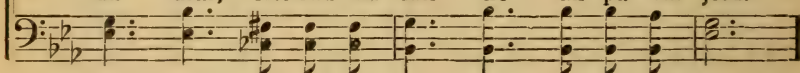

kär-lek den in-ne-bär, Hur han har gif-vit sig själf till
nöd och om-sorg på mig, Släpp ditt be-kym-mer,—o hvilken
stor-men ly-der hans ord; Att han är mäk-tig, mig ej för-

fräls-ning, Bo-ning be-redt för oss of-van där.
hug-nad! Allt han är vil-lig ta-ga på sig.
un-drar, Att räd-da fall-ne än på vår jord.

Kör.

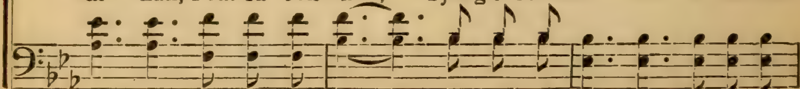

Un-der-bar är han, him-melska kär-lek, Un-der-bar

är han, Fräl-sa-ren kär; Sjung till hans ä-ra i lust och

D A D
smä - lek Un-der - bar fräls - ning, nåd han be - skär.

No. 222. Återseendet står kvar.

Capo d'astro på 1sta bandet. I

D A D
1. Har du sett hur trä-den fäl - la Si - na löf för höstens vind?
2. Då in - un - der mju - ka loc-ket Mat-ta ö - gat gömt sig har,
3. De ha en - dast gått i för - väg Till ett mycket bät-tre hem,

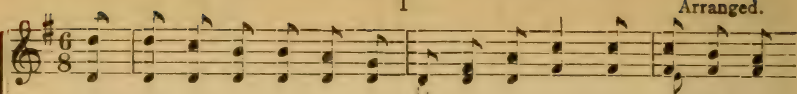
D A E A
Har du sett hur färgen viss - nar På den fag - ra ro-sens kind?
Då de kä - ra läp-par kall-nat, Och vår röst får in - tet svar;
Till ett land, där ros ej viss-nar Och där Gud hug-sva-lar dem.

D A D
Me - ra djup den sorg dock kännes, Som sig bor - rar i vår själ,
Då den äl - skade ge - stal - ten För oss lig - ger blek och stum,
Se - ger, se - ger där de nju - ta, Se - ger, se - ger sjun-ga de,

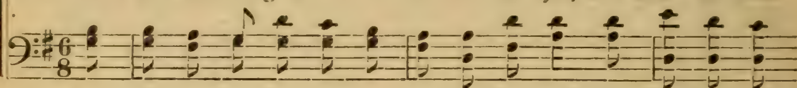
D G D A D
När de knoppar själf' vi fo - strat Sä - ga till vårt hem far - väl.
Och vi må - ste bäd-da ner den, Ut - i grafvens kal - la rum.
Då de med den hel-ga ska - ran Samlas kring sin Frälsa - re.

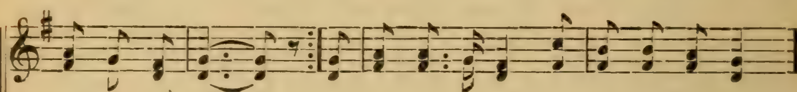
No. 223. En alltid trofast vän.

Arranged.

1. En vän jag har fun - nit och allt är nu väl, En vän, som min
En vän, som vill all - tid väl - sig - na min själ Och gif - va mig
2. Han haf-ver ej an - se - en - de till per - son, Han ser ej som
En rik och för-näm el - ler armt fat - tig-hjon, Får frälsning, när
3. En vän jag har fun - nit, som lä - rer mig väl Att äl - ska allt
Och balsam han g öt i min så - ra - de själ, Nu häl - sa och

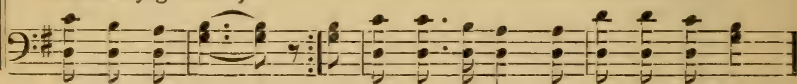

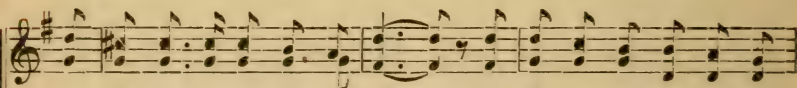
synd ta - git har, }
frid un - der-bar. }
män-ni-skor se, }
där-om de be }
he - ligt och godt. }
frid har jag fått. }

Han värmer min själ, han styr allting väl,

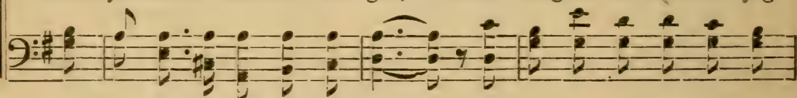
Jag sök - te och fann, jag bad och fick svar,

Hans sår brin-ga frid, hans kors sa - lig - het.

Hans när-het gör all-tid mig glad, Nu slip-per jag va - ra en
Jag er - for han äl - ska - de mig, Jag lö-stes från sorg som be-
Gud tjä - na är nu mitt be - gär, Och tro-gen vid kor - set jag

sorg-bun-den träl, Med Je - sus jag trygt går å - stad.
tun - gan-de var Och van-drar på him - me - lens stig.
blir, ty jag vet, Att Je - sus be - va - rar mig där.

Kör.

G D
En all - tid tro - fast vän, en all - tid tro - fast vän, Så
En all - tid tro - fast vän, en all - tid tro - fast vän, Som

1

G
kär och dyr är Je - sus min, Han al - drig svik't mig än,

2

D G
frälst min själ och än är mig en all - tid tro - fast vän.

No. 224. Kärlekens röst.

B. G—n. I Arranged.

G D G
1. O, underbar kärlek! Han gråter Och ropar: "Mitt barn, skynda åter!"
2. Han öm-made för dig i nö-den, Hans hjärta för dig brast i dö-den.
3. Du y - rande ungdom i världen, Vänd om från den farliga fär-den!
4. Af - fäl-li-ge, skynda, kom å-ter! Din sky-hö-ga synd han för-lå-ter,

G C G D G
Där fram-åt i synden du ru - sar, Han sör-jande sö - ker dig.
O själ, fly ej un-dan hans kär-lek, Kom nu i hans öppna famn!
Gif Jesus din blomstrande ungdom, Re'n synden dess blomma tär.
O, dröj ej, din stig hastigt mörknar, En stjärna än ly - ser dig!

No. 225. Låt det ljufva solsken in.

A. F. M.
Öfvers. af C. A—n. III A. F. Myers.

D G D A
1. Vill du glad och lyck-lig bli, Låt det ljuf-va sol-sken in;
2. Vill du sking-ra mu-len dag, Låt det ljuf-va sol-sken in;
3. Vill du tyng-da lyf-ta opp, Låt det ljuf-va sol-sken in;
4. Vill du stri-da för din Gud, Låt det ljuf-va sol-sken in;

D G D A D
Vill du mörk-ret va-ra fri, Låt det ljufva sol-sken in.
Vill du pri-sa Herrens lag, Låt det ljufva sol-sken in.
Gif-va styr-ka, gläd-je, hopp, Låt det ljufva sol-sken in.
All-tid hö-ja lofsångs ljud. Låt det ljufva sol-sken in.

Kör.

D A
Låt det ljuf-va sol-sken in, Låt det ljuf-va
sol-sken in,

D
sol-sken in; Vill du ha det här-ligt
sol-sken in;

G E A D

När allt syns besvärligt— Låt det ljuf-va sol - sken in.
sol-sken in.

No. 226. Barnasång.

G. Allen. I N. L. Ridderhof.

D A D

1. Si, Je - sus vill haf-va små bar-nen hos sig Han be - der, "O, lå - ten dem komma till mig!" Ja tack, kä - re Je - sus, jag,
2. "O lå - ten dem komma—för-me-nen dem ej, Dem till-hör Guds ri - ke," o säg ic - ke nej. Han ro - par han kal-lar, han
3. Sök ic - ke i värl-den din gläd-je och fröjd, Ty värl den kan al - drig dig gö - ra för-nöjd. Lik såpbubblans skimmer som
4. Barn, älska ej världen och ej hvad hon har, Så snart hen - nes skön-het för - svin-ner och far, Men Je - sus, blott Je - sus kan

G D A D

ge-nast vill gå Och så-som ett barn jag ditt ri - ke vill få.
bju-der i - dag O kom, och för in - tet Guds ri - ke mot-tag.
ha-stigt försvann, Så är ock den gläd-je i värl-den du fann.
fröj-da din själ, Och en-dast hos ho - nom du fin - ner dig väl.

No. 227. Herren, mitt lif, min frälsning.

(Ps. 27.)

E. Evers. III N. L. Ridderhof.

G C G D G
1. Her - ren är mitt lif, min fräls-ning, Her-ren hör min bön!
2. Ett har jag be - gärt af Her - ren, Ett jag blif-ver vid,
3. Ho - nom vill jag e - vigt pri - sa För hans vård och vakt,
4. Om min fa - der mig för - skjö - te, Mig min mo-der glömt,

G C G A D
Frid och glä - dje är hans häls-ning, Sa - lig-het hans lön.
Att få bo från värl - dar fjär - ran I hans går-dars frid.
För all nåd han täckts be - vi - sa; "Sö-ken mig!" han sagt.
Kom-mer dock mig Gud till mö - te Fa - der - ligt och ömt.

D G
Där - för in - tet mig för - fä - rar, Ondskans makt och lögnens
Där be - trak-ta Her-rens un - der Och i stil - la sab-bats
På hans ord jag ho - nom föl - jer, Om han ock sitt an - let
O, mig vi - sa rät - ta vä - gen! Jäm - na den och gör mig

C G D G
hä - rar Sko - la se sitt fall..... Stort är de - ras larm och
stun-der Se hur ljuf han är..... Han mig i sitt tjäll in-
döl - jer, Släp-per jag ej Gud.... O, hvad me - ra om jag
trä - gen, Att min färd går väl.... Till det land där Her-rens

C D G C G D G
lä - ger, Men i Gud mitt hägn jag ä - ger Midt bland fa-rors svall.
rym-mer, Och i da-gar af be-kym mer, Får jag hvi - la där.
a - gas — Ef - ter tå-rars natt det da - gas, Lof - vad va - re Gud!
from-ma Ut - i e - vig glädje blom-ma! Bi - da blott, min själ!

No. 228. Den kostliga pärlan.

Fred Bloom. I C. Anderson. Arr.

A D A
1. Hur skul - le jag kun-na glömma Bland stridens buller och hot,
2. Hur skul - le jag kun-na glömma, På ti-dens stormande haf,
3. Hvad fins väl bland jorde-gru - set, Som uppväga kan den vän,
4. Nej, in - gen, ty Je - sus vun-nit—Mitt hjärta hör honom till.

D A E B E
Den klyf - ta, den kärleks-göm-ma Som finnes vid korsets fot?
Där vå - gor vredgan-de strömma, Den frihamn som Jesus gaf?
Som jag har i fa-ders - hu - set? Säg, finsväl på jorden en?
En kost - lig pär - la jag fun - nit, Som jag ej för-lo - ra vill.

A D A E A
Den klyf - ta, den kär-leks-göm-ma Som finnes vid korsets fot!
Där vå - gor vred-gan-de strömma, Den frihamn som Jesus gaf?
Som jag har i fa ders-hu - set? Säg, fins väl på jorden en?
En kost-lig pär - la jag fun - nit, Som jag ej för-lo - ra vill.

No. 229. O evighet!

C. A—k. I
Duett för alt och tenor. C. Anderson. Arr.

1. Har du tänkt på e - vig-he - ten Blott nå-gon gång i en-sam-he - ten? Hur har du känt dig, ar - ma själ— Är du be-redd? Är all - ting väl?
2. Mången gång på den-na jor - den Är den-na frå - ga rin - ga vor - den, Ty an - dra frå - gor vä - ga mer Som man upp-märk - sam-het hälst ger.
3. Du är sorg-lös här i ti - den, Och lämnar allt som till-hör fri - den Att skö - tas om i elf - te stund, För - li - tan-de på Guds miskund.
4. Dock, o vet, att sa - lig - he - ten Ej all - tid bjudes mänsklig-he - ten; Och då, ja då, o ar - ma själ— Är du be-redd? Är all - ting väl?

Kör.

O e - vig - het! O e - vig-het! O sva - ra själ! Är all - ting väl? O e - vig-

G D G D G
het! O e - vig - het! Är du be-redd? Är all-ting väl?

No. 230. I lifvets vår.

A—der. III Arranged.

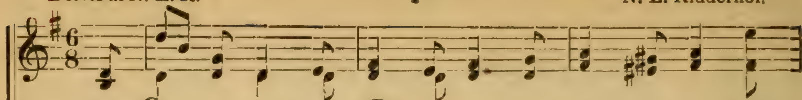
G D G
1. Ung - dom i lif - vets vår, Ti - den är kort!
2. Har du än kraft och mod, Ti - den är kort!
3. Dof - tan - de, un - ga ros, Ti - den är kort!
4. Sö - ker du ri - ke - dom, Ä - ra och fröjd,
5. Ung - dom i lif - vets vår, Kom till din vän!
6. Dröj ej en en - da dag, Ti - den är kort!

D G D
Ha-stigt din dag för-går, Ti - den är kort! Hän lik en suck, en dröm
Strömmar än friskt ditt blod, Ti - den är kort! Ly - ste än so-len klar
Gläd-jen flyr snart sin kos, Ti - den är kort! Nattfrost och nordanvind
Se, jordens glans är tom, Gör dig ej nöjd. Gläd-je e - vin-ner-lig
Han vän-tar år från år, Vän - tar dig än. Kom förrän stormen hård
Guds fri - a gåf - va tag; Ti - den är kort! Öppen står än hans famn,

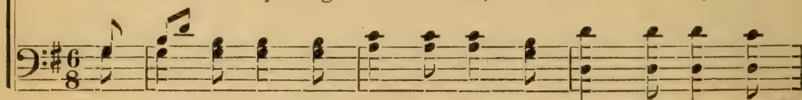
G C D G
Far du med lif-vets ström; Därför, o själ, ej glöm, Ti-den är kort.
Öf - ver den dag som var, Fram-tiden du ej har; Ti-den är kort.
Ble - ker din fri - ska kind, Var ej för faran blind, Ti-den är kort.
Je - sus vill skänka dig, Gif - va dig arf med sig I himlens höjd.
Sköf-lat din ro - sengård, Kom i hans trogna vård, O, kom i gen!
Sök där din tryg-ga hamn, Pri - sa hans dyra namn, Tiden är kort!

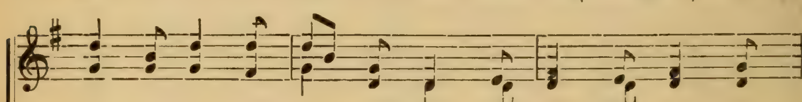
No. 231. Välkommen juletid.

Delvis af N. L. R. — I — N. L. Ridderhof.

1. Väl-kom-men kä - ra ju - le - tid, Med hög - tids-sång och
2. Fast se - kel ef - ter se - kel flytt, Det gam - la bud - ska-
3. Det bu - det har från slägt till slägt Gått ut i ti - dig
4. Det ma - nar äf - ven oss, vi små, Att till vår kyr - ka
5. Ur go - da bi - beln lä - ses så: "Guds Son blef lagd på
6. Och "a - men" sjun - ges ut - i kör, Vi stäm - ma in, så-

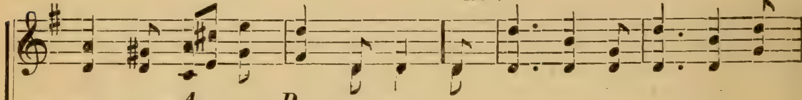

helg-dags-frid, Väl-kom - men, bar - nens kä - ra fest, Med
pet är nytt Som sä - ger, att med Guds be - hag Oss
mor-gon-väkt Och sam - lat ut - i tem - plets famn Guds
skyndsamt gå Och sjun ga rent, från sjä - lens grund: "Var
krub-bans strå! För att den ar - me gö - ra rik Han
som sig bör, Med an - dakt un - der öd - mjukt hopp, Att

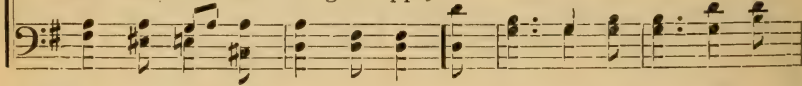

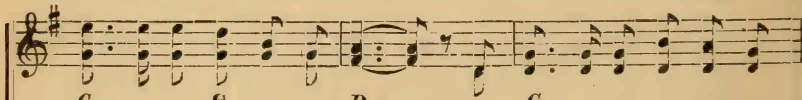
Kör.

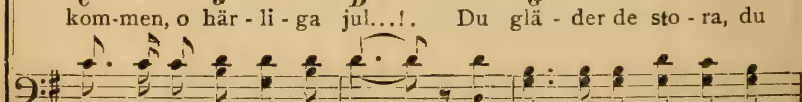
gu - da - bar - net så - som gäst.
född är fräl - sa - ren i dag.
folk, att pri - sa Herrens namn.
häl - sad, skö - na morgonstund."
blef den fat - ti - ga - ste lik."
till Guds tron vårt lof går opp.

O ju - len! O ju - len! Väl-

kom-men, o här - li - ga jul...!. Du glä - der de sto - ra, du

C G D G
fröj - dar små barnen, O här - li - ga ju - le - fest....

No. 232. Kristi stridsman.

Kraftfullt. I C. Anderson. Arr.

D G
1. Med he - ligt mod ut - i sin barm En Kri - sti stridsman går I-
2. Ty fast som klippan är hans tro På löf - tets dy - ra ord, Som
3. Och när till sist hans strid är slut, Då öpp-nas Je - su famn, Och

E A D
ge - nom ti-dens strid och larm, Där dö - dens väl - de rår. Och
likt en ä - del säd fått gro Ut - i hans hjär - tas jord. Och
han får e - vigt hvi - la ut I fri - dens säl - la hamn, Där

G D G A D
hur än ondskan ra - sa må, Han seg-rar ut - i allt än - då.
mörknar det i jor-dens natt, Så ly - ser löf tes-stjär-nan gladt.
se - gerpalmen räcks som lön För trä-gen kamp i tro och bön.

No. 233. Han kommer snart.

Fred Bloom. III C. Anderson. Arr.

1. Han kom-mer snart! så ro - pet län - ge skal - lat, Han
2. Han kom-mer snart, Han sä - kert ej är fjär - ran; Ett
3. Kan - ske i natt skall än-gelns an - skri hö - ras: "Se

kom-mer snart att ta - ga hem sin brud. För si - sta gång snart
moln sig ho - par in - vid himlens rand. Säg, är du re - do
brud-gum-men, han kommer ut - i sky!" Var så på vakt och

him - lens kloc-kor kal - lat; Snart hö - ras skall ba - su - nens
till att mö - ta Her - ren, Är du be - fri - ad i - från
låt dig ej för - fö - ras; Från världens loc - kel - ser med

för - sta ljud. O, skyn-da dig! I vä-ster so-len sän - ker Sitt
al - la band? Snart kungars Kung i himlens sky-ar kom-mer Om-
bäf - van fly; Han kommer då— o, hvilken syn att skå - da, När

D E A D
rö - da bloss—snart nat - ten fal ler på. Kanske i mor - gon
gif - ven ut - af hel - ga änglars svit; Till har-pors klang de
bröl - lops-ska - ran läm-nar jordens tvång; O, hvil - ken fröjd skall

G D G D A D
ad-vent-so-len blän - ker, O, skynda dig och upp ur sömnen stå!
sjun-ga si - na sån - ger, Att mö - ta bruden samlas de ju dit.
rå - da hos dem bå - da, Tänk hvilket möte, tänk hvad fröjd och sång!

No. 234. En liten pilgrim.

Öfvers. af N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III

D A D
1. Jag, en li - ten pil - grim, fram marsche-rar; Jag, en li - ten
2. Fast-än li - ten, jag kan ver - ka, tjä - na; Fast-än li - ten,
3. Som en li - ten stridsman jag vill käm-pa; Som en li - ten

E A
pil - grim, re - ser hem. Van-drar på den trån - ga stig,
jag ar - be - ta kan. Jag vill bru - ka ti - den rätt
stridsman för min Gud Fö - ra krig mot syn-dens makt;

D A D
Som till him-len fö - rer mig. Jag, en liten pilgrim, re - ser hem.
På ett godt och nyt-tigt sätt, Fastän liten, jag ar - be - ta kan.
All - tid va - ra på min vakt Som en liten stridsman för min Gud.

No. 235. Ärans konuug.

Eric. 111

G C G D G C G D

1. Säg, hvem är han, Som nalkas där? Ä - rans konung Je - sus det är.
2. Ä - rans konung, Drag du här-in! Por-tar öppna, Hjär-tan dig vinn.
3. Ä - rans konung, Här för din fot Pal-mer strö vi, Tag dem emot!
4. Upp att hyl - la Ä - ro nes kung! Ho - si - an - na! Sjungom, nu sjung!
5. Mot - tag ho-nom, Stidsman så god, Ho-nom off - ra Lif kraft och blod.
6. Se - dan öpp-na, Konung och Gud, Himlens por-tar Själf för din brud.

Kör.

Gö - ren e - dra por-tar hö - - - ga
Gö - ren e - - dra por - tar hö - ga,

D G

Lyf - ten er, I por-tar, opp! Si, han kommer, ä-rans
Lyf-ten er, I por-tar opp, Ty si, han kom - mer,

D A D

ko - nung, Som är här-lig - he-tens hopp, Ä - rans konung aldrig
ä - rans kung, Ä - rans ko - nung

G C G D
svi - kit, Pri - - sen ho-nom, världar all.
al - drig svi-kit, Pri - sen ho - nom, värl - dar all.

G C G D G
Han har segrat, han ej vi - ker, Hans ock ä - ran blif-va skall.
Han, ja han ej vi - ker, Hans ock ä - ran blif-va skall.

No. 236. Lyckliga barn.

Arranged.

III

G C G D
1. Lyckli-ga barn, som ha Gud till sin far, Ja, lyck-li-ga de bar-nen, som
2. Lyckli-ga barn, som ha Je-sus till bror, Ja, lyck-li-ga de bar-nen, som
3. Lyckli-ga barn, som ha himlen till hem. Ja, lyck-li-ga de bar-nen, som
4. Lyckli-ga barn, som få snart flytta hem, Ja, lyck-li-ga de bar-nen, som

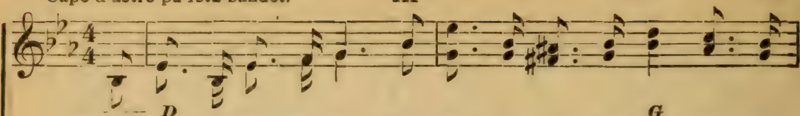
G C G C
ha en så-dan far; Ja, lyc - ke-li - ga barn, Ja, lyc-ke - li - ga barn,
ha en så-dan bror; Ja, lyc - ke-li - ga barn, Ja, lyc-ke - li - ga barn,
ha ett sådant hem; Ja, lyc - ke-li - ga barn, Ja, lyc-ke - li - ga barn,
snart få flytta hem; Ja, lyc - ke-li - ga barn, Ja, lyc-ke - li - ga barn,

D G
Ja, lyck - li - ga de bar - nen, som ha Gud till sin far.
Ja, lyck - li - ga de bar - nen, som ha Je - sus till bror.
Ja, lyck - li - ga de bar - nen, som ha him - len till hem.
Ja, lyck - li - ga de bar - nen, som få snart fly - ta hem.

No. 237. Framåt!

N. L. R. — N. L. Ridderhof.

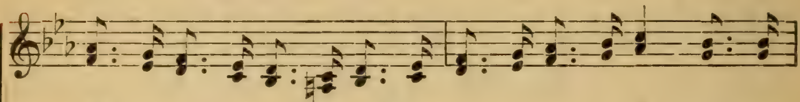
Capo d'astro på 1sta bandet. III

D *G*

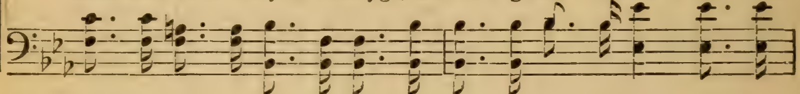
1. Framåt till strid vi gå Och kors - ba - ne - ret hö - ja, Vi
2. Framåt i Je - su namn, Han bju - dit oss att stri - da; Vi
3. Framåt med hjäl - te-mod, Om hel - vets-hä - rar ra - sa. I
4. Framåt! Ett bät - tre land Vi stri - da för att vin - na. En

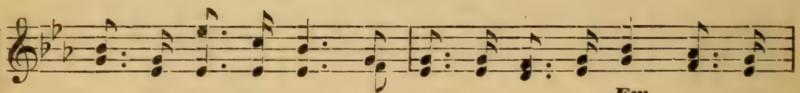

A *D*

må - ste seg - ra det är visst, Därför vi ej må drö - ja. Fall
gå ej fram i e - gen kraft, Vi Herrens hjälp för-bi - da, Och
tron vi trot - sa Sa-tans makt, Och ryg - ga ej till-ba - ka. Vår
stad som Herren själf har bygt, Där in - ga tå - rar rin - na, Där

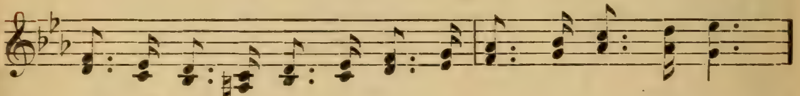

Em

in i le - det du, Som käm-pa vill för Je - sus; Han
när han för oss är, Hvem kan då mot oss va - ra? Med
strid blir ej så lång, Och hem-met re - dan vin - kar I-
vi i stil - la frid, O - stör-da då få nju - ta Vid

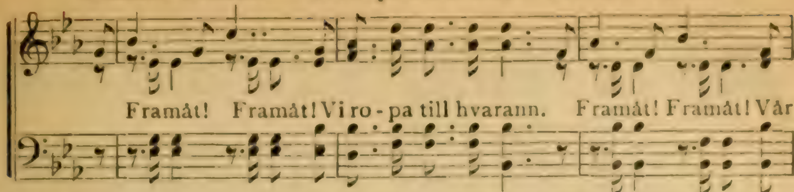

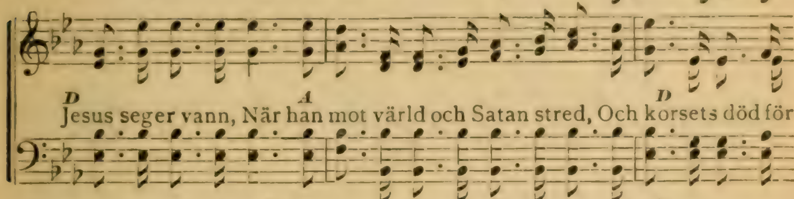
A *D*

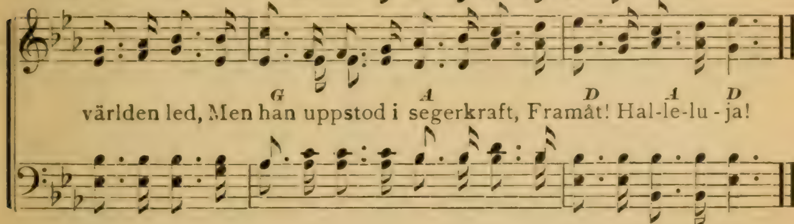
se - ger ger och e - vig frid Bort-om all kamp och strid.
le - jo - net af Ju - da stam Vi trygt marsche - ra fram.
ge - nom moln och dim-mor, där Min ko - nung Je - sus är.
lif - vets träd och flo - den skön, O! hvil - ken se - ger - lön.

Framåt! Framåt! Vi ro-pa till hvarann. Framåt! Framåt!

No. 238. Jehovah är min herde.

Öfvers. af C. A—n. Wm. Gardiner.

1. Min her-de god Je - ho - va är Ej nå - got fat - tas mig;
2. Du ve - der-kvicker här min själ Och lä - rer mig att gå
3. När dö-dens skuggor läg-ra sig, Jag fruk - tar ej än - då;
4. Du har för mig beredt ett bord Bland fi - en - der - na mång';
5. Barmhär-tighet och nåd förvisst Mig föl - ja på min stig,

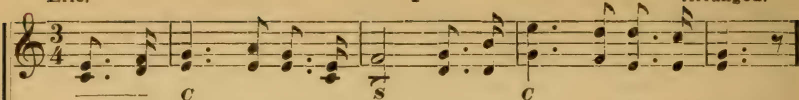

På äng så grön jag hvi - lar här Vid lug - na vatt-nets stig.
Rättfär-dig-hetens väg så väl. Ditt namn jag pri - sa må!
Din käpp och staf de trö-sta mig Och då jag trygg kan gå.
Mitt hufvud du med ol - ja smort. Jag sjun-ger ju - bel - sång.
Och i ditt hus jag skall till sist Få bo e - vin - ner - lig.

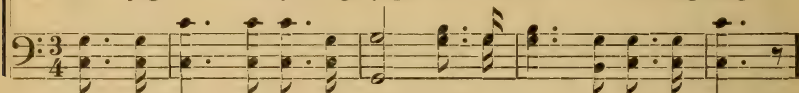
No. 239. O, jag är så säll.

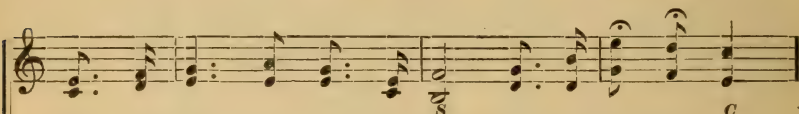
Eric. I Arranged.

C S C

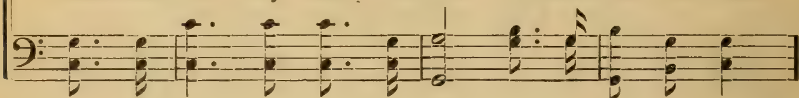
1. O, jag är så säll i dag, Ty min Je - sus äl-skar jag
2. Ja, han är mitt fa - sta slott Där jag mår så godt, så godt,
3. Om jag ej har öf - ver-flöd, All - tid har jag dagligt bröd.
4. Blir det stundom mörkt och kallt, Vet min Je - sus råd för allt.
5. Kom-ma hvad som komma vill, Jag är lyck-lig, glad och säll,
6. Är jag ic - ke lyck-lig, jag, Som har så i hvardags-lag.

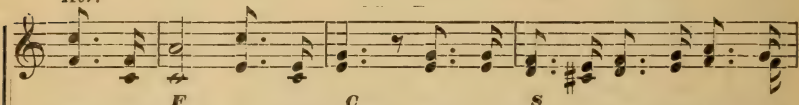

S C

Och Guds An - de vitt - ne bär, Att Guds barn jag är.
Där han från sitt ri - ka bord Mät - tar själf sin hjord.
Blir det slut jag sä - ger till Och får hvad jag vill.
Läg - ger jag blott bör - dan ner, Ser jag den ej mer.
Om jag blott på Je - sus ser, Se-gern han mig ger.
Hvad skall det ej blif - va se'n, Hemma hos min vän!

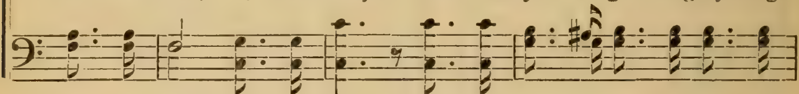

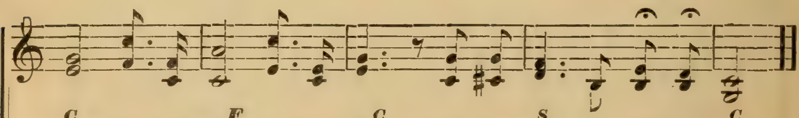
Kör.

F C S

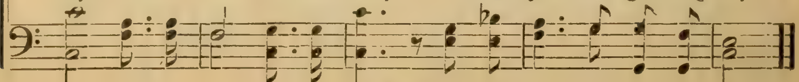
O hvad frid, o, hvad fröjd! En - dast Je - sus gör mig hjärtligt

C F C S C

nöjd. O hvad frid, o hvad fröjd! En-dast Je - sus gör mig nöjd.

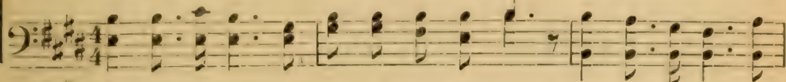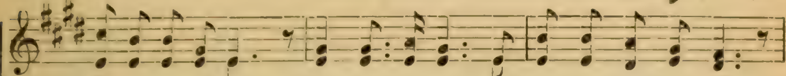

No. 240. Immanuel vår gäst.

III

1. Im-ma-nu-el, var du vår her-de, gäst, Så ha vi allt, som
2. Kom hit, min vän, och drick af lif vets flod, Så får du se och
3. Du kan för-gäf-ves bä-ra bro-dersnamn, För-gäf ves tro du
4. O, tänk på sjä lens möj-li-ga för-lis Och varning tag, så
5. Bil-jet-ten den är Lammets of-fer-blod; Har du den visst? så
6. O tänk, när vän-ner-na från öst och vest Där sam-las få till

gör en gladlig fest! Hvad det är godt att ha sitt allt i Gud,
smaka: Gud är god! Bort-lup-na själ, o skynda, ti-den går!
är i Herdens famn, För-gäfves lyss-na till om Lammets sår;
blir du verkligt vis! Snart kan du stå vid dö-dens mör-ka dal,
var vid gladligt mod! För den bil-jet-ten por-ten öp-pen står,
e-vig ju-bel-fest! Och när vi där ha sjun-git tu-sen år,
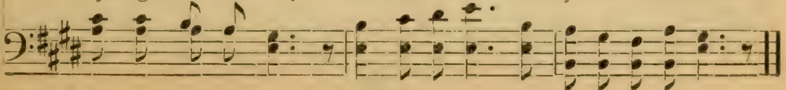

Och i Guds Lam sig fröjda som hans brud! Hvad det är godt att
Kom, törstig själ, Se, käl-lan öp-pen står! Bort-lup-na själ, o
För-gäfves tro, din väg till him-len går! För-gäf-ves lyss-na
Har du bil-jett till Lammets bröllopssal? Snart kan du stå vid
Och du, som Lammets brud, till bröllop går. För den bil-jet-ten
Står äm-net li-ka nytt om Lammets sår. Och när vi där ha

ha sitt allt i Gud, Och i Guds Lam, sig fröjda som hans brud!
skynda ti-den går! Kom törstig själ, Se, källan öppen står!
till om Lammets sår, För-gäf-ves tro din väg till himlen går!
dö-dens mör-ka dal, Har du bil-jett till Lammets bröllopssal?
por-ten öp-pen står, Och du, som Lammets brud, till bröllop går.
sjun-git tu-sen år, Står ämnet li-ka nytt om Lammets sår!

No. 241. Jesu intåg i Jerusalem.

I — Arranged.

1. O, kom och se det ma-je-stät På vä-gen till Je-ru-sa-lem! "O, Si-ons dot-ter, si, Din konung kommer ri-dan-de, Sakt-mo-dig, fat-tig, mild och blid, Up-på ås-nin-nans un-ga föl Till Si-ons ko-nungs stad."
2. Som fol-ket jub-lan-de drog fram, De palm-be-ströd-de vä-gen all Till ä-ra för sin Kung; De klä-derna för-u-tan knot Ut-bred-de fram-för mä-starns fot Och rop-te gladt af hjär tats grund I den-na hög-tids-stund.
3. I Her-rens tem-pel gick han in Och stöt-te kull de väx-lar'-skrin Och duf-vo-månglar's bord. "Guds hus ej röf-var-ku-la är, Nej, bö-nens of-fer-plats det är." Med gis-sel-tåg han dref dem ut; Se'n pri-ste bar-nen Gud.
4. Där kom-ma hal-ta, blin-da fram, Och al-la han sig ta-ger an, Han hjäl-per hvar och en. Men fa-ri-se och skrif-te-lärd, Att hå-na vo-re de i färd Som förr, dock bar-nens ju-bel-sång Nu hö-res än en gång.

Kör.

A E

Ho-si-an-na, Da-vids son! Ho-si-an-na Da-vids

A D

son!.... Väl-sig-nad va-re Da-vids son, Som

A E A E A

kom-mer i Her-rens namn. Väl-sig-nad va-re han!

No. 242. Stilla.

A. A. I N. L. Ridderhof.

D A D

1. Stil-la, då mör-ka sky-ar Fyl-la din him-mel opp,
2. Stil-la, då du vill dig-na Ne-der i ö-ken-sand!
3. Stil-la, då jämn är sti-gen, När den dig sy-nes lätt!
4. Stil-la hvar stund, och lyss-na Stil-la till vän-nens röst!
5. Och sist då slut är vä-gen, Och du har flo-den kvar,
6. Ty hur det stor-mar, bru-sar, Han öf-ver flod dig bär.

G E A D

Stil-la, när hjär-tat fyl-les Ut-af ett sa-ligt hopp!
Då kan han dig få bä-ra Fram med sin star-ka hand.
En-dast med blick på ho-nom Kan du då van-dra rätt.
Då kan du gläd-je spri-da, Då kan du gif-va tröst.
Slut dig i Je-su ar-mar, Stil-la i tro där var!
Se'n får du e-vigt jub-la Hem-ma hos Je-sus kär.

No. 243. Se Guds Lam!

E. G—n. I Arranged.

G A D G

1. Kom, kval-da själ, till kor - set fram, För-gråtna ö - ga, se
2. Ack se, ur mån-ga dju - pa sår Hans blod i strömmar flöt!
3. Här fann den stac-kars röf - va - ren En nåd så in - ner - lig;
4. Här syn - der-skan, en sa - lig dag, Fick kän-na Je - su frid;
5. O, då mig först min Je - sus fann Går al-drig ur min håg!
6. Jag är så glad, du kan ej tro, Hur lätt jag an - das ut!

C D G

Upp till det blö - dan - de Guds Lam, Som dog för syn-da - re.
Han grät och bad, som skrif - vet står; För dig sitt blod han g öt.
"I dag," så sa - de fräl - sa - ren, "Du va - ra skall hos mig."
Här jag blef frälst, ja, äf - ven jag, I väl - be-hag-lig tid.
Min syn - da - bör - da helt försvann, Jag aldrig mer den såg.
O kom, du blir så lyck - lig, o, Han kastar dig ej ut!

Kör.

G E Am D G

Ty re - ning fins för hvar - je själ, Och frälsning full och fri;

A D G

Och här den säm-ste syn - da - träl Kan frälst och sa-lig bli.

No. 244. Samla dem in!

Fanny J. Crosby. III Geo. C. Stebbins.

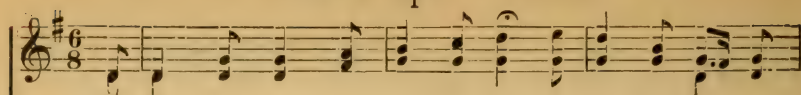
1. Sam - la dem in, ty än är det rum, Till den fest, som en Kung be - skär! O, sam - la dem in, låt hans hus bli fyldt, Och de ar - ma be - spi - sas där.
2. Sam - la dem in, ty än är det rum! O, be - dröf-vadt vårt hjär - ta slår Vid tan - ken, att mån-gen väl hör hans rop, Men hans ma-ning än - då för - smår.
3. Sam - la dem in, ty än är det rum! Hu-ru ma - nan-de Her - rens röst! O, sam - la dem in ut - i nå - dens hus Och till Fräl - sa-rens trog-na bröst.

Kör.

Ut då i värl - den Vä - gar och gär - den, Syn - da-res bo - nin - gar finn! Gå ut, gå ut, full af kär-lek gå Och sam-la de ar - ma in!

No. 245. Jesus af Nazaret går här fram.

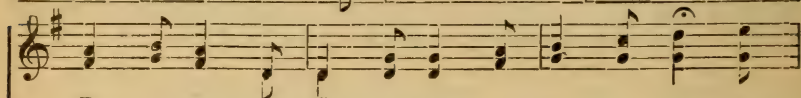
I

G

1. Hvi ha - star den - na ska-ran, säg, Så if - rigt brådskan-
2. Hvem är då han, som väc - ker opp I he - la sta - den
3. Ja, Je - sus, han som for - dom här Gick fram bland mö-dor
4. Han kom - men är! På hvar - je ort, Hans hel - ga steg vi
5. Kom hit, du som be - tun - gad är, Nåd, frid och hem dig
6. Men om du än hans rop för-smår Och all hans kär - lek

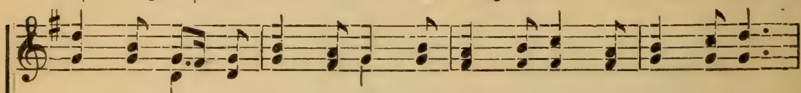

D G
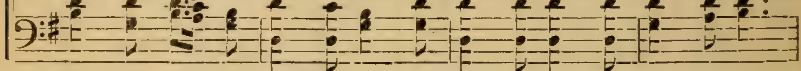
de sin väg— Hvad är som fängs-lar ho - pen så Att
så - dant lopp? Den främ - lin - gen, som på sin stig, Drar
och be - svär; Och lä - ke - dom hvar-hälst han gick, Den
haf - va sport. Han stan - nar vid vår trö - skel, ja, Går
bju - des här, Du, som från Fa - dren fjär - ran går; Vänd
från dig slår, Han snart från dig be - dröf - vad far, Och

D G D G

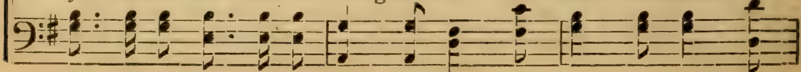
dag - li - gen med un-dran stå? Hör ska-ran sva - rar all- var-sam:
mas - sor na att föl - ja sig? Hör å - ter ska - ran all- var-sam:
sju - ke, döf - ve, la - me fick. Den blin-de glad-des vid hans namn:
in och vill här bo-ning ta. Ty ro - pa vi nu gladt hans namn:
om, tag mot den nåd du får; Du fre - sta de, här fin - nes hamn:
tvif - lans rop får in - tet svar. "För sent! för sent! o sorg och skam:

Em A D G

"Je - sus af Na - za-ret går här fram." Hör ska - ran sva - rar
"Je - sus af Na - za-ret går här fram." Hör å - ter ska - ran
"Je - sus af Na - za-ret går här fram." Den blin - de glad - des
"Je - sus af Na - za-ret går här fram." Ty ro - pa vi nu
"Je - sus af Na - za-ret går här fram." Du fre - sta - de, här
Je - sus af Na - za-ret har gått fram." "För sent! för sent! o

D G
all - var-sam: "Je - sus af Na - za - ret går här fram."
all - var-sam: "Je - sus af Na - za - ret går här fram."
vid hans namn: "Je - sus af Na - za - ret går här fram."
gladt hans namn: "Je - sus af Na - za - ret går här fram."
fin - nes hamn: "Je - sus af Na - za - ret går här fram."
sorg och skam! "Je - sus af Na - za - ret har gått fram."

No. 246. Den nya sången.

I

N. Frykman, used by per.

D A G
1. Je - sus, ditt namn vill jag pri - sa, Du som har los - sat min
2. Träldomens tid är för - gån - gen, Fri-den nu bor i mitt
3. Glad vid min harpa jag sit - ter Un der den e - vi - ges
4. O, att, min Je - sus, jag kun - de Dig för all värl-den be-
5. Ängs-li - ga hjär-ta som li - der, Tänk på din Je - sus, och
6. När mi - na da - gar för-svun - nit Här på den öds-li - ga

D G D
tun - ga, Ty blott om dig vill jag sjun - ga,
hjär - ta, Nå - den för - drif - vit all smär - ta,
skug - ga, Kär - le - kens regn - sku - rar dug - ga
pri - sa; O, att båd' då - rar och vi - sa
bi - da Tätt vid hans huld - ri - ka si - da,
stran - den, Far jag till him - mel - ska lan - den,

1 2
A D A D
Lär mig att lof-sjun-ga dig. Lär mig att lofsjunga dig.
Lycklig i Je - sus jag är. Lycklig i Je-sus jag är.
Mildt i min fri - gjor-da själ. Mildt i min frigjorda själ.
Vis-ste hur ljuf-lig du är! Visste hur ljuflig du är!
Snart han dig gläder i - gen. Snart han dig gläder i - gen.
Bätt-re där klingar min sång. Bättre där klingar min sång.

No. 247. Fadershuset.

G. F. J.
Capo d'astro på 1sta bandet.

I

Geo. C. Stebbins.

1. O fa - ders - hus där-of - van, Hvars por-tar öpp - na stå;
2. Af e vig dag upp-ly - sta Ses an - let' strå - la där,
3. O fri - dens skö - na bo - ning Ej bygd af män-sko - hand!
4. Och snart en dag skall stån - da En hög - tid stor hos Gud,

Mot dig mitt ö - ga blic - kar Som ör - nens mot det blå!
Hvars sol så of - ta skym-des Af mör - ka sky - ar här.
Hur ljuf din ro för an - den Från ö - de, stor - mig strand!
Då han till jor - dens da - lar På bar - nen sän-der bud.

Till dig min Je - sus fa - rit Att rum be - re - da mig,
Ty den som dig har hun - nit Ej kän - ner sorg och nöd;
När fräl - sta ska - ran sam - las In - om din mur en gång,
Då slut är strid och suc - kan, Då tor - kad är hvar tår,

Och skall snart komma å - ter Att fö - ra mig till sig.
Och in - om di - na por - tar Ej väl - jes synd och död.
Hur skall då di - na sa - lar Gen-lju - da af dess sång!
Och e - vig ro i Sa - lem Hvaren - da pil - grim får.

Kör.

Från hyd-dan här jag läng - tar Hem till min fa - ders hus.

F♯m B E
När får far - väl jag sä - ga Till ö - ken sti - gens grus?

No. 248. Jesus vill frälsa dig.

Innerligt. III Arranged.

G C G D
1. Hör, du frid - lö - sa, tröt-ta själ, Je - sus vill fräl-sa dig.
2. Ar - ma barn, till din Gud vänd om, Je - sus vill fräl-sa dig.
3. Kom med allt, som ditt hjär-ta tär, Je - sus vill fräl-sa dig.
4. Dy - ra själ, säg, hvi drö - jer du? Je - sus vill fräl-sa dig.

G C G D G
Hör du suc - kan-de syn-da - träl, Je - sus vill fräl-sa dig.
An - den, bru-den dig ro - pa: kom! Je - sus vill fräl sa dig.
Kom så u - sel och svag du är, Je - sus vill fräl sa dig.
Her - rens äng - lar dig vän-ta nu, Je - sus vill fräl-sa dig.

Kör.

G A D G
Kom, kom just nu till kor-sets fot, Här för din nöd det fin - nes bot;

C G D G
Je-sus med glädje dig tar e - mot— Je - sus vill fräl-sa dig.

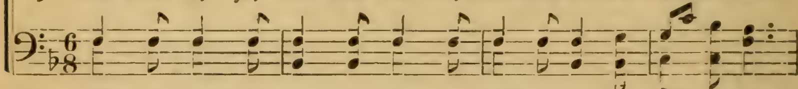
No. 249. Kvällen skymmer.
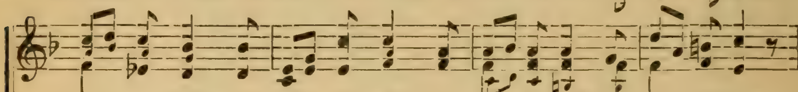
M—t.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.

E A E A B E

1. Kväl-len skymmer; öf - ver he - den Skuggorna ses läg - ra sig;
2. Du till hyd - dan styr ju ste - gen För att kun-na hvi - la ut,
3. El - ler ir - rar du må - hän - da Frid-lös, långt i fjärran land,
4. El - ler kan - ske tvif - len hål - la Fast din själ i si - na garn?
5. Där fins ro, ja, där fins hvi - la, Men den fin-nes en-dast där.

F♯m B E F♮ Högt B

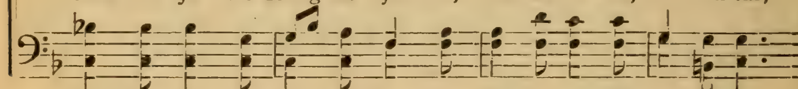
Him-lens fåg - lar si - na re - den Sö - ka för att hvi - la sig,
Då du plöjt och sått på te - gen Och ditt dagsverk gjort till slut.
Tve- kan -de att å - ter - vän - da, Tärd af li - del-ser-nas brand,
Kan-ske sa - tan får dig sål - la, Fast du är den högstes barn?
Tröt - ta barn, till klip-pan i - la, Som för e - vigt grun-dad är!

B E F♮ Högt B

Sko-gens vild-djur si - na nä - sten Sö - ka upp. Säg, hvart flyr du,
Men har du ock ro för an - den Som af e - vigt ursprung är?
Till den fa - der, som hörs kal - la: Gif mig, son, ditt hjärta, att
Hvar du är, och hur du kän - ner, Lyssna dock till Je-su röst,
Gråt vid Je - su stung-na hjär - ta, Likt Ma-ri - a, fritt din tår,

E A E F♮ B E

Män'-sko-barn? Så mån-ga fä - sten Bjudas sjä-len. Sva-ra nu!
Kän-ner du den fa-ders - han-den, Som dig hjälper, lyf-ter, bär?
Ej för e - vigt du må fal - la Ut - i dö-dens hem-ska natt!
Då han bju - der si - na vän - ner Att få hvi-la vid hans bröst.
Det skall lin - dra all din smär - ta; Där du ro för e - vigt får!

I duett, sjunger alten de små noterna; i kvartett de stora.

No. 250. Möts vi då?

I

1. Sko-la vi väl al-la mö-tas Bort-om Jor-dan-flo-dens brus
2. Få vi mö-tas i den ham-nen Ef-ter stormar, sorg och pust?
3. Mö-tas vi ut-i den sta-den, Som vid lif-vets kla-ra älf
4. Där de å-ter-lö-stas lof-sång Höjs i ljuf-lig har-mo-ni,
5. Få vi mö-ta vå-ra kä-ra, Som här rycktes ur vår famn,
6. Få vi mö-ta Herren Kri-stus, När han hämtar hem sin brud?

Och med al-la frälstas ska-ra e-vigt bo i fri-dens hus?
Få vi mö-tas, ka-sta an-kar Vid den skö-na himlens kust?
Är med jas-pis, guld och pärlor Bygd ut-af vår Fa-der själf?
Och allt ska-padt in-för tro-nen Stämmer upp sin me-lo-di.
Se dem där ut-i för-kla-ring, Hö-ra ut-af dem vårt namn?
Få vi slu-tas i hans ar-mar Och för e-vigt lof-va Gud?

Kör.

Möts vi då? Möts vi då? På den an-dra si-dan flo-den?
Få vi mö-tas bortom flo-den, Dit ej nå-gra stormar nå?

No. 251. Liljan uti dalen.

Capo d'astro på 1sta bandet. III

E A E
1. Jag har en vän i Je - sus, han all-ting för mig är, Bland mång'
2. Han all min smär-ta ta - git, och all min synd han bar, Ut - i
3. Han al - drig mig för-skju - ter och ej för-glömmer här, Då i

B E
tu-sen är han kä - rast för min själ. En lil - ja ut - i da - len i
fre-stel - sen han hjäl-per som han sagt. Jag allt för honom lämnat, allt
tron jag lef-ver och hans vil-ja gör. En eldsmur rundt omkring mig, han

A E B E
ho-nom jag nu ser, Han från all min synd mig tvår och re-nar väl.
som mig kä rast var; Han mig frälst och mig beva-rar med sin makt.
är mig all - tid när; Mig i or - det trö-star, där hans röst jag hör.

A E
I sorg han är min glä - dje, min trö - sta - re i nöd, I
Om al - la mig förskju - ta och fre stel-sen blir svår, Dock
Så tå - gar jag till ä - ra mot här - lig - he-tens land, För

B E
lif-vets al - la skif-ten ock mitt stöd.
är jag trygg i Je - sus år från år.
det - ta hem min själ nu står i brand!
} Han är lil-jan ut - i da- len,

A E B E

Ja morgonstjärnan klar, Och min själ i ho-nom nu sin glä-dje har.

No. 252. Jesus låt din rädda dufva.

L. S. I

G D G

1. Je - sus låt din räd - da duf-va Å - ter hvi - la ut hos dig!
2. Fär-den är så full af fa - ror Vägen—ack, den är så smal,
3. Up-pe - håll och stärk då mo-det, Såsom du det en-sam kan.
4. Låt din an - de städ - se le - da Al - la mi - na fö - re - tag!
5. Låt ej syn - den, låt ej flär-den Söf-va och be - då - ra mig;
6. Gör mig stil - la, gör mig stil - la, Göm mig djupt i di - na sår,

D A D

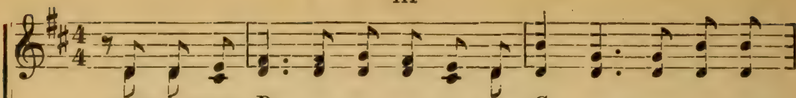
Den-na jord har in - gen tuf - va, Där hon trygg kan hvila sig;
Och på sa - tans mån - ga sna-ror Är det aldrig nå - got tal,
Lär mig stän-digt se på blo - det, Som för mi-na syn-der rann!
Ack, jag kan ej själf mig fre - da För mitt kött en en da dag.
Ack, för he - la, vi - da värl-den Vill jag ic - ke mi-sta dig!
Där kan det ej gå mig il - la, Hur det än i värl-den går.

G C G D G

Och hon längtar, och hon läng-tar Hem från ök-nens mör-ka stig.
Och så bär det, och så bär det Slut-ligt ge - nom dö-dens dal.
Ack, det blo-det, ack, det blo-det, Hvar - i lif och frid jag fann!
Kom, o Je - sus, kom o Je - sus, Var min kraft, ty jag är svag!
Du al - le - na, du al - le - na Fö - rer mig den rät - ta stig!
I det nä-stet, i det nä - stet Ack, hur väl din duf - va mår!

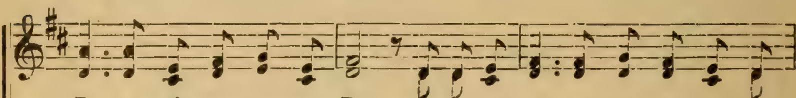
No. 253. Den rike mannen och Lasarus.

III

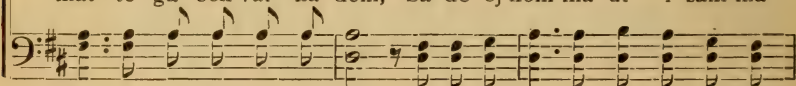

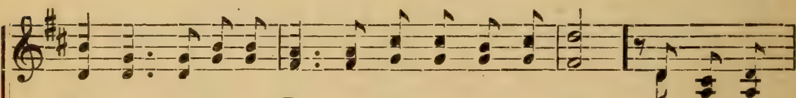
1. Den ri - ke man - nen lef - ver ut - i flär - den, Och i så
2. Men, o, där - u - te står i kväl-lens tim - ma En fat - tig
3. Men hvar-för suc - kar det i ge - nom da - len? Jo, ty ett
4. Den ri - ke man - nen ro - par i sin smär - ta: "O, fa - der
5. "Ack sänd då La - sa - rus hem till de mi - na, På det han

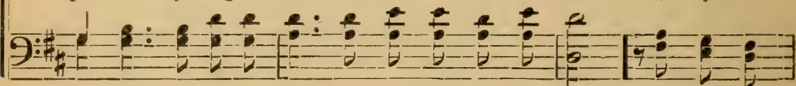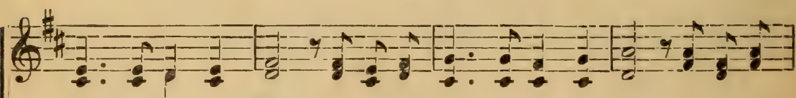

fi - na klä - der prå - lar han, Och där-för ock - så i den sto - ra
La - sa - rus i hun-gers-nöd, Och me-dan gä-ster - na i sa-len
hjär - ta bri-ster u - tan hopp, Och öfver trap-por-na till som-mar-
A - bra-ham, för bar-ma dig! Sänd La-sa - rus, som hvi-lar vid ditt
måt - te gå och var - na dem, Så de ej kom-ma ut - i sam-ma
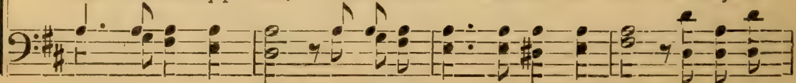

värl-den Han fi-ras som en stor och ä - del man. Ty sorg - lös
stim-ma, Han sjun-ker ned vid dör-ren och blir död. Men lyss! Det
sa - len Går dö-den med den svar-ta ki - stan opp. Nu är det
hjär - ta, Att med en drop-pe vat - ten lä - ska mig."—"O, nej, min
pi - na, Ty sorg löst lef - va mi - na brö - der fem."—"O, nej, skall

än - da till sin död, Han fros-sar jämt i öf - ver-flöd, Och hjär-tat
su - sar öf - ver byn, Och pal-mer vif - ta ut - i skyn, Och lif-vet
slut på glam och dans; Men blin-da värl-den u - tan sans, Till graf ven
son, kom nu i - håg, Att La-sa - rus vid dör-ren låg. Nu hug-nas
än en död upp - stå, De sko-la ic - ke tro än - då." Då höjs ur

G D A D
slår sin drömmande ly - rik Vid få-gel-sång och jublande mu-sik.
strömmar genom hvarje läm: "Kom hem, du sjuka trötta barn, kom hem!"
föl-jer under pomp och ståt; Men där bort-om är natt och kval och gråt.
han, och se, nu pi nas du, Och det-ta allt kan ic ke än-dras nu." -
lå - gor-na ett varningsrop: Be-sin - na dig, du ar-me, blinda hop!

No. 254. Guds rike först.

S. L. I N. L. Ridderhof.

C S C
1. Mången fröjd som världen gif -ver, Lik-nar sommarns fa - gra ros:
2. Mången, som i värl - den sök - te Lyc - ka, samvetsfrid och fröjd,
3. Mången ir - rar än på he - den Städs' förföljd af in - re kval
4. Bro-der, du, som än - nu i - lar Tanklöst syndens mör ka stig,
5. Ty det fins ett fa-ders hjär - ta Och en öp - pen fa-ders-famn,
6. Där är lyckans rät - ta käl - la; Skyn-da dit och släck din törst,

Am F E
Tju-sar för en tid, men svin-ner Has - tigt bort och flyr sin kos;
Blott sin o - frid där-med ök - te Och blef al - drig fullt för-nöjd.
Och af min-nen från ett E - den I en sol - ljus, stil - la dal.
Ja - gad ut - af lu - stans pi - lar, Lyss-na,— än fins hopp för dig.
Dit en-hvar från sorg och smär-ta I - la får i Je - su namn.
Me - dan än dess flö - den väl - la, Ty det står: Guds ri - ke först!

C E Am F C S C
Läm - nar sorg och tom-het blott Kvar i hjär - tat se'n den gått.
U - tan hopp och u - tan stöd Bar det hän mot and - lig död.
In - gen vän - lig stjär-na ler, Och det mörk-nar mer och mer.
Än - nu lju - der: Hvem som hälst Kan från syndens makt bli frälst.
Där skänks läk'dom, där skänks tröst Åt hvart sar gadt män-sko-bröst.
Allt hvad du be-höf - ver mer Hvar - je dag din fa - der ger.

No. 255. Hemlandsklockan.

Fred Bloom. III Arranged.

D A
1. Hör, hur kloc - kor-na rin-ga ut - i höjd, Hvilken tju - san - de,
2. Här på jor - den är sor - ger u - tan tal, Här man äl - skar, man
3. Dock hur skönt att få sjun-ga äf - ven här, Sångens to - ner gör

D G A D
här - lig musik! Från den gylle-ne stad, Där hvar tunga är glad Klingar
grå-ter och ber; Ö-gat fuk-tas af sorg, men i him-melens borg Inga
vä-gen så ljus. Därför sjung som du kan, sjung om honom som vann åter-

A E A D G A
sån - gen som in - gen är lik; Hemlandskloc - ka jag äl - skar hvar
fuk - ta - de kin - der man ser. Där är gläd - je och sång, där är
lös - ning för dig hos vår Gud. Hemlandsklockan skall lif - va din

D A D
ton, Du ger bal - sam till sar - ga - de bröst, Ty de kom - ma di-
ljus, Där man sjunger i skön har-mo - ni; Dock hit ner klin-gar
håg Un-der jord - lifvets van-dring så lång Tills du sa - lig går

G D A D
rekt i-från Guds tron Och de skingra hvart moln, ger mig tröst.
e - kot från Guds hus Sä-gan-de: här är sor - gen för-bi.
öf - ver Jor-dans våg Och får sjun - ga i äng - lar - nes sång.

Kör.

Sjung, o sjung.......... med fröjd och gam - man; Stämmen
Sjung, o sjung, ja sjung med fröjd och gam - man,

in........ i änglars sång, Snart för dig.... det ringer
Stämmen in i äng-lars sång, ja änglars sång; Snart för dig, ja snart det

sam - man ut - i him - - - melen en gång............
rin - ger sam man ut - i him - len, ut - i him - me - len en gång.

No. 256. Den himmelska sången.

(Sjunges som no. 255.)

1. Hvilken sång, hvilket jubel uti höjd,
Huru harporna klinga med makt!
Härligt tonar Guds lof i det himmelska hof
Till hans ära som frälsning oss bragt.
Genom jordlifvets sorger och natt
Tränga himmelska strålar af ljus;
Änglasången om hjärtat griper fatt,
Och vi rikta vår blick mot Guds hus.

Kör. Hör du stundom ej ett eko utaf änglaskarans sång?
Fann det ej uti ditt hjärta ändå genklang någon gång?

2. Stämmen in, frälsta skaror, stämmen in
Uti änglarnes jublande sång!
Bären tackoffer fram till det slaktade lam,
Som den fallne uppreste en gång.
Om så änglarne lofsjunga Gud,
Böra vi då ej instämma med?
Hör ett himmelskt och träget maningsbud
I de toner som tränga hit ned. Kör.

3. Här är gråt, här är klagan utan mått.
Hvilket ve i den skärande sång!
Men i sorgernas dal från den skimrande sal
Höres tonernas brusande gång.
De tillföra den hopplöse hopp
Och en himmel af sällhet och frid.
Upp till hvilken ej missljud tränga opp,
Och där slut är all jordlifvets strid. Kör.

No. 257. Jesusnamnet.

C. A—n. I C. Anderson. Arr.

1. O, hur ljufligt Jesus-namnet klingar För en pilgrim här i tidens natt! Liksom balsam uti sår det bringar Lisa, hvila och gör hjärtat gladt.
2. Under stundom när af sorg betungad Och af oro hjärtat uppfyldt är, O! hvad detta namn ger själen hugnad, Öppnar vägen genom allt besvär.
3. Och när fiendernas härar larma Detta namn är trygghet, ja en skans, Som står fast när andra fästen ramla Och allt välde, som på jorden fans.
4. Må då alltid min åstundan vara, Jesu namn att prisa hvarje dag, Ty det hjälper mig uti all fara Och att lefva här till Guds behag.

Kör.
Ljufliga namn, min säkra hamn, Är
Ljufliga namn, min säkra hamn,

Je - sus, det är allt för mig. Ljufliga namn, ... min sä-kra
Ljuf li-ga namn,

hamn . . . . Är Je - sus, det är allt för mig.
min säk-ra hamn

No. 258. Ära ske hans namn.

E. A. H. III J. H. Stockton.
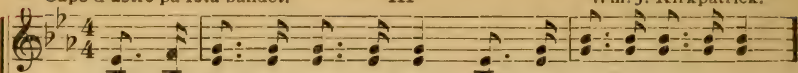
1. När in - för Herren jag böj - de mig, Ro-pan - de: Je - sus, förbar ma dig! Då till sitt hjär - ta han tryckte mig. Ä - ra ske hans
2. När in - för Herren i bön jag låg Och i min ån-gest till Je - sus såg, Då vardt jag ren i den purpurvåg. Ä - ra ske hans
3. Dyr - ba - ra käl - la mot synd och men, Du är min glädje, min fröjd al - len; Je - sus mig re - nar och håller ren. Ä - ra ske hans
4. Kom till den käl-lan, kom, hvarje själ! Stör - ta där - i, och si, allt blir väl; Je - sus dig frälsar från allt ditt kval. Ä - ra ske hans

Fine. *D. S.*

namn! Ä - ra ske hans namn! Ä - ra ske hans namn!

No. 259. Möt mig där.

Capo d'astro på 1sta bandet. III Wm. J. Kirkpatrick.

D

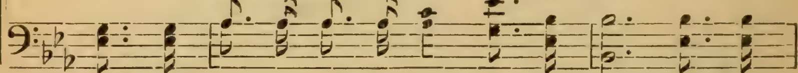
1. När som lif - vets stor - mar flytt, Och ett land för e - vigt nytt
2. Då vid ti - dens si - sta natt Lif - vets far-kost lyckligt satt
3. Då jag får till Lam-met gå För att lifvets kro-na få

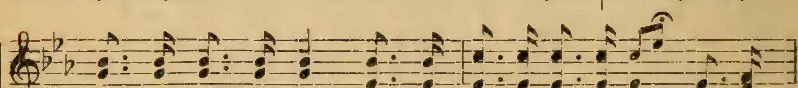

G D A

Bör - jar upp - gå för min syn, möt mig där! Hvar - est
Mig på Ka-naans säl - la strand, möt mig där! När jag
Ut - i him - lens fröj - de - sal, möt mig där! Och då

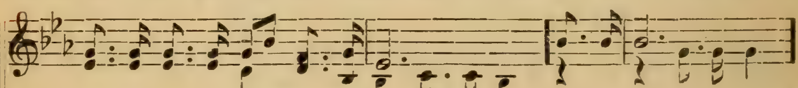

D G

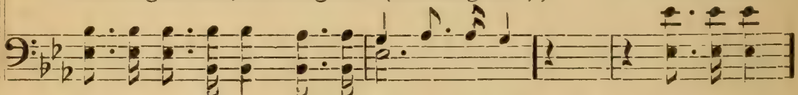
Gud är so - len själf, Och där lif-vets kla-ra älf Fly - ter
fo - ten tryc - ka får Ut - i Je - su eg - na spår; Säl - la
se - ger pal - men skön Räc-kes mig som nå - de- lön, O, jag
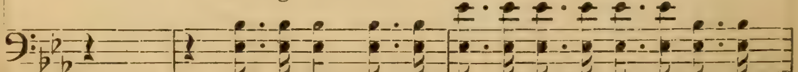

D A D

fram så underbar, möt mig där! (Möt mig där!)
dag, ack sälla dag, möt mig där! (Möt mig där!)
beder dig så ömt, möt mig där! (Möt mig där!)
Möt mig där!
Möt mig där!

Möt mig där! In - vid lifvets träd som blommar, Möt mig
Möt mig där!

A D G
där! Hvar blod-tvagna skaror stå Och på him-la-har-por slå,
Möt mig där!

D A D
Samt i hvi - ta klä - der gå, Möt mig där!
Möt mig där!

No. 260. Herre, oss enhvar välsigna.

Öfvers. af C. A--n. III

D G D G D G E A
1. Her-re, oss en - hvar väl-sig - na, Hjär-tat fyll med fröjd och frid.
2. Vi hem-bä - ra pris och ä - ra För din frälsnings glada bud,
3. Och när hem-bud vi få hö - ra Kal - la oss att läm-na här;

D G D G D G E A
Låt enhvar din kär-lek ä - ga, Nå-den pri - sa högt all - tid,
Må den mån-ga fruk-ter bä - ra Hos din här ut - val - da brud.
Äng-lar oss på vin - gar fö - ra För att e - vigt va - ra där.

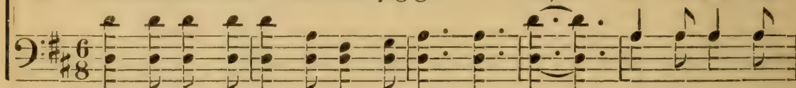
D G D A D
Veder-kvick oss, ve-der-kvick oss Ut - i det - ta ö - ken-land.
Må din an - de, må din an - de All - tid va - ra di - na när.
Må vi re - do, må vi re - do Va - ra då att re - sa hem.

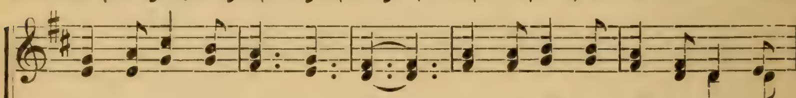
261. Hvar som hälst med Jesus.

Öfvers. af N. G. H. III D. B. Towner.

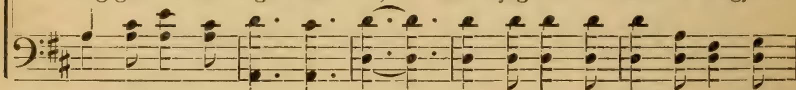

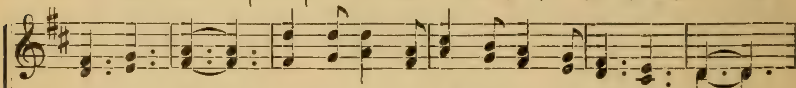
D G D A D A
1. Hvarsomhälst med Je-sus kan jag sä - kert gå, Hvarsomhälst i
2. Hvarsomhälst med Je-sus, ej jag en - sam är, Svi - ka vän-ner
3. Hvarsomhälst med Je-sus kan jag gå i ro, När de mör - ka
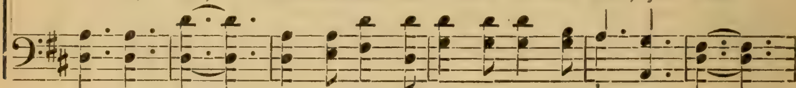

D G D
värl-den han mig le - da må; Hvarsomhälst han saknas, vissnar
mig, så är han huldt mig när; Om han le - der ge-nom mör- ker
skug-gor när-ma sig mitt bo; Snart jag vak-na skall en fri-gjord

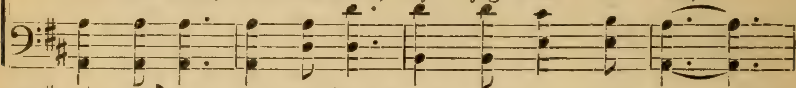
A D G D A D
fröj-der all', Hvarsomhälst med Jesus ej jag rä - das skall.
ge - nom ljus, Hvarsomhälst med Jesus är ett lof-vets hus.
Je - su lem, Hvarsomhälst med Jesus blir ett hem, ljuft hem.

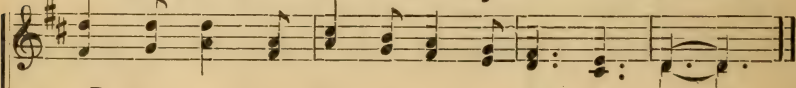

Kör.

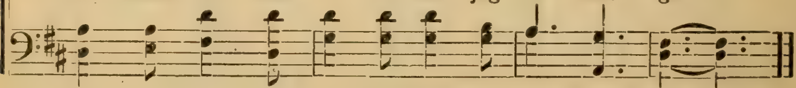

A D E A
Hvar-som-hälst, hvar-som-hälst, ej jag fruk - ta må,

D G D A D
Hvar - som - hälst med Je - sus kan jag sä - kert gå.

No. 262. Frälst till det yttersta.

W. J. K.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Wm. J. Kirkpatrick.

1. Frälst till det yt - ter - sta, pris ske Guds Lam, Som ryckt min
2. Frälst till det yt - ter - sta, fräl - sa - ren kär Sä-kert mig
3. Frälst till det yt - ter - sta, ljuf - va be - hag; Förr var det
4. Frälst till det yt - ter - sta, fröj - de - fullt sjung Ditt hal - le-

själ i - från syn - der och skam! An - dens för - viss - ning jag
le - der för - va - rar och bär. O, hu - ru godt att på
mör-ker, men nu är det dag, Him - me - len öp - pen i
lu - ja till Je - sus, vår kung! Räd-dad för all - tid, ut-

har där - in - om; Blo-det mig re - nar, bort - ta - ger all dom.
Her-ren be - ro, Och i hans skö - te be - stän - digt få bo.
fjär-ran sig ter, Städs för min trosblick min ko - nung jag ser.
ko - rad till brud, Re-nad från syn-den—o, pris va - re Gud!

Kör.

Frälst, frälst, frälst till det yt - ter-sta! Frälst, frälst, o Gud, jag är din!
Frälst, frälst, frälst till det ytter-sta, Kost-li-ga pär - lan är min.

No. 263. Under korsbaneret.

III W. A. Ogden.

Kör.

Kri - sti kors-ba - nér.
Kri - sti kors-ba - nér.
Kri - sti kors-ba - nér.

Se . . . . den lil - la hä - ren,
Un - der Je - su Kri - sti fa - na

Hör . . . . den gladligt sjun - ga, sjun - - - ga ho - si-
Hör den lil - la käm-pa - hä - ren, Hör den sjun - ga

an - - na Un - der Je - su Kri - sti kors - ba - nér.
ho - si - an - na

No. 264. Den gode herden.

N. L. R., efter engelskan. III Rossini. Arr.

1. Se, där den go - de her-den står, O, hvil - ken älsk-lig bild.
2. "O, låt dem komma!" ro-par han, Ej un - dan-träng de små;
3. Kom hit mitt lam, jag bä - ra vill Dig på min skuld-ra stor,

Hör, hur han till sin öpp-na famn Små lammen kal - lar mild.
Nej, hell-re hjälp ett li - tet lam, Att snart det komma må.
Du skall få hvi - la vid mitt bröst, Och stanna där jag bor.

No. 265. Hvart han går jag följer.

W. A. O. Öfvers. af N. G. H. III W. A. Ogden.

E A E B
1. Fa - sta och dy - ra stå Guds löf - tes-ord, Dy - ra - re än
2. Skön är den kärleks-eld, Je - sus har tändt, Ljuf-va - re än
3. Hö - ren hans kärleksord: "Kommen till mig!" Tröt-te och be-

E B E
nå - got budskap hördt än på jord, Rent Kri - sti sin-ne var,
nå - gon kär-lek män - ni-skor känt; God mot den vils-ne och
tun-ga - de, ljuf ro fins för dig; Tro på hans löf-tes - ord,

A E B E B E
synd-fri hans stig, Han ex-em-plet sto - ra är, ja, mönstret för mig.
tro-fast i sig Han ex-em-plet sto - ra är, ja, mönstret för mig.
trygt det dig bär, Stöd dig på din fräl - sa - re och räd-dad du är.

Kör.

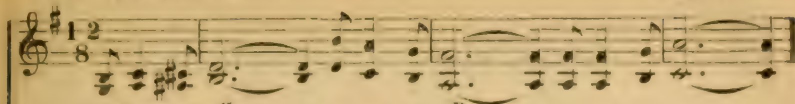
A E
Hvart............. han går jag föl - - - - jer,
Hvart han går jag föl - jer, Hvart han går jag föl - jer,

1 2

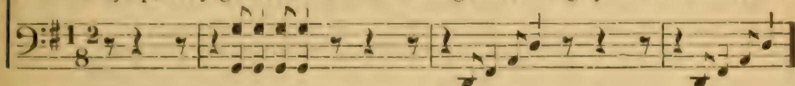
B E B E
Föl - - jer vä-gen fram, Följer hvarje dag Guds Lam.
Följer vägen fram, ja, Följer vägen fram.

No. 266. Ditt ord, o Gud.

Öfvers. af C. A--n. *Duett.* I A. F. Myers.

1. Ditt ord, o Gud,.... är kärt för mig,..... En lyk-ta på.......
2. O hjälp, att jag...... till ditt be-hag...... Dig tjä-na må.......

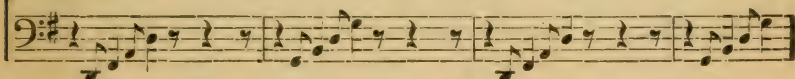

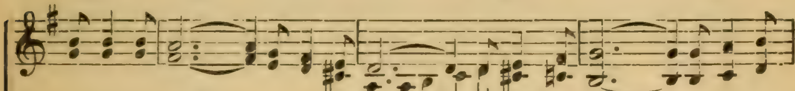
min vandringsstig.... Som ly-ser upp..... den mörka natt Och gör hvart
för hvar-je-dag;.... Att af din san - nings dy-ra ord.... Din vil-ja

sorg - set hjär-ta gladt.... När skuggor skym - ma vägen här.....
må .... i mig bli spord... Låt, Herre kär,.... på vandringen....

Och dystert allt omkring mig är..... Var du mitt skydd, o Herre
Din An-de god,... hugsvalaren,..... Led-sa - ga mig.... hvarhälst det

kär,.... Och led mig på.... den smala väg,.... Den smala väg.....
bär.... Tills jag når må - let of-van där,.... Ja, of-van där.....

No. 267. Vi tåga till Sion.

Isaac Watts.
Öfvers. af C. A—n.

Robert Lowry.

1. Du folk som äl - skar Gud, Kom gör ditt ju - bel kändt. Stäm in och sjung i har - mo - ni, Stäm in och sjung i har - mo - ni en sång in - för vår Gud, En sång in - för vår Gud.
2. Må ty - sta va - ra de Som al - drig kändt vår Gud, Men bar - nen till all ä - rans kung, Men barnen till all ä - rans kung, Må hö - ja ju - bel-sång, Må hö - ja ju - bel - sång.
3. Och e - kot af vår sång Re'n hörs från Si - ons höjd Förr - än vi hin - na him-lens stad, Förr-än vi hin - na himlens stad Och på dess ga - tor gå, Och på dess ga - tor gå.
4. Låt klin - ga högt vår sång; Ej vatt - nas må vår kind. Vi tå - ga gladt på lam-mets stig, Vi tå- ga gladt på lam-mets stig Upp till ett bätt - re land, Upp till ett bätt - re land.

En sång in-för vår Gud, En sång in - för vår Gud.
Må hö - ja ju - bel-sång, Må hö - ja ju - bel - sång.
Och på dess ga-tor gå, och på dess ga - - tor gå.
Upp till ett bätt-re land, Upp till ett bätt - - re land.

Kör.

Vi tå - ga till Si - on, Skö - na och här-li - ga Si - on, Vi

Used by per.

G C G D G
tå - ga uppåt till Si - on, Guds skö-na och här - li - ga stad.

No. 268. Då skall jag vara nöjd.

Öfversatt af N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III T. C. Neal.

E B
1. När jag upp-vak-nar på den morgon skön, Då al-drig mer de.
2. När jag ser Gud i här-lig-hetens glans; När han om-fam-nar
3. När jag skall mö-ta släkt och vänner kär' Till hjärtat tryc - ka
4. När jag ser Je - sus som vardt död för mig, Hans an-le - te så

E A
mörknar, O hvad lön! Och e - vig dag blir sjä - lens ljuf - va rön,
mig ty jag är hans, Och jag ser all nåds ri - ke - dom som fans,
dem i hö - gre sfer, Och se Guds tro-fast - het be - vi - sad där,
skönt e - vin-ner-lig, I tack och lof-sång hjär - tat yt - trar sig,

Kör.

E B E
Då skall jag va - ra nöjd. Då skall jag va - ra nöjd,

B E A E B E
Då skall jag va-ra nöjd, Då skall jag va - ra nöjd, Då, ja då.

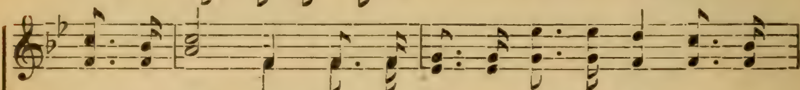
No. 269. Seger.

C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. III C. Anderson. Arr.

A E A
1. I tri - umf vi tå - ga fram Med vår kung af Ju - da stam
2. Vi ej fruk - ta oss ett grand Fast nog mörknar det i-bland
3. Där -för glad-ligt sjun - ga vi, Trots allt mörkrets ra - se - ri,

E A D A
Främst i té - ten, O - trons fä - sten fal - la ned, Sa - tan
Up - på sti - gen, Se - ger - kro-nan, här - lig, skön Vin-kar
Sång om se - ger, Ty den är på för- hand vår, När vår

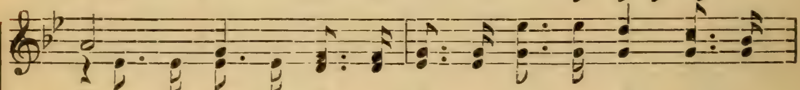

Kör.

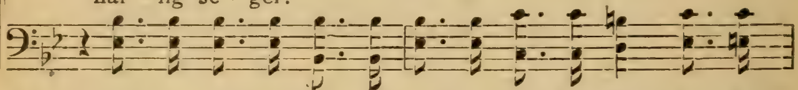

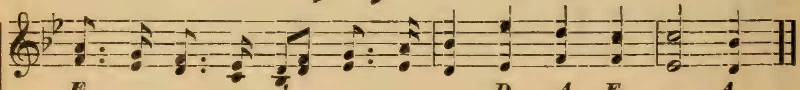
B E A A
ry - ter och är vred I för - tre-ten. } Härlig se - ger! Här- lig
re-dan så-som lön Ef- ter striden. } Här-lig se - ger!
Je- sus med oss går, Här-lig se- ger! }

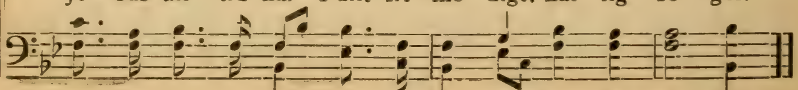

D A D A
se - - ger! Vi be - gyn - na sjun - ga här, Med vår
här - lig se - ger!

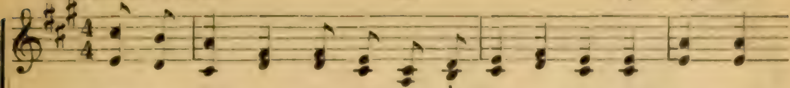

E A D A E A
Je - sus all - tid när Fullt fri - mo - digt: här - lig se - ger.

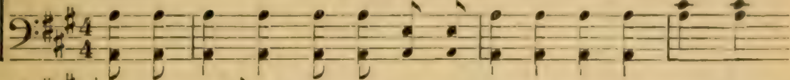
No. 270. Välsignelse för mig,

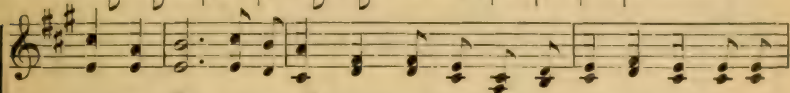
Henrietta E. Blair.
Öfversatt af N. L. R. III W. J. Kirkpatrick.

A

1. En full-kom - lig re-ning fins i Je - su blod, Det fly - ter
2. Jag är frälst och re - nad ut - i blo-dets saft Som jag i
3. Je - su blod be - va - rar mig från syndens makt Är hjär - tats
4. Där är e - vigt lif i Je - su dy - ra blod Och fritt det

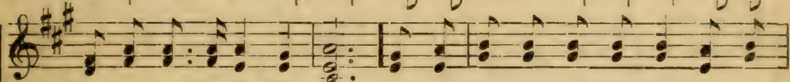

E A

fritt för dig, Där är frälsning full ut - i den rö - da flod Och väl-
tron nu ser, Jag nu hvi - lar trygt i - ge-nom Je - su kraft Och i
me - lo - di, Jag har lagt min bör-da ned, som Je-sus sagt, Vid hans
flö - dar än. Nu min själ sig fröjdar med ett him-melskt mod Ty Guds

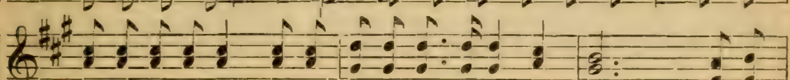

D A E A E

sig-nel-se från Gud för mig.
kärlek han e-mot mig ler.
föt-ter, och nu är jag fri.
Son är nu min bä - ste vän.

Ljuf väl-sig - nel-se för mig, Ljuf väl-

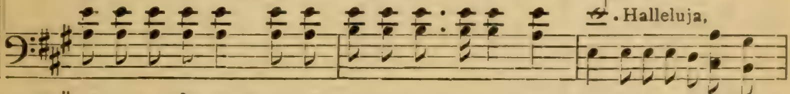

A E

sig-nel-se för mig; Ja, väl-signel-se från Gud för mig; Där är

Halleluja,

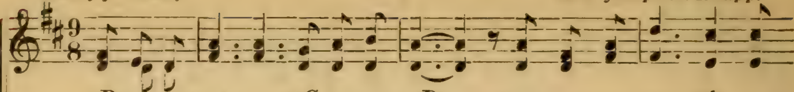
A D A E A

frälsning full ut - i den rö - da flod Och välsignelse från Gud för mig.
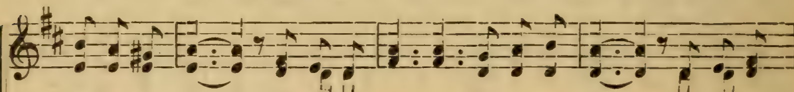

No. 271. Dyra förvissning.

Fanny J. Crosby. I Mrs. Joseph F. Knapp.
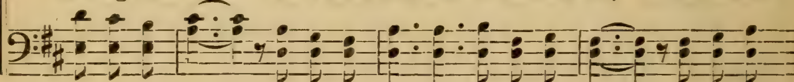

D G D A
1. Dy-ra förvissning, frälst jag nu är, Him-me-lens för-smak jag
2. Helt undergifven mår jag så väl, Säll-het och fröjd nu upp-
3. Helt undergifven, hvi-la jag fått Frid un-der - bar, o, så

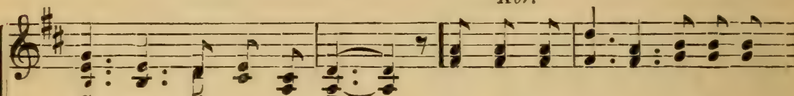

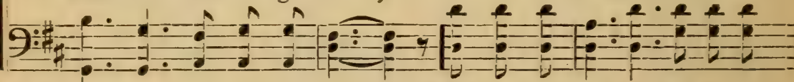
E A D G D
har re-dan här. Arfsrätt af nåd jag ä - ger för-visst; Rening i
fyl-la min själ: Jag får mot-ta - ga himmelska bud Genom ge-
här-lig min lott! Ut - i hans kär-lek rö-ras och bo, Vän-tande

Kör.

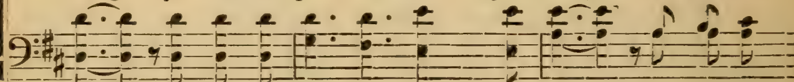

G A D D G
blo - det, sa - lig - het sist.
men-skap här med min Gud. } Nu är mitt äm-ne, nu är min
him - lens sa - li - ga ro.
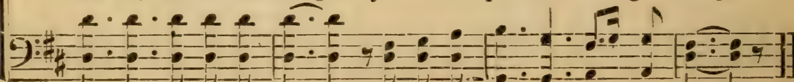

D G A
sång, Je - sus att pri - sa da - gen lång; Nu är mitt

D G D G A D
äm-ne, nu är min sång Je-sus att pri - sa da - gen lång.

No. 272. Kom att uppsöka mig.

Öfvers. af C. A—n. I B. E. Hasty.

G C G
1. Fräl - sa-ren Je - sus kom hit på vår jord, Krubban,—hans
2. Fräl - sa-ren Je - sus på kors - trä-dets stam Dog för en
3. Fräl - sa-ren Je - sus nu kal - lar till sig Hvar - je för-
4. Fräl - sa-ren Je - sus jag vän - tar nu här; Här - li - ga

A D G
vag - ga, i Bet - le - hem stod; Un - der-bart lät han sin
värld; här - lig se - ger han vann, Se - ger ock jag ge - nom
tap - pad på ir - ran-de stig; Län - ge jag hör - de hans
tan - ke! ty or - det mig lär Att jag skall se ho - nom

Fine.

C G D G D
nåd blif-va spord, Sö kan - de mig, ja mig! Sö-kan-de mig, ja
blo det för-nam, Se - ger för mig, för mig! Se-ger för mig, för
röst in - ner - lig Kal - la på mig, på mig! Kal-la på mig, på
så-som han är Kom-ma för mig, för mig! Komma för mig, för

G D G
mig!.......... Sö - kan - de mig, ja mig!..........
mig!.......... Se - ger för mig, för mig!..........
mig!.......... Kal - la på mig, på mig!..........
mig!.......... Kom-ma för mig, för mig!.......... *D. S.*

sö - kan-de mig, Sö - kan - de mig, sö - kan-de mig!
se - ger för mig, Se - ger för mig, se - ger för mig!
kal - la på mig, Kal - la på mig, kal - la på mig!
komma för mig, Kom-ma för mig, komma för mig!

No. 273. Kärleksfullt, innerligt kallar.

W. A. O. Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I — W. A. Ogden.

E A E B E
1. Je - sus, den go - de her - den Kal-lar; o, skyn-da kom
2. Je - sus, den hul - de her - den Som gaf sitt lif för dig,
3. Dröj ej, ty det är dår - skap; Ulf-var, så glup- ska gå

A E Högt B F♯ Högt B
in i hans hus, det tryg - ga, Ty än - nu där är rum;
än - nu så ömt dig ma - nar: Kom, vils-na barn till mig!
sö - kan-de vils - na få - ren Att de dem slu - ka må.

B E A E B
Kom ut - i häl - sans da - gar, Kom i din ung-doms vår
Fly då! Dig ho - ta fa - ror, Läm-na för - därfvets stig!
Je - sus den go - de her - den Ömt dig än ro - par: kom!

E A E B E
In i hans hus det tryg - ga; Träd i hans san-nings spår.
Ut - i hans hus du fin - ner Trygghet e - vin - ner - lig.
Ut - i hans hus det tryg - ga, Fin - nes det än - nu rum.

Kör.

E B E
Kärleksfullt, innerligt kallar han dig: Skynda, o skynda och kom nu till mig!

Väntande bjuder han dig nu till sig, Je-sus, min her-de så god.

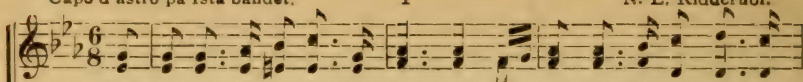
No. 274. Mitt hem.

Gust. F. Johnson. III Arranged.

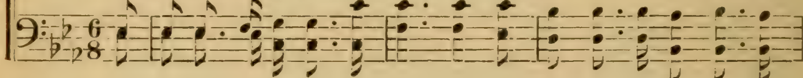
1. O mitt hem bort-om jord-lif-vets vim-mel Du mitt äl-ska-de, frid-säl-la bo! Of-van mol-nen och stjär-nor-nas him-mel Du mig bju-der din e-vi-ga ro.
2. Ut-i dig bor den hvi-la jag sö-ker, Här i mö-dan på jord-den ej känd; Hvar-je tim-me min läng-tan sig ö-kar Och min blick till dig sta-digt är vänd.
3. Till din port världens töc-ken ej hin-na, Ej till dig stänker ti-den sitt dam; Synd och sorg kun-na vä-gen ej fin-na Till de sa-li-gas hem hos Guds Lam.
4. Kom, du ir-ran-de själ, som i värl-den Har ett hemland dig sökt men ej fått; E-mot lan-det där-of-van ställ fär-den, Där du fin-ner hvad an-den å-trått!
5. Snart skall stormen från fjär-ran här ra-sa Och de jor-di-ska tjäl-len ned-slås. Är då Gud ej din borg— O hvad fa-sa! Du med värl-den då må-ste för-gås.
6. Redan mörk-nar det ha-stigt kring jor-den Och vår dag börjar skym-ma till kväll, Då vår her-de skall hem-fö-ra hjor-den Till sitt lug-na och storm-fri-a tjäll.

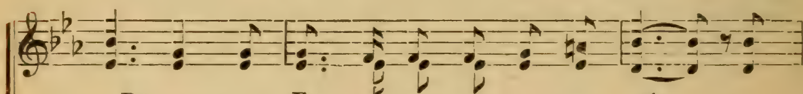
No. 275. Hjärtat för Jesus.

B.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.
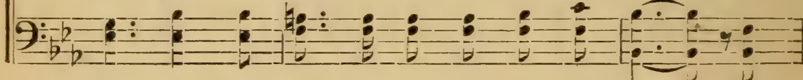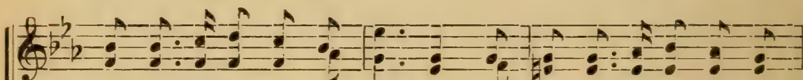

D A
1. "Mitt barn, kom och gif mig ditt hjärta Som lön för min mö-da och
2. Se'n dess un-der å - ren som fa - rit Det hjär-tat din e - gen-dom
3. Det rör sig så mycket der in - ne, I tan-kar, i håg och i
4. Dock—själf vill du re-na din bo-ning, Med kraft af din hel-ga för-
5. O Gud, håll mig nykter och va - ken! Låt san-nin - gen oprydd och
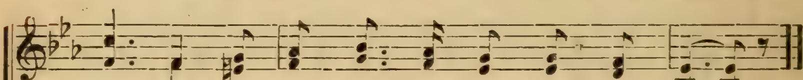

D E A
smär - ta!" Jag hör - de dig sä - ga till mig. Jag
va - rit, Och ditt är det än - nu i dag. Men—
sin - ne, Som ic - ke din an - de käns vid. Det
so - ning Den fyl - la med skön-het och ljus. Hur
na - ken, För van - drin - gen blif - va min norm, Blif

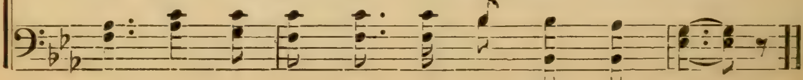

D B
lyss - na-de—tänkte—och dröj - de; Men slut-ligt vid kor-set mig
fann du väl trefnad där - in - ne? O, kun - de ditt he - li - ga
tän-des—det sjuder—det lå - gar, Det stin-ger—det pi-nar och
väl, att du gör det al - le - na, Ty själf kan jag ic - ke mig
själf min kompass up-på vå - gen, Då ryckvin-dar sli - ta i

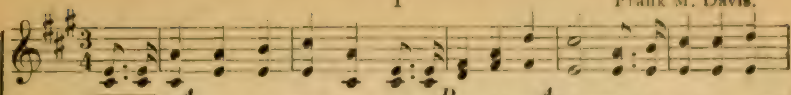

Em A D
böj - de; Fick nåd och för - viss - ning af dig.
sin - ne Få hvi - la där - i med be - hag?
plå - gar Och stö - rer så of - ta min frid.
re - na Från stof - tet af far - vä - gens grus.
tå - gen, Min fyr - båk i mör - ker och storm!

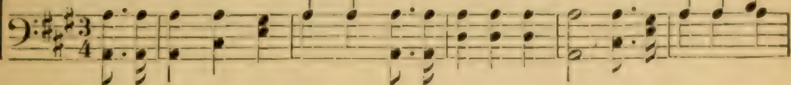

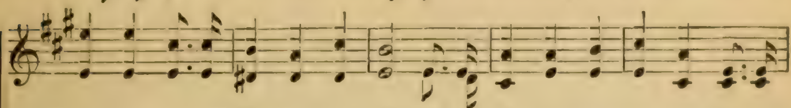
No. 276. Är mitt namn skrifvet där?

Frank M. Davis.

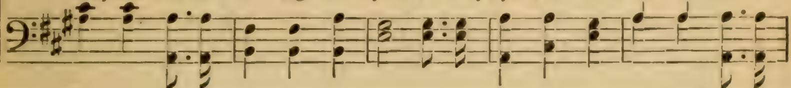

1. Gud, jag frågar ej efter hvarken makt eller guld, Blott jag vinner ditt
2. Gud, min synd är väl mycken, ja lik sanden på strand, Men ditt blod, o min
3. I den här - li - ga staden med dess strålande hus, Där få helgonen

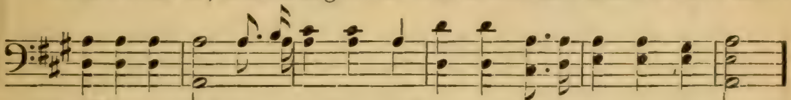

ri - ke, och att du är mig huld; I din bok, i din himmel, bland den
Je - sus, den bort-ta-ga helt kan; Ty ditt löf - te är skrif-vet i det
fröjdas i Guds sa - lig-hets ljus; Där ej synd kan in-kom-ma el-ler

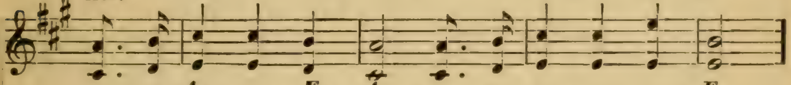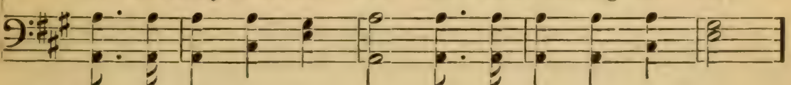

blodtvagna här, Säg mig, Jesus, min Herre: Är mitt namn skrifvet där?
ord du oss gaf; Om än synden är blodröd, Du vill två den helt af.
det o-rent är; Där nu äng-lar-ne vak-ta—Är mitt namn skrifvet där?

Kör.

Är mitt namn skrif-vet där, bland den blodtvag - na här,

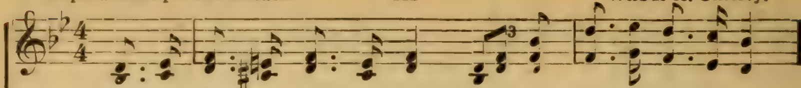

I din bok, i din him - mel, Är mitt namn skrifvet där?

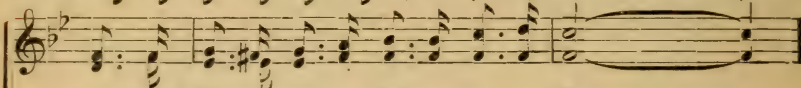
No. 277. Vi samlas igen.

W. A. C. Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Wilbur A. Christy.

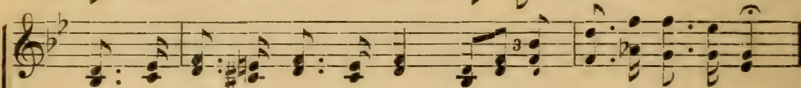
A
1. Vi ha sam - lats här i - gen Kring vårt hel - ga korsstandar,
2. Vi med blicken rik - tad blott åt det håll där hjälpen gifs,
3. Vi de fall - ne lyf - ta opp, som af matt-het dignat ner,
4. Vi för Je - sus vil - ja gå och för - kun-na för en-hvar,
5. På den väg som mä-star'n gick få vi all - tid vandra här.
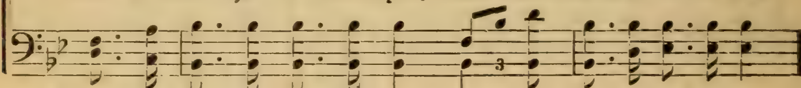

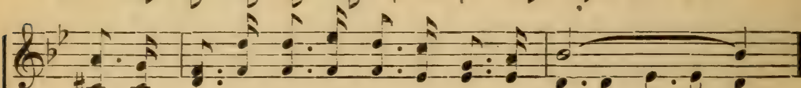
D B E
Allt vi läm - na för att tjä - na Gud vår far (vår Gud och far).
Vin - na styr-ka, mod och allt som är till lifs (som är till lifs);
Dem led - sa - ga på den väg som hem-åt bär (som hem-åt bär);
Att han ut - i dö-den vå - ra syn-der bar (vår synd han bar),
Ut - i gläd - je, sorg och nöd han är oss när (han är oss när),

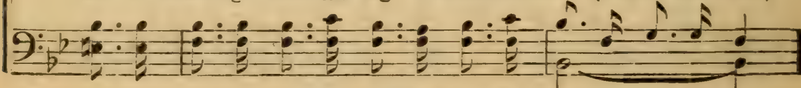

A D
Och för Je - sus och hans nåd vi för ska - da räk-na allt,
Och om vä - gen än är hård, vår led - sa - ga - re så god
Hur det än här väx - la må, vår å - stun-dan är än - då
Och vi skyn-da så å - stad, tän - da hopp i hvar-je bröst,
Om vi föl - ja i hans spår, han oss visst skall fö - ra hem

A E A
När vi tro - get van-dra som han har be-fallt (han har be-fallt).
Med sin när-het fyl - ler oss med he-ligt mod (med he-ligt mod).
Af hans kär-lek fyl - da i hans ljus få gå (hans ljus få gå).
Nu en-hvar nytt lif kan få, O, hvil-ken tröst (o hvil-ken tröst)!
Ut - i här - lig - het till sig i him-me-len (i him - me - len).

Kör.

Vi önska blott att vandra här
Önska blott............ att van-dra här............ I tan-kar

I tan - kar, ord och hand-lin - gar
ord.................. och hand - lin - gar.................

Den hel-ga väg som Je-sus kär,
På den väg............ som Je-sus kär,............ Vår kung har

Vår kung, har van-drat på vår jord (här på vår jord).
van - - - - - - drat här på jord (här på vår jord).

No. 278. Kom till klippan.

N. L. R. — I — N. L. Ridderhof.

G — D — G — D — A — D — G — C — G — D — G

1. Kom vandra-re, sätt dig på klippan ner, För dig fin-nes frid och ro.... Kom, sval-ka din pan-na i käl-lan skön Som strömmar i klip-pans bo;.... Nog stor-mar-ne ra-sa där-ut-om-kring Och vå-gor-na stö-ta på, Det
2. Ej fruk-ta, klentrogne, för stormens dån, Blott stanna på klip-pan trygt, Den al-drig skall vi-ka, låt vå-gor slå; Säg, har du på klip-pan bygt, Så bo i ditt fä-ste trots allt ru-mor, Det fins in-gen plats så kär För
3. Där fat-ti-ga rik-tas, och hungrande Få ä-ta vid kun-gens bord; Där sju-ka få häl-sa och sva-ga kraft, Där hö-ras blott fri-dens ord; Där lä-skas de tör-stan-de sjä-lar fritt, Så rik-ligt vid klip-pans flod; Där
4. I klip-pan dig göm undan mörkrets makt, Dit nå ej den on-des skott, Vårt fä-ste är pröf-vadt mot sa-tans våld, Dig håll in-vid klip-pan blott; Kryp ned i den in-ner-sta bö-ne-vrå, Om-ta-la för Gud din nöd, Så

C G D G
ryc ker och brakar och rasar vildt, Men klippan står fast än-då....
tröt ta att hvi-la, ty Je-sus själf Vår klippa och tillflykt är.
nåd och barmhärtighet hjär-tat får Af fräl-sa-ren mild och god.
får du er-fa-ra en innerlig frid Och hjälpen i öf-ver-flöd.

Kör.

C G D G
Min klippa! min klip-pa! Min salighetsgrund midt i stor-men. Min

C G D G
klip-pa, min klip-pa! Där hvi-lar min själ ut-i ro....

No. 279. Pris vare Gud.

T. Ken. III G. Franc.

G D C D G D G D G C G D
Pris Gud i makt och kärlek stor, Pris Gud bland al-la himlars kor.

G D G D G C D G D G D G D G
Pris va-re Gud i al-la land, Pris Fa-der, Son och Hel-ge And'!

No. 280. Den fasta grunden.

George Keith.
Öfvers. af C. A—n.

111

1. Hur fast är ej grunden, du hel - ga Guds hjord, Som lagts för din
2. Så fruk-ta ej, jag är ju all - tid dig när Och hjäl-per dig
3. Och när genom vat-ten du kal - las att gå, Ej sor-ger-nas
4. Och om genom pröfningars eld du skall gå, Min nåd är dig
5. Den själ som på Je-sus helt sät - ter sin tro Skall fri i-från

tro i hans dyr - ba - ra ord! Hvad mer kan han sä - ga, än
stän - digt i nöd och be-svär, Att du ej må svik - ta, ej
stört - sjö skall drän - ka dig då, Ty jag är ju med och väl-
nog, du ej upp - gif - vas må, Du skall bli be - va - rad, Men
fi - en-dens larm fin - na ro, Ty jag med min nåd all-tid

hvad han har sagt Till dig, som för frälsning vid kor - set dig
vac - kla ett grand; Jag sä - kert dig håll - ler med min allmakts
sig - nar ditt kall! All nöd till det bä - sta då sam-ver-ka
märk dock, o själ, Din slagg må - ste brän-nas, ditt guld re-nas
står ho-nom bi, Han al - drig, nej al-drig för - skju-ten skall

lagt, Till dig som för fräls - ning vid kor - set dig lagt.
hand, Jag sä - kert dig håll - ler med min allmakts hand.
skall, All nöd till det bä - sta då sam - ver - ka skall.
väl Din slagg må - ste brän - nas, ditt guld re - nas väl.
bli, Han al - drig, nej al - drig för - skju - ten skall bli.

No. 281. O, du store Gud.

N. L. R. I Arranged.

D G D A D
1. Jag såg en ros, så underskön, I än-gens grö - na dal. Hon
2. En lil - ja prydd i klädnad hvit, Stod där så ren och skär. Ej
3. En li - ten fa - gel sjöng så gladt En lofsång till sin Gud. Och

E A D E A
log så mildt mot solens ljus Och lyssnade till bäc-kens tal. O, du
Sa - lo - mo i all sin prakt, Var klädd så skön som liljan där. O, du
sån-gen rörde hjärtat mitt, Hans to-ner ha-de himmelskt ljud. O, du

D G A D
sto - re Gud, så un-der-bar! Du den - na ro - sen ska-pat har.
sto - re Gud, så un-der-bar! Du lil - jan fä-gring gif-vit har.
sto - re Gud, så un-der-bar! Du lil - la få-geln ska-pat har.

A D G D A D
Jag flyr till dig från världens brus, Du är min Gud, min sol, mitt ljus!
Du en gång klä-da skall din brud I himlens hvita bröllopsskrud.
Du är min Gud jag hör dig till; Jag till ditt lof ock sjunga vill!

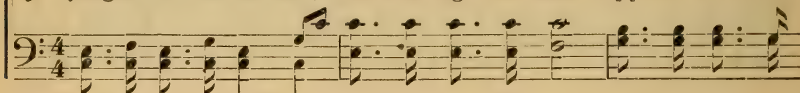
No. 282. Kristus är uppstånden.

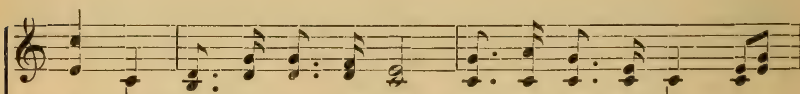
Delvis af C. A--n. III

C F S

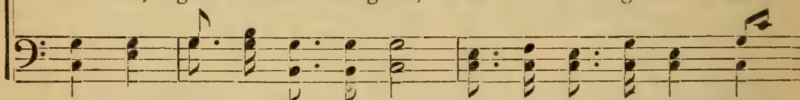
1. Kristus är uppstån-den, fröj - da dig min själ! Kri - stus är upp-
2. Fän-gelset är öppnadt, fån - gen kan bli fri, Trä - len löst ur
3. Bort med al - la tvif - vel, nu jag sä - kert vet Att min Je - sus
4. Nu må jag väl jub - la hål - la på - ska-fröjd Al - la mi - na
5. Sjung om denne vän-nen, som mot dig så huld Öpp-nat him - len
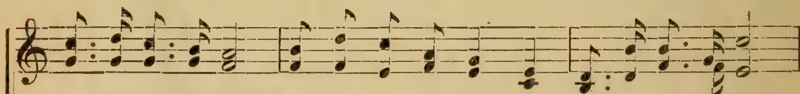

C S C
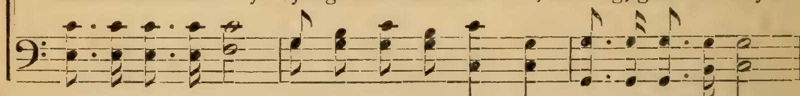
stån-den, nu är all - ting väl; Sla - gen är nu dö - den,
syn - dens hem-ska slaf - ve - ri; Ja, ur la - gens fjätt - rar—
lef - ver i all e - vig - het; "I ock sko - len lef - va",
da - gar, glad af hjär - tat nöjd; På - ska- lam- met Je - sus
å - ter, ga - tor - na af guld; Där i e - vig säll - het

F S C S C

den har in-gen makt, Ormens hufvud kros - sadt, så har Je-sus sagt.
hvilken lyc-ka stor! Hvar och en blir los - sad, som på Je-sus tror.
så han hafver sagt, Där-för jag för - trö - star på hans ord och makt.
är min sa - lig-het, Ä - ra, hal - le - lu - ja, pris i e - vig - het!
snart du får med fröjd Sjunga om hans kär - lek, sa - lig, glad och nöjd.

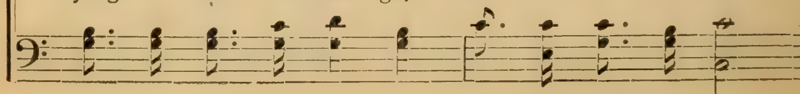

Kör.

S C

Sjung då med - arf - vin - ge, Kri - stus lef - ver än!

F C S C
Han är nu din bro-der, Gud din far, din vän; Kristus är upp-stån-den

F S C S C
ly-der häls-nin-gen, Dö dad blef vår Je - sus, men stod upp i - gen.

No. 283. Ett lyckligt land.

Öfversatt af N. L. R. III Arranged.

D A D
1. Det fins ett lyckligt land Långt här-i-från. Hel-gon i ljus och glans
2. Kom till det land min vän, Kom, kom gå med! Hvi skall du tveka än,
3. Klart strålar ö - gat där I himlens land. Äl - ska som aldrig här,

A D
Vid har-pors dån Sjun - ga med ljuf-ligt ljud: Ä - ra va - re
Nu dig till - red. Där skall du lyck-lig bli, När från synd och
Ledd af Guds hand. Fram då till här-lig - het, Kro - nan få vi,

A D
him - lens Gud! Stäm in, du Kri - sti brud, I hemmets fröjd.
sor - ger fri, I himmelsk har-mo - ni Vi stäm-ma in.
det jag vet; Där vi i sä - ker-het E - vigt få bo.

No. 284. Var hälsad sköna morgonstund.

J. O. Wallin.

D A D G D G A D A
1. Var häl - sad skö - na mor-gonstund Som af pro - fe - ters
2. Guds vä - sens af - bild och lik - väl En män-sko - son, på
3. Han tå - rar fäl - la skall som vi, För - stå vår nöd och
4. Han kom-mer, till vår frälsning sänd, Och nå-dens sol, af

D E A D G D A D A D A D
hel - ga mun Är oss be - bå - dad vor - den. Du sto - ra
det hvar själ Må glad till Gud sig vän - da, Han kommer
stå oss bi Med kraf-ten af sin an - de, För - kun-na
ho-nom tänd, Skall sig ej mer för - döl - ja. Han själf vår

G D G A D A D E A D
dag, du säl - la dag, På hvil-ken himlens väl - be - hag Än-
följd af frid och hopp, De vil - la - de att sö - ka opp Och
oss sin fa - ders råd Och söt-man af en e - vig nåd I
her - de va - ra vill, Att vi må ho - nom hö - ra till Och

G D A D A D A D F♯m D A
nu be - sö - ker jor - den! Un - ga sjun - ga Med de gam-la.
hjäl-pa de e - län da, Vär-ma, När-ma Till hvar-an-dra
sor - ge - kal - ken blan - da, Stri - da, li - da Dö-dens smärta,
ho - nom ef - ter - föl - ja, Nöj-da, höj - da Öf-ver ti - den

D A D A D F♯ G D A D A D

Sig för-sam-la Jor-dens böner Kring den störste af dess sö-ner
Dem som vandra Kärleks-lö sa Och ur us-la brunnar ö-sa.
Att vårt hjär-ta Frid må vin-na Och en öpp-en himmel fin na.
Och i fri-den Af hans ri-ke En gång var-da honom li-ke.

No. 285. Är Jesus din?

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.

D A D

1. Är Je-sus nu din vän, Är Je-sus din? Hans kärlek glö-der
2. Har du en vän i nöd, Är Je-sus din? Är han i sorg ditt
3. Säg, har du ro och frid, Är Je-sus din? Ett hopp för e-vig
4. Du står vid grafvens rand, Är Je-sus din? Har du ett bät-tre

E A D A

än; Är Je-sus din? Världens källor si-na ut Och dess skatter
stöd, Är Je-sus din? Gjor-de han för dig ej nog När han uppå
tid, Är Je-sus din? Är din själ väl rätt förnöjd, Har du funnit
land, Är Je-sus din? Skall en gång i himlens ro Du med frälsta

D G D A D

ta ett slut Ti-den skrider hvar minut, Är Je-sus din?
kor-set dog, All vår synd uppå sig tog? Är Je-sus din?
verk-lig fröjd, Har du dig vid korset böjt? Är Je-sus din?
ska ran bo, Lef-ver du i Je-su tro, Är Je-sus din?

No. 286. Det är så ljufligt.

Capo d'astro på 1sta bandet. I N. Frykman, used by per.

No. 287. Herden och lammen.

J. E. Emanuel. (Sjunges som no. 286.)

1. Det är så ljufligt med barnen små
I söndagsskolan församlas få,
‖:Och prisa Jesus med bön och sång,
Som oss har löst ifrån syndens tvång.:‖

2. Se, Jesus älskar små barnen än,
Han är sig lik, han är barnens vän.
‖:Han tog små barnen upp i sin famn,
Välsignar dem, sina kära lam.:‖

3. Låt barnen komma till mig också,
Förhindren ej dessa kära små,
||:Ty himmelriket hör barnen till,
Så Jesus sagt och så Fadren vill.:||

4. Min broder, syster, ej tveka då!
Om Jesus tala för barnen små
||:Ty han dig rikligt belöna skall
När du fullbordat ditt dyra kall.:||

5. O, tänk hur, många små barn på jord,
Som än ej hört Herrens dyra ord;
||:Om vännen Jesus, som älskar dem
Och kom hit neder från himmelen.:||

6. Snart öfverherden i glans står fram,
Som led och dog uppå korsets stam.
||:Han skall då upptaga hvar och en,
Som uti blodet är tvagen ren.:||

7. Han skall ej glömma de kära små
Som hemmets glädje ej njuta få,
||:Ty mången mistar båd' far och mor,
Men kungars konung är deras bror.:||

8. O, det skall blifva en härlig syn
När vi med Jesus gå upp i skyn!
||:Ja, tänk så saligt, då på en gång
Få alla barn sjunga Lammets sång.:||

No. 288. Det sköna namnet.

Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I H. W. Greatorex.

A E A B E

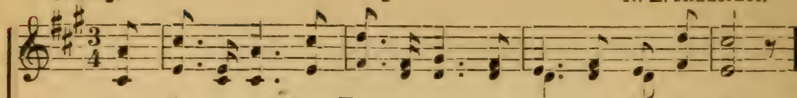
1. Det fins ett namn så dyrt och skönt Så kär dess me - lo - di,
2. Om Je - sus, kär- leks- full och god, Det tol - kar skönt för mig
3. Det ta - lar om ett hjär - ta ömt Som kän-ner all min nöd
4. Det gif - ver sjä - len gläd - je, tröst Och tor - kar hvar - je tår;

A E A E A

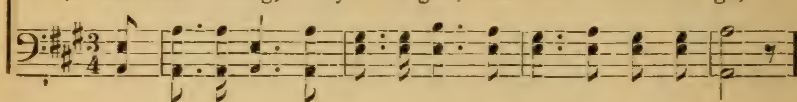
Ej hög - re njut-ning hjär - tat rönt Ej bät- tre har - mo - ni.
Hur han lät gju - ta ut sitt blod Att fräl - sa mig och dig.
Och al - drig mig i sor - gen glömt Men all - tid är mitt stöd.
Det hvi - skar i en stil - la röst: Var lugn—jag med dig går.

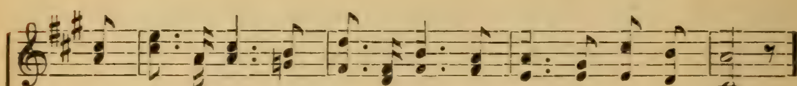
No. 289. Var uppmärksam.

C. B—g. I N. L. Ridderhof.

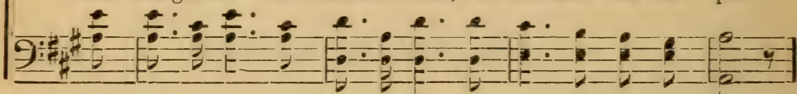

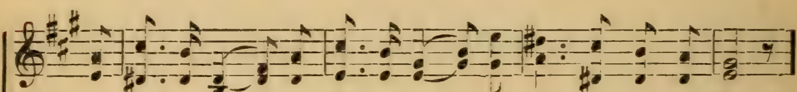
A E A
1. Den väg du gått gif akt på den, Och lär af gång-na år.
2. Som barn du bör - ja - de din stig, Som barn i dub-belt mått!
3. Hur är det nu—hvart går din stig, Hvad sä-ger hjär-tats röst?
4. Det fins en väg, en ljus och god, Där Her-rens barn få gå,

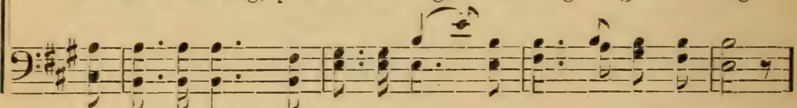

D E A
Sätt mär-ken upp hvar dag i-gen, Vid sti - gen där du går.
En lju-sets än - gel följ - de dig I - från din fa-ders slott.
Säg, är det upp-ror blott och krig U - ti ditt ar - ma bröst?
Den fär-gad är af Lammets blod, Och märken stå där - på.

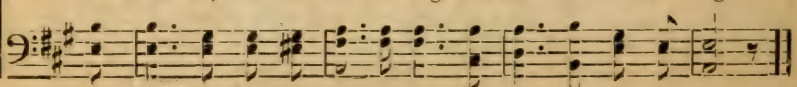

B E B E
Ty vet du hvar - i - från du kom, Då, om du vil - se gått,
Du trod - de på din fa-ders namn Och på hans änglars vård;
Och hänger him - len kan-ske full Af moln och blixt och nöd?
Det är den väg, pro - fe - ten såg, Guds hel-gons gam-la stig;

A D E A
Finns möj - lig - het att vän - da om, Så vidt du vill det blott!
Du väx - te u - ti Je - su namn, En plan-ta i hans gård.
Och sjä - len fast vid jordens mull, Är för Guds ri - ke död.
O Her - re, vänd till den vår håg Och för oss hem till dig!

No. 290. Jesus skall regera.

I. W. Öfversatt af N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Kejsar Wilhelm.

A E
1. Vår kung re - ge - ra skall med makt Hvar so - lens ljus i
2. O - änd - lig bön och lof och pris Då hö - ras skall på

A E F♯ Högt B
strå - lars prakt Ned ly - ser i - från strand till strand,
mån - ga vis, Hans namn som ljuf - ligt rök - verk då

E A B E
Från pol till pol på haf och land; Då prin - sar i - från
Upp - sti - ger hvart på jord vi gå. Na - tio - ner, folk från

A E A
syd och nord Ned-bö - ja för hans all-makts ord, I ves-terns
fjär- ran, när, Lofsjun - ga högt vår ko - nung kär; Hans kär- lek

D A E A D A E A
ri - ken hyl - las han, Af österns folk så - som en man.
äf - ven spä - da små Be - pri-sa ut - i lof - sång då.

No. 291. Betesda.

D. S. S. I Arranged.

1. Be - tes - da har äng-la - be - sö - ket und-fått, Nu kan du din
2. Till al - la, af hvil-ka sjuk-do-mar som helst, In - trä-der vår
3. Då Je - sus förnimmer att syn - da - ren vill Bli hel-breg-da-
4. Och strax blir den sju-ke hel-breg-da i - gen, Han ta - lar, han

krankhet bli fri. I upp - rörda vatt-net har än - ge- len stått
Fräl-sa-re kär, Och sä - ger sitt: "Vill du bli hel-bregda, frälst?"
gjord genom tron, Då sä-ger han endast sitt: "Statt upp," här till,
fröjdas, han går. Dock hö - res: "men synda ej me - ra min vän,

Och vän - tat; ack, störta där - i!
Säg, vill du bli hul-pen just här?
Och lifsströmmar gå från Guds Son.
Att vär - re ej kom-mer dig på!"

Stå upp nu och gå! Hvem

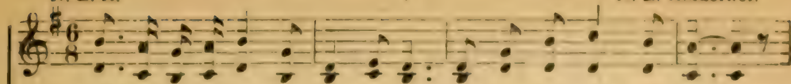
vän-tar du på? Se, hjäl - pen är re - do att få: Ty

Anden är nä-ra, som vill och som kan Ledsaga till Betesda dam.

Used by per.

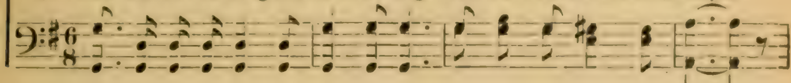
No. 292. Kvittra lilla fågel.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

G E Am

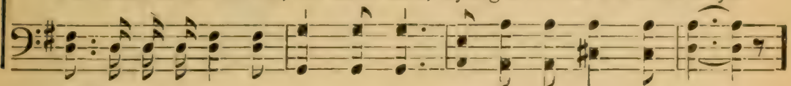
1. Kvit-tra, lil-la få-gel, glad din sång, Dril-la din me - lo - di.
2. Skul-le jag väl kno-ta? Nej, o nej, Hell-re lof-sjun - ga Gud.
3. Han som gifvit lil - la få-geln kär Så - dan me - lo - disk ton,
4. Låt då lil - la få-geln ma - na dig Att va - ra tack-sam, nöjd,
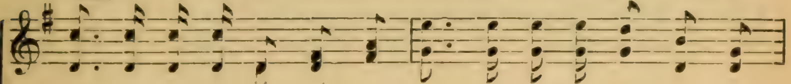

D G A D

I ditt lil-la bröst ej sor - ger bo, Blott glädjens har- mo - ni.
Honom, som så älskar fröjd och sång, Pri - sa med gläd - je - ljud.
Skul-le han ej ön-ska, att din sång, Ste - ge till him-lens tron?
För hans sköna löften, för hans nåd, Sjung Herrens lof med fröjd.

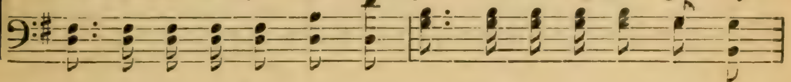

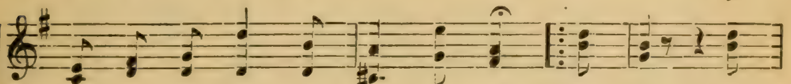
Kör.

D C G

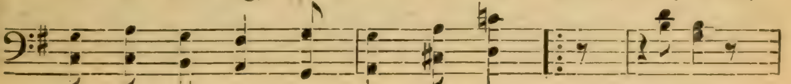
Kvitt, du får väl sjun - ga, Och på din kvist dig gun - ga, Ty

C G A D G

Gud äl - skar dig, min lil - la vän. Kvitt, kvitt, kvitt,

Kvitt, kvitt.

D G

kvitt, Det sti-ger upp e - mot him - me - len.

Kvitt, kvitt.

No. 293. Med Jesus.

Conrad. I P. Benson. Arr.

1. Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Hvar-je dag un-der vandringens lopp. Jag vill bör-ja med bön och med lof-sång Hvar-je mor-gon du väc-ker mig opp.
2. Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Re'n i ung-domens so-li-ga vår. O, hvi skul-le jag vän-ta dig föl-ja, Tills mot graf-ven jag lu-tan-de går.
3. Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Hvar-je steg jag skall ta-ga än-nu. I din hand jag min hand in-ne-slu-ter, Var mig när och led-sa-ga mig du.
4. Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Om än en-sam med dig jag får gå. Du är nog för mitt läng-tan-de hjär-ta, Ty vi äl-ska hvar-an-dra, vi två.
5. Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Låt mig slu-ta en gång med dig här, Och få somna från sån-gen här ne-re För att vak-na hos dig där du är.

Kör.

Jag vill bör-ja med dig, o min Je-sus, Allt med

E A
ord el - ler gär-ning jag gör. Och hvar stund i din kärlek för-

D A D
blif - va, Där ej nå - got min sa - lig - het stör.

No. 294. Kom, kom till Jesus.

G. B. P. Öfvers. af C. A—n. I Hubert P. Main.

G D G D
1. Kom, kom till Je - sus! Han vill väl - kom - na dig,
2. Kom, kom till Je - sus! Han vill fri - gö - ra dig,
3. Kom, kom till Je - sus! Han vill upp- lyf - ta dig,
4. Kom, kom till Je - sus! Blin - de, han he - lar dig,
5. Kom, kom till Je - sus! Han vill be - skyd - da dig,
6. Kom, kom till Je - sus! Han ön-skar bä - ra dig,

G C G D G
Hör ma - nin-gen in - ner - lig Kom, kom till Je - sus.
O, läm-na nu slaf - vens stig, Kom, kom till Je - sus.
Be - tun- ga - de! gla - de - lig Kom, kom till Je - sus.
Upp - ly - ser din van-drings-stig, Kom, kom till Je - sus.
Ro gif - va e - vin - ner - lig, Kom, kom till Je - sus.
För e - vigt dig ha hos sig, Kom, kom till Je - sus.

No. 295. Lof, pris halleluja.

C. Anderson. III Nederländsk mel. Arr.

No. 296. Samla skörden in.

Öfvers. af C. A—n. III G. A. Minor.

C F
1. Så den äd - la sä - den, säd af him - melsk kär - lek,
2. Så i mid - dags-lju - set, så i af - ton-stun - den,
3. Om ock ut - af sor - ger, här den kor - ta ti - den

C S C
Så den hvarje dag som du kan kal - la din. Väntande för skörden
Frukta hvarken mörker el - ler ky - lig vind; Bärgningstiden kommer,
Du på te-gen vandrar tryckt ut - i ditt sinn'; Snart all sorg är öfver,

F C S C
och på bärgningstiden Då vi un - der ju - bel sam-la skörden in.
och vårdag är ändad Då vi un - der ju - bel sam-la skörden in.
han oss hem välkomnar Då vi un - der ju - bel sam-la skörden in.

Kör.

C F C
Samla skörden in, Sam-la skör - den in. Vi få un - der ju - bel

1 2

D S S C
sam - la skör - den in. sam - la skör - den in.

No. 297. Följ nu herdens röst.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.

No. 298. Missionssång.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III N. L. Ridderhof.

D G D
1. Låt nu e - van- ge - lii budskap Bä - ras öf - ver haf och land,
2. Her - ren kallar, upp till ver-ket, I hans vingård gån å - stad!
3. Kä - ra sy-skon, I som hemma Ver - ken för er Her - re kär,
4. Bor Guds an-de i ditt hjär-ta, Brin ner du af kär-leks-glöd,

G D A D
Hän till Ki - nas mänsko-ska - ra, Ned till In-di'ns mör-ka strand;
Sam - la in blod-köp-ta kärf -var Öf - ver-allt, i by och stad.
Bed för hed-na-fältets stridsmän, Kämpande mot mörkret där,
Kän-nes det som hjär - tat vil - le Bri - sta för en värld i nöd?

A D A E A
Må i - ge-nom mörkrets väl-de Lju-sets strå-lar trän-ga sig,
Mån-ga tör - sta ef - ter or - det, Fäl - ten gul-na re'n till skörd,
Ned i A - fri - ka det dy-stra, Spridda långt i nord och syd,
O, då pas-sar du att stri-da Un - der Je - su kors-ba - ner.

D G D A D
Att upp-ly - sa, fräl - sa, räd - da, Hedningen från syndens stig.
Rop om frid till him-len sti - ga; Har det ej ditt hjär - ta rört?
Öst och väst. O, bed och off - ra, Glöm ej hed-nin-gar-nes nöd.
Mod i brö stet; se-gern vän tar! Hemmet re'n e-mot dig ler.

No. 299 Dyrbara ord om Guds nåd.

Capo d'astro på 1sta bandet. I J. M. Driver.

A E A
1. Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— Tyd dem än-nu en gång.
2. Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— Fast-än du fjär-ran går.
3. Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— Det fins ett fri - dens hem.

A E A
Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— Kläd dem i ljuf - lig sång.
Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— Än Herrens röst dig når.
Dyr-ba - ra ord om Guds nåd— För hvar-je Je - su lem.

D A E
Bur - na af äng - lar hit ne-der, Trod-da i her-dar - nes le - der—
Än i - från kor-set de lju- da, Upp till Guds himmel de bju - da,
Ut - i de bo - nin-gar kla - ra Sko - la vi e - vigt få va - ra,

A D A E A
Tro ock, du själ, jag dig be - der, Dyr-ba - ra ord om Guds nåd.
Än - da från ska-pel-sen lju - da Dyr-ba - ra ord om Guds nåd.
Sjun-ga med hel - go-nens ska - ra Dyr-ba - ra ord om Guds nåd.

Kör.

A D A D
Nåd, Guds nåd.......... Nåd, Guds
Dyr-ba - ra ord om Guds nåd, om Guds nåd, Dyrba - ra ord om Guds

A D A E A
nåd....... Nåd, Guds nåd, Dyr-ba-ra ord om Guds nåd.
nåd, om Guds nåd, Dyrbara ord om Guds nåd;

No. 300. Sång på Sabbatsdagen.

J. B. — I — J. Blomquist.

G D G C G
1. Sab-bats-dag, hur skön du är, Skänkt af Gud—jag har dig kär;
2. Ef - ter ar - bets-vec-kans strid, Få vi sit - ta ned i frid
3. Gud vår Gud, till dig vi se, Gif oss rik väl-sig-nel-se;
4. Låt i dag ditt hel - ga ord Gö - ra un - der på vår jord,
5. Kom och mån-get by - te tag Från den star - ke den-na dag,
6. Her - re, kom - me snart den tid, Då vi ef - ter lif-vets strid

D G C D G
Kom, o kom, att än en gång Sam - la oss till bön och sång!
Vid vår Fa - ders ri - ka bord, Lyss-nan - de till nå - dens ord.
Låt ditt e - van-ge - li - um Lju - da klart på al - la rum!
Vå - ra ar - ma sjä - lar föd, Her - de god, med lif - vets bröd!
Bär - ga mången kärf-ve in Ut - i him - la - la - dan din!
Ut - i e - vig sab-bats- ro Få i di - na går - dar bo!

No. 301. Vi frälsas blott af nåd.

J. E—m.

I

1. Jag vet ett ord mer värdt än guld, Ett ord för klämda hjärtan,
2. Af nåd men ej af gär - nin-gar—Gud öpp-na hvar-je ö - ra!
3. Vår frälsning sker af i - del nåd; Det är Guds fri - a gåf - va.
4. Så är för dig då in - gen nöd, Hur' synd och djäfvul ra-sa;
5. Ej nå - got vårt, ej ens en tråd Af eg - na verk här du - ga;

Ett ord, som bort - tar all min skuld Och stil-lar samvetssmärtan.
För-tag oss vå - ra me - nin-gar, Och gif oss nåd att hö - ra!
Gud fann med oss ett bätt - re råd—Kom låt oss ho-nom lof - va.
A - nam-ma nåd, som Gud dig böd; För in - tet må du fa - sa;
Rätt-fär - di - ga af ba - ra nåd, Gud sagt, han kan ej lju - ga.

Det he - ter: Nåd–frälst ut-af nåd, Och det är Fadrens e - get råd.
Ty är det nu af nåd bestämdt, Då är vårt verk odugligt, skämdt.
Hör, brottslingar af al - la slag: Nu, nu är sa - lig - he-tens dag!
Nej, in - tet ondt skall drabba dig, Ty nå - den frälsar väl-de - lig.
Och där - för sa - lig nu i dag, Jag ä - ger allt Guds väl-behag

Kör.

Af nåd,.... Af nåd,.... Vi fräl - sas blott af nåd!..
Af nåd, af nåd,

No. 302. Den öppna porten.

(Sjunges som no. 301.)

1. Jag vet en port, som öppen står,
Där från de gyllne salar
En klarhet, som från korset går,
Om Kristi kärlek talar.

KÖR. O, djup af nåd min Gud, hos dig,
Att den står öppen ock för mig.
För mig, för mig,
Står öppen ock för mig!

2. Den öppen står för hvarje själ,
Som nådens ord anammar;
För rik och fattig, kung och träl,
För alla folk och stammar. KÖR.

3. Så skynda fram trots oväns hot,
Förr'n porten sluten blifver,
Och kors och krona tag emot,
Som Frälsaren dig gifver! KÖR.

4. Då vi på andra stranden stå,
Läggs korset af, det tunga,
Och lifvets krona vi då få
Och Jesu kärlek sjunga. KÖR.

No. 303. Jesus är min.

C. A—n. III C. Anderson. Arr.

1. O, det fröj-dar mitt sinn' Ve-ta Je-sus är min, Och att namnet jag har of-van där! Finnes säl-la-re lott! Jag nu frå-gar dig blott, Än att ve-ta till him-len det bär.
2. Det är hög-tid hvar dag Van-dra till hans be-hag, Och att ständigt få ä-ga hans frid. Det är him-mel på jord, Att på Fräl-sar-ens ord Få för-trö-sta och li-ta all-tid.
3. Jag väl min-nes den tid Då af o-ro och strid Hjär-tat kvaldes, jag fann in-gen tröst; Jag i syn-den tog del, Sat-te lif-vet på spel, Sök-te mu-ta mitt sam-ve-tes röst.
4. Men nu mår jag så väl, Jag har frid i min själ Se'n till Je-sus jag gick med min nöd; Han tog sa-ken om hand, Lö-ste träl-do-mens band. Han är min ut-i lif och i död!

No. 304. Hos Jesus trygt jag hvilar.

C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I C. Anderson. Arr.

A D A E A
1. Hos Je - sus trygt jag hvi - lar, Min Fräl -sa - re så kär,
2. I lif - vets al - la skif - ten Han jämt densam - me är;
3. Ej höf - ves mig då sör - ja Och kla - ga nå - gon gång,

D A E B E
I fa - ran dit jag i - lar Ty där min rädd-ning är;
Från vag - gan och till grif - ten Han ym - nig nåd be - skär.
Nej, häll - re bör jag bör - ja Hvar dag med lof och sång.

A D A
När stor-men häf - tigt ra - sar, In - ja - gar fruk-tan stor,
Allt, allt hvad jag be - höf - ver Han ger i rå - gadt mått,
Ja, hjälp mig, kä - re Her - re, Att off - ra tack och bön,

D A E A
Då ej ett grand jag fa - sar, Ty jag på klip-pan bor.
Och arf - vet, det blir öf - ver, Som jag i him - len fått.
Så jag ej blir, dess vär - re—För - u - tan nå - de - lön.

No. 305. Klippan står fast.

III

T. C. O'Kane.

G C G
1. Klippan står fast. På ti - dens strand Hon re - ser sig mot
2. Hon är ett kors med famn så vid Och spri - der ut en
3. Hon är ett torn, hvars hö - ga topp Sig sträc-ker till Guds

D G C
him-lens rand. Rem - nad hon är, och ro be - skär Åt
strålglans blid. Jag hål - ler fast vid klip-pans fot Och
him - mel opp. Öp - pen dess port för värl - den står, Och

G D G
dem sig gömt i klyf - tan där.
räds ej me - ra stor-mens hot.
lyck - lig den, som där in - går.

Kör.

G
Som - li - gas hopp står på

D G
lös och sandig mull, An-dra sin lit satt till ä - ra gods och gull,

C D G
Jag bygt på klippan, som aldrig slås omkull, Jesus, min urtidsklippa.

No. 306. O, lilla stjärna!

Olaf Valley.
Duett eller kvartet. III N. L. Ridderhof.

1. O, lil - la stjär - na, up - på him - len blå, Som van-ligt
2. Men fast-än jag dig ic - ke helt förstår, Om tu - sen
3. Hvad fattar my - ran ut - af mänskans dåd? Kan masken
4. Kan-ske att det är bäst ej ve - ta mer, Kan ske att
5. Men han, för hvil - ken stort och smått ej fins, Som räk-nar

vin - kar till mig ut - i kväl - len, Så o - an-sen - lig sy-
un - der lå - ter du mig a - na, Tills som ett stoftkorn jag
väl konst-nä-rens verk för - kla - ra? Ej mer vi fat - ta af
om för-hän-get skul - le vi - ka, Oss ge en li - ten glimt
hvar - je stoftgrand i sitt ri - ke, Som känner lif - vets mål—

nes du framgå— Ett ljus bland tu - sen up - på him - la
in - för dig står Och tan-ken svind - lar på sin hö - ga
vår Fa-ders råd, Dock nog, att kun - na ho - nom ly - dig
af hvad sig ter På an-dra strän - der af Guds väl - de
dess ursprung mins, Som äl-skar hvar - je lif, hvad än dess

päl - len. Dock, om din vink jag kun - de fat - ta
ba - na. In - för min Fa - ders vis - dom stum jag
va - ra. Så låt oss sö - ka först vårt mål att
ri - ka, Vi, sva - ga stoft, ej skul - le hål - la
li - ke. Han all - ting väl be - ställ—o, låt oss

C G D G
blott, Hvad djup af vis - dom skulle bli min lott.
står, Blott tack - sam att hans barn jag va - ra får.
nå, Se'n få vi sä - kert allt en gång för - stå.
ut In - till vår sko - le - tid här vo - re slut.
be'. Att han oss me - ra barnslig tro vill ge.

No. 307. Bida hos mig.

H. F. L. Öfversatt af N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Wm. H. Monk.

D A D A D G D
1. Bi - da hos mig, ty kväl-len skymmer nu, Djupt mörker nalkas,
2. Snart lifvets kor-ta dag har run nit ut, På jor-dens fröjd och
3. Jag dig be - höf-ver hvar mi-nut som går, Mot sa tans makt du
4. När du är när, jag fruk - tar in-gen; nej, Bör-dan blir lätt och
5. Vi - sa du dig vid dö-dens mör-ka flod, Skin-gra då mörk-ret

G E A D A D Em B
Her - re stan- na du! När vän-ner svi - ka, jag vill fly till
gläd - je blir ett slut; Allt är för-gäng-ligt och för än- drar
vid min si - da står; Hvem är lik dig, att le - da, hjäl - pa
sorg mig trycker ej; Hvar är, o död, din udd? hvar segern
gif mig he - ligt mod. Dim- mor för-svin - na för ditt kla - ra

Em A D G D A G
dig; När jor - dens hjälp är slut, O hjälp då mig!
sig, Blott du den sam - me är, O blif hos mig!
mig? I moln och sol - sken, Her - re, har jag dig.
din O graf? Jag se - grar ge - nom Je - sus min.
ljus. O Her - re, led mig hem till him - lens hus.

No. 308. Blicka upp.

N. F.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. Frykman.

1. Ut - i nö - dens tim - ma Blic - ka upp min vän!
2. Skul - le du be - gä - ra Bätt - re lott än han,
3. Nat - ten ju för - svin - ner, Hu - ru dy - ster än.
4. Sam-ma nå - dens re - gel Gäl - ler än i dag,

Sor-gen som en dim-ma Skingras skall i - gen; Han som allting
Som var van vid ä - ra, Men blef smärtors man! Nej, tag del i
Snart å - ny - o brinner Mor-gon-rod-na - den. Stort var Jobs e-
Ut - i nö-dens de - gel Skall med Guds behag Tron lik gul-det

kän - ner, Vet hur smär-tan brän-ner, Ty för si - na vän - ner
stri - den, Den - na lil - la ti - den, Eljest him-la - fri - den
län - de, Men den hand, som sän - de Pröfningen, ock vän - de
re - nas, Nå - de - bar-nen e - nas, Det är hvad som me - nas

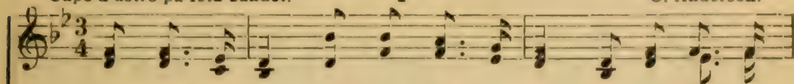
1 | 2
Själf han bu - rit den. Själf han bu - rit den.
Du ej de - la kan. Du ej de - la kan.
Bla - det om i - gen. Bla - det om i - gen.
Med de hår - da slag. Med de hår - da slag.

5. Tystne då din klagan,
Herren gör dig godt.
Det är nål i agan,
Stilla, stilla blott.
‖:Under modersvingen
Där i syskonringen
Sällhet störd af ingen,
Blir din arfvelott.:‖

6. Uti nödens timma
Blicka upp, min vän,
Hoppets stjärnor glimma
Klart på fästet än.
‖:Snart en morgon randas,
Då vår frid ej blandas,
Glädje blott vi andas
Uti himmelen.:‖

No. 309. Jag länge dröjde.

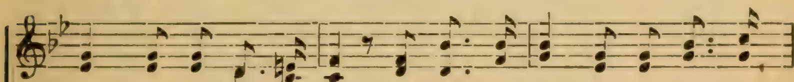
C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I C. Anderson.

A

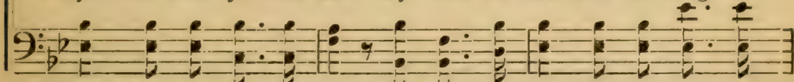
1. Jag län - ge dröj - de i främ-lings-lan - det Och draf-ven
2. Och nu, min vän, du som än - nu dric - ker Ur us - la
3. O, hvad i him - len och hvad på jor - den För - nö - jer

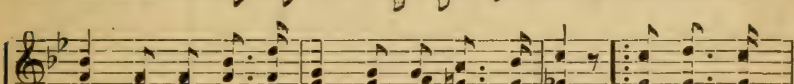

D B E A D

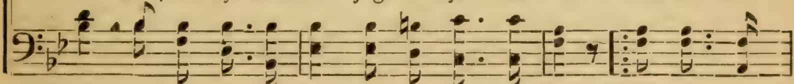
knap-past jag kun-de få, Men Je - sus lö - ste snart träl-doms-
brun - nar i främlingsland, Det blott för stun-den dig ve - der-
hjär - tat som Je - sus kär! Ty han nu skat-ten för mig är

A D B E

ban - det När jag var vil - lig hans nåd und-få. Min sorg af-
kvic - ker, Men ef - ter-föl - jes af död - lig brand, Ty blott den
vor - den; En dyr kle-nod jag i hjär - tat bär. Och nu min

A D A E A

vän - de Och hoppet tän - de Det gjorde Je - sus i sjä-len min.
käl - la Jag såg framväl - la I Je - su sår tillfredsstäl-la kan.
vi - sa Är ständigt pri - sa Hans nåd o-änd - lig, så rik och stor.

No. 310. Hvad är målet?

C. A—n. C. Anderson. Arr.

I

1. O säg, hvad är må-let du sö - ker, O män'ska, hvart drager din väg? Se här är den frå - ga som mö - ter En-hvar; Kan du sva - ra, o säg?
2. Säg, har du i him-mel-ska sta - den Beställt, att när flytt-nin-gen sker, Du ej skall dig fin - na be - dra - gen Och hö - ra, att rum fins ej mer!
3. Du uppsagd ju re-dan är vor - den Till flyttning, det vet du för-visst; Ditt lif är så kort här på jor - den— O hvar skall du hamna till sist?
4. När jor-di-ska stöd gif - va vi - ka Och hoppful - la pla-ner slå fel; När vän - ner, så trog - na, ock svi - ka— O blif-ver då himlen din del?
5. När hyddan till sist bör-jar svik - ta Och an-den vill läm-na sitt tjäll, O, kan du din blick hoppfullt rik - ta Mot him-len i lef - na-dens kväll?

Har re - san du ställt e - mot stran - den Af Ka - naan, o skyn - da dig då.... Stå

G C G D G
upp, låt mig räcka dig han-den! Vi ha-sta att må-let uppnå....

No. 311. Tiden ilar.

E. A. S. & N. L. R. I N. L. Ridderhof.

G D G
1. Tänk, hur snart vå - ra år för - rin - na Så-som flö - ge de bort;
2. Barn-doms-ti - den, den lät-ta, gla - da Flyktigt ha-star, och då
3. Ungdomshjärtan—hur varmt de klappa, Ut - i sin lef-nads vår,
4. Ett det är dock som ej för-än-dras: Herrens tro - fa - sta nåd.

G C A D
Nu ett år å - ter ses för-svin - na— Å - ren ha - sta så fort.
Må det lä - ra oss hög-re skat - ta Nå - da - ti - den ock - så!
Sommarn kommer och äfven hö - sten—Led oss Gud, år från år!
Den för-blir, fast-än ti - den skif - tar, Enligt frälsnin-gens råd.

Kör.

D G C D
Upp då barn med sång att lof - va Gud för å - ret som har gått!

G E Am D G
Må det ny - a han väl - sig - na Med allt godt i rik-ligt mått.

No. 312. Frihet och frid.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet.

III

Welsh air.

G C G C D A D

1. Hör, hur frälsningsjublet klingar, Genom rym-der-na sig svin-gar,
2. Frids-ba-su-nen här-ligt skal-lar, Fångna barn till fri - het kal-lar;
3. Frid för ar - ma syn-da - trä - lar, Fri-het stor för bundna sjä - lar!

G C G D G

Det till trä - len fri - het brin-gar Öf - ver land och haf.
Mörkrets makt till - ba - ka fal - ler Vid dess star - ka ljud.
Hvar och en som sig an - mä - ler Und-får lif och frid.

D G

Se, hur un - ga, gam-la Sig till strid för - samla,
Gud vill sig för-bar - ma Öf - ver er, I ar - me;
Han, som ber dig föl - ja, Skall i nöd dig döl - ja,

Se - ger-rop till him - len sti - ga, Sa-tans fä - sten ram-la.
Han vill los - sa trä - lens bo - jor. Låt fi - en - den lar - ma,
Ge dig kraft att tå - ga fram-åt E-mot storm och böl-ja;

C G D G D A D

Ne-der-lag vi al - drig li - da, Ty i Je - su namn vi stri - da
Följ blott ef - ter Je - su fa - na, Löp på ny - a lif - vets ba - na.
Han den trognes stig skall jämna Med sin kär-lek, tills där-hem-ma

G C G D G

Hvar vi gå, vi fri - het bi - da För hvar syndens slaf.
Frid, ja mer än du kan a - na Fins hos Her-ren Gud.
Vi en fri - hetssång upp-stäm - ma; Där är slut på strid.

No. 313. På den väg jag själf ej visste.

I Th. Söderberg.

D A D A D

1. På den väg jag själf ej vis - ste Har du dra - git mig till dig,
2. På den väg jag själf ej vis - ste Du be - va - rat mig hos dig,
3. På den väg jag själf ej vis - ste Lö-ste du min bördas tvång.
4. På den väg jag själf ej vis - ste, Sjunger frälst hvar Jesu lem,

D G D A D

Dy - re Her - re Je - sus Kri - ste, Dig ske pris e-vin - ner - lig.
Och du tog ej hel - ler mi - ste, När det syntes så för mig.
Du den för - ste och den si - ste, Blif - ve e-vigt nu min sång.
Bar du mig, o Her-re Kri - ste, Hem till dig, ja än - da hem.

No. 314. Mitt hopp jag bygt.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

G D G A D
1. Mitt hopp jag bygt på säker grund, I klip-pans star-ka fä - ste;
2. Se vå - gorna upp - re - sa sig, Och stor-men hotfullt ry - ter,
3. Min klip - pa är ej hård och kal, Hon står i här-lig grön-ska

G C D G D A D
Där är jag trygg i den - na stund, Som få-geln i sitt nä - ste.
Som vil - le de ned - stör - ta mig; Men ge - nom mol-nen bry - ter
Med gläd - je blomster ut - tan tal Och allt hvad jag kan ön-ska.

G C
I nöd och väl-gång, fröjd och sorg Jag blif - ver kvar ut-
Den kla - ra nå - da - so - len fram, Och lugn jag står på
Där nju - ter jag af lif - vets bröd Och vin och mjölk i

D G Am E Am D G
i min borg; Och den-na fa - sta klip-pa är Min Je - sus.
klippans kam. Han vacklar ej, min fasta borg, Min Je - sus.
öf - ver-flöd. Ej nå - got kan mig skilja från Min Je - sus.

No. 315. De stå väntande.

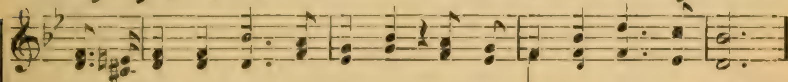
Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. III T. C. O'Kane.

A D A B E

1. Jag blott väntar att få fa - ra Hem till Gud från nöd och strid;
2. Sti - gen of - ta tör - nig va - rit, Full of sor-ger, strid och kif.
3. Mån-ga vän ner vid min si - da Ha nu ge-nom por - ten gått.
4. De-ras vandring ge - nom ti - den Blef ej lång—de ha gått hem!

A D A E A

I hans närhet städs' få va - ra, E-vigt nju - ta him - lens frid.
Ge-nom mörker, hvar jag fa - rit Of - ta käm-pat för mitt lif.
En och en de slu - tat stri - da; En-sam stan-na blef min lott.
O, hur skönt, att ef - ter stri - den Få hos Je - sus mö - ta dem!

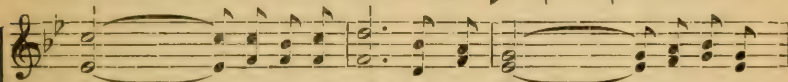
Kör.

E A

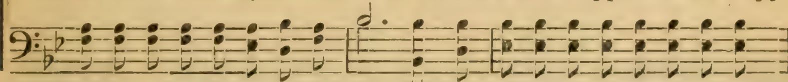
De stå vän - - - - - - - tan-de där - hem - ma, Vän - ner,
De stå vän-tan - de där-hem-ma, ja där - hem - ma, Vän - ner,

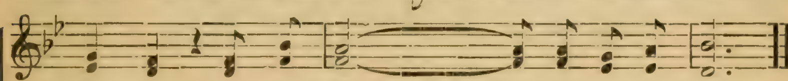

E A D

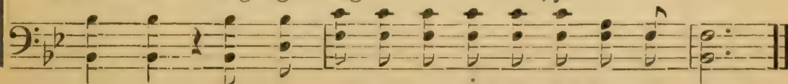
som - - - re'n hunnit fram; Väntan-de, - - - att få upp-
som re'n hunnit fram, ja hunnit fram, Väntande att få uppstämma, få upp-

A E A

stäm - ma In - gångs-sån - - - - - gen till Guds Lam.
stäm - ma In-gångs-sån-gen till Guds Lam, ja till Guds Lam.

Used by per. T. C. O'Kane, owner of copyright.

No. 316. Just bortom den mörka floden.

Öfvers. af A. L. S. III Geibel.

C S C
1. Just bortom den mör-ka flo - den Väntar mig en bo-ning ljus;
2. Här af synd och nöd jag plå - gas, Och min tro den är så svag;
3. Of - ta tung mig kän-nes fär - den, Tör-nen så - ra grymt min fot;

G D G
Ömt mig änglar sko - la bä - ra Öf - ver stri - da böl-jans brus,
Men en här - lig mor-gon ran - das Till en e - vig, sa - lig dag.
Dock "framåt" för-blir min lö - sen— Hvilan ljuf jag skå - dar mot.

S C D S
Och min själ skall ljuft om - strå - las Ut - af kär-lek, frid och fröjd,
Då jag sam-las med de kä - ra, Som för-ut ha hun-nit fram,
Snart af-läg - ger jag min res - dräkt, By-ter ut min pilgrims-sång

C F C S C
Hvarest lif-vets blomster dof - ta I mitt säl - la hem i höjd.
Och med dem får glad uppstäm-ma Lof och ä - ra till Guds Lam.
Mot ett här - ligt se - ger-ju - bel Hemma med Guds hel-gon mång'.

Kör.

C S C D S
Lyss! jag hör Guds änglar kal - la, Bju-da mig hos sig att bo....

C F C S C
På den an - dra si - dan flo - den, Där Guds vänner fin - na ro.

No. 317. Sjung, sjung om Frälsaren.

I

Arranged.

D A D
1. Sjung, sjung om Fräl-sa-ren, Han ju är din bä - ste vän.
2. Sjung, sjung i lif-vets vår, Je - sus vid din si - da står
3. Sjung, sjung i åldrens dar, Je - sus står den samme kvar,
4. Sjung, sjung om himlens ro, Snart du där i glans får bo,

Em A D
Sjung om Her-ren Je - sus Krist, Han dig löst från synd och brist.
Tro - gen i all lif - vets nöd, Tro - gen ut - i lif och död.
Bär dig öf - ver djup och höjd, Till ett hem af e - vig fröjd.
Klädd i hvi - ta silkets skrud, Smyckad skönt, som Lammets brud.

No. 318. Julsång.

J. E. T—t. III

1. Ä - ra va - re Gud ut - i him - lens höjd, Som oss
2. "Oss ett barn är född"—så i for - doms - tid E - sa-
3. Ut - i fat - tig - dom föd-des him - lens prins, I her-
4. Hvar-för kom han hit till en syn - dig värld? Hvar - för
5. Kom nu, syn - da - re, fram till Je - sus Krist, Han vill
6. Den på Je - sus tror e - vig jul - fröjd får Om han

har be-redt så-dan ju - le - fröjd! So-nen han ut - gaf—hvilken
i - as skref–"Barnet är vår frid." Se i Bet - le - hem, ut - i
bär-get rum ej för ho - nom fins, Men en äng - la - kör sjun-ger
drab-ba-des han af dö - dens svärd? Jo, på det att han skul - le
fräl-sa dig i-från synd och brist. Kom och fi - ra jul i hans
kvar i tron in-till än - dan står; O, så skönt det blir skå - da

gåf - va stor Ut - af Fa - der vår, som i him - len bor!
krub - ban där Lig-ger bar - net, som vår frids-fur - ste är.
med stor fröjd: "Ä - ra va - re Gud ut - i him - lens höjd!"
fräl - sa oss! Som i synd och skam el - jest måst för - gås.
fräl - sar-famn! Kom just som du är, li - ta på hans namn.
Je - sus Krist I hans här - lig - het. A - men, det är visst!

Kör.

Pris ske Gud,......... som So - nen sändt
Pris ske Gud, som So - nen sändt, som So - nen sändt

Och ett ljus........ på jor-den tändt! Pris ske
Och ett ljus på jor - den tändt, på jor - den tändt,

Gud,...... som Sonen sändt Och med honom evigt lif oss skänkt!
Pris ske Gud. som Sonen sändt, som Sonen sändt

No. 319. Jag skall bli så glad.

(Sjunges som no. 318.)

1. Himlen är mitt hem, hvilken salig tröst,
Mig har Lammet själf med sitt blod förlöst,
Ej förtappelsen mer skall drabba mig;
Blott af hjärtat jag vandrar Herrens stig,

KÖR. Jag skall bli så glad och fri
I mitt hem i himmelen.
Kom gå med, räck mig din hand,
Låt oss följas åt till himlens land.

2. Som en pilgrim jag börjat vandringen
Ut från Sodom och vänder ej igen.
Framåt tågar jag under fröjd och sång;
Ty Guds Son har frälst mig från undergång. KÖR.

3. Likt soldater vi nu ock föra strid
Emot synd och värld, segra och få frid.
Vårt banér är färgadt i Jesu blod,
Därför gå vi trygt öfver dödens flod. KÖR.

4. När i dödens stund jag med läppar blå
Sträcker hvarje lem, pulsen upphör slå;
Då skall brudgummen räcka mig sin hand
Och ledsaga mig in i himlens land. KÖR.

5. Där i härlighet, som en solklar glans
Jag för tronen står iklädd gyllne krans,
Och med palm i hand skall jag instämma
Uti Lammets sång, pris, halleluja. KÖR.

No. 320. Hvila dig.

N. L. R. — I — N. L. Ridderhof.

rit.

C S C E Am D S

1. Hvi - la dig i stil - la ro Trygg som fåg - eln i sitt bo;
2. Lu - ta dig mot Je - su bröst Där är lä - ke-dom och tröst;
3. Pil - grim, syns dig vä-gen svår Se på den, som med dig går,

C F C S C

Hvad är jor - dens sorg och strid E - mot him-lens fröjd och frid!
Fly, o fly, du tröt - ta själ Till din borg, och allt blir väl.
Han skall al - drig läm - na dig, Han är med på tör - nig stig,

F D

Fruk - ta ej nå - got, ej nöd el - ler sorg;
Sätt ej din til - lit till fur - star - nes makt,
Hjäl - per så gär - na cch trö - star så ömt,

S C S

Se blott på Je - sus, din klip-pa, din borg. Ljuf blir din hvi - la,
Ej up-på jor - di - ska tit - lar och prakt, Nej, blott hos Je - sus
Al - drig i nö - den han bar-nen har glömt. O hur han äl - skar!

C F C S C

sa - lig din ro När du hos Fräl sa-ren e - vigt får bo.
sa - lig - het är, Han kan hug-sva-la, ty han har dig kär.
Her-re min Gud Dig vill jag pri - sa med lof-sån-gens ljud.

No. 321. Är du med.

C. A—n. III C. Anderson. Arr.

A

1. Är du med I vårt led, Vill för Gud du stri - da?
2. När en-hvar An - stöt tar Af ditt tal, så kä - ra
3. Må du då Va - ken stå, Stän - digt dig be - re - da
4. Tröst det är Ve - ta här, Je - sus min är vor - den!
5. Je - sus kär, God du är, Som vill nåd be - skä - ra,
6. Blott en tid, Li - ten tid, Se - dan får jag fa - ra

D A B E

Bli försmådd, Miss - för-stådd— Allt för Je - sus li - da.
Du kan då Klart för - stå, Det är Je - su ä - ra.
För miss-hag Hvar - je dag, Värl-dens hat och le - da.
Jag hans spår Skön - ja får Här på den - na jor - den.
Att jag nöjd Och med fröjd Kan min bör - da bä - ra.
Hem i frid, Där all - tid Hos min Je - sus va - ra.

A D A D E A

Bli för-smådd Miss-för-stådd— Allt för Je - su li - da.
Du kan då Klart för - stå, Det är Je - su ä - ra.
För misshag Hvar - je dag, Världens hat och le - da.
Jag hans spår Skön - ja får Här på den-na jor - den.
Att jag nöjd Och med fröjd Kan min bör-da bä - ra.
Hem i frid, Där all - tid Hos min Je - sus va - ra.

No. 322. Liljan i dalen.

Förnöjsamt. III Arranged.

G D G C

1. Ne - re i da - len bland dof - tan-de lil - jor Vandrar den
2. Dig jag nu sö - ker, o vi - sa mig snar-ligt Hvar du din
3. Nu jag dig fun - nit, o dy - ra - ste Je - sus, Låt mig för
4. Ljuf som din röst är ej äng - lar - nes hviskning, Mildt som ditt

G D G D

vän, som jag hål - ler så kär: O jag vill skyn - da att
dof - tan-de hvi - lo - plats har, Hvar du om mid - da - gen
e - vigt nu kal - la dig min; Dölj ej ditt an - let för
le - en - de lju - set ej är; Slut mig nu in - ner-ligt

G C G

föl - ja hans fot - spår, Vin - dar - nes hviskning hans
hvi - lar med hjor - den Skyd-dad för het - tan vid
läng - tan - de blic - kar; Har du ej sökt mig och
ömt till ditt hjär - ta; Din att få va - ra är

D G

namn till mig bär.
spring käl lan klar.
kal - lat mig din!
him - me - len här.

Kör.

D G D

O du Guds kä - re son, som gaf ditt

G C G D G
lif för mig, Tack att du äl - skar mig Je - sus, Guds Son.

No. 323. Ungdomssång.

Innerligt. I Arranged.

E A E A
1. Kan du gif - va ditt hjär - ta för ti - digt åt Gud, Som så
2. Mån-ne ung-dom och vår ic - ke pas - sa för Gud, Ic-ke
3. Må vi hö - ra hans ord, o hvad sä - ger det dock, Detta
4. Lå - ten bar - nen, ja bar - nen få komma till mig Och för-
5. O, hur fat - tig din sång och hur ky - lig din vår, Om ej
6. O, du vet ej hvad lyc - ka och sa - lig-het är, Om ej

E A
ti - digt dig slöt i sin famn; Kan du bör - ja för ti - digt att
lof-sån-gens jub-lan - de röst; Månne häll-re de tun - ga, de
ljus i allt mör-ker på jord: De mig bit - ti - da sö - ka, de
me-nen dem ic - ke, ty se; Jag vill le - da dem rätt up - på
Je - sus har blif-vit din vän, Och fått släc-ka den e - vig - hets
Je - sus har skänkt dig sin frid; Men med den-na så trygg midt i

D A E A
hål - la hans bud, Och be - kän-na för världen hans namn.
kla - gan - de ljud Och den kal - la, den viss-nan-de höst.
fin - na mig ock. O väl sig - na - de, sa - li - ga ord!
vis - he - tens stig, Och e - vin-ner - ligt lif åt dem ge.
törst som dig tär, Fast-än of - ta för-dold för dig är.
stor - men du står, Och så lugn i den väx-lan - de tid.

No. 324. Lammets sång.

R. S.
Capo d'astro på 1sta bandet. III R. Slater. Arr.

G C A
1. Från him - len och från jor - den klin - gar en och samma sång
2. Den ska - ra, som för tro-nen står med segrar'ns palm och krans,
3. Guds barn från hvar - je tid och land, som fältrop haf - va haft,
4. Så låt oss sjun - ga om den nåd, som syndar'ns skuld betalt,

D G
Från kor - sets käm-par fyll - da ut - af ju - bel, Till
På jor - den va - rit Je - su tapp - ra strids-män. De
En sång om Je - su dy - ra blod som run - nit; Högt
Det blod, som i - från hvar - je fläck be - fri - ar, Den

C A
ho - nom, som på Gol - ga - ta ut-göt sitt blod en gång. Det
ha pa - se - rat Jor-dans flod, och nu i himlens glans Gen-
öf - ver stri-dens larm och brak den klingat har med kraft Och
kraft, som hjär - tat fläckfritt kan be - va - ra ut - i allt; Så

D G
blod, hvarmed han köp-te de - ras fräls - ning.
lju-der sång om Lammets blod, som köpt dem.
brin gat ö - kadt mod åt kor-sets käm - par.
sjun-gom då en sång om här - lig fräls-ning.

Kör.
C
Pris ske
Pris ske ho - nom,

G D C
ho - nom! stämmen in i e - vig-he-tens sånger! Pris ske
pris ske honom. Pris ske ho-nom,

G A D
ho - nom, Guds Lam, som dog! O, sjung den gamla
Pris ske honom, Guds Lam som dog, Guds Lam som dog för oss,

G D
sång på nytt, Om den dy - ra flod, Som gör
På nytt om den dy - ra, dy - ra flod, Som gör

G D G
ren och god! O, sjung den gam-la sång på nytt Om den
he - lig, ren och god, På nytt

D G
flod, som öpp-nats på Gol - ga - ta kors. (Gol-ga - ta kors)

No. 325. En moders bönhörelse.

J. Johnson. III Arranged.

A D E A

1. Det be - rät - tas om en mo-der, som ut - i sin bö ne - vrå
2. Of - ta när som bar-nen hör-de mo-dren bedja, gjorde de
3. Si - sta tjänsten, barnen kun-na gö - ra nu åt modren, är
4. Och till sist en af dem sä - ger: "Änd - te - li-gen ha vi då
5. Al - la bör - ja bit - tert grå - ta och de e-nas om att gå

A D E A

Of - ta bad, ja un - der tå - rar om att Herren skulle få
Narr af hen-nes var-ma bö - ner och af lä - se-ri - et spe.
Att till grafven hen - ne fö - ra och nedmylla henne där.
Blif - vit af med gam-la mo-der, som ut - i sin bö-ne - vrå
Med hvar - an-dra för att bed - ja ut - i modrens böne-vrå

A D B E

Fräl - sa hen-nes barn, ty al - la ha - de ut - i synden gått.
Men en dag får mo-dren slu - ta, och sin si-sta bön hon ber;
När de så ha gjort och komma hem i-från begrafningen,
Bad för oss så mån - ga gån-ger, fast vi där-af gjorde spe,
Om för - lå - tel - se och frälsning. Snart de ock förvissning få

A D E A

Nu i mån-ga år hon be - dit, men bön-hö-rel-se ej fått.
Glad och nöjd hon se'n af - som-nar för att al-drig sörja mer.
Se de sorgsna på hvar-an - dra, al - la känna sakna - den.
Men nu be - der hon ej me - ra, o, hvem skall nu för oss be?"
Om att Her-ren dem be - nå - dat där i modrens bö-ne-vrå.

6. Så kan Herren under göra, höra bön och göra mer
Än vi kunna bedja, tänka. Kristna mödrar, fröjden er!
Gud skall edra böner höra, frälsa edra barn också,
Att till sist i himlens glädje I dem skolen möta få.

No. 326. Sjung af fröjd, du Kristi brud.

III

G C D G

1. Sjung af fröjd, du Kri - sti brud, Jub - la högt du fräl-sta här.
2. Pri - sa högt hans hel - ga namn, Hal - le - lu - ja till vår Gud!
3. Pri - sa högt hans sto - ra nåd, Som han nu åt oss be - skär,
4. Pri - sa högt hans hel - ga namn, Må det nå till himlens höjd.

G C D G

Fri och fräl - sad af din Gud, Snart du e - vigt lycklig är.
Sjung hans lof i al - la land, A-men, a - men, pris ske Gud!
Med sin all-makts vi - sa råd, Som vår Gud med kärlek lär.
Snart vi nå den säl - la hamn, Och där blir en e - vig fröjd.

Kör.

Em A D

Sjung hans lof i lust och nöd, Sjung hans lof i lif och död!

G C D G

Sjung af fröjd, du Kri - sti brud, Jub-la högt, du fräl-sta här!

No. 327. "Alla mina källor."*)

Innerligt. III W. von U. Arr.

1. Ej i bön - ge - men-skap, ej i sång, Ej ut - i pre-
2. Ej ut - i de käns-lor, som jag har, Ej i jor - disk
3. All min själs be - gär - ran kän - ner du, All min hjär-tas
4. O, min själs brud-gum-me, Du är min! Jag ut - i all
5. Du är all min gläd - je, all min fröjd, Hur du än mig
6. Är du ej mitt skydd i he - tan glöd? Är du ej i

di - kan, natt-vardsgång. Ej ut - i de gåf - vor Gud skänkt
lyc - ka, som ju far. Högt min själ nu jub - lar gla - de-
o - ro stil - lar du; All min läng-tan sä - ger jag för
e - vig - het är din! Det med himmelsk gläd - je fyl - ler
le - der, är jag nöjd. Hvad af kraft be - höf - ves ger du
stor-men ock mitt stöd? Du i ök - nens tor - ka vatt - nar

mig,— "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"
lig: "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"
dig, "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"
mig— "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"
mig— "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"
mig— "Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!"

7. Fiendernas hop må storma på,
Dock—uti din kraft jag skall bestå!
Jag uppå ditt namn förlitar mig—
"Alla mina källor äro i dig!"

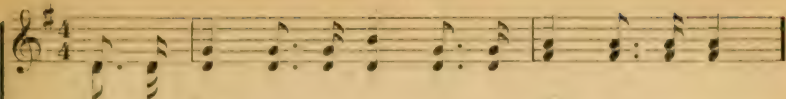
8. Ja, du är min stolta, säkra borg,
Där jag är så trygg mot synd och sorg,
Lof och pris och ära Jesus dig!—
"Alla mina källor äro i dig!"

---

*) Denna sång är skrifven af en rysk baron, som fått lida mycket för sin Frälsares skull, och hvars barn röfvats bort från honom af ryska gendarmer m. m. Han beskrifver här sin enda tröst och glädje trots de hårda slag han fått, och det är härligt att se hans stilla undergifvenhet för Herren.

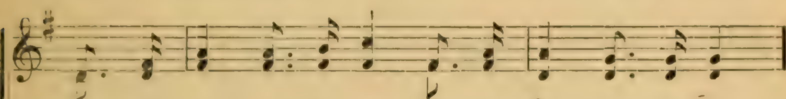
No. 328. Blicka upp.

J. F. S—m. III

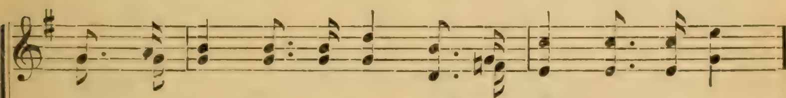
1. Blic - ka upp, blic - ka upp till din Fräl - sa - re kär,
2. Blic - ka upp, blic - ka upp, det ger gläd - je och mod!
3. Blic - ka upp, blic - ka upp, till den him - mel - ska strand;
4. Blic - ka upp, blic - ka upp! Snart Je - ru - sa - lems port
5. Blic - ka upp, blic - ka upp, till din Ko - nung och Gud!

En - dast han hjäl - pa kan, som är all - tid dig när.
Pri - sa Je - sus, som köpt dig åt Gud med sitt blod!
Ic - ke län - gre vi drö - ja i främ - man - de land!
Skall för dig lå - tas upp— kä - re vän— tänk så stort!
I hans him - mel där klin - ga ljuft to - ner - nas ljud!

Al - la da - gar han sagt, att han när dig skall bli,
Lä - ke - dom till din själ ut - af Je - sus du får,
Snart så är du för e - vigt för - los - sad och fri,
Du får bo i den stad, som har ga - tor af guld,
Re - dan här få vi sjun - ga de sa - li - gas sång,

Blic - ka upp, blic - ka upp, och i So - nen var fri!
Blic - ka upp, blic - ka upp, me - dan hem - åt du går!
Blic - ka upp, blic - ka upp,—ack, du lyck - lig skall bli!
Blic - ka upp, blic - ka upp, till din Fräl - sa - re huld!
Blic - ka upp, blic - ka upp, så blir ti - den ej lång.

No. 329. Tänk en gång, när himlens klockor kalla.

G. R—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. III G. Roseen.

D A D G D A D G D A D A D

1. Tänk, en gång, när himlens klockor kal - - la Min fräl-sta själ till sab - bats - ro, Och jag sa - lig mö - ta får dem al - - la, Som re'n hun - nit fri - dens bo! Tänk, när sorg och nöd, Tvif-vel, synd och död
2. So - len bak - om mör-ka ber-gen i - - lar Och bå - dar lef - nads-da - gens kväll, Då jag trygg mitt tröt-ta huf-vud hvi - - lar Mot min Je - sus och är säll. Ty han lof - vat har In - till ål-drens dar
3. Dy - stra moln väl stundom döl - ja so - - len, Och of - ta sån - gen här be - står Ut - af suc - kar, men vid nå - da-sto - - len Å - ter mod och tröst jag får. Snart är stri - den slut, Då jag käm - pat ut

E - vigt ä - ro bor - ta, och helt frälst jag får In-
Bä - ra dem, som här ut - i hans hel - ga blod Sin
Och med al - la from - ma, i - klädd se - gers-krud, Får

stämma i den se - gersång, Som e - vigt lju - da skall en gång.
klädnad tva-git – och en gång De sjun-ga Lammets se - ger - sång.
pri - sa Gud, som med sitt blod Har öppnat oss en häl - so - flod.

No. 330. Klippa, du som brast för dig.

T. Hastings.

Fine.

1. Klip pa, du som brast för mig, Låt mig göm-ma mig i dig.
2. Med min svett och mö - da jag Al - drig fyl - ler upp din lag;
3. In - tet kan jag gif - va dig, Till ditt kors jag slu - ter mig,
4. Vid hvart flyk-tigt an - de-drag, Och när jag skall dö en dag,

D. C. Tva - ge i sin him-la - saft Mig från syndens skuld och kraft!
Syn-dens fläc - kar stå dock kvar; Du, blott du, min re-ning har.
I din lifs - våg låt mig tvås, Her-re! an - nars jag för - gås!
Klip-pa, du som brast för mig, Låt mig göm-ma mig i dig.

D. S.

Vatt-net, blo - det, hvil-ket går Från din stung - na si - das sår,
Om mitt nit blef al - drig matt, Om jag grät båd' dag och natt,
Na - ken, dig om klä - der ber, Hjälplös upp till dig jag ser;
När till fri - dens land jag går, När in - för din tron jag står,

No. 331. Vår framtid.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. I N. L. Ridderhof.

D E
1. O här - li - ga fram tid som strålar Bortom lifvets väx-lan - de
2. Men ack, tjocka dimmor bortskymma Så of - ta den här - li - ga
3. Har fre-sta - ren mött dig på vä-gen Och lockat dig bort från din
4. Vak upp ur din dva- la, min bro-der, Låt lju-set om-strå - la din

A D A
rön, Och lif - ligt i tank - ar - ne må - lar Den
syn För dem, som i o - tro sig göm - ma, Som
stig, O ro - pa till Her - ren en - trä - gen: Min
själ, Han äl - skar dig, Gud, som en mo - der Han

Kör.

D A D
sa - li - ga sce - nen så skön.
so - len af svar-tas - ste skyn.
Gud, o för - bar-ma nu dig!
ön-skar ditt e - vi - ga väl.

A
O se, o se, min bro-der,

D
Din fram-tid strå - lar klart, O, se upp-åt i tron än en

G D A D
kort, li - ten tid, Då all - ting blir up - pen - bart.

No. 332 En lärjunges bön.

J. E. Seth. I N. L. Ridderhof.

D A
1. Ack, göm mig, min Je-sus, i så - ren, Där är det så
2. Se, lif -vet det ha-stigt för - svin - ner, Dess lyc - ka och
3. Gif, Je - sus, mig nåd till att gö - ra Din vil - ja och
4. Ack, Je - sus, led du mig vid han - den, Ditt säll - skap är
5. Ack, häm-ta mig snart till din him - mel, Jag läng - tar att

D
godt att få bo..... Låt nå - den mig föl - ja i
gläd - je är kort,.. På jor - den man skat-ter ej
lef - va för dig,... Och låt mig till sist af dig
ljuft för min själ,... Ej ö - gat kan se dig, men
va - ra hos dig.... På jor - den är o - ro och

G A D
spå - ren, Och styrk du min vack - lan - de tro....
fin - ner, Som fäg - na, då an - den far bort...
hö - ra: Väl gjordt, kom och hvi - la hos mig!..
an - den Han ser och han kän - ner dig väl....
vim - mel, Hos dig är det still - het och frid....

No. 333. Stilla tig!

Miss. M A Baker. I H. R. Palmer.

C F S C
1. Mä-sta-re, stor-mar-ne ra-sa Och vå-gor-na sky-högt gå!
2. Mä-sta-re, så ut-i nö-den Jag skyndar förskräckt till dig;
3. Mä-sta-re, fa-ran är öf-ver, Nu all-ting har lugn från strid.

F S C
Af ljunge!-dar him-me-len flammar Och natten snart fal-ler på;
Och ängsligt ur djup-en jag ro-par: Hvi hafver du läm-nat mig?
Rätt-fär-dig-hets-so-len framstrålar Och fyl-ler min själ med frid.

C E Am S C D G
Skö-ter du ej om, att bå-ten Kros-sas i vred-gad sjö,
Syn-den å-ny-o vill fån-ga, Gri-pa min ar-ma själ,
Mä-sta-re, stan-na, jag be-der! Dröj i min far-kost kvar,

C F S C
Och i skummande nattsvar-ta dju-pet Vi al-la förgås och dö.
Och förlo-rad i dju-pet jag sjun-ker, Om du ic-ke vill mitt väl.
Tills för e-vigt på him-mel-ska stran-den Ur stormen jag hunnit har.

Kör

p *pp*

C S C

"Se haf-vet och vin-dar-ne ly-da mig: Stil - - la tig!".....

Stil-la tig! Stil-la tig!

S C

Vred-ga-de böl-jor nu läg-ga sig, De mo-ner och mak-ter, som

cres - - - - - - cen - - - - - - - - - - do.

F D G E Am

här ho-ta dig. De må-ste tvärt tystna för mästarn's ord, Så

ff

S C F C

län-ge han blif-ver med dig ombord. "De al-la villigt åt-ly-da mig:

p *p* *pp*

S C F C S C

Stil-la tig! stil-la tig! De al-la vil-ligt åt-ly-da mig: Var stilla, tig!"

No. 334. Guds närhet.

C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I C. Anderson. Arr.

1. Se, hur mildt i mörka natten Stjärnan i sitt lugna tjäll.. Tindrar klart och håller vakten Öfver dalar, sjö och fjäll. Så jag ser med själens öga Dig, o Herre, mildelig,.... Hur du vaktar från det

2. Kunde jag på vingar fara Och få vara där du är.... För att evigt njuta bara Af din närhet, Herre kär; Då jag genast ställde färden Emot stjärnan i det blå—.. Löst och fri från världen,

3. Stilla! Stilla! Stanna färden Nu min tanke, du är yr;... Ej däröfvan stjärnevärlden Eller där... hvar ljuset gryr Skall du blott Guds boning finna, Ty ännu.... uppå vår jord, Hvarje dag och hvarje

4. O, hur godt, att du vill vara Ständigt vid min sida här.. Och i nåd mig jämt bevara Genom nöd.. och allt besvär. Nu mitt hjärtas tack sig kläder Endast i..... förundrans dräkt, Och i sanning jag mig

C G D G
hö - ga Mi - na fjät.... på öds - lig stig...
flär - den, O, hur säll.... jag blef - ve då!...
tim - ma Kan hans när - - het blif - va spord.
glä - der, Att jag har .... din nåd upp - täckt.

No. 335. Dig, Jesus, jag älskar.

Capo d'astro på 1sta bandet. III A. J. Gordon.

E A E B E A
1. Dig, Je-sus, jag äl - skar, du har mig ock kär; Till in - tet i
2. Dig, Je-sus, jag äl - skar; du först äl-skat mig, För mig du i
3. Dig, Je-sus, jag äl - skar i lif och i död, Jag pri - sa dig
4. Dig, Je sus, jag äl - skar, och e-vigt med fröjd Ditt namn skall jag

E B E B
värl - den har mer jag be - gär. En Fräl - sa - re, nå - dig och
dö - den har ut - gif - vit dig, En kro - na af tör - nen för
vill så i fröjd som i nöd; När dö - den mig kal - lar, jag
lof - va i him - me-lens höjd. När kro-nan mig räc - kes, jag

E A E B E A E B E
tro - fast är du! Jag al-drig dig äl-skat, min Je - sus, som nu.
min skull bar du— Jag al-drig dig äl-skat, min Je - sus, som nu.
sä - ger än - nu: Jag al-drig dig äl-skat, min Je - sus, som nu.
sjun - ger än - nu: Jag al-drig dig äl-skat, min Je - sus, som nu.

No. 336. Kärleken.

J. Blomquist.

1. Om jag än kunde med änglatunga Lofsjunga himlens och jordens Gud, Men kärlek ej i mitt hjärta funnes, Det vore intet—blott tomma ljud.
2. Om likt profeter jag kunde säga, Hvad hända skall under framtidsdag. Om tro jag hade, som berg förflytte, Men kärlek ej; ack, hvad vore jag?
3. Om hvad jag ägde åt nödställd like Jag skifta lät, om mig själf också Åt eld jag gåfve, det utan kärlek Till intet gagnade mig ändå.
4. Så är nu kärleken mild och tålig, Han afund, skalkhet, ej känner till, Han är ej uppblåst, ej sitt han söker, Han blott det goda, det sanna vill.

5. Han allt fördrager, han allt kan lida,
Han allting tror, allt han hoppas kan,
‖:Och när allt annat en gång försvinner
Från denna jord—ej försvinner han.:‖

6. En gång allt mörker skall helt försvinna,
Till dag förbyter sig skymningen,
‖:Men tro och kärlek och hopp förblifva,
Dock störst af allt—det är kärleken.:‖

No. 337. Lofva Herren, min själ.

W. P. Mackey.

1. Lof - va Her - ren, min själ, Ty nu allt han gjort väl,
2. Fast en syn - da - re blott, Jag en skatt har nu fått,
3. Jag, som förr gick i nöd, Ja, i syn - den var död,
4. Och om här jag går tryckt Och min väg sy - nes lyckt,
5. Och dit upp han mig tar. Ty det sin - net han har,
6. Ef - ter mö - da och strid Om en kort li - ten tid

Och nu är jag hans barn, jag som förr var en träl.
Som är hög - re än allt det, som här kal - las godt.
Har nu gläd - je och lif ut - i rikt öf - ver - flöd.
Dock hos Je - sus i him - len ett hem är mig bygdt.
Han kan ej bo i gläd - je och läm - na mig kvar.
Han mig häm - tar till sig, till sin gläd - je och frid.

Kör.

Hal - le - lu - ja, din är ä - ran. Hal-le - lu - ja, a - men!
Hal - le - lu - ja, Her - re Je - sus, väck upp oss i - gen.

No. 338. Vill du stå för Jesus.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

G C G C D
1. Vill du stå för Je - sus, Tjä - na i hans här, Vill du gif - va
2. Vill du stå för Je - sus, Om än sa-tan gnyr, Bland be-spot - ta-
3. Vill du stå för Je - sus? Skäms ej för din vän; Han för dig till
4. Vill du stå för Je - sus? Han vill stå för dig: Fö - ra dig till

G A D G
hjär - tat helt till him-la-vän-nen kär? Hvem har mod att stri - da
re upphö - ja Je - su namn så dyrt? Den som tro - get stri-der,
dö - den stred och strider för dig än. Hvad vill du upp-off - ra
här - lig se - ger ef - ter världens krig. Al - drig han dig släp-per,

C G C D G
E - mot ond - skans makt? Kom i - håg att lö - nen vän - tar,
Får en här - lig lön, Då till sist han får mot - ta - ga
För din Je - sus, som Läm - na - de sin här - lig - het och
Stå blott fast och trygt, Tills du når den sta - den som, ej

D G
så-som Je-sus sagt.
se-ger kronan skön.
ned till jor-den kom?
menskohand har bygt.

C G
Vill du, vill du, Vill du stå för Je - sus?

D G A D G D
Vill du då, Vill du gå, Tjä - na i hans här? Vill du, Vill du,

G D G
Vill du stå för Je-sus? Vill du gif - va hjärtat helt till himlavännen kär.

No. 339. O min Frälsare, mig led.

Edward Hopper.
Capo d'astro på 1sta bandet. III J. E. Gould.

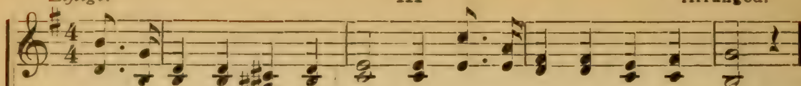
A D A E A
1. O min Fräl- sa - re mig led Öf - ver lif - vets böl - ja vred.
2. Likt ett barn vid mo-ders-bröst Stil-las haf - vet vid din röst.
3. När jag slu - tar fär-den svår— Dö-dens bränning mot mig slår—

E A E A
O-känd far - led för mig är, Bränningar och dol - da skär.
Stor-mig böl - ja läg-ger sig, När hon hör ditt "stil -la, tig."
In - gif då mitt hjär-ta tröst, Låt mig hö - ra få din röst,

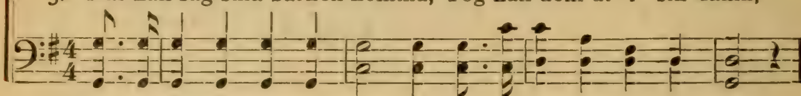
D A E A
Dy - re Je - sus, led mig fram, För min far - kost in i hamn.
Gud allsvål - dig är ditt namn; För min far - kost in i hamn.
Där jag hvi - lar i din famn: "Jag skall fö - ra dig i hamn."

No. 340. Barnets glädje.

N. L. R.
Lifligt. III Arranged.

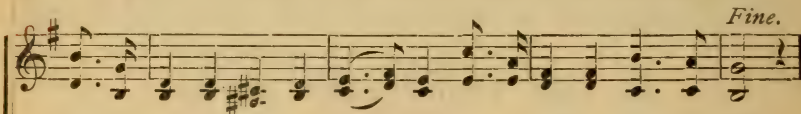

1. O jag är så glad i Je - sus, Ty han är så mild och god.
2. O mitt lil - la hjär - ta glö - der Ut - af kär-lek för min vän,
3. När han såg små barnen komma, Tog han dem ut - i sin famn,

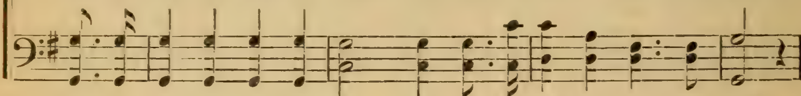

Kör. O jag är så glad i Je - sus, Ty han är så mild och god.

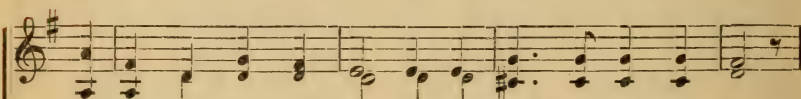
Fine.

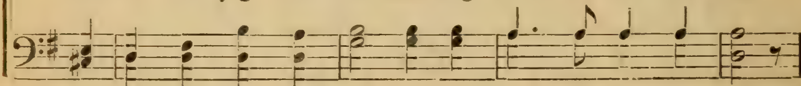
Han så äl-skar mig, fast li - ten, Att han g öt för mig sitt blod.
Ty han bu - rit mig som lam - met Och han har ej trött - nat än.
Och väl - sig - nar dem så ljuf - ligt; Han så kär i bar - nen var.

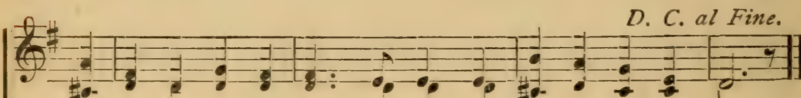
Han så äl -skar mig fast li - ten, Att han g öt för mig sitt blod.

O, jag vill äl - ska Je - sus Så myc - ket som jag kan,
Jag vill ej häl - ler trött - na Att sjun - ga om hans namn,
O, då vill jag ock när - ma Mig den - na vän - nen kär,

D. C. al Fine.

Ty in - gen har jag fun - nit än Så älsk - lig så - som han.
Som så mig äl-skat, bu - rit ömt Ut - i sin kär-leks famn.
Och slu - ta mig ut - i hans famn Och all - tid stan-na där.

No. 341. Guds änglar.

Innerligt. I C. H. Gabriel.

1. Ned till Lot i Sodom kom Budskap ifrån Gud. Änglar tälja stadens dom; Ty den ej lydt Guds bud.
2. Daniel i lejon-grop Fruktan dock ej bär, Ty Guds änglar komma ned Att skydda honom där.
3. Petrus en gång fängslad blef Af Herodes hand; Men en ängel stiger ned Och lossar all' hans band.
4. Paulus och Silas i Dystert fängelse Få af helga änglar där En full befrielse.
5. Jesus låg uti en graf Intill tredje dag, Då en ängel träder fram Och vältrar stenen af.
6. Då vår Frälsare se'n for Upp till himmelen. Höras änglar tälja, att han komma skall igen.

Kör.

Guds änglar, Guds änglar, som bo i himlens land,
Ja, änglar, Guds änglar, de leda oss vid hand.

No. 342. Den kommer.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

G D
1. En bät - tre dag snart kommer, En här - lig morgon-stund,
2. Då Her - ren skall för - kros - sa, Med spi - ran i sin hand,
3. O, kom - me snart den da - gen! Så ön - skar Kri - sti brud.

G A D
När san - ningen med makt och rätt Re - ge - rar jor-dens rund.
All ondskans makt och stif - ta frid Och rätt i hvar-je land.
Den sto - ra da-gen kom-mer snart För den som äl - skar Gud.

Kör.

G
Ja, den kom - mer, Ja, den kom - mer,

Ja, den kommer, Ja, den kommer, Ja, den kommer, Ja, den kommer.

Ja, den bätt - re da - gen kom - mer snart för

A D G
den som vän - tar här, Ja, den kom - mer, Ja, den

Ja, den kommer, Ja, den kommer, Ja, den

C G D G
kom - mer, Ja, den kom-mer snart, ja snart.

kommer, Ja, den kommer,

No. 343. Jag är ett litet lam.

III

D A D
1. Jag är ett li - tet, li - tet lam, Men hvilar trygt i Herdens famn.
2. Och Jesus är den Herdens namn, Som tro-fast vår-dar si - na lam.
3. Jag mins den tid, då jag for vill Och ic - ke kun-de va - ra still';
4. O, tänk, hur väl han mot mig gör, Han mig på grö-na än - gar för.
5. När mörk och ojämn blir min stig, Hans käpp och staf de trösta mig.

G D A D
Hans famn den är så stor och vid, Den räcker till för dig och mig
Han va - kar öf - ver si - na små, Att ic - ke ett för- lo - ras må.
Men Her-den god mig sökte opp Och gaf mig nåd och frid och hopp.
Det fri - ska vat-ten han mig ger— Ej nå-got godt mig fat-tas mer.
Han känner vägens längd och brant–Hvart djup är honom väl bekant

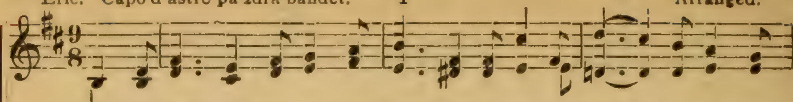
G D A D
Hans famn den är så stor och vid, Den räcker till för dig och mig.
Han va - kar öf - ver si - na små, Att ic - ke ett för-lo - ras må,
Men Her-den god mig sökte opp Och gaf mig nåd och frid och hopp.
Det fri-ska vat-ten han mig ger— Ej nå-got godt mig fat-tas mer.
Han känner vägens längd och brant–Hvart djup är honom väl bekant.

6. Om ulfven ryter aldrig så,
Han lilla lammet ej kan nå;
‖:Ty uppå vägen törs han ej,
Dit få ej ulfvar gå, o nej!:‖

7. Så sjunger jag förnöjd och glad;
Ty hemåt bär det till Guds stad,
‖:Där lilla lammet hvila får
Uti ett ändlöst jubelår.:‖
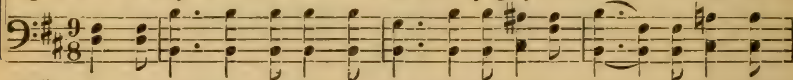
No. 344. Annas önskan.

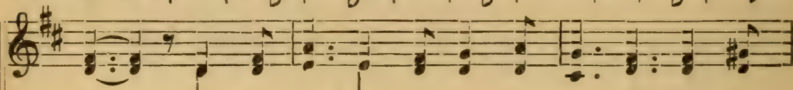
Eric. Capo d'astro på 2dra bandet. I Arranged.

Am E Am S

1. Som en trast ut - i fu - ru - sko - gen. Jag önskar sjun - ga da-gen
2. Som en blomma på än-gens tuf - va Jag dofta vill till Guds be-
3. Som en stjär-na i vin - ter-kväl-len, Jag ly - sa vill de vils - na

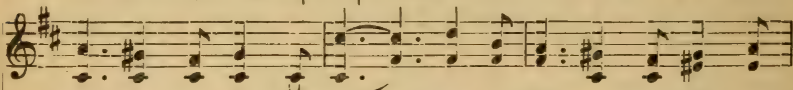

C S C

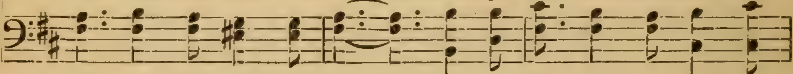
lång, Vil - le sjunga så glad och tro - gen, Lin-dra
hag, Hvi - ska trö-stan - de ord så ljuf - va Till de
hem, Ly - sa in i de lå - ga tjäl - len, Vän-ligt

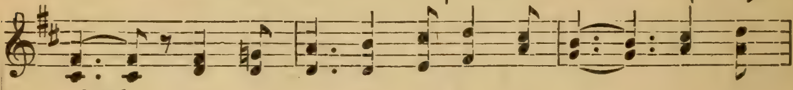

Em B Em Am Em B

sor - gen med hjär - tats sång, Lin-dra sor - gen med hjär- tats
ar - ma på nö - dens dag, Till de ar - ma på nö - dens
vin - ka Guds frid till dem, Vän-ligt vin - ka Guds frid till

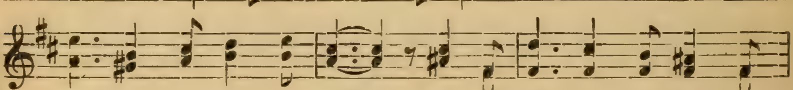

Em C F

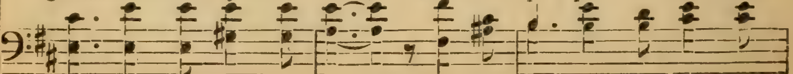
sång; Vil - le sjun - ga om Je - sus kär, Sjun - ga
dag; Ger - na viss - nar jag och för - går Blott min
dem. Se'n jag slock-nar i jor - dens natt, Mån - gen

D G E Am E

om hu - ru god han är. Se-dan lyf - ter jag hvi - ta
Je - sus jag tjä - na får. Se - dan fö - res jag bort af
glöm-mer hvar stjär-nan satt; Men där-up - pe i fa - ders

Am E
vin - gen, Lyf - ter vin - gen och i - lar hem. Se - dan
vin - den, Bort af vin - den och i - lar hem. Se - dan
hu - set Skall jag strå - la i hö - gre ljus. Men där-

Am C Am E Am
lyf - ter jag hvi - ta vin-gen, Lyf - ter vin - gen och i - lar hem.
fö - res jag bort af vin-den, Bort af vin - den och i - lar hem.
up - pe i fa - ders-hu-set Skall jag strå - la i hö - gre ljus.

No. 345. Irrande barn.

Öfvers. af C. A—n. III Thomas Hasting.

A E A E A E
1. Är af synd du bun-den, Ir - ran - de barn,
Nu är rät - ta stun-den Lämna ditt skarn; Gud kal-lar än
2. Kä - ra, dig be - sin - na— Lif el - ler död!
Nu är va-lets tim-ma; Välj, i din nöd Lif, e-vigt lif,

A E A E A
Dig, kä - ra vän, Kom på frälsnings grunden, Fly sa-tans garn!
Och så för - blif Fri - ad från all fa - ra, Fre - stelsens glöd.

No. 346. Si, vi gå uppåt.

Friskt. III

No. 347. Ack, se Guds Lam!

I. Watts. III R. E. Hudson.

E B
1. Ack, se Guds Lam på kor-sets stam I vån-da dö för oss!
2. Var ic-ke det för vå-ra brott Sig Je-sus off-ra-de.
3. Hvad sko-la vi väl ho-nom ge? Han själf sig gaf för oss.
4. O kä-ra själ, ej tve-ka mer Att väl-ja Je-sus Krist.

E A E B E
Och se än mer den pur-pur flod Hvar-ut-i lif kan fås!
Vardt han ej en för-ban-nel-se För oss för-lo-ra-de?
Säg, bör han ej oss al-la ha'? Vi fal-la till hans kors.
Jag al-drig ån-gra-de mitt val Och skall det ej till sist.

Kör.

E B
Vid hans kors, vid hans kors, I den pur-pur-rö-da flod, hvar-i

E A
re-ning fins från synd, hvarje synd; Där jag lif-vet fann

E A B E
Och min synd försvann; Jag är nu lyck-lig hvar-je stund.

No. 348. Fly till arken.

N. L. R.
Långsamt.

I

N. L. Ridderhof.

1. O, fly nu till ar-ken, du fat-ti-ga själ, Där göm dig ty fa-ran är stor Och vå-gor-na ut-omkring ho-ta så vildt— Hur trygg blott i arken du bor.
2. O, fly nu till ar-ken, o kom just i dag, O, vän-ta ej län-gre; o gå Förr'n dörren slås till och du blir u-tan-för, Fly dit att för-lå-tel-se få.
3. I ar-ken dig vän-tar blott kär-lek och tröst; I him-len en sång stämmes opp Af fröjd öfver den som har flytt för sitt lif, Och sät-ter till Her-ren sitt hopp.

Fly till ar-ken, där är hvi-la, Där är nåd, för-lå-tel-se och tröst. O fly! O fly un-dan nu syndens fördärf! O, lyd Herrens kal-lan-de röst.

No. 349. När blott kärlek rår.

Capo d'astro på 2dra bandet. III

G C G D
1. All - ting kläds i hög-tids-skrud, När blott kär - lek rår;
2. Klart oss hop - pet strå - lar mot, När blott kär - lek rår;
3. Je - sus tag oss helt om hand, Att blott kär - lek rår.

G C G D G
Gläd - je röjs i hvar - je ljud, När blott kär - lek rår.
Och i tack byts jor-dens knot, När blott kär - lek rår.
Sätt vår själ i he - lig brand, Att blott kär - lek rår.

D G C D
O hur nöjd vår själ kan bli Och från o - ro löst och fri!
All na - tu - ren mot oss ler, Ljuf-ligt solsken oss om- ger,
Låt din nåd, hvar mor-gon ny, Ly - sa upp vår lef - nads-sky,

G C G D G C G
Ti - den går så lugnt för - bi, När blott kärlek rår. Kär-lek rår,
Med behag oss Her-ren ser, När blott kärlek rår. Kär-lek rår,
Till dess köld och skuggor fly, Och blott kärlek rår. Kär-lek rår,

D G C G D G
Kär - lek rår— Ti-den går så lugnt för - bi, När blott kärlek rår.
Kär - lek rår— Med behag oss Her-ren ser, När blott kärlek rår.
Kär - lek rår— Till dess köld och skuggor fly, Och blott kärlek rår.

No. 350. I hans armar.

Förnöjsamt. I Arranged.

G D
1. Ljuf är min till - flykt och trygg är min ro, Ondt kan ej nå mig, I frid får jag bo; Je - sus sin frid i mitt hjär-ta in- g öt, Slu - ter mig huldt i sitt fräl - sa - re sköt.
2. Tryckan - de tårdränk - ta kin - den till sin, Hvi-skan - de ljuf - ligt till mig: "du är min." Bal - sam han gju - ter i svi-dan-de sår, Ljuf - va - ste hvi - la hos ho-nom jag får.
3. Stormar må ra - sa och brän - nin - gar slå, Al-drig min skyd - dan - de till-flykt de nå, Fri från all fa - ra och ängslan jag är, Trygg i hans ar-mar som har mig så kär.

Kör.

O, hvil-ken un - der-bar, un - der-bar ro, Som jag för trö - star, så trygt får jag bo.... Ljuft han hugsva-lar mig

skyd-dar så väl Om slu-ter huldrikt min kropp och min själ.

No. 351. Blott hos Gud.

C. A—n. | I | C. Anderson. Arr.

1. Få-fäng-lig-het, för-gäng-lig-het Är ar-ma världens fröjd; Frid, sa-lig-het i e-vig-het Fins blott hos Gud i höjd.
2. Den ta-lar stort, dess sång är skön För den som lyssna vill; Men al-drig jag gjort bät-tre rön Än lyss-na Je-sus till.
3. Den lof-var gods, den lofvar guld Till den som gi-rig är; Men Her-ren Gud, min Fa-der huld, Mig bät-tre lott be-skär.
4. Ja, säg då hvadsomhälst, o värld, Du ej mitt ö-ra har; Jag sagt far-väl till all din flärd—Ett sorgligt slut den tar.
5. I e-vig-het min sa-lig-het En gång blir upp-en-bar, När jag hos Gud i här-lig-het Får va-ra al-la dar.

Kör.

Ej då jag vill mer lyss-na till Hvad världen sä-ga må;
Dess sång, dess tal—säg hvad man vill—Är skrymte-ri än-då.

No. 352. Mitt allt i Gud.

N. F. III Arranged.

1. Jag lyf-ter mi - na ö - gon upp till ber-gen, Upp till min Fa - der
2. Och han, som skapat himmelen och jor- den, Och en - sam rå - der
3. Jag får af honom allt hvad jag be-höf - ver, I nåd han al - la
4. Så är allt väl, fast jag är svag och rin - ga; Gud är min vän, och

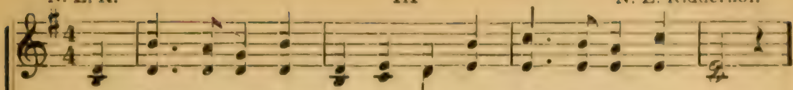
ut - i him-me - len; Ty han har sagt: å-kal - la mig i nö - den,
öf - ver haf och land, Han städ-se hö-rer, hvad mitt hjärta be - der,
stunder till mig ser, Och snart jag får i frid till ho-nom fa - ra,
jag hör ho-nom till, Och där-för kan jag u-tan om-sorg va - ra;

Lägg bördan af och jag vill bä - ra den. Ty han har sagt: å-
Och lå - ter upp för mig sin milda hand. Han städ - se hö - rer,
För evigt säll. Hvad kan jag önska mer? Och snart jag får i
För si - na barn han alltid sör - ja vill. Och där - för kan jag

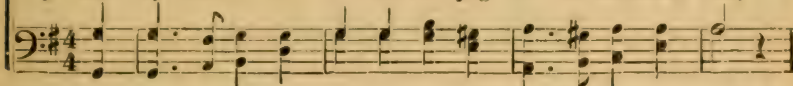
kal - la mig i nö - den, Lägg bördan af och jag vill bä - ra den.
hvad mitt hjärta be - der, Och lå - ter upp för mig sin milda hand.
frid till ho-nom fa - ra, För e-vigt säll. Hvad kan jag önska mer?
u - tan omsorg va - ra; För si - na barn han alltid sör - ja vill.

No. 353. Bönevrån.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

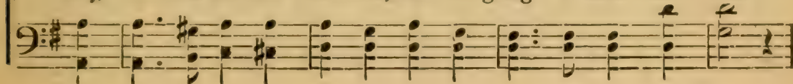

G C
1. Det fins nog nå - gon li - ten vrå Trots trängseln här på jord,
2. Om ej så of - ta, så - som förr, Till bö - ne-vrån jag går,
3. Om vrån är li - ten, fin - nes där Dock skat-ter-na i mängd,
4. Och blir det allt för trångt för mig På jor - den,—ingen nöd,
5. Då ej blott i en li - ten vrå Jag ta - lar med min vän;

D G
Hvar jag i bön till Gud kan gå Och du - kadt står hans bord.
Då klap-par An-den på min dörr Och ej så väl jag mår,
All jor-dens prakt och storhet här, Dess djup och bredd och längd,
Då lyf - ter han mig upp till sig, Han, hjär-tats en - da stöd.
Nej, i den sto - ra sa - len, då En gång i him - me - len

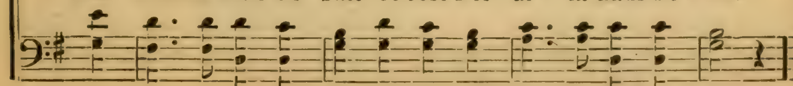

D G C E Am
I bö - ne-vrån jag mår så godt, Ty där vid Je - su bröst
Tills jag i vrån har grå - tit ut Och stam-mat "Gud för - låt."
Ej vär - de ha mot hvad jag fått Hos Je - sus i min vrå;
Det- blir ej trångt i him-len, nej, Där fins båd rum och mat;
Jag vid - gar ut mitt trängda bröst Och sjun - ger lof och pris

D G D G
Jag all - tid nå - got härligt fått, Ett kär - leksord, en tröst!
Och fri-den strömmar som för - ut Trots fre - star-ens för - såt.
Där är jag sa - lig, mår så godt; Jag of - ta dit vill gå.
Där try - ter bröd och vat-ten ej, Där fins ej tom-ma fat.
Till Her-ren med en bätt - re röst För al - la nåds-be - vis.

No. 354. O, jag vet ett land.

Capo d'astro på 1sta bandet. I O. Ahnfelt.

D G

1. O, jag vet ett land Långt från sorg och strid, Där hos
2. O, hvad full-het där, O, hvad sa-lig-het, Där af
3. Hvad ej ö-ga sett, Hvad ej ö-ra hört, Ej i
4. Det-ta säl-la hem Je-sus vann åt mig, När han

A D

Gud är i-del o-störd frid; Där vid flo-dens strand Lif-vets
natt ej da-gen me-ra vet! In-gen död där är, Och i
män'sko-hjär-ta än sig rört, Det har Gud be-redt Dem i
här gick kor-sets tun-ga stig. O Je-ru-sa-lem, Må-let

A E A

träd ock stå Med en här-lig tolf-fald frukt up-på.
ä-ra stor Lam-met, Lam-met midt i-bland dem bor.
hem-met där, Som af hjär-tat ho-nom äl-ska här.
för mitt hopp! Snart för mig din "pär-le-port" slås opp.

Kör.

D G D

Det-ta skö-na land, är Guds vän-ners land, Ja, mitt

A D G

e-get säl-la fa-ders-land. Det-ta skö-na land är Guds

D A D
vän - ners land, Ja, mitt e - get säl - la fa - ders - land.

No. 355. Endast löf.

Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Silas J. Vail.
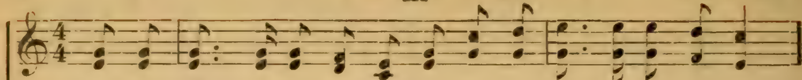
D A D G A D
1. En - dast löf! O sorg och ve! En dyr - bar tid för - spild
2. En - dast löf! En kärf - ve ej Af mö - dan ha vi fått.
3. En - dast löf! Ej min - net väft Ett flor, att döl - ja väl
4. Hvem kan stå in - för sin Gud Med en - dast viss-nadt löf!

G A D
I lustans maskor hvarje dag Helt snärjd, och brutit mot Guds lag.
Vi så vår säd, men hör och märk—Blott tomma ord "för nitiskt verk!"
De dy-stra minnen från ett lif Af dårskap, synd och tids-för - drif.
O, hvem vill fram till tronen gå, På domens dag för Mä-star'n stå

G D A D
Af så - dan sådd—hvad skörd? En - dast löf! En - dast löf!
Vi skör - da hvad vi sått: En - dast löf! En - dast löf!
Hvad blif-ver skör - den, själ? En - dast löf! En - dast löf!
Och ej en kärf - ve ha— En - dast löf! En - dast löf!

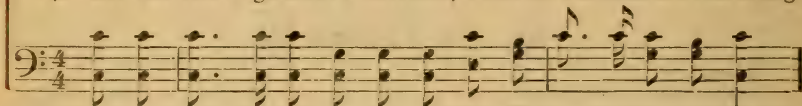
No. 356. Ära, halleluja!

III

C

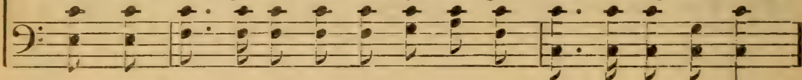
1. I - från bär - gets höjd vi skå-da Ju - bel - å - rets morgon gry,
2. Upp till Grönlands frusna fjäl-lar, Ut till In-diens skö-na strand,
3. Si, än hö - gre sti - ger so - len Och ut - i dess lju - sa spår
4. Låt oss dra - ga fram i stri-den, Trots all världens hot och tvång.

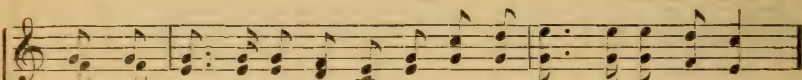

F C

So - len mild och klar sig hö - jer Up-på pur - pur-fär-gad sky.
Och till A - fri-ka hvars käl-lor Sju-da upp sin gyll-ne sand.
Föl - jer dyg-den, glädjen, fri-den; Se - ger-sång till him-len når.
Låt oss tro - get fa - nan föl - ja, Da-gen blif - ver ej så lång.

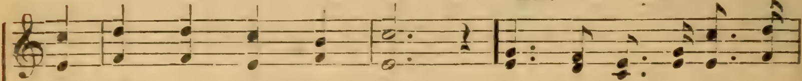

C

Nat - tens svar-ta tron är stör-tad Och dess hä - rar skyndsamt fly;
Bort till haf-vets al - la ö - ar, Hän till hvar - je hed-niskt land,
Raskt framåt, du star-ke hjäl-te, Tills vår jord för-ny - ad står!
Vi be - sti - ga himlens höj-der, Un-der väl - dig ju - bel-sång;

Kör.

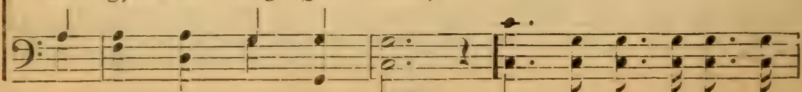

S C

Den gyll - ne dag går fram.
Guds fräls-nings - våg går fram.
Vår ko - nung tå - gar fram.
Den gyll - ne dag går fram.

C

Ä - ra, ä - ra, hal - le-

F C
lu - ja! Ä - ra, ä - ra, hal - le - lu - ja!

S C
Ä - ra, ä - ra, hal - le - lu - ja! Den gyllne dag går fram.

No. 357. Vid hans kors.

Övers. af C. A—n. III W. A. Ogden.

G C G D
1. Ut - i kor - sets skug - ga Stän-digt bi - dar jag,
2. Un - der da - gens het - ta Sval-kad där jag är;
3. Stil - la, frid - fullt göms - le, Fä - ste här jag har;

Fine.

G C G D G
Där, hvar re - nings-käl - lan Flö - dar hvar - je dag.
O hur skönt, att haf - va Till - flykts-or - ten där!
Hur än stor - men ra - sar, Står det än - dock kvar.

G C G D G
D. S. Och ut - i dess skug - ga Trif - ves jag så väl.

Kör. *D. S.*

G C G A D
Vid hans kors, vid hans kors, Där har ro min själ,

No. 358. Jesu dyra ord.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

D A D
1. Det är så kärt att lyss - na till Min Je - su dy - ra ord,
2. Ja, Je - su ord de klin - ga skönt, De gif - va kraft och lif,
3. De fyl - la al - la själs - be - hof, Min Je - su ljuf-va ord,
4. En frid så säll, en tröst så öm Ej fin - nes hvar som hälst

G A D
Det käns så godt, som sut - te jag Vid rik-ligt dukadt bord,
De drif - va bort all kla - gan, knot, Bortja - ga trä - tor, kif.
De ä - ro som ett för - råds-hus Här för hans lil- la hjord.
Som i min Je - su mil - da ord Till barnen, som han frälst.

D A D
Hvar mat och dryck i öf - ver-flöd Fram-sät-tes för min själ;
Jag blir så mild, när Je - su röst Mig häl-sar vänligt: "Frid!"
Där dric-ker jag af gläd-jens vin När jag be-dröfvad är;
Som man - na ny för hvar - je dag, Hans ord mig gif-va kraft;

G A D
Och jag får nju - ta himmelsk frid; O tänk hvad jag mår väl!
Och bju - der mig till lif - vets bord Som dukadt står all - tid.
En dag - lig kost är lif - vets bröd Min e - gen Je - sus kär.
Som vin och mjölk och ho - nung söt; Jag nä-res af dess saft.

Kör.

D A D
Di-na ord,...... O, Je - sus kär, Di na ljuf - va lif-vets ord, De

A D G D A D
styr-ka, de fö-da, de läska min själ, O, här - li - ga, ljuf-va ord!

No. 359. Djup af nåd.

Charles Wesley.
Övers. af C. A—n.

J. Stevenson.

C F S C
1. Djup af nåd, o, är det visst Att den fins för all min brist?
Kun - de Gud dock blidkad bli Och mig, brottsling, sätta fri?
2. Län - ge jag mot-stått hans nåd, Rin - ga ak-tat jämt hans råd
Ic - ke lyss-nat till hans röst, När han ve-lat skänka tröst.
3. Hjälp, att jag må bät - tra mig Och så lämna syndens stig;
Je - sus, jag nu fal - ler ner, Grå - ter, vill ej syn-da mer.

Kör.

C F C F C
Gud är kär - lek, det jag vet Je - sus är min sa - lig-het

F S C
Je - - sus lef - ver, Han är min sa - lig - het.

No. 360. Vår Gud är oss en väldig borg.

M. Luther. III

D A D E A D F♯m G D G

1. Vår Gud är oss en väl - dig borg, Han är vårt va - pen
2. Vår e - gen kraft ej hjäl - pa kan, Vi vo - re snart för-
3. Och vo - re värl - den än så stor Och full af mörkrets
4. Guds ord och löf - te skall be - stå, Vi det i hjär - tat

A D A D E A

tryg - ga. På ho - nom i all nöd och sorg
ströd - da, Men med oss står den rät - te man,
hä - rar, Dock när i - bland oss Her - ren bor,
bä - ra. För him - mel, ej för jord vi gå

D F♯m G D G A D G D E A

Vårt hopp vi vil - ja byg - ga. Mörkrets fur - ste sti - ger ned
Vi stå af ho-nom stöd - da. Frå-gar du hvad namn han bär?
Alls in - tet oss för - fä - rar. Värl-dens fur - ste är ju dömd,
Till strid och gla-da ä - ro, Ä - ro all - tid väl till mods,

D G A D A D A G E A G

Ho - tan - de och vred. Han ru - star sig för - visst Med
Je - sus Krist det är. Han är den Her - ren Gud, Som
Och hans kraft är tömd. Han på ett huf - vud - hår Oss
Fast vi vå - ga gods Och ä - ra, lif och allt. Ske

D G Em F♯ D F♯m G D G A D
våld och myc - ken list. Lik - väl vi oss ej fruk - ta.
klädd i se - ger-skrud Sin tron för e - vigt grun - dat.
ska - da ej för - mår. Ett ord kan ho-nom fäl - la.
blott som Gud be - fall. Guds ri - ke vi be - hål - la.

No. 361. Jesu örtagård.

O. N.
Capo d'astro på 2dra bandet. I Arranged.

E B
1. Ut - i Je - su skö - na ör - ta - gård Haf - va
2. Je - sus, han är bar - nens bä - ste vän, In - gen
3. Om vi all - tid blif - va så - som barn, Sko - la
4. De som tro - get föl - ja Je - su spår Och sig

E
vi en säker plats och vård, Ty han skö - ter sär-skildt al - la
bät-tre ha vi fun-nit än, Ty han sagt, att him-len hör dem
vi und - vi - ka syndens garn Och den gyll - ne kro-nan få till
ständigt gömma i hans sår, Få till sist i him-me- len en

A B E E
små, Som i sön - dags-sko - lan vil - ligt gå, ligt gå.
till, Och dit-upp han al - la fö - ra vill, ra vill.
slut, När vi tro - get käm - pat stri - den ut, den ut.
gång Sjun - ga Guds och Lam-mets ny - a sång, a sång.

No. 362. Gör något för Jesus.

A. F. Myers.
Öfvers. af C. A—n.

C. L. Eby.

1. Gå ut up-på vä-gar och gär-den Och sam-la de ir-ran-de hem, Dem nöd-ga att vän-da från värl-den Till Je-sus, ty han äl-skar dem.
2. Gå all-var-lig, bed med de vils-ne, Och för dem på bätt-rin-gens stig; Gör nå-got, min bro-der, för Je-sus, För dig han ju helt off-rat sig.
3. O, vitt-na fri-mo-digt om Je-sus, Till ho-nom dig helt nu upp-gif; För-tälj för en-hvar hvad du ä-ger I honom, ditt hopp och ditt lif.

Kör

Gör nå-got för Je-sus i dag, (i dag) Gör nå-got för Je-sus i dag; (i dag) Var tro-gen all-tid Så er-far du frid; Gör något för Je-sus i dag!

No. 363. Mästaren att hjälpa.

Innerligt. III Arranged.

C S C
1. Hvem kan lä - ka hjär - te- så - ren, Släc - ka sjä - lens vil - da brand,
2. Hvem kan hugna sorgtyngdt hjärta, Bju - da frid i stor-mig natt,
3. Hvem kan mig från fall be va - ra, Un - der hvardags-lif-vets strid;
4. När jag råd vill står och undrar Hvad som komma skall härnäst,
5. Sam - me mä - sta - re att hjäl-pa Är han än, som förr han var
6. Hvem kan mig i dö - den föl - ja Då de an - dra stan- na kvar,

C S C
Kär-leks-fullt bort - tor - ka tå - ren, Ta - ga fatt min tröt- ta hand?
Ta - ga del ut - i min smärta När mig ån-gest gri - per fatt?
Hvem kan städs' min bön besva - ra, Brin - ga hjälp i rät - tan tid?
Hör hur sa - tan mot mig dundrar, Hvem kan då mig hjäl-pa bäst?
Och när mänskor vil - ja stjäl-pa Han sin hjälp ej un-dan-drar
Och när flo-dens kal - la böl - ja Mörk och hot-full mot mig far?

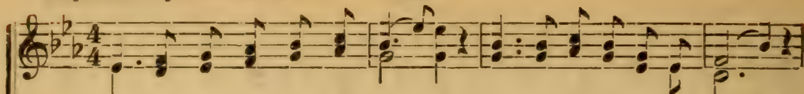
Kör.

C F S C
V. 1-4. Endast en, så vidt jag vet, Mä - sta - ren från Na - sa - ret.
V. 5. Mä-sta-ren från Na - sa - ret, Ej af nå - gon väx-ling vet.
V. 6. En-dast en, så vidt jag vet, Mä - sta - ren från Na - sa - ret.

C F S C
En-dast en, så vidt jag vet, Mä - sta - ren från Na - sa - ret.
Mä-staren från Na - sa - ret, Ej af nå - gon väx-ling vet.
En-dast en, så vidt jag vet, Mä - sta - ren från Na - sa - ret.

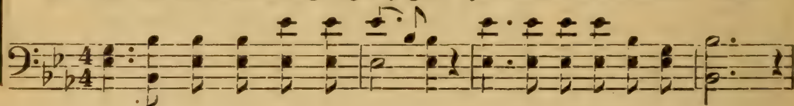
No. 364. Trötte pilgrim.

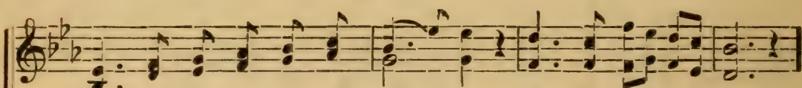
Capo d'astro på 1sta bandet. Ill

D A

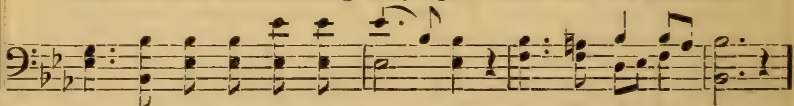
1. Ljuft i stil - la af - ton - stun-den Hviskar dagens flykt om frid.
2. Pär - le-dagg, som tå - rar kla - ra, Glänser på hvart blad och knopp,
3. Af - ton-stun-den, skö-na läm ning Ut - af Edens stilla frid.
4. Om än stormen kring dig fly-ger, Je - sus är dock alltid när,

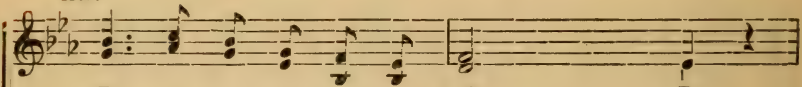

D A E A

Ar - me pilgrim, tryckt och bun - den, Nu är bö-nens tid.
Och Guds mil-da stjär-nor kla - ra Ta - la ljuft om hopp.
Ma - nar tyst till he - lig stäm - ning; Pil - grim, tro och bed.
Och den suck som fram sig smy - ger, Han till Fa - dren bär.

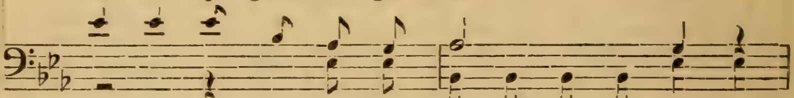

Kör.

D A D

Tröt - te pil - grim, kla - ga ic - - - - ke.
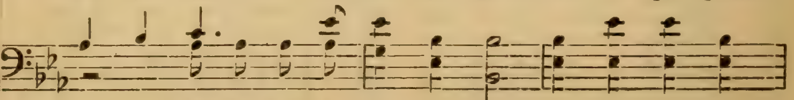

Tröt - te, pil - grim kla - ga ic - ke.

G D A D

Ro du får i him - me - len. Tröt - te pil - grim,

Ro du får i

G D A D
kla - ga ic - ke. Ro du får i him - me - len, (i himmelen.)

No. 365. Hvem är han?

N. L. R. N. L. Ridderhof.

G C D G
1. Ack säg mig, hvem är denne Je - sus? Det sä-ges att han är så god,
2. Hvem är den- ne ju-di-ske Rab - bi Som vandrade här på vår jord
3. Hvem är denne sto - ra pro- fe - ten Som ta - la-de kraftful-la ord,
4. Hvem är han, om hvilken det skrifves. Att tåligt han smärtorna bar,

S C G D G
Att gär - na han all-tid vill hjäl - pa Och skänka de mod- lö - sa mod.
Och he - la-de al - la slags sju- ka, Dref djäflar med maktfulla ord.
Som mottog de us - la-ste sjä - lar Och åt vid de synda-res bord.
Som fördes likt lammet till slaktning Och ändock en konung han var.

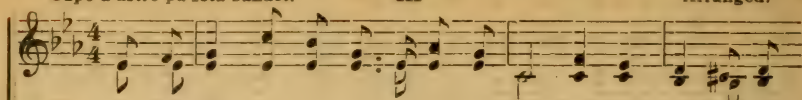
Kör.

G C D G
Han är Kri-stus, han är Kri - stus, Son af Gud, som i e- vig-het lef - ver,

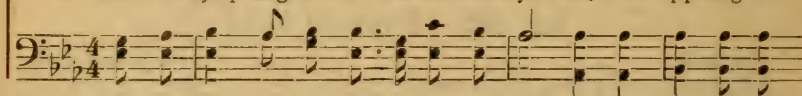
C G C D G
Pris ske Gud! Äfven jag får lef - va Genom honom, mitt lif, mitt allt.

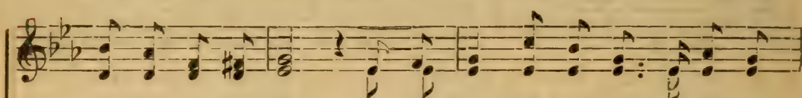
No. 366. Bort från jordlifvets skiften.

George Roice.
Capo d'astro på 1sta bandet. III Arranged.
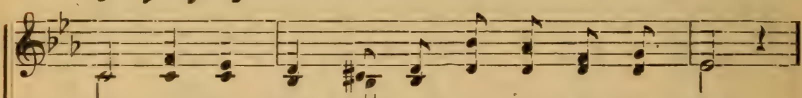

D G A
1. Bort från jord - lif-vets skif-ten vill jag van - dra, Till e - vi - ga
2. Her - re hjälp mig att ic - ke me - ra syn - da, Håll upp mig o

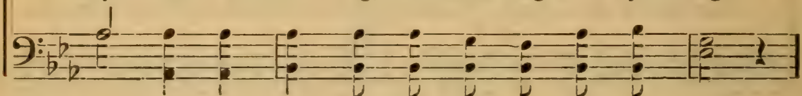

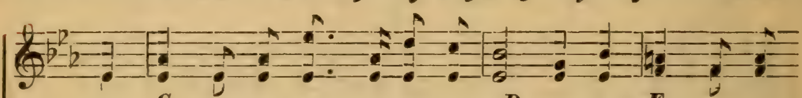
D
sa - lig - he - tens land. Jag vill dit där mig in-gen mer skall
Gud! ty jag är svag. Måt - te jag all - tid e - mot må-let

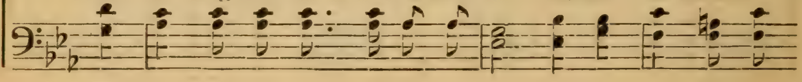

G A D
klan - dra, Där sit - ta vid Je - su hö - gra hand.
skyn - da, Var med mig, och stärk mig hvar - je dag.

G D E
Här ne - re mig syn - den ständigt dra - ger, Jag tryc - kes af
Ack! lär mig att lef - va till din ä - ra, Att va - ra be-

A D
lif - vets tun-ga band. Det blir bätt - re när Je - sus hem mig
redd när jag får bud. O. må äng - lar - na mig till him-len

G A D
ta - ger, Då hvi - lar jag i hans dy - ra famn.
bä - ra, Väl - sig - na och hjälp din köp - ta brud.

No. 367. Goda råd.

O. N. III P. Benson. Arr.

D A D A
1. Var he - lig, var dyg-dig, var verksam alltjämt, Be- va - ra din
2. Var punktlig och grundlig i allt hvad du gör, För-sum-ma ej
3. Var ly - dig Guds An - de, var ly- dig hans bud, Och van-dra i
4. Och äl - ska din nä - sta och äl - ska din Gud, Ty det - ta är

D A D G D
tun - ga från o - höfviskt skämt. Var fli - tig, var tro - gen i
nå-got, som gö - ra du bör. Var manlig, men vän - lig i
kär-lek och fruk-ta din Gud, Så hjäl-per han all - tid dig
summan af Si - na - i bud. Och lef till hans ä - ra som

A D G D A D
smått och i stort, Så er - far du gläd-je och säll-het allt-fort.
hand-ling och ord, Då lyc - ka och gläd-je i allt blif- ver spord.
ut - i ditt kall, Och ständigt be - va - rar din fot i - från fall.
fri-köpt dig har, Då lyc - ka och säll-het du har al - la dar

No. 368. O sjung i glädje.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

1. O kä - ra sy-skon, sjungen gladt, vår re - sa blir ej lång
2. O sy - skon, sjungen därför gladt här ut - i skuggors dal,
3. O sjun-gen högt då syskon här, stäm upp en hemlandston,
4. O sjun-gen gladt på re - san här, om vä - gen än är trång,

Det lif - var upp de tröt - ta, att hö - ra glädjens sång;
Det ger oss mod i mör - kret bland fa - ror u - tan tal;
Och sjung om hopp och se - ger, om him - lens hvi-ta tron;
Det fins dock rum för gla - da som tå - ga fram med sång,

Det lik - som lyf - ter sjä-len upp vid hvar - je ton af fröjd,
Det skin - grar tjoc - ka dimmor här och hop - pets stjärna ler
Sjung högt om hem - met of-van där, om ljus och e - vig ro,
Som ej af bör - dor tryckas ned och ej betyng - da gå

Vår läng - tan städse sti - ger mot Si - ons säl - la höjd.
Mot gla - da pilgrims - ska - ran; nu fruk - ta vi ej mer.
Att snart vi ä - ro hem - ma, sjung kraftigt och i tro.
Till him-lens land, till Je - sus, att kro - nan där und - få.

Kör.

G D G
Sjung, o sjung, låt ju - bel-sån-gen klin - ga, Sjung, o sjung, sjung

A D G
högt af fröjd, Ty sån-gen har en väl-dig makt, Vi vandra hem till

C G D G
sån-gens takt Framåt, Fram-åt mot Si - ons säl - la höjd.
Framåt, Framåt,

No. 369. Vederkvick de slappa händer.

N. L. R. N. L. Ridderhof.

Capo d'astro på 1sta bandet.

A D A D A B E
1. Ve - derkvick de slap - pa händer, Själ, o häm - ta styr - ka; du
2. Låt Guds an - de le - da, fo-stra Till ett hö - gre nå - de- lif.
3. Styrk din sva - ga tro vid käl-lan, Där fins kraft i öf - ver-flöd,
4. Och om du har själf fått smaka, Äf-ven sett att Gud är god—
5. Her - ren sän-der ej de sva- ga I sin vin-gård, nej—men hör!

A D E A D A B E A
Hvil-kens knän så maktlöst svikta, Du kan blif - va hul-pen nu.
Sva - ga själ, dig o - vil - kor-ligt Nu åt an - dens led-ning gif.
Där kan du bli fyld af kär - lek För en syn - dig värld i nöd.
Gå då ut, att högt för - kun-na Frälsning ge - nom Je - su blod.
Han de sva - ga ve-der-kvic-ker, Till sitt verk dem dug - lig gör.

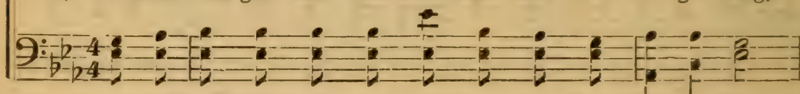
No. 370. Ära ske Gud, halleluja!

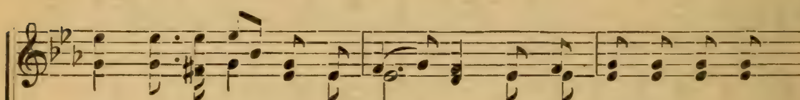
Capo d'astro på 1sta bandet. III W. J. Kirkpatrick.

D G D

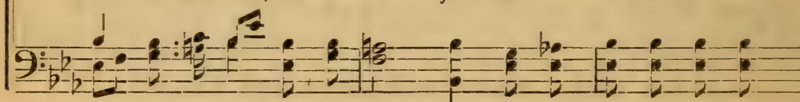
1. Al - drig tröt - tas vi att sjun - ga nå - dens ljuf - va sång
2. Hvilket un - der ut - af kär - lek, hvil - ken himmelsk fröjd!
3. Snart vi se den ny - a sta - den skim - ran - de i guld,
4. Så bland hel-gon - ska - ran hem - ma med en hö - gre sång,

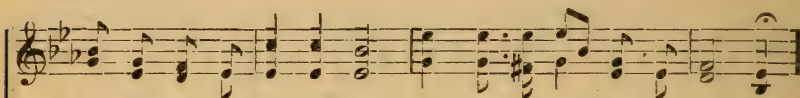

A D

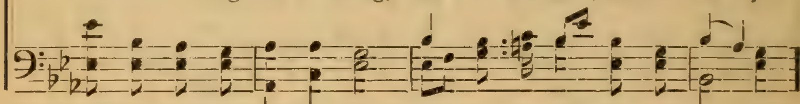
Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja! Vi med lif - vad tro upp
Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja! Sjä-len, gläd - je-drucken,
Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja: Snart vi skå - da få vår
Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja! Pri - sa vi vår Gud och

G D A D

stäm-ma den än - nu en gång, Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja!
hänryckt svingar sig mot höjd. Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja!
Ko-nung, nå - de - rik och huld, Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja!
Lam-met e - vig - he - ten lång, Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja!

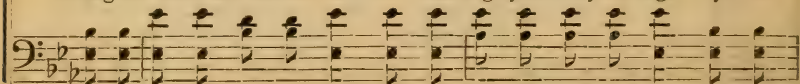

Kör.

D G D

Kungens barn må hafva rätt till att hög-ljudt fröj-da sig, Ty vi

A D
tåga mot vårt hem och det ljusnar på vår stig; Snart uti vår fa-ders

G D A D
hus, få vi bo e - vin - ner - lig. Ä - ra ske Gud, hal - le - lu - ja!

No. 371. Kröningssång.

III

G D G D G D G D G
1. All hyllning va - re Je-su namn! O, äng - la - ska - ra skön.
2. Du fräl-sta själ, som fun - nit lif, Gå fram i tro och bön,
3. Upp hvar-je folk på jordens klot, Till ho-nom off - ra bön,

D G D G D G Em D A D
Bär ä - re - di - a - de- met fram, Och ho - nom Her - re krön!
Ditt he - la hjär - ta Je - sus gif, Och ho - nom Her - re krön!
Och lägg din hyllning för hans fot, Och ho - nom Her - re krön!

G D G C D G
Bär ä - re - di - a - de-met fram, Och ho - nom Her - re krön!
Ditt he - la hjär-ta Je - sus gif, Och ho - nom Her - re krön!
Och lägg din hyllning för hans fot, Och ho - nom Her - re krön!
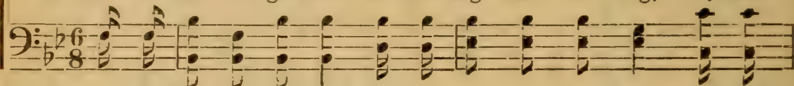
No. 372. Det saliga hemmet.

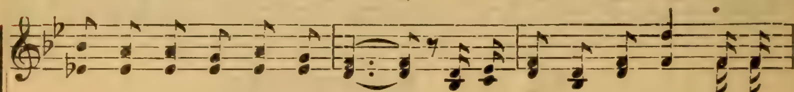
Capo d'astro på 1sta bandet. I Arranged.

A D B

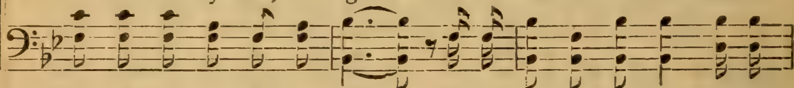
1. Låt oss sjun-ga en sång om det sa - li - ga land, Där Guds
2. Ljufva hem, ack hur skönt nu i tron jag dig ser, Her-ren
3. Där fins sån-ger och där fin-nes har - por, hvad fröjd! Där är
4. Vid den lef-van-de flod, i det här - li - ga land, Står ett
5. Det blir säll-het jäm- väl att där mö - ta en gång Vå - ra
6. Det - ta här - li - ga land är för dig och för mig, O, min

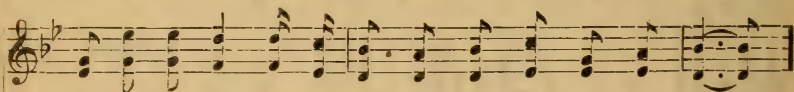

E A

vän-ner för e - vigt få bo; In-gen brusan-de våg slår mot
Je - sus dig själf åt mig vann; Ingen natt, in - gen död där skall
här - li - ga ga - tor af guld I de här - li - gas hem på den
träd, som för e - vigt är grönt; Vi få ä - ta dess frukt, och på
kä - ra, som re'n gått för - ut, Och med ljuflig mu - sik stämma
bro-der och sy- ster, var glad Att vår Frälsa - re kär där oss

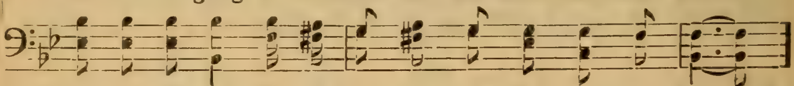

D A E A

himmelens strand, Ty hvar stormvind har lagt sig till ro.
mö-ta mig mer, När jag står på den le - en - de strand.
sa - li - ga höjd Där vår Je - sus oss mö - ter så huldt.
himmelens strand E - vig ä - ra oss vän - tar, hur skönt!
in i den sång Som i him - me - len al - drig tar slut.
mö - ter en gång I den strå - lan - de him - mel - ska stad.

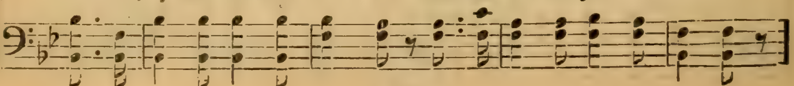
Kör.

A E A

Bro-der, sy-ster låt oss i - la Hem-åt till vår Je - su mö - te,

D A D A E A
himlens por-tar öpp-nas då och vi lif - vets krona få.

No. 373. Fristaden Jesu sår.

G. Norsen. III N. L. Ridderhof.

D A D A
1. Se opp, du som suc - kan - de går Och känner dig fångad af
2. Se opp, Guds förbund än - nu står, Om fä - sten i värl-den än
3. Se opp, fre-starn lu - ran - de står! Om al - la i världen dig
4. Se opp, om ock sor - gen dig når, Att syndig och ond du dig
5. Se opp, när af värl - den du får För väl - vil - ja otack blott

D A D
hö - den; Se Je - sus, som för dig led dö - den. Dig
fal - la, Guds löf - te och ord, de stå al - la! Nu
smä - da, Ja, äf - ven om släk - ten dig hä - dar, Du
tyc - ker, Och nöd ge-nom o - tro dig tryc - ker, Dig
rö - na, Så bru - ka ju men - ni-skor lö - na— Sök

G A D G A D
göm i hans öppna - de sår! Dig göm i hans öpp - na - de sår!
rum fins för dig i hans sår. Nu rum fins för dig i hans sår.
skydd har i Frälsa-rens sår. Du skydd har i Fräl - sa - rens sår.
göm i din Fräl-sa - res sår! Dig göm i din Fräl - sa - res sår!
lö - nen i Fräl-sa-rens sår! Sök lö - nen i Fräl - sa - rens sår!

6. Snart slutar du här dina år.
Du därför behöfver ej sörja,
Ty snart skall din evighet börja–
Blif stilla i Frälsarens sår!

7. Ja, gå i din Mästares spår,
Så skall han med nåden dig stärka
Och du skall med kraft kunna verka,
Att bringa än fler till hans sår.

No. 374. Mitt ljus.

A. L. S. — I — A. L. Skoog.

1. Jag van - drar i - ge - nom skug gornas land, Och mör - ker om-
2. Det lju - set det är Guds tro - fa-sta ord, En strå - le från
3. Af ål - der det lyst på pil - grimers stråt Ej nå - gon det
4. Så van - drar jag säll mot him - me-lens stad, Och ljus är min

gif - ver mig; Men min Fa - der har satt ett ljus i min hand Att
lju-sens Far; Hur' än stor-mar-ne ra - sat kring det på jord, Det
fört på skam, Och jag li - tar där - på, trots oväns försåt, Det
lef-nads-stig Därför pri - sar jag Gud och sjunger så glad: "Min

ly - sa mig på min stig........
än - nu ej slock-nat har........
mig ock skall fö - ra fram.......
bi - bel, jag äl - skar dig".......

Kör

Sto - ra ljus,....... skö - na
Här-li-ga ljus,

ljus........... Klara ljus på min van - drings stig!.........
him-mel-ska ljus, Klara ljus på min stig, kla-ra ljus på min stig!

D G A D
Dig följer jag trygg till himmelens hus; ditt sken skall ej svika mig.

No. 375. Det är så trångt.

A. P. Rosen. I Arranged.

G D G D G
1. Det är så trångt tillsammans bo Med dem, som ha-ta frid och ro,
2. Ty se, Guds hel-gons lif är ej Af sådan art, som världens, nej—
3. Den o-ren är, o - re - nar sig Allt mer och mer på syndens stig
4. Men däre-mot, den re - na själ Sig renar från allt köttsligt gräl,
5. Därför, min bror, jag frå-gar dig, Vill du med bi-beln svara mig,

C G D G
Så, för Guds barn med världen dra I ok tillsammans går ej bra.
De för-ras lif i an-dens frid, Men världens ut - i köttslig strid.
Och tungan, den med hvar-je närv Han släpper lös till stort fördärf.
Ty se han läng - tar att få se I här - lig- het sin frälsa - re
Kan du i ok med världen dra Och frid med Gud i sjä-len ha?

C G D G
Så, för Guds barn med världen dra I ok tillsammans går ej bra.
De för-ras lif i an-dens frid, Men världens ut - i köttslig strid.
Och tungan den med hvarje närv Han släpper lös till stort för-därf.
Ty se, han vän - tar att få se I här - lig-het sin fräl-sa - re.
Kan du i ok med världen dra Och frid med Gud i sjä-len ha?

6. Det är en ren omöjlighet,
Hvar ärlig själ den saken vet;
Ty andens lif är helgelse
Men köttets död, förtappelse.

7. Därför, min vän, vill du bli frälst,
Du får ej lefva hur som hälst;
Nej, om du vill ha frid med Gud,
Du måste vandra i hans bud.

No. 376. Jesus, jag har hört.

A. L. S. III A. L. Skoog.

E B
1. Je - sus, jag har hört—det mitt hjärta rört—Hur du steg till vår
2. Fågeln har sitt bo, där han fin - ner ro, Markens djur si - na
3. Som ett menlöst lam up - på korsets stam Du för mig lät upp-
4. Jag har hört, hur du står och klappar nu På mitt hjär - ta så

E B
jord för mig, Och i Bet - le-hem ej i nå - got hem ett väl-
ku - lor ha; Men för mig du då må - ste hus-vill gå, Du min
hän - ga dig. En - da rum man gaf var en lå - nad graf, Där du
mil - de - lig. Du så huldt be-gär att ha nattvard där, Du med

E B E
kommen möt - te dig:
Her - re Je - ho - va.
se - ger vann för mig.
mig och jag med dig.

A E
O Je - sus kom in i mitt hjär - ta;

B F♯ B E
Där är rum, där är rum för dig. O kom in (o kom in);

Där är rum (där är rum); I mitt hjär - ta är rum för dig.

No. 377. Jesus älskar barnen.

H. R. P.
Öfvers. af C. A—n.

H. R. Palmer.

1. Je - sus äl - skar små barnen; Vän-nen han är Och hjälp han beskär; Som en her-de dem le - der, Kom, barn, till honom i - dag!
2. Je - sus så vän-ligt bju - der; Hör nu hans ord, Din Frälsare god; Han är fär-dig dig mö - ta. Vill du ej mö - ta din vän!
3. Je - sus all-var-ligt bju-der; Ej läng-re dröj, För honom dig böj; Fa - ror ständigt dig ho - ta Om du från Fräl-sa - ren går.

Kör.

Kom nu i - dag, kom nu i - dag! Bar-nen få kom-ma till Je - sus.
Kom nu i - dag, kom nu i - dag, Kom nu till Fräl-sa-ren kär!

No. 378. Morgonens stjärna.

N. L. R. I N. L. Ridderhof.

A E A E
1. Je - sus, du mor-gonens stjärna, Kom snart, att mörkret må fly.
2. Je - sus, du mor-gonens stjärna, Jorden så mörk är och kall;
3. Je - sus, du mor-gonens stjärna, Nog syns det dystert ibland;
4. Je - sus, du mor-gonens stjärna, Snart i ditt vär-mande ljus

A E A D
Hvilken un-der- bar syn När du kom-mer i skyn, På den
O kom snart med ditt ljus I - från him-me - lens hus; O min
Men jag bi-dar och tror Tills i trygg-het jag bor I ditt
Jag får so - la mig där Ut - i strål - glans så skär, Då för

Kör.

E A
morgon så här - lig och ny,
Je - sus, mitt lif och mitt allt,
ljus där i säll-he-tens land,
e - vigt jag bor i ditt hus,

A D
Mor-gonens stjär-na, Ljuf-li - ga

A B E A
stjär-na, Kom med din glans och drif natten på flykt; Mor- go-nens

D E A
stjär - na, Här - li - ga stjär-na; Je - sus, min stjärna så klar.

No. 379. Följ nu mig.

M. B. Sleight.
Öfvers. af C. A—n.

III

H. R. Palmer.

E B E
1. Lyss! Hör Je - su stäm-ma lju-der, "Följ nu mig, följ nu mig!"
2. Hvem vill ak - ta på hans maning "Följ nu mig, följ nu mig!".
3. Lyss-na! Snart han upphör kal - la "Följ nu mig, följ nu migl"

E B E B E
Mildt och stil - la än han bju - der "Följ nu, följ nu mig!"
Läm - na allt och ly - da rö - sten "Följ nu, följ nu mig!"
Än en gång, o hör hans ma - ning "Följ nu, följ nu mig!"

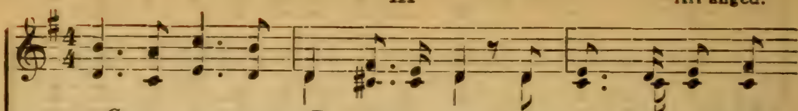
E B
Lik - som förr i Ga - li - le - en Fi - ska-re han bjöd till sig,
Lyss! Hur mildt den än-nu klin-gar, Rö-sten af din Fräl-sa - re,
Jag vill ly - da dig, min Je - sus, Led du mig up - på min stig,

E B E B E
Så hans röst än vän - ligt ma - nar "Följ nu, följ nu mig.
Vän - ligt kal - lel - sen den brin - gar "Följ nu, följ nu mig.
För din kär - lek allt för - sa - ka En-dast föl - ja dig.

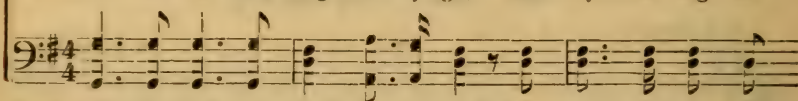
No. 380. Från Golgata.

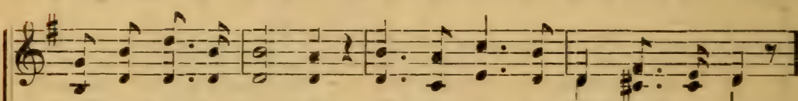
III

Arr anged.

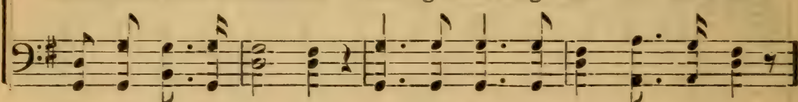

1. Strömmen från min Fräl - sa - res sår Den flö - dar fritt båd'
2. Brust-na hjär - tan där fin - na ro, Och ljuf - lig hvi - la
3. He - la syn - da - bör - dan han bar Och dränk - te den i
4. Syn - da - re, ack läng - re ej gå, Men skyn - da dig till

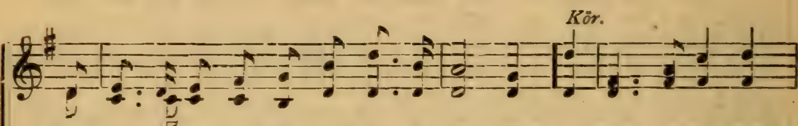

kväll- och morgon-väk-ter Och dess böl - ja syn - da - ren tvår,
fins från stridens vimmel, Då som barn på Je - sus vi tro
flo-dens dju-pa böl - ja, Och den frid som Fräl - sa - ren gaf
strömmen med din smärta. Här-lig fräls-ning där du skall få

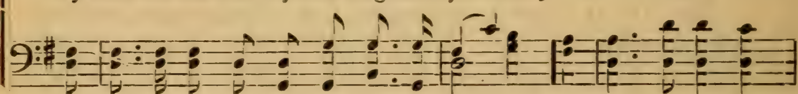

Kör.

Den frälsning har för al - la folk och släk - ter.
Skall Herrens närhet brin-ga till oss himmel.
Skall ständigt på min lefnadsstig mig föl - ja.
Ty Gud för-ka-star ej ett sorg-set hjär - ta.

Från Gol-ga-ta, från

Gol - ga - ta En käl - la un-der-bar rann upp så silfverklar; Från

D G D G
Gol - ga-ta, från Gol ga-ta Den strömmar nu och hvarje synd borttar.

No. 381. Hoppfullt verka vi idag.

Öfvers. af N. G. H.
Capo d'astro på 1sta bandet.
A. F. Myers.

G D G D A D
1. Lyf- ter du väl upp de fall-na? Stärker du de sva-ga här?
2. Ta - lar du till de bort-lup-na? Vi-sar du dem lifvets väg?
3. Om du så här tro - get ver-kar, Med ett uppsåt helgadt här,

G D G C D G
Tröst, hug-sva-lel-se dem gif-ver Med de go - da ord du bär?
Gör du allt hvad du har lofvat? Verkar du hvar dag, o säg?
Skall du få hvad som är lofvadt, Ty Guds ord sanfär-digt är.

Kör.

G D
Hoppfullt verka vi i-dag Under fröjd och sång; Ja, för Je - sus
Hopp - fullt i - dag Un - der sång.

1 2
G D G
vi nu vil - ja Ver-ka da - gen lång. Ver-ka da - gen lång.

No. 382. Missionssång.

O. Nelson, used by per. I Arranged.

G C G D G

1. I den mör-ka hed-na-värl-den Ve-ta barn ej om
2. O, hur sa-ligt är, att va-ra Född i krist-ligt land
3. O, de ar-ma hed-na-bar-nen, Fjär-ran från sin Gud,
4. Vi, som lif-vets ord fått hö-ra Bö-ra hjäl-pa dem
5. Om nu hvar och en vill gö-ra Allt hvad han för-mår,

C D G D G

Je-sus Kri-stus, sjä-la-her-den, Som till jor-den kom.
Och med Herrens bar-na-ska-ra Tå-ga hand i hand.
Snär-jas blott i syn-da-gar-nen, Kän-na ej hans bud.
Med att or-det till dem fö-ra Om vår bä-ste vän.
Sko-la mån-ga or-det hö-ra Hva-rje dag som går.

No. 383. Kristi efterföljelse.

(Sjunger som no. 382.)

1. Dig min Jesus, vill jag följa
Troget hvarje dag
Och för världen ej fördölja
Dina kärleksdrag.

2. Ständigt vill jag korset bära
Uti dina spår,
Och förkunna nådens lära
Hvarje dag som går.

3. O, min Gud, må jag ej blifva
Efter på min färd.
Hjälp mig, Herre, hoppet lifva
Till en bättre värld.

4. Gif mig af ditt milda sinne,
Gör mig ren och skär.
Blif beständigt i mitt minne,
Var min själs begär.

5. O hur saligt är att vara
Barn åt Herren Gud.
Och en gång bland himlens skara
Bära segerskrud.

6. Salig re'n på denna jorden
Finner jag min lott;
Tänk en gång, när jag är vorden
Slutligt frälst, hur godt!

7. Hem för hvarje dag jag ilar,
Snart jag hemma är
Och med glädje evigt hvilar
Hos min Jesus kär.

O. Nelson, used by per.

No. 384. Tala vänligt.

(Sjunges som no. 382.)

1. Tala vänligt med din nästa,
Hur det vara må,
Se ej blott på eget bästa,
Se på hans också.

2. Tala vänligt med din nästa.
Hur gör Gud med dig,
När han vill ditt hjärta fästa
Närmare till sig?

3. Tala vänligt med din nästa.
Huru vet du väl
Hvilka tunga bördor gästa
Ständigt i hans själ?

4. Han har ock ett Adams sinne,
Frestas liksom du;
Men med Jesu bud i minne,
Tala vänligt du!

5. Se på Jesus hur han gjorde
Så i smått som stort.
Tjänaren så göra borde,
Som hans Herre gjort.

6. Är du själf ett barn af ljuset,
Tänk på dem, som gå
Borta ifrån fadershuset;
Älska dem också!

7. Och om äfven Herrens vänner
Missförstå hvarann',
Haf fördrag därmed. Gud känner
Nog de sina,han.

8. Tala vänligt med din nästa,
Så är Jesu bud;
Ty kanhända blir det nästa
Mötet inför Gud.

No. 385. Ära ske hans namn.

Öfvers. af C. A—n.

I

1. Skönt klingar namnet Je - sus klart, Ä - ra ske hans dyrbara namn!
2. Det he - lar ljuf-ligt all min brist, Ä - ra ske hans dyrbara namn!
3. Det lä - ker al - la hjärtats sår, Ä - ra ske hans dyrbara namn!
4. Nu vill jag täl - ja för en-hvar, Ä - ra ske hans dyrbara namn!
5. Hans namn är hjärtats me-lo - di, Ä - ra ske hans dyrbara namn!

Det stil - lar sor-gen un-der- bart; Ä - ra ske hans dyrba-ra namn!
Det mät-tar sjä - len rikt för-visst; Ä - ra ske hans dyrba-ra namn!
Och ljuft den tröt-te hvi - la får; Ä - ra ske hans dyrba-ra namn!
Att Fräl-sa - ren jag fun - nit har; Ä - ra ske hans dyrba-ra namn!
Kun-gör en-hvar hans kär-lek fri; Ä - ra ske hans dyrba-ra namn!

Ära ske hans namn, ära ske hans namn, Ära ske hans dyrbara namn! ba-ra namn!

No. 386. Stridsmarsch.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

1. Upp, framåt! Upp framåt! Du som vill mot mörkret stri - da,
2. Upp, framåt! Upp framåt! Vi mot må - let skyndsamt ha - sta,
3. Upp, framåt! Upp framåt! Vack-la ej när stri - den ra - sar,

Her - ren själf i spet - sen går, För - visst är se - gern vår!
Ty oss vän - tar här - lig lön: En se - ger-kro - na skön.
Håll dig blott vid klip-pan fast Som för din fräls-ning brast.

Se fram-för! Stridsman hör! Je - sus, le - jo - net af Ju - da
Trött-na ej, Bro - der, nej! Låt ej o - tron dig för-sva - ga,
Håll blott ut, Snart tar slut Stri - den up-på den - na jor - den;

Fine.

Seg - ran - de i blo - dig strid Oss skänker e - vig frid.
Blott stå fast i tron på Gud. Snart hörs ba - su - nens ljud.
Snart vår Kung i ä - ra prakt Re - ge - ra skall med makt.

Kör.

Em B Em
Al - drig slå vi till re - trätt, Nej, till him-me-len det bär,

D. C. al Fine.

A D A D
Om än Sa - tan dra - ger ut Med sin sto - ra här.

No. 387. Hvem kämpar nu manligt?

A. F. M.
Öfvers. af N. G. H. — I — A. F. Myers.

D A D G
1. Säg, brin-ner din lam - pa, Ran-sa-ka ditt lif; Om den synes
2. Fri - mo-digt och stän-digt Ett världens ljus var! Tro löftet, som
3. Lef nä - ra din Je - sus, Med nåden dig stärk! I him-melen

Kör.

D E A
slockna Mer akt-sam då blif!
bå - dar En framtid så klar.
får du Stor lön för ditt verk.

D A
Hvem kämpar nu man-ligt,

D G D A D
Hvem gör hvad han kan? Hvem är för vår Herre Helt trogen och sann?

No. 388. Så med sång och bön.

A. F. M. Öfvers. af N. G. H.
Capo d'astro på 1sta bandet. III A. F. Myers.

1. Så ge - nom ord och lif, Äd - la - ste säd ut - gif, Ta - la städs om hans kär-leks - bud; Utsprid med gläd-je - svall: Snart han re-ge - ra skall, Je-sus, vår konung, sänd af Gud.
2. Sjung om Guds kärlek stor, Hemmet, där friden bor, Instäm med hel - gon-ska-ror mång'! Må vi på fröjdfullt vis Hö - ja Guds lof och pris Och Herrens ord ut - så med sång.
3. Mo-digt vi gå framåt, Trots fi - en-dens för - såt, Klädda i vår Guds va-pen- skrud; Ständigt vi bed - ja må: Her-re, för dig vi så, Lär oss rätt föl - ja di - na bud.

Kör

Så ge - nom sång och bön, Sanningens säd så skön; Vidt den utströ i kär - lek,

G A D G
An - dra till glä - dje - fullt rön. Ut - i - från syn-dens land

D G C G D G
Van-dra - re led vid hand. Så ä - del säd med sång och bön.

No. 389. Bättre efter hand.

Öfvers. af C. A—n. III S. S. Myers.

D A D G D A D
1. Till ett hjär-ta, trött och sargadt, Från den sköna him-lens strand
2. Sorg och smärta må dig tryc-ka Öf - ver brustna öm-ma band,
3. Här de kä - ra först oss lämna; Här är nöd och sor-gers land.

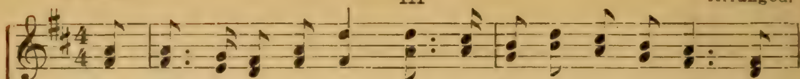
D A D G D A D
Hörs en röst, så skön och härlig: Det blir bätt-re ef - ter hand.
Räds ej, hjär-ta, hvi - lan väntar; Det blir bätt-re ef - ter hand.
Sor-gens tå - rar blicken skymmer. Det blir bätt-re ef - ter hand.

Kör.

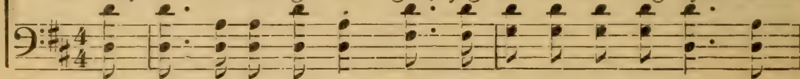
f *p* *m*
D G D A D
Ef - ter hand, ef - ter hand, Det blir bätt-re ef - ter hand.

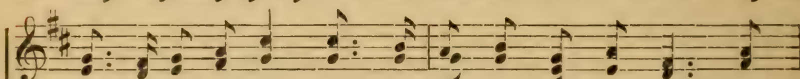
No. 390. Ett stilla barnahjärta.

E. G—n. III Arranged.

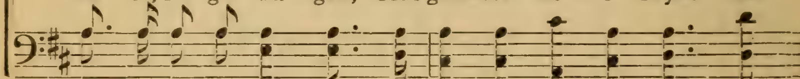

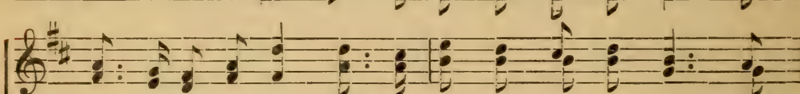
1. Ett stil - la bar-na - hjär - ta man får ej hur som hälst; Det
2. Den som Gud vill för - ä - ra att bli en A - bra-ham, Sin
3. Men vil - le hjär-tat bri - sta vid tan-ken fä - stad på, Ja,
4. Visst Je - re-mi - a kla - gar att han är in - ne-stängd, Och
5. Som Aa - ron stil - la ti - ger vid Herrens hår - da slag, Och
6. Se, öf - ver sor - ge - vå - gen, jag ser en här - lig syn: Guds

går ej u - tan smär - ta att bli så ge - nom-frälst Och
I - sak må-ste bä - ra som lyd-nads of - fer fram. Ej
off - ra allt, och mi - sta sitt e - get lif ock - så; Dess
un - der sorgens da - gar på all - la si - dor trängd, Men
sig på nytt in - vi - ger att vör - da Herrens lag, Så
löf - te, se - ger - bå - gen, som glän-ser ut - i skyn! Så

an - de-lif - vet strömmar ut - i mitt hjär - ta så, Att
u - tan sorg full-bor - das en så - dan of - fer - död. Den
dju - pa-re är fröj - den att ly - da Her-rens bud, Se'n
hvar - je hin-der ba - ra en Ja - kobs ste - ge är, Då
skall du, o, mitt hjär - ta! i vörd-nad för hans bud Ock-
vill jag Her-ren bi - da, han in - ga miss - tag gör, Och

al - la mi - na dröm-mar i Je - su an - de gå.
skö - na Ra - kel jor - das ej u - tan hjär - te - nöd.
vi på of - fer - höj - den fått vitt - nes-börd af Gud.
hop - pets äng - lar fa - ra i tan - kar och be - går.
så ut - i din smär - ta till - bed - ja Her - ren Gud.
sor - ge - flo - den vi - da till Je - su hjär - ta för.

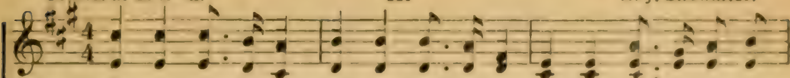

No. 391. Hvila på hans starka armar.

Elisha A. Hoffman.
Öfvers. af C. A—n.

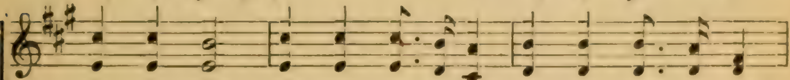
III

A. J. Showalter.

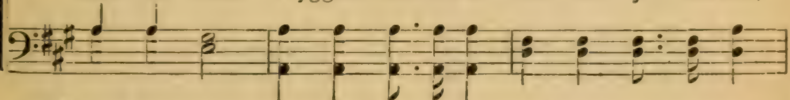

1. O hvad himmelsk fröjd ha gemenskap här Med sin Gud och hvila
2. O hur ljuft det är på vår pilgrims stråt Att få hvi-la på Guds
3. Hvad då ängslas för, hvad då fruk-ta här När jag hvi-lar på Guds

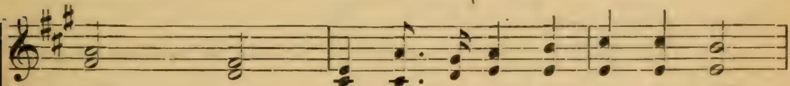
på hans arm; Dyr väl-sig-nel-se, frid det in-ne-bär
star-ka arm. Lju-sa-re vår väg blir hvar dag framåt,
star-ka arm. Trygghet stor det är haf-va Je-sus när,

At få hvi-la på hans star-ka arm. } Hvi - - la,
När vi hvi-la på hans star-ka arm. }
Och få hvi-la på hans star-ka arm. } Hvi-la hos Je-sus,

hvi - - la sä-kert och trygt från allt a-larm.
Hvi-la hos Je-sus,

Hvi - la, hvi - la hos sin Gud och lita på hans arm.
Hvila hos Je-sus, hvi-la hos Je-sus

No. 392 O hvad sällhet.

N. L. R. III N. L. Ridderhof.

C S C
fröjd att få bä - ra en kro - na skön Och e - vigt hvi - la ut.

No. 393. I hans blod.

N. L. R. III Arranged.

D A D G D A
1. Kom, du som långt från Faders-fam-nen Vil - lan - de går.
Tom, trots all världens prakt och glitter, Mörk är din själ;
2. Har du ej hört ett bud om frälsning I Je - su blod?
Kom då till Je - su fräl-sar' - ar-mar, Där får du frid,
3. Kom då. min vän, hvi läng-re drö - ja? Kom just i - dag!
Fräls mig, från all min synd mig re - na, Je - sus för - låt!

D A D G D A D
Än fins det rum i frälsningshamnen, Där lugn och frid du får.
Följ-den af syn-den är så bit - ter; Kom ar - ma syndens träl!
Hör hur den lju-der, fri-dens hälsning I - från din vän så god.
Trygghet, om mörkrets här än !ar-mar! Säll-het till e - vig tid.
Du kan i synd dig ej för - nö - ja, Säg: Her-re här är jag,
Dig vill jag äl - ska, dig al - le - na: Vandra med dig hem - åt.

Kör.

A D G D
All din skuld han vill bort - ta - ga, All din synd af - två.

D A D G D A D
Kom ar - ma, blin-da, hal - ta, sva - ga, Än fins här nåd att få.

No. 394 Såsom en hjälte.

Jennie Wilson.
Öfvers. af N. G. H. — I — A. F. Myers.

1. Så - som en hjäl-te blott trogen här stå, Hvad hälst dig fre-sta-rens
2. Tätt stå vid fa-nan, den svages stöd blif, Tröt- ta kam-ra - ter ett
3. Var all - tid tro-fast, låt ve el - ler pris, Tjä-na för san-nin-gens

röst hvi - ska må; Må - lan-de ondskan med falskhetens sken,
trö - ste - ord gif! Vil - lig och stark, mycket gö - ra kan du,
sak som be - vis; Tro-gen din plikt, visst stor lön du skall få,

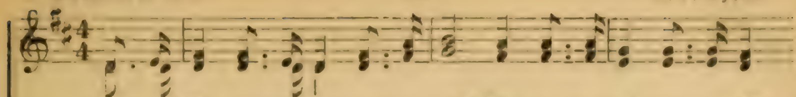
Låt dig ej bländas, Följ sanning al- len!
Mången be - höf-ver just så - da - na nu.
Se-gern du vun-nit skall e - vigt be - stå.
Så-som en hjäl-te för

sanning stå opp, Djärf var i stri-den, fullt viss i ditt lopp; Löftet håll

heligt, dig gif in - gen rast, Stå som en hjäl - te helt trogen och fast!

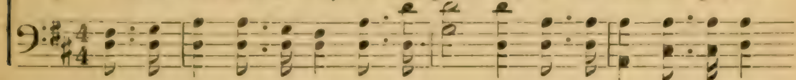
No. 395. Där fins fröjd.

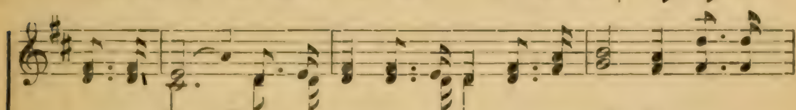
A. F. M.
Öfvers. af N. G. H. III A. F. Myers.

D G D A D

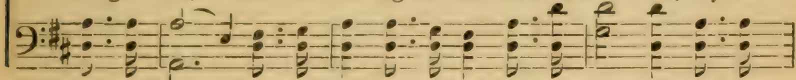
1. Jag har vandrat långt bort från min herde, Och från hjorden, och trygg-
2. Och så fort jag kom å - ter till Je - sus, Fick jag er - fa - ra fri-
3. I hans full-het är fröjd u - tan grän ser, O - be skrif-li - ga, sa-

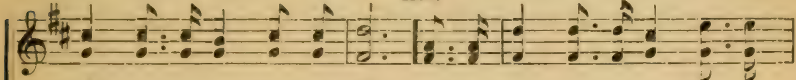

A D G D

he-tens hus, Dock jag hört ho nom vänligt mig kal - la Att få
den från höjd; Det var då jag mot-tog af hans an - de, Jag i
li - ga rön; Där re'n ter sig af him-me-lens klar - het, Ny - a

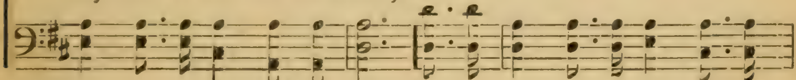
Kör.

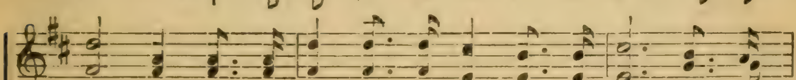

A D A

bo i hans säll-het och ljus.
full - het fick dricka hans fröjd.
fröj - der i sta - den så skön.
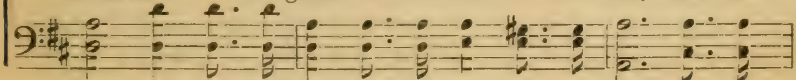
Där fins fröjd i Guds fullhet i

D E A

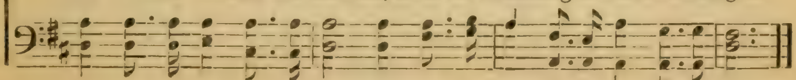
ström-mar i det gräns - lö - sa kär - le - kens haf, Där fins

D A D A D
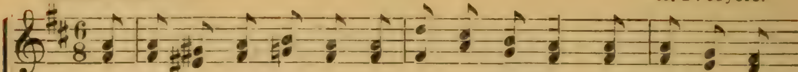
frid i den re-nan- de käl-lan, Som till frälsning åt världen han gaf.
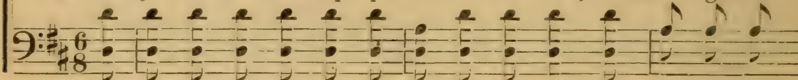

No. 396. Allt för Jesus.

Mary Irene McLean.
Öfvers. af N. G. H.

A. F. Myers.

1. För Je - sus nu allt up - på al - ta - ret bär, Om du vill i full-he-tens ljus fröj-das här; Han vill dig mot - ta - ga, han ef - ter dig ser; Be - dröf-va ej An-den med dröjsmål nu mer.

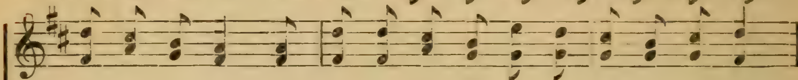
2. För Je - sus på al - ta - ret lägg bördan din, Hvar syn-da - re bju-der nu Fräl - sa - ren in; Så ömt han dig äl - skar med o - förskyld nåd. Hur kan han dig vä-gra, blott kom på hans råd!

3. På al - ta - ret städs du din sak kan ha rätt; Hans ok är så ljuf-ligt, hans bör-da så lätt; Dig fräls-ning från syn - den i blo-det han vann, Ditt lif drag ej un - dan, det ä - ger ju han.

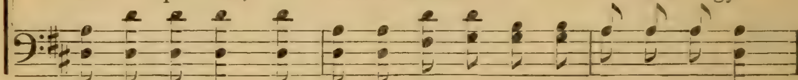
4. För Je - sus nu allt up - på al - ta - ret bär, Hans än - gel din sak vän-tar ned-skrif-va här; Ja, kä - ra där - of - van nu vän - ta på ord, Att träl-do-mens an - de du blif - vit frigjord.

Kör.

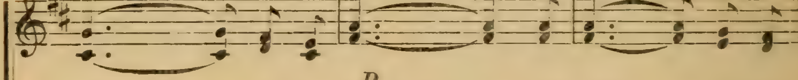

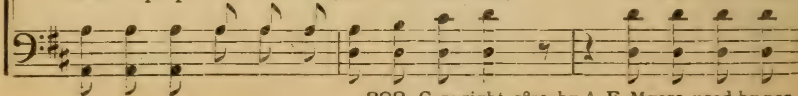

För Je - - sus nu allt............ up - på al - - ta - ret bär,........ Så får..... du full

Nu allt up - på al - ta - ret bär, Nu allt up-på al - ta - ret, al - ta - ret bär, Så får du sann

G A D
frid .... och sann gläd - - - je re'n här...........
glädje re'n här, Så får du full frid och sann glädje re'n här.

No. 397. Närmare dig.

A. F. M. Öfvers. af N. G. H.
Capo d'astro på 1sta bandet. I A. F. Myers.

A E A D A
1. Her re mig rikt nu väl - sig - na, Te här din skönhet för mig,
2. Hjälp mig att dricka vid käl-lan, Nåd, som där flö dar för mig,
3. Gif mig en ljuf - lig för-viss-ning, Att du helt fri-gör ock mig.

E A E A
Genom din kraft gör mig nyttig; Drag mig allt när-ma-re dig.
Nåd, som be-va- rar och trö-star; Drag mig allt när-ma-re dig.
Gif mig ditt vittnesbörds an - de, Drag mig städs närmare dig.

Kör.

A D A
Drag mig allt närmare dig,...... Mer mig i kär-lek in-vig;......

närmare dig, i kärlek invig;

E A E A
Långt från bekymmer och sorg......, När-ma-re dig, du min borg.

bekymmer och sorg,

No. 398. Lofven vår Gud.

F. J. Crosby. Öfvers. af C. A—n.
Capo'D'Astro på 3:e bandet. III H. R. Palmer.

G
1. Lof - ven vår Gud, sjungen nu ho - si - an - na Ropen högt med
2. Lof - ven vår Gud, ty han är e - vig ko - nung! Själ, brist ut och

A D Am
gläd - je - ljud! Låt lofvets brus upp-åt till tro-nen hö - jas:
sjung af fröjd! Upphöj hans nåd, tälj om hans sto - ra kär-lek

D G D D G B
Ä-ran till vår sto - re Gud. Tå - gan-de fram un-der hans
Sjung med kören ut - i höjd. Fri - mo-digt fram vi få mar-

Em B
stridsba - nér Ständigt li - tande up-på hans nåd...........
sche - ra än, Ut - i Je - su led vi vil - ja gå...........
hans stora nåd.
vi vil-ja gå.

G D Em B
Här - ligt och skönt strå-lar hans ljus till oss ner, Vi få gå
Snart stå vi där ut - i hans strålglans så skär, Då vi få
C G D G
led-da af hans hand nu och för e - vigt.
högt vår Je - su namn pri-sa för e - vigt.
Stadigt vi tå - ga fram!
C D
Se vårt fladdran-de stan-dar. Sta-digt vi tå - ga fram un - der
G B
ju - bel-sån-gen klar. Sta-digt vi tå - ga fram! Moln och
Em B C G D G
eld-stoden gå för oss Till ett härligt ri - ke, till vårt hem i höjd.

No. 399. Ljufva ro!

N. F. III N. Frykman.

D A D

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Je - sus tror;
2. Dess mu - rar ä - ro sa - lig-het, Dess ga - tor ut - af gull.
3. På jor - den har jag ej mitt hem, Jag är en främ-ling här.
4. I det - ta land blir al - drig natt, Dess sol går al - drig ner.
5. O brö-der, sy-strar, fröj-den er I hop-pet re - dan här.

G D A D

Ty Gud åt mig be - redt en stad, Ett hem, där själf han bor.
Där får jag bo i e - vig-het, Jag, ar - ma stoft och mull.
Där - up - pe i Je - ru - sa-lem, Se där jag hem-ma är.
Där blir ej sån-gen svag och matt, Där grå - ter in - gen mer.
En skymt jag ren af hemmet ser, Och snart vi ä - ro där.

Kör.

D A E A

Ljufva ro.... när jag får bo I det land.. på himlens strand!
Ljufva ro, när jag får bo I det land på himlens strand!

D G D A D

Lycklig är...... jag redan här, Men det bä - sta vän-tar där.
Lycklig är jag redan här,

No. 400. Vid korsets fot.

(Sjunges som no. 399.)

1. Jag vet en plats så dyr och kär,
Den är vid korsets fot;
Hvar börda tung, som jag dit bär,
Min Jesus tar emot.

Kör. Sälla lott att jag får bo
Vid ditt kors i salig ro.
Hur än stormen rasa må
Vid ditt kors är lugnt ändå.

2. Vid korsets fot en källa klar
I dagen väller fram,
Och i dess djup jag funnit har
En graf för synd och skam. Kör.

3. Vid korsets fot, min Jesus kär,
Jag alltid vara vill
Till dess den dagen kommen är
Då intet kors fins till. Kör.

No. 401. Hvad är lifvet.

C. A—n.
Capo d'astro på 2dra bandet. I

C. Anderson. Arr.

C S C S
1. Säg, hvad är lif-vet? Man of-ta spörjer, När af-ton-rod-na'n sig läg-rar
2. Säg, hvad är lif-vet? En li-ten få - ra På e - vig-he-ter-nas sto - ra
3. Säg, hvad är lif-vet? O fall i glömska–Du intet har som gör sjä len
4. Säg, hvad är lif-vet? En våg, som brytes Af dödens klippor och hemska
5. Säg, hvad är lif-vet? Gladt kan jag svara: Mitt lif är Kristus, så dyr och

C Em
re'n På lif - vets him-mel och lik - som sör - jer Den dag, som
teg, Där äd - la sä - den och tör - nen svå - ra Man sår, och
glad; Ej lef - nads-blom-ster nu me - ra grön-ska, Och trä - dens
skär; Då frid och gläd - je i sorg för - by - tes För den, som
kär; Med ho nom städs' kan jag lyck - lig va - ra, Och själf-va

B Em S C
svun - nit från tidens scen. Den dag, som svunnit från tidens scen.
skör dar för hvar-je steg. Man sår, och skördar för hvar je steg.
löf - verk är—gu - la blad. Och trädens löf-verk är—gu - la blad.
ej vun - nit lif - vet här. För den, som ej vun - nit lif - vet här.
dö - den min vinning är. Och själf-va dö - den min vinning är.

No. 402. Frälsning fri.

Övers. af C. A—n. D. F. E. Auber.
Capo d'astro på 1sta bandet.

I

E A E
1. På sitt kors min dy - re Je - sus sän - der Mil - de
2. Ha - de han, när brotts-lig jag mig kän - de Nåd för
3. Je - sus ljuf - ligt sjä - len ve - der - kvic - ker O, hvad
4. He - la lif - vet skall mitt äm - ne va - ra: Fräls-ning

B E
lig, mil - de - lig. Häls-ning ut till al - la folk och
mig, nåd för mig? Räd - da - de han mig från allt e-
tröst, o, hvad tröst; Hvar - je stund jag af hans säll - het
fri, frälsning fri. Och till dess, att jag skall hä - dan

A E B E B
län - der: Se på mig, se på mig! Han ber den brottsli-ge gå
län - de, Syndens stig, syndens stig? Ja, un-derbart han bör-dan
dric-ker Vid hans bröst, vid hans bröst. Ja in - gen kan be-skrifva
fa - ra: Frälsning fri, frälsning fri. Och när jag öf - ver flo-den

E B E
fram I ån - ger, tro trots synd och skam. Lyss - na!
tung Af - lyf - te, han, min präst och kung. Nu min
här Min gläd - je stor, trots allt be - svär. Till en-
gått Och lugn på säl - la stran - den fått, Jag då

E A E B E
Rö - sten lju - der un - der - sam: Frälsning fri, frälsning fri.
själ, stäm upp och gladligt sjung: Frälsning fri, frälsning fri.
hvar han vil - ligt nåd be - skär, Frälsning fri, frälsning fri.
sjun - ga skall i ö - kadt mått: Frälsning fri, frälsning fri.

No. 403. Hemma där.

Öfvers. af C. A--n.
Capo d'astro på 1sta bandet. III

D A D
1. Jag står på stormig Jordans strand Och ka-star längtans blick Till
2. O hvil-ken taf - la här-lig, skön Upp-rul-las för min syn! Där
3. Där lif - vets träd stå prun-kande Med e - vig frukt så skön, Och
4. I det - ta sto - ra, skö - na land Ej mörkrets väl-de rår, Ty

D A D
Kanaans sköna, sälla land, Där jag mitt hemman fick.
fäl-ten stå i klädnad grön Vid kla-ra flodens bryn.
sällhet öf-ver-flö-dan-de Blir sjä-lens ljuf - va rön.
solen där på Kanaans strand Är Herren, Fader vår.

Kör.
G
Hemma där,
Hemma där,

D A D
Hemma där, Tänk så skönt, att en gång va-ra där!
Hem-ma där, hem - ma där,

G D A D
Hemma där, hemma där, Tänk så skönt att en gång vara där!
Hemma där hemma där,

No. 404. Hemåt, uppåt.

N. L. R. | III | N. L. Ridderhof.

1. Jag läng - tar till mitt hem, Och stän-digt ön-skar här, Att
2. Det käns väl tungt i - bland Att van - dra här på jord, Men
3. Det fa - tas of - ta mod Att fast i stri - den stå, Min
4. Jag vill då fram - åt se Till min för-lossnings - tid, Ty

hos min Je - sus god För e - vigt va - ra där. Om
of - ta i min nöd Jag hö - rer trö-stens ord: "Jag
tro är ej så stor, Men dock jag li - tar på Att
kort är jor - dens sorg, Snart slu - tar all min strid, Då

här i-bland jag li - der, Det stun-dar bätt - re ti - der—Han
al - drig glömmer bruden, Och snart i se - ger - skru-den Du
en går vid min si - da, Som lä - rer mig att bi - da, Tills
jag upp-far med vin - gar, Mig ge-nom rym-den svin - gar; Jag

kom - mer snart att häm - ta mig Och tar mig upp till sig.
e - vigt skall hos mig få bo I him-lens säl - la ro."
han mig kal - lar till mitt hem, Till sitt Je - ru - sa - lem.
vän - tar på ba - su - nens ljud, Som kal - lar mig till Gud.

No. 405. Hemlandsklockan.

N. L. R.
Duet. I
N. L. Ridderhof.

1. Hemlandsklockans skö-na to - ner Lju-da öf - ver dal och höjd;
2. Hemlandsklockans skö-na to - ner. O, jag älskar klockans ljud;
3. Hemlandsklockans skö-na to - ner Rin-ga om en himmelsk stad,
4. Hemlandsklockans skö-na to - ner Bju-da oss till gä - sta-bud,

För de trog-na, säl - la sjä - lar Bå - da de en e - vig fröjd.
De ge mod på pil-grimsre - san, Des - sa ljuf-va him - la-bud;
Hvar-est i - del ljus och gläd-je Gör den sorgsna sjä - len glad.
Ro - pa: "Snart så kommer Je - sus, Ta - ger hem sin täc - ka brud!"

O, det drar i hjär-tats strängar, När det klin - gar upp - i - från,
De ge kraft i knän och föt - ter, Brin-ga säll - het till min själ,
Där bor Gud, min kä - re Fa - der, Je - sus, Fräl-sa - ren, min bror,
O, mitt hem, till dig jag längtar! Tack, o mil - de Je - sus kär

Ljuf-ligt su - sar ge-nom rymden— Bru-sar med ett väldigt dån.
Lä - ka sjukdom, mil - dra smärtor; Vid dess klang jag mår så väl.
Mån-ga kä - ra, som där vän - ta Bort-om ti - dens dunkla flor.
Att du till - redt har min bo-ning Ut - i hem-met där du är.

No. 406. Guds rike först.

N. L. R.
Capo d'astro på 1sta bandet. III N. L. Ridderhof.

het, ... Så skall allt detta där - jäm - te till-fal-la e - der.
fär-dig-het Så skall allt detta därjäm-te

No. 407. Hvar och en som vill.

F. A. G.
Öfvers. af C. A—n. III F. A. Graves.

1. Hvem gäller bjudningen till Lammets fest Hvar och en som vill, o kom!
2. Tör-stande själ, hvad säger Herren Krist? Hvar och en som vill, o kom!
3. Om du har vandrat borta från din Gud, Hvar och en som vill, o kom!
4. Jag är så glad, att jag hans bjudning fick, Hvar och en som vill, o kom!

Hvem vill svara nu och komma näst? Hvar och en som vill, o kom!
Han vill he-la dig från all din brist, Hvar och en som vill, o kom!
Hör hans kärleksfulla manings ljud: Hvar och en som vill, o kom!
Han mig sökte när jag bor-ta gick, Hvar och en som vill, o kom!

Kör.

Pris ske Gud för denna hälsning, Pris ske Gud att där fins rum.

Pri - sen honom, folk, för frälsning! Hvar och en som vill, o kom!

No. 408. Hasta, hans kärlek sprid ut.

Abbie Mills
Öfvers. af C. A--n.

W. J. Kirkpatrick.

E A E
1. Him - la - arfvingar, hvarhälst på vår jord, Hasta, hans kärlek sprid
2. Tänk, hur han trä-lat, att vi hvi-la må; Hasta, hans kärlek sprid
3. Nöd-ga de fall - na att komma i tid, Hasta, hans kärlek sprid

B E A E
ut!.... Tälj om väl - sig-nel-sen ut - af hans ord, Ha-sta, hans
ut!.... Tänk, hur han led, att vi frid skul-le få, Ha-sta, hans
ut!.... Je - sus dem vän-tar, vill gif - va dem frid. Ha-sta, hans

B E A E
kär-lek sprid ut! Kärlek, som köpt oss för-loss-ning och frid;
kär-lek sprid ut! Frälsta af nåd, och be- va - ra - de väl,
kär-lek sprid ut! Kär-lek, som va - rar när världens tar slut,

A E B E
Kär-lek, som lyck-lig-gör själen all-tid; Kärlek, som hjälper oss
Ut-sprid den kär-lek du har i din själ! All-tid för hop-pet du
Gif- van- de ljus, när det nattsvart ser ut; Kungör hans kärlek, ej

Kör.

vinna vår strid, Hasta, hans kärlek sprid ut!
bör gif-va skäl, Hasta, hans kärlek sprid ut!
längre uppskjut, Hasta, hans kärlek sprid ut!
Gå sprid det ut,

gå sprid det ut. Ha-sta, hans kär-lek sprid ut!...........
Sprid det ut!

Himlaarfvingar, hvarhälst på vår jord. Hasta, hans kärlek sprid ut!

No. 409. Mer kärlek.

I

S. S. Myers.

Fine.

1. Mer kärlek, Jesus Krist, kärlek till dig. Hör nu min suck och bön, djup, in-ner-lig; Af hjärtat önskar jag Äl ska dig mer hvar dag.
2. Förr sökte jag den fröjd världen består; Nu dig al-le - na helt hjär-tat å-trår. Det skall ock bli till sist Mitt hjärtas bön förvisst:
3. Den sista suck jag drar skall fastän svag Hö- jas, när slutad är lef-nadens dag, Till dig i hjärtats sång, Bed-jan-de än en gång:

D. C. Mer kär-lek, Je - sus Krist, kär - lek till dig.

ff

D. C.

No. 410. O, att få hemma vara.

Florence C. Armstrong. III Geo. C. Stebbins.

D G D A D
1. O, att få hem-ma va - ra I det un - der-ba - ra
2. O, att få hem-ma va - ra! Mor-gonstjärnan kla - ra,
3. O, att få hem-ma va - ra, Fri från synd och fa - ra!
4. När får jag hem-ma va - ra, Där se-ra - fers ska - ra
5. Snart skall jag hemma va - ra, Snart får upp jag fa - ra

A D E A
Pa - ra - dis, där äng-lar sjun-ga Lammets pris med har-po - ljud!
Skall ej snart ditt sken i ö - ster Brin - ga mig det gla - da bud,
Ty mitt ar - ma hjär-ta dra-ges Of - ta nog från Je - su bud,
Al - la himlars hvalf upp-fyl - ler Med de hel - ga sån-gers ljud,
Till det fa - dershus, där Je - sus Rum be - red-de för sin brud.

D B Em
Att från nöd och ängslan ta - gen Och från kval för morgonda - gen,
Att den gyll - ne da - gen bräcker, Som ej af - ton mer ut - släcker?
O hur skönt, när bo-jan krossats Och min an - de fullt för-los-sats
Un-der pal-mer e - vigt grö - na In-vid lif - vets elf den skö - na?
Om än tung då kän-nes världen Och allt mör-ka - re blir fär - den,

A D G D A D
I o - för - mörkad klarhet E - vigt bo hos Her - ren Gud!
Hur längtar ej mitt hjär-ta Att få skå - da Her - ren Gud!
Och fri från jor - de - banden Svin-gar upp till Her - ren Gud!
Ack, om jag snart där hemma Fin - ge bo hos Her - ren Gud!
Där up - pe strå-lar da - gen E - vigt hos vår Her - re Gud!

D G A D
O....... att få se det kla - ra Lan - det un - derba - ra!
O att få se det klara, klara Landet, lan - det underbara!

G D A D
Jag får i ljus och sol-sken E-vigt bo hos Her - ren Gud.
Jag får i ljus och solsken

No 411. Hvart han leder.

I

G D G
1. Nu jag hör min Je-sus kal - la, Nu jag hör min Je-sus kal - la,
2. Gå i - genom ör - ta - går-den, Gå i - ge-nom ör - ta - går-den,
3. Gå med honom ge-nom do-men, Gå med honom ge-nom do-men,
4. Han skall nådigt mig be-va - ra, Han skall nådigt mig be-va - ra,

G D G
D. C. Hvart han leder vill jag föl - ja, Hvart han leder vill jag föl - ja,

ad lib. *D. C.*

G C G D G
Nu jag hör min Je - sus kal-la, "Tag ditt kors och följ mig, följ mig nu."
Gå i - ge-nom ör - ta - går-den; He-la vä-gen föl-ja honom blott.
Gå med honom ge-nom domen; He-la vä gen föl-ja honom blott.
Han skall nådigt mig be-va- ra Och gå med mig he-la vä-gen hem.

G C G D G
Hvart han leder vill jag föl - ja; He-la vä-gen föl-ja honom blott.

No. 412. Jag skall känna honom.

Fanny J. Crosby.
Övers. af C. A—n.
III
Jno. R. Sweney.

1. När mitt värf är full-bor-dadt och jag öfver floden går, När den ljusa, klara morgon jag skall se, Jag skall kän-na min Herre, när jag frälst i himlen står, Där väl komnas först ut - af min Fräl-sa - re.
2. O hur dyr - bart det blir att där få se hans an-le-te, Och se glansen af hans kärleksfulla blick; O hvad hjär-tat då pri-sa skall min dy-re Fräl-sa-re, Att ock jag i ny - a sta - den bo - ning fick.
3. Jag får mö - ta de kä - ra som nu hjärtligt vinka mig, Där på minnas, hur vi skilts vid dödens flod; Mig välkomnar så ljufligt de-ras sång så innerlig— Men jag längtar först att mö - ta Je - sus god.
4. Jag får gå ge-nom por - ten i en dräkt så hvit och skär, Där skall sorgens bittra tår sig mer ej te; Ut - i sån-gen för e-vigt då min röst ock blandad är. Störst af allt är dock, att se min Fräl-sa - re.

Kör.

Jag skall kän - na, honom känna När jag lyckligt har nått den sälla strand;
Jag skall känna,

A D A E A
Jag skall kän - na; honom känna Utaf spikarnes märken i hans hand.
Jag skall känna,

No. 413. Närd af bästa hvete.

F. A. G.
Öfvers. af C. A—n.
III
F. A. Graves.

A D E A
1. Hungrig, jag beder dig, rik-ligt gjut Ordet djupt ut-i min själ;
2. Ver-ka för Mästar'n jag ständigt vill, Han ger styrka till min själ;
3. Då låt oss ej nu få - fän - ga stå Klaga vi ha in - tet skäl;

A D E A
Plockande ax som fordom Ruth, Närd af bästa hvetet mår jag väl.
Grönskande äng han för mig till, Närd af bästa hvetet mår jag väl.
Vil-ligt å - stad för Je - sus gå. Närd af bästa hvetet mår jag väl.

Kör.

A D A E
Lif - vets bröd det nu för mig är Honung för min själ.

A D E A
Mer af kär-lek är mitt be - gär, Närd af bästa hvetet mår jag väl.

No. 414. Kom nu till källan.

F. E. B.
Öfvers. af C. A—n. • III F. E. Belden.

D G D A D G D G D A D

1. Sprid den-na häls-ning un-der-bar, Att den må hö-ras af en-hvar: Käl-lan än öp-pen är och fri, Om du där dric-ker skall du lycklig bli.
2. Tu-sen-den sökt den käl-lan god Öpp-nad för synd i Je-su blod; Tu sen-den vun-nit af dess kraft Häl-sa och re-ning i dess dy-ra saft.
3. Ä-ran till-kom-mer Gud för-visst Och till hans Son, vår Je-sus Krist; He-li-ge An-den pri-se vi. Pris för det or-det: Fräls-ningen är fri.

Kör.

D A D G D A G D G D A D

Vill du lyck-lig bli? Vill du lyck-lig bli? Kom då till käl-lan, den är öp-pen, fri! Hvar och en som vill, hvar och en som vill! Kom nu till käl-lan, hvar och en som vill!

No. 415. I vårt söndagshem.

III

G C D G

1. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön dags hem,
2. Gud är midt i - bland oss här I vårt sön-dags hem,
3. Je - sus, bar - nens bä - ste vän, I vårt sön-dags hem,

G C D G

Kör. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön-dags-hem

G C D G *Fine.*

Sam - las vi till bön och sång, I vårt sön - dags-hem.
Kän - ner hvar - je själs be - gär I vårt sön - dags-hem.
Ta - la du till hvar och en I vårt sön - dags-hem!

G C D G

sam - las vi till bön och sång, I vårt sön - dags-hem.

D A D

Her - ren är oss all - tid när, Hör vår bön och barn-en lär.
Nal - kas vi hans nå - da-tron, Ger han oss, som gaf sin Son,
Blir vår van - dring mö-do-sam, Led oss ge - nom lif - vet fram,

D A D *D. C.*

Hvar och en är lyck - lig här I vårt sön - dags - hem.
Nåd och säll - het ge - nom tron I vårt sön - dags - hem.
Vår - da di - na dy - ra lam I vårt sön - dags - hem.

No. 416. Hvit såsom snö.

I

1. Ack Je - sus! Jag läng-tar att helt blif-va din, Så kom och för
2. Låt ej nå - got syn-digt i mig blif-va qvar, Ut - plå-na med
3. O Je - sus, se ned från din him-mel-ska höjd Och hjelp mig att
4. O Je - sus, så trä - der jag bed-jan-de fram Och läg ger mig
5. Och al - drig från bed-jan - de vän - de du dig; Så kom och för-

e - vigt mitt hjerta tag in, Att in - tet i verlden må mer mig för-
blodet hvar fläck som jag har; All gläd-je i verlden ju vissnar som
off - ra mig helt och med fröjd; För-lä - na din kraft åt den vacklan-de
ned in-vid korsträdets stam; Der täcktes för mig du ju blö-da och
ny - a mitt hjer-ta i mig: Ryck bort hvarje o - rent upp-spi-ran-de

strö; Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
hö; Så två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
rö; Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
dö; Så två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
frö Och två mig, att hvit jag må blif - va som snö!

Kör.

Hvit så - som snö, Ja, hvit såsom snö; Ja, två mig att hvit jag må blif-va som snö!

No. 417. Följ hans fana.

III — Albert Lindström.

1. Fruk-ta ic-ke sva-ga skara, Blott på Jesus tro; Han skall all-tid
2. Se, han kämpar, lider, blöder, Se hans öppna sår! Blo-det ned i
3. Se, han vann i he-ta striden Och vår ovän slog, Köp-te oss att
4. Han har vunnit, du skall vinna, Målet skall du nå; Him-lens por-tar

dig be-va-ra; På hans hjelp be-ro.
strömmar flö-der, Der han sar-gad går.
ärf-va fri-den, Då för oss han dog.
öpp-na fin-na, Se-ger-kro-nan få.

Kör.

Följ hans blod-be-stänkta fa - - na, Fat-ta An-dens svärd;.... Je-sus skall dig vä-gen ba - na Genom synd och verld.

Genom synd och verld.

Genom synd och verld.

No. 418. Jag söker ditt ansikte.

F. E. B. Öfvers. af C. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I F. E. Belden.

1. Ditt an - sik - te, min Fräl-sa-re, Jag sö-ker i min nöd.
2. Hvar mor-gon vill jag lof - va dig, Om da-gen an-das bön;
3. Ej läg - lig stund, som passar väl Af-skil-jer jag för dig,

Ack, vär - des sjä - len du be-te Din nåd i öf - ver - flöd!
Hvar af - ton, trött af mödans stig Din nåd är rik - lig lön.
Ty un - der da - gens id, min själ Du trö- star in - ner - lig.

Du lof - vat har mig ta' e-mot, När än - ger- full jag är.
Och se - dan nat-ten bredt sitt flor, Mitt lä- ger tryg-gadt är,
Hvar dag, hvar stund jag rö - na får Din hjälp i nöd och tvång,

Hvi skul - le jag ej ha - sta fort Till dig, som nåd be-skär.
Ty du som ut - i him - len bor, Ock stän-digt är mig när.
Och så jag ge - nom lif - vet går Gladt, sjun-gan-de min sång.

Kör.

Jag vill då, jag vill då Jämt sö-ka dig, min Fräl-sa-re.
Jag vill då, jag vill då

D A D
Jag vill då all - tid sö - ka dig; Te din nåd för mig.
Jag vill då

No. 419. Säg det för din Frälsare.

A. F. M.
Övers. af C. A—n. III A. F. Myers.

G D G D
1. När af fre-stel-sen du li - der, Säg det för din Fräl-sa-re kär;
2. Om du dig för-döm-lig känner, Säg det för din Fräl-sa-re kär;
3. Skul-le vän-ner här dig glömma, Säg det för din Fräl-sa-re kär;

G D G D G
När din själ af bör - dan svider, Säg det för din Fräl-sa - re kär.
Och då syn-den hjär-tat bränner, Säg det för din Fräl-sa - re kär.
Han vill all-tid för dig öm - ma, Säg det för din Fräl-sa - re kär.

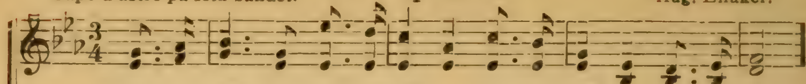
Kör.

C G A D
Säg det för din Fräl-sa - se kär, Säg det för din Fräl-sa - re kär;

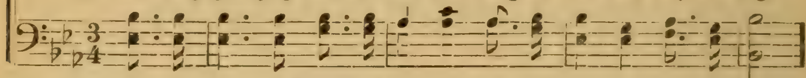
G D G C D G
Ut - i smärta, nöd och trångmål, Säg det för din Frälsa - re kär.

No. 420. Låt mig gå.

J. A. A—n.
Capo d'astro på 1sta bandet. I Aug. Elfåker.

D G D A
1. Låt mig gå till hel-gon-ska-ran, Till mitt hem i himlens höjd.
2. Låt mig gå. Hur kan jag dröja? Värld, hvad bjuder du väl mig?
3. Låt mig gå, Ty suckan, tå - rar Finnas ej omkring Guds tron.
4. Låt mig gå. Mitt hjär-ta längtar Till min Je - sus al - la dar.
5. Låt mig gå. Jag må-ste ha - sta, Änglar vin - ka, skynda dig.

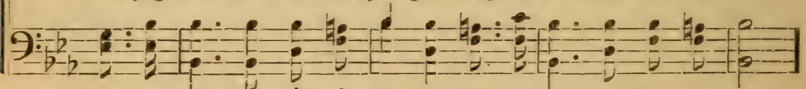

D G D A D
Låt mig gå dit upp, där Je - sus Mig be-redt en e - vig fröjd.
Synd och sor-ger, nöd och smär-ta, Det är hvad jag fått af dig.
Nej, där höjs en e - vig lof - sång Af de frälsta till Guds Son.
Där min själ skall e - vigt ba - da Ut - i frälsnings-floden klar.
O jag kän-ner re'n en a - ning Af den fröjd, som väntar mig.

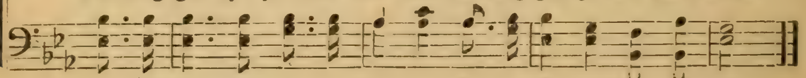

A E A E A
Låt mig gå att se Guds ä - ra, Som är min i him-lens land.
Låt mig gå, ty världens gläd-je Är så flyk-tig, tom och kort.
Låt mig gå. Jag ser Guds änglar Vin-ka mig väl-kommen hem.
Där Guds helgon, där Guds äng-lar Fröjdas e - vig - he-ten lång.
Re'n jag hör de fräl-sta sjun-ga, Änglar stämma in med dem.

D G D A D
Låt mig gå till vän-ner kä - ra, Frälsta på den an-dra strand.
O jag sam lat mån-ga blommor Blott att se dem vissna bort.
De - ras sång mitt hjär-ta tju-sar. Låt mig gå, gå hem till dem.
Där skall jag med dem lyck-sa-lig Sjunga Guds och Lammets sång.
Låt mig gå, ty Je - sus kal - lar. Låt mig gå, gå till mitt hem.

No. 421. Tack.

(Sjunges som no. 420.)

1. Tack min Gud för hvad som varit.
Tack för allt, hvad du beskär.
Tack för tiderna, som farit.
Tack för stund, som inne är.
Tack för ljusa, varma vårar.
Tack för mörk och kulen höst.
Tack för re'n förglömda tårar.
Tack för friden i mitt bröst.

2. Tack för hvad du uppenbarat.
Tack för hvad jag ej förstår.
Tack för bön, som du besvarat.
Tack för hvad jag icke får.
Tack för lifvets hemligheter.
Tack för hjälp i nödens stund.
Tack för nåd, som ingen mäter.
Tack för blodets fridsförbund.

3. Tack för himmel blå i lifvet.
Tack för moln du strött därpå.
Tack för solljus af dig gifvet.
Tack för mörkret likaså.
Tack för pröfningar och strider.
Tack för hopp, som uppfyllts väl.
Tack för dagen, som framskrider.
Tack för hopp, som slagit fel.

4. Tack för rosorna vid vägen.
Tack för törnet ibland dem.
Tack för resta himlastegen.
Tack för evigt tryggadt hem.
Tack för kors och tack för plåga.
Tack för himmelsk salighet.
Tack för stridens klara låga.
Tack för allt i evighet.

No. 422. O Jesus, blif när oss.

C. O. Rosenius. III Arranged.

O Jesus, blif när oss, blif när oss allt fort, Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort! Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram. Lof, pris, tack och ä - ra, lof, pris, tack och ära, Lof, pris, tack och ära Vår Gud och vårt Lam.

No. 423. Judgment Day.

Capo d'astro på ısta bandet. I Tillie Peterson. Arr.

1. I dreamed that the great judgment morning Had dawned and the
2. The rich man was there, but his mon - ey Had mel - ted and
3. The wid - ow was there and the orph-ans, God heard and re-
4. The mo - ral man came to the judg-ment, But his self-right-eous

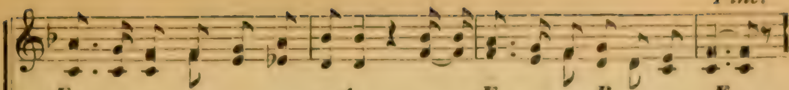
trumpet had blown; I dreamed that the nations had gathered To
vanished a - way, A pau - per he stood in the judgment, His
membered their cries; No sor-row in heav - en for - ev - er, God
rags would not do; The men who had cru-si - fied Je - sus, Had

judgment be-fore the white throne. From the throne came a bright shining
debts were too heavy to pay. The great man was there, but his
wiped all the tears from their eyes. The gamb-ler was there and the
passed off as mo-ral men too. The souls that had put off sal-

an - gel And stood on the land and the sea, And
greatness When death came was left far be - hind, The
drunkard And the man who had sold them the drink, With the
va - tion— "Not to-night; I'll get saved by-and - by; No

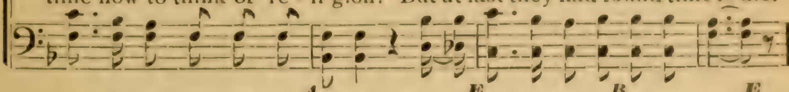
They

Fine.

E A E B E

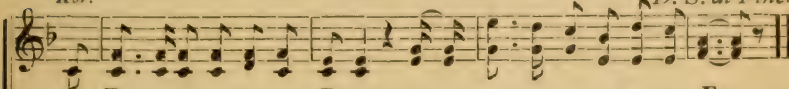
said, with his hand raised to heaven, That time was no longer to be.
an - gel that opened the records, Not a trace of his greatness could find.
peo-ple who granted the license — To - geth-er in hell they did sink.
time now to think of re - li-gion!" But at last they had found time to die.

A E B E

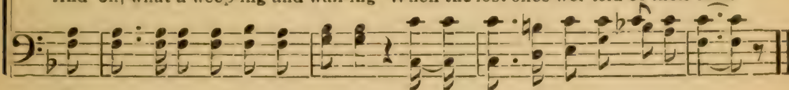
cried for the rocks and the mountains, They prayed, but their pray'rs were too late,

Kör. *D. S. al Fine.*

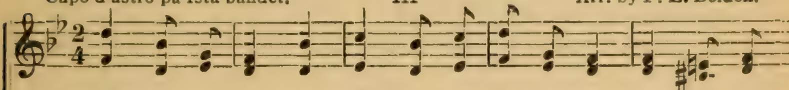
E B E

And oh, what a weep-ing and wail-ing When the lost ones wer told of their fate.

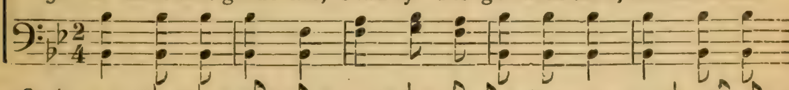
No. 424. Thou art my Shepherd.

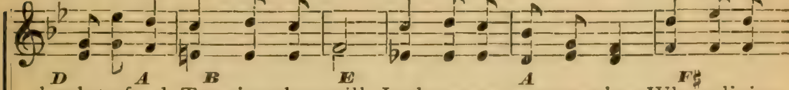
Elsie Thalheimer.
Capo d'astro på ısta bandet. III Arr. by F. E. Belden.

A E A

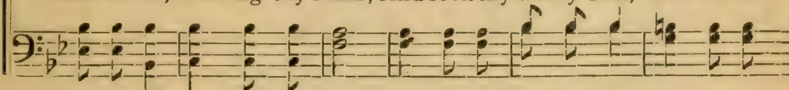
1. Thou art my Shepherd, Car - ing in ev - 'ry need, Thy lit - tle
2. Or if my way lie Where death, o'er hanging nigh, My soul would
3. If thou wilt guide me, Glad-ly I'll go with thee, No harm can

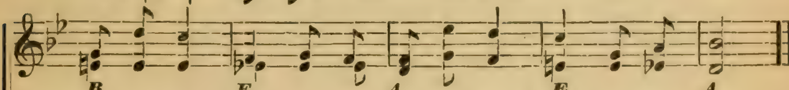

D A B E A F♮

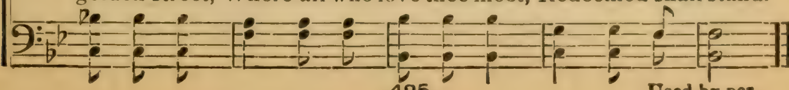
lamb to feed, Trusting thee still; In the green pastures low Where living
ter-ri - fy With sud-den chill, Yet I am not afraid; While softly
come to me, Holding thy hand; And soon my weary feet, Safe on the

B E A E A

wat-ers flow, Safe by thy side I go, Fear-ing no ill.
on my head Thy fen - der hand is laid, I fear no ill.
golden street, Where all who love thee meet, Redeemed shall stand.

Used by per.

No. 425. Saved Every Day.

Anon. III

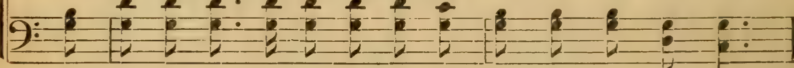
1. On Sun - day I am hap - py, on Monday full of joy,
2. O once I was a sin - ner,— a sin - ner far from God,
3. Now since I am so hap - py, and saved right thro' and thro',
4. If you would be made hap - py, I'll tell you what to do:
5. Now come a - long, poor sin - ner, you have no time to wait,

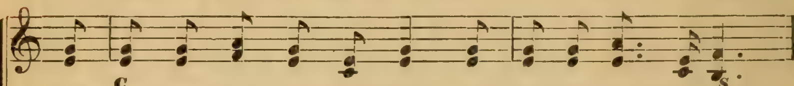
Cho. O glo - ry, glo - ry, glo - ry, o glo - ry to the Lamb!

On Tuesday I have peace within that noth-ing can de - stroy,
But now I am sup-port-ed by his rod and staff and word;
I'll stand for Je - sus ev-erywhere, what-ev - er men may do;
Just give to Je - sus all your heart, he'll save you thro' and thro';
Come seek and find sal-va-tion, now be - fore it is too late;

O hal - le - lu - jah, I am saved, and I'm so glad I am!

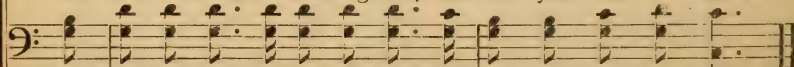
On Wednesday and on Thursday I'm walking in the light,
Up - on the Rock I'm stand-ing, no more I sink in mire,
He feeds me ev - ery morn-ing, he rests me ev - ery night,
He'll send you forth re - joic - ing, made hap-py all the day,
The world is full of pit - falls, the dev-il's wide a - wake,

O glo - ry, glo - ry, glo - ry, o glo - ry to the Lamb!

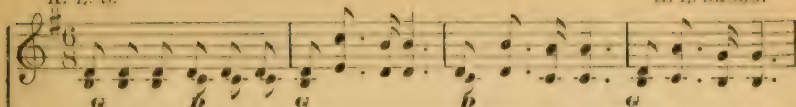
O Fri-day is a heav'n be-low, and Sat'rday's al - ways bright.
I'm go - ing now to trust in him un - til he says, "Come high'r."
And walk-ing in this ho - ly way, I find a real de - light.
So make a start, be clean in heart, and walk the ho - ly way.
So heed the Saviour's loving call, and all your sins for - sake.

O hal - le - lu - jah, I am saved, and bound for the hap-py land.

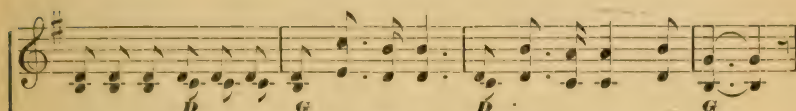
No. 426. Sjung den igen.

A. L. S. — A. L. Skoog.

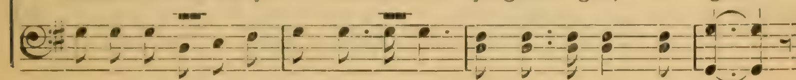

1. Sången om Je-sus, o sjung den igen, Sjung den i-gen, sjung den i-gen.
2. Ljufligt den stärker vår tro och vårt hopp; Sjung den igen, sjung den i-gen.
3. Sjung den för dem, som Guds kärlek försmått, Sjung den i-gen, sjung den i-gen.
4. Sjung den för barnen, som här kring dig gå, Sjung den igen, sjung den i-gen.

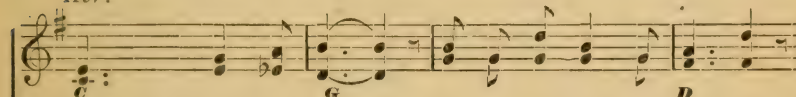

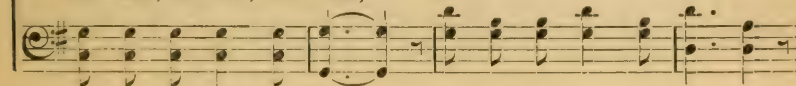
In-tet på jor-den är sk önt så-som den. Sjung den i-gen, i - gen.
Boj-or och fän-gel-ser bry - ter den opp. Sjung den i-gen, i - gen.
Sången kan gö-ra hvad ord ej för-mått. Sjung den i-gen, i - gen.
Kanske de ock vil-ja in-stäm-ma då. Sjung den i-gen, i - gen.

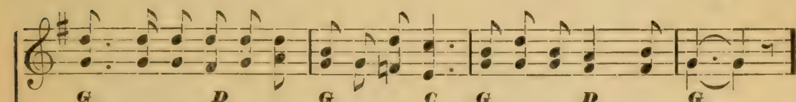

Kör.

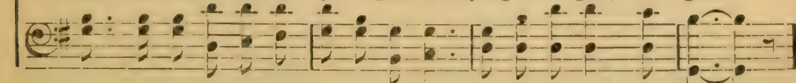

Je - - - sus, vår vän; O hu - ru skönt det klin - gar!
Je - sus, vår vän, vår vän;

Sån - gen om Je-sus är ljuf-li-gast än, Sjung den i-gen, i - gen.

No. 427. Har du mod att följa Jesus?

LINA SANDELL.

C S Am F C S

1. "Har du mod att föl - ja Je-sus?" Lju-der frå - gan mången gång.
2. Har du mod att väl - ja dö - den, När dig lif - vet bju - des än?
3. Har du mod att än - nu dröm - ma Om ett lif af lyc - ka här,
4. Har du mod att nal - kas graf - ven U - tan nå - got grundadt hopp;
5. O, be-sin - na dig! Han kal - lar, Kal - lar dig i nåd än - nu.

C S Am D G

Se dock här en an - nan frå - ga Framstäld i min enk - la sång:
Har du mod att lå - ta Je - sus O - hörd vän - da om i - gen?
Fast-än du så mån-ga gån - ger Sett, hur arm den lyc - kan är?
Mod, när e - vig-he - tens por - tar Snart för dig ock sprin-ga opp?
Skall han väl för-gäf - ves kal - la? Dy - ra själ, hvi drö - jer du?

S C E Am E

Har du mod att blif - va bor - ta, När din ko - nung kal-lar dig,
Har du mod att vän - da ryg - gen Till Guds ri - kes bröl-lops - sal
Ri - ke - do - men tar ju vin - gar, Nöj - ets ro - sor fal - la af,
Har du mod att slå i vä - dret Her-rens ma - nin - gar och bud?
Lyss-na till hans An - des-ma-ning! Hör, ack hör, han klap - par än!

S C F S C

Kal - lar dig till e - vig gläd-je, E - vig sa - lig-het hos sig?
Och i stäl - let sorg - löst van-dra Mot ett djup af e - vigt kval?
Och du ka - stas kring i värl-den Likt ett spån på stormigt haf.
Har du mod att u - tan Je - sus Trä - da för all världens Gud?
Har du mod att läng - re slu - ta Hjär-tats dörr för den - ne vän?

No. 428. Du ömma fadershjärta.

LINA SANDELL.

D G A D G A D

1. Du öm - ma fa - ders-hjär - ta Som va - kar öf - ver mig,
2. Du fö - der och du klä - der Och skyd-dar mig så väl
3. Gif, att med vil - lig lyd - nad Jag all - tid ger dig rätt!
4. Ditt fa - ders-hjär-ta bri - ster Ut - af för - bar-man - de.

D G A D G A D

Hur skall jag kun - na äl - ska, Hur kun - na lof - va dig?
Och sör - jer al - la da - gar För bå - de kropp och själ.
Låt di - na bud bli kä - ra Din bör - da ljuf och lätt!
Du ser hvad helst mig fe - lar, Du kän - ner allt mitt ve.

D A D E A

Du var - nar mig så tro - get För al - la dol - da garn
Jag vo - re snart för - gån - gen, Om du ej gjor - de så.
Och när en fa - ra ho - tar, En nöd för-skräc-ker mig,
Om nat - ten och om da - gen Ditt ö - ga öp - pet står,

D G A D G A D

Och göm-mer un - der vin - gen Ditt lätt för - sag - da barn.
O, kun - de jag blott äl - ska, Blott äl - ska dig än - då!
Låt mig i för - sta rum - met Blott all - tid fly till dig!
Och fa - ders-han-den räc - ker Så vidt, som him-len går.

No. 429 En dag i sänder.

LINA SANDELL. O. AHNFELT.

1. Blott en dag, ett ö-gonblick i sän-der! O hvad tröst, ehvad som kommer
2. Själf han är mig al-la da-gar nä-ra, För hvar särskild tid med särskild
3. Hjälp mig då att hvila trygg och stil-la Blott vid di - na löf-ten, Her re

på. Allt ju hvi - lar i min Fa-ders hän-der; Skulle
nåd. Hvarje dags be-kym-mer vill han bä - ra, Han som
kär, Och ej hjär-tats dy-ra tröst för-spil-la, Som i

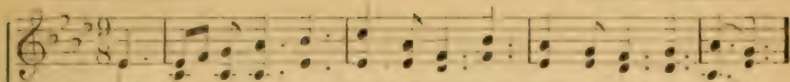
jag, som barn, väl ängslas då? Han som bär för mig ett faders-
he - ter bå-de kraft och råd. Att sin dy - ra e-gendom be-
or - det mig för-va-rad är. Hjälp mig, Her - re, att ehvad mig

hjär - ta, O han gif - ver ju åt hvar-je dag Huldt dess
va - ra, Den-na om - sorg har han lagt på sig. Som din
hän-der, Ta-ga af din trog-na fa-dershand Blott en

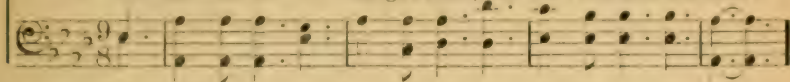
lil - la del af fröjd och smär-ta, Så af mö - da som be - hag.
dag, så skall din kraft ock va - ra, Det-ta löf - te gaf han mig.
dag, ett ö gonblick i sän-der, Tills jag nått det go - da land.

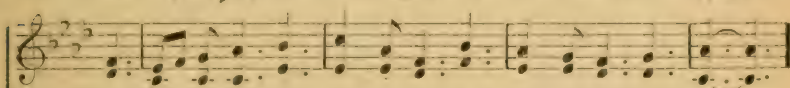
No. 430. Så ädel säd.

JESSIE H. BROWN. FRED A. FILLMORE.

1. Gå dag för dag Till Guds be-hag Och ä - del säd så ut;
2. Om ock vi få Med tå - rar så, Vår glad - je blif - ver lång,
3. Och skör-den all In - bär-gas skall, När Je - sus kom-mer snart.

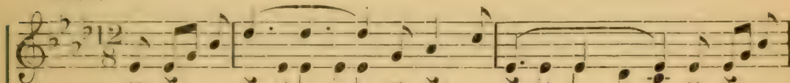

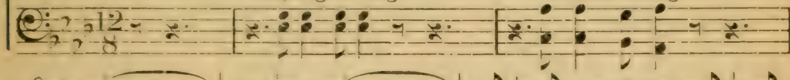
Ett Her-rens ord I frukt-bar jord Bär sä - ker skörd till slut.
När skör-den all In - bär-gas skall Med fröjd och ju - bel - sång.
Vi sko - la då Vår lön und-få, Och allt blir up - pen - bart.

KÖR.

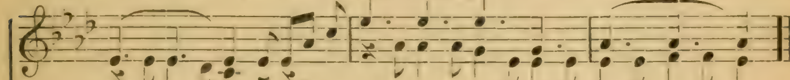
Ja, dag för dag......... Till Guds be-hag............ Så ä - del
Ja, dag för dag Till Guds behag

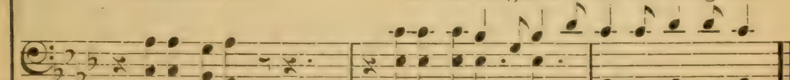

säd,........ och vet........ Den säd du sår...... Du skörda
Så ä-del säd, och vet, Så ädel säd, och vet Den säd du sår

får.......... I tid och e - - - vig - het............
Du skörda får I tid och evighet. I tid och e-vig - het.

I tid och e - vig - het..........

No. 431. På den morgon.

Lizzie Edwards. Jno. R. Sweney.

1. Hem vi blic - ka på vår färd, Of - ta tröt - ta af en värld, Men vi tro att allt blir väl på den mor - gon; Då vårt lopp fullbordadt är, In-gen stormvind ryter mer, Och vi samlas hemma där på den mor - gon.
2. Ut - i den - na hyd - da svag Skymmes vå - ra ö - gons dag, Men som stjernor tin - dra de på den mor - gon; Då vi se - ger-pal-men få, En o - död-lig dräkt också, Vi hvaran - dra känna då på den mor - gon.
3. När vår an - de fri - ad är Långt från den - na tids be-svär, Och vi hö - ra frälsarns röst på den mor - gon; När vi kärf-var bä - ra mång Till vår konungs tron engång, Tänk hvad fröjd och jubelsång på den mor - gon.
4. På vår pil - grims-re - sa här, Fast - än nat - ten dy-ster är, Låt oss va - ka, be och tro—tills den mor - gon; Då vårt högsta tack upp-går För ett änd-löst ju-bel - år, Och all ä - ran Je-sus får på den mor - gon.

Fine.

D. S. där vår fot ha satt, Och i lju - set se vår skatt på den mor - gon.

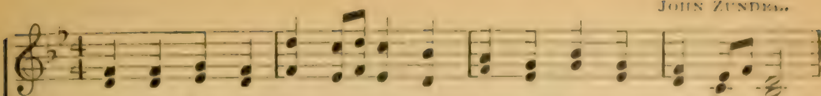
KÖR.

Då vi al - la få mö - tas den mor - gon, I Guds lust-gård så skön på den mor - gon. Al - drig mer vi be god-natt, Då vi

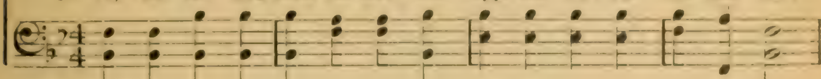
D. S.

No. 432. Efter slutadt värf.

JOHN ZUNDEL.
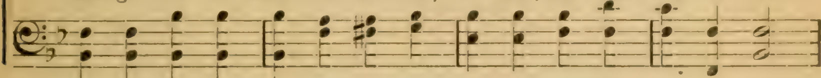

1. Ef - ter slu - tadt värf på jor - den Je - sus till sin Fa - der for,
2. Hö - ra vi till Je - su vän - ner, Den väl - sig - nel - sen är vår;
3. Och om Je - sus gick till him - len, Sko - la dit vi äf - ven gå
4. Men till dess, o, blif - ve or - det Lju - set på vår lef - nads färd!
5. O, så låt oss blott för nat - ten Upp - slå vå - ra res - tält här!

Där han nu med Gud för - e - nad Ut - i e - vig ä - ra bor.
Och så skall den föl - ja tro - get Dag och natt i vå - ra spår.
För att ta - ga af hans hän - der Hvad i tron vi vän - tat på.
Må det ock där - jäm - te va - ra Oss ett fast, tve - eg - gadt svärd
Mor - go - nen är snart för han - den, Je - sus, mä - sta - ren är när.

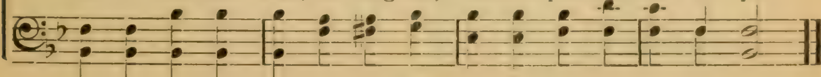

Att väl - sig - na si - na vän - ner Var hans si - sta verk, och se,
Om den ock sig stun - dom klä - der Ut - i sor - gens mör - ka dräkt,
Där vårt huf - vud är, där sko - la Lem - mar - ne ju va - ra med.
I den all - var - sam - ma stri - den Mot all mörk - rets väl - dig - het!
Hem - met vin - kar oss där - of - van. Va - re det väl - kom - met, ja,

Den väl - sig - nel - sen skall än - nu Se - ger - kraft och frid dem ge.
Bär från Ol - je - ber - gets lun - der Den lik - väl en him - melsk fläkt.
O, hur ljuf - ligt att få van - dra Un - der skygd af lif - vets träd!
Hu - ru allt än här för - än - dras, Så för - än - dras ic - ke det.
Va - re det vårt mål, vår läng - tan, Gud till pris! Hal - le - lu - ja!

No. 433. Min blodige konung.

A. K. R. — A. K. Rutström.

C — S

1. Min blo - di - ge ko-nung på kors - trä-dets stam För - ak - ta - de
2. Du grå - ter, du kvi - der, du tig - ger om nåd, Du hän - der - na
3. För mig du blef så - rad, för mig du blef träl; Du sma - ka - de
4. Din hel - ga le - ka-men mitt på - ska-lam var: Den bitt - ra - ste

C — S

Her - re, o - skyl - di - ga lamm! Din kläd - nad är blo - dig, du
vri - der och vet in - gen råd. I tret - ti' års träl - dom du
dö - den att räd - da min själ. Du hän - ger för - ak - tad men
gal - la för säll - het du tar. Att gö - ra mig sa - lig du

C — Am — F — C — S — C

ängs-las, du ber, Du lig - ger på mar - ken med an - sik-tet ner.
li - der all nöd, Och sist du oss fräl - sar i - ge - nom din död.
tän - ker på mig; Du be - der för an - dra men glömmer bort dig
li - der all nöd; Att skän - ka mig lif - vet så hän - ger du död.

5. Så blef då fullkomnadt Guds eviga råd,
Så lades grundvalen till styrka och nåd.
Uppståndelsen följde och allt blef beställdt.
Vår skapare nöjdes, och släktet blef sällt.

6. Så saligt som det uti skapelsen var,
Och än mera lyckligt, ty medlaren har
En evig rättfärdighet för oss tillreds.
Kom, fattige syndare, gif er till freds!

7. Hvad är då att vara försonad med Gud?
Det är att han tystat förbannelsens ljud.
Hvad är då att vara upprättad igen?
Det är att ha rättighet vara Guds vän.

8. Förtro dig fördenskull, så usel du är,
Med hela din börda och allt ditt besvär,
I Frälsarens händer! Han vill och han kan
För hela din salighet vara din man.

No. 434. Ack saliga stunder.

O. Ahnfelt. Sjunges som no 4[illegible]

1. Ack saliga, saliga stunder det är
Då vi såsom syskon få mötas så här
Och mätta vår själ vid det dukade bord,
Som Jesus oss bjuder enhvar i sitt ord.

2. Hur saligt, hur saligt att känna sin Gud
Som fader i Kristus och älska hans bud!
O saliga hopp, som förenar oss här
Till ett med vår fader och frälsare kär.

3. Hur saligt, hur saligt att samlas med dem
Som hafva i himlen sitt eviga hem;
Som lida och strida att kronan undfå
Och därför i världen föraktade gå.

4. Hur saligt, hur saligt att veta förvisst
Att blodet oss löst ifrån synd och från brist.
Från djäfvulens, dödens och helvetets makt
Vi äro nu fria, ty själf han det sagt.
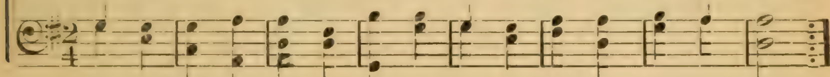
5. Du värld, jag nu säger dig evigt farväl,
Din glädje ej mer tillfredställer min själ.
Jag nu har erfarit den glädje, som jag
Ej fann uti världens och syndares lag.

No. 435. Hela världen fröjdes Herren.

J. Arrhenius.

1. He - la värl - den fröj - des Her - ren Ti - digt och af hjär-tans grund.
Kommen i - från or - ter fjär - ran, I som stån i hans för - bund;
2. Han är den oss haf - ver ska - pat Sig till folk och fo - ster - får,
Fräl-sat det. som var för - tappadt. Och är den, som med oss står,
3. Tac-ken ho-nom i hans por-tar, Lof-ven ho-nom i hans gård!
Kom-men hit från al - la or - ter, Pri - sen den om oss har vård,

Trä - den fram med lust och fröjd, Sjun-gen Gud i him-mels - höjd!
Vill oss ändt- ligt fö - ra in Ut - i him - la - gläd - jen sin.
Ty han är fast god och blid, Hål - ler tro till e - vig tid.

No. 436. Är Jesus när?

REV. FRANK E. GRAEFF. J. LINCOLN HALL.

D A D

1. Är Je-sus när, Då mitt hjär-ta är Ut-i dju-pa-ste sorg och nöd?
2. I tidens tvång Då min väg syns lång, Och jag undrar hvarthän det bär;
3. Bryr han sig om Månne nö-den, som Genom synden jag vål-lat mig?
4. Är Je-sus när, Då de mi - na här Ryckas bort genom dö-den svår,

D G D A D

Då jag nat-ten lång, Känner tidens tvång, Månne Je-sus då är mitt stöd?
Då min sol går ner, Ingen stjär-na ler, Månne Je-sus då är mig när?
Månne han väl ser, När jag grå-ter, ber, Känner han då sorgen hos sig?
Och mitt arma bröst Finner in-gen tröst, Månne han min sorg då förstår?

Kör.

A D A E A

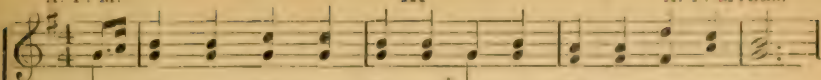
O ja, han är Mig all - tid när, Hans hjärta de-lar min sorg.

D G D A D

I den svå-ra nöden, I lif - vet, döden Är han min vän, min borg.
min borg.

No. 437. Himmel för mig.

A. F. M. III A. F. Myers.

G C G D G

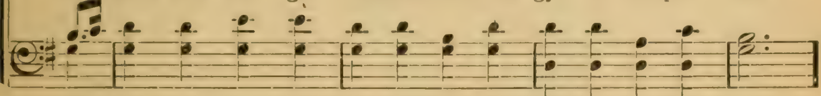
1. Gud va - re tack för hvad jag fått Af himmelsk fröjd re'n här.
2. Gud va - re tack! Det drö - jer ej, Förr'n vi med hel-gon mång'
3. Vi skil - jas här, men möts i - gen, Långt bort från sorg och gråt,
4. Vårt kors vi då få läg - ga af, Lifs - kro-nan han oss ger.
5. O, syn - da - re! Säg, vill du ej Med skö - na kro-nan stå

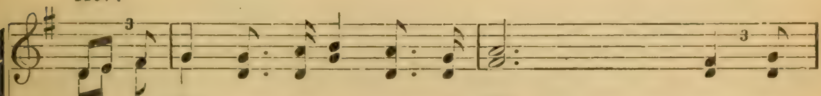

G C G D G

En full väl - sig - nel - se i tron Mitt hjär - ta han be - skär.
Stå jub - lan - de vid tro-nens höjd Med himmelsk gläd-je - sång.
Med blodtvådd ska - ra of - van der På him-lens hel - ga stråt.
Vi sjun - ga, jub - la till hans pris I hem - met of - van der.
För Guds och hel - ga Lammets tron Och gyll - ne har-pan slå?

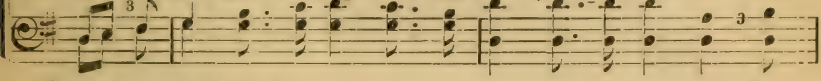

Kör.

G D

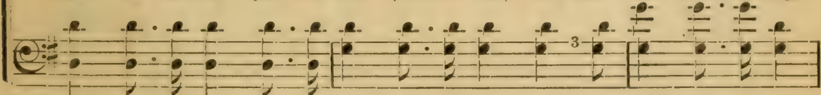
Det blir him - mel för mig of - van der (of - van der)! I mitt
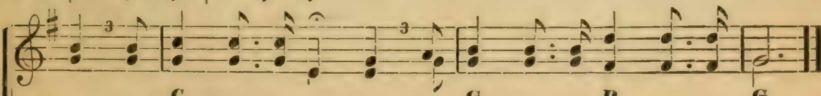

G
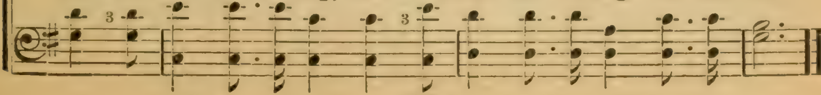
hjär - ta den bör - jar re'n här (re-dan här). Det blir him - mel för mig;

C G D G

Det blir him - mel för mig; Det blir him - mel för mig of - van der.

No. 438. Genom porten.

1. Gud ske lof! Guds barn jag är, Ut - i blo - det ren och skär, Men jag vän - tar och jag läng - tar år från år Snart att svin - ga upp med fröjd Till mitt hem i him - lens höjd, Där jag väl - komst - häls - ning af min Je - sus får.

2. Lju - sens Fa - der, upp till dig Hjärtats suc - kar hö - ja sig, Men i di - na ar - mar trygg jag hvi - la får, Lu - tan - de mig till ditt bröst, Nju - tan - de din ljuf - va tröst, Till den da - gen, då jag ge - nom por - ten går.

3. O, hur skall jag skyn - da glad Ge - nom por - ten till den stad, Där den tröt - te ar - bets - man får e - vig ro, Där jag sy - skon har för - ut, Där mig kro - nan räcks till slut! Till den sta - den blic - kar jag i sa - lig tro.

4. Snart skall fängslet krossadt bli, Och min an - de fly - ga fri Of - van stjär - nor - na till Fa - drens lju - sa hem. E - vig - he - tens mor - gon gryr, Sån - gen bör - jar, sor - gen flyr, Ge - nom por - ten går jag till Je - ru - sa - lem.

Kör.

Ut - i lammets blod min själ Tva - gen är och re - nad väl.

Fri från ban-den Säl - la an - den Genom him - la - por - ten går.

No. 439. Helge Ande kom.

1. Hel - ge An - de, kom hit ne - der, Kom med nåd, med lif och ljus!
2. Dy - re vän i all vår smär - ta, Kom med nåd och lä - ke - dom;
3. Hör vår bön, all god-hets käl - la, Fa-der, Son och Hel ge And'

När du rum i hjär-tat re - der Då blir där ett lof-vets hus.
Ta - la nu till hvar-je hjär - ta Om din kär - leks ri - ke - dom.
Nåd i strömmar från dig väl - la—Räck till oss din allmakts hand.

Lif-vets ord du kan för - kla - ra Så att vi det fat - ta väl,
Mången fins, som är i fa - ra, Som på syn - dens bör - da bär,
Kom till gam - la, kom till un - ga I din kraft och här - lig - het,

Må vi ock dess kraft er - fa - ra—Fyll med eld nu hvar - je själ!
Lös dem ut - ur satans sna - ra—Ta-la frid till sjä - len här.
Och vi vil - ja jub-la, sjun-ga, Lofva dig i e - vig - het.

No. 440. Frid, frid, Guds frid!

P. P. B. Fil. 4: 7. P. P. BILHORN.

1. Mitt hjär - ta har fun - nit en sång (en sång), Så ljuf - lig, om ic - ke så lång (så lång); Den kväl - ler som skogs - käl - lans språng: Frid, frid, som Je - sus kan ge......
2. Från kor - set Guds frid väl - de fram (flöt fram), I blo - det, som flöt från Guds lam (Guds lam); Al - le - nast vid kors - trä - dets stam, Frid, frid, som Je - sus kan ge......
3. När Je - sus jag kän - de som min (som min), Och han mig upp-tog så - som sin (som sin), Då frid i mitt hjär - ta kom in, Frid, frid, som Je - sus kan ge......
4. Till Je - sus jag flyr ur all strid (all strid), Hos ho - nom i vex - lin - gens tid (all - tid) Jag fin - ner be - stän - digt min frid, Frid, frid, som Je - sus kan ge......

Kör.

Frid, frid, Guds frid! Him - mel-ska gåf - va så stor (så stor) Ack

G C D G
här - li - ga, här - li - ga frid, Som blott i Guds kär lek bor!

No. 441. Mer och mer.

TH. SÖDERBERG

E A E B E B
1. Har du till din fa - der gått? Har du nåd af ho - nom fått?
2. Har du Je - su när - het känt? Är hans ljus in - om dig tändt?
3. Har du sma-kat an - dens kraft Flö - da som en him - melsk saft?

E A E A B E
Fa-drens nåd, hur rik den är! Fritt sin nåd han dig be - skär.
Je - su kär - lek, rik den är! Fritt sin kär - lek han be - skär.
Andens kraft, hur rik den är! Fritt sin kraft han dig be - skär.

Kör.

B E B
Mer och mer, mer och mer Gud af nåd dig bju - der.

E A E A B E
Mer och mer, mer och mer, Stän - digt mer det lju - der.

No. 442. Här en källa rinner.

Betty Ehrenborg.

1. Här en käl - la rin - ner. Säll den hen - ne fin - - ner!
2. Om du där dig tva - ger, Hon hvar fläck bort - ta - - ger,
3. Röf - va - ren i nö - den, Där fann lif i dö - - den.
4. Dy - ra lif - vets käl - la, Du skall e - vigt väl - - la.

Hon är djup men klar, Gömd men up - pen - bar.......
Ty den käl - lan god Är Im - ma - nuels blod.......
Jag, så ond som han, Sam - ma bal - sam fann.......
E - - vigt lyc - ko - sam Skall din flod gå fram.......

5. Kranka skall du bada,
Göra sorgsna glada,
Tills du lammets brud
Klädt i strålars skrud.

6. Sen jag döda, kalla,
Såg i tron dig svalla,
Rör min tunga sig,
Sjunger helst om dig.

7. Jesus, dig lofsjunga
Skall jag, tills min tunga
Göms i graf, och jag
Skåda får din dag.

8. Ty mig, sämsta, ringa,
Du dock lön vill bringa.
Du åt mig ock har
Köpt en harpa klar.

9. Som du skänkt den gåfva
Att dig evigt lofva.
Du för himmelen
Stämt och strängat den.

10. Där skall Fadrens öra
Fröjda sig att höra
Mig uti din famn
Sjunga blott ditt namn.

No. 443. Helge Ande ljufva.

G. Palmqvist.

1. Helge Ande ljufva,
Du Guds milda dufva,
Kom uti mitt bröst,
Gif mig nådens tröst!

2. Kom och i mig verka,
Så att jag må märka
Frid och fröjd från dig
Städse uti mig!

3. Skingra otrons dimma
Och låt mig förnimma,
Att du är mig när
Och städs' vittne bär!

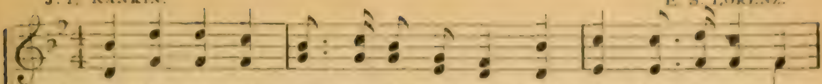
4. Vittna i mitt hjärta,
Att från syndens smärta
Frälst jag vorden är
Genom Jesus kär!

5. Kom att jämt förklara
Nåden underbara
Uti Jesu blod!
Lifva upp mitt mod!

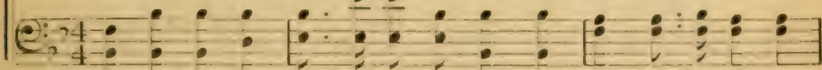
Gör mig angelägen
Om den enda vägen,
Som den rätta är
Och till himlen bär!

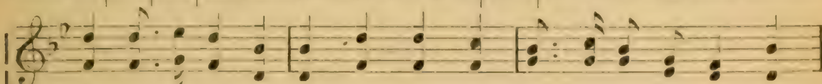
No. 444. Säg det för Jesus.

J. E. Rankin. E. S. Lorenz.

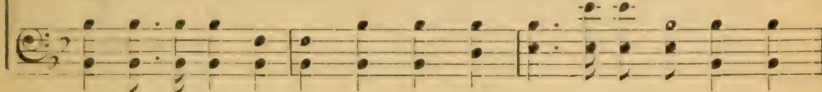

1. Är du tryckt och trött af lif- vets stri - der? Säg det för Je - sus,
2. Fuk-tas kin - den ut - af bitt - ra tå - rar? Säg det för Je - sus,
3. Fruk-tar du, när mol - net so - len skym - mer? Säg det för Je - sus,
4. Ry - ser du vid tan - ken up - på dö - den? Säg det för Je - sus,

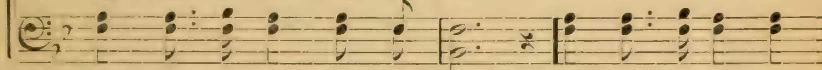
säg det för Je - sus! Är du sorg - sen öf - ver flyd - da ti - der?
säg det för Je - sus! Har du synd, som än ditt hjär - ta så - rar?
säg det för Je - sus! Ängs-las du af mor - gon-dags-be-kym - mer?
säg det för Je - sus! Fruk-tar du att svi - ka i den nö - den?

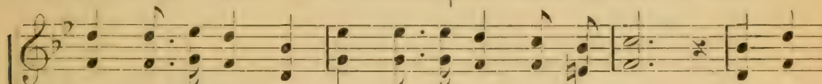

Kör.

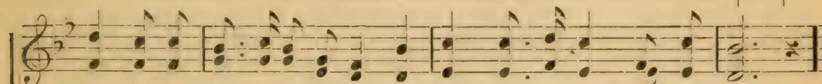
Säg det för Je - sus al - len'! Säg det för Je - sus,
Säg det för Je - sus al - len'!
Säg det för Je - sus al - len'!
Säg det för Je - sus al - len'!

säg det för Je - sus! Han är din tro - fa - ste vän. Det finns

ej nå gon, som dig älskar hög-re—Säg det för Je - sus al - len'!

No. 445. Barn till en kung.

HATTIE E. BUELL — Arr. af JOHN H. SUMNER.

E B

1. Min fa - der är rik på går - dar och land, All verl-den med skatter han
2. Hans en-föd-de son, vår fräl - sa - re kär, Var en gång så fat-tig, som
3. En gång jag var fjär - ran, långt från min far, För - tap-pad och död ut - i
4. Om hyd-dan är låg, jag kla - gar ej här; De byg - ga pa - lat-ser åt

E A

har i sin hand, Af per - lor, ju - ve-ler, af silf - ver och guld Hans
nå - gon är här; Men nu han re - ge-rar i ä - ra och ljus Och
syn - der jag var, Men Je - sus mig sök-te och fräl - ste min själ; Nu
mig of - van där. O jub - la, mitt hjär-ta, ja jub - la och sjung: All

Kör.

E B E E

bo - ning är prydd, hans skattkammare full. Jag är barn till en kung, ja
ger mig ett hem i sitt himmel-ska hus.
arfs-lott med ho - nom jag ä - ger jäm-väl.
ä - ra ske Gud, jag är barn till en kung!

A B E

barn till en kung; Med Je - sus, min Her-re, jag är barn till en kung.

No. 446. Lefver du det nya lifvet?

LINA SANDELL.

1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
2. Lef - ver du än - nu må - hän - da Syn - dens ty - gel-
3. Men ett lif i syn - den är ju Blott en död, en
4. Bed, att Je - sus måt - te väc - ka An - dens ny - a
5. Lef - ver jag till Her-rens ä - ra, I hans fruk - tan
6. Blif mitt lif jäm - väl i dö - den, Som en gång mig

Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet,
lö - sa lif, Tän - ker ej på lif - vets än - da,
sä - ker död. U - tan lif i Kri - stus är du
lif hos dig Och det syn - da - lif - vet släc - ka,
stil - la, nöjd? Är ock mig hans An - de nä - ra,
fö - re - står! Hjälp mig i den si - sta nö - den,

Skall du i Guds ri - ke bo? O, jag frå-gar dig än - nu:
Blott på värl-dens tids - för - drif? O, jag frå-gar dig än - nu:
Stän-digt stadd i dö - dens nöd. Där - för frå-gar jag dig nu:
Hvil - ket fö - der död af sig! Frå - ga dig hvar-en - da dag:
Är hans ord min hög-sta fröjd? Her - re Je - sus, kom och blif
Att med dig jag lef - va får, Lef - va som din kä - ra brud

Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver du? Där-för frå - gar jag dig nu: Lef - ver du?
Lef - ver jag? Frå - ga dig hvar-en - da dag: Lef - ver jag?
Själf mitt lif! Her - re Je - sus, kom och blif Själf mitt lif!
Sist hos Gud! Lef - va som din kä - ra brud Sist hos Gud!

No. 447. Frukta ej, gå fram.

I

Satt af A. L. S.

A E

1. Om i stri - den trött-het når ditt hjär - ta, Om de hvas - sa
2. Tvif - vel, fruk - tan må du nu bort - ja - ga, Mo - digt käm - pa,
3. Tro - gen var; för-sum - ma ej att föl - ja Mä - sta - ren i-
4. Låt din själ mot him - len gladt sig svin - ga. Gå att ar - ma

A D

tör - nen gö - ra smär - ta, Blif - va sky - ar - ne på him-len svar-ta,
sö - ka Gud be - ha - ga; Och om än du må ha skäl att kla - ga
ge - nom storm och böl - ja! Och om dim - mor vil - ja so - len döl - ja,
sjä - lar frälsning brin - ga; Och om fegt de räd-de bör - ja sprin-ga,

Kör.

E A A

Fruk - ta ej, — gå fram!
Kla - ga ej, — gå fram!
Fruk - ta ej, — gå fram!
Fruk - ta ej, — gå fram!

Om än stri - den häf - tig är,

D E

Låt oss tän - ka på: Fräl - sa - ren är all - til när.

A

Vill oss kraft be - stå. Trots allt sa - tans ra - se - ri

Skall vårt mot - to bli: Gå fram! Gå fram till se - ger!

5. Se på Jesus i all sorg och smärta,
Lockas ej af satans färger hjärta;
Och om världen såra vill ditt hjärta
Frukta ej, — gå fram!

6. Gör ditt bästa att för Jesus strida,
Frukta ej att för din Konung lida;
"Om än tusen falla vid din sida,"
Frukta ej, — gå fram!

No. 448. Ack, sälla stund!

1. Ack, säl-la stund jag ef - ter - längtar, Då jag skall för Guds an-let' stå!
2. Då kan jag rätt den sån - gen sjun-ga, Som jag af nåd fått bör - ja här,
3. Då får jag i be - sitt - ning ta - ga Långt mer än här jag kun - nat tro.
4. Jag öf-ver brist på fröjd ej kla-gar, Min Je - sus fyl-ler mitt be - gär.
5. Jag vill ej nå-got an - nat ve - ta Än dig, korsfäste Fräl - sa - re.

Då bru-den hämtas hem—jag trängtar Att där med mi-na ö - gon då
Och pri - sa med en he - lig tun-ga Det lammet, hvilket slaktadt är.
Mitt hjär-ta slip-per ock att kla-ga, Ty in - tet stör nu mer min ro.
Han hvar-je stund med mig så la-gar, Att han blir mig än me - ra kär.
Låt mig på Sa-rons än - gar be - ta, Tills jag förkla-rad dig får se!

Få skå-da Gud på Si - ons höjd, Där in - tet an-nat hörs än fröjd.
Då skall jag u-tan synd och brist Lof-sjun-ga dig, o Je - sus Krist.
I or - det jag blott skuggan ser Af allt hvad Herren där mig ger.
Han fägnar bå - de kropp och själ Och sör - jer tro-fast för mitt väl.
Om sår och blod jag sjun-ger här, Så sjun-ger jag ock e - vigt där.

No. 449. Kasta lifbojen ut.

C. A—n. C. Anderson.

1. Vill du räc - ka din broder en räd-dan-de hand Och sä - ga ett ord om din
2. Ut - i laster och brott sö-ker sjä - len sin fröjd Och lif - vet det sät-tes på
3. O min bro-der och syster, säg, ly-ser ditt ljus Att de, som på stormande
4. Haf din lam-pa i ordning, sprid ljusstrålar ut, Att nå-gon må räddas från

vän, Som frälst dig från syn-dens och lu - star-nes band, Som
spel, Men gläd - jen den gör hen - ne al - drig för - nöjd Hur
haf I natt-svar - ta mörk-ret bland vå - gor - nas brus, Må
död, Som u - te i nat - ten bland stor - mar - nes tjut Nu

an - nars väl bun-dit dig än.
myc-ket hon fått på sin del
räd - das och ej gå i kvaf.
drif-ves i yt - ter - sta nöd.

Kör.

O, då ej upp-skjut, Ka - sta lif - bo - jen ut, Mång tu - sen för - lo - ra - de gå! Räck kär-lekens hand, Låt din själ stå i brand, På tor-get ej fåfäng mer stå.

No. 450. O tänk!

L. R. och P.

1. O, tänk, när bo - jan lig - ger kros - sad Och sänkt i
2. O, tänk, när jag ej mer skall bä - ra En en - da
3. Ja, tänk där - på, min själ, och bi - da! En så - dan

graf - vens mör - ka klyft! O, tänk, när an - den är för-
synd, en brist, ett fel! O, tänk, när e - vigt pris och
säll - het vän - tar dig. Hvad då, om här du skul - le

los - - sad Och öf - ver jor - de - gru - set lyft! O, tänk, när
ä - - - ra Jag brin-gar lam - met från min själ! O, tänk, när
li - - da En stund än - nu på kor - sets stig? Hur snart är

jag af äng-lar bu - ren Hör him - la - har-pors fröj - de - ljud!
fri från sorg och smär-ta Jag van-drar i Guds ny - a stad!
ti - den ej för - gån-gen, Den kor - ta tid du dväl-jes här!

O, tänk, när bortom skil-je - mu - ren Jag ändtligt skåda får min Gud!
O, tänk, när in-vid Je - su hjär - ta Jag hvi-lar sa-lig, trygg och glad!
Och se-dan lof och ju-bel - sån-gen Dig glädja skall för e-vigt där.

No. 451. När de frälsta tåga in.

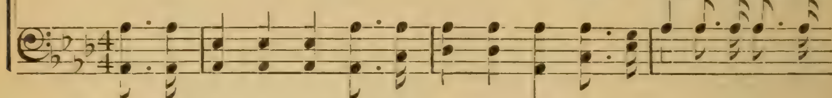
KATARINE E. PURVIS. J. M. BLACK.

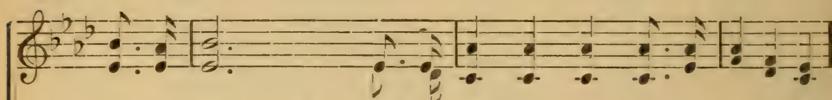

A D A

1. In - vid por-ten där vän-tar äng-lars här, När de fräl - - - sta
2. Vän-ner skil-da här mö-tas å - ter där, När de fräl - - - sta
3. Al - la tun-gors ljud höjs i lof till Gud, När de fräl - - - sta
4. Lammet dö-dadt, men lef - ver nu i - gen, När de fräl - - - sta

När de frälsta, de frälsta

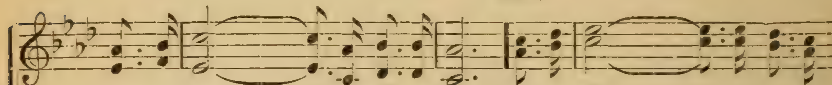
E A D A

tå - ga in; Och vid re - sans slut kro-nor de-las ut,
tå - ga in; Hvitklädd ska-ran är, palm hvar hand nu bär.
tå - ga in; Från blod-tvag - na mång' hvil-ken väl-dig sång!
tå - ga in; Eg - nas på allt vis e - vigt lof och pris,

tå - ga in;

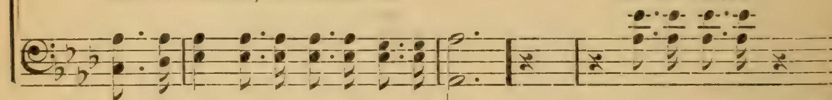

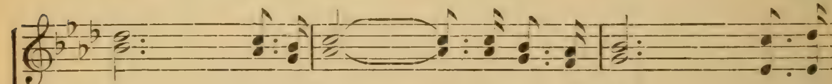
Kör.

E A A

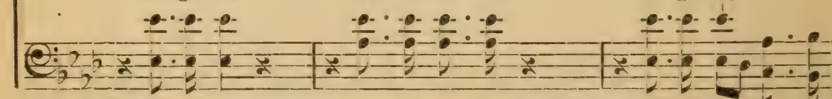
När de fräl - - - sta tå - ga in. När de fräl - - - sta tå-ga
När de frälsta, de frälsta När de frälsta

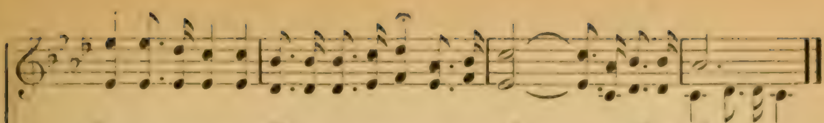

E A E

in, När de fräl - - - - sta tå - ga in, Fröj-de-
tå - ga in, När de fräl - sta tå - ga in,
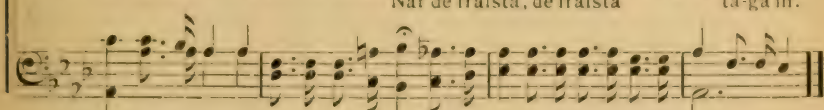

A D A E A

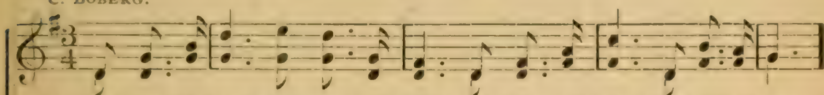
sång då skall ljuda genom himmelen, När de fräl - sta tå-ga in.

När de frälsta, de frälsta tå-ga in.

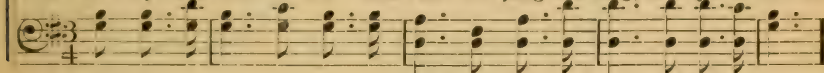

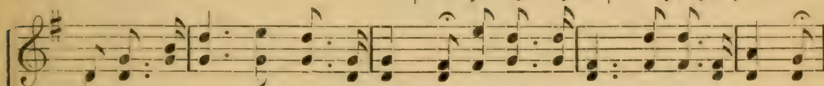
No. 452. De tio jungfrurna.

C. Boberg.

1. Vid mid-nattsklockans dof - va klang En strå - le ge - nom rymden sprang
2. Och tå - get skred mot lam-mets sal Från Jor-dens grus och synd och kval,
3. Då ly - ste lam - por här och där Likt fyr-båks-ljus bland skumma skär,
4. Då dy - ster stod i nat - tens väkt En jung - fru-ring, hvars ljus var släckt.
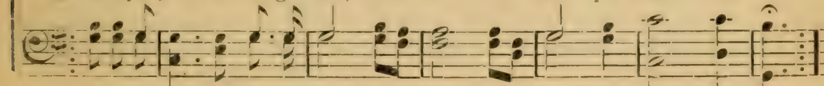

Kring berg och dal och land och vat - ten Ut - i den sto - ra, hel-ga nat-ten.
Och har - por klin - ga - de i nat - ten Kring bärg och dal och land och vatten.
Och glan-sen flög kring land och vat - ten Ut - i den sto - ra, hel-ga nat-ten.
De ock gått ut med lam - por kla - ra Och drömt sig all - tid re - do va - ra,

Brudgummen kommer, tänden ljus På vä - gen till hans bröl - lops-hus.
Kom hem, Guds folk, från synd och strid, Till bröl - lops - fröjd och sab - bats - frid.
Och Herren gick med bruden sin I bröl - lops - sa - lens gläd - je in.
Men oljan, ack den ta-git slut, Och de - ras lam - por slock - nat ut.

5. De gingo fram till fröjdens sal,
Med hjärtat tärdt af bittra kval.
Låt upp för oss, de bådo alla.
Då hördes herskarns stämma skalla:
Ej bröllopsdörren öppnas mer,
Gån bort, jag känner icke er!

6. Då blef det gråt och smärta stor,
En klagan genom natten for:
Försent, försent till vår försoning,
Försent, försent till lammets boning.
Ock ekot svarar tungt, men rent:
Försent, försent, försent, försent!

No. 453. När de frälstas namn uppropas.

B. M. J. J. M. BLACK.

1. Guds ba - sun skall lju - da snart, och in - gen tid skall va - ra
2. På den sol - be - ly - sta mor - gon al - la he - li - ga upp-
3. Må vår mä - sta - re vi tjä - na ut - i lif - vets skö - na

mer, E - vig-he - tens mor - gon bräc - ker klar och skär, Och de
stå, När de hö - ra rö - sten af sin ko - nung kär, Att hans
vår Och för-kun - na om hans kär - lek fjär - ran, när In - till

fräl-stas namn uppropas—säl - la dag, då det - ta sker! Då, fast
här - lig-het få de - la. O min vän, han dig ock - så Här - lig-
ål - derns se - na af - ton, då den tröt - te in - gå får I den

Kör.

nu så svag, skall jag ock va - ra där. När de fräl - - - stas
het skall gif-va, om du då är där.
sab-bats-ro, som Gud till sist be - skär. När de fräl-stas

namn upp - ro - - - pas, När de fräl - - - stas namn upp-
namn upp-ro - pas, är jag där, När de frälstas namn upp-

ro - - - - - pas, När de fräl - - - stas namn upp-
ro - pas, är jag där, När de fräl - stas namn upp-

ro - pas Då—hvad sa - lig fröjd!—Skall jag ock va - ra där.

No. 454. Bergen de fasta.

J. B. J. BLOMQUIST.

D A D
1. Ber - gen de fa - sta en gång sko - la vi - ka, Hö - gar - na
2. Ja på den klip - pan, på or - det det fa - sta, Ta - ladt af

A D A D B Em
sko - la ock fal - la till-sist, Men i - från dig skall min
ho - nom, som san - nin - gen är, Får jag med allt mitt e-

A D B Em A D
nåd ic - ke vi - ka, Al - drig mitt frids-för-bund fal - la för-visst.
län - de mig ka-sta, Bär - gad för e - vigt hos fräl - sa - ren kär.

No. 455. Jag skall sofva men ej evigt.

M. A. Kidder. S. J. Vail.

C F C F S C

1. Jag skall sof - va men, ej e - vigt. Snart en här - lig mor - gon grytt,
2. Se vi här en ljuf - lig blom - ma, Den vi äl - skat öf - ver allt,
3. Jag skall sof - va men ej e - vigt, I min ty - sta, göm - da graf.

C F C G D G

Och vi sko - la å - ter mö - tas I upp-stån - del - sen på nytt.
Ha - stigt viss - na fö - re kväll - sol, O, hvad allt blir tomt och kallt!
Och väl - sig - nad va - re Her - ren, När han tog, som när han gaf!

S C S C S

Då från jor - dens skil - da trak - ter, Haf-vens djup och ök-nens sand
Drö-jan-de vi stå vid kul - len, Där vi gömt vår ro - sen-knopp.
När han kal - lar till sin gläd - je, Det i rät - ta stun - den sker,

C F C F S C

Sam - lar sig en tal - lös ska - ra Där på e - vig - he - tens strand.
Vän-ner, må vi dock ej sör - ja Som de an - dre u - tan hopp!
Och ut - i hans stad där up - pe In - gen död skall va - ra mer.

Kör.

C S C

Jag skall sof - va, men ej e - vigt. Snart en här - lig mor - gon grytt,

F C F S C
Och vi sko - la å - ter mö - tas, Se - dan allt är vor - det nytt.

No. 456. Något i himlen för barnen att få.

I

A D

1. Det blir nå - got i him - len för bar - nen att få, För de
De få kro - nor af guld, de få har - por ock - så, De få
2. De få van - dra om - kring på de ga - tor af guld, De få
De få skå - da Guds lamm, som bort - tog de - ras skuld, De få

D. C. I den him - mel-ska stad, Där hvar tun - ga är glad, Där blir

Fine. *Kör.*

A E A E

barn, som i Her - ra - nom dö.
klä - der så hvi - ta som snö.
sjun - ga med äng - lar - ne där.
se ho - nom, så - som han är.

Det blir nå - got att få, Det blir

myc - ket för bar - nen att få. D. C.

A E A E

nå - got att få, Det blir nå - got för bar - nen att få.

3. De få sitta till bords i Guds härlighets hus,
De få äta det lefvande bröd.
Herren Gud dem upplyser, han är deras ljus,
Ingen natt finnes där, ingen död.

4. De få dricka ur strömmen, som går från Guds tron,
De få njuta evinnerlig tröst.
De få sjunga Guds ära med jublande ton.
De få hvila vid frälsarens bröst.

No. 457. Jesus kallar.

FANNY J. CROSBY. GEO. C. STEBBINS.

1. Je - sus dig in - ner - ligt kal - lar till sig, Kal-lar i dag, kal-lar i dag.
2. Je - sus nu kal - lar de tröt - ta till ro, Kal-lar i dag, kal-lar i dag;
3. Je - sus blott vän - tar att ta' dig e - mot, Vän-tar i dag, vän-tar i dag;
4. Je - sus nu bju - der—o, hör då hans röst, Lyssna i dag, lyss na i dag;

Hvi vill du läng - re på syn - da - res stig Trotsa hans kärlek och lag?
Bär nu din bör - da till ho - nom och tro—Så är hans viljas be - hag.
Kom med din synd och fall ned vid hans fot—Läng-re ej dig un-dan-drag!
Tro på hans namn, och för - lå - tel - se, tröst Genast, ja genast mot - tag!

Kör.

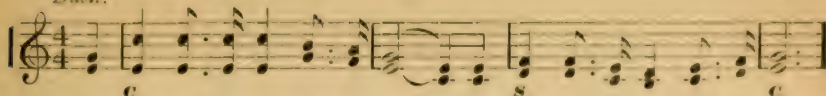
Kal - - lar i dag,.... Kal - - lar i dag......
Kal-lar, kal-lar i dag, i dag, Kal - lar, kal-lar i dag, i dag,

Je - - sus dig kal - - lar, Han in - ner-ligt kal-lar i dag.
Je - sus dig in-ner-ligt kal-lar i dag, Han in - ner-ligt kal-lar i dag.

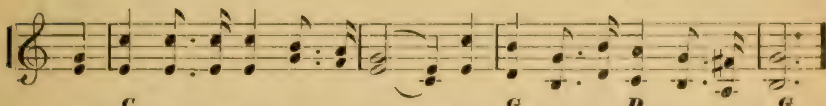
458. O tänk att en gång vara där!

MRS. ELIZABETH MILLS. GEO. C. STEBBINS.

Duett.

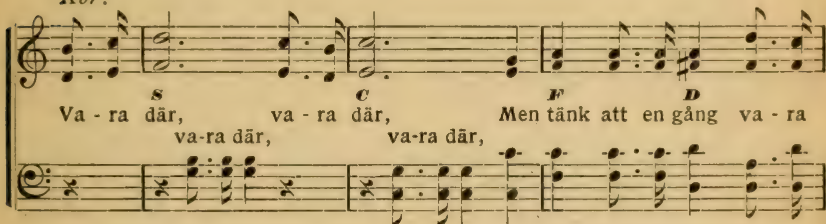

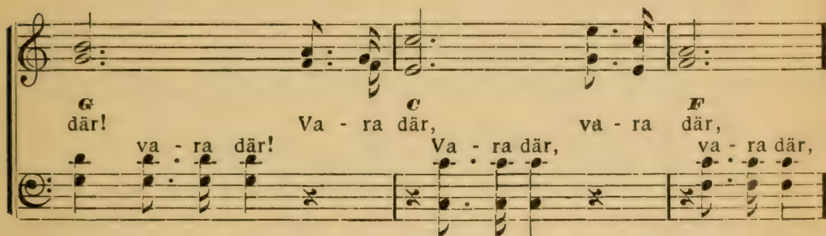
1. Vi ta - la om säll - he-tens land, En ort, för Guds vän-ner så kär,
2. Vi ta - la om ga - tor af guld, Om mu - rar af ä - del-sten skär,
3. Vi ta - la om kär - lek och fröjd, Om dräk-ten, som brudska ran bär,
4. Vi ta - la om fri - het hos Gud Från fre - stel-se, sorg och be-svär,
5. O hjälp du oss, Her - re, att vi Ej hin - dras af fres - tel - ser här,

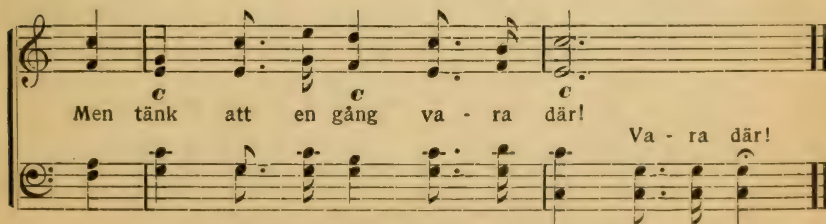

Dess här - lig - het pri - sas i - bland, Men tänk att en gång va - ra där!
Om frid hvar-af him - len är full, Men tänk att en gång va - ra där!
Om sån - gen i him - me-lens höjd, Men tänk att en gång va - ra där!
Från allt, som här tryc-ker hans brud, Men tänk att en gång va - ra där!
Att läng - tan alltjämt må för - bli, O, att jag blott snart vo - re där!

Kör.

No. 459. Kärlek, mäktig och underbar.

W. J. K. — Wm. J. Kirkpatrick.

A D A E A
Kär - lek, mäk-tig och un - der-bar, Gif-ven åt dig och åt mig!

No. 460. En morgon utan synd jag vakna får.

CHARLOTTE TIBELL. TH. SÖDERBERG.

A E
1. En mor-gon u - - tan synd jag vak-na får, En mor - gon
2. E - vin-ner - li - ga hyd - dor öpp-nas där, Dem han be-
3. Hur sån-gen bru - sar om-kring lam-mets tron! Det tar ej

A E A D
glad hos Fräl-sa-ren där hem-ma, Får se för - kla - ra - de hans dy-ra
redt åt si - na fräl-sta ska-ror, Där vi få ta - las vid om vännen
slut på gläd-jen, sab-bats-fri-den. Ack, trängde blott hit ned en en-da

A E A E A
sår Och hö - ra lju - det af hans kä - ra stäm-ma.
kär Och tac - ka för de öf - ver-stånd-na fa - ror.
ton, Med lyf - tadt mod vi brö - te fram i stri-den.

4. Dock, han är själf hos sina barn, han går,
En eldstod mäktig, före oss i natten,
Och Andens svärd, hans dyra ord, består,
Och löftets ark går öfver djupa vatten.

5. Förbida Herren! Tiden är så kort.
Är resan stormig, huru skön är hamnen.
Förbida morgonen, och skåda bort —
Nej, skåda hemåt! Jesus öppnar famnen.

No. 461. Som en fågel på flykt.

FANNY J. CROSBY. WM. J. KIRKPATRICK.

No. 462. Se och lef!

Amelia M. Hull. Rev. E. G. Taylor.

No. 463. Lyft den högt.

C. B—G. L. HARTSOUGH.

1. Lyft den högt, den hvi-ta fa - nan, Med det rö - da kor-set på.
2. Lyft den högt, den hel-ga fa - nan, Un - der ro - pet: Se Guds lam!
3. Lyft den högt, den hel-ga fa - nan, Högt mot o - trons larm och skri.
4. Lyft den högt, den hel-ga fa - nan, Högt i lif - vets fri - ska vår,
5. Lyf - ten högt den hel ga fa - nan, I Guds sän - de - bud, med makt,

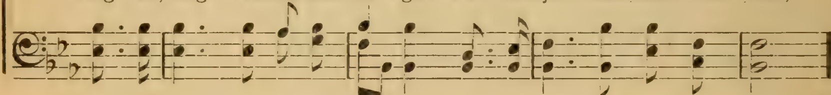

I det teck - net än vi sko - la Fram till ny - a seg - rar gå.
Tu - sen, tu - sen ar-ma sjä - lar Dö i mör - ker, synd och skam.
De på e - gen visdom byg - ga, Men på Her - ren trö - sta vi.
Men ock högt, när so-len sjun - ker, Och för dör - ren nat - ten står.
Att dess ä - ras dag må fram - gå Skön och klar från trakt till trakt.
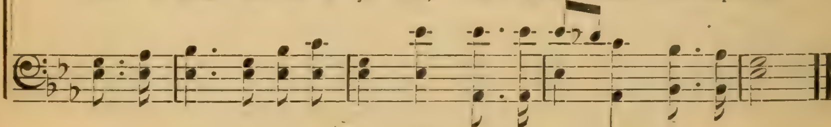

Här - lig, se - ger-rik hon va - jar Öf - ver mör - ker, synd och graf,
Nå - dens sol be-höf-ver ski - na, Kri - sti kär - lek blif - va känd.
De i synd och mörker fam - la U - tan Gud och u - tan hopp;
Öf - ver dö - dens tys-ta lä - ger Låt den va - ja blod - be - stänkt,
Hög - re, hög - re må den sti - ga Öf - ver jor - dens mör - ka dal,

Och från svun-na sek-ler lju - der Skönt dess lof kring land och haf.
Lyft den högt, den hel-ga fa - nan, Ut - i kyr - ka, hus och gränd.
Vi till Her - ren Gud i höj - den Lyf - ta vå - ra ö - gon opp.
Vitt - nan - de om den-na kär - lek, Som sitt lif till of - fer skänkt.
Tills vi sam - las där i lju - set, Ut - i lam - mets bröl-lops-sal.

No. 464. Den säkra klippan.

(Sjunges som no. 463).

1. För mig till den fasta klippan,
Som i alla stormar står;
För mig till den borgen höga,
Där min ovän mig ej når!

Kör. På den fasta klippan bygger
Jag min salighet och frid.
Hon står fast i alla stormar,
Hon står fast till evig tid.

2. Jag är trygg, hur hafvet svallar;
Här dess vågor lägga sig.
Ingenting kan mig förfära;
Herren själf beskyddar mig.

3. Ur den fasta klippan flödar
Lifvets flod så djup och klar,
Och hon flöda skall, tills öknen
Hon till äng förvandlat har.

4. Jord och himmel må försvinna,
Om jag blott den klippan har!
När all världens glans försvunnit,
Står dock denna klippa kvar.

5 Om den klippan vill jag sjunga,
Hvaraf lif och allt jag får.
På den klippan vill jag hvila,
Tills i himlen jag ingår.

No. 465. Samla till Jesus de små.

LINA SANDELL. TH. SÖDERBERG.

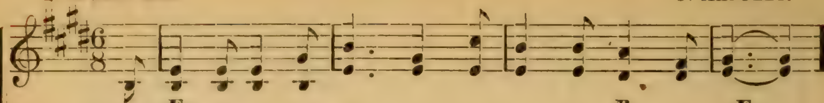
1. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
2. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
3. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
4. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Säg dem det

Je - sus de små. Sam - la dem in från ga - tor och gränder,
Je - sus de små. Huldt han dem sö - ker så - som en her - de,
Je - sus de små. Sök dem i syn - dens mör-ka - ste nä-sten,
fräl - san - de ord. Säg dem, att Je - sus dött för dem al - la.

Där de i mör-ker än gå. Sam - la till Je - sus de små.
Skul - le du lik - nöjd då gå? Sam - la till Je - sus de små.
Där de i vild - mar-ken gå. Sam - la till Je - sus de små.
O låt hans kär - lek bli spord, Säg dem det fräl - san - de ord.

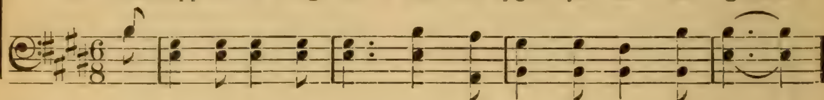
No. 466. Hos Gud är idel glädje.

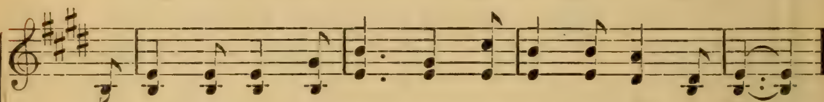
LINA SANDELL. O. AHNFELT.

E B E

1. Hos Gud är i - del gläd - je. Här tryc - ker mån - gen nöd,
2. Här har jag ej mitt hem - vist, Här bor jag blott i tält,
3. Jag vill då lott ej by - ta Med den sin del här får.
4. Mitt hopp för e - vig - he - ten Är bygdt på sä - ker grund.

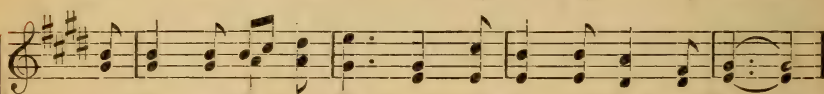

B E
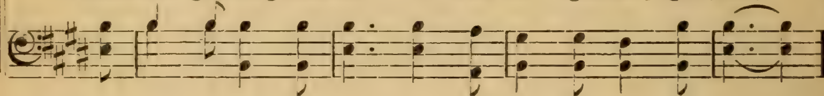
Här får jag of - ta suc - ka Och ä - ta tå - rars bröd.
Men hän mot gläd - je - stran - den Mitt syn - glas jag har ställt.
Nej, hell - re un - der tå - rar Den äd - la säd jag sår.
Må kor - set gär - na tryc - ka Än - nu en li - ten stund.

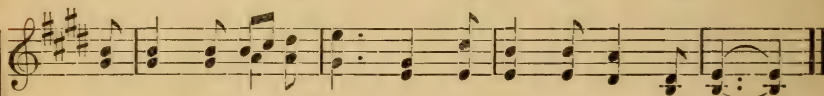

B E B E

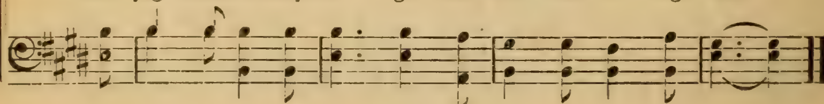
Här blan - das fröjd och smär - ta För Her - rens Je - su brud,
När värl - den ler och skal - kas, Jag skå - dar mot den borg,
Blott jag med fröjd får skör - da En gång vid vä - gens slut,
Snart in - gen sorg skall va - ra Och in - gen kla - gan mer,

B E B E

Men där skall så ej va - ra, Ty gläd - jen bor hos Gud.
Där jag skall bo för e - vigt Och glöm - ma all min sorg.
Då värl - dens då-rar ta - git Sin he - la fröjd för - ut.
Då jag med o-höljt ö - ga Min Je - sus e - vigt ser.

No. 467. En liten stund med Jesus.

Lina Sandell. (Sjunges som No. [illegible])

1. En liten stund med Jesus—
O, hvad den jämnar allt
Och ger åt hela lifvet
En ny och ljus gestalt!
När jag är trött af vägen
Och allt, som möter mig—
En liten stund med Jesus,
Och allt förändrar sig,

2. En liten stund med Jesus,
När synden gör mig ve,
Och otron vill mig hindra
Att blott på ordet se;
En liten stund med Jesus,
Och bördan lyftes af
Och faller från min skuldra
I Kristi öppna graf.

3. En liten stund med Jesus,
Och hjärtats oro flyr,
Och blicken vändes åter
Från jordens små bestyr
Till lifvets verkligheter,
De ting som ej förgås,
När himlarna och jorden
Af sin förvandling nås.

4. En liten stund med Jesus—
Hvad frid den har med sig,
När kärlekslösa domar
Af mänskor såra mig!
När missförstådd och sargad
Från vänners krets jag går,
En liten stund med Jesus
Dock helar alla sår.

5. En liten stund med Jesus,
Hvad kraft den har med sig,
Hvad lust den ger att vandra
På Herrens viljas stig!
Hvad mod den ger att lefva
Och lida för hans namn
I ljuflig försmak redan
Af hvilan i hans famn!

6. Så gif mig, käre Herre,
Ja, gif mig ofta då
En liten stund med Jesus
I hemmets tysta vrå!
Mitt hjärtas djupa längtan
Är denna enda blott:
En evighet med Jesus,
Och allt, ja, allt är godt.

No. 468. Skrif i mitt hjärta in.

J. Heerman.

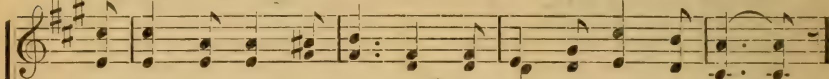
Skrif i mitt hjär - ta in, Att jag är e - vigt din.
Hjälp, att jag gör din vil - ja, Flyr hvad oss kan åt - skil - ja
Och sist det lif får nju - ta, Som in - gen död skall slu - ta.

No. 469. Golgata källa.

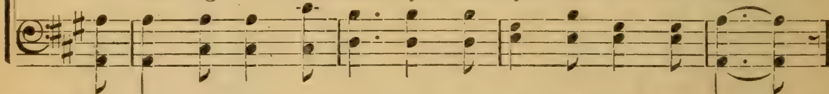

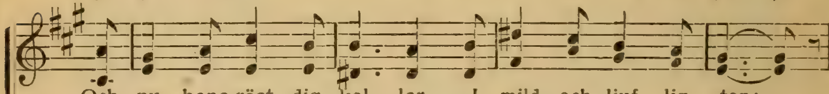
1. Det fins en re - nings-käl - la, Från Gol - ga - ta den går.
2. Om syn - den dig be - las - tar Med bör - da tung och svår,
3. Och den - na lif - vets käl - la, För dig den flö - dar fritt.

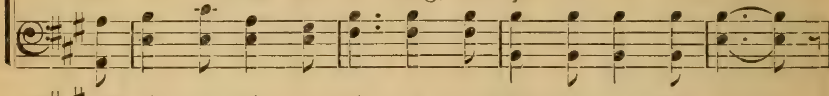

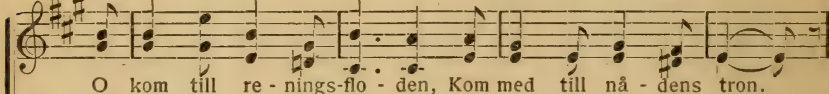
Den öpp - na - des af Je - sus; Hvar själ där re - ning får.
Blott du till käl - lan ha - star, Du hjälp och hvi - la får.
O två dig i dess böl - ja, Och syn - den du blir kvitt.

Och nu hans röst dig kal - lar I mild och ljuf - lig ton:
Dess vat - ten ger dig re - ning Och lä - ke - dom dess våg.
Då Je - sus blir din ko - nung, Ditt hjär - tas me - lo - di

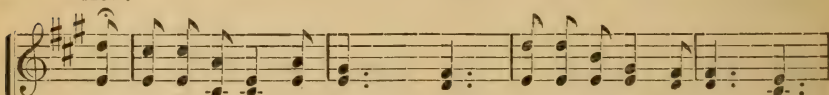

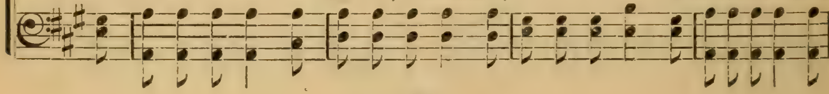
O kom till re - nings-flo - den, Kom med till nå - dens tron.
Så blic - ka upp till Je - sus, Där först jag lju - set såg.
Af lof och pris och säll - het Du då skall upp - fylld bli.

Kör.

Se, Gol-ga - ta käl - la flö - - dar, Gol-ga-ta käl - la flö - dar:
flö-dar, hon flö-dar, flödar, hon flödar

Flö - dar så fri för dig och mig, Gol - ga - ta käl - la flö - dar.

No. 470. Närmare, Gud, till dig.

SARAH F. ADAMS. L. MASON.

1. När - ma - re, Gud, till dig, När - ma - re dig!....
2. Skild i - från dig, o Gud, Frid - lös jag gått....
3. Om du med blom - ster strör Lef - na - dens stig,....
4. Och när mitt vand - rings-lopp Slu - tas en gång....

Om ock ett kors det är, Som lyf - ter mig....
Al - drig i världens tjänst Hvi - la jag fått....
El - ler om sor-gens moln Ho - pas kring mig....
Och ut - i fri - het byts Jord - lif - vets tvång...

Fine.

D.S. När - ma - re, Gud, till dig, När - - ma - re dig......

D. S.

Är blott min själs be - gär Stän - digt att kom - ma här
Men sen till dig jag flytt Suc - kar jag städs på nytt:
Är det mig li - ka godt, Om det mig fö - rer blott
Fö - res jag vid din hand, Fri i - från stof - tets band,

No. 471. Hela vägen.

FANNY J. CROSBY. ROBERT LOWRY.

A E A

1. He - la vä - gen går han med mig—O, hvad kan jag ön - ska mer?
2 He - la vä - gen går han med mig, Är på bran - ter - na mitt stöd,
3. He - la vä - gen går han med mig—Hvilken kär - lek hög och rik!

D E B E

Kan jag tvif - la på hans god - het, När jag på hans led-ning ser?
Ger mig nåd för hvar - je pröf-ning, Styrker mig med lif - vets bröd?
Och till sist en ,e - vig hvi - la Skänkes mig i him mel - rik'.

A E

Himmelsk frid, gu - dom-lig trygghet Ut - i ho - nom har min själ,
Och om hjär - tat vil - le tör - sta, Vä-gen kän - nes tung och lång,
När jag där får fri, för - kla - rad Ka-sta mig för tro - nen ned,

A D A E A

Ty jag vet, Hvad helst mig mö - ter, Je-sus gör dock all - ting väl;
Fröjde - käl - lor strax ur klip - pan Springa fram som förr en gång;
Skall jag ej den sån-gen glöm-ma: He-la vä - gen gick han med;

A D A E A

Ty jag vet, hvad helst mig mö - ter Je-sus gör dock all - ting väl.
Fröj-de - käl - lor strax ur klip-pan Springa fram som förr en gång.
Skall jag ej den sån - gen glöm ma: He-la vä - gen gick han med.

No. 472. Rosen i Saron.

1. Det fins en ros så äl - ske-lig, Så skön, så un - der-bar. Ej nå - gon är den ro - sen, lik Den namn af Sa - ron har.
2. Den viss-nar ej, den ål - dras ej, Dess skönhet ej för - går, Och in - tet tör - ne ro - sen har, Som gif-ver hjär - te-sår.
3. Den var en tid i dunk-let dold, Dock dof-tan-de i - bland; Förr'n morgon-rod - na - den gick upp, Den fans i him-lens land.
4. Af Gud den blom-man sän-des ned Till oss på jor - den här. En ljuf - lig doft den spri-der ut Och här-lig fäg-ring bär.
5. I det af sol'n för-brän-da land, Och det med is, ja där, Man Sa - rons ros ock fin - na kan, Ty ro-sen—Je - sus är.

Kör.

Blomma så skön! Blomma så skön! Ros i Sa-ron, blomma så skön! Ros i Saron, blomma så skön!

6. Har du den blomman fått min vän
Och har du henne kvar?
Då är du lycklig redan här
Och evigt lif du har.

7. Ja, Sarons ros helt säkert är
Den bästa som jag fann,
Ty all slags sjukdom som jag har
Den blomman läka kan.

No. 473. Mer kärlek, Jesus kär!

MRS. ELIZABETH PRENTISS. W. H. DOANE.

G C G G D A D

1. Mer kär - lek Je - sus kär, Kär - lek till dig!
2. Förr jor - disk fröjd jag sökt, Ro som för - svann.
3. Sänd sor - gens lutt - rings - eld, När du ser bäst!
4. Då skall min si - sta suck Hvi - ska ditt pris,

G C G D G

Du som min läng - tan ser, Bön - hör du mig!
Nu sö - ker jag blott dig, Fröj - da du kan.
Bud - skap från dig, min Gud, Äl - skar jag mest,
Och när min an - de flyr Till pa - ra - dis,

C G D G

Gif mig på tör - ne - stig Mer kär - lek blott till dig,
Fräl - sa - re, gif du mig Mer kär - lek blott till dig,
Blott att du gif - ver mig Mer kär - lek blott till dig,
Hö - jer den bö - nen sig Mer kär - lek blott till dig,

C G Am G D G

Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!

No. 474. För dem hem.

ALEXCENAH THOMAS. W. A. OGDEN.

1. Det är min her - des röst jag hör U - te i vil - da
2. Hvem vill nu hjäl - pa her - den kär Sö - ka det lamm, som
3. U - te i ök - nen lam-mens rop Hö - ras bland vil - da

ök - nen för Att sö - ka lam - men, som gått bort
bor - ta är, Bä - ra det hem till her - dens hus,
ulf - vars hop. Hör, hu - ru her - den bju - der dig:

Kör.

Långt i - från få - ra - hu - sets port.
Där det har skydd mot stor - mens brus?
Gå, för små lam-men hem till mig.

För dem hem, för dem hem, I - från syn - den nu räd - da dem!

För dem hem, för dem hem, För små lammen hem till Je - sus!

No. 475. Det glada budskapet.

P. A. PALMER — S. W. MARTIN.

E A E B E
1. Hör, nå-dens bud-skap lju - der Vi-da kring i al - la land!
2. Stor natt-vard Her - ren till - redt För allt folk båd' fjär-ran, när.
3. O, själ, i dag be - sin - na Hvad som nu till - hör din frid!
4. Du sorgs-na själ, som kvi - der Un-der syn - da-bör - dan svår,

B E B F♮ B
Det för-kun - nar nåd och fräls - ning, Fri-het i - från syn-dens band.
Allt är re - do; kom-men al - la, Of-fer-lam - met slag-tadt är.
Himlens sa - lig - het dig bju - des, O, för-spill ej nå-dens tid!
Kom till kor - set, till blods - käl - lan, Där för-loss-ning, frid du får!

E A E B F♮ B
"Gud äl - skat värl - den så, att sin en - de Son han gaf,
"Si, jag är lif - vets bröd, Ät af mig hvar hung - rig själ!
"För - va - ra nu din själ, Dröj ej kvar i den - na ängd,
"Stor gläd - je bå - dar jag För allt folk på jor - dens rund,

E A E B E
På det hvar och en, som tror, Skall få haf-va e - vigt lif."
Om din synd än blod - röd är, Skall den var - da hvit som snö."
Men på ber - get und - sätt dig, Att du ic - ke må för - gås."
Ty i dag är Fräl-sar'n född, Her - ren ut - i Da-vids stad."

Kör.
Säl la bud I-från Gud!
Säl-la bud I-från Gud! Frälsning bjuds hvar syn-da-re.
O, vänd om, Skynda, kom!
O, vänd om, Skynda, kom! E-vigt lif han vill dig ge.

No. 476. Din spira, Jesus, sträckes ut.

F. M. FRANZEN. J. KLUG.
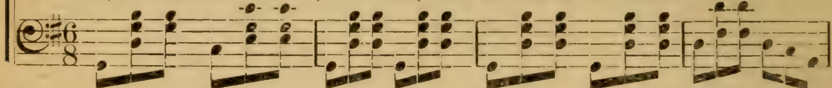
1. Din spi-ra, Je-sus, sträc-kes ut Så långt, som da-gen hin-ner.
Ditt ri-ke står till ti-dens slut, Det står, då allt för-svin-ner.
Ditt namn be-känns med he-ligt mod, Och för ditt kors, din se-ger-stod, Ned-fal-la folk och kun-gar.

2. Kom, Je-sus, var i ve och väl, I lif och död oss nä-ra,
Och gjut i hvar för-kros-sad själ Din An-de med din lä-ra!
Oss styr-ka gif till he-lig strid, Och sam-la oss till e-vig frid, Då du all värl-den dö-mer!

No. 477. Skall du möta oss där?
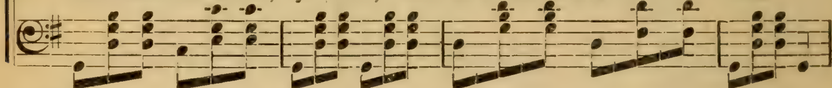

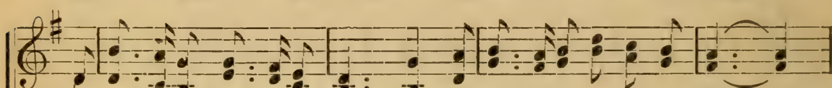
1. Säg mig, hvart går du, o bro - der? Hvart går du, hvart går du? o, säg!
2. Hvad är din kal - lel se, bro - der? Hvad ut-sä-de är det du sår?
3. Ja, du skall mö - ta oss, bro - der, Sen kor-set du bu - rit en tid.

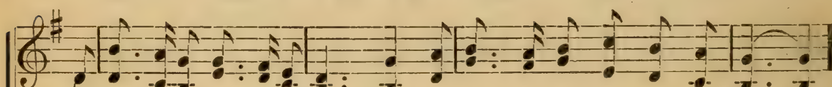
Säg mig, hvart går du, o sys - ter? Hvart går du, ty smal är din väg?
Hvad är din kal-lel-se, sys - ter, Då fram - åt mot him - len du går?
Ja du skall mö-ta oss, sys - ter, Med strå - lan-de klä - der i frid.

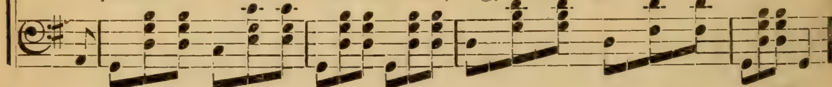

Vi skynda fram-åt e-mot Ka - naan Trots li-dande, nöd och be - svär.
Vår kal-lel-se är att för - trö - sta På Her-ren och hål-la hans bud,
Med krona, med pal-mer i hän - der, Och tag - ne ur nöd och be- svär

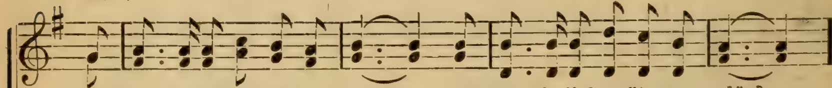

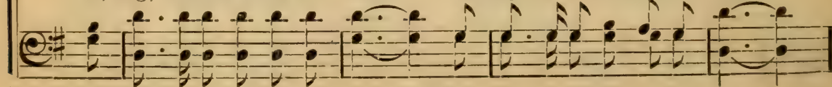
Och hemma, där hemma i Ka - naan, O, säg, skal du mö - ta oss där?
I kär-lek och tå-lamod ver - ka Och skyn-da mot hem-met hos Gud.
Vi jub-lan-de stå inför tro - nen—O, säg, skall du mö - ta oss där?

Kör.

O, säg, skall du möta oss där? O, säg, skall du möta oss där?

Ja, hemma, där hemma i Ka-naan, O, säg, skall du mö-ta oss där.

No. 478. Herren är god.

C. Lundgren.

1. Så haf nu, själ, ett fröjd-fullt mod, Nu har det in - gen nöd.
Vår Gud är verk-ligt from och god, Han är den ar - mes stöd.
2. Ja tack och lof, o fa - der vår, som gaf oss fräl - sa - ren,
Som gjor - de oss till fos - ter - får, Till di - na barn i - gen!

Han äl-skar oss af hjär-tans grund, Och hjälp-sam är han hvar - je stund.
Må verl-den sä - ga hvad hon vill, Vi hö - ra dock vår fa - der till.

Kör.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, vår Gud!

3. Väl händer det, att satan gnyr,
Och nog är verlden svår,
Men för Guds ord den starke flyr,
Och segern är då vår.
Ja snart är striden slut, och sen
Uppstämma vi i himmelen:

4. Må jord och himmel gå i kvaf,
Guds ord skall dock bestå.
Oss skyddar herden med sin staf,
Hvem kan oss skada då?
Och blir det stundom mörker här,
Hvad skadar det, då han är när?

5. Ja stora ting har Herren gjort,
Och stora ting han gör.
Han kröner oss med nåd alltfort
Och oss till himlen för,
Der jublande vi gå omkring
Och skåda underfulla ting.

6. Så blif ej borta, käre vän,
På syndens breda stig.
Vår fader uti himmelen
Har länge väntat dig,
Och Jesus väntar dig också
Att med sitt blod dig rena få.

No. 479. Hör det glada bud.

W. J. K. — Wm. J. Kirkpatrick.

C F
1. Låt lju - da än en gång Den gam - la, kä - ra sång Om
2. Det e - vigt skall bli väl För hvar - je syn - da - träl, Som
3. Och den - na nåd blir din, Om du nu trä - der in I
4. Men om på syn-dens stig Du vill för - lu - sta dig Och

C D G C
nåd för syn-da - re, Som Her - ren vill be - te. Låt fräls - nin-gen bli
öd - mjukt sö-ker nåd, Så är Guds e-get råd. Hos den han re-nat
frids-för-bund med Gud Och ly - der Herrens bud. Din skuld han plånar
fräls-nin-gen för små, Hur skall det för dig gå? Din dom hvad blifver

sä-ger: Hvem som helst Från syn-den kan bli frälst, Om han vid kor-sets

FINE.
F C S C
spord Kring he - la den - na jord, Att fol - ken måt - te tro.
har, Ej nå - gon synd är kvar, I blo - det allt blef väl.
ut, Ger frid och skall till slut Dig fö - ra hem till sig.
den? Be - sin - na det, min vän. Sök nåd hos Gud i dag.

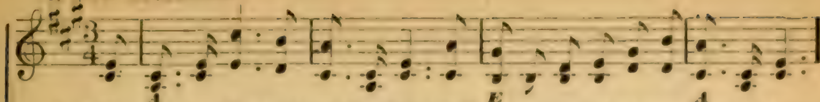
fot Guds nåd vill ta e - mot Och läm - na syn - dens stig.

Kör. D. S.

C F
O hör det gla - da bud, Som ut - går i - från Gud, Det

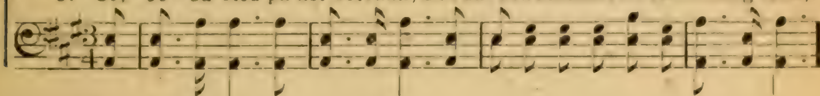
No. 480. Säg, har du hört?

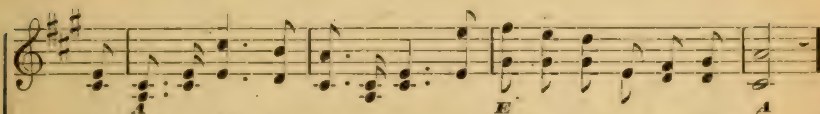
E. Aug. Skogsberg.

A E A

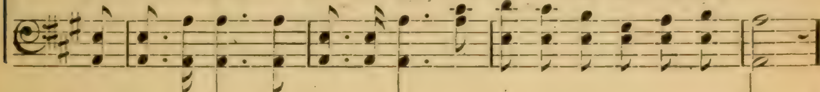
1. Säg, har du hört, hvad som har händt, Att Gud en fal-len värld sin Son har sändt?
2. Ja, så-dan är vår Gud och Far, Att han oss all tid kär har haft och har,
3. Visst är det sant, du syn-dat har Och län-ge lu-pit bort från Gud, din Far,
3. Se, Je - su blod på kor-set rann, Och där den stackars röfvarn rening fann,

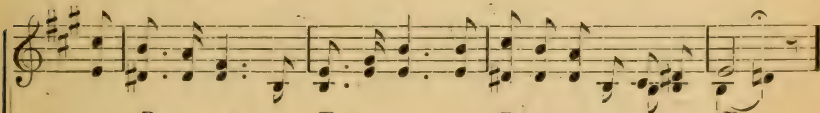

A E A

Nu, Gud ske lof, är in - gen nöd, Ty Je-sus fräl-sa kan från död.
Ty märk, så är hans hjär - te - lag Till fall-na bar-nen dag från dag.
Men där - på han ej tän - ka skall, Nej, glömma vill han syn-den all.
Så ba - da fritt i den - na flod, Som väl-ler fram med lammets blod.

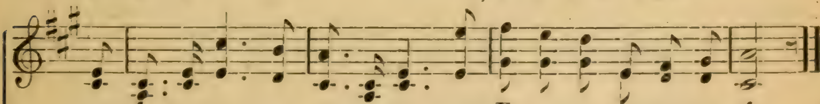

B E B E

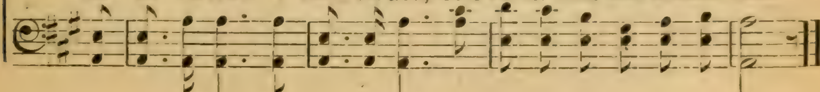
Så fat - ta mod, du sorgs-na själ, Då Je-sus villdig gö-ra väl.
Så vå - ga fram i Je - su namn—Han väntar dig med öppen famn.
Så var ej rädd att vän - da om—Trots synd och uselhet nu kom.
Ty in - tet an - nat hjäl - pa kan, Än blodet, som på korset rann.

A E A

Nu, Gud ske lof, är in - gen nöd, Ty Je-sus fräl-sa kan från död.
Ty märk, så är hans hjär-te - lag Till fall-na bar-nen dag från dag.
Ty där - på han ej tän - ka skall, Nej, glömma vill han synden all.
Så ba - da fritt i den - na flod, Som väl-ler fram med lammets blod.

No. 481. Nåden är fri.

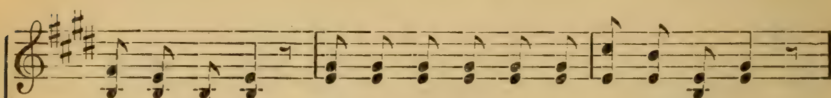
HENRIETTA E. BLAIR. WM. J. KIRKPATRICK.

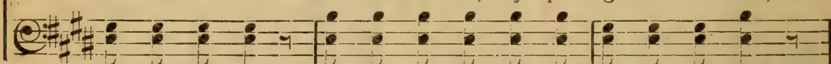
1. Pris va - re Je - sus att nå - den är fri, Nå - den är fri,
2. Hvi vill du läng - re i syn - den ta del? Nå - den är fri,
3. Tänk på hans god - het och kär - lek så stor; Nå - den är fri,
4. Frälsning nu bju - des en hvar som blott tror, Nå - den är fri,

Kör. Je - sus, vår fräl - sa - re, sö - ker nu dig, Sö - ker nu dig,

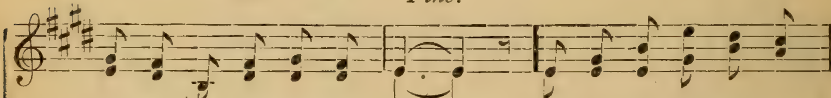

nå - den är fri. Ång - ran-de syn - da - re, sök tröst där - i,
nå - den är fri. An - den så in - ner - ligt kal - lar din själ,
nå - den är fri. Han din för - sva - ra - re, hos fa - dern bor,
nå - den är fri. Kom som du är, ty på dig det be - ror,

sö - ker nu dig Vän - ligt och kär-leks-fullt kal - lar han dig,

Fine.
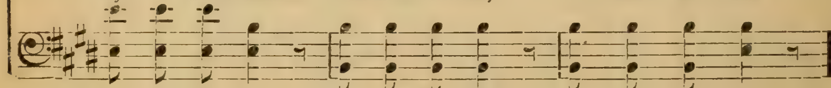

Nå-den är gränslös och fri. Om du på Je - sus vill
Nå-den är gränslös och fri. Du är i mör-ker, i
Nå-den är gränslös och fri. Kom du som ång-rar och
Nå-den är gränslös och fri. Je - sus nu vän-tar, o

Kal - lar och sö - ker nu dig.

hop-pas och tro Nå-den är fri, nå - den är fri
tvif - vel och nöd, Nå-den är fri, nå - den är fri.
gör hvad du kan, Nå-den är fri, nå - den är fri
fly i hans famn Nå-den är fri, nå - den är fri

D. C. Kör.

Skall du få smaka den e - vi - ga ro Nåden är gränslös och fri.
Je - sus vill frälsa från synd och från död, Nåden är gränslös och fri.
Låt ho-nom villigt nu ta - ga dig an, Nåden är gränslös och fri.
Mot-tag hans kärlek och tro på hans namn Nåden är gränslös och fri.

No. 482. O, ljufva frid.

1. O, ljuf - va frid, som göm-mes i mitt hjär - ta, Hur mån-ga stor-mar än på y - tan gå, Nog kan dess brus mig stun-dom gö - ra smär - ta, Men ack, min frid de stö - ra ej än - då.
2. Väl må man räk - na mig i - bland de då - rar, Som ut-valt kor-sets sma-la väg att gå; Men världens hån mig ic - ke me - ra så - rar, Min frid den öf - ver-vä - ger allt än - då.
3. O, ljuf - va frid, som an - nat allt upp-vä - ger, Du kan ej kö - pas för all världens guld, Ty ack, den frid, som jag i hjär - tat ä - ger, Är Je - sus själf, min fräl - sa - re så huld.
4. Min frid han sä - ger, gif - ver jag åt e - der, Den frid, som värl-den ic-ke gif - va kan. Men hvar-je själ, som frid - lös där - om be - der, Sitt hjär-tas frid hos Je - sus all - tid fann.
5. Ej un - der då, att sjä - len stil - la hvi - lar, När fri-dens fur - ste i mitt hjär-ta bor. Och för hvar dag som hän mot må - let i - lar, Han blir mig me - ra kär och me - ra stor.
6. Han är min frid jäm-väl en gång i dö - den. När ble - ka läp-par hvis-ka sitt—god natt. När ge - nom-käm-pad är, den si - sta nö - den, Och när min fot på lif-vets strand jag satt.

No. 483. Vår store Gud.

N. FRYKMAN, by per.

1. Vår sto - re Gud gör sto-ra un-der, Med glädje vi det skå-da få.
Han so-par bort de fal-ska grunder, Som många tu - sen hvi-lat på.
2. Guds ord med makt går fram i världen, Och o-trons fä-sten ram-la ner.
De star-ke hjäl - tar fäl-la svärden Och fly till Gud, som nåd dem ger.

Han rif-ver sön - der Sa-tans garn Och frälsar si - na fallna barn.
De re ning få i Je - su blod Och sjunga sen: "Vår Gud är god."

3 O, tänk, så många kära bröder
Nu följas åt till himmelen!
I alla land från norr till söder
Mång' tusen älska Frälsaren,
Och flera än han hafva skall–
Hans egendom är världen all.

4 Se upp, se upp! Ren hvitnar marken,
Nu skördetimmen inne är.
Gå ut, bjud syndare till arken!
Kanhända floden snart är här.
Upp, bröder, alla som en man!
Att sofva nu det går ej an.

5. O Gud, låt mig ej bli tillbaka,
Då andra taga riket in!
Låt mig din nåd få se och smaka,
Ja, låt mig evigt blifva din!
Jag lämnar mig uti din hand,
För hem ditt barn till fridens land!

6. Halleluja! Han är ej fjärran
Den stora dag, då vi få bud,
Se upp, se upp! Nu kommer Herren
Att föra hem sin köpta brud.
O sälla dag, då allt blir klart!
Jag väntar dig—kom snart, kom snart!

No. 484. Bygg på säker grund,

N. FRYKMAM, by per.

1 Hvad båtar dig att ordet höra,
Att mycket veta och förstå,
Om du Guds vilja ej vill göra
Och på hans vägar städse gå?
Du bygger då på idel sand
Och får ej se det goda land.

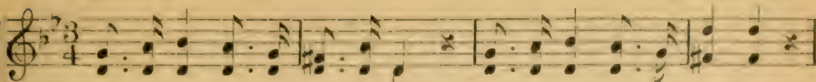
2 Du större kval dig blott bereder
I dödens stund, på vredens dag.
Det hus du byggt då faller neder
Dess fall blir stort, o hårda slag!
Besinna dig i denna stund
Och bygg ditt hus på säker grund.

3. Men sälla de, som ordet lyda
Och uti öfning alltid stå,
Med nåd och frid skall Gud dem pryda,
Hans hemlighet de veta få.
De äro visa, säger Gud,
Fast världen har ett annat ljud.

4. Väl skola storm och floder komma,
Försökelser af många slag,
Men Herren hjälper sina fromma,
Han har till dem ett godt behag.
De hafva byggt på säker grund,
Den sviktar ej i nödens stund.

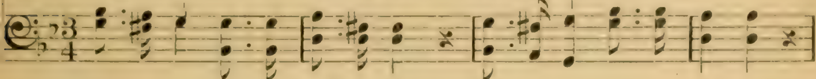
No. 485. Herrens nåd hvar morgon ny.

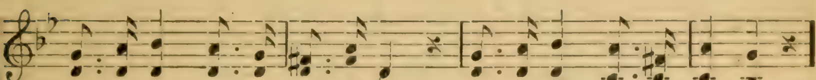
LINA SANDELL. O. AHNFELT.

Am E Am E

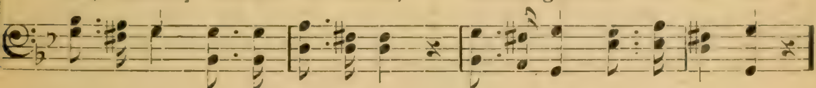
1. Herrens nåd är hvar mor-gon ny, Hvar-för skul-le vi sör - ja?
2. Herrens nåd är hvar mor-gon ny, Bort med tvekan och kla-gan!
3. De som grå-ta, de va - re då Så - som grä - to de ic - ke;

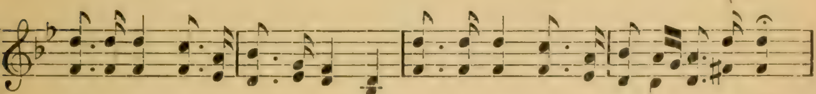

Am E Am E Am
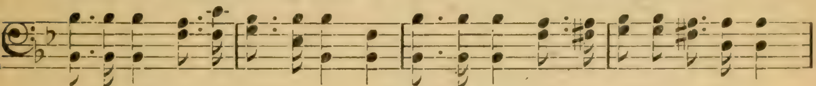
Jor-dens skug-gor, hur snart de fly! Må vår lof - sång då bör - ja!
Her-rens röst midt i stormens gny Blandar nåd ut - i a - gan;
De, som fröj - das och le ock-så, Så-som glad-des de ic - ke!

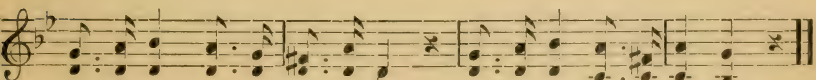

C Am E

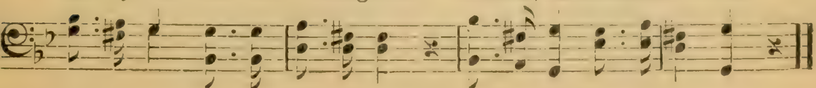
Pris ske Gud! vi mot må - let i - la: Je - sus föl - jer oss trofast än i dag,
Nåd, ja nåd, hur han än den klä-der, Nåd som fostrar för himmel-ri - ket opp,
Herren kommer, hans dag är nä-ra. Må vi bi - da den längtansfullt i tron,

Am E Am E Am

Bju-der här allt Guds väl-be-hag Och där hem-ma sin hvi - la.
Nåd som lif - var vår tro och hopp, Nåd som trö-star och glä - der.
Hö - ja re - dan vår lofsångs-ton: Ho-nom, ho-nom ske ä - ra!

No. 486. Skynda dig.

D. S. S. — C. J. NEAL.

A E

1. Se det hvit - nan - de fäl - tet, Som vän - tan - de står, Hvem vill
2. Ack, gå ge - nast till fäl - tet; det blek - nan - de står, Just då
3. Gå till fäl - tet nu ge - nast! Så ro - par din Gud, För din
4. Gå till fäl - tet med tå - rar, Ömt hjär - ta och hand; Och din

𝄋 A

me - ja och sam-la dess säd? Den är dyrt köpt med blodsvett och
Mä - sta - ren kal-lar på dig, Och hans tjä - na - re blif — ty han
mö - da du lö-nen skall få. Du är ic - ke din e - gen, så
Je - sus skall mö - ta dig där. Snart ett gläd - je - rop hörs i - från

A

D. S. Ack! se, skör - den är stor, men ar-

FINE.

E A

blö - dan - de sår, Då vår Je - sus på kors - trä - det led.
kraf - ten be-står — Fat - ta mod, och dig ge - nast in - vig.
ly - der hans bud, Hvar - för drö - jer du då med att gå?
äng - lar - nas land: Nu en syn - da - re frälst—"si han ber."

be - tar - ne få Och att drö - ja har dö - den med sig.

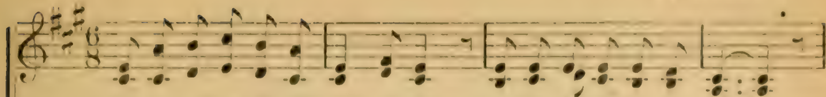
Kör. — D. S.

E A E B E

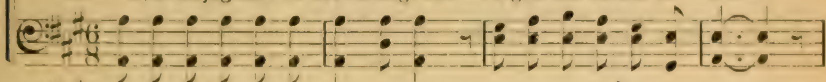
Skynda dig!...... O skynda dig!......Just då Mästaren kal-lar på dig.
Skynda dig! Skynda dig!

No. 487. Vägen till korset är fri.

J. B. J. Blomqvist.

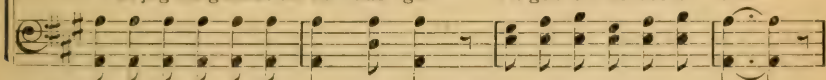

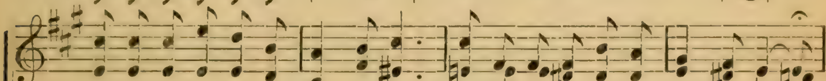
1. Syn-da-re hör! du som li - der nöd; Vä-gen till korset är fri.
2. "Detta allt lå-ter nog godt och väl"—Vä-gen till korset är fri.—
3. "O, hvad jag hör! Är det verkligt så? —Vä-gen till korset är fri.—

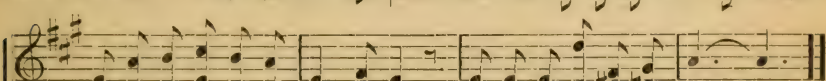
Je-sus för dig blef på kor - set död, Vä-gen till korset är fri.
"Men jag är än-nu en syn-dens träl," Vä-gen till korset är fri.—
"Får jag nu genast till Je - sus gå?" Vä-gen till korset är fri.—

Kom med din börda lägg ned den här, Kvitt du den blifver hur tung den är.
"Vägen är fri, ja men ej för mig, Än - nu jag vandrar på o-rätt stig."—
"Ja, men jag känner ju ej min nöd; Tro mig, med mig är det ba-ra död."—

Kom, kä-ra själ, kom i dag, ty si, Vä-gen till korset är fri.
Kom då, o själ, kom i dag, ty si, Vä-gen till korset är fri.
Kom då, o själ, kom i dag, ty si, Vä-gen till korset är fri.

4. "Skall jag då ej blifva synden kvitt?"
Vägen till korset är fri.—
"Men är då detta ej alltför fritt?"—
Vägen till korset är fri. —
"Detta är allt så välsignadt—men—
Aldrig jag kan väl få komma än."—
Kom kära själ, kom i dag, ty si,
Vägen till korset är fri.

5. Hör nu, o själ, att för hvar och en
Vägen till korset är fri.
Kom icke då med ditt "om" och "men"
Vägen till korset är fri.
Sluta i dag med: "Ja, men" och "ack"
Börja i stället med lof och tack.
Dröj icke längre, kom nu, ty si,
Vägen till korset är fri.

No. 488. Den som kommer.

J. C. YOUNG. J. MCGRANAHAN.

1. Hör Je - sus kal - lar. Skyn - da, kom Och se och hör hvad
2. Hör Je - sus kal - lar. O vänd om Från syn-dens nöd och
3. Hör Je - sus kal - lar. Kom just nu, Vid hjär-tats dörr han

ri - ke - dom Af kär - lek, lif och fröjd från Gud Han
hem - ska dom Och skyn - da till hans öpp - na famn, Som
bi - dar ju; Skall du ej öpp - na för din vän? Han

bju - der ut med väl - digt ljud:
ro - par dig så ömt vid namn:
kal - lar dig så vän - ligt än:

Kör.

Den som kom - mer, den som kom - mer, den som kom - mer till mig. Ho-nom ut-kas - tar, ho - nom ut - kas - tar, ho-nom ut - kas - tar jag ej. Den som

Used by per. J. MCGRANAHAN, owner of copyright.

A E A
kom - mer, den som kom-mer, den som kom-mer till mig. Honom ut-

D A D A E A
ka - star, ho - nom ut - ka - star, ho-nom ut - ka - star jag ej.

No. 489. Syskonringen.

N. FRYKMAN, by per.

G D G
1. Det är en här - lig ting Att så i sys - kon-ring Vid
2. Jag al - drig bätt - re mår, Än då jag sit - ta får Så
3. Ty midt i - bland oss är Vår vän och bro - der kär, Det
4. Nu har det in - gen nöd, Guds son för oss är död. Han

C G C D G
Je - su bord få sit - ta Med äng - lar rundt om - kring.
här bland Je - su vän - ner Och Her - rens fos - ter - får.
re - na, mil - da lam - met, Som värl - dens syn - der bär.
vill oss al - la gif - va Sin nåd i öf - ver - flöd.

5. O broder, fröjda dig,
Se Gud förbarmar sig
Han vill din synd förlåta,
Så har han gjort med mig.

6. Ja nåd för allt jag fick
I samma ögonblick,
Som jag med mina synder
Till Herren Jesus gick.

7. Uti hans dyra namn
Jag har en säker hamn.
När stormen kring mig hviner.
Han tar mig ömt i famn.

8. En gång i himmelen
Vi skåda få vår vän.
O tänk hvad fröjd där blifver,
Hvem kan beskrifva den!

No. 490. Snart hemma hos Herren.

A E A

1. Snart hem - ma hos Her-ren Vi haf - va vår bo-ning till sist, Där
2, Snart hem - ma hos Her-ren Jag al - drig skall fäl-la en tår. Han
3. Snart hem - ma hos Her-ren Jag e - vigt hos ho-nom får bo. I

E A D

sko - la vi al - la Be-fri - as från sorger och brist. Där sko - la vi
tor - kar dem al - la, Han lä-ker hvart svidande sår. Och där skall jag
verk-lig - het by - tes Så här-ligt min vacklande tro. Jag skå - dar då

E A

van - dra På ga - tor af guld un-der pal - mer-nas sus, In -
sjun - ga, Om al - drig jag här kun-nat hö - ja en sång. Till
Je - sus Och ser ju hans an - let' så strå - lan - de klart. O

D A E A

stäm - ma i sån - gen, Som lik - nar ett då-nan - de brus,
klin - gan - de har - por Den sån-gen skall lju-da en gång.
Her - re, mig häm - ta Till hem-met i him-me - len snart!

No. 491. Innerligt Jesus dig kallar.

W. L. T. — Will L. Thompson.

pp — *m*

A — D — A — B — E

1. In nerligt, kärleksfullt Jesus dig kallar, Synda-re, kal - lar just dig.
2. Hvarför då dröja, när Jesus så ljufligt Bjuder dig komma till sig!
3. O, huru fort vå-ra dagar bort-i-la! Resan är kort ock för dig.
4. O, hvilken underbar kärlek han hyser, Kärlek till dig och till mig!

A — D — A — D — E — A

Tro-fast han än på din hjärtedörr klappar, Ro pande: Öppna för mig!
Hvarför gå fridlös, när Herren i or det Ta-lar om nåd ock för dig?
Dödsstunden nalkas. Skall Jesus då nödgas Vi - sa dig bort i från sig?
Fast du har syndat, han dock allt förlåter, Han frälsar dig liksom mig.

Kör.

cres.

E — A — E — B — E B E

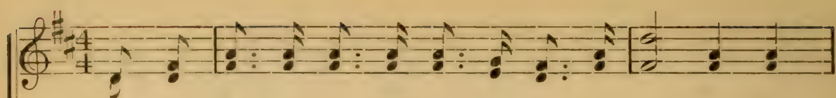
Kom hem...... Kom hem...... ir - ran-de barn, o, kom hem!
Kom hem, kom hem, kom hem,

pp — *ppp* — *rit.* — *pp*

A — D — A — D — E — A

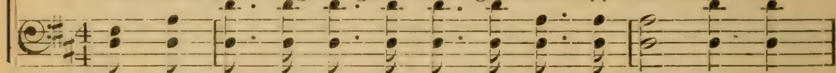
In - nerligt, kärleksfullt Jesus dig kallar: Irran - de barn, o, kom hem!

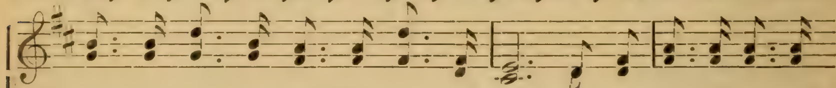
No. 492. Lyft blicken upp!

D

1. O, lyft blic - ken upp, du Her - rens käm - pa - ska - ra, Lyft
2. O, lyft blic - ken upp, du gla - da käm - pa - ska - ra, Låt
3. Snart skall krö - nings-da-gens mor - gon skönt upp - rin - na, Då

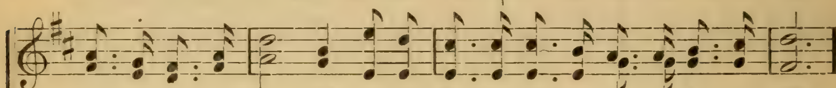

G D A D

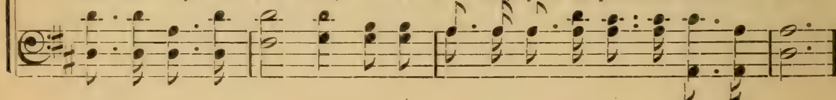
hög - re än det kung - li - ga ba - ner! Ty det pas-sar ej för
värl-dens hot ditt mod ej fäl - la ned! Nog skall Je-sus själf sin
al - la fräl - sta lö - nen sko - la få. Må vi tro-get ver - ka

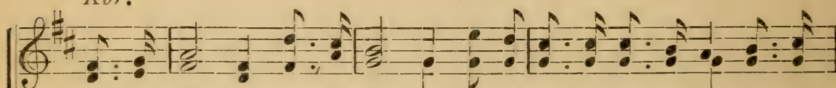

G A D

oss att fe - ga va - ra Då en sky af vitt-nen ned up-på oss ser.
e - gen-dom be - va - ra, Om än värl-den ra - sar mot oss och är vred.
för att sjä-lar vin - na, Att vår kro-na prydd af pär - lor ski-na må!

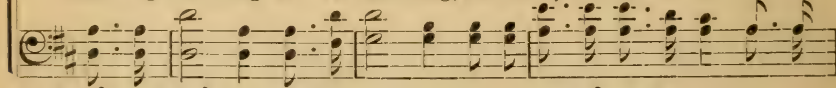

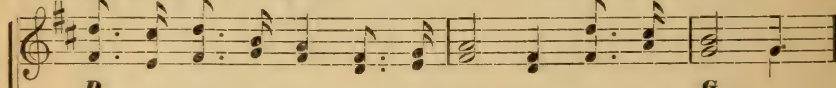
Kör.

D G A

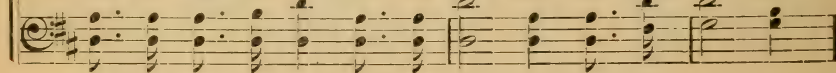
Här - lig fräls-ning är vår häls-ning, Och vi fröj-das, då vi se Je - sus

D G

fräl - sa syn - da - re, Och vår fa - na, kor - sets fa - na

A D

Mo - digt hö - ja vi, att värl - den den må se.

No. 493. Jesus gör mig stilla.

SELMA LAGERSTRÖM. ALPMELODI.

C S C

1. Je - sus gör mig stil - la, stil - la, Slut mig när - ma - re ditt bröst.
2. Ta - la till mitt tröt - ta sin - ne, Skänk i hjär - tat ljuf-lig ro.
3. Var - na mig vid hvar - je fa - ra. Då jag tank-löst i - lar fram
4. Tju - sar mig få - fäng-lig - he-ten, Vi - sa då din kors-ge - stalt,
5. Je - sus, tag min e - gen vil - ja. Låt den så gå upp i din,

C S C

Då mig Sa - tan vill för - vil - la, Låt mig hö - ra blott din röst.
Städ - se bo - fast blif där - in - ne, Upp - tänd kär-lek, hopp och tro.
Mot en hem - lig, död - lig sna - ra, Ryck mig un-dan, o Guds Lamm!
Lär mig fat - ta hem - lig - he - ten Att med dig dö bort från allt.
Att ej nå - got oss må skil - ja. Helt jag träng-tar att bli din.

No. 494. Mer af Jesu sinne.

1. Herre Jesus, gif mig mera
Af ditt sinne, så att jag
Troget dig må lyda, tjäna
Hvarje stund och hvarje dag!

2. Drag mig närmare, o Jesus
Till ditt hulda kärleksbröst!
Gif mig mera af din kärlek,
Mera tro och kraft och tröst!

3. Dig jag beder, Herre Jesus
Alla synder från mig tag!
Rena mig i nådens källa
Hvarje stund och hvarje dag!

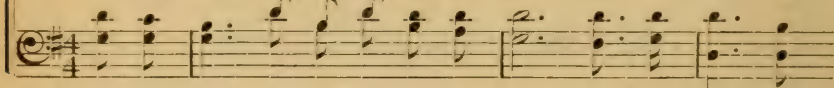
4. Jesus, bär mig i ditt sköte!
Där är jag så trygg och nöjd.
Helt jag vill hos dig förblifva,
Ty då har jag frid och fröjd.

No. 495. O, jag vet ett land.

M. Viel.

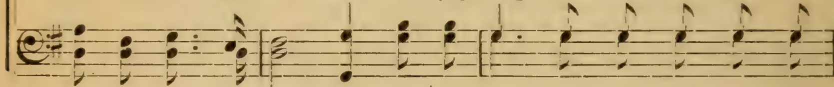

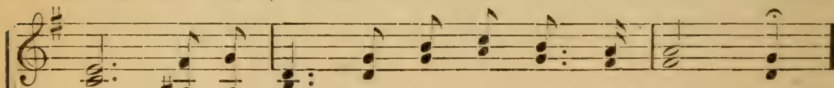
1. O jag vet ett land, där Her - ren Gud Har be - redt en
2. Men där får ej nå-gon kom - ma in, Som ej re - nad
3. O, det fin - nes än en häl - so - flod, Som din själ från
4. Ljuf - va tan - ke, att mitt hem är där, Och att jag fast

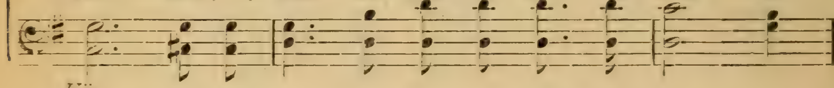

stad åt si - na kä - ra. Här - ligt strå - lar Je - su köp - ta
är från syn - dens smit - ta. Säg, o själ, Skall him - len då bli
syn - den ren kan gö - ra. Två dig väl i Je - su dy - ra
rin - ga dit får kom - ma! O, jag läng - tar till min Je - sus

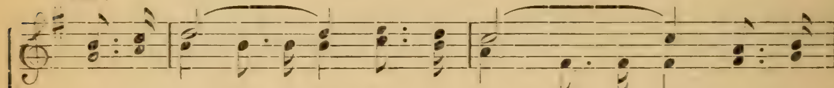

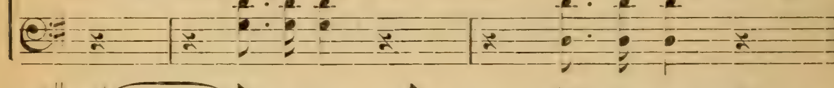
brud Där i o - för - gäng - lig - het och ä - ra.
din, Och skall du dess här - lig - het be - sit - ta?
blod, Så skall Gud dig själf till him - len fö - ra!
kär. — Kom, o, kom att häm - ta di - na from - ma!

Kör.

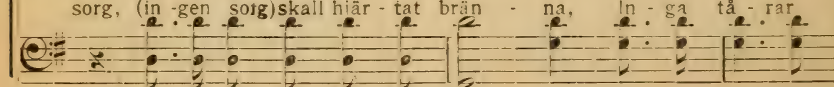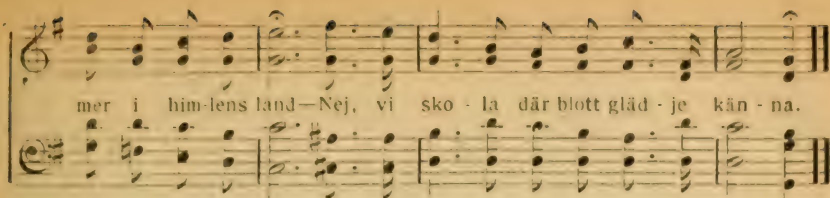

In - gen nöd, (in - gen död) blif - ver där, (blif - ver där,) In - gen

sorg, (in - gen sorg) skall hjär - tat brän - na, In - ga tå - rar

No. 496. Göm mig, Jesus.

J. HAGSTRÖM. (Sjunges som n:o 495.)

1. Göm mig, Jesus, djupt i dina sår
Från all tidens ytlighet och villa;
Ty i egen kraft jag ej förmår
Hålla mig i klipponästet stilla.

Kör. Göm mig där, Jesus kär,
Göm mig djupt i dyra såren.
Tryggt och ljuft det är att hvila där
För små lammen och för fosterfåren.
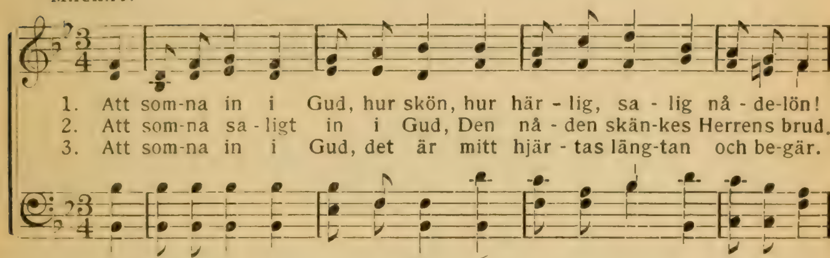
2. Nu det gäller vara på sin vakt:
Mera fina blifva Satans snaror,
Och förklädd i snillets tjusarmakt
Själfva andligheten döljer faror.

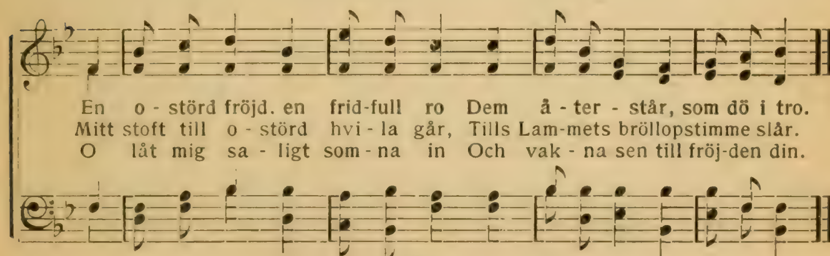
3. Mången åsikt—ack så lärd och from!
Samlar skaror, som begärligt höra;
Men den lämnar själen oftast tom.
Jesus blott kan själen saliggöra.

4. Göm mig, göm mig djupt i dina sår,
Låt ej något här min själ förvilla,
Ty i egen kraft jag ej förmår
Hålla mig i klipponästet stilla.

No. 497. Att somna in i Gud.

MACKAY.

No. 498. Godt nytt år.

JOEL ANDERSON. Arr. by A. L. S.

1. Godt nytt år, I brö-der, systrar al-le Än-nu tappert kämpan-de i Kri-sti här! Som en man stån upp—ej modet fal-le! Se-ger-fur-sten Jesus än-nu med oss är.
2. Godt nytt år, än tryg-gad är vår se-ger, Om på blodets säk-ra, fa-sta grund vi stå. O, dess kraft all Sa-tans makt uppväger; In-gen-ting kan här vår tro, vårt hopp kullslå!
3. Godt nytt år, med kraft att hög-re bä-ra San-nin-gens ba-ner i den-na lögnens värld. Vi ej e-gen, blott för Je-su ä-ra Lef-va må, oss Gud med he-lig kraft bekläd!
4. Godt nytt år. med me-ra he-lig if-ver, Me-ra all-var, bön och kär-lek till Guds ord; Me-ra helt för Kri-stus, som förblif-ver ''vännen trofast,'' vackla så båd' himmel, jord!
5. Godt nytt år! Kan-hän-da här vårt sis-ta, Vi som ä-ga hop-pet, lif-vet i Guds Son. Se han kom-mer snart! O, må ej bri-sta Kär-leks-ban-det mellan oss i ring'sta mån!

Kör.

Godt nytt år, lyft upp ditt huf-vud, bro-der! Sy-ster fat-ta mod, med segersång träd fram Stanna ic-ke—

"fram-åt" är vår or - der! Snart med fröjd vi stå in - för Guds helga Lamm.

No. 499. Hvad som är stort.

HJ. A. N. L. RIDDERHOF.

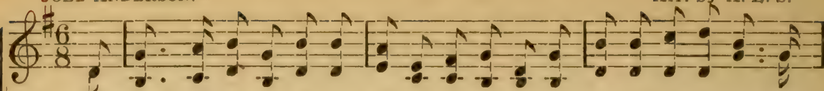
1. Det en - da som är verk-ligt stort, är att ha frid med Gud:
2. Att i Guds Son här ha sitt allt, Sitt lif, sin säll-hets-grund,
3. Att tro - gen i det min-sta ting, En Je - su Kri - sti träl,
4. Allt det - ta är i san-ning stort, Ett verk af Her-ren Gud;

Att se hvad Je - sus är och gjort Och van - dra i hans bud.
Och så här va - ra ljus och salt Och ock - ra med sitt pund.
Den min-ste i Guds bar - na - ring Och mån om al - las väl.
Min vän, har Gud i dig det gjort? Hur kä - ra då hans bud!

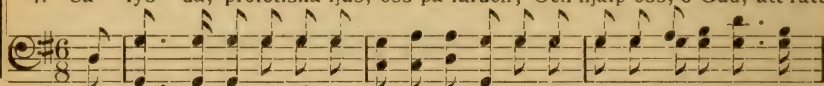
Att se hvad Je - sus är och gjort Och van - dra i hans bud.
Och så här va - ra ljus och salt Och ock - ra med sitt pund.
Den min-ste i Guds bar - na - ring Och mån om al - las väl.
Min vän, har Gud i dig det gjort? Hur kä - ra då hans bud!
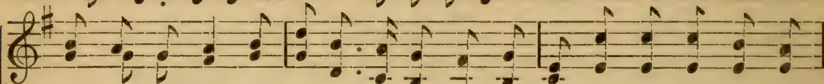
No. 500. Lifvets morgon.

JOEL ANDERSON. Arr. by A. L. S.

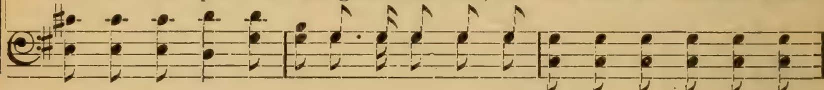

1. Hvad är det för ljus som klart strålar i fjärran Och kastar sitt skimmer så
2. Väl - kom - men o morgon, du här-li-ga kla-ra! Din purpurglans re-dan i
3. Ja, snart kommer dagen, då tank-lö-sa världen Ej me-ra skall hå-na Guds
4. Så lys då, profetiska ljus, oss på färden; Och hjälp oss, o Gud, att rätt

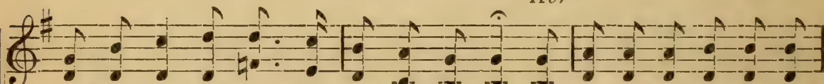

skönt på vår stig? Jo, det är ju löf - tet oss gif - vet af Her-ren, Att
ö - ster jag ser. Med klappande hjärtan, Guds blodtvag-na ska-ra, På
ut - val - da brud: Hon fö-res då hem där ej syn - den, ej flär-den Skall
ak - ta där - på! Tills mor-go-nen ran-das, då Je - sus ur värl-den Oss

Kör

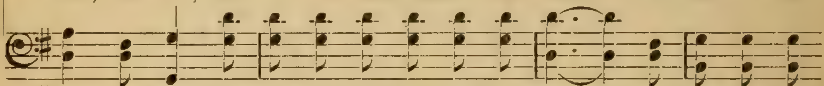

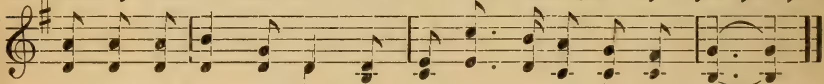
snart han skall hämta sin brud hem till sig. Se da - gen den nal-kas så
stran-den står vän-tan - de, ef - ter dig ber.
stö - ra — ty e - vigt hon bor då hos Gud.
fö - rer till hem-met där hvi - la vi få.
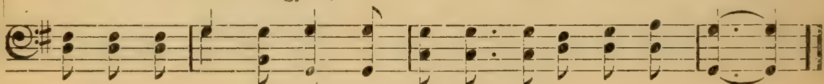

fort, så fort, Då Je - sus skall hem-ta sin brud. O må vi då

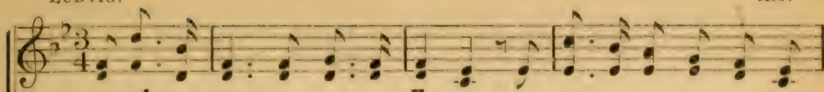

haf - va vårt verk full-gjort, Och re - do att mö - ta vår Gud!
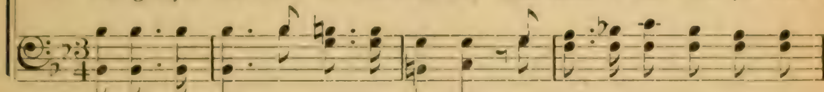

No. 501. Morgonstjärnan.

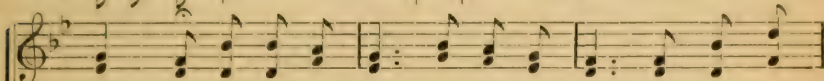
LUDVIG. Arr.

A E

1. Se, morgon stjär - nan står i ös - ter! Stäm upp, stäm upp med tu-sen
2. Det da-gas! Mörk - ret flyr från jor - den, Guds e - gen Son är män'ska
3. Tänd ju - le - ljus i slott och koj - a! Nu bri - ster vål-dets tun - ga
4. Vår glädjes käl - lor öf - ver-sval - la, Han tänkt i kär - lek på oss

A D A

rö - ster, Och pri - sa Her - ren Gud för det Han lät oss
vor - den. Det gam-la gör han å - ter nytt Och sor - gen
bo - ja, Nu fal - ler syn - dens bör-da af Och sjun-ker
al - la. När mör-ker öf - ver sjä-len låg Det blef så

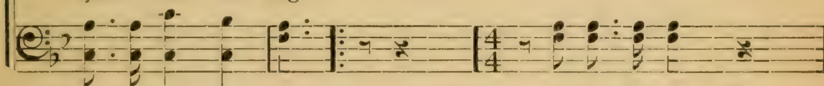

Kör.

E B E E

se sin sa - lig - het Hal - le - lu - ja!............ Hal-le - lu-
blir i fröjd för - bytt. Hal - le - lu - ja!
djupt i glöm-skans haf.
ljust i sinn' och håg.

A D E A A

ja!..............
Hal-le - lu - ja! All ä - ran Gud vår Gud skall ha. skall ha.

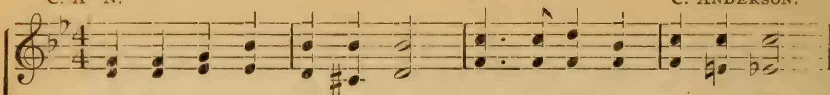

5. Sänd ut i toner fridens hälsning!
Sjung fritt och gladt om Jesu fräls-
ning!
Vi vandra trygga till Guds hus
I morgonstjärnans klara ljus. *Kör.*

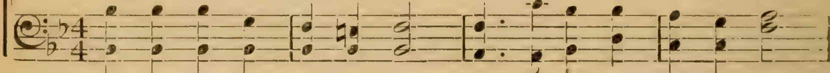
6. Där öfver porten ses hon brinna
Och snart vårt sköna mål vi hinna
Då jubla vi än mer för det
Gud lät oss se sin salighet. *Kör.*

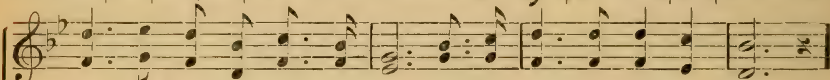
No. 502. Öppna dörren.

C. A—N. C. ANDERSON.
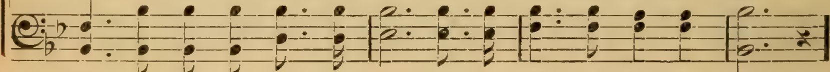

1. Klappan - de vid hjär-tats dörr Je - sus står än - nu som förr.
2. Vän-tan - de han står där än Och vill bli din bäs - te vän,
3. Tå - ligt vän - tar han för-visst Att få kom-ma in till sist
4. Har du mod—tänk ef - ter blott— Stö - ta den - ne vän-nen bort,
5. Öpp-na då, min vän, i dag Och din fräl - sa - re mot - tag.
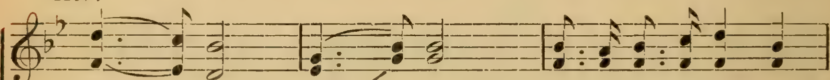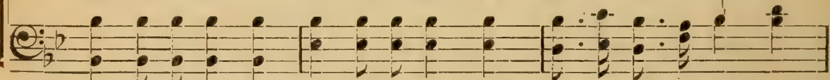

Vill så gär - na kom - ma in Och för e - vigt blif - va din.
Som står kvar, när an - dra gå—Skyn-da, nu din vän und - få.
I ditt ar - ma hjär - tas hus, Spri-da där sitt säl - la ljus.
När han en-dast vill ditt väl? Stan-na, dig be-tänk, o själ!
Sva - ra nu: kom in, kom in, Jag vill va - ra en-dast din.

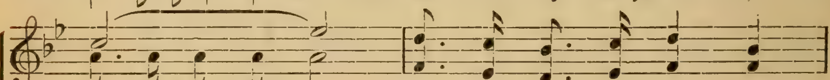

Kör.

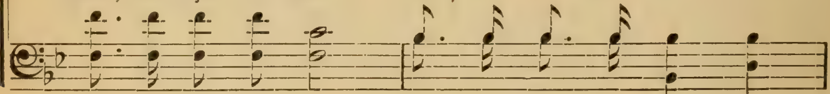

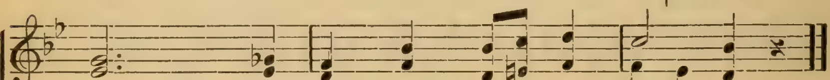
Öpp - na, öpp - na, Öpp-na vidt din hjär - te-
Öpp-na för Herren, öppna för Her-ren, Öpp-na vidt din hjär - te-

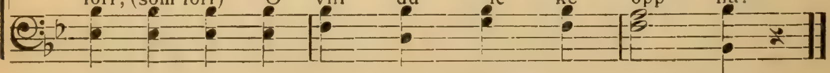

dörr...................... Vän - nen står där nu som
dörr, din hjär - te - dörr.

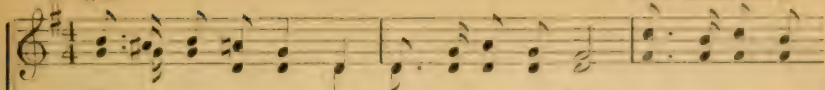

förr, (som förr) O vill du ic - ke öpp - na?

No. 503. Vännen Jesus.

N. L. R. — N. L. Ridderhof.

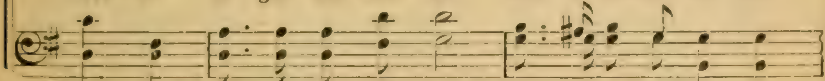

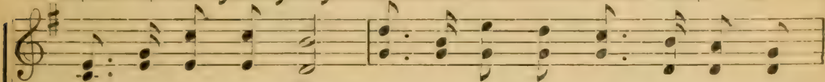
1. Ljuft det är att sjun - ga Om vår bä - ste vän; Han som var så
2. Då vill jag nu sjun - ga På mitt enk - la vis, Att i sång fram-
3. In - gen vän kan hjäl - pa Så - som den - ne vän; Och som han hug-

tro - gen Och ej trött - nat än Att i sorg hug-sva - la,
bä - ra Ho - nom lof och pris. För hans öm-ma kär - lek
sva - lar In - gen kun - nat än. Med en mo-ders öm - het

Så - som in - gen ann', Je - sus är hans ljuf - va namn, Han,
Och hans sto - ra nåd, Att han städs' led - sa - gar mig Och
Han en hjälp-lös själ Lyf - ter upp från jor - dens grus, För-

Kör.

en-dast han, det kan. Je - sus, Je - sus, kä - re vän-nen Je - sus!
le - der med sitt råd.
los-sar syn-dens träl.

Hjälp mig tjä - na, äl - ska, lof - va Dig min bä - ste vän.

No. 504. Saliga hem.

M. O. Page.

D

1. O, jag vet om en frid, som ej tar slut, När de
2. Re'n jag a - nar om him - lens skö - na land Långt där -
3. Ja, jag vet om en stad, där Her - ren kär För de
4. Jag har hört om en stad, så un - der - bar. Hvar - äst
5. Där man hör ej om sor - ger el - ler nöd, Ej om
6. Men det bä - sta i sta - den, här - lig, rik, Är att

A D

fräl - sta en gång få hvi - la ut; Om en sång hvar - på in - gen
bor - ta på flo - dens an - dra strand: Al - la he - li - ga möts och
si - na den kla - ra so - len är. Al - drig natt el - ler mör - ker
som - ma - ren al - drig än - de tar. O, jag glä - des, min väg nu
sjuk - dom och smär - ta el - ler död; Men en gläd - je full - kom - lig
Lam - met få se och var - da lik. Det för mig och för dig nu

Kör.

A D

än - de är I him - la - hem - met of - van där. Här - li - ga
skiljs ej mer I him - la - hem - met of - van där.
rå - der mer I him - la - hem - met of - van där.
dit upp bär I him - la - hem - met of - van där.
all - tid är I him - la - hem - met of - van där.
till - redt är I him - la - hem - met of - van där.

D G

hem, här - li - ga hem! Sa - li - ga hem, sa - li - ga hem, Där

fri - den e - vig är! Sa-li - ga hem! Här-li - ga hem, här li - ga hem!

Sa - li - ga hem. I sab - bats-hvi-lan of - van dat!
Sa - li - ga hem

No. 505. Alltid salig.

LINA SANDELL. L. MASON.

1. All-tid sa - lig om ej all - tid glad, Vandrar jag till Si-ons ny - a stad. Ut - i Je - sus har jag godt be - hag: Han har gjort mig sa - lig.
2. All-tid sa - lig på min Je - su ord, All - tid får jag spi-sa vid hans bord. O, det är en lyc - ka på vår jord Att få va-ra sa - lig!
3. All-tid sa - lig. Fast-än sorg och strid Ned-slå mo - det och bedröf-va mig, Att jag mången gång ej ser min stig, O, jag är dock sa - lig.

4. Alltid salig, fastän fienden
Därpå vredgas—Gud är dock min vän.
Blott jag känner vännen min igen,
Är jag likväl salig.

5. Alltid salig, vill jag icke mer
Synda bort den tid mig Herren ger.
Gode Gud, om blott din vilja sker,
Är jag alltid salig.

6. Alltid salig. Fast jag mången gång
Fäller modet här bland jordens tvång
Och ej sjunga kan min nya sång,
Jag är likväl salig.

7. Alllid salig, ty jag hafver fått
Saligheten till min arfvelott,
Allt af nåd från Gud, som ger allt godt.
Han har gjort mig salig.

No. 506. Dyra namn.

LYDIA BAXTER. W. H. DOANE.

1. Tag det nam-net Je - sus med dig, Du som van-drar sorgens fjät!
2. Dig till sköld mot hvar je fa - ra Tag det nam-net ständigt med!
3. O, hvad fröjd det nam-net Je - sus Ger en fat - tig syn-da - träl!
4. Ned för Je - su namn det skö - na Sko - la vi i him-lens frid

Tröst och gläd - je skall det ge dig. Hvar du går, tag med dig det!
Ho - tar fre - stel-ser nas ska - ra, Gå i Je - su namn och bed!
O, hur ljuf-ligt, när det ges oss Där - i se, att allt är väl!
Fal - la och vår ko-nung krö - na Ef - ter slu - tad kamp och strid.

Kör.

Dy - ra namn, Säl-la hamn, Jordens hopp och him-lens
Dy-ra namn, Säl-la hamn,

fröjd! Dy-ra namn, Säl-la hamn, Jordens hopp och himlens fröjd!
Dy-ra namn, Säl-la, säl-la hamn,

No. 507. Lofsång under vägen.

ELSA BORG. (Sjunges som No. 508.)

1. Sjungom, syskon, under vägen,
Det ger fart åt vandringen.
Lofvom!— Du Guds barn var trägen!
Jubla om och om igen:

Kör. Din jag är, Jesus kär,
Din med allt hvad i mig är.
Din jag är, Jesus kär,
Din med allt hvad i mig är.

2. Lammet väl är värdigt sången,
Lammet, som oss köpt med blod,
Som så härligt löste fången;
Lammet, du vår Herde god!

3. Prisom den uppståndne Herren!
Lofvom samfäldt Frälsaren,
Konungen, med djupa ärren,
Segraren, vår bäste vän!

4. Sjungen, I Guds frälsta skaror,
Till hans pris i högre kor,
Som oss löst ur Satans snaror,
Jesus, som uti oss bor!

5. Sjungom så att bergen lyftas!
Änglar, himlar, haf och mull,
Stämmen in med oss "till skiftes!"
Visst bör kören vara full.

No. 508. Ack Herre Jesus, hör min röst.

M. LUTHER.

1. Ack Her - re Je - sus, hör min röst, Gör dig ett tem - pel i mitt bröst, Ut - i mitt hjär - ta blif och bo, Så har jag tröst och e - vig ro!
2. Låt al - drig mig för - gä - ta dig! Ditt namn ske pris e - vin - ner - lig! Ditt namn med fröjd jag lof - va vill, För - lä - na mig din nåd där - till!
3. Pris va - re Gud up - på hans tron, Som oss har skänkt sin en - de Son! Nu män-skors röst och äng - lars kor Lof - sjun - ge den i höj-den bor!

No. 509. Ring i himlens klockor.

Rev. Wm. O. Cushing. | Geo. F. Root.

G C D
1. Ring i him - lens kloc-kor! Fröjd i dag det är, Ty ett barn från
2. Ring i him - lens kloc-kor! Fröjd i dag det är, Ty en syn-da-
3. Ring i him - lens kloc-kor! Du - ka hög - tids-bord. Änglar, stämmen

G C
syn-den vän-der om. Fa - dren det till mö - te sig på väg be - ger.
re för - so-ning fått. Hem till hjorden her-den vils - na lam-met bär,
in med fröj - de - ljud. Låt det gla - da bu - det hö-ras rundt kring jord,

D G
Ro - pan-de så vänligt: skynda, kom.
Som omkring i ök - nen län-ge gått.
Ty en själ är vor - den lam-mets brud.

Kör.

D
Här - ligt sjun - ga äng - lar

Em B C A D A D G
kring Guds tron, Här - ligt klin - gar gyll-ne har-pors ton. Likt ett väl - digt

C D G
vat - ten från den fräl-sta hop Bru-san-de sig hö - jer ju - bel - rop.

No. 510. Basunen.

J. B. (Sjunges som No. 509.)

1. Blåsen med basuner! Det är jubelår,
Fången nu sin frihet återfår.
Gud åt hela världen ende sonen skänkt
Och vår synd i hafvets djup nedsänkt.

Kör. Sjungen ära, lof, halleluja,
Amen, prisen Herren Jehova!
Blåsen med basuner, träden fram med fröjd,
Lofven Gud allt upp i himlens höjd!

2. Blåsen med basuner! Världens frälsare,
Jesus Kristus, undfår syndare.
Den till honom kommer kastar han ej ut,
Hören! själar, så är Guds beslut!

3. Blåsen med basuner! Allt fullkomnadt är.
Se Guds lam, som världens synder bär!
Skökor, publikaner utaf alla slag,
Hören, nu är salighetens dag!

No. 511. Fram en suck sig smyger.

B.

4. Hälsar dem för sälla,
Som från jordens grus
Färden hemåt ställa
Upp till Fadrens hus.

5. Kraft mig Jesus gifve
I hvar pröfningsstund.
Städse jag förblifve
Fast i hans förbund.

6. Allt han mig förlåter,
Som jag brutit har,
Mig förklarar åter,
Att han är min far.

7. Därför är jag salig
Uti Jesu namn
Och får fröjd otalig
Sist i himlens hamn.

No. 512. Den stora hvita skaran.

F G C F

1. Den sto - ra hvi - ta ska - ran där Så hvit som fjäl - lens
2. Här följ - des de af stort för - akt; Men se dem nu ut-
3. Hell dig, du käm - pa - ska - ra säll, Ja tu - sen - fal - digt

C F C F

hjäs - sa är; Med palm i hand, Med palm i hand På E-dens strand, På
i sin prakt Kring tro - nen stå, Kring tro - nen stå Med kro - nor på, Med
hell dig, hell! Du tro - fast stått, Du tro - fast stått Hur än det gått Hur

C Gm A F C F

Edens strand, Säg hvil - ka ä - ro där? Det är en hjäl - te
kro-nor på I här - lig-het och makt. Här of - ta tå - re
än det gått Nu är du e - vigt säll. Du van-drat tro - get

G C F C F

ska - ra, som Ur sor-gens sto - ra eld-prof kom; I lif-vets flod I
flo - den rann, Där - up - pe hvar-je sorg försvann, Och hvar-je tår, Och
kor - sets stig; Nu ä - rans ko-nuug häm - tat dig Från sorg och gråt Från

C F C Gm A F C
lif - vets flod, I lam-mets blod. I lam-mets blod Den tva-gits ren och
hvar - je tår, Och hvar - je sår, Och hvar - je sår, Hos Gud sin li - sa
sorg och gråt, Från mö-dans stråt, Från mödans stråt, Till här - lig-het hos

F B♭ F G C F
skär. Till him - lens tem-pel är dess gång, Där sti - ger lam - mets
fann. Nu hål - la de, där allt är bäst, Hos Gud det ny - a
sig. Du kom - mit har till Ka - naans kust Att hvi - la ut från

C F C
ny - a sång Till Her - rens tron, Till Her - rens tron Med
lif - vets fest, Och Je - sus själf Och Je - sus själf Vid
sorg och pust Och pri - sa Gud e - vin - ner - lig E -

F C Gm A F C F
lof - vets ton, Med lof - vets ton Från hel - ga äng - lars här.
lif - vets älf, Vid lif - vets älf Är bå - de värd och gäst.
vin - ner - lig, E - vin - ner - lig Med hjär-tats fröjd och lust.

No. 513. Fågeln i nästet.

A. L. S. A. L. Skoog.

1. Nu har få-geln fun-nit nä-ste, Tröt-ta sva-lan fått ett fä - ste,
2. När den on - de mot mig rik - tar Si - na afgrundsskott och sik - tar
3. Hos min Je - sus blir jag stil - la, An-nars kan det gå mig il - la

B E

Skräm-da duf - van ock ett hem, där hon får bo. Hur än
Som ett le - jon glupskt att slu - ka upp min själ, Jag i
Här i den - na mör - ka dö - dens skug-gas dal. Snart han

värl-den kring mig lar - mar, Ut - i Je - su fräl-sar'-ar - mar Får jag
skö-tet skynd-samt i - lar, Och där nå mig ej hans pi - lar, Hu - ru
tar sin skyg - ga duf - va I-från den-na jor-dens tuf - va Upp till

Kör.

B E A

hvi - la ut-i trygghet, frid och ro. Till min Je-sus vill jag
hotfullt de än hvi-na—o, så väl! Till min Je-sus vill jag i - la, till min
sig i himlens ljufva fröj-de-sal.

E B E

i - - la
Jesus vill jag i - la, Där al - le-na har jag sa-lig-het och fröjd......

I hans skö - te får jag hvi - la
I hans sköte får jag hvi - la, i hans sköte får jag hvi - la

Lik - som få - geln i sitt nä - ste trygg och nöjd, trygg och nöjd.

No. 514. Vaka, själ, och bed!

J. O. WALLIN. A. DRÆSE.

1. Va-ka, själ, och bed, Och till strid dig red! Räds att frestarn lägger snaran Där du minst för-mo-dar fa-ran; Så-dan är hans sed. Va-ka, själ, och bed!
2. Ut - i lustans spår Smygan-de han går. Vännens röst han ef-ter - a-par, Sig till lju - sets än-gel ska-par, Tills dig snärd han får Ut - i lus-tans spår.
3. Un-der världens larm Vä-gen till din barm Som en lis-tig orm han hit-tar Och med flärd och o-tro smit-tar Hjär-tat i din barm Un-der världens larm.
4. Se det go - da land På den an-dra strand, Dit Guds folk i-ge-nom stri-der Ge - nom haf och ök-nar skri-der Vid sin Josua hand. Sök det go-da land!

5. Arfvet ej förspill,
Som dig hörer till,
Endast du vill bedja, vaka,
Världen och dig själf försaka,
Jesus följa vill!
Arfvet ej förspill!

6. Vaka, bed och strid
Än en liten tid!
Snart ditt Kanaan skall hinnas,
Kronan räckas, palmen vinnas
I en evig frid.
Vaka, bed och strid!

No. 515. Mitt hem är där.

1. Högt öf - ver ti - dens storm och strid, Långt från all nöd på jor - den vid,
2. Där lif - vets ström man flö-da ser Bland blomster, som ej viss-na mer,
3. Långt från allt tvif-vel, smärta, pust, Från jor-disk vin-ning och för-lust,
4. Där pär - le - por - tar öpp - na sig, Och Her-ren Je - sus vän - tar mig,

Där frid och fröjd full-kom-lig är, Mitt hem är där, Mitt hem är där.
Där tolf-fald frukt Guds lifsträd bär, Mitt hem är där, Mitt hem är där.
Från fres-tel - ser och mö - dor här, Mitt hem är där, Mitt hem är där.
Och här - ligt allt hos ho - nom är. Mitt hem är där, Mitt hem är där.

Kör.

Ja, där skall jag bo,............ Ja, där skall jag bo,..............
ja där skall jag bo.......... ja där skall jag bo,

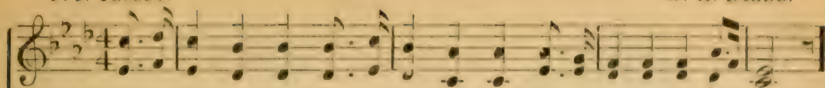
I det land, där de sa - li - ga e - vigt få ro,.... Och pri - sa

Gud ... I här - lig skrud— Mitt hem är där, mitt hem är där.

pri - sa Gud i här - lig, här - lig skrud—
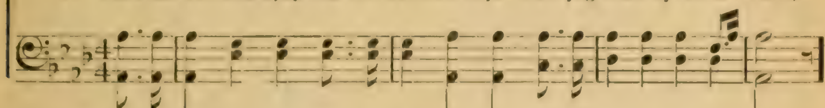
No. 516. Drag mig närmare!

F. J. CROSBY. W. H. DOANE.

E A D A

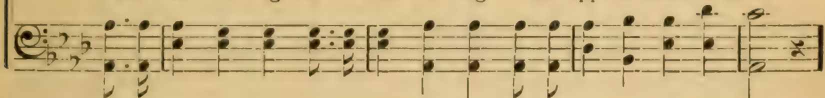
1. Jag är din, o Gud, jag har hört din röst, Hört ditt kärleksbud till mig.
2. Hel - ga af skilj mig till din tjänst, att jag Pri - sa må i allt din nåd!
3. O, hvad sa - lig fröjd att på jor-den ren Hafva sällskap med sin Gud!
4. Ack, din kärleks djup och din kärleks höjd Kan jag dock ej fat-ta fullt,

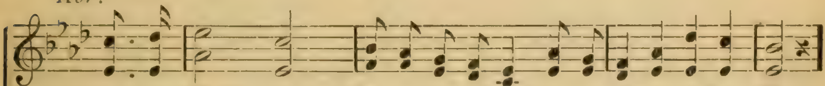

E A D E A

O, men drag mig dock med din An-des nåd Städs' allt närmare till dig!
Låt min vil - ja så helt gå upp i din, Att jag äl-skar blott ditt råd!
Att som vän till vän, i hvad nöd som helst Fritt få skicka ho-nom bud!
Förrän där hos dig du ock slu-ter mig I din öpp-na famn så huldt.

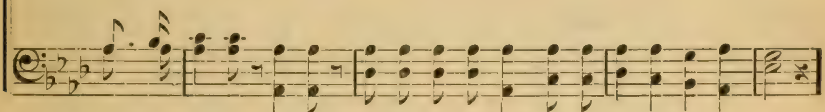

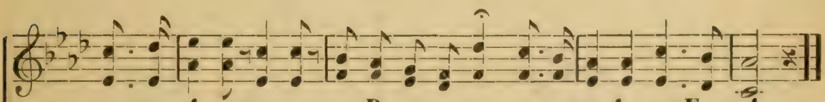
Kör.

A D A D A E

Drag mig, drag mig när-ma - re alltjämt Till ditt kors, o Herre kär!
drag mig, drag mig

A D A E A

Drag mig, drag mig, drag mig närmare alltjämt, Tills jag ser dig, som du är!

No. 517. Trofaste Jesus.

O. H. Mel. JUANITA.

D A D
1. Tro - fa - ste Je - sus. Mer än he - la värl-den är Du för mitt
2. Of - ta i sor - gen Kom du själf med ord af tröst, Lyf - tan - de
3. Tro - fa - ste Je - sus, Må jag al - drig från dig gå! Hjälp mig, o,

A D G A
hjär-ta, Fräl-sa-re så kär. För din tron jag trä-der: Up-pen-ba - ra
hem-åt An-den i mitt bröst. Om än sky - ar mör - ka Spri-da dun-kel
hjälp mig I din kraft be - stå! När till sist jag läm-nar Jor - de -lif-vets

D G A D
dig för mig! I din kär - lek drag mig När - ma - re till dig!
på min stig, Af din arm om - häg nad Trygg jag kän - ner mig.
tör - ne-stig, Låt mig bo för e - vigt, Fräl - sa - re, hos dig!

Kör.

D A D
Tro - fa - ste Je - sus, Blott din röst gör mig för - nöjd.

Em A D
Tro - fa - ste Je - sus, Du är all min fröjd.

No. 518. Jesus min Jesus.

(Sjunges som No. 517)

1. Jesus, min Jesus.
Hvilken vän du är för mig!
O jag har funnit
Ljuflig ro i dig.
När min väg var öde,
Sorgen brände i mitt bröst,
Då din ljufva stämma
Ingöt mod och tröst.

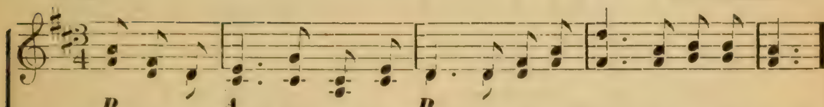
Kör. Närmre, drag mig närmre,
Tills jag hvilar helt i dig.
Närmre, drag mig närmre,
Jesus kär, till dig.

2. Då stjärnor klara
Sprida ut sitt silfver-ljus,
O lär mig sjunga
Om min Faders hus.
Om det landet sälla,
Dit de kära gått förut,
Låt mig där få hvila
Efter stridens slut.
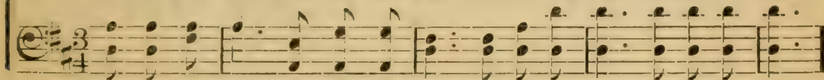
3. Då, Herre Jesus,
Sista skuggan sänker sig,
Och till det tysta
Du skall kalla mig,
I ditt hulda sköte
Låt mig somna in förnöjd,
För att sedan vakna
Till en evig fröjd.

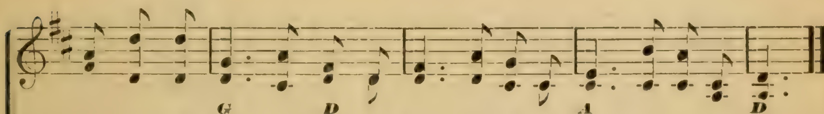
No. 519. Min framtidsdag.

N. F. N. FRYKMAN.

1. Min framtidsdag är ljus och lång. Den räcker bort - om ti-dens tvång,
2. Ett o - för-gäng-ligt arf jag har, I him-len är det i för - var.
3. Pris va-re Gud, som ställt det så! Nu slip-per jag att ängslig gå.
4. Så har jag frid ut - i min själ Och sjun-ger glad: nu allt är väl.
5. Men, Herre Je - sus, lär du mig Att lef - va me - ra helt för dig
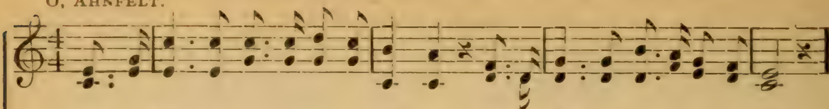

Där Gud och lam - met säll jag ser, Och in-gen nöd skall va-ra mer.
Och un - der pröf - vo - ti - den här Min Fader ger hvad nyt tigt är.
För mig han en - sam sör - ja vill, Och då bör jag ej hjäl - pa till.
Jag van-drar trygg vid Fa-derns hand, Han le-der mig till lif-vets land.
Den lil - la tid jag har i - gen På vä-gen hem till him-me - len.

No. 520. Hvar jag går i skogar, berg och dalar.

O. Ahnfelt.

C F S C
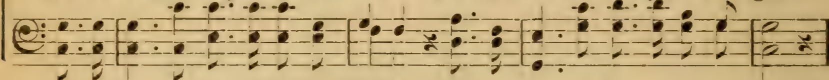
1. Hvar jag går i skogar, berg och da - lar, Följer mig en vän, jag hör hans röst.
2. Allt hvad vi till e - vig tid be-höf-va, Allt i al - la har jag i min vän;

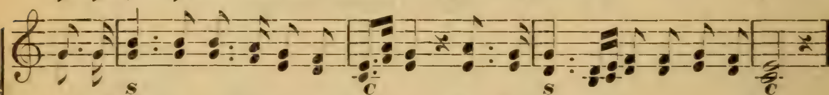

C F C S C
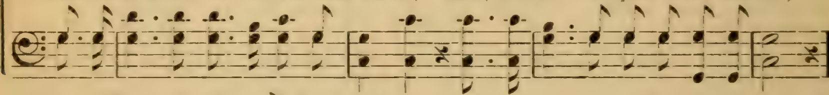
Väl o-syn-lig är han, men han ta-lar, Ta-lar stundom varning, stundom tröst.
Allt hvad som mitt hjärta kan be-dröf-va Känner han och hjäl-per det i - gen.
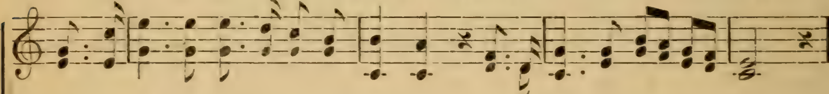

S C S C

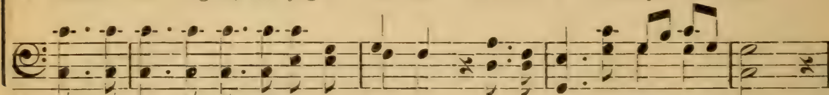
Det är her-den god. Väl var han dö-der, Men han lef-ver i all e - vig-het;
Väl för-svin-ner of - ta vän-nen kä-ra, Men han sa - de själf: en li-ten tid;

C F C G C
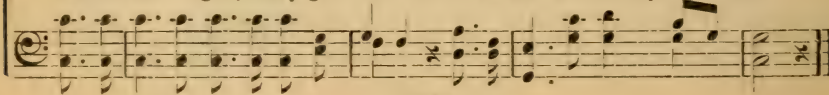
Si - na får han föl-jer, vår-dar, fö - der Med o - säg - lig tro - fast - het.
Sen en tid i-gen, och jag är nä - ra. Då blir å - ter fröjd och frid.

C F C S C

Si - na får han föl-jer, vår-dar, fö - der Med o - säg - lig tro - fast - het.
Sen en tid i-gen, och jag är nä - ra. Då blir å - ter fröjd och frid.

3. När på Tomas segerfursten tänker,
Där han full af sorg och otro går,
Skyndar han och honom tillgång skän-
Att få se och röra vid hans sår. [ker
Tomas, smält af Jesu hulda hjärta,
Öfvervunnen af hans marterskrud,
Ropar, full af fröjd och kärlekssmärta:
O min Herre och min Gud!

4. Skänk ock mig, o Jesus, denna lycka,
Som fördrifver otrons mörka kval.
Sårens bild i hjärtat värdes trycka
Till besegling af mitt nådeval.
Hulde herde, tänk därpå, att fåren,
Samlade vid evangelii ljud,
Känna blott af rösten och af såren
Dig, sin herre och sin Gud.

5. Följ mig, huldaste uppstungna hjärta,
På den väg jag genom öknen går.
Låt min tro i glädje och i smärta
Kunna hvila städs vid dina sår.
Låt mig somna i ditt hulda sköte
Låt mig uppstå, klädd uti din skrud;
Frälst och salig ropa vid ditt möte:
O min Herre och min Gud!

No. 521. Gud är kärlek.

(Sjunges som No. 520.)

1. "Gud är kärlek"-tusen röster stämma
I den sången in med väldig kör.
Allt hvad mänskohjärtat djupast känner,
Allt hvad ögat skådar, örat hör;
Tusen röster ur naturens rike,
Tusen stjärnor uppå fästets rund,
||: Allt blott vittnar om att Gud har älskat
Från begynnelsen till denna stund. :||

2. "Gud är kärlek"—klarast dock framlyser
Denna sanning uppå bibelns blad.
Underbara vittnesbörd om kärlek
Stå där tecknade, en väldig rad.
Som en fader vårdar sig om barnen,
Så vår Gud om oss ock vårdar sig.
||: Han har kallat fram oss utaf intet
Och oss hulpit på vår lefnads stig. :||

3. "Gud är kärlek"—uti Jesus Kristus
Tog dock kärleken en full gestalt,
Ty den kärlek, som utgifvit Sonen,
Gifver säkert ock med honom allt
Och den kärlek, som har gladt försakat
Himlens sällhet för en fallen värld,
||: Ja, som gaf sitt lif för dödens fångar,
Är i sanning stor och undransvärd. :||

4. "Gud är kärlek"—må den sången ljuda
Öfver jorden ifrån pol till pol!
Må den ljuda in i våra hjärtan,
Tills de smälta för Guds kärleks sol!
"Gud är kärlek"—o, han älskar evigt,
Älskar trofast, älskas väl igen.
||: Hvem kan sluta hjärtat för hans kärlek?
Hvem vill icke älska denne vän?:

No. 522. Omkring Guds ord.

(Sjunges som No. 520.)

1. Gif oss än en nådestund, o Jesus,
När vi samlas i ditt dyra namn!
Gör oss stilla, stilla för din Ande,
Drag oss alla till din öppna famn!
Duka än, som fordomtid i öknen,
För ditt Israel, ditt rika bord!
||: Gif åt hvar och en hvad han behöfver
Af det dyra lifvets ord! :||

2. Gif oss än en nådestund tillsammans
Såsom du ditt folk så gärna ger!
Och låt dina varningar och löften
Tränga djupt i våra hjärtan ner!
Du ju vet, vi kunna intet taga,
Om du, Herre, icke gifver det,
||: O, så gif utöfver hvad vi bedja,
Visa oss din salighet! :||

3. Gif oss än en nådestund, o Jesus;
Låt ditt frälsningsord oss alla nå!
Hjälp oss, du, allt bättre taga vara
På de kallelser, vi ännu få!
Gif, ack gif, att särskildt denna stunden
För oss mera uti ordet in!
||: Si, vi lämna allt i dina händer,
Saken, Herre, är ju din! :||

No. 523. Brölloppet tillredt står.

HENRY BURTON. P. P. BLISS.

A D E A
1. Bröl - lo - pet till - redt står. Kom, här är rum!
2. Lef - van - de vat - ten här Räc - kes dig än.
3. Kom, kom till nå - dens tron! Vä - gen är fri.
4. Jor - den är ej det land, Där du skall bo.
5. Je - sus, vi kom - ma då Nu på ditt ord.

D E . A
Bjud - nin - gen vi - da går: Kom, här är rum!
Kom, du som tör - stig är, Kom, kom i gen!
Ta - la med Gud i tron! Vä - gen är fri.
Ljuf - ligt en an - nan strand Vin - kar till ro.
Låt oss ett rum ock få Där vid ditt bord!

E B E
Bör - dan du skall bli kvitt, Fa - dren dig häl - sar fritt:
Tu - sen och tu - sen visst Här druc - kit lif, men brist
Du ock är fri, ej träl. Gå då till Gud, o själ,
Gam - mal och ung skall där Fin - na hvad lof - vadt är
Fräls oss från syn - dens nöd, Gif oss det rät - ta bröd!

A D E A
"Barn, se, allt mitt är ditt!" Kom, här är rum!
Al - drig dock blir till sist. Kom, kom i - gen!
Tro - get i ve och väl! Vä - gen är fri.
Hem - ma hos Her - ren där. Sa - li - ga ro!
Hjälp oss i lif och död Ef - ter ditt ord!

No. 524. Mitt hem.

A. L. S. A. L. Skoog.

No. 525. Ljufva röst.

A. L. S. A. L. Skoog.

1. "Föl-jen mig!" en stäm - ma lju - der, Full af kär - lek, frid och tröst.
2. Her - den själf går fram - för få - ren, Kal - lar dem så huldt vid namn,
3. Kle - na hjor - den ömt han vår-dar, Skyddar den mot ulf-vens tand.
4. I hans hjord där vill jag va - ra, Lig - ga tätt in - till hans bröst;

Det är Je - su mil - da stäm - ma, Det är Her - dens ljuf - va röst.
Trött - na de och blif - va mat - ta. Bju - der han dem i sin famn.
Hör, han sä - ger, oss skall in - gen Kun - na ryc - ka ur hans hand.
Och jag är så trygg, så sa - lig, När jag hör hans ljuf - va röst.

Kör.

Ljufva röst, mil-da röst, Full af kär - lek, frid och tröst!
Röst, ljufva röst, röst, milda röst, Full af kärlek, frid och tröst!

O, hur kan jag blif-va bor-ta, När jag hör min Herdes röst!
o, hur kan när jag hör

No. 526. Till verksamhet.

L. MASON.

1. Till verk-sam-het för Kri-sti skull, Som tjä-nat dig så kär-leksfull!
Den väg som Mä-starn täcktes gå, Den höf-ves tjä-na-ren ock-så.

2. Till verk-sam-het! Gå raskt å-stad, Och gör din Fa-ders vil-ja glad!
Om värl-den ha-tar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bi-fall ger!

3. Till verk-sam-het! Det är dock ej För-gäf-ves för Guds ri-ke, nej.
Den, som på en för-hopp-ning sår, En gång med gläd-je skör-da får.

4. Än är det dag, än går det an;
Om natten ingen verka kan.
Så skynda dig, statt upp, och minns,
Att utan strid ej segern vinns!

5. Si, Jesus klappar på i dag
Och ropar till oss: "det är jag!"
Hvem vill nu tjäna Herren Gud?
O, hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut,
Och hvar och en har tjänat ut.
Han kommer snart, han nalkas dig
Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt till kamp och strid!
Snart kommer han med segerns frid.
Snart klingar Jesu röst en dag:
"Lyft upp ditt hufvud—det är jag!"

No. 527. Bön om Andens ledning.

(Sjunges som No. 526.)

1. O, kom, du nådens Helge And',
Med ljus och frid från himlens land!
Oss skydda och ledsaga väl,
Och lifva upp vår trötta själ!

2. Låt sanningselden lysa klar
Och vägen bli oss uppenbar!
En helig fruktan i oss när
För allt hvad ordet icke lär!

3. Led oss på helighetens väg,
Oss Herrens bud och rätter säg!
Led oss till Kristus, lifvets brunn,
Stäm till hans lof vår själ och mun!

4. Led oss till Gud, vår sista ro,
Att uti härlighet få bo
I himmelen, där fröjd och frid
Fullkomlig är till evig tid!

No. 528. Dopsång.

(Sjunges som No. 526.)

1. O Jesus, den, som till din död
Nu blifvit döpt, som du det bjöd,
Bevara själf till evigt lif;
Af nåd nu Andens gåfva gif!

2. Slut alla troende ihop,
Gif dem, o Gud, ditt andedop,
Att bröder uti Jesu tro
I endräkt måtte samman bo!

3. Pris, tack och lof, o Fader god,
För frälsningen i Jesu blod,
För dopet, Anden, för allt godt,
Som af din stora nåd vi fått!

No. 529. Hemåt bär det.

J. B.

E B

1. Jag är främ - ling här, Hem - åt fär - den bär, Jag ej
2. Ej med tank - lös värld På dess y - ra färd Vill jag
3. O hur glad jag är, Att min Je - sus kär Som en
4. För det go - da land Står min själ i brand, Ty där

E B E

hvi - lar i främ - man - de land. Visst är vä - gen smal, Dock jag
föl - ja. Af or - det jag hör, Att den vä - gen bred Bär i
brand ut - ur el - den mig ryckt! I mitt vil - da lopp Han har
är ju min Fräl - sa - re kär. O hvad un - der då, Att jag

A E B E

gjort mitt val, Hem-åt bär det vid Fräl - sa - rens hand.
dju - pet ned, Där den tä - ran - de ma - sken ej dör.
sökt mig opp, Till sitt äl - skan-de hjär - ta mig tryckt.
dit vill gå För att se, hu - ru ljuf - lig han är!

No. 530. Liljan och örnen.

(Sjunges som No. 529.)

1. Uti dalens famn,
Vid den lugna hamn,
Växte liljan så fager och skön.
Skild från världsbullrets larm,
Smekt af vårsolen varm
Stod hon klädd i en vårmantel grön.

2. Liten liljeknopp
Slog sitt öga opp
Mot den molnfria himmelen blå
Morgonrodnaden brann,
Daggens perla försvann,
Sångarskaran en drill hördes slå.

3. Skön stod liljan där,
Skön den dräkt hon bär,
På den plats hon af skaparen fick
Ingen ovän hon hör,
Ingen sorg henne stör,
Hennes lofsång mot himmelen gick.

4. Mången fågel fri,
Flög där lätt förbi,
Mången stormvind i fjärran drog bort.
Bäckens sorlande än
Sjöng en sång för sin vän;
Liten lilja, din sällhet blir kort.

5. Örnen svingar sig,
På en luftig stig,
Fick se liljan i undangömd dal.
Vill du följa mig åt
På min luftiga stråt?
Så ljöd frestar'ns förföriska tal.

6. Nej, sad' liljan, jag
Finner ej behag,
Att som du fara världen omkring.
Dalen är mig så kär,
Skapar'n ställde mig här,
Far, du stolte, och se dig omkring.

7. Örnen flög sin kos
Upp till alpens ros,
Men kom åter till dalen igen.
Liten lilja du är,
Allt för skön att stå här,
Kom, jag bär dig på färden, min vän.

8. Tack, men jag kan ej
Lämna dalen, nej,
Ty min skapare ställde mig här.
Ingen skönhet så stor
Fins på jorden, jag tror,
Som den dal som min skapare klä'r.

9. Örnen fjärran drog,
Och åt liljan log,
En gång skall du mig följa till slut.
Nästa morgon som gryr,
Till dig kosan jag styr,
Hvad jag täljer skall mana dig ut

10. Dagen inne var,
Solen lyste klar,
Örnen talte till liljan så väl
Om den skönhet och glans,
Som i världsvimlet fans,
Och vår lilja blef frestarens träl.

11. Skapar'n glömdes bort,
Upp till kullen blott
Fördes liljan och färden gick fort.
Men den färden var nog,
Liten lilja hon dog,
Ty mot skaparens vilja hon gjort.

12. Du, som hört min sång,
Må du ej en gång
Blifva fångad i frestarens garn.
Utan blif på den plats,
Där dig Fadern har satt,
Blif du ett af hans lydiga barn.

No. 531. Hvad har du i himmelen?

J. B.

1. Du som din skatt på jor - den ä - ger Och som har allt ditt go-da här,
Som trifves bäst i mam-mons lä - ger Och tror, att lyc - kan finnes där,
2. Du sträf-vat trä-get, hand-lat, spa-rat Och nu med tryg-gad framtid står,
Du myc - ket godt åt dig för - va - rat, Som räc - ka skall i många år.
3. Och om du vun - ne he - la värl-den Men to - ge ska - da till din själ,
Hvad hjälpte det? Snart sista fär - den du må - ste gå. Be - sin na väl!

Jag frå-gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?
Jag frå-gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?
Jag frå-gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?

4. Och du som icke lyckats samla
På denna jord dig någon skatt
Men ännu dväljs bland dem som famla
I otrosmörkrets hemska natt,
Du dubbelt fattig är, min vän,
Som intet har i himmelen.

5. Men frågar du: "Hur skall jag blifva
För himlen rik?" så hör och lär:
Du måste Jesus hjärtat gifva
Och tro på honom som du är.
Sen kan du sjunga gladt, min vän:
"Min skatt jag har i himmelen."

No. 532. Godt, nytt år!

E. B—g. | E. A. Skogsbergh. Arr. af A. L. S.

D A D

1. Godt, nytt år, du lil - la ska - ra, Som i värl - dens ö - ken går
2. Godt, nytt år att blif-va me - ra Lik din mil - de Fräl - sa - re!
3. Godt, nytt år— att kor-set bä - ra I din Je - su fot - spår här
4. Godt, nytt år att va - ka, stri - da E - mot Djäf - vul, kött och värld!

A D

Och än vid ett bit-tert Ma - ra, Än vid E - lims brunnar slår
Godt, nytt år att vin-na fle - ra Ar - me, fall - ne syn-da - re
Och af ho - nom mycket lä - ra, Som den rät - te mästar'n är!
Godt, nytt år att fram-åt skri - da Ge - nom ti - dens synd och flärd,

A D A D

Upp ditt res - tält! Godt, nytt år Ut - i Lam - mets blod och sår!
För den Je - sus, som vann dig, Där du gick på vil - lans stig!
Godt, nytt år att va - ra glad Un - der fär - den till Guds stad!
Tills den sab - batsdag in - går, Då du e - vigt hvi - la får!

A D A D

Upp ditt res - tält! Godt, nytt år Ut - i Lam - mets blod och sår!
För den Je - sus, som vann dig, Där du gick på vil - lans stig!
Godt, nytt år att va - ra glad Un-der fär - den till Guds stad!
Tills den sab - batsdag in - går, Då du e - vigt hvi-la får!

No. 533. Hör Anden och bruden säga: kom!

A. L. S. A. L. Skoog.

1. Ack, säg mig, hvad menar den-na bjudning, Som hörs så of-ta här och där! Ty hvarhälst man kom-mer, högt det lju-der: "Kom, ty allt nu re-do är!" Hör, An-den och bru-den sä-ga kom.......... Och den det hö-rer sä-ger kom; Dig tör-sti-ge vi bju-da kom,-.... Och drick till e-vigt lif!
2. Jo, det är en himmelsk bröllopsbjudning Från Her-ren Gud till synda-re. Vid sitt nå-des-bord det e-vigt ri-ka, Hvar-je män'-ska vill han se.
3. O kommen båd' fat-ti-ga och ri-ka, O, "kom-men, I betun-ga-de!" Kom-men, o-gu-dak-ti-ga och from-ma, Ta-gen mot för-lå-tel-se!
4. A-nam-men i dag Guds kärleksbjudning Som räc-kes fritt till en och hvar; Ty i mor-gon kan-ske dör-ren stän-ges. Hvem vill då bli läm-nad kvar?

Hör, Anden säger kom och bruden säger kom, Och den det hörer säger kom, den det hörer säger kom;

kom, kom, kom,

No. 534. Jesu Kristi dag.

A. L. S. — A. L. Skoog.

E B E A E
1. Snart randas en dag så här - lig och stor För al - la, som äl - ska
2. I ä - ra och makt vår konung sig - ter Och kal - lar de si - na
3. För kor-set vi få en kro - na till lön. För ring - het ko - nungslig
4. Vi ve - ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då gry - nin-gen in - ne

B A E A E
Gud. Dess sol al - drig skyms af skug-gor - nas flor, Och
hem. Ej af - stånd, ej död då skil - ja dem mer, Ej
glans, För törn - be - strödd stig en bo-ning så skön, För
är. Vi ve - ta lik - väl På san-nin-gens grund, Att

Kör.

B E E
al-drig hörs kla - gans ljud. O, här - li - ga dag............
synden mer plå - gar dem.
svärdet en se - ger - krans.
frälsningens dag är när. O, här - li - ga dag,

B
Som randas för mig!........ O, här-li - ga mål...... på pil-gri-mens
som randas för mig! O, här - li-ga mål på

Used by per. A. L. Skoog, owner of copyright.

stig! ...... Min läng-tan och blick .... allt mer till dig
pilgrimens stig! Min läng-tan och blick allt

drag....... Du här - li - ga Je - su Kri - sti dag!
mer till dig drag,

No. 535. Herren står vid hjärtats dörr.

J. B. H. WERNER.

1. Her-ren står vid hjär-tats dörr, Män-ska vill du öpp-na? Syn - da - lop - pet han väl stör, Syn - da - sorg väl hjär - tat rör, Men hans nåd ger söt - ma. Män-ska, män - ska, mänska, hör! Vill du ic - ke öpp - na?
2. Se Guds dy - ra of - fer - lam Ro - par till oss al - la: Kom ut - i min öpp - na famn, Lär dig att mitt hel - ga namn Ut - i tron å- kal - la. Män-ska, vill du väl, att han Nu skall få-fängt kal - la?
3. Kom till mig, o Je - sus god, Öpp - na du mitt hjärta. Re - na mig ut- i ditt blod, Den - na skö - na häl - so - flod, Från all syn - dens smär-ta. Je - sus, Je - sus, Je - sus god! Bo ut - i mitt hjär - ta.

No. 536. På Jakobs Gud.

A. L. S. — A. L. Skoog.

D G D A

1. Nu min frälsningssak är klar och god, Min själ har gjort sitt val: Jag mig
2. O hvad mer, om här i ö - de-mark Min bädd blir stenen hård, Den till
3. Så jag van - drar glad mot lju - sets land På far-lig ö - ken - stig, Ty jag
4. Blott hos Ja-kobs Gud är sa - lig - het För gammal och för ung. Om du

D G D D A D

Kör.

an - för - tror i Her-rens hand För mi - na da - gars tal.
Her-rens tro - fast - het skall bli En dyr - bar min-nes - vård.
hört hans löf - tes - ord: "Jag skall Ej öf - ver - gif - va dig."
ej för - ut på ho - nom trott— O tro i dag och sjung:
På

D A D G D D A D A

Ja - kobs Gud vill jag byg-ga mitt hopp, På Ja - kobs Gud vill jag tro (vill jag tro)

D G D A D

I all nöd och sorg är han mig en borg, Där jag så trygg får bo.

No. 537. Uppmaning till lof.

A. L. S. — A. L. Skoog.

G C D G

1. Lof-ven Gud med gläd-je-sång Ut-i hans hel-ge-dom,
2. Lof-ven för hans gär-nin-gar, Hans sto-ra här-lig-het!
3. Lof-ven med ba-su-ners ton Och citt-rans, har-pans ljud!
4. Lof-ven med cym-ba-lers klang Väl-lju-dan-de och klar!

C D G

Och i fä-stet af hans makt Lof-sjung-gen Her-ran-nom!
Hyl-len med en vär-dig sång Hans hö-ga Ma-je-stät!
Ja, till pu-ka, stränga-spel Och flöjt lof-sjun-gen Gud!
Allt lof-sjun-ge Je-ho-va, Allt, allt hvad an-da har!

Kör.

G C D G

Lof-va Herren, allt hvad anda har! Gif åt Gud din lofsång ren och klar!

C D G

För hans kärlek allom up-pen-bar Sjung hans pris! Halle-lu-ja!

Denna sång kan sjungas som kanon, då en del börjar första versen, när en annan del hunnit till kören, och så tura de om utan afbrott till sångens slut.

No. 538. Gräf djupt.

A. L. S. A. L. Skoog.

1. Jag vet en skön och he - lig mark Hvars stigar ä - ro frid.... Den hvi - lar up - på klip-pan stark, Som står till e - vig tid. Och det - ta ljuf - va till - håll är Guds dy - ra san-nings ord: För hvar och en finns trygg - het där Trots stor-mar-ne på jord.

2. Gräf djupt, och se Guds hjär - te - lag Och omsorg om sitt verk! Hans ord tag mot för hvar - je dag, Hvar stund hans vil-ja märk! Till vil - lig lyd - nad dig in - vig, I nå - dens älf dig två, Att in - tet o - rent mel - lan dig Och Her - ren fin - nas må!

3. Gräf djupt ut - i Guds sannings - ord, Tills klart du där-ut - i...... Ser ho - nom, som till synd blef gjord Att oss till räddning bli! Be- trak-ta smär-tans man så mild I gär - ning, ord och bön, Tills du om - da - nas till hans bild Och blir hans mö - das lön!

4. Gräf djupt, gräf djupt, och pröfva på Guds ri - ka löf-ten all.... Din kal - lel - se gör fast, och så Be - tryg - ga dig för fall. Var re - do sva - ra en och hvar, Som skäl af dig be - gär Till den för-viss-ning som du har, Det hopp som i dig är!

Kör.

Gräf djupt, tills du häl - le - ber - get når! Gräf djupt, att du

sä - ker grund - val får! När stor - men bry - ter fram, Ej
kom - meᵣ den på skam, Hvilkens hus på fa - sta klip - pan står.

No. 539. En timme i Getsemane.

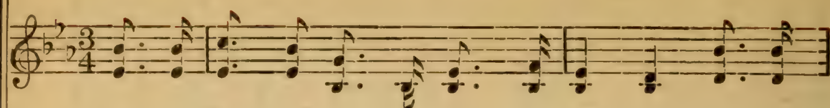
ALBERT JOHANSON. ASA HULL.

1. En tim - me i Get - se - ma - ne Jag al - drig glöm-ma kan;
Ty där din ån - gest jag fick se. Och hur din blodsvett rann.
2. En tim - me i Get - se - ma - ne Ej Pe - trus ens för - mår
Att va - ka med sin mä - sta - re; Ej e - gen kraft för - slår.
3. En tim - me i Get - se - ma - ne Du stri - den en-sam stred.
Dig al - la syn - tes öf - ver - ge—Ja, Gud, din Fa - der med.
4. En tim - me i Get - se - ma - ne Och så en än-gel kom
Med styr - ka för den he - li - ge Från him - lens hel - ge - dom.
5. En tim - me i Get - se - ma - ne Och Je - sus vil - ligt går
Att fräl - sa ar - ma syn - da - re, Att dö för si - na får.

Kör. Jag glöm-mer ej, o Je - sus god, Din blod - svett och ditt ve,
De kval, som du för mig ut - stod Ut - i Get - se - ma - ne.

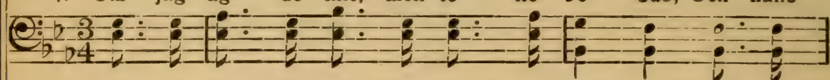
D.C.

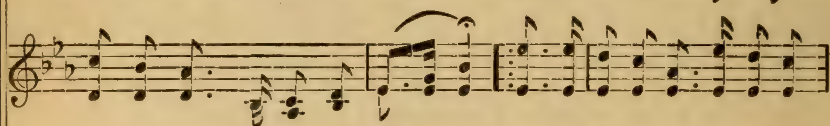
No. 540. Endast Jesus.

E *B*
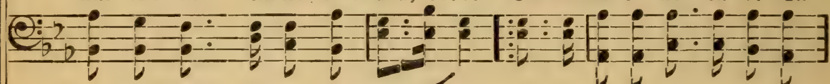
1. Om jag äg - de allt, men ic - ke Je - sus, Vo - re
2. Om jag äg - de allt, men ic - ke Je - sus, Vo - re
3. Om jag äg - de ri - ke - dom och kär - lek Och bland
4. Om jag äg - de allt, men ic - ke Je - sus, Och hans

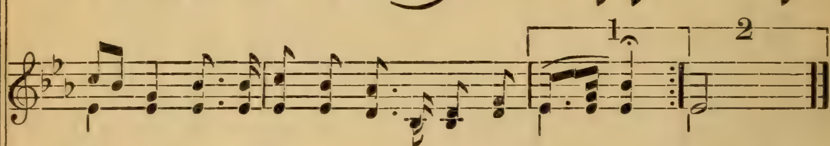

E *A*

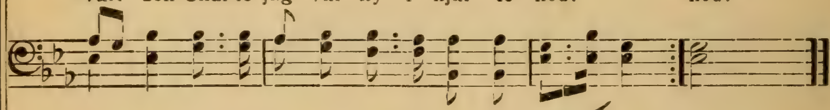
lif - vet värdt att lef - va då?...... Kun-de väl mitt hjärtas o - ro
vin - sten värd en lifs-lång strid?.... Är väl jor-de-fröj-den värd att
män - ni - skor ett ä - radt namn,.... Men ej nå-got hopp för e - vig
kär - lek in - till kor-sets död,...... O hvarthän i he - la vi - da

E *B* *E* *E*

stil - las Med de ting, som blott till-sist för - gå? gå?
näm - nas Mot en en - da stund af Je - su frid? frid?
he - ten, Och för red - lös far-kost in - gen hamn. hamn.
värl - den Skul-le jag väl fly i hjär - te - nöd? nöd?

5. O hur tomt är allt i vida världen!
Utan Jesus är blott synd och nöd
Utan Jesus är ock evigheten
Idel mörker, gråt och evig död.

6. Om jag kunde lefva utan Jesus,
O hur vore det att dö en gång?
Utan honom i den mörka dalen,
Utan honom evigheten lång.

7. Hvilken lycka att ha allt i Jesus:
Läkedom för alla hjärtats sår.
Ingen synd, som icke han förlåter,
Ingen nöd, som icke han förstår!

8. Om jag äger Jesus, endast Jesus
Och i hela världen intet mer.
O så äger jag dock allt i honom,
Han som nog och öfvernog oss ger.

No. 541. Tack, o, Jesus.

(Sjunges som No. 540.)

1. Tack o Jesus att du mig har dragit
Ut från syndens makt, som är så stor,
Och att du i hjärtat plats har tagit
Genom Anden som därinne bor.

2. Tack att du nu ständigt hjärtat gläder
Att jag vill dig följa här på jord!
Tack, att du en plats åt mig bereder
Hemma vid ditt rika bröllopsbord.

3. Världens glädje, den så snart försvinner
Och dess lycka—ack, den är så snöd!
Städse blott mitt hjärta det påminner
Om en smyckad graf, men under—död.

4. Du, min vän, som går i syndens lekar,
Du har oro, det är mycket visst;
Ser du ej att Lammets blod nu pekar
På full frälsning uti Jesus Krist.

5. O bekänn din synd, och han förlåter,
Och han gifver dig en klädning ren.
Då du ej till synd dig önskar åter,
Men blott till din vän i himmelen.

6. O hur härligt att han vill oss föra
Hem till sig från mödan här på jord!
Jesus, måtte jag då städse göra
Här din vilje framställd i ditt ord!

No. 542. Hjärtans Jesus.

A. C. RUTSTRÖM.

1. Hjärtans Je-sus, i ditt hjär - ta Är så godt att göm - ma sig.
Ut - om dig är i - del smär - ta, In - gen-ting för - nö - jer mig:
2. I din kär-lek Je - sus sö - te, Är så godt att va - ra till;
Hvi - la i ditt kär - leks-skö - te, Bätt - re må jag al - drig vill;
3. U - tan dig kan jag ej trif - vas, U - tan dig jag mår ej väl,
U - tan dig kan al - drig gif - vas Stän-dig ro för kropp och själ,

Men där in - ne vill jag va - ra, Göm-ma mig för allt a-larm,
I din kär-lek va - ka, sof - va, I din kär - lek gå och stå,
Men i di - na kär - leks - ar - mar Är ett fast och sä - kert slott.

Dig, min Je - sus, äl - ska ba - ra, Af din kär - lek jämt gå varm.
I din kär - lek be och lof - va, Van - dra, lef - va, dö ock - så.
Fast det of - ta kring mig lar - mar, Jag hos dig dock hvi - lar godt.
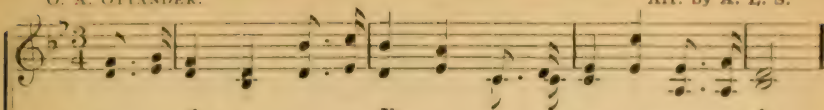
No. 543. En dyrbar skatt.

A. L. S. — A. L. Skoog.

Used by per. A. L. Skoog, owner of copyright.

No. 544. Se Guds Lamm!

O. A. OTTANDER. Arr. by A. L. S.

A E A

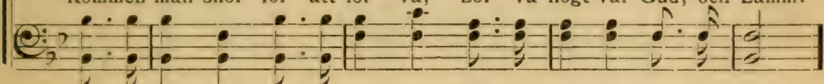
1. Kommen, brö - der, vi nu tå - ga Upp till Si - ons hel - ga stad!
2. Se, han li - der, se han blö - der! O, hvad kval i den - na stund!
3. Sam-me Je - sus du ock haf - ver, Sam-me Je - sus än i dag.
4. Du kan tyd - ligt nu er - fa - ra Hu - ru varmt han äl - skar dig.
5. Gud ske lof för den - na gåf - va! Stör - re al - drig tän-kas kan.

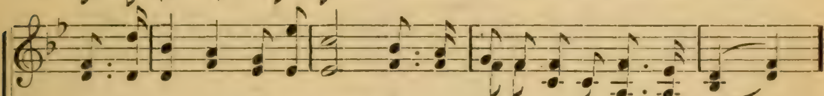

A E A

Kommen al - la till att skå - da Sy - nen up - på Gol - ga - ta!
Tänk hur varmt hans kärlek glö - der; Han ger röf - va - ren mis - kund,
Han har så - som "E - vig Fa - der," Ic - ke om - bytt sin - ne - lag.
Hu - ru kär du må - ste va - ra, Då för dig han off - rar sig.
Kommen män'skor för att lof - va, Lof - va högt vår Gud, och Lamm!

D E A

Kom och se Guds Lamm, som bär Världens synd vår Frälsare det är.
Handlar se'n på det-ta vis: Röf-var'n tages med till pa - ra - dis.
Du har sam - ma nåd och rätt: Je - sus handlar än på sam-ma sätt.
Här din him-mel nu du ser—Säg, hvad kan du nån'sin önska mer?
Som har off - rat sig för oss! Vi nu e-vigt slip-pa att för - gås.

D E A

Kom och se Guds Lamm som bär Världens synd–vår Fräl-sa - re det är.
Handlar se'n på det-ta vis: Röf-var'n ta - ges med till pa - ra - dis.
Du har sam - ma nåd och rätt: Je - sus hand-lar än på sam-ma sätt.
Här din him - mel nu du ser—Säg, hvad kan du nån'sin ön - ska mer?
Som har off - rat sig för oss! Vi nu e-vigt slip-pa att för - gås.

No. 545. Lyften edert hufvud opp!

A. L. S. — A. L. Skoog.

A — E — B — E — A — D — A — E — A — D — A

1. Gläd dig nu, du Her-rens lil-la bar-na-ska-ra! Ty se, fi-kon-trä-det står i knopp (står i knopp) Och be-bå-dar som-ma-ren snart här skall va-ra.—"Lyften e-dert huf-vud opp!" Sen opp, sen opp!

2. Gan-ska mån-ga sä-ga nu, att Gud för-drö-jer Att full-bor-da det som skrif-vet står (skrifvet står) Och lik-som i No-e tid man sig för-nö-jer Ut-i syn-den år från år.

3. Mån-ga trot-san-de med Fa-ra-o ut-bri-sta: "Ho är Her-ren, den jag hö-ra skall (hö-ra skall)? "Låt dem smä-da, låt dem si-na huf-vud ri-sta, Herren brin-gar dem på fall! Lyf-ten e-derthuf-vud opp, lyf-ten e-derthuf-vud opp!

4. Snart skall Her-ren skil-ja get-ter-na och få-ren—Upp till lif-vets käl-lor bär vårt lopp (bär vårt lopp); "Se på fi-kon-trä-det" säg, är det ej vå-ren? "Lyften e-dert huf-vud opp!"

E B E

"Lyf-ten e - de t huf - vud opp, då det - ta sker!" "Sen
"Lyf-ten e - derthufvud opp, då det - ta sker, då detta sker!" ,,Lyf-ten

D A E A

opp, sen opp!"
eder hufvud opp, lyften ederthufvud opp!" Er förlossning snart är här.

546. Så älskade Gud världen all.

BETTY EHRENBORG.

1. Så äl - ska - de Gud värl - den all, Att han
2. Ty där - ut - i står kär - le - ken, Ej det
3. Ja, där - i är Guds kär - lek stor Vor - den
4. Han haf - ver oss sändt Je - sus Krist, Att på

ut - gaf sin en - de Son, Att hvar och en, som på
vi haf - va äl - skat Gud, Men där - ut - i, att han
up - pen - bar till oss, Att till för - so - ning för
ho - nom vi sko - la tro, Att ge - nom ho - nom vi

ho - nom tror, skall få ett e vigt lif.
äl - skat oss Och gif - vit oss sin Son.
all vår synd Han haf - ver sändt sin Son.
lef - va må Ocn äl - ska för hans skull.

No. 547. Är du tvagen i Lammets blod?

E. A. H. — Elisha A. Hoffman.

1. Har du gått till Je - sus att bli ren från synd, Är du tva gen i lam - mets blod? Kan du trös - ta på Guds nåd i den - na stund, Är du tva - gen i lam - mets blod?
2. Vandrar du i lju - set med din mä - sta - re, Är du tva-gen i lam - mets blod? Har du frid och hvi-la hos din fräl - sa - re Är du tva - gen i lam - mets blod?
3. När din brud-gum kom-mer, är din kläd-nad ren, Ren och hvit ut - i lam - mets blod? Är du då väl pas-san de för him-me - len, Är du tva - gen i lam - mets blod?
4. Är du än - nu o - ren, o be-känn din skam Och blif tvagen i lam - mets blod? Kom till Je - sus, till Guds dy-ra of - fer - lamm, Och blif tva - gen i lam - mets blod.

Kör.

Är du ren, är du ren, Är du tva - gen i lam - mets blod? Är din kläd-nad

Är du ren, är du ren, lammets blod?

D A E A
fläck-fri, är den hvit som snö, Är du tva-gen i lam-mets blod?

No. 548. Jesu lif på jorden.

LINA SANDELL.

C G
1. Him-lens fåg-lar haf-va si-na nä-sten, Räf-var-ne i
2. Je-sus ha-de ej ett hvi-lo-lä-ger, Ej ett e-get
3. Vill han en-sam ta-la med sin Fa-der, Må-ste han dit
4. Ho-nom folk på al-la si-dor träng-de Hvar-je dag, och

C F
sko-gen si-na bo; Markens rof-djur si-na tryg-ga fä-sten,
hem att trä-da in; Han som him-me-len och jor-den ä-ger,
upp på ber-get gå; Han som ska-pat världens my-ri-a-der,
in-gen ro han fann; Mån-ne han sin dörr om nat-ten stängde?

1 2
C S C S C
Mel-lan ber-gen med dess stil-la ro. Med dess stil-la ro.
Ha-de ej en vrå att kal-la sin. vrå att kal-la sin.
Ha-de ej en e-gen bö-ne-vrå. e-gen bö-ne-vrå.
Nej, en e-gen dörr ej ha-de han. dörr ej ha-de han.

5. O, hvad skam, att vi så ofta klaga
Öfver Herrens visa handlingssätt!
‖: Borde vi ej hellre nöjd' antaga,
Att i allt vår Fader delar rätt. :‖

6. Ja, om du än har det trångt på jorden,
Tänk då på hur Jesus hade det.
‖: Han vår föregångare är vorden;
Låt oss ödmjukt vandra i hans fjät! :‖

No. 549. Tänken på honom.

A. L. S. — A. L. Skoog.

1. Tän - ken på Je - sus, fräl - sa - ren kär,.... O hvil - ken
2. Gla - da vi lö - pa ut - i hans spår,... Kän - nes än
3. Gär - na vi bä - ra hån och för - akt..... Där vi gå
4. Tän - ken på ho - nom, smär-tor - nas man,.... Syn - den och

kraft, som där - ut - i är! Kraft till att äl - ska, och gö-ra
kam - pen trött-sam och svår. Je - sus för oss långt me-ra ut-
fram, ty har han ej sagt: Om de be - hand - lat mä-sta-ren
dö - - den han öf - ver- vann. Nu han i ä - ra tro-nar hos

godt, Kraft till att lef - va ho - nom blott!
stod; Tän - ken på ho - nom, det ger mod.
så, Vi ej det bätt - re vän - ta få.
Gud, Dit han ock häm - ta skall sin brud.

Kör.

Tän-ken på ho - - - - nom ut - i all strid....... Tän - ken på
Tänken på ho - nom ut - i all strid,

ho - - - - nom, han är vår frid.......... Tän - ken på
Tän-ken på ho - nom, han är vår frid.

ho - nom, syn - da - res vän, För oss han dog men lef-ver än.

No. 550. Bida blott.

RICHARD NORÉN.

m p cres.

1. Bi - da blott, Bi - da blott! Allt blir ge-nom Her-rens godhet godt:
2. Kamp och strid, Kamp och strid By - tas snart i se-gerns ljuf-va frid.
3. Gladt framåt, gladt framåt! Snart för e-vigt stil - las all din gråt.

f

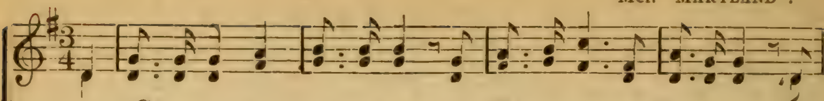
Tå - re - sä - den gläd - je-skörd, Tro - nes bön för-vis - so hörd.
Det, som mest dig tryck - te här, Skall ur har-pan loc - ka där
Någ - ra steg än - nu, och så Tröt - tad fot med lust skall stå

Ack för ett i blo - det tva - get hjär - ta Hvad är den-na
Re - na - ste och hög - sta lof - sångs - to - nen, När för-kla-rad
På de lju-sa, säl - la Si - ons höj - der, Där all nöd för-

ti - dens kor - ta smärta? Bi-da blott, bi - - da blott!
sist du står för tro-nen. Bi-da blott, bi - - da blott!
byts i hög - sta fröj-der. Bi-da blott, bi - - da blott!

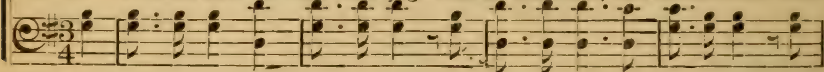
No. 551. Guds kärlek.

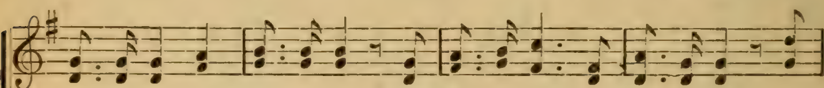
Mel. "Maryland".

G D G

1. Guds sto - ra, ri - ka kär-leks-flod Den flö-dar fram, den flö-dar fram. Hans
2. För - so - ning bringar den med sig, Den flö-dar fram, den flö-dar fram. Den
3. Den ja - gar hög-mods-an - den ut Den flö-dar fram, den flö-dar fram. På
4. Ut - i hans kär-lek lef - ver jag Den flö-dar fram, den flö-dar fram. Han

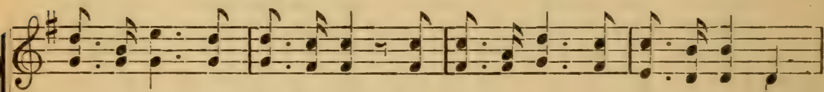

D G

kär - lek ic - ke mä - tas kan, Den flö - dar fram, den flö - dar fram. Den
ta - lar till mig fri - dens ord, Den flö - dar fram, den flö - dar fram. Den
all min strid den gör ett slut, Den flö - dar fram, den flö - dar fram. I -
äl - skar mig i e - vig-het Den flö - dar fram, den flö - dar fram. Nu

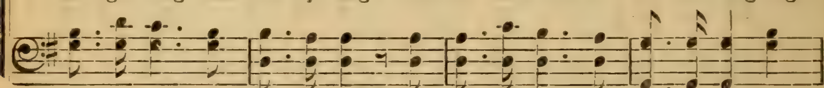

Kör. Den

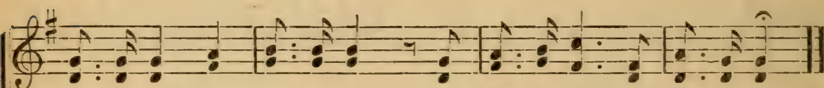

D G

fann mitt hjär - ta, det är sannt, Och an - den har jag nu till pant. Guds
gif - ver sjä - len ljuf - lig ro Och hjäl-per mig att barnsligt tro. Den
ge - nom den jag lif - vet mist Men lef - ver nu, ja det är visst Nu
in - gen-ting kan skil - ja mig Från ho - nom som så äl - skar mig Jag

flö - dar fram, den flö - dar fram, Guds kärleksflod den flö - dar fram. Hans

D G

sto - ra, ri - ka kär - leksflod Den flö - dar fram, den flö - dar fram.
lä - ker al - la hjär - te - sår, Den flö - dar fram, den flö - dar fram.
skå-dar jag min Fräl - sa - re, — Den flö - dar fram, den flö - dar fram.
är nu all - tid trygg och säll Guds kär-leks-flod den flö - dar fram.

kär - lek ic - ke mä - tas kan. Den flö - dar fram, den flö - dar fram.

No. 552. Min frälsningsgrund.
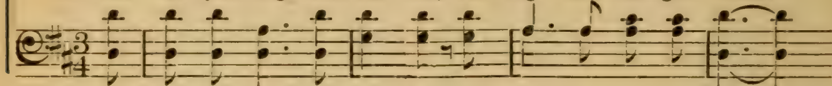
El. Nathan. James McGranahan.

No. 553. "Kom".

Mrs. Jas. G. Johnson. James McGranahan.

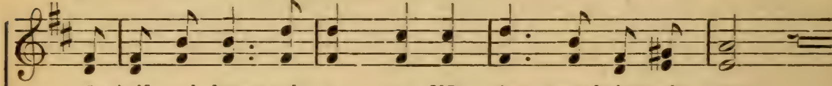
1. Det or - det "kom" är skö - nast Af allt, hvad Je - sus sagt,
2. O, själ, hvi vill du vän - da Dig från en så - dan vän?
3. Det är just dig han kal - lar, Till dig han sä - ger: Kom!

Ty al - la löf - tens full - het I det - ta ord han lagt.
Nej, slut dig ho - nom nä - ra,—Hvar vill du an - nars hän?
Så hör med ens och skyn - da. Från syn - dens väg vänd om!

I tvif - vel, kamp och o - ro, När stor - men kring mig gnyr,
Du sä - ger: Jag, o - vär - dig, Så u - sel och o - ren,
O säg: "Jag går till Je - sus!" Ja, gå och gör det nu,

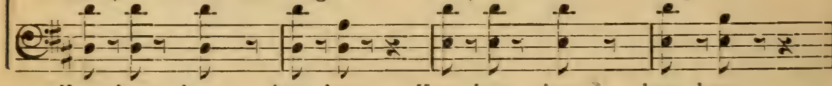
Det skö - na "kom" jag hö - rer Och strax till kor - set flyr.
Kan jag få gå till Je - sus Med all min brist och men?
Att spil - la nå - da - ti - den Det ång - ra visst skall du.

Kör.

Kom, o kom till mig!...... Kom, o kom till mig!.....

Kom, kom, kom, kom, kom, Kom, kom, kom, kom, kom,

Du, som är be - svä - rad, kom, o kom till mig!

mig! O,

Kom, o kom, till mig!...... Kom, o kom, till mig!......

Kom, kom, kom, kom, kom Kom, kom, kom, kom, kom,

Du, som är be - svä - rad, kom, o kom till mig!

No. 554. Du stora dag!

A. DELAFAGE.

1. O, du sa - li-ga, O du he - liga, Jor-dens, fröjdfulla högtidsdag!
2. Född är Fräl-sa-ren Och för - lossaren, Kristus, Herren i Davids stad.
3. Sto - ra, he - li-ga, O - ut-säg- - li-ga, Gåf-vor få vi af Herrens Hand.

Ä - ra ske Herren! Nä - ra och fjärran Äng -lar för-kunna Guds välbehag.
Kommen är fri-den; Himmelska ti - den Nu är fullbordad. Min själ, var glad.
En är ock Anden, Som oss vid Handen Le-der till Hemlandets sälla Strand.

No. 555. Han mig gömmer.

M. G. SERVOSS. JAMES MCGRANAHAN.

G D G D G
1. Hur än lif - vets stormar ra - sa, Bru - sa vildt på haf och land,
2. När mig nöd han stundom sänder, Blir blott hvi - lan kär än mer,
3. Fi - en - der må gär - na ho - ta, Sa - tan bru - ka all sin list;
4. Där-för vill jag kor-set bä - ra Trots den on - des nät och garn.

D G C D G
Fin -ner jag en sä-ker till - flykt Ut - i skug - gan af Guds hand.
Ty när Her - ren bar-net a - gar, Det af i - del kär-lek sker.
Her-ren skall det on - da vän - da Mig till go - do, det är visst.
Je - sus vår - dar mig, att in - tet Ska - da må hans Fa-ders barn.

Kör.

C G D
Han mig göm - mer, han mig göm - mer, Där all
Han mig göm-mer, Han mig göm-mer

D G C G
sorg...... och nöd jag glöm-mer. Han mig göm - mer, sä-kert
Där all sorg och nöd jag glöm-mer. Han mig göm-mer'

G D G
göm - mer Ut - i Skug - - - gan af sin hand.
sä - kert göm - mer Ut - i skuggan af sin hand.

No. 556. Gode herde.

DOROTHY A. THRUPP. W. B. BRADBURY.

D A D
1. Go - de her-de, led och bär oss Lys oss med ditt klara ord,
Ut - i nö-dens stund blif när oss, Du - ka oss ditt ri-ka bord.
2. Du rår om oss, o så tag oss Själf om hand i nöd och strid;
Gå vi vil-se, Her-re, drag oss, Å - ter hem och var oss blid;

G D A D
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Vår-da själf din e - gen hjord!
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Hör oss, hjälp oss, gif oss frid!

G D A D
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Vår-da själf din e - gen hjord.
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Hör oss, hjälp oss, gif oss frid!

3. Du vill oss ju ej förkrossa,
Fast vi syndat mot dig så;
Du har nåd att oss förlossa,
Kraft att rena oss också;
‖:Dyre Jesus, Dyre Jesus,
Bittida till dig vi gå. :‖

4. Tidigt lär oss dig att söka,
Tidigt göra ditt behag,
Och vår tro och kärlek öka
Mer och mer för hvarje dag.
‖:Dyre Jesus, Dyre Jesus,
Sist oss alla till dig tag!:‖

No. 557. Nödga dem att komma in!

MISS ANNA SHIPTON. IRA D. SANKEY.

1. Nöd-ga dem— de dju-past fall-na, Nöd-ga dem att kom-ma in! Säg till hvar och en du fin-ner: "Kom till Je-sus—han är din!" Nöd-ga dem— de tröt-ta, sva-ga, De be-tun-ga-de—och säg: "Kommen, al-la! Jesus vän-tar. Här är fri och öp-pen väg."

2. Nöd-ga dem— ja, al-la, al-la, Hed-nin-gar och ju-dar än! Och den ri-ke och den hö-ge, O, för-gät ej hel-ler den! Nöd-ga dem! Se, Fa-dren lö-per Huldt mot dem, som vän-da hem. Skor och ring och högtids-klä-der, Allt han re do har för dem.

3. Nöd-ga dem— de un-ga, gla-da, Lif-vets vår-dag är så kort. Må de ej i tank-lös y-ra Le-ka, drömma den-na bort! Nöd-ga dem— de hal-ta, blin-da! Je-sus he-lar än i dag, Och han hvis-kar än som for-dom: "Rädens ic-ke det är jag!"

4. Nöd-ga dem— de ar-ma, kval-da, Blö-dan-de af syndens sår! Säg dem att den go-de her-den Sö-ker hvart för-lo-radt får! Da-gen snart till af-ton skri-der, Mån-ne nä-sta stund är din? O, så minns din Herres uppdrag: "Nödga dem att komma in!"

No. 558. Min sång skall bli om Jesus.

MRS. VAN ALSTYNE. W. H. DOANE.

G D G D
1. Min sång skall bli om Je - sus, Den en - da tröst jag vet; Han
2. Min sång skall bli om Je - sus, Det blö - dan - de Guds Lamm, Som
3. Min sång skall bli om Je - sus, Som än be - va - rar mig Och
4. Min sång skall bli om Je - sus, På vä - gen hem, tills jag Står

G C G D G
krö - ner mi - na da - gar Med nåd och tro - fast - het.
gått för mig i dö - den Och hängt på kor - sets stam.
med sin nåd och tuk - tan Mig hål - ler kvar hos sig.
frälst och glad och sa - lig För ho - nom själf en dag.

D
Han lär mitt hjär - ta sjun - ga, Han är ock själf min
Min sång skall bli om Je - sus, När jag i stil - la
Att jag ej bli - ver bor - ta Det gör hans tro - fast -
Och där i E - dens lun - der Vid lif - vets kla - ra

G C G D G
frid. Min sång skall bli om Je - sus I klar och mu - len tid.
ro Be - sin - nar hvad han gjort mig Och i hans frid får bo.
het. O, skul - le jag ej tac - ka I e - vig - het för det!
flod. Min sång skall bli om Je - sus, Som löst mig med sitt blod.

No. 559. O, ljufliga tanke.

E. G—n. E. G—n.

1. O, ljufliga tanke! Snart står jag därhemma, Ty jordlifvets pröfning den är ej så lång.
Snart bojan är krossad, och jag får instämma I helgonens ljufva och härliga sång.
Där striderna hetta jag glömmer, Ej stormarne mer nå mitt tjäll, Då ljuft jag i evighet gömmer Hos

2. Han alltid är med mig på brusande vatten, Mot hemmet med glädje min kosa jag styr.
Snart efter den mörka och stormiga natten Den lugna och fridfulla morgonen gryr.
Då änglar mig vänta på stranden, De sluta mig gladt i sin famn, Och fri från de jordiska banden, Jag

3. Där möta mig friköpta systrar och bröder, Som kommit från stridens och tårarnes land;
Där hälsa mig helgon från norr och till söder, Och aldrig till afsked jag räcker min hand.
Med tårade ögon ur striden De kommit med tusende sår, Men såren de läktes i tiden, Nu

4. Ack, saliga möte i sällhetens rike, Där fader och moder omfamna de små!
O tänk, hvilken sång, hvilken fröjd utan like, Då syskon och vänner kring tronen få stå!
Där innerlig kärlek skall råda, Den arme i konungslig skrud Skall sitta på tronen och skåda För

1 2

Je - sus min an - de så säll. Je - sus min an - de så säll
svin-gar mig upp till Guds Lamm. svin-gar mig upp till Guds Lamm.
lön af sin ko-nung de få. lön af sin ko-nung de få.
e - vigt sin Her - re och Gud. e - vigt sin Her - re och Gud.

5. Där fins ingen död, inga fuktade kinder,
Ej sjukdom och nöd fins i sällhetens land.
Där tjänar och lofvar jag Gud utan hinder,
Ty hyddan blef kvar på den stormiga strand.
Ja, där, trötta barn, får du hvila
I palmernas skugga så nöjd.
Där ingen skall klaga och kvida,
Där strålar hvart öga af fröjd.

6. O värld, du i smutsen må trampa min ära,
Din domare blir jag, upphöjd af Guds hand.
O, skulle ej korset jag tåligt då bära?
Hvad gör det, om här jag får gråta ibland?
O, Gud, under färden mig skydda,
Och lär mig upphöja ditt namn,
Tills fri från min jordiska hydda,
Jag kastar mig ljuft i din famn!

No. 560. Här är ännu rum.

LINA SANDELL. ORTONVILLE.

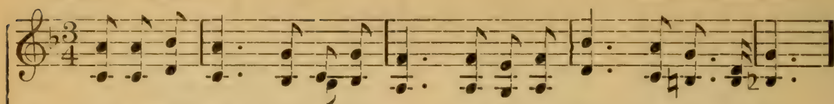
1. Den port är trång och smal den stig, Som till Guds ri-ke bär. Dock är där än-nu rum för dig, För dig, hvem än du är, För dig hvem än du är.
2. Se, him-len är ej än - nu full, Än är där rum för dig. I Je - su namn, för Je-su skull, Dess portar öpp-na sig, Dess por-tar öpp-na sig.
3. Fast tu - sen si-nom tu - sen stå I hvi - ta klä -der där, Af Herrens nåd åt dig ock-så Ett rum för-va - radt är, Ett rum för-va - radt är.
4. I Je - su hjär -ta är det rum Och i hans pa - ra-dis, Så lär mig e - van-ge - li-um. Gud va - re där - för pris, Gud va - re där - för pris.

5. Gud vare pris, att äfven jag
Får i den staden bo
Den långa evighetens dag
‖:I ostörd frid och ro.:‖

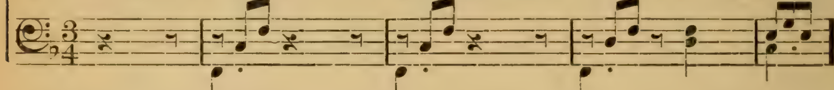
6. I ostörd ro, i ostörd frid,
Hur ljuft att tänka blott!
Säll hvar och en i evig tid,
‖:Som borgarskap där fått.:‖

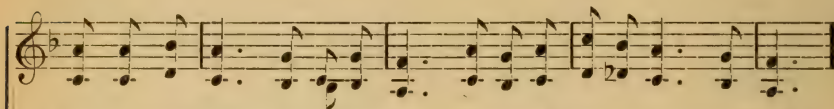
No. 561. Snart silfvertråden brusten är.

FANNY J. CROSBY. GEO. C. STEBBINS.

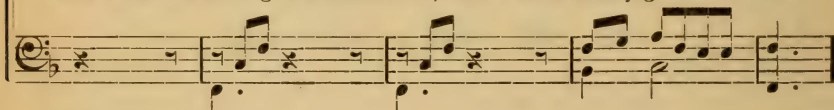

1. Snart silf-ver-trå - den brusten är, Och tyst är sån - gens gla - da ljud;
2. Snart jordens tält - hus fal - la må, Ej vet jag dag, ej hel - ler tid;
3. Snart skall min lefnads-sol gå bort Vid vesterns gyll - ne af - ton-rand,
4. Snart skall min bi - dan va - ra all: Med lampan fär - dig än jag står.

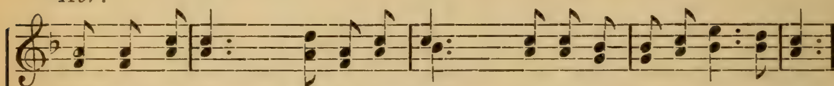

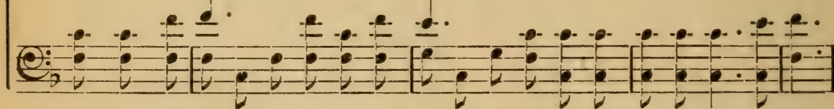
Men o hvad fröjd att vak-na där I hemmet hos min Her - re Gud!
Men ett jag vet: att Je-sus då Skall fö-ra mig till him - lens frid.
Då Her-ren sä - ga skall: väl gjordt! Och fö-ra mig till hvi - lans land.
Ack snart min brud - gum komma skall, Och i hans famn jag hvi - la får.

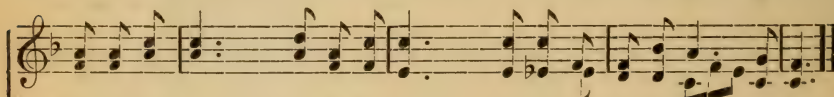

Kör.

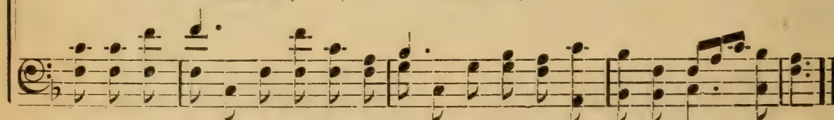

Och jag skall se, så är Guds råd, Hans anlet', som mig frälst af nåd.
skall se, Guds råd,

Och jag skall se, så är Guds råd, Hans anlet', som mig fräist af nåd.
skall se, Guds råd,

No. 562. Vid Jesu kors.

E. C. Clephane. Ira D. Sankey.

D A D
1. Vid Je - su kors, det dy - ra, Jag vill mig läg - ga ner, Ty
2. O ljuf - va, tryg-ga nä - ste, Där få - geln hvi - la fått, Där
3. Se gömdt ut - af dess skug - ga På an - dra si - dan där Den

D A D
skug - ga här i tör - stigt land Den hö - ga klip - pan ger, Ett
kär - lek och rätt-fär - dig - het Hvar-ann till mö - tes gått! Som
hem - ska dö-dens mör - ka gap, Det ska - dar mig ej mer! Ty

A D A E A
ljuf - ligt hem i ö - de-mark, En frid - full hvi - lo - punkt, Där
him - len for - dom öpp - nad vardt För pa - tri - ar - kens syn, Så
kor - set står där mel - lan oss Och hål - ler tro - gen vakt Med

D A D G D A D
da - gens het - ta, da - gens tyngd Ej käns, där allt är lungt.
ut - i Je - su kors jag ser En ste - ge upp till skyn.
ar - men sträckt att skyd - da mig Mot graf - vens mör - ka makt.

4. På korset ser jag honom,
Som synd ej visste af,
Men som blef gjord till synd för mig
Och lifvet för mig gaf.
Och hjärtat smälter uti gråt,
Två under ser jag där:
Hans kärlek är så rik och stor,
Jag själf så usel är.

5. Så vill jag i din skugga,
O kära kors, bli kvar.
Mig höfs ej annan sol än den
Jag uti honom har.
All världen med dess sorg, dess lust
Jag lämnar nu förnöjd.
Pris vare Gud, i korset har
Jag ära, lif och fröjd.

No. 563. Himlens land.

LEWIS HARTSOUGH. WM. B. BRADBURY.

1. Jag tän - ker så gär - na på him - lens land, Där Her - ren Je - sus bor, Där hel - gon - ska - ran stäm-mer upp hans pris med gläd - je stor.
2. Jag tän - ker så gär - na på him - lens land, Där klädd i snö-hvit skrud En här af äng - lar u - tan tal Lof - sjun - ger Her-ren Gud.

Kör.

Där ej mer man skil - jes, Där ej mer man skil - jes, Där ej mer man skil - jes, Man skil - jes al - drig mer.

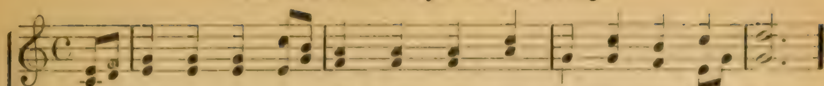
3. Jag tänker så gärna på himlens land,
Där mången vän så kär,
Som här med nöd och ängslan gick,
Hos Jesus hemma är.

4. Jag tänker så gärna på himlens land,
Där striden är förbi
Och hela släkten möts en gång
I evig harmoni.

5. Jag tänker så gärna på himlens land.
Hvad fröjd när vi också
Få bära krans och segerpalm
Och gyllne harpor slå!

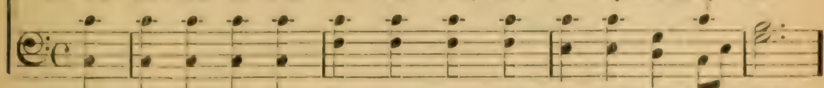
6. Jag tänker så gärna på himlens land,
De gyllne gators stad,
Och bar mig längtans vinge dit,
Jag flöge strax åstad.

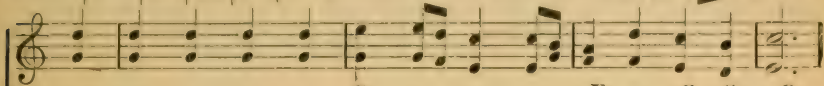
No. 564. Fröjd evinnerlig.

C F C S C S

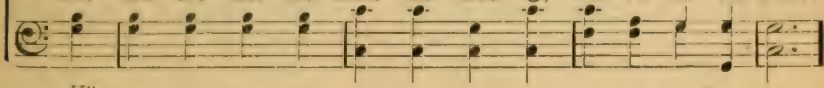
1. Jag vet ett land, ett här - ligt land, Där in - tet moln är mer,
2. På an - dra si - dan lif - vets haf, Där fins ej storm, ej natt.

C F C S C

Och Fräl - sa - ren är själf dess ljus. Dess sol går al - drig ner.
Det lan - det har ett mildt kli - mat. O, va - re där vår skatt!

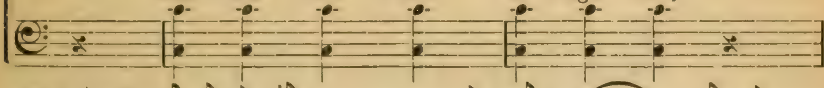

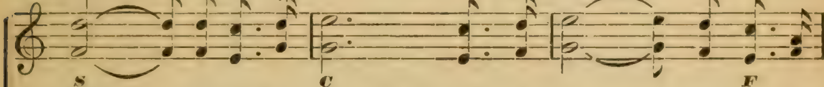
Kör.

C F C

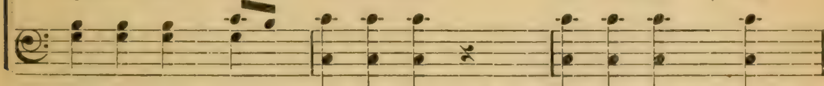
Den som kor - - - - - set tå - ligt bär, Han med
Den som kor - set tå - ligt bär,

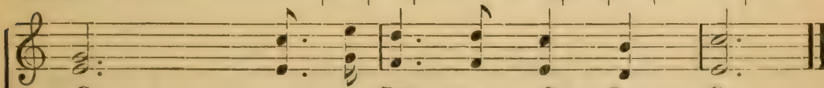

S C F

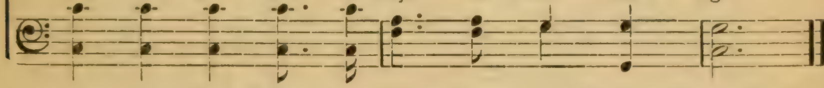
kro - nan pry-des där Och får bo........ hos Je - sus
Gyll-ne kro - nan får han där Och får bo hos

C Dm C S C

kär Ut - i fröjd e - vin - ner - lig.
Je - sus kär Ut - i fröjd e - vin - ner - lig.

3. Där är vårt hem, där är vår släkt,
Frälst från allt jordens tvång,
Och dem vårt hjärta älskat här
Vi möta där en gång.

4. Från denna jords fåfänglighet
Dit upp vår längtan står,
Där Sions folk i evig fröjd
Guds lof på harpan slår.

No. 565. Lägg längre ut.

D. S. S. WILBUR A. CHRISTY.

1. 'Lägg ut på dju - pet!'' var Mä - starens ord Till den ut-tröt - ta - de Pet - rus om - bord. Nat - ten för - flu - tit i mö - da och strid: In - tet de fån -gat men för-lo - rat sin tid.
2. Lägg läng - re ut en - ligt Mä - starens råd, För att und-få me - ra vis - dom och nåd! Där - fö - re ha - sta med ens i - från land! Fång-sten är viss, ty Je - sus har den om hand.
3. Ut än - nu läng - re, ty långt ut är bäst! Där skall du fin - na Guds nåd all - ra mäst. Där bru-sa vå - gor af he - lig - het fram, Där skänker Je - sus hvi-la, där är hans famn.
4. A - men. Hal - le - lu - ja! Or - det är sant. An - dens för-viss-ning jag ä - ger som pant På blo-dets re - nan - de kraft i min själ. A - men. Hal-le - lu - ja! Nu mår jag så väl.

Kör.

Lägg läng-re ut,...... Lägg läng-re ut!...... Lägg ut på
Lägg längre ut, Lägg längre ut!

A E B E

nå - dens dju-pa, fräl - san-de haf! Lägg läng-re ut,......

Lägg längre ut,

A E B E A B E

Lägg längre ut!...... Ty in-vid stranden går din tro snart i kvaf.

Lägg längre ut!

No. 566. Kärleksbandet.

JOHN FAWCETT. H. G. NÄGELI.

F C F B♭ F C

1. Ljuft kär - leks - ban - det är, Som Kri - sti lem - mar band.
2. I bön vi sti - ga opp, Ge - men - samt till Guds tron
3. Vår kär - lek, fast - än fri, Ej bro - dern öf - ver - ger.
4. När dö - den by - te tar, Det gör oss sorg och kval;

C F C F C F

De hel - gas sam - fund lik - nar här Det ut - i him - lens land.
Med sam - ma fruk - tan, sam - ma hopp Och sam - ma frid i tron.
Med den, som grå - ter, grå - ta vi, Vi le med den som ler.
Dock hop - pas vi på säl - la dar I him - lens lju - sa sal.

5. Och det oss hvila lär
Med tröst vid Guds behag,
Då längtande vi bedja här
Att skåda Herrens dag.

6. Ej sorger och besvär,
Ej synd där bor och strid:
Fullkomlig kärlek härskar där
Hos Gud till evig tid.

No. 567. Min Gud, jag vill.

JENNIE WILSON. E. S. LORENZ.

D A D G D A
1. Je - sus dig kal - lar till ljus och frid: Syn-da-re, lyss-na till.
2. Je - sus dig bju - der till kor-sets fot. Lägg al-la syn-der där.
3. Je - sus dig kal - lar: Kom som du är, Nedtyngd af synd och skam.
4. Tvif-vel och fruk - tan i - från dig drif, Tro blott och lyss-na till.

D G D A D
Kom, kä - ra själ, me - dan det är tid, Sva-ra: Min Gud, jag vill.
Frid och för - lå - tel - se tag e - mot. Frälsning han dig be - skär.
Jag dig för - lå - ter—hör vän - nen kär; Vå - ga i tron dig fram.
När han har sagt: Mig ditt hjär - ta gif— Sva-ra: Min Gud, jag vill.

Kör.

D A D
Säg: O, min Gud, jag vill, jag vill. Säg: O min Gud jag vill, jag vill.

D G D A D
När han så vän - ligt dig bju-der: Kom! Svara: Min Gud, jag vill.

No. 568. Till fridens hem.

E. W. GRISWOLD. P. P. BLISS.

G C G D
1. Till fri - dens hem, Je - ru - sa-lem, Där in - gen mer skall syn-da,
2. Den fot, som här vill ma - tas, där, På väg af guld, får li - sa,
3. I sorg och nöd, I lif och död Hjälp oss att trog-na va - ra,
4. O säl - la frid, Där in - gen strid Skall Kri - sti vän-ner stö - ra;

G C G D G
Där sorg och pust Byts ut mot lust, Till fri - dens hem vi skyn-da.
Och sar - gadt bröst Får äng - la-tröst Af Guds och lam - mets vi - sa.
O Gud, att så Vi va - ra må Städs' re - do hem att fa - ra.
Där vi få se Vår fräl - sa - re Och städs' hans vil - ja gö - ra!

Kör.

G D G
Till fri - - - dens hem, Till fri - dens hem vi skyn-da.
Till fri - dens hem, till fri - dens hem,

G D G
Till fri - - - dens hem, Till fri - dens hem vi skyn-da,
Till fri - dens hem, till fri - dens hem,

No. 569. Snart kommer Jesus.

A. L. S. A. L. Skoog.

1. Som en ljung-eld, den af ös - ter Ut - går, sy - nes in - till ve - ster, Skall vår Je - sus kom - ma i sin här - lig - het; Bru - den då på ör - na - vin - gar Mot sin Brud - gumme sig svin-gar, Att hos ho - nom e - vigt bo i sa - lig - het.
2. Vi upp - lyf - tas snart i ar - ken—Slip - pa att bli kvar på mar - ken— Slip - pa äf - ven lön med skrym - ta - re att få. Je - sus kom - mer som en sna - ra, Må vi där - för re - do va - ra, Att den da - gen ej för has - tigt kommer på.
3. Je - sus kom-mer—hvil-ket mö - te, När vi i - la i hans skö - te, Och hans an - sig - te vi verk - ligt skå - da få! Sa - lig den sig hål - ler va - ken, Att han ej be - fin-nes na - ken, Då lik tjuf - ven, Herrens an-komst smyger på.
4. Je - sus kom-mer—si, han kommer; Ja och snar - li - ga han kom-mer— Sä - gen, sys - kon, haf - va vi ej or - sak stor, Att en fröj - de - sång uppstäm-ma Re - dan här, tills vi där-hem - ma Då få ju - bi - le - ra i Guds äng - la - kor.

Kör.

Si! snart kommer Jesus att hem-

G D

ta - ga sin brud, — Han kommer snart .... och ger oss

Han kommer snart

G

bud. O, Låt - om oss stå kläd-da i vår

och ger oss bud,

C G D G

bröl - lops-skrud Och bi - da tå - ligt, ty vår brud-gum kommer snart.

No. 570. Stilla uti grafvens frid.

O. B. THOMAS HASTINGS.

Fine.

1. Stil - la ut - i graf-vens frid Stof - tet göms en li - ten tid.
2. Graf-ven fast - än mörk och kall Mig dock ej för - fä - ra skall,
3. Sto - ra dag, o, hvil - ken syn! Her - ren kom - ma skall i skyn

D. C. Men bort-om, på an - dra strand Vin-kar här - lig - he - tens land.
På hans ord för - li - tar jag, Han skall kal - la mig en dag.
Det - ta löf - te glä - der mig. Sto - ra dag, jag bi - dar dig.

D. C.

Här vi må - ste skil - jas åt Un - der smär - ta, sorg och gråt,
Ty den Je - sus öf - ver-vann. Han dess por - tar öpp - na kan.
Och, med o - för - gäng-lig kropp, Väc - ka mig ur graf-ven opp.

No. 571. Betlehems stjärna.

A. L. S. A. L. Skoog.

D G D
1. Som for-dom i fjär - ran ö - ster-land En stjärna sågs blänka på
2. "Ett barn är oss födt"—o, ljuf - va ord! En gu - da - son gäs-tar vår
3. Ej moln mäktar skym - ma stjär - nan klar, Ej mid-da-gens glo-ria dess
4. På värl-den hon strå - lar e - vigt blid Och hälsar hvar män'ska med

G Em A D G
him - lens rand. En led - stjär-na klar på vis - do-mens stig
ar - ma jord; Det he - li - ga min - net är på min stig
glans för - tar; När dödsskuggans natt om - höl - jer min stig
him - melsk frid; Till Bet - le-hems gäst hon le - der min stig

G D A D
Så tin - - drar en stjär - na och ly - ser för mig.
En tin - - dran - de stjär - na som ly - ser för mig.
Den tin - - dran - de stjär - na hon ly - ser för mig.
Den tin - - dran de stjär - na som ly - ser för mig.

Kör.

A D A D
O. Bet - le - hems stjär - na, så skön och klar! Du
O, Bet - lehems un-der-stjär - na, så skön, o, så skön och klar! Du

G D E A D
bär än den glans, som du for - dom bar. I sa - lig till - bed - jan
G D A D
föl - jer jag dig. Du tin - dran - de stjär-na, som ly-ser för mig.

No. 572. Herren af himlen.

Arr. af Abr. Mankell.

1. Her - ren af him - len är kom-men till jor - den Fa - drens en-
2. Si - on, din bi - dan var lång i år - tu - sen. Nu är han
3. Her - dar i mar-ken, som vak - ten på jor - den, Lyss-nen, o,

föd - de är män - ni - ska vor - den; Gud har full - bor - dat pro-
kom-men. Se tin-dran-de lju - sen! Fröjd i pa - lat - sen och
lyss-nen till him-mel-ska or - den; "Ä - ra i höj-den och

fe - ti - ska or - den; Född är oss Fräl - sa - ren, Is - ra - els tröst.
gläd - je i hu - sen, Frid och för - so - ning för läng-tan-de bröst!
frid upp - på jor - den, Män-skor god vil - ja!" är äng-lar-nes röst.

No. 573. Skynda till Jesus.

G. F. R. Geo. F. Root.

A D E
1. Skyn - da till Je - sus, fräl - sa - ren kär; Se, i sitt ord han
2. "Lå - ten små bar - nen," O, må hans röst Fyl - la hvar själ med
3. Än - nu i dag är han bland oss kvar, Än - nu en kär-leks-

A D
vä - gen oss lär; Ja, midt i-bland oss står han ju här,
gläd - je och tröst, Må han sitt tem - pel få i vårt bröst;
bjud-ning han har, Hör hu - ru mildt han ro - par en - hvar:

Kör.

E A A D
Ro - pan - de vän - ligt: "Kom!" Lyss - na o själ, och kom! Lyss - na o själ, och kom! } Ljuf - ligt, ljuf - ligt

E B E
blif - ver det för - visst, När vi, re - ne från all synd och brist,

A D E A
Al - le till-sam-man mö - tas till sist Hem - ma hos Her - ran - om.

No. 574. Nu jag kommer hem.

W. J. K. W. J. Kirkpatrick.

A D A E

1. Jag ir - rat bort, långt bort från Gud, Nu jag kommer hem;
2. I synd jag slö - sat mån - ga år, Nu jag kommer hem;
3. Jag trött - nat har på syn - dens stråt, Nu jag kommer hem;
4. Så svag jag är till själ och kropp, Nu jag kommer hem;
5. Den en - da ljus glimt på min stig,--Nu jag kommer hem;
6. Ditt blod, o Je - sus, re - nar väl,—Nu jag kommer hem;

A D A E A

Jag tram - pat har i synd hans bud.—Gud, jag kom-mer hem.
Min kind är våt af ång - erns tår— Gud, jag kom mer hem.
Af nåd, o Gud, min synd för - låt— Nu jag kom-mer hem.
För - ny - a du min kraft, mitt hopp,—Nu jag kom-mer hem.
Är det att Je - sus dog för mig— Nu jag kom-mer hem.
Hvar syn-dens fläck up - på min själ—Gud, jag kom-mer hem.

Kör.

A D A E

Kom-mer hem, kom-mer hem, Till mitt fa - ders - hem;

A D A E A

Öpp - na Gud, din, kär - leks-famn— Nu jag kom-mer hem.

No. 575. Rädda de döende!

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Räd - da de dö - en - de, Hjälp de e - län - da, Ryck dem med kär - lek ur synd och ur nöd! Sök de för-vil - la-de, Lyft upp de fall - na, Säg dem, att Je - sus kan fräl - sa från död!
2. Fast de försumma sig, Än - nu han vän-tar, Sträc-ker e-mot dem sin öpp - na-de famn. Var - na, förma - na dem, Bed dem att skyn-da! Han ger dem nåd, blott de tro på hans namn.
3. Kväf - da af fres-ta-ren, Gömmas i sjä - len Käns - lor, som än kun - na väc - kas af Gud. Rörd af ett äl - skande Hjär - ta med öm - het Strängen, som brustit, kan än gif - va ljud.
4. Räd - da de dö - en - de! Plik - ten dig kal - lar. Kraf - ter till ver - ket af Gud skall du få. För dem med tå-la-mod Å - ter till hjor - den, Säg dem, att Je - sus dem köp-te ock - så!

Kör.

Räd - da de dö - en-de, Hjälp de e - län - da! Je - sus vill fräl - sa dem, Fräl - sa från död.

No. 576. Bön om Andens utgjutelse.

E. A. SKOGSBERGH.

1. Himmelske Fader vår, till dig vi ropa:
Låt din välsignelse blifva oss stor!
Då vi församlade äro tillhopa,
Må vi få märka, att du bland oss bor!
Himmelske Fader vår, till dig vi ropa:
Låt din välsignelse blifva oss stor!

2. Sänd oss din Ande god, Fader, från höjden,
Rör hvarje hjärta med kraftenes ord!
Låt hvarje sorgsen själ erfara fröjden!
Mätta den hungrige vid nådens bord!
Sänd oss din Ande god, Fader, från höjden,
Rör hvarje hjärta med kraftenes ord!

3. Böljande skaror af syndare famla
Mot sin förtappelse, Herre, vår Gud!
Drag med din Ande båd' unga och gamla
Till dina fötter och lär dem din' bud!
Drag med din Ande båd' unga och gamla
Till dina fötter och lär dem din', bud!

4. Herre, ack, väck du en hunger bland folken,
Ej efter bröd—men ditt lefvande ord!
Att de må lyssna till himmelska tolken—
Anden. — Ja, då skall bli fröjd bland oss spord.
Herre, ack, väck du en hunger bland folken,
Ej efter bröd—men ditt lefvande ord.

5. Herre, väck upp din församling ur sömnen!
Döp dina vittnen med kraft ifrån höjd!
Tiden är kort, den flyr bort liksom strömmen,
Lär oss då verka ditt verk med stor fröjd!
Herre, väck upp din församling ur sömnen!
Döp dina vittnen med kraft ifrån höjd!

No. 577. Skrif dig, Jesus, på mitt hjärta.

Kingo.

1. Skrif dig, Je - sus, på mitt hjär - ta, O, min ko-nung och min Gud,
Att i väl - lust som i smär-ta Jag vål ak - tar på din' bud.
Den - na in - skrift på mig sätt: Je - sus ut - af Na - za - ret;
Den kors - fä - ste, han skall va - ra Hjälp och tröst ut - i all fa - ra.

No. 578. Framåt!

A. G. L. — A. G. LINDQVIST.

1. Fram-åt, du Her - rens käm-pa - här! Du har ej tid att drö - ja
2. Vårt hem är ej på den-na strand. Vi i - la till det go - da
3. Fast ge-nom ök - nen går vårt lopp. Till Ka-naans land står dock vårt
4. Vi sagt far - väl till synd och värld, Och hem-åt, hem - åt bär vår
5. Var trygg du lil - la kle - na hjord, Och li - ta tro - get på Guds

här. Följ med till Si - ons gyll - ne stad, O, stan - na
land, Där al - drig mer vi skil - jas åt. Där fins ej
hopp. I fjär - ran skå - da vi dess höjd, Och snart vi
färd. Vi säll - skap ha med Her - ren Gud, Som ta - git
ord. Din Je - sus med sitt blod dig löst Åt Gud. Det

ic - ke, skyn - da glad. Vi tå - ga hem, vi tå - ga
suc - kan el - ler gråt, Fram - åt, fram - åt på him - lens
ä - ro där, hvad fröjd! Se upp med fröjd mot him - lens
oss af nåd till brud. Han kom-mer snart, han kom - mer
är en e - vig tröst. Var vid godt mod, var vid godt

hem, Vi tå - ga hem till him - lens stad, Je - ru - sa - lem.
stråt, Från sorg och gråt! Där fins ej suc - kan el - ler gråt.
höjd, Var glad och nöjd. Snart står du där i him-lens höjd.
snart, Han kom-mer snart att häm - ta oss till sig, ja snart.
mod, Var vid godt mod, ty Je - sus löst dig med sitt blod.

6. Kring Jesu korsbanér vi stå
Och glada hän till seger gå.
Snart strid och oro tagit slut,
Och hemma få vi hvila ut.
Till evig frid, till evig frid,
Från kamp och strid vi ila hem till evig frid.

7. Du lilla skara, lycka till!
Gå ej tillbaka, stå ej still,
Men gå framåt i Jesu namn.
Snart hvilar du uti hans famn
Och sjunger gladt: halleluja,
Halleluja, lof, pris och tack, halleluja!

No. 579. Upp, kamrater.

P. P. B. — P. P. Bliss.

1. Upp kam-ra - ter, se ba - ne - ret Fladd - ran-de fram - går.
2. Se där ryc - ker Sa - tan mot oss Med en väl - dig här.
3. Här - ligt sva - jar se - ger - fa - nan, Hör trum pe - tens skall.
4. Vildt och län - ge stri - den ra - se, Dock vår hjälp är när.

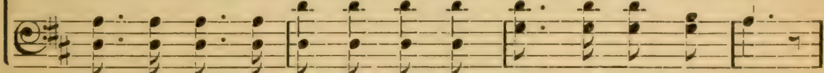
Ny för - stärk-ning Gud oss skic - kar, Se - gern snart är vår.
Mån - ga rundt om - kring oss fal - la, Mo - det sjun - ket är.
Je - sus kom - mer, och han brin - gar Fi - en - den på fall.
Mod, kam - ra - ter! Se - ger-fur - sten, Hjäl - ten är snart här.

Kör.

Hål - len ut, snart Je - sus kom-mer; Då blir stri - den slut.

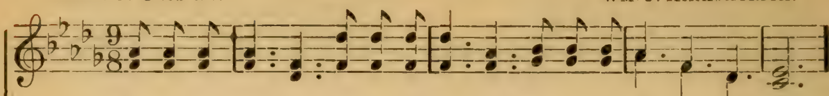

Nat - ten är ren långt fram - skri - den. Brö-der, hål - len ut!
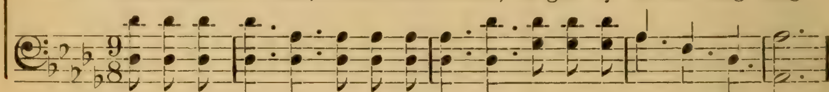

No. 580. Lycklig i Jesus.

FANNY J. CROSBY. WM. J. KIRKPATRICK.

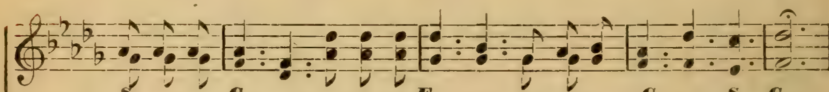

C F C S

1. Lyck-lig i Je - sus, lycklig i Je-sus! Spriden det här - li - ga bud!
2. Ledd ut-af Je - sus, endast af Je-sus, Lycklig jag är som hans brud.
3. Fram-åt med Je - sus, endast med Je-sus, Vä-gen ej då blir mig lång.

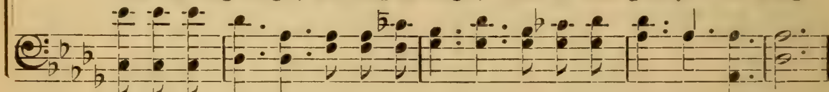

Kör. Lyck-lig i Je - sus, lyck-lig i Je-sus! Spriden det här - li - ga bud!

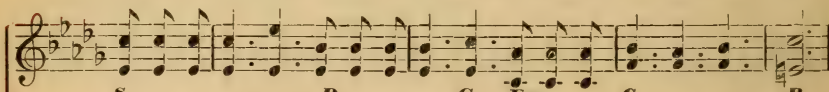

S C F C S C

I hans för-so-ning, dy-ra för-so - ning Har jag fått frid med min Gud.
Jag vill lof-sjun-ga, e-vigt lof-sjun-ga Honom, min Her-re och Gud.
Han har mig dragit, han mig mottagit, Han är min gläd-je och sång.

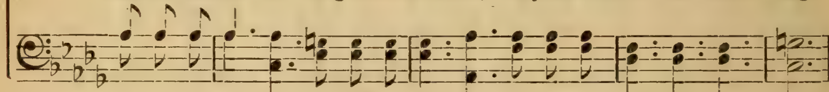

I hans för-so-ning, dy-ra för-so - ning Har jag fått frid med min Gud.

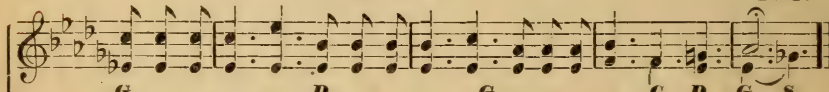

S D G Em C B

Tro-get han sökt mig, funnit och löst mig Från al-la fi - en - dens garn.
Un-der hans led-ning, tro-fasta led-ning, Är jag så trygg och så nöjd.
Han vill be-va - ra mig från all fa-ra, Skydda och le - da hvar dag.

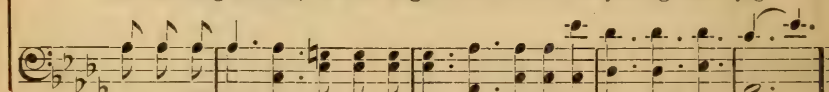

D. C.

G D G C D G S

Jesus har frälst mig, Jesus har frälst mig, Jag är Guds lyckliga barn.
Änglar frambä - ra lof, pris och ä - ra, Glädjas med mig, o, hvad fröjd!
Så han mig frälsar, Så han mig frälsar. Ho är så lyck-lig som jag?

No. 581. Jesus är min.

P. P. B. P. P. Bliss.

G D

1. Jag är så glad, att mig Gud hål - ler kär; Bo - ken han gaf mig mitt
2. Fast jag i glöm-ska hans kär-lek för-smått, Dock han mig äl-skat, där
3. Skul - le jag ej ho - nom äl - ska ock - så, Han, som i dö - den för
4. Frå-gar man, hur jag är viss up - på det? Pris va - re Je - sus, jag
5. Den-na för - viss ning mig fyl - ler med fröjd: Jag i min Je - sus är

G

hjär - ta det lär. Här - li - ga ting ut - i bi - beln jag ser,
vil - se jag gått; Och när jag min - nes hans kär - lek så varm,
mig vil - le gå? O, när på kor - set min Je - sus jag ser,
sä - kert det vet; Ty med min an - de hans an - de ju bär
sa - lig och nöjd. Fi - en - den vi - ker, för-skräckt i sitt sinn',

D G *Kör.*

Störst är dock det, att sin nåd han mig ger.
Strax vill jag fly till hans äl - skan - de barm.
Jub - lar mitt hjär - ta och tvif - lar ej mer.
Vitt - ne där - om, att han hål-ler mig kär.
När han får hö - ra, att Je-sus är min.

G

Jag är så glad, att

C D G D G

1 2

Je-sus är min, Je - sus är min, Je - sus är min. äf - ven min.

No. 582. Hvem klappar?

Leonard Höijer.

Hvem klap-par så sak - ta i af - to-nens frid På ditt hjär - ta? Hvem nal-kas med läkdom, så ljuf-lig och blid, För själens förborgade smär-ta? Må-hän - da du hör - de det klap-pan-det förr Och den rösten. Hvi drö - jer du än - nu att öpp - na din dörr För lif-vet, för himmelska

trösten? Du känner det of - ta så ödsligt och kallt Midt i världen. Du

känner det nästan, som fattades allt, Trots glansen af y-ran-de flärden. Hvar

ros här på jorden sitt törne ju har, Men den friden, som Jesus dig ger, Intet

törne har kvar, intet tör-ne har kvar, När dagen en gång är för-li - den. Hvad

är ock på jor-den all ä-ra och glans, Ja, hvad är ock på jorden all lyc-ka,

Mot lyckan och äran att helt vara hans Och låta af honom sig smycka?

Så öpp-na i dag för den vän, som så huld Dig be-gåf-var Med

skatter, långt bättre än In-di-ens guld, Och krona och ri-ke dig lofvar!

No. 583. På Golgata.

WM. R. NEWELL. D. B. TOWNER.

1. Län - ge gick jag fram på syn - dens stig Bort från ho-nom, som lät
2. Ge - nom or - det fick min synd jag se; Nu för lag och dom jag
3. Hans jag är, hans bör-da är ej tung, Glad jag hyl - lar ho-nom
4. O, hvad kär - lek i Guds fräls-nings-råd, Att han gaf oss So-nen,

off - ra sig, Ty jag glömde, att han dog för mig På Gol - ga - ta.
bäf - va - de, Tills i tron jag såg min Frälsa - re På Gol - ga - ta.
som min kung. Upp, min frälsta själ, och tacksamt sjung Om Gol - ga - ta.
o, hvad nåd! O, hvad Gud är stor i råd och dåd På Gol - ga - ta!

Kör:

Ut - i kär-lek dy - ra blo - det rann, I dess reningsflod min

synd försvann, Och min tröt-ta själ sin fri - het fann På Gol - ga - ta.

No. 584. Det fasta ordet.

J. B. J. Blomqvist.

1. Det är ett fast ord, och i all måt - to Väl värdt, att man det an-nam - ma - de. Att Je - sus Kri - stus kom hit i värl - den, Han kom att fräl - sa just syn - da - re.
2. Bland syn-da - re - na är jag den stör - ste, Dock sjun - ger jag up - på bar - na - vis: Barm-här - tig - het är mig ve-der-fa - ren I - ge - nom Je - sus, Gud va - re pris!
3. Vår Her - re Je - sus är själf oss nä - ra, Han ver - kar. hvem kan för - hin - dra det? Den eld på jor - den han kom att tän - da Skall här - ligt brin - na i e - vig - het.
4. Nu se de blin - da, nu gå de hal - ta, Spe - tål - ska blif - va sin sjuk-dom kvitt. De döf - va hö - ra, upp stå de dö - da, Guds nå - de - löf - ten för - kun-nas fritt.
5. O Her - re Je - sus, kom med din An - de, Blås lif i be - nen, som lig - ga här På mar - ken sprid-da och ä - ro tor - ra, Kom gif dem lif - vet, o Je - sus kär!

6. Låt himlen remna och kom hit neder
Med regn på jorden, så torr och hård.
Låt ödemarken snart härligt blomstra
Och gör af öknen en örtagård.

7. Lägg stora skaror till dina fötter
Och lär dem känna Gud Jehova.
Ja amen, amen, ditt namn ske ära,
Dig tillhör riket. Halleluja!

No. 585. Dopsång.

J. Blomqvist.

1. All makt i himlen, all makt på jorden
Mig blifvit gifven. Nu på mitt bud
Till jude, hedning med nådesorden
Gån ut, och fören dem hem till Gud!

2. Till mina lärjungar gån att göra
Allt folk, och döpen dem i mitt namn!
Ty hvar och en, som vill mig tillhöra,
Jag sluter in i min frälsar'famn.

3. Till Fadren, Sonen och Anden döpte,
De sen må läras att hålla allt
Hvad jag, som dem ifrån världen köpte,
I ordet eder har anbefallt.

4. Så, Herre Jesus, vi orden höra,
Som du oss säger, och äro här,
På det vi skola din vilja göra—
Nu med din Ande var själf oss när!

5. Din Andes gåfva i nåd förläna
Åt den som döpes, på det han må
Dö bort från synden och helt dig tjäna,
På dina vägar beständigt gå!

No. 586. Vi samlats att bryta bröd.

(Sjunges som No. 584.)

1. O Herre Jesus, i dag vi samlats
För att gemensamt få bryta bröd
Och därvid minnas din bittra pina,
Din kärlek stor intill korsets död.

2. O kom blif när oss, som du oss lofvat,
Och te dig för oss, du milda Lamm,
Du som på korset för oss blef slaktad
För att oss frälsa från synd och skam.

3. Välsigna själf dessa dyra håfvor,
Den kalk vi dricka, det bröd vi få,
Och hjälp att alla, som här nu äro,
I sann förening med dig må stå.

4. Och när de dina en gång få samlas
Vid himlabordet i skrud så skär.
O Herre Jesus, må ingen saknas
Af oss, som äro tillsamman här.

No. 587. Israel drager hem till ro.

No. 588. Urtidens klippa.

ALBERT LINDSTRÖM.

G D G D A D A D
o, Guds frid: Det ljuf - va - ste ord här bland sor - ger och strid!

No. 589. Herre, mitt hjärta.

LINA SANDELL. SJÖGREN.

G Em D G
1. Her - re, mitt hjär - ta Läng - tar i still - het till dig.
2. Sa - lig i hop - pet, låt mig, o Je - sus, blott ej
3. Håll mig vid han - den, gif mig allt stapp - lan - de till
4. Göm mig för flär - den, Göm mig ack, göm mig i dig!
5. Her - re, be - va - ra, Her - re, väl - sig - na mig du!

B Em D G
Lin - dra min smär - ta, Lif - va och ve - der - kvick mig!
Trött - na i lop - pet Och bli till - ba - ka, ack, nej!
Och gör blott an - den Vil - lig att gå dit du vill!
Gläd - jen i värl - den Är ju ej gläd - je för mig.
Ly - se ditt kla - ra Vän - li - ga an - let' mig nu!

No. 590. Jesus, din dufva.

1. Jesus, din dufva,
Längtar från jorden till dig.
Ej fins en tufva
Här, där hon hvila kan sig.

2. Följ mig på färden,
Tätt vid min sida här gå
Och låt ej flärden
Dåra och tjusa mig få.

3. Hjälp mig i loppet,
Att jag ej trött dignar ner;
Uppehåll hoppet,
Tills jag för evigt dig ser.

4. Hjälp mig att vaka,
Här uti midnattens land,
Tills jag får smaka
Lyckan på sällhetens strand.

4. Trösta mitt hjärta,
Hviska din frid i min själ!
Lindra min smärta,
Tills allt för evigt är väl.

No. 591. Hemlandssång.

A. L. S. A. L. Skoog.

G D G

1. Kom, låt-om oss sjunga en hemlandssång, Instämmen med fröjdfullt ljud!
2. Då ö-gat skall tindra af himmelsk glans. Och hjärtat af gläd-je slå;
3. Den staden är till-redd så-som en brud, Och glänser af ä - delt guld.
4. Af dyr-ba-ra stenar dess mu - rar stå, Och ski-na som mid-dags - sol.
5. Snart genom dess portar vi tå - ga fram, Att samlas vid lif-sens älf,

D G

Visst kännes vår re-sa båd' svår och lång; Men Jesus snart gifver bud:
Ja, vi sko-la lö-pa i fröj - de-dans, När hemmet vi skå - da få.
Dess tempel är Lammet, dess sol är Gud; Af här-lighet är den full.
På gyl - le ne ga-tor mång' hel-gon gå Hof - ve-ran-de för Guds stol.
Snart sko-la vi där, i den säl - la hamn Väl-komnas af Je - sus själf:

Kör.

G D G

"Kommen, min Faders välsig - na-de!" Ett ri-ke är er till - redt

C G D G

Allt i-från världens begyn - nel - se— O, kommen, besit - ten det!

No. 592. Kommen att frälsa.

P. P. B. P. P. Bliss.

G D

1. Ömt den go - de her - den Sö - ker hvar - je får,
2. Och i hu - set so - par Kvin - nan hvar - je vrå,
3. Huldt den go - de Fa - dren Ber oss gläd - jas än:

G D G

Som i ö - de ök - nen Bor - ta än går.
Att sin lil - la pen - ning Fin - na hon må.
So - nen han be - grå - tit Lef - ver i - gen.

Kör.

G Em A

Je - sus så är,.... Je - sus så är.... Kom-men att

D G D G

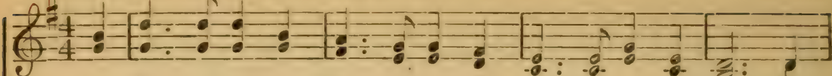
fräl - sa syn - da - re här. Je - sus så är,

S C D G

Je - sus så är Kom - men att fräl -sa syn - da-re här.

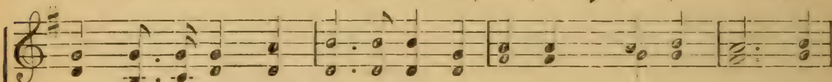
No. 593. På knä för Gud.

Öfversatt från norskan och arr. af A. L. Skoog.

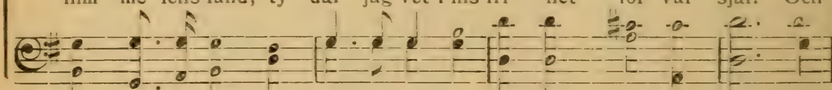

1. Hur stort det är, hvad gläd - je sann, Af nåd. hvad ri - ke - dom, När
2. All ung-domsgläd-je, rik och stor Ur den - na käl - la gick; Guds
3. Låt an - dra sä - ga hvad - somhelst, Jag dra - ger fram lik - väl Mot

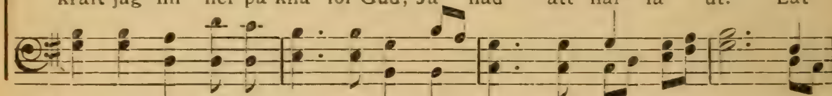

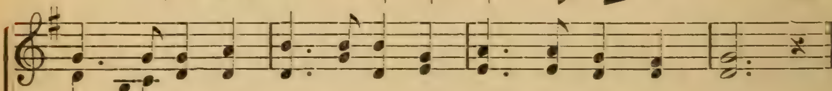
un - ga sitt lif fram - för sig se Som Her - rens e - gen - dom, När
ord med dess kraft och ljuf - lig-het Jag un - ge sma - ka fick. När
him - me -lens land, ty där jag vet Fins fri - het för vår själ. Och

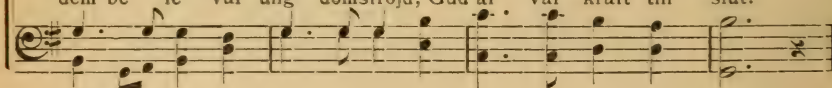

en - dast Fräl- sa-ren vin - na får De un - gas hjär - ta ömt Och
jag hans dyr-ba - ra kär - lek ser, Jag då ej an - nat kan Än
kraft jag fin - ner på knä för Gud, Ja nåd att hål - la ut. Låt

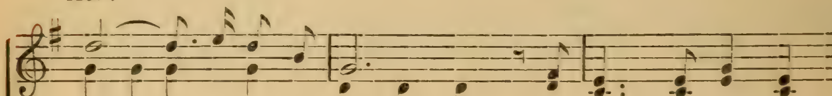

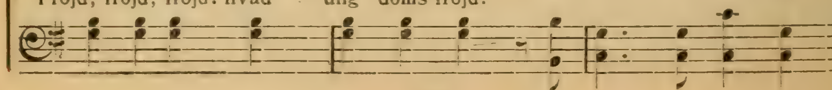
allt i da - gen var - der lagdt, Och in - gen - ting är gömdt!
sjun-ga ut mitt vitt - nes-börd: Jag vill till lif - vets land.
dem be - le vår ung - domsfröjd, Gud är vår kraft till slut.

Kör.

Fröjd!.... hvad ung-domsfröjd! Nu är jag hjärt-ligt
Fröjd, fröjd, fröjd! hvad ung - doms-fröjd!

nöjd De unga som dagg i glans slå ring Det heliga korset kring. Som fågeln gläds jag i lifvets vår Som står i blomningsskrud. Den skönaste syn, som jag får se, Är unga på knä för Gud.

4. Ack, ungdom, du, som fråga må,
Om detta dock är sant,
O, kom, endast kom till Jesus du,
Så får du röna grant,
Att han allena kan göra klart
Allt dunkel för din själ.
På knä, på knä för himlens Gud,
Och allt, ja allt blir väl.

No. 594. Kom till Jesus just nu.

E. P. HAMMOND. J. FAWCETT.

1. Kom till Jesus, Kom till Jesus Kom till Jesus just nu, Just nu kom till Jesus, kom till Jesus just nu.
2. Han är villig, Han är villig att dig frälsa just nu, Just nu han är villig, att dig frälsa just nu.

3. Han kan frälsa etc.
4. Han nu väntar etc.
5. Han nu hör dig etc.
6. Han vill rena etc.
7. Han förlåter etc.
8. Om du tror det etc.
9. Han vill frälsa etc.

No. 595. Hugsvalaren.

J. B. — A. L. Skoog.

1. Kom, du he - li - ge An - de, hug - sva - la - re god, Och mitt
2. Gud' ske pris, att i dig jag en hjäl - pa - re fått, Som be-
3. Kom i gläd - je och sorg, kom i lust och i nöd Till mitt

hjär - ta tag in med din frid! Med din him-mel-ska eld kom och
stän - digt vill blif - va mig när Och i allt ta - ga del, båd' i
hjär - ta med san - nin-gens ord! Låt mig nju - ta till tröst det-ta

lif - va mitt mod, Var min hjälp ut - i pröf - nin-gens tid! Blif om
stort och i smått, Som mig mö - ter på van - drin - gen här. Kom och
him-mel - ska bröd, Som mig bju - des vid nå - de - nes bord! Och hvad

da - gen mig när ut - i moln - sto - den sval! I din
gör för min själ bå - de vig - tigt och sannt Allt, hvad
helst som du ger; och hvad helst som du tar, Låt det

skugga helst dväljes min själ. När om nat - ten jag går ge - nom
Je-sus har sagt, och att jag Ut - af Gud har dig fått som in-
ske till mitt e - vi - ga väl! Håll i lif och i död mig på

döds-skug-gans dal, Låt då eld - sto-den skyd - da mig väl!
se - gel och pant Till för-loss - ningens här - li - ga dag.
blods-grun-den kvar, Göm i klip - pan, den brust - na, min själ!

No. 596. Om någon nu utröna vill.

E. Pontoppidan.

1. Om nå - gon nu ut - rö - na vill Min frälsnings hemlig - het,
Och und - rar om det räc - ker till För lif och sa - lig - het
2. Det är en fast, o - rubb-lig grund, Som jag nu byg-ger på;
På den skall jag till si - sta stund Helt trygg för e-vigt stå.
3. Tack Fräl- sa-re, Guds dy-ra Lamm, Tack att för mig du led
När i - från hel - ga kor-sets stam En lif-sens flod flöt ned

Blott det att Je - sus dog för mig, När han här gick på tör - ne-stig.
Och när jag ut ur ti - den går, Då sjun-ger jag om Je - su sår,
Från di - na öpp-na si - do-sår! Full-kom-lig tröst, jag där - i får,

Jag sva - rar ge - nast med friskt mod: Min grund är Je-su blod.
Ty Lam-mets blod det är mitt hopp För mig till him - len opp.
När min - na ö - gon dig få se, Ja dig min fräl - sa - re.

No. 597. Nådastolen.

THOMAS HASTINGS.

C F C S C S

1. Från hvar-je storm, som här-ja skall, Från al -la vre - da vågors svall, Det
2. Det fins en plats, där Je - sus ger Sin frid och fröjd åt den som ber; En
3. Det fins en plats, där vän med vän För-ny - ar, stär -ker kär-le-ken; Fast
4. Ack, al-drig hjär - tat fun-ne tröst När ondskans makt tycks va-ra löst. Och
5. Så låt oss dit med gläd-je fly Långt bort från synd och världens gny; Och

C F C S C F S C

fins en tillflykt, fins en sol, Så lugn och trygg vid nå - dens stol.
plats be - lyst af e - vig sol: Den blod - be-stänk - ta nå - da - stol.
skil - da vidt, som pol till pol. De mö - tas dock vid nå - dens stol.
al - drig hjälp och se-ger vanns, Om in - gen nå - da - stol det fans.
i vår Själ en himmelsk sol Skall strå-la fram vid nå - dens stol.

No. 598. Närmre, ja, närmre.

Arr. by A. L. S.

D A D G D G D

1. Närm - re, ja närm - re, tätt till ditt bröst Drag mig, o Je - sus, och
2. Närm - re, ja närm - re, arm som jag är, Tag mig, o Je - sus min
3. Närm - re, ja närm - re, din vill jag bli. Ack från min synd och min
4. Närm - re, ja närm - re. till dig jag trår. Till dess i him-len jag

E A D A G A D G

skänk mig din tröst! Slut mig, ja slut mig in i din famn; Där vid ditt
Fräl - sa-re kär! Allt hvad jag har, är synd blott och nöd, Skänk mig den
skuld gör mig fri! Här vid ditt hjär - ta blott har jag ro. Låt mig, o
skå - da dig får; Då skall den sån-gen lju - da från mig: Tack att du

D A D G A D A D

hjär - ta är tryg-ga-ste hamn. Där vid ditt hjärta är tryg ga ste hamn.
frälsning, du vann i din död! Skänk mig den frälsning, du vann i din död!
Je - sus, där alltid få bo! Låt mig o Je-sus, där all - tid få bo!
drog mig, allt närmre till dig! Tack att du drog mig allt närm-re till dig!

No. 599. I djupet af mitt hjärta.

C. O. ROSENIUS.

FINE.

1. I dju - pet af mitt hjär - ta En stad jag högt å - trår:
2. Se, den på tro - nen sit - ter, Där rå - der öf - ver dem
3. Men på de vi - da vat - ten Hvar fin - ner jag dock väg?
4. Jo, du mig vi - sar vä - gen, Min dy - re Fräl - sa - re,
5. Så äf - ven du kan vin - na I Je - su Kri - sti namn.

Je - ru - sa - lem, Det säl - la hem, Där all min nöd och
Med e - vig frid—Där fins ej strid, Ty in - gen ond och
Bland blin - da skär, Hvar vä - gen är I storm och mör - ka
Och vä - gen går I di - na spår. Själf hjälp - lös och för-
Ja, ock - så jag Så arm och svag Skall en gång må - let

D. S.

smär - ta Sitt pass och af - sked får. I
bit - ter Bor i Je - ru - sa - lem. Se,
nat - ten Till hem - met, säg, o säg. Ack,
lä - gen Jag blott på dig vill se. Ja,
hin - na I här - lig - he - tens hamn. Så

No. 600. Endast i Gud.

Arr. af A. L. S.

1. En-dast i Gud har min själ sin ro, Han är min fa - sta borg.
2. En-dast i Gud har min själ sin ro, Han är min tröst, mitt allt.
3. Äl-ska-de Je-sus, du är ju min, Du är mig all - tid när!

En - dast i ho - nom jag trygg kan bo Ut - i all nöd och sorg.
En - dast åt Gud ut - i öd-mjuk tro Har jag min väg be - fallt.
Hjälp att jag städ-se gör vil - jan din Un-der min van-dring här.

FINE.

D.S. Fruk-tar jag lik - väl för in - gen-ting Då jag har Her-ren med.
Han är min hjälp un - der da-gens lopp, Som mig ej öf-ver - ger.
Klädd i den ski - nan-de hvi - ta skrud, Hvilken mig lofvad är.

D. S.

Lar - ma än fi - en - der rundt omkring, Är mig ock världen vred,
Han är min klip-pa, mitt säk -ra hopp, Ej vill jag vack-la mer.
Kan-ske du snart häm-tar hem din brud; Då vill jag va - ra med,

4. Endast i Gud nu förbidar jag
Morgonen som skall gry,
Då du, o Jesus, den stora dag
Kommer i himlens sky.
Mången skall ropa: jag kom för sent,
Och ifrån Gud gå bort.
Mången har detta nog icke ment,
Men — deras tid blef kort.

5. Herre, jag tycker mig se den dag,
Då uti ångst och ve
Själar som tjänade syndens lag,
Skola ditt anlet se.
Bedjande bergen att skyla sig,
Fly de, o Gud, från dig.
Herre mig hjälp, att dock icke jag
Slutar så hemskt en dag.

6. Ännu han klappar på hjärtats dörr;
In han så gärna vill.
Kanske du minns att han klappat förr,
Men du slöt dörren till.
Tänk, om han tröttnar att klappa på,
Hur skall det blifva då?
Ännu han ropar så vänligt: "Kom!"
Vänd då till honom om!

7. Saligt det är att i lifvets strid
Hafva sin ro i Gud.
Saliga stunder af ljuflig frid
Skänker han här sin brud.
Endast i Gud hela dagen lång!
Vare det städs min sång,
Tills jag hos honom får salig bo
Uti hans sabbatsro.

No. 601. Bröllopssång.

SIGESMUND THALBERG.

C F C S C

1. Hur skön är bröl-lops-stun - den, Hur ljuf är lif - vets vår.
2. Nu in - gen af er en - sam Skall käm-pa lif - vets strid;
3. Så stöd - jen då hvar-an - dra I kär - lek hvar - je dag,
4. Må nå - den öf - ver-skyg - ga Ert krist - li - ga för - bund

F C G D G

Då brud - gum men för - bun - den Med krön - ta bru - den står,
All nöd skall bli ge - men - sam, Så äf - ven fröjd och frid
Och sö - ken städs att van - dra Till Fräl - sa - rens be - hag;
Och bö - nens duf - vor byg - ga Sitt bo i e - der lund!

C E Am

Och hjär - tan sam - man - län - kas På fri - född kär - leks bud,
Till hjälp i lif - vets mö - da Gud man - nen kvin - nan gaf,
Må blo - dets lifs - färg stän - kas På dörr - trät till ert bo
Ja, må de of - ta svin - ga Till him - me - len med bud

S C S C

Och ring och löf - ten skän - kas För män - ni - skor och Gud!
Och han skall hen - ne stö - da Att stän - geln ej bryts af.
Och åt er bå - da skän - kas En hus - lig lyc - kas ro!
Och all - tid å - ter brin - ga Väl-sig - nel - ser från Gud!

No. 602. Bröllopssång.

A. F. B. — A. F. Bergbom.

1. I skapelsens dagar vår Gud och vår far Förordnade mannen och kvinnan till par
Och sade: "De tu skola varda till ett" Så skriften har lärt oss, vi hafva det sett.

2. Bevittnat vi hafva hvad skett denna stund, Då I, kära vänner, ha'n knutit förbund
Och gifvit hvarandra ert hjärta och hand Till hjälp här på jorden i mödornas land.

3. Så älsken hvarandra i lust och i nöd Och varen hvarandra en hjälp och ett stöd.
Det medhafver lycka uti edert bo Och Herrens välsignelse, trefnad och ro.

4. Ja, Herre, vår Frälsare, hjälp oss en hvar I tron att befästas och bli hos dig kvar
Och medan du dröjer, beprisa ditt namn, Du himlarnes konung, vår brudgum och man.

Kör.

Bröllop skall firas i himmelens höjd:
Älskade Jesus vi möta med fröjd,
Med gyllene krona och

ski - nan de skrud Skall brud - gummen si - ra sin dyr - köp - ta brud.

No. 603. Jesus är min sång.

J. G.

A D

1. Je - sus är min sång Un - der ti - dens tvång, Ty för
2. Han min bä - ste vän, är den - sam - me än: Kär - leks-
3. An - dra vän - ner gå; Je - sus gör ej så, Han är
4. Han i sorg och strid Är min ro och frid, Är min

A E A E A

mig han led och dog. I hans dy - ra sår Lif och
full och rik i nåd. Han är ljus och sol. Är min
tro - gen, han står fast. Han mig städs är när, Med sitt
fröjd i allt mitt ve. Så jag sjun - ga må. Tills jag

D A E A

frid jag får, All min synd på sig han tog.
nå - da - stol, Hjäl - per mig och ger mig råd.
ord mig bär. Al - drig än hans löf - te brast.
hem får gå För att ho - nom e - vigt se.

No. 604. Bröllopssång.

PAUL GEROK. C. STEIN.

1. Två händer vilja sig i dag För alltid sluta samman, Förenta, enligt Herrens lag, I både nöd och gamman; Dock, att befästa detta band, Behöfs tillhjälp en annan hand: Guds hand sig lägge neder Välsignande på eder.

2. Af tvänne tungor blir i dag Ett heligt ja-ord gifvet, O, klinge det med starka slag Igenom hela lifvet! Dock, att det må välsignadt bli, Ett annat blandas må däri: Ett ja från Herrens tunga Tillert förbund, I unga.

3. Två hjärtan brinna gladt i dag Af samma kärleksflamma, Och bådas vilja och behag Nu äro ett och samma. Dock att de icke söndras må, O, söken styrka båda två, I lifvets fröjd och smärta Vid Herrens fadershjärta.

4. Två namn sig vilja gärna nu I ett tillhopa slinga, Sitt eget namn vill hustrun ju Sin man till offer bringa. Men skall förbundet lyckligt bli, Så klinge än ett namn däri; I Gudsnamn må det knytas, Så skall det aldrig brytas.

605. Bröllopssång.

N. L. R. & C. A—n. N. L. Ridderhof

1. Vi nu häl - sa, e - der, vän - ner, Med en en - kel hjär - te -
2. Lif - vets ba - na är ej all - tid Jämn och ljus och blomster -
3. Om I all - tid sök - en van-dra Ett i an - de, kropp och

sång. Måt - te lyc - ka e - der föl - ja Städ-se un - der lif - vets
strödd, Där för, för en-hvar det gäl - ler Att af Her - ren va - ra
själ, Och med hjärt - ta still - a fäst- adt Up - på Gud, då går det

gång! Män'-skor kun - na ej åt - skil - ja, Hvad nu Gud för-en - at
stödd. Mån I öd - mjukt städ-se van - dra I Guds san-nings kla-ra
väl; Då blir al - drig brist på kär - lek Till hvar - an - dra och till

här, Och nog är det e - der vil - ja, Att det blif - ver som det är.
ljus, Att i säll-skap med hvar-an - dra Sist få bo i Fa-derns hus.
Gud, Och till bröl-lop sist Han bjuder Lammets kä - ra, täc-ka brud.

No. 606. O sköna land.

FANNY J. CROSBY. JNO. R. SWENEY.

1. O skö-na land högt ofvan skyn, Som siar'n såg i an-de - syn,
2. O skö-na land, mitt mål du är, Till dig jag går från striden här.
3. O skö-na land, där Lammets brud Skall, klädd i hvi - ta sil-kets skrud,
4. Där skall jag mö - ta få till slut De kä -ra, som gått hem för-ut.

Rit.

Du strålar skön i e - vig glans, På jor-den ej din li - ke fanns.
Och synes pil - grimsfärden lång, Jag stämmer upp min hemlandssång.
Förlöst och fri från jordens tvång, Uppstämma glad den ny - a sång.
Fast vi med tå - rar skildes här, Vid ju - bel - sång vi mötas där.

Kör.

O skö - na land....... O, skö - na land,...... När skall jag nå...... din gyllne strand.... Och frälsta ska - - ror u-tan

När skall jag nå, när skall jag nå din gyllne strand

tal .... I him - lens lju - - - - sa fröj - de - sal.
ja u - tan tal I him-lens sal, den fröj-de - sal.

No. 607. Hvarför vill du dröja?

G. F. R. GEO. F. ROOT.

1. Hvar-för vill du än drö - ja, O själ, up - på syn - da - res stig,
2. O, att du vil - le lyss - na, Då An - den till - ta - lar din själ,
3. Nu är den bä - sta ti - den, I mor - gon kan va - ra för sent.
4. Skyn-da dig, kom till Je - sus! O, dröj ej en en - da mi - nut!

Då Fräl-sa-ren kal-lar och vän - tar Att dig få väl-kom-na till sig?
Och ic - ke för-ka-sta din frälsning, Din frid och ditt e - vi - ga väl!
Kan-hän-da dig An-den då läm - nat, Och fräls-nin-gen är dig för - ment.
Fast synd-full du är och för - lo - rad, Han aldrig skall ka-sta dig ut.

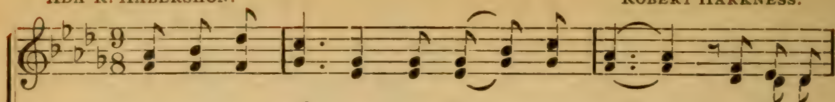
Kör.

Hvar - för, hvar - för, Hvar-för ej kom-ma just nu?....

Hvar - för, hvar - för, Hvar - för ej kom-ma just nu?....

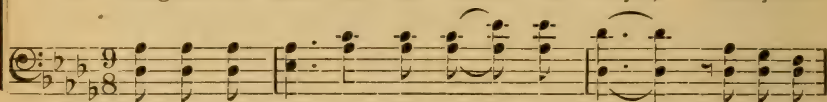
No. 608. O, hvilken dag!

ADA R. HABERSHON. ROBERT HARKNESS.

A D

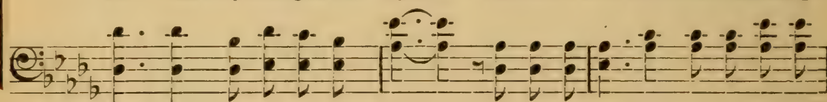
1. Snart ut - i höj - den vår Je-sus sig ter, Gläd-je och
2. En - sam jag var — nu bland ska-ran så stor, Bor-ta—men
3. Lju - set bort - ja - gat allt mör-ker som fanns, Nat-ten för-
4. Svag-het till kraft har nu blif-vit för - bytt, Gläd-je nu

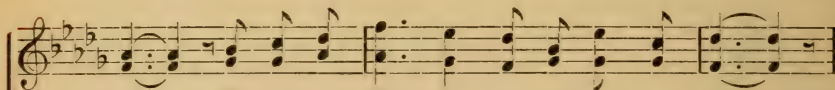

D G E A D A

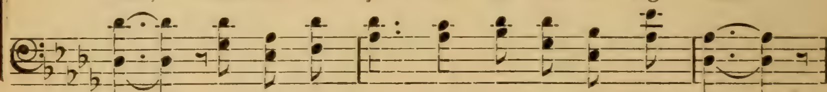
kraft det - ta hop-pet oss ger. Allt ändradt är, när för ho-nom vi
nu hos min Je-sus jag bor, Dö-da med ens ut - ur grif-ter-na
bytts ut - i dags-lju-sets glans; Stor-mar, som ra-sat, nu lagt sig till
rå - der, ty sor-gen har flytt. Där det var brist är nu fullkomlig-

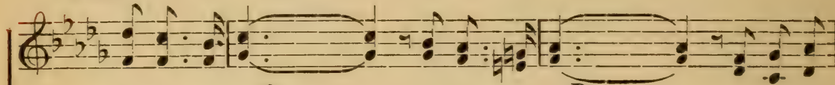

D G D A D

stå — Kam-pen är slut, då vi må-let upp - nå.
gå, E - vig - hets-dräk - ter de lef-van - de få.
ro, Å-skåd - ning in - ta - git platsen af tro.
het, Gråt blif - vit ju - bel för all e - vig - het.

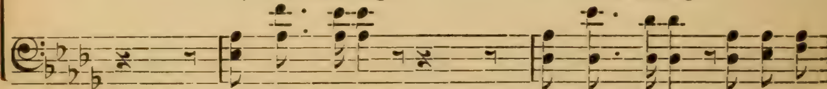

Kör.

A D

O, hvil-ken dag,...... O, hvil-ken dag,...... När i hans
O, hvil-ken dag, O, hvil-ken dag,

G E A D A
glans jag skall honom se! O, hvil-ken dag....... O, hvil-ken
O, hvil-ken dag,

D G D A D
dag...... In - för hans an - - sik - te!
O, hvil - ken dag

No. 609. Jubla nu, mitt sälla hjärta.

1. Jub - la nu, mitt säl - la hjär - ta! Stör-re lyc - ka aldrig fanns.
2. Nu jag kan i barns-ligt sin - ne Sä - ga: Ab - ba, kä-re far.
3. När mina lof - sångs-to - ner hö - ras, Him-len gif-ver å - ter-ljud,
4. Ut - i sa - lig - he - tens kam - rar För mig him-len öppnar sig,

Kör. Syn-den och världen, farväl nu för e - vigt: Aldrig så får du mig i-gen.

D. C

Nu är slut på sor - gen och smärtan, Han är min, och jag är hans.
Det är frid och fröjd där - in - ne, Stän-digt säll-skap nu jag har.
Och jag hör i hjär - tat det sva-rar: A - men, a-men, pris ske Gud!
Ge - nom tron jag dig nu om-fam-nar, Som så dyrt har äl-skat mig.

Je-sus har frälst mig, frälst mig så här-ligt; Hvarje stund är han mig när.

No. 610. Jag vill högt min Jesus prisa.

P. H. DINGMAN. JNO. R. SWENEY.

1. Du frå-gar, hvad är det-ta att jag så lyck-lig är, Det är e-me-dan Je-sus har fyllt min själs be-gär; Han fört mig ut-ur mörkret och nu jag lju-set ser—Åt dig min dy-re Je-sus, jag nu all ä-ran ger.

2. Jag in-ga vän-ner ha-de då Je-sus tog mig an, Mitt lif var fullt af sor-ger och syn-den i mig brann, Men när det dy-ra blo-det till-ta-la-de min själ Ej kan jag stun-den glöm-ma, jag minnes den så väl.

3. O, syn-da-re jag be-der, dig böj vid kor-sets fot, Han ön-skar af allt hjär-ta att ta-ga dig e-mot. Om du blott fat-ta kun-de Hans kärlek under-bar, Mitt hjär-tas lof att de-la du skul-le va-ra snar.

4. För Je-sus vill jag lef-va i al-la mi-na dar Tills jag med fräl-sta ska-ran till hög-re ort upp-far Vi få då bätt-re pri-sa på Himlens sälla kust I e-vig-het vår Je-sus af hjärtatsfröjd och lust.

Kör.

Jag vill högt min Jesus prisa Och vi
Äfven jag, äfven jag,

D E A D
sjun-ga hal-le - lu - ja i him-me-len en gång. Jag vill högt min Je-sus

G D G A D
pri-sa...... Och vi sjunga hal-le - lu - ja i him-me-len en gång.
Äfven jag, äfven jag,

No. 611. Pilgrimssång.

E B E A E B E
1. Jag är en främling här, Går till mitt hem. E A E B
En värld full af be-svär Är ej mitt hem. Här på en stor-mig strand
2. Kort är min pilgrimsfärd, Snart går jag hem,
Och från en stor-mig värld Längtar jag hem. Snart är all nöd för - bi
3. Hos Gud, min Fräl - sa - re, Där är mitt hem.
Där får jag ho - nom se, Bo i hans hem. Där får jag se där-näst

E A E A B E
Blir det mig trångt i-bland, Men se det go - da land Vin - kar mig hem.
Snart skall jag löst och fri Sjun-ga om se - ger i Him - len mitt hem.
Dem, som jag äi - skat mest, Der blir mig e - vigt bäst. Sa - li - ga hem!

No. 612. Hvart skall du gå?

M. G. — M. GIMSE.

C F C

1. Hvart skall du gå, säg mig, hvart du dig äm - nar? Du har ju
2. Hvart skall du gå, när y - stert fram du ru - sar För - u - tan
3. Hvart skall du gå? Hör Her - ren vän - ligt bju - der: Vänd om till
4. Hvart skall du gå, när af - to - nen in - bry - ter, Din kla - ra
5. Hvart skall du gå, när e - vig - he - ten ran - das; När du skall

S C Am Dm

vi - kit från din fa - der kär! Din mö - da all ej vinning åt dig
Gud och u - tan hopp och frid? En e - vig-het ditt falska hopp snart
mig, ty jag är ju din Gud. Kan-ske nu si - sta gån-gen rösten
lifs - sol re - dan sän - ker sig; När dö-dens storm omkring din hydda
fram och för Guds å - syn stå? Skall då ditt ve - rop med de andra

Kör:

C F S C S

läm-nar. Du gräf-ver brun-nar, där ej vat - ten är. Hvart skall du
gru - sar—Där - för vänd om, då än - nu du har tid.
lju - der, Ty snart, ja snart han häm-ta skall sin brud.
ry - ter, Och mörk och dy - ster blir din lef - nads-stig?
blan-das, Som sorgs-na bort från ho-nom må - ste gå?

C

gå(hvart skall du gå)? Hvart skall du gå(hvart skall du gå)? Hvart står just

S C S C
nu............ din själs å - trå? Hvart skall du gå? Hvart skall du gå?
Hvart står just nu

No. 613. Tag mig som jag är.

ELIZA H. HAMILTON. IRA D. SANKEY.

E B E B E
1. O Je-sus, du min fräl - sa-re, Jag är en hjälp-lös syn - da-re,
2. O Je-sus, som på kor-sets stam Har dött för mig, Guds dy-ra lamm,
3. Jag in - tet har att gif - va dig, Men du ej vill för - skju-ta mig,

A E B E
O skänk mig din för - lå - tel - se, Och tag mig som jag är.
För-låt mig all min synd och skam, Och tag mig som jag är.
Ty du är god och nå - de -lig, O tag mig som jag är.

Kör.

E B E B E
O tag mig som jag är, O tag mig som jag är.

A E B E
Min en - da bön till dig nu är: O tag mig som jag är.

No. 614. Ren bådar morgonstjärnan.

S. F. SMITH. G. J. WEBB.

A D A E
1. Ren bå - dar mor-gon - stjär-nan, Att nat - ten är för - bi,
2. Och dagg från him-len fal - ler I mil - da sku - rar ner.
3. Se hed - na - fol - ken bö - ja Ock knä för Her - ren Gud,
4. Far fort, far fort att sti - ga, Du ny - a nå - des - flod!

A D A E A
Och jor - dens sö - ner vak - na Till bot och bätt-ring. Si
Blott stän-digt ny - a un - der Vårt häp - na ö - ga ser.
Och tu - sen hjär-tan lyf - tas I gla - da se - ger - ljud.
Sträck dig till al - la län - der, Gör al - las vil - ja god!

E A D A E
Hvar stil - la fläkt från haf - vet Oss brin-gar ny - a bud
Hvar bön om nåd be - sva - ras I rikt och här - ligt mått.
Och un - der ti - den skyn - dar En an - nan ska - ra fram
Far fort, tills Her-ren kom - mer, Och stan-na ic - ke förr,

A D A E A
Om he - la folk, som bör - ja Att vän - da sig till Gud,
Ack, öf - ver ny - a värl - den Guds An - des pingstvind gått.
Att sö - ka nåd hos Je - sus, Det blö - dan - de Guds lamm!
Än he - la värl - den öpp - nat För Si - ons Gud sin dörr!

No. 615. Till polens kalla gränser.

REGINALD HEBER.

1. Till polens kalla gränser,
Till Indiens ängd så huld,
Till flodens strand som glänser
I Afrika af guld,
Där pisangträden blomma,
Till palmbevuxen jord
De ropa oss att komma
Med Kristi dyra dyra ord.

2. Guds allmakt har där säte,
Där syns hans fingers spår;
Dock mänskan, hans beläte,
I djupa mörkret går.
Väl han ock där förnöjer
Med gåfvor utan mått;
Men hedningen sig böjer
För döda gudar blott.

3. Vi, som hans nåd fått smaka,
Hans ljus betrakta få —
O, skall vår ljusastaka
Än under skäppan stå?
Må frälsning, frälsning skalla,
Må Herrens ord bli sändt,
Till dess bland folkslag alla
Messie namn blir kändt!

3. Hans pris må vinden bära,
Och vågorna ge svar,
Tills likt ett haf af ära
Från pol till pol det far,
Till dess vi frälsta skåda
Guds Lamm, som dödadt var,
Bland oss för evigt råda,
Vår konung, Gud och Far!

No. 616. Gån ut i hela världen.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. "Gån ut i hela världen,"
Så lyder kallelsen,
"Och gören till lärjungar
Allt folk på jorden än."
Så säger Herren Jesus,
Vår gud och Frälsare.
Han vill oss alla äga,
Han dog för syndare.

2. "Och döpen dem," det heter
Än vidare, "till namn
Gud Fader, son och Ande,"
O, denna trygga hamn!
Dem lären se'n att hålla,
Hvad jag befallt förut,
Och hos er alla dagar
Jag vara skall till slut.

3. Se, här är instruktionen
För hvarje Herrens präst,
Och att densamme lyda
Är sannerligen bäst.
Vi få alltså predika
Guds evangelium
Och döpa dem till Kristus,
Hos hvilken han fått rum.

No. 617. Jesus låt mig hvila ut.

LINA SANDELL. TH. SÖDERBERG.

1. Je - sus, låt mig hvi - la ut Från mig själf och he - la värl-den
2. Göm mig un-dan män'skors dom, Un - dan allt, som här mig krän-ker
3. Gif och tag se'n hvad du vill, Blott jag din får e - vigt va - ra

Ja från stor-men un - der fär - den I din hul - da famn till slut.
I den frid, som du blott skän-ker Åt de di - na, Her - re from.
en i - bland den säl - la ska - ra, Som ditt ri - ke sist hör till.

No. 618. Dopsång.

1. Så glad - ligt jag van - drar till Jor - da - nens flod Med
Min re - ning jag fun - nit i Fräl - sa - rens blod, Och
2. Jag pri - sar dig, Je - sus, min Her - re och Gud, Som
Och skänk - te mig kraft till att föl - ja ditt bud. Jag
3. Jag glad i Jor - da - nen med dig sti - ger ner, O
Trots värl - den och köt - tet jag fram - åt blott ser, Som

Je - sus och sys - ko - nen kä - ra.
nu vill jag föl - ja hans lä - ra. Det höf - ves, att
fann mig i fi - en - de - lan - det,
kny - ter det he - li - ga ban - det. Med Fräl - sa - rens
Je - sus, att blif - va be - graf - ven.
pil - grim jag fat - tar nu staf - ven. Nu vill jag från

her - den är följd af sitt får, Att lär - jun - gen föl - jer sin
lil - la, för - ak - ta - de hop, Som haf - ver en Her - re, en
den - na så här - li - ga dag Städs' van-dra min Her - re, till

mä - sta - res spår Och lå - ter sig dö - pas till Her - ren.
tro och ett dop, Och lå - ter mig dö - pas till Her - ren.
fröjd och be - hag, Till hem-met på hel - gel - se - vä - gen.

No. 619. Dopsång.

(Sjunges som No 526.)

1. När Petrus, Herrens sändebud,
Fått Andens fullhet ifrån Gud
Och stod, en Herrens sannings tolk,
Predikande för Juda folk.

2. Då gick igenom hvarje själ
Ett styng, och mången syndens träl
Begynte fråga: "O, hur skall
Jag frälsad bli från synd och fall?"

3. "Ert sinne ändren," svaret ljöd,
"Må hvar och en, som Herren bjöd,
Till syndernas förlåtelse
Bli döpt och sig åt Jesus ge!"

4. Den, som nu hörde nådens bud
Och ville lämna sig åt Gud,
Från synd och värld då afsked tog,
Fick lif i tron och öfvernog.

5. Den, som nu döps på Jesu bud,
Välsigna rikligt, Herre Gud!
Din Andes dop åt honom gif
Och honom fräls till evigt lif!

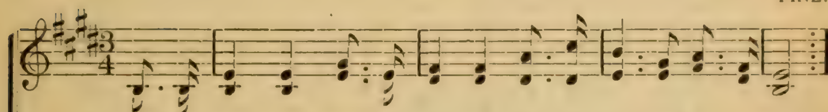
6. Ja, öfver oss din Ande gjut
Och oss i Jesus sammanslut,
Att till ett hjärta och en själ
Vi enas må och trifvas väl!

7. För ende Sonen, som vi fått,
För barnaskapet, för allt godt,
För dop och nattvard vi med fröjd
Dig prisa, Gud, i himlens höjd!
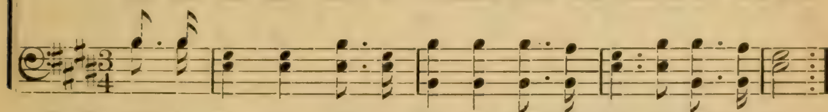
No. 620. Bön om Anden.

Eric. Arr.

FINE.

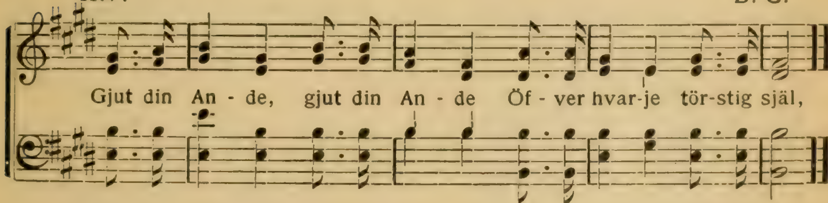

1. Her-re, se, vi vän-ta al-la, Att du vå-ra suc-kar hör,
Och att du med oss som for-dom Än ett ping-stens un-der gör.
2. Låt den hel-ga el-den fal-la Ut-i vå-ra hjär-tan, så
Att den där må helt för-bränna Hvad som finns af hö och strå!

D. C. Och i al-las vå-ra hjär-tan Nu ditt verk full-bor-da väl!

Kör. D. C.

3. Rensa bort, o käre Herre,
Allt, som finns af egenlif,
Och på hjärtats tron där inne
Du vår ende konung blif!

4. Låt ej längre bland oss råda
Denna världslikställighet,
Som oss tomma gör och kalla!
Käre Gud, förhindra det!

5. Gif oss därför, käre Herre,
Att vi, värmda af din glöd,
Må i kärlek dela med oss
Af ditt rika öfverflöd!

6. Och behåll oss sedan varma
Under denna väntanstid,
Och låt sist din helge Ande
Oss ledsaga hem i frid!

No. 621. Hemma, Hemma!

C. B—G. J. A. HULTMAN.

G D G

1. Hem-ma, hem-ma! den som vo - re Lyck-ligt i sitt hem än - då!
2. Hem-ma, hem-ma! hvil-ken lyc - ka, När jag nått mitt fa - ders hus!
3. Hem ma, hem-ma! hvil - ka vän-ner Jag hos Je - sus där skall få!
4. Hem-ma, hem-ma! hjär-tat re - dan Vid-gar sig af fröjd och hopp.

D G

Om jag kun - de, glad jag fo - re Öf - ver haf och rym - der blå,
Där skall in - gen sorg mig tryc - ka, Allt är i - del fröjd och ljus.
Hvar och en den an - dre kän - ner, In - tet mer oss skil - jer då.
Je - sus kär, be-håll mig me - dan Jag full-bor - dar här mitt lopp.

C G D G

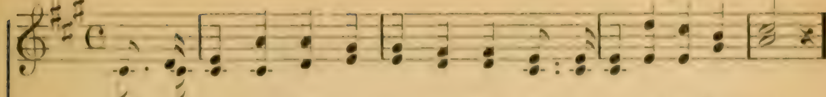
Öf - ver berg och öf - ver da - lar, Bort, långt bort från ti - dens flärd,
In - gen synd mitt hjär -ta ag - gar, In - gen o - ro kväl-jer mer.
In - gen där jag me - ra så - rar, In - gen an - nan så - rar mig,
O jag vet, min mat - ta stäm - ma, Som i moll här to - nat har,

D G

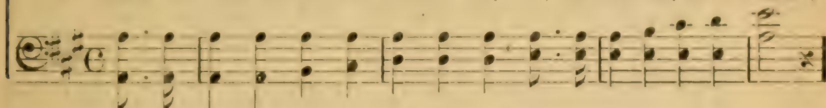
Till de säl - las gyll - ne sa - lar, Till en myc - ket bätt - re verld.
Frälst från syndens sår och tag - gar, Fal - ler jag för tro - nen ner.
Vi få bo i E - dens vå - rar, Hvi - lan - de från ök - nens stig.
Skall i dur gå upp där-hem-ma Till Guds ä - ra hög och klar.

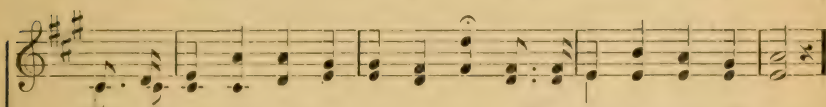
No. 622. Nu vi vandra till Jerusalem.

J. A. H. J. A. Hultman.

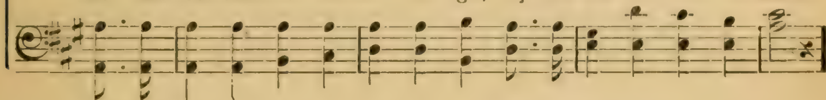

1. Nu vi van - dra till Je - ru - sa - lem, Till vårt hem, där Herren bor,
2. Tänk, när al - la bar-nen kom-ma hem, Som här tryckts af tidens tvång,
3. Vi en li - ten ska - ra föl - jas åt Till den ljuf-va himlens ro,
4. O, hvi fruk-tar du dig, lil - la hjord, När din fa-ders vil-ja är,
5. Snart så skall du lif - vets kro-na få, O, så stan-na, hör och märk,

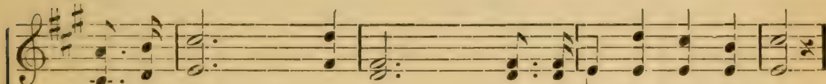

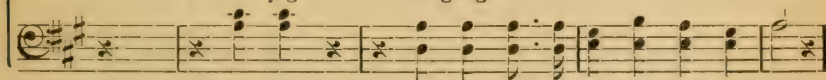
Där vi sko - la å - ter - se vår vän, Där vi mö - ta släk-ten stor.
Äf - ven, tröt - ta ut - af van-drin-gen, Haf-va frå - gat mån gen gång.
Och vi sjun-ga på vår hemlandsstråt, Snart vi få i him - len bo.
Att du ärf - va skall den ny - a jord? O, så sjung; det hemåt bär.
Att din sol skall ic - ke ne - der - gå, Ej din må - ne blif - va mörk.

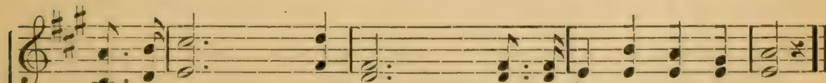

Kör.

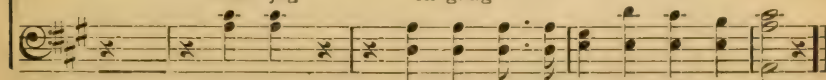

Skall ock jag en gång Sjun-ga Lammets ny - a sång?
Skall jag en gång

Skall ock jag en gång Sjun-ga Lammets ny - a sång?
Skall jag en gång

No. 623. O, låt mig svinga upp i tron!

ISAAC WATTS.

A D A E A
1. O, låt mig svin-ga upp i tron Till him-lens fröjd och se
2. En gång de ha-de sorg och gråt Som vi i stof-tet här
3. Jag spor-de, hur de se-ger fått, Och med för-e-nad röst

A D A E A
De ska-ror, som för Lammets tron Sin lof-sångshyll-ning ge!
Och käm-pa-de på öds-lig stråt Mot tvif-vel, synd, be-svär.
De sva-ra: Ge-nom Lammet blott, Hvars blod oss å-ter-löst.

Kör.

A D A D E A E
Många vänner där re-dan bär-ga-de stå Lyckligt på den gyll-ne strand.

A D A E A
Många rö-ster kal-la äf-ven oss att gå Och räc-ka dem vår hand,

A D A E A
Kal-la oss ock-så, kal-la oss också Till det säl-la Ka-naans land.

No. 624. Ljusen vi tända.

C. A—n.

C. Anderson.
Arr. af A. L. S.

1. Tac - ken nu Her-ren för hans sto-ra god - het, För hans sto-ra nåd, som e - vigt va - ra skall! Så ljöd det for - dom ge - nom tempelsa - lar Un - der ljuf-va to - ner af mu - si - kens svall.
2. Där - ut - i är hans kär - lek up - pen-ba - rad, Att han till en värld sin en - de Son har sändt, På det att ge - nom ho - nom vi må lef - va Och i vå - ra hjär - tan haf-va lju - set tändt.
3. Him-mel - ska kär - lek, hvem kan dig för - kla - ra, Hur från här-lig-het du sänk-tes till vår jord Och ut - i ar - mod dol - des i en krub-ba, Lagd på strå, som för - ut- sa - des i ditt ord?
4. Må en - hvar fat - ta ju - lens sto - ra bud-skap Det till sa-ligt ju - bel vå - ra hjär - tan rör! Om ock vi li - da likt en Job i ti - den— Ju - lens gläd-je ljus som da - gen nat-ten gör.

Kör.

Ljusen vi tän-da, Lof-vet uppsän-da: Ä - ra va-re Gud ut - i höj - den!

No. 625. Stridssång.

JOEL A—N. JOEL ANDERSON.

1. Marsch framåt, du Her - rens lil - la käm - pa - ska - ra, Fruk - ta
2. Bro - der, sy - ster, lå - tom oss ej fäl - la mo - det, Skul - le
3. Marsch framåt, Guds barn! än stridstrumpe - ten skal - lar; Fat - ta

ej för fi - en-der-nas hop! Se - ger - fursten skall i stri - den med dig
kam - pen kännas än så svår. Va - pen - hvi - lan stundar snart, så sä - ger
svär - det! Du ej hvi-la får, Förr - än öf - ver-ängelns röst till välkomst

Kör.

va - ra. Till hans ä - ra höj med fröjd ditt se - ger-rop.
or - det, Och vi tå - ga in i e - vigt ju - bel - år.
kal - lar Oss att mö - ta Fräl-sa - ren, brudgummen vår.
Marsch fram-

åt! .... Vi sko - la seg - - - - ra Ge - nom
Marsch framåt! Vi sko - la seg - ra

blo-det, som rann för vår skuld. Marsch framåt! .... Vi sko - la
för vår skuld. March framåt!

seg - - - - ra Ge - nom Je - sus vår konung så huld.
vi sko - la seg-ra,

No. 626. Snart är jag hemma.

J. A. H. J. A. HULTMAN.

1. Snart så slu - ta jor - dens stri - der, Snart får jag till Je - sus gå.
2. Tänk att slut-ligt skå - da Je - sus, Som jag här har trott up - på,
3. Tänk Guds barn från al - la or - ter Sko - la sam - las hem ma där,
4. Där det blir mig godt att va - ra, Att för e - vigt bo hos Gud,

O hvad fröjd det en gång bli - ver, Att till sist för tro - nen stå!
Och att få Guds lof upp-stäm-ma Och på Him-lens har - por slå.
Och få mö - tas med hvar -an - dra För att al - drig skil - jas mer.
Hvarest lam-mets bröl-lop fi - ras Un - der him - la sån - gens ljud.

Snart är jag hem - ma, snart är jag hem - ma,

1
Fri från sor - ger och be - svär.
2
Där vår Je - sus är.

copyrighted 1885 by J. A. Hultman. Used by per.

No. 627. Kära själ, stå upp.

D. S. S. T. C. O'Kane.

1. Kä - ra själ, stå upp och ka - sta bort Hvad dig hind-rar, bå - de
2. O, så fat - ta mod och tro hans ord! Rikt och ym - nigt du - kadt
3. Och när se'n man frå-gar, hur det är, Mo - digt kan du sva - ra
4. Ack, hur skönt att här få hvi - la ut! Och det bä - sta är, det
5. Pris ske Lam-met och min Gud, min Far! Ty än me - ra här är

smått och stort! Gör dig re - do att upp - stäm-ma här Him-la-
står hans bord. Den där vill får kom - ma den - na stund Up - på
"Hem det bär." Så på Klip - pan Kri - stus står du fast, Om än
tar ej slut. Här man väx - er till i nåd och tro, Tills man
för mig kvar, Allt hvad sa - ligt tän - kas kan är mitt. Synd och

Kör.

sån - gen som skall sjungas där.
or - dets fa - sta, ri-ka grund.
allt i he - la världen brast.
fö - res in i him-lens ro.
dom är jag för e-vigt kvitt.

Halle - lu - ja, ... hal-le - lu-
hal-le-lu-ja!

ja! Till Her - den god, ... som frälst mig
hal - le - lu - ja! Till Her - den god,

G
har! Han är mitt stöd,............ Gud är min
som frälst mig har! Han är mitt stöd,

C D G
Far, Han mig tro - get föl - jer al - la da'r.
Gud är min Far,

No. 628. Jesu välde.

ISAAC WATTS. J. L. HATTON.

D E A D G D A D A
1. Hvar so-len på sin ba - na går, Dit Je-sus med sitt väl - de når.
2. Med ständig bön, med lof sångs -ljud Han hyllning får som kung och Gud.
3. På skil-da språk i värl - den all Hans kärlek högt be - sjun gas skall.

D G D A D A D
Hans ri-ke sträcks från strand till strand Och bre-des ut i al la land.
Hans namn, en blomster-doft så skön, Sig gömmer i hvar morgonbön.
Från spä-da läp-par pris han får För hvad hans dy - ra namn förmår.

4. Af Jesu makt beskyddas vi,
Den fångne frihet bjuds däri,
Den trötte finner ständig ro,
De arma kunna trygga bo.

5. Stå upp, o mänska, jubla, sjung,
Och hylla Jesus, världens kung!
I änglar, sjungen än en gång!
Du jord, stäm in i deras sång!

No. 629. Lammets folk och Sions fränder.

A. C. RUTSTRÖM.

1. Lammets folk och Si - ons frän-der, Lil - la hop af köp - ta får,
Som till him-lens arf - ve-län - der Här på tör - ne - sti - gar går,
2. Men du är lik - väl lycksa - lig, Och ditt lif blir al - drig tungt,
Ty din Gud med nåd o - ta - lig Är din säll-hets me - del-punkt.
3. Snart du un - der E - dens palmer Och i skydd af lif - vets träd
Glad skall hö - ja di - na psal-mer, Ack, i hop - pet re'n dig gläd!

Sa - lems barn och Guds för-sam - ling, Lil - la skepp och kle-na hjord,
Låt ock ho - nom det - ta va - ra, Han al - le - na är det värd,
Där har få - geln fun - nit nä - ste, Sva-lan ock sin fri - a stat,

Du i värl - den är en främ-ling Och en gäst på den - na jord.
Se - dan har det in - gen fa - ra Med ditt lif, din hä - danfärd.
Skräm-da flyk - tin-gen sitt fä - ste, Tröt - ta trä-len sin sab-bat.

4. Tro och älska, det är saken,
Allt på detta kommer an,
Är blott tron i hjärtat vaken,
Kärleken ej slumra kan.
Den, som tror, skall salig blifva.
Den som älskar, lifvet har,
Milde Jesus, värdes gifva
Blick i detta allt mer klar.

5. Lär oss lefva dig till ära,
Löpande med fröjd din stig.
Lär oss alla vittne bära
Om ett lif, som är af dig
Jesus, låt i alla lammen
Bli ett hjärta och en själ.
Säg härtill ditt ja och amen,
Så är allt för evigt väl.

No. 630. Hvem vill gå och tjäna Jesus?

A. C. RUTSTRÖM.

1. Hvem vill gå och tjäna Jesus?
Mycket finns att göra här;
Öfverallt, hvarthän vi blicka,
Nöden stor och mycken är.
Kan du inga storverk göra,
Så förakta ej de små,
Lycklig den, som i det lilla
Gläds altmästarn tjäna få.

2. Här finns hungriga att mätta,
Nakna där; hvem kläder dem?
Här finns sjuka att besöka,
Tröst behöfs i sorgens hem.
Där en stackars husvill väntar
Att härberge hos dig få.
Låt den fattige och trängde
Ej ifrån dig tomhändt gå.

3. Änkan och den faderlöse
Herren tänker särskildt på;
Som en ynnest kan det räknas
Att dem ofta tjäna få.
Bröder, låtom oss ej glömma,
Att det är en förmån stor,
När det gifves oss att tjäna
Någon, som på Jesus tror.

4. O, hur borde vi ej täfla
Om att alltid tjäna få,
Och af hjärtat ifrigt skynda
Att hvarandras fötter två,
Sådan täflan mellan barnen
Fröjdar Gud, vår Frälsare;
Sådan syn helt säkert lyster
Herrens änglar till att se.

5, Jesus, du som till vår räddning
Gaf i döden ut ditt lif,
Dina stackars barn, o Herre,
Mera af ditt sinne gif.
Gör oss, Herre, dig mer lika;
Hjälp oss ifrån denna stund
Att hvarandra tjäna, hjälpa
Villigt och af hjärtans grund.

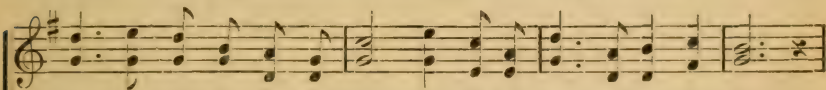
No. 631. Ingen lik Jesus.

N. C. NATH. CARLSON.

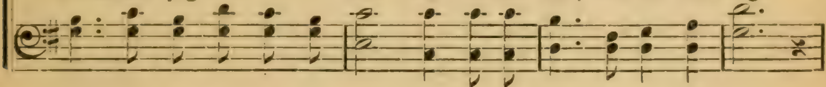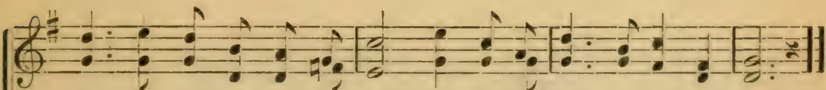

1. In - gen är så skön som Je - sus— Han mitt hjärtas bä-ste vän
2. In - gen är så mild som Je - sus, Han i hjärtat öd-mjuk är.
3. In - gen äl-ska kan som Je - sus, Af sitt hjärtas he-la glöd.
4. In - gen-ting på jor-den fin - nes, Som med Je-sus mä-tas kan.
5. Och när jag mot hemmet blic-kar, Där han rum be-redt åt mig.

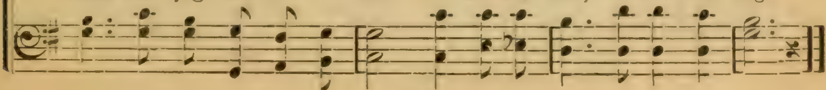

Hu - ru ti - der - na än väx - la Är han dock den-sam-me än.
I det min - sta han mig hjäl - per Och i nö - dens stund är när.
Han af kär - lek kom till jor - den För att fräl - sa mig från död.
Je - sus - nam-net skönt det klin - gar Skönast ut - af allt jag fann.
Hvem har jag väl ut - i him - len Je-sus kär, för -ut - om dig.

Hu - ru ti - der - na än väx - la Är han dock den-sam-me än.
I det min - sta han mig hjäl - per Och i nö - dens stund är när.
Han af kär - lek kom till jor - den För att fräl - sa mig från död.
Je - sus - nam-net skönt det klin - gar Skönast ut - af allt jag fann.
Hvem har jag väl ut - i him - len Je-sus kär, för -ut - om dig.

No. 632. Kom, följ med mig.

C A—N. C. ANDERSON.

G E Am D

1. På den sma - la vä - gen jag Vand - rar trygg för hvar-je dag,
2. Hvarje steg jag fram - åt går Kos - tar kamp—jag det för - står,
3. Skuggor of - ta läg - ra sig, Mörk och dy - ster blir min stig,
4. Framåt, up - åt, lö - sen är, Stri - den i mitt skö - te bär
5. Väl må kal - las skön, min lott, O, att du för - stod det blott!

G C D G C G D G

Räds ej fi - en - dens a - larm— Gud mig skyd-dar med sin arm.
Men han stän-digt till mig ser Och mig mod och styr - ka ger.
Men hans "var-de ljus"—ej mer For - dras då och—lju - set ler.
O - ut - säg - lig se - ger skön, Och sist kro - nan, segrar'ns lön.
Då från syn - dens väg helt visst Du ock vän - de först som sist.

Kör.

G C G A D

Kom, följ med mig! Vill du ej, o säg? Kom, följ med mig! Lämna syndens väg!

G C G C G D G

Mot den sälla strand, till Guds vänners land Låt oss tåga framåt hand i hand.

No. 633. Jesus dig kallar.

N. F. C. M. Frykman.

A D A E A
1. Hör hu-ru frids-ro - pet skal - lar, Det är en häls-ning till dig.
2. Hvar - fö-re nu ic - ke vän - da Om från den far - li - ga stråt,
3. Fort di-na da - gar för - svin - na, Snart du vid döds-flo-dens strand
4. Je - sus ditt hjär-ta bör e - ga, Han blott har rät - ten där - till.
5. Kän - ner du vän - li - ga han - den, Klap-pan-de än så - som förr?

A D A E A
Je - sus dig in - ner - ligt kal - lar in på den lef - van-de stig.
Som på all gläd - je gör än - da, By - ter ditt lö - je i gråt?
Skall öf-ver-gif - ven dig fin - na Ut - om i Fräl - sa-rens hand.
O hu - ru kan du väl sä - ga: Ho - nom jag tjä - na ej vill.
Det är den tro - fa - ste An - den, Öpp - na, o öpp - na din dörr.

Kör.

A E A
Hör du den kal-lan - de röst Djupt i ditt längtan - de bröst?

A D A E A
Hör du den ljuf-li - ga stämman, Lyss - na, o lyss - na med tröst.

Used by per. N. Frykman, owner of copyright.

No. 634. Din vilje ske!

CHARLOTTE ELLIOTT. JAMES MCGRANAHAN.

1. Min Gud och fa - der, när jag står På Jor-dans strand. där
2. Om jag af sor - ger tryc - kes här Och tror, jag en - sam
3. Låt blott din An - de hos mig bo, Då har mitt ar - ma
4. För - ny - a vil - jan dag för dag Och allt upp - ro - riskt
5. Och när jag fri från sorg och pust Till sist får stå på

mör-ker rår, O, lär mig du den läx-an svår: Din vil-je ske!
bör-dan bär, Jag sä - ger nöjd, min fa-der kär: Din vil-je ske!
hjär - ta ro, Och då ut - bri - ster jag i tro: Din vil-je ske!
från den tag—Då ut - af hjär - tat be-der jag: Din vil-je ske!
lif - vets kust, Då sjun-ger jag med fröjd och lust: Din vil-je ske!

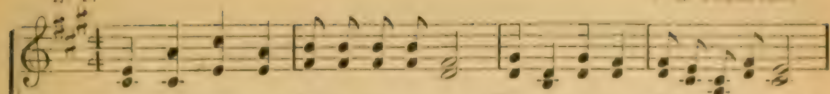
Kör.

Din vil - je ske (o Gud)! Din vil - je ske (o Gud)!

O, lär mig sä - ga, fa - der kär: Din vil - je ske!
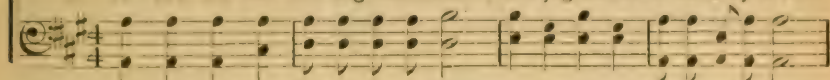
No. 635. Jesu lamm.

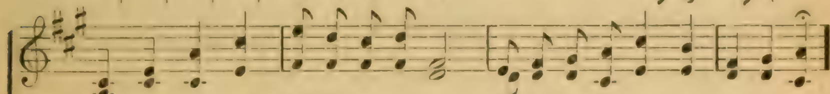
L. T. — F. L. Trelstad.

A D E A

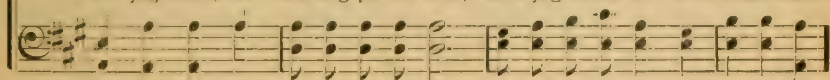
1. Jag är Je - su Kri-sti dy-ra lamm, Och han föl-jer mig på vägen fram.
2. Jag är trygg i sällskap med min vän; Målet för mig satt är himmelen.
3. Je - sus du - kar för mig nådens bord, Och jag mättas af hans dyra ord.

A D E A

Han har frälst mig i-från synd och död, Och han hjälper mig ut - ur all nöd.
Han mig skyd dar med sin käpp och staf Och be-va rar mig på land och haf.
Är jag trött, tar han mig på sin arm, Och jag hvilar ut invid hans barm.

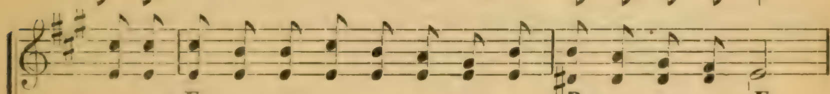
Kör.

E A

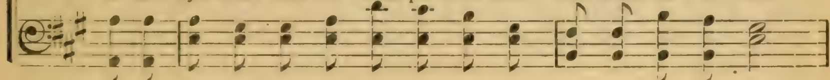
Blott med Je - sus, blott med Je - sus, all - tid i hans fot - spår gå;

E B E

E - mot syn-dens mak-ter käm-pa och mot ond-skan all - tid stå.

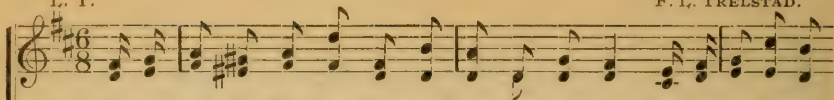
A D E A

All - tid stå, all - tid stå Med Guds fulla rustning på.

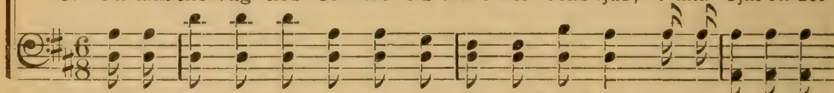

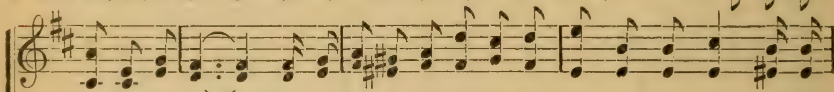
No. 636. O, hur kär han nu är!

L. T. F. L. Trelstad.

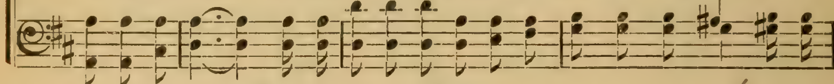

1. Un-der-bar är min Je - sus och Fräl - sa - re kär, Som har ta-git min
2. Bort jag van-dra - de fjätt-rad, en syn - der - nas träl, Men hans kärlek, så
3. På min lifs-väg ned - strå-lar nu klart Her - rens ljus, I min själ rå-der

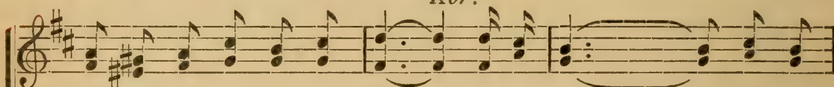

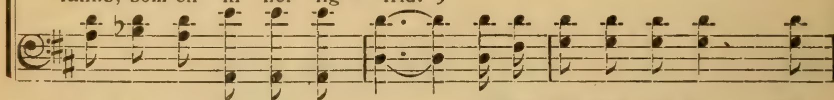
synd up-på sig! Han har gifvit mitt hjärta helt ny - a be - gär Och är
o - änd-ligt stor, Den mig följde och fann min ut-ar - ma - de själ — I hans
still-het all - tid. O, jag kunde ej tro, att bland stormar-nes brus Sådant

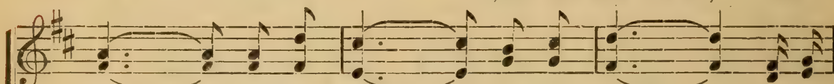
Kör.

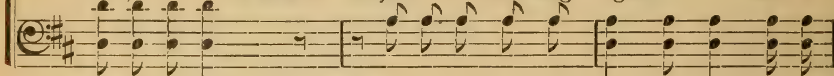
lju - set på lef - na - dens stig.
när-het jag stän-digt nu bor.
fanns, som en in - ner - lig frid.
O, hur kär........ han nu

O, hur kär han nu är, hur

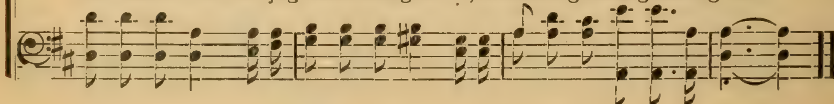
är,...... Hvil-ken fröjd...... han mig ger!.... Nu i

kär han nu är! Hvilken fröjd han mig ger, mig ger!

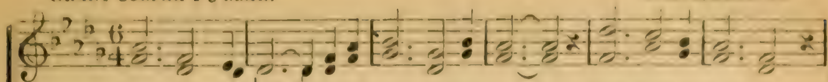

kär-lekens haf Har jag funnit min graf O, hur älsklig för mig han sig ter!

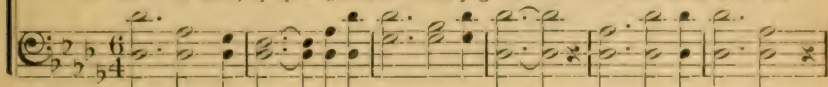

No. 637. Jesus är dyrbar för mig.

GRANT COLFAX TULLAR. I. H. MEREDITH

1. Se - dan min Je - sus i syn-den mig fann Och med sin kär-lek
2. O, hvil-ken gläd - je och in - ner-lig fröjd Att kän na Je - sus!
3. O Je -sus, hjälp mig tills hem-ma jag är Och bland de fräl-sta

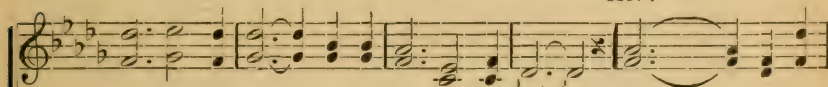

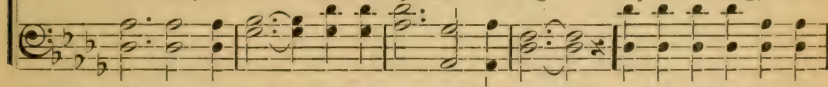
mitt hjär-ta vann, Föl - jer jag ho - nom på san-nin-gens stig.
Nu, e - vigt nöjd, Skyndar jag hem - åt på him-me -lens stig.
I him - len där Sjun-ger med hel-gon, min Je-sus, om dig:

Kör.

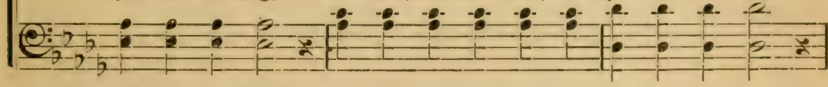

Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig. Dyr - - bar för
Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig.
Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig. Dyrbar för mig, han är

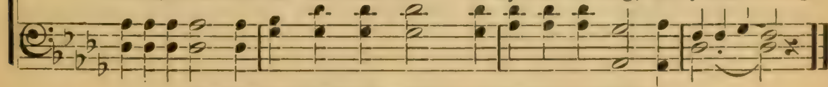

mig,........ Dyr - - - - bar för mig!..........
dyr - bar för mig, Je - sus, min Je - sus, så dyr - bar för mig!

Je - sus skall all - - - - tid bli dyr - - bar för mig......
Jesus, min Jesus all tid skall bli så dyrbar för mig, så dyrbar för mig.

No. 638. Om din synd än är blodröd.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Om din synd än är blod - röd, Skall den var - da hvit som snö.
2. Hör den röst, som dig kal - lar, O, kom å - ter till din Gud!
3. Han för - lå - ter dig syn - den, Och han min-nes den ej mer.

Om din synd än är blod - röd, Skall den var - da hvit som snö.
Hör den röst, som dig kal - lar, O, kom å - ter till din Gud!
Han för - lå - ter dig syn - den, Och han min -nes den ej mer.

Om den är röd (om den är röd) som pur - pur, Skall den bli som ull.
Är ej hans nåd (är ej hans nåd) o - änd - lig Och hans kär - lek djup?
"Sen upp till mig (sen upp till mig), I män -skor!" Sä - ger Her - ren Gud.

Om din synd än är blod - röd, Om din synd än är blod - röd,
Hör den röst, som dig kal - lar, Hör den röst, som dig kal - lar,
Han för - lå - ter dig syn - den, Han för - lå - ter dig syn - den,

rit.

Skall den var - da hvit som snö, Skall den var - da hvit som snö.
O kom å - ter till din Gud, O kom å - ter till din Gud!
Och han min - nes den ej mer, Och han min - nes den ej mer.

No. 639. Solsken.

J. V. VAN DE VENTER. W. S. WEEDEN.

1. Jag van - dra de i syn-dens natt, Tills Je - sus dag lät gry
Och med sin kär - leks sol - sken bjöd Mitt mör - ker från mig fly.
2. Om mol - nen ho - pa sig i skyn, Och vå - gor re - sa sig,
Hur mörk och dy - ster värl - den blir, Hans sol - sken föl - jer mig.
3. När ut - i Her - rens ljus jag går, Jag fin - ner frid så varm,
Jag skyn-dar glad up - på min färd Och flyr från världens larm.
4. Snart ser jag ho - nom som han är I ljus och här - lig - het
Och ser hans an - let' strå - la klart Ut - i all e - vig-het.

Kör.

Sol - sken, sol - sken i min själ i dag! i dag! ja, Sol-sken, sol-sken I Guds väl - be - hag. Se - dan Je - sus fann mig, har jag. gjor - de all-ting väl, allting väl, Har jag haft hans kärleks solsken i min själ.

Used by per. Weeden & Van de Venter, owners of copyright.

No. 640. Jag vill gå.

MARY BROW. CARRIE E. ROUNSEFELL.

F Bb F C

1. Kan-hän - da ej up-på ber-gets topp Och ej uppå ens-lig stig,
2. Om Je - sus ön - skar, att jag skall gå Och ta - la ett tröstens ord
3. O Je - sus kär, i din ör - ta-gård Nog fin - nes en vrå för mig,

F C F Bb F C F

Kan-hän - da ej up-på stri - dens fält Min Her-re be-höf - ver mig.
Och sö - ka fö - ra en dyr - köpt själ Från synden till nå - dens bord.
Där jag kan ver -ka min kor - ta dag, O fräl - sa-re kär, för dig.

C F C F

Men om han ger bud med sak - ta röst Och sä - ger hvart jag bör gå,
O Je - sus, om du vill bli mitt skydd På vä - gen, så brant och svår,
Nu läm - nar jag mig ut - i din vård; Din kär-lek skall stå mig bi.

F C F Bb F C F

Jag sva - rar: Gud, med min hand i din, Jag går, dit du bju-der mig gå.
Min röst skall spri-da ditt budskap ljuft, Blott säg det, och villigt jag går.
Din ma - ning föl - jer jag gla - de - lig Och blir, hvad du vill jag skall bli.

Kör.

C F C F

Jag går, dit du bjuder mig gå, o Gud, Öfver berg, öfver svallande sjö.

B♭ F B♭ F C F

Jag ta - la vill, som du lärer mig, Gud. För dig vill jag lef-va och dö.

No. 641. Jesus har mig liten kär.

ANNA B. WARNER. WM. B. BRADBURY.

1. Je-sus har mig li - ten kär, Så i bi-beln skrifvet är. Ä - ro bar-nen sva - ga, små, Han rår om dem han än - då.
2. Han, som allt fullkomnadt gjort Och mig öppnat himlens port, Han vill ock från synd mig två, Att hans barn där - in må gå.
3. Je-sus har mig kär, och mig Föl-jer han på all min stig. Sist, om jag har ho - nom kär, Upp till Gud han själf mig bär.

Kör.

Ja Je-sus har mig kär, Ja, Je-sus har mig kär, Ja, Je-sus har mig kär, Af bibeln jag det lär.

No. 642. Fort ut med räddning!

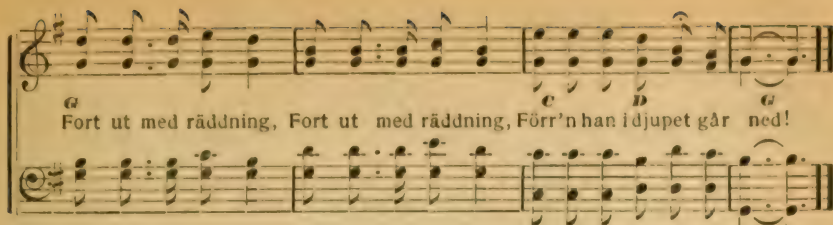
REV. E. S. UFFORD. — E. S. UFFORD by GEO. C. STEBBINS.

G D G A D G D G D G D G

1. Fort ut med räddning på sval-lan - de våg! Räck åt den drunknan - de rädd-nin - gens tåg. Se, hur han kämpar i fa - ra och nöd; O, skyn-da att fräl - sa den ar - me från död!
2. Fort ut med räddning med arm stark och fast! Hvar-fö - re drö - ja? Nej, hand-la med hast. Nå - gon i dju-pet drags ned in - om kort— Ack, skyn-da med lif - räddnings-bå - ten dit bort!
3. Fort ut med räddning till tu - sen - den, som Sväf - va i fa - ror, dem du ej vet om! Fre - stel - sens vin-dar och vå - gor af skam Snart drif - va dem ut, dit ej hjälp hin - ner fram.
4. Ti - den till räddning för - svin-ner så snart; Mot e - vig - he - ten de drif - vas med fart. Skyn - da, min bro-der. Säg ej, du är svag; Nej, fort ut att räd - da de ar - ma i dag!

Kör.

Fort ut med rädd-ning, Fort ut med räddning! Hjälp åt den drunk-nan - de red....

No. 643. Han går bredvid mig hela vägen.

1. På syndfull jord vår Je - sus vandrat mån - ga tröt - ta steg, Hans helga
2. På stor-mig böl - ja Je - su hel - ga föt - ter van-dra - de, Från si-na
3. Hans föt-ter gått de tun - ga ste - gen till Get - se-ma - ne, Att ängslas
4. Till Gol - ga - ta hans föt - ters si - sta kär-leksvandring var, Ej längre

Kör. Han går bred-vid mig he - la vä - gen hem, ja än - da hem. Han går bred-

fot - spår se vi än på lif-vets sma - la väg. Bland o - ro och be-svär
barn han dref all fruk-tan, o - ro, nöd och ve. Och än han är mig när,
in - till dö - den, svet-tas blod för syn - da - re. I nat-tens mörker där
gin - go de, ty där man spi-ka - de dem kvar. I dö-den gaf han sig

vid mig he - la vä - gen hem, ja än - da hem. För-därfvet ej mig når,

D. C.

Är Je - sus städs mig när Och går bred-vid mig he - la vä - gen hem.
Mig he-lig kraft be - skär Och går bredvid mig he - la vä - gen hem.
Han mig i bön fram - bär Och Fa-dren ly - dig är till kor - sets död.
Att e - vigt fräl - sa mig, För mig han vandrat kor - sets tun - ga stig.

Ty han min sak för - står Och går bred-vid mig he - la vä - gen hem.

No. 644. Säden är mycken.

E. AUG. SKOGSBERGH. E. AUG. SKOGSBERGH.

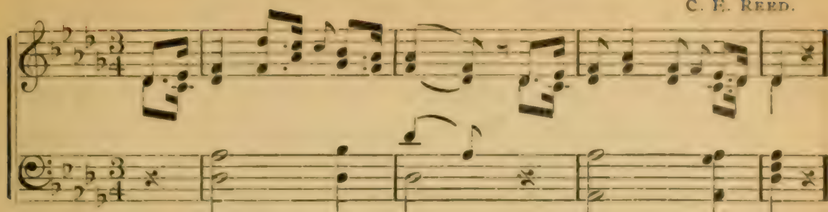
1. Sä - den är mycken, ar - be - tar-ne få, Mån-ga på tor-get ock få - fän-ga stå. Her - re, väck upp oss—o, ti - den är kort!— Lär oss att ver - ka, förr'n dagen flyr bort!
2. Sä - den är mycken, se syn - da - re gå Do-men till mö - tes och ic - ke för-stå, Att de för - lo - ras, ja, e - vigt för - gås, Om ic - ke rädd-ning i tid af dem fås.
3. Sä - den är mycken, o tänk, hvilken nöd! Hvart vi än blic - ka, vi se synd och död. Nöd - rop ock hö - ras från hed - nin - gens strand: Kommen hit öf - ver med räddningens hand.
4. Sä - den är mycken, allt rundt på vår jord Män-ni-skor läng - ta ock ef - ter Guds ord. Hvem vill den äd - la Guds säd nu så ut? Än-den snart kommer, och så alltings slut.

Kör.

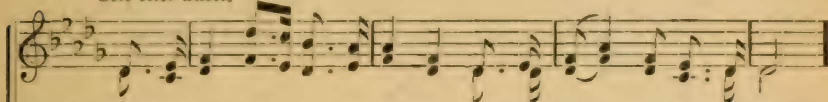
Her - re, ack Her - re, i nåd till oss vänd! Sä-den är mycken, ar - be - ta - re sänd. Hel - ga vår An - de, vår själ och vår kropp, Att vi dig tro - get må tjä - na med hopp!

No. 645. Hvar skall du stanna?

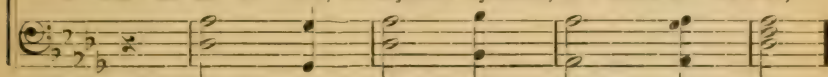
C. F. Reed.

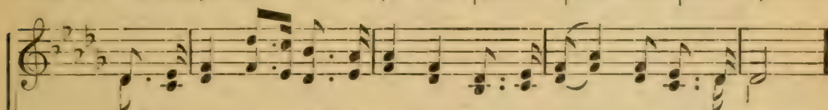

Solo eller duett.

1. Säg, min vän, hvar skall du stan-na Ef - ter ti - dens kor-ta höst?
2. Je - sus ön - skar att få tryc - ka Hvar-je syn - da - re i famn;
3. Om du än är arm, för-skjuten: Syndens, la - stens ar - ma träl;

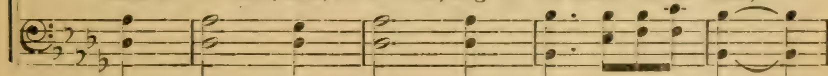

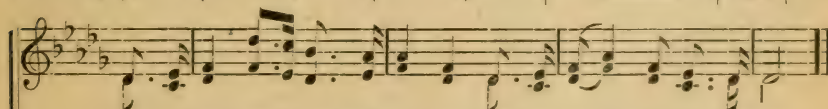
Skall du ut - i mörkret ham - na U - tan hopp och u - tan tröst?
Att ur sa - tans hand dem ryc-ka, Fö - ra in i fri-dens hamn.
Är din motståndskraft helt bruten, Dy-ster, mörk din ar - ma själ;

Säg, o själ, skall du gå mi - ste Om de fräl-stas skö-na hem?
Skall han då för - gäf-ves vän - ta, När han vän-ligt kal-lar dig?
Kom till Je - sus, kom, du ar - ma, Dig in - till hans skö-te slut;

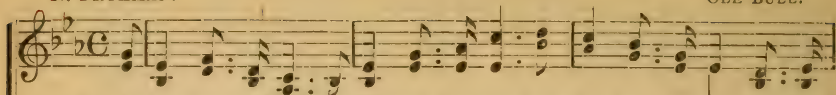

Säg, o säg, skall du gå mi - ste Om vår Guds Je - ru - sa-lem?
O, han ön - skar ömt få häl - sa Dig väl-kom - men hem till sig.
Han skall sig om dig för-bar - ma; In - gen har han ka-stat ut.
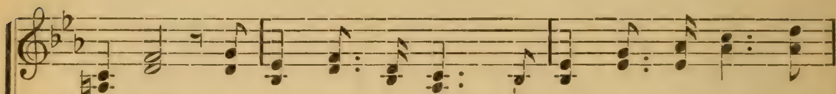

No. 646. I främmande land.

N. FRYKMAN. OLE BULL.

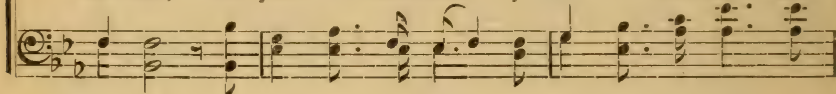

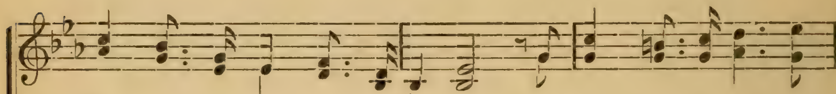
1. I främ-man-de land en pil-grim jag går Och tän-ker på hem-met det
2. Ej en-sam jag är, mig följer hvar stund En vän, som ej svi - ker i
3. Han ta - lar till mig så ljuf - li - ga ord, De ä - ro mitt värn i all
4. Hvar timme, som flyr, mig när-ma-re för Den lju - sa, den här - li - ga

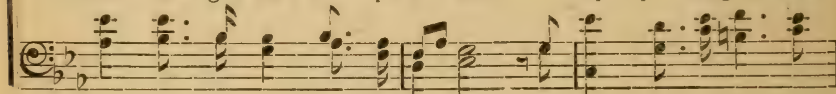

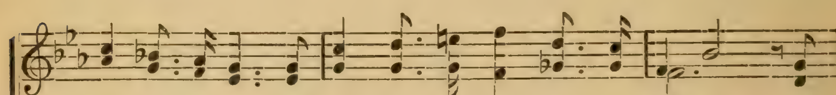
kä - ra. Där fin - nes ej nöd, där fäl - les ej tår, Där
nö - den. Med kär - le - kens svärd han sla - git i grund Båd
fa - ra. Jag lef - ver af nåd vid löf - te - nas bord Och
ti - den, Då jord - lif - vets strid ej säll - he - ten stör. Då

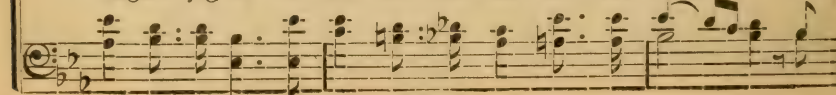

ses in - gen kors-dräk - ten bä - ra. Där har jag ett arf för-
syn - den och sa - tan och dö - den. Han kän - ner mitt namn, han
ba - dar i lifs - käl - lan kla - ra. O, är det så skönt i
blir in - gen än - de på fri - den. I hop - pet så glad med
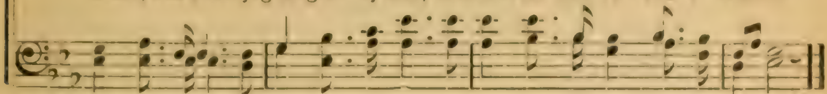

va-radt åt mig, Det har ej på jor - den sin li - ke. Så
hål - ler mig kär, Han gju - ter sin frid i mitt hjär-ta. Och
skuggornas dal, Hur skall det ej blif - va där hem-ma, Då
längtan jag ser Dit hän mot den him - mel - ska hamnen. Det

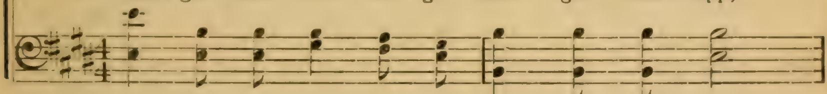
vandrar jag nöjd, fast trång är min stig. Den än-dar i säll he-tens ri - ke.
nu du förstår, att vän-nen det är, Som bu - rit på kor - set min smärta.
brudskaran säll och äng-lar - nes tal Med ju - bel sin lof sång uppstämma!
li-der, ack snart jag längtar ej mer, Men hvi-lar hos Je - sus i famnen.

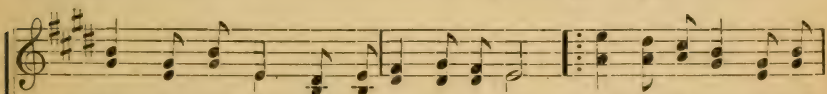

No. 647. Fröjd under vandringen.

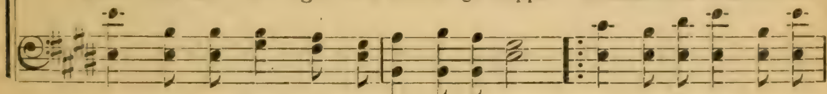

1. Fröj - de - fullt, fröj - de - fullt hem - åt vi dra,
2. Fröj - de - fullt, fröj - de - fullt hem - åt vi gå,
3. Ö - rat skall tju - sas af äng - lar - nes sång,
4. Kom - mer än dö - den väl grymt oss e - mot,
5. Snart går den e - vi - ga mor - go - nen opp,

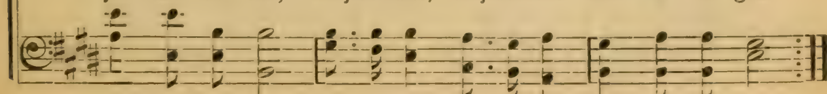

Äng - lar - nes land är det mål, som vi ha. Je-sus, vår höfding, han
Snart bland de sa - li - gas ska-ror vi stå; Nu när vår Je-sus vårt
Hö - ra de sa - li - gas har-por i gång, Fyl-lan - de him-len med
Fräl - sta af Je - sus vi trot-sa hans hot. Väl-det är bru-tet af
Klart skå-dar ö - gat vårt sa - li - ga hopp. Hemlandets blomsterfält

fö - rer oss an, Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
hjär - ta har fått, Fröj-de-full, fröj-de-full blif - ver vår lott.
här - li - ga ljud. Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt gå vi till Gud.
Guds dy - ra Lam; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
jub - lan - de stå; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt hem - åt vi gå.

No. 648. Min moders bön.

J. W. VAN DE VENTER. W. S. WEEDEN.

D A D
1. Jag al-drig glöm-ma kan den dag, Då af min öm - ma mo - der jag
2. Den rösten in - gen ann' är lik, För mig den är som ljuf mu-sik,
3. Fast å - ren flytt, jag glömmer ej De kär-leks-ful - la ord—ack nej!
4. Jag glömmer ej det ö-gon-blick, Då Herrens nåd jag sma-ka fick,

D G D G D A D
Fick hö-ra: "Barn, bland lifvets rön O glöm blott ej din moders bön!"
Och midt i värl - dens larm och dön Den lju-der än, min mo-ders bön.
Vid gam - la sto - len—syn så skön!—Jag ser min mo - der ut - i bön.
Och syn-dig själ blef hvit som snön Till svar up - på min mo-ders bön.

Kör.

A D A E A
V.1,2,3. Vid min-net af min mo - der kär Jag tyc-ker, hon är å - ter när;
O pris ske Gud, hvars nåd mig fann! Vi sko - la å - ter - se hvarann'

D G D D A D
Mig når en röst så mild och skön: Än - nu jag hör min moders bön.
I e - vig frid i himlen skön Till svar up-på min moders bön.

No. 649. Inbjudning.

M. M. Gimse. | Anna Volstad.

1. Ir - ran-de son och dot - ter, hör din Gud När han så vän - ligt sän - der till dig bud. Han menar all - var, när han ro - par: Kom!
2. O, ar-ma själ, vill du Guds vre - de fly, Kom då till Je - sus och blif räd-dad, ty Han fräl-sa kan, fast du det ej för - står,
3. Om du vill kom-ma på hans dy - ra ord Och sit - ta ned in- vid hans ri - ka bord, Du skall er-fa - ra sa - lig - het och fröjd—
4. Nå-gon vill frå - ga: hvar är den - ne vän? Vid Fa-derns si - da ut - i him - me - len, Där är hans tron, och den han sit - ter på,

Kör.

Och då är tid för dig att vända om.
Om du till ho-nom med din synd nu går.
Sä - kert du skall för e-vigt blif-va nöjd.
Och dit kan jor-dens synd och sorg ej nå.

Kom nu i dag! Kom nu i dag! Kan du ej se hans öm - ma hjär - te - lag! Tänk, om ej mer du Her-rens bjud-ning får! Du med för-tvif - lan in i dö - den går.

No. 650. Jesus, led mig!

F. M. D. FRANK M. DAVIS.

1. Je - sus, led mig hvar-je dag! An - nars
2. Du är till-flykt för min själ, Som i
3. Je - sus, då jag käm - pat ut, Och den

Je - - sus, led mig hvar-je dag! An - -
Du är till-flykt för min själ, Som
Je - - sus, då jag käm - pat ut, Och

vil - se ir - rar jag. Vid din si - da trygg jag
stormen skyd-dar väl. Blott till dig min själ ser
si - sta storm är slut, Led mig till det land af

nars vil - se ir - rar jag. Vid din
i stor-men skyd-dar väl. Blott till
den si - sta storm är slut, Led mig

är— Låt din kär - lek bli mig när!
opp, Och till dig står allt mitt hopp.
ljus, Där du mig be - redt ett hus!

si-da trygg jag är — Låt din............. kär-lek bli mig när!
dig min själ ser opp, Och till............ dig står allt mitt hopp.
till det land af ljus, Där du............ mig be-redt ett hus!

Kör:

Led mig, led mig! Je - sus, led mig på min

stig (på min stig)! Ge - - nom ti - dens vil - lor

här (vil - lor här) He - la vä - gen led du mig (led du mig)!

No. 651. O, att med tusen tungors ljud!

CHAS. WESLEY. OLIVER HOLDEN.

1. O, att med tu - sen tun - gors ljud Jag pri - sa kun - de här
2. Han bry - ter syn-dens makt och men, Han gör den fång-ne fri;
3. Det nam net Je - sus mod oss ger Och tröst i sor-gens tid;
4. Min go - de Mä - sta - re och Gud, O, hjälp mig bä - ra fram

Min sto - re Fräl - sa - re och Gud, Hvars nåd så mäk - tig är!
Hans blod kan två den säm - ste ren: Jag fräls-ning fick där - i.
Mu - sik för syn - da - re det är Samt häl - sa, lif och frid.
På jor - dens rund med glad - ligt ljud Ditt se - ger - ri - ka namn.

Min sto - re Fräl - sa - re och Gud, Hvars nåd så mäk - tig är!
Hans blod kan två den säm - ste ren: Jag fräls-ning fick där - i.
Mu - sik för syn - da - re det är Samt häl - sa, lif och frid.
På jor-dens rund med glad-ligt ljud Ditt se - ger - ri - - ka namn.

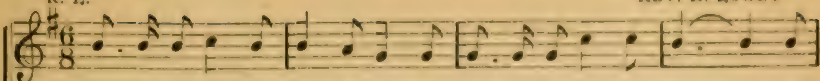
No. 652. När han för oss dog.

A. L. S. — A. L. Skoog.

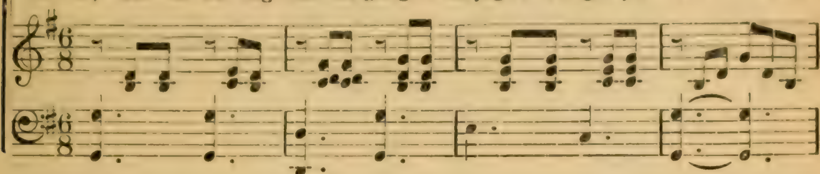
1. Djup var Jesu smärta, När han för oss dog. Ack, hur varmt hans hjärta För syndare slog! Törnet hjässan sårar, Gisslet ryggen fårar, Allt, med svett och tårar, Han tåligt fördrog.
2. Bitter var att tömma Den kalk han mottog. Genom lemmar ömma Man spikarna slog. Tänk, hur såren brände! Syndens dom han kände— Tröst ej himlen sände, När han för oss dog.
3. Solen sina strålar I sorg undandrog. Mörkret jorden målar, Och fienden log. Gråt, du lärjung'skara! Tyst, seraferklara, För det underbara, Att han för oss dog!
4. Att oss frid förvärfva Vår näpst han mottog. I hans död nu ärfva Vi lif öfvernog. Seger han har vunnit. Väg till Gud vi funnit I det blod, som runnit, När han för oss dog.
5. Jesus, hjälp mig skåda De kval du fördrog. Te mig syndens våda— Hur grymt hon dig slog! Må din kärlek ömma Jag i hjärtat gömma! Låt mig aldrig glömma, Att du för mig dog.

No. 653. Hvar är min son i kväll?

R. L. — Rev. R. Lowry.

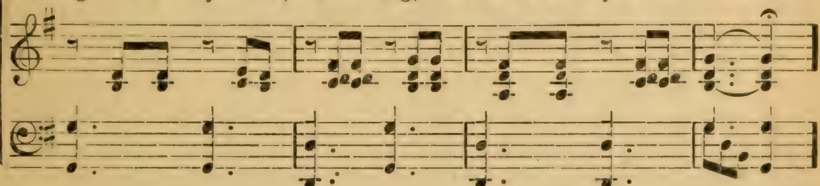

1. Hvar är min vils - ne son i kväll, Det barn, som jag vår dat ömt; Min
2. Han var så from, hans blick så klar, Han var som en än gel skön, När
3. Sö - ken min son på syn-dens stig, På ga - tor och grän-der gån, Och
4. O, att få se dig än en gång! Skall jag väl den glädjen fa? Min

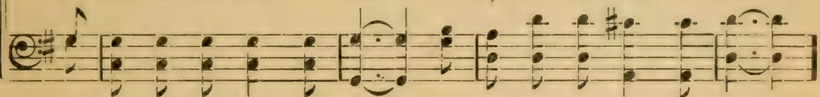
son, som var lju - set i mitt tjäll Men nu har sin mo - der glömt?
for - dom i famn jag ho-nom bar, Hans väl var mitt hjär - tas bön.
häl - sen till ho nom varmt från mig: Jag äl - skar än - nu min son.
dag är så dy - ster, nat-ten lång, Snart slutar mitt hjär - ta slå.
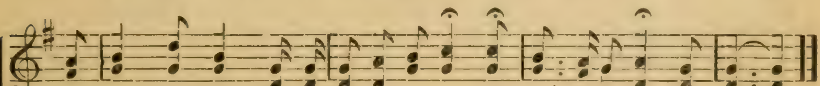

Kör:

O, hvar är min son i kväll? O, hvar är min son i kväll?

Hos mo - der arm Brinner kär-le-ken varm. O, hvar är min son i kväll?

No. 654. Endast en vänlig blick.

A. L. Skoog.

1. En-dast en vän - lig blick, Som kos - sta - de li - tet att
2. En-dast ett vän - ligt ord, Som läp - par - ne lätt kun-de
3. En-dast en vän - lig hand, Som syn - tes att gag - na så

gif - va; Men den blef till en skatt Ut - i sor - ger - nas natt, Den
sä - ga; Men det kom just i tid, Och det ta - la - de frid, För
rin - ga; Men så varmt var dess slag Och så tro - fast dess tag, När

tröt - ta - de sjä - len att lif - va. I lef - na-dens väf-nad den
hjär - tat så dyr - bar att ä - ga. Åt vack - lan-de tro gaf det
hjäl - pen det gäl - de att brin - ga. Det kän - des som fläk-tar från

blef en rand Af hop - - pets fär-ger med kär - lek i-bland,
styr - ka och mod, Det blef till en sol på tå - rar - nes flod
him - me - lens vår Och vi - - sa - de vä - gen, som hem - åt går,

C S C F
Och äng - lar - ne glad - des i gläd - jens land, Fast
Och sking - ra - de mol - net, som fram - för stod, Fast
Där kär - lek, blott kär - - lek e - vigt rår, Fast

C D S C
li - tet den ko - stat att gif - va.
det var så lätt till att sä - ga.
rin - ga det syn - tes, så rin - ga.

No. 655. Julen är inne.

N. FRYKMAN. Th. SÖDERBERG.

1, Ju - len är in - ne, Fröjdes hvart sinne. Fräl- sa - ren kom-men är.
2. Da - gen upprinner, Nat - ten försvinner, Säll - he - tens sol upp-går.
3. O hvilken ä - ra: Gud är oss nä - ra. Her - ren i - bland oss bor.

Se, hu-ru lju - sen Brin - na i hu-sen, Pri - san-de vän - nen kär.
Her-den för hjor-den Män - ska är vor-den. Nu är det ju - bel - år.
Han till de rin - ga Him - len vill brin-ga, Säll den på ho - nom tror!

4. Gamla och unga,
Låtom oss sjunga:
Ära ske Jehova!
Ljude de orden
Vidt öfver jorden.
Amen, halleluja!

5. Drif ur mitt hjärta
Oro och smärta,
Jesus, ack blif hos mig.
Världen må fara,
Din vill jag vara
Nu och evinnerlig.

No. 656. O, det finnes ej en vän lik Jesus.

P. B. P. BILHORN.

1. O det finns ej en vän lik Je - sus, När du tryc - kes ut - af bör - dor mång'; Han kan lä - ka hjär - tats sår, Kraft du ut - af ho - nom får; O, det finns ej en vän lik Je - sus!

2. Hvilken vän jag har fått i Je - sus! Frid och fröjd han till mitt hjär - ta bär; På hans arm jag stö - der mig. Van - drar trygg min lef - nads-stig; O, det finns ej en vän lik Je - sus!

3. Då min väg ge-nom da - len le - der, Och jag nal - kas dödens kal - la flod, Ing - en fruk - tan dock mig når, Ty min Je - sus med mig går; O, det finns ej en vän lik Je - sus!

4. När vi mö - ta till sist de kä - ra, Hvil - ka re-dan hun-nit hem - mets kust: Då med dem på bätt - re vis, Sjun - ga vi vår Je - su pris; O, det finns ej en vän lik Je - sus!

Kör.

G D
Det finns ej en vän lik Je - - - sus! Det finns ej en vän lik

G
Je - - - sus! Till din bön han lyss-na skall, Han be-

C G D G
va - rar dig från fall; O, det finns ej en vän lik Je - sus!

No. 657. Det tröstrika namnet.

B. Förtch. G. Franc

1. Si, Je - sus är ett tröst-rikt namn Och i all nöd vår säk - ra hamn.
2. Guds en - de son, o Je - sus huld, För - låt oss all vår synd och skuld!
3. Af dig är all rätt - fär - dig-het, Af dig all frid och sa - lig-het.
4. Dig va - re pris för lif - vets ord, För do - pets bad och nå-dens bord!

I - ge - nom Je - sus få vi nåd Och fin - na på det bä - sta råd.
Vår nöd du ser och hjäl-pa kan, Du som är bå - de Gud och man.
Ho sät - ter till ditt namn sin tröst, Han varder af allt ondt för - löst.
Din frid oss här i ti - den gif Och ef - ter dö - den e - vigt lif!

No. 658. Hvar är du?

L. S. O. AHNFELT.

1. Hvar är du? Hvar är du? Hvart skyn - dar du hän, O
2. Hvar är du? Hvar är du? Ack, trif - ves du än Där-
3. När vill du då bör - ja att sö - ka din Gud, Som
4. Din from - het och ren - het, hvad ä - ro väl de För

män - ska, som dväl - jes i gru - set? Hvar döl - jer du dig i - bland
u - te i syn - den och flär - den? För-ak - tar du än - nu din
snart skall din dom - ma - re blif - va? När vill du be-gyn - na att
ho - nom, den he - li - ge, re - ne? Nej, skall du bli he - lig, så

lust - går - dens trän? Träd fram för din Her - re i
him - mel - ska vän, För - dju - pan - de dig ut - i
ak - ta hans bud Och rätt i hans ord ho - nom
må - ste det ske Al - le - nast i - ge - nom den

lju - set! Så ro - par den him - mel-ska rö - sten.
värl - den, Den värld, som är fjär - ran från Her - ren?
gif - va? Nu är den be - hag - li - ga ti - den.
"e - ne," Som gjor - des till synd för oss al - la.

5. Hvar är du? Hvar är du? Ack har du
Att endast i Sonen är lifvet, [förstått,
Och därför, så arm och eländig du gått,
Åt honom på nåd dig ock gifvit
Och funnit förlossning i blodet?

6. Då först är du säker, då först kan så
Med glädje din Herre du svara: [här
Här är jag, här är jag, min Frälsare
Och värdes du själf mig bevara, [kär;
Så är jag i trygghet för evigt.

No. 659. Min herde är Herren.

1. Min her - de är Her - ren, han för mig ut På grön - skan - de
2. Min själ ro - par: "Gud, o, ve - der-kvick mig Och gif mig ny
3. Ja, om jag ock går i döds skug-gans dal, Jag lik - väl ej

be - tes-mark, Till fri - ska vat - tens sva - la ström, Som
kraft att gå Den sma - la väg, som upp - åt bär, Att
fruk - ta skall; Din käpp och staf de trö - sta mig Och

Kör.

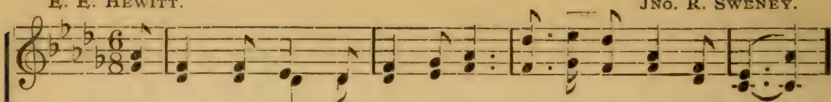
gör mig ung och stark.
jag må hvi - lan nå. Hans ok är ljuf - ligt, hans
vär - na i - från fall.

bör - da är lätt; Jag så det fann, jag så det fann. Han

le - der mig båd' dag och natt, Där lif - vets flod går fram.

No. 660. Jesus går förbi.

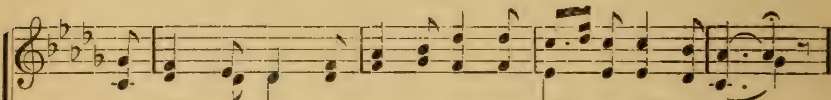
E. E. Hewitt. | Jno. R. Sweney.

C G

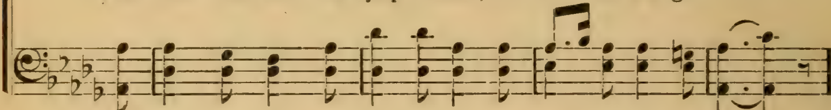
1. Kom, sorgs-na själ, hans nåd mot-tag. Je-sus går nu för - bi.
2. Kom, hung-ran - de, och tälj din nöd. Je-sus går nu för - bi.
3. Kom, tröt - ta själ, och hvi - la dig. Je-sus går nu för - bi.
4. Be - tun - ga - de, din nöd fram-bär. Je-sus går nu för - bi.

C G D G

Se i hans hel - ga an - letsdrag En sky med sol-sken i.
Han vill dig gif - va lif-vets bröd, Dig gö - ra nöjd och fri.
Väl - sig - nel-sen så in - ner-lig Hos ho - nom din skall bli.
Han hör din bön och hjälp beskär, Han fräl - sar och gör fri.

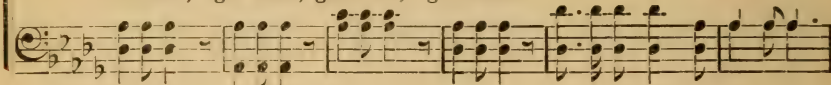

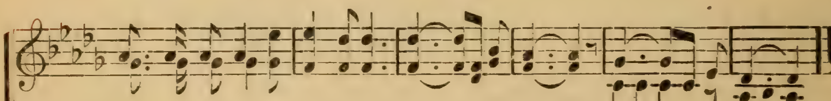
Kör.

C G C G

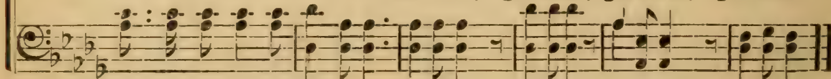
Går för - bi, går för - bi! Honom till mötes skynda, glad;
Går förbi, går förbi, går förbi, går förbi!

G C G C

Je - sus går här förbi i dag, Går för - bi, går för - bi.
Går förbi, går förbi, går förbi, går förbi.

No. 661. Kommen alla.

A. L. Skoog.

1. "Kommen alla," ljuder ordet Från den gode Herdens mun, Kommen alla, till den fria, Till den öppna Sions brunn! Här är hvila för den trötte, Läkedom för hvarje sår. Ja, ock midt i jordens vinter Försmak af en himmelsk vår.

2. Ljufliga och gladia budskap, Dyra evangelium, Kalla, samla alla, alla Från de skilda jordens rum: Ädlingen på lifvets höjder, Fången i den dystra cell, Barnet i den ljusa morgon, Åldringen i lifvets kväll!

3. "Under solen," säger skriften, "Är dock allt fåfänglighet," Intet band, som icke brister, Huru fast vi knyta det, Ingen blomma, som ej fäller Sina blad för höstlig vind, Ingen ros, som icke vissnar, På den glada jungfruns kind.

4. Må vi därför lyfta blicken Öfver jordegruset opp! Ofvan solen där är målet För vårt vissa framtidshopp. Där är glädjen evigt hemma, Ty vår Jesus själf är där. Men hans armar, se, de äro Dock beständigt när' oss här!

5. Ja, de sträckas, dessa armar,
Dag från dag och år från år
Efter dig och mig allt stadigt
Där vår väg i djupet går.
Och de sluta sig så gärna
Med osäglig trofasthet
Kring det hjärta, som på jorden
Ingen annan tillflykt vet.

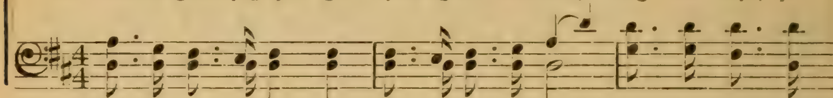
6. Hur de falla, lifvets lotter,
Och hvad helst oss trycker än,
Låt oss då till Jesus ila
Hvarje dag på nytt igen!
Låt oss hvila vid hans löfte:
"Jag vill gifva eder ro,"
Tills ock vi uti hans hydder
Snart till evig tid få bo!

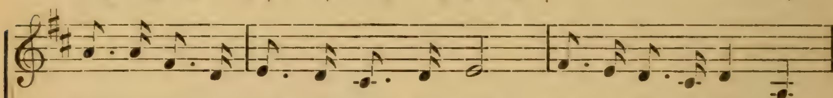
No. 662. Nu är julen inne.

A. L. S. A. L. Skoog.

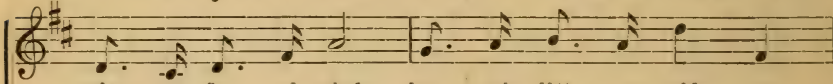
1. Nu är ju - len in - ne—gla - da hög-tidsdag! Mån - get hjär - ta
2. Väl kan vännens gåf - va gö - ra hjär-tat gladt! Väl kan fa - dern
3. Mänskors sköna gåf - vor va - ra en-dast kort; Den - na gåf - van
4. Där-för gladt jag sjun - ger: Lyck-lig är min lott; Jag är nöjd, ja
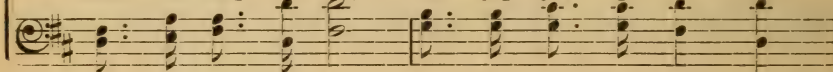

klap - par nu af lust och väl - be - hag. Öf - ver si - na gåf - vor
gif - va bar - net mån - gen dyr - bar skatt; Dock för mig Guds gåf - va
va - rar, fast-än him - mel, jord fly bort. Allt i den jag ä - ger:
e - vigt nöjd, ty Je - sus har jag fått. Gu - da-gåf-van Je - sus
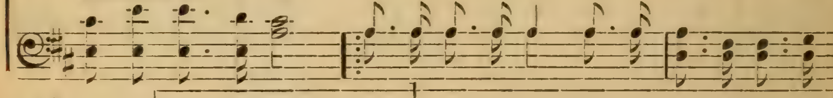

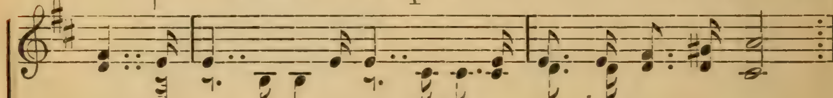
mån - gen är så glad; Jag ock fått en gåf - va,
stör - re vär - de bär— Kom - men, sen och sma - ken,
häl - sa, lif och frid, Gläd - je, tröst och mod— ja,
städs min sång skall bli, Tills jag sjun - ga får med

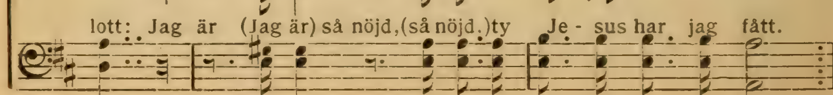

vill du ve - ta hvad? Ut - af al - la gåf - vor den bä - sta är min
hu - ru ljuf den är.
se - ger ut - i strid.
himmelsk me - lo - di.

lott: Jag är (Jag är) så nöjd, (så nöjd.) ty Je - sus har jag fått.

Jag är så nöjd, ty Je - sus har jag fått.
Je - - sus, Je - sus har jag fått.

No. 663. Nu glädjens timme inne är.

A. L. S. A. L. Skoog.

1. Nu glädjens tim - me in - ne är Och ma - nar oss till sång.
2. Ja, sjun - gen, sto ra, sjun-gen, små, ; Ej stör - re gläd - je finns
3. I mörk-ret, som på jor - den var, Ett ljus har blif - vit tändt;
4. O tänk, att han, Guds en - de son, Sig i för - ne - dring böjt!

Vi stäm - ma upp den lof-sång kär Oss äng - lar lärt en gång.
Än den, att up - på krubbans strå Har hvi - lat him - lens prins.
Guds kär - lek är oss up - pen-bar I gåf - van, som han sändt.
Han stör - tat hög - het från dess tron, Och ring - het han upp - höjt.

Kör.

Ä - ra va - re Gud i höjd! Frid på jor - den, frid och fröjd!
Män - ni - skor ett godt be - hag På den - na gläd - jens dag!

No. 664. Fadershjärtat står öppet för dig.

A. L. S. A. L. SKOOG.

G C G D G G D G Em A D G C G D G

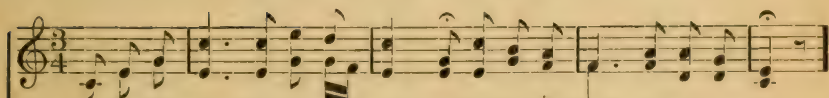
1. Kä-ra själ, som gått bort från din Fa - der och Gud, Fadershjärtat står öp - pet för dig......
Fast du tram-pat Guds kär - lek och trot - sat hans bud, Fadershjärtat står öp - pet för dig...... Up-på lu - star-nas torg du din arf-del för-satt, Fridens lam-pa har slock-nat i syn-dens natt, Dock, hur väl! du kan än få till-ba - ka din skatt; Fadershjärtat står öp-pet för dig....

2. Kom, just sådan du är med din synd och din skam, Fadershjärtat står öp - pet för dig......
Är du lik-nöjd och hård — o, så träd än-dock fram, Fadershjärtat står öp - pet för dig...... Är du fat - tig och arm och ej vet nå-gon råd, Är din kläd-nad o - ren, ja, hvar en - da tråd, Skynda hem-åt, ja, skyn-da, ty märk, hvil-ken nåd: Fadershjärtat står öp-pet för dig....
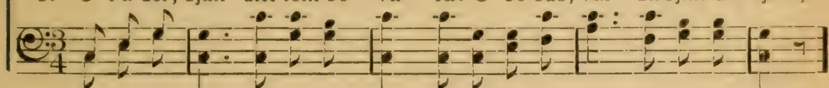
3. Si, din fader som fordom är ännu din vän,
Fadershjärtat står öppet för dig.
Och han ropar hvar dag: "O mitt barn, kom igen"—
Fadershjärtat står öppet för dig.
Han vill varkunna sig och tillsäga dig tröst,
Han vill trycka dig ömt till sitt hulda bröst,
I sin barnkrets han längtar få höra din röst,
Fadershjärtat står öppet för dig.

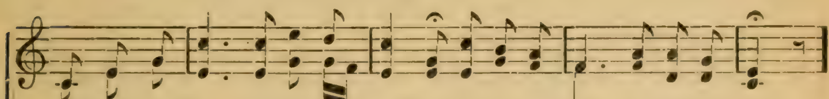
4. Fadershuset är rikt—o, hvi hungrar jag då?
Fadershjärtat står öppet *för mig*.
Jag vill uppstå och hem till min Fader nu gå,
Fadershjärtat står öppet *för mig*.
Jag till honom vill säga: "Min Gud och min Far,
Inför dig och mot himlen jag syndat har,
Men jag kommer och ber, att du mig emottar"—
Fadershjärtat står öppet *för mig*.

No. 665. Dopsång.

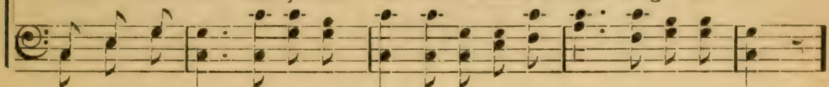

1. O Fa-der, sänd din An - de ne - der Till dem, som dö - pas här i dag,
2. Lär dem att ly - da Je - su lä - ra Och gå den väg till him-len går,
3. O Fa-der, själf ditt folk be - va - ra! O Je-sus, vår - da själf din hjord,

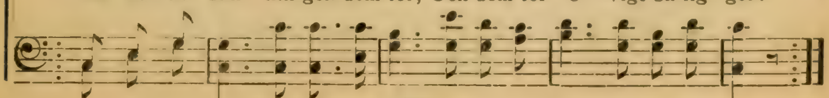

Att han i Je - su tro dem le - der, Som det, o Gud, är ditt be - hag!
Att Je - su kors med gläd-je bä - ra Och ej hans bör - da fin - na svår!
Och i din An - des ljus för - kla - ra För dem din san - ning i ditt ord.

O, tag dem helt från värl-den ut, Och dem in - till ditt hjär-ta slut!
O Gud, gör al - la dem till ett, Som du till folk åt dig be - redt!
Till he - la san - nin-gen dem för, Och dem för e - vigt sa-lig - gör!

No. 666. Väktare, hvad lider tiden?

SIDNEY S. BREWER. — Arr. af WM. B. BRADBURY.

G C D G

1. Väk - ta - re, när få vi skå - da Si - ons mor-gon gla - de - lig?
2. Se de kla - ra ljus upp-rin - na Af ett e - vigt sabbatsår!
3. Pil - grim, Si - ons ko - nung tro - nar I den gyll-ne sta-den där,
4. Pil - grim, se du skall för-nim - ma Ljus af här - li - ga - re slag.

G C D G

Ha de tec - ken, som be - bå - da Je - su an-komst, vi - sat sig?
Högljudt rö - ster oss på - min - na, Att Guds ri - ke fö - re - står.
Klädd i prakt. Till jor-dens zo - ner Sträcks den spi - ra, som han bär.
Tecken öf - ver jor - den glim - ma, Bå-dan - de din fram-tids-dag.

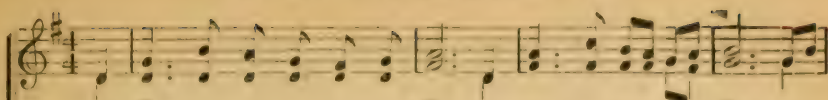
G

Pilgrim, ja, om-kring dig blic-ka! Lju-set bry - ter fram—hvad hopp!
Väk-tar', ja, jag ser upp - sti - ga Härligt Ka-naans höj - der där.
Där på berg och höj - der grö - na So-len strå - lar med be - hag,
När ba - su - nen sist skall hö-ras, Går från haf till haf ett bud.

G C D G

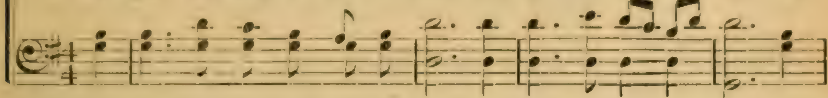
Må du o - tron från dig ryc - ka! Morgon gryr. Stå opp, stå opp!
Sa - lem ock, det väl - de - li - ga, Sol - be - lyst jag skå-dar här.
Strömmar por - la, käl - lor skö - na Gni-stra i en e - vig dag.
Hel-gon - ska - ran skall fram-fö - ras, Klädd i o - för-gänglig skrud.

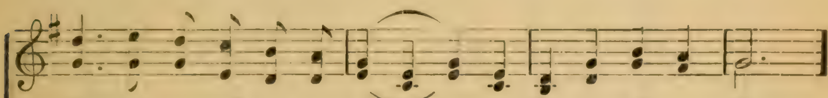
No. 667. Uti stormen vi stå.

G D G

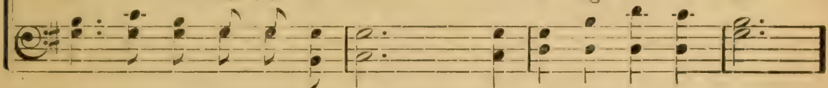
1. Nu ä - ro vi på re - san hem, Hur än det stor-mar här. Vi
2. Där hem - ma i vår fa - ders hus Få vi för e - vigt bo. Där
3. Snart få vi på vår har - pa slå Ut - i Guds pa - ra - dis Och
4. Vi ha ett arf i him - lens sal Hos Gud, vår Fa - der kär, Som
5. Tänk, när vi lif - vets kro - na få Ut - i det go - da land Och
6. Så går det hem i Je - su namn, Och ef - ter re - sans slut Få

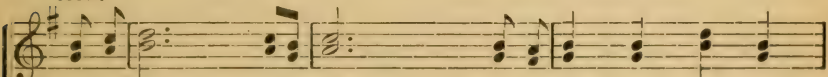

G C G D G

gå till Guds Je - ru - sa - lem, Vårt rät - ta hem är där.
hö - reş ic - ke stor-mens brus, Och in - gen stör vår ro.
på de gyll - ne ga - tor gå Och sjun - ga Je - su pris.
ej för - störs af rost och mal Och o - be - smittadt är.
jub - lan - de för tro - nen stå Med se - ger-palm i hand!
vi i fri - dens säl - la hamn För e - vigt hvi - la ut.

Kör.

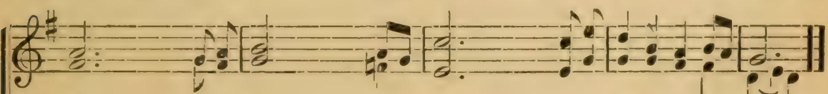

G D G

Ut - i storm vi stå, Snart vi säl - la ham - nen

Ut - i stor-men vi stå, den kan aldrig bli så lång, Snart vi sälla hamnen nå och upp-

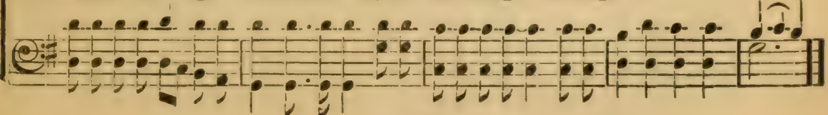

D G C G D G

nå, Ut-i storm vi stå, Snart vi sälla hamnen nå.

stämma himlens sång. Uti stormen vi stå, den kan aldrig bli så lång.

No. 668. Spriden ut.

Frances R. Havergal. Arr. by Ira D. Sankey.

1. Spri - den ut i-bland na - tio - ner: Her-ren ko - nung är, Spri-den ut, spri - den ut. Spri-den ut i-bland na - tio - ner, jub - len fjär - ran, när, Spri - den ut, spri - den ut. Spri - den ut . med tor - döns-stäm - ma, att hans makt är stor: Det är ä - rans, fri - dens ko - nung, som i him - len bor. Spri-den
2. Spri - den ut bland al - la folk, att Je - sus Her - ren är, Spri-den ut, spri - den ut. Spri - den ut bland hed-nin - gar, att fräls-nin-gen är när, Spri - den ut, spri - den ut. Spri - den ut i - bland de sorgs - na: Je - sus lef - ver än; Spri-den ut i - bland de tröt - ta: han är Fräl - sa - ren. Spri-den
3. Spri - den ut i al - la län - der gla - da tid - nin-gen, Spri-den ut, spri - den ut. Spri - den ut, att Je - sus hand - lar nå - digt med oss än, Spri - den ut, spri - den ut. Spri - den ut på vä - gar, sti - gar e - van - ge - li - um. Må det lju - da öf - ver höj - der, öf - ver haf - vets skum, Att för

ut med ju-bel-to-ner, stämmen upp i kor, Spri-den ut, spri-den ut.
ut bland syndare: vår Gud är kär - le - ken, Spri-den ut, spri-den ut.
de för - lo - ra - de det än-nu fin - nes rum! Spri-den ut, spri-den ut.

No. 669. Gå ej mig förbi.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Je - sus kär, gå ej för - bi mig, Låt mig bön-hörd bli.
2. Låt ock mig vid nå - da - tro - nen Fin - na him-melsk ro.
3 Blott up - på ditt ord jag kom - mer Och om nåd be - gär.
4. Du är all min gläd - je - käl - la, Mer än lif för mig.

Då åt an - dra nåd du skän - ker, Gå ej mig för - bi.
Då jag sjun - ker ned för - kros - sad, Her - re, lär mig tro.
He - la mitt be-kläm - da hjär - ta, Fräls mig som jag är.
Hvad i him - len, hvad på jor - den Har jag ut - om dig!

Kör.

Je - sus, Je - - sus, Låt mig bön - hörd bli,

Och då an - dra du upp - väc - ker, Gå ej mig för - bi.

No. 670. O, hur stort att tro på Jesus!

A. L. S. — A. L. Skoog.

1. O, hur stort att tro på Jesus ut-i unga år, Under barnaålderns glada tid, Innan otrosmasken hjärtats ömma kärna når, Lära smaka Jesu ljuva frid!
2. O, hur stort att lyda Jesus ut-i unga år, Innan ålderdomen smyger på, Då vårt samvete för ungdomssynder förebrår, Och vårt hjärta ingen frid kan få!
3. O, hur stort att tjäna Jesus ut-i unga år, Och få bliva hans små vingårdsmän! Herren Jesus ej den allra minsta tjänst försmår, Men han hundrafalt belönar den.
4. O, hur stort att vänta Jesus ut-i unga år, Snart han kommer, hämtar hem sin brud. Från vårt öga skall han då borttorka hvarje tår Och ikläda oss sin sileskrud.

D. S. Då allt annat jämte barnaåren från oss går, Denna fröjdekälla flödar än.

Kör. Fine.

O, hur stort att tro på Jesus ut-i unga år Och få tala om vår själavän! D.S.

No. 671. Uppå lifsflodens härliga stränder.

Arr. af A. L. S.

1. Mot mitt hem jag tå - gar glad och nöjd, Det skö - na Kanaans land,
2. I från vän ner få vi skil - jas här, Fast högt vi äl - skat dem,
3. Om vi föl - ja Je - sus här en tid, Han rik - lig lön be - skär.

Kör.

Där de fräl - sta ä - ga här - lig fröjd På him-lens skö - na strand. Up-på
Men vi sko - la se hvar-an - dra där I Guds Je - ru - sa - lem.
Lif-vets skö - na kro -na, fröjd och frid Vi sko - la und - få där.

lifs-flo-dens här-li - ga strän - der Möt mig där, möt mig där!
Möt mig där, möt mig där!

Uppå lifs -flodens här - li-ga strän-der Möt mig där, då min strid slutad är!

No. 672. Jag vill ej synda mer.

P. A. WINHOLZ. A. L. SKOOG.

1. Om nå - gon att syn-da mig loc - ka vill, Då sva-rar jag: Nej, o nej! Ty Je - sus, min Fräl-sa-re hör jag till, Och syn-den han äl - skar ej.
2. Om nå - gon då sä - ger, att synd blott är Ett nö - je på den - na jord, Jag sva-rar: den sar-gat min Je - sus kär, Så lä - rer mig bi - belns ord.
3. Om nå - gon mig frågar, hvad syn - den är, Jag sva-rar: Min fi - en - de, Som städ-se vill hin - dra mig på min färd, Att må - let jag ej må se.
4. Om nå - gon då frågar: Hvart äm - nar du? Jag svarar: Till him-lens land, Och Je - sus jag haf - ver i säll - skap nu; Han le - der mig med sin hand.

Kör.

Jag vill.......... ej syn-da mer, Jag vill.............. ej syn - da mer; Ty Her - rens

Jag vill ej syn-da mer, jag vill ej synda mer, Jag vill ej syn - da mer, jag vill ej syn-da mer;

No. 673. Han är när.

A. L. S. A. L. Skoog.

No. 674. Ingen lik Jesus.

JOHNSON OATMAN, JR. GEO. B. HUGG.

1. In - gen lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, det finns ic - ke en.
2. In - gen så he - lig och hög bland vänner, Nej, det finns ic - ke en.
3. Ges det väl stun-der, då han oss glömmer? Nej, o nej, nej, o nej.
4. Har han för-bun - det med nå gon bru - tit? Nej, o nej, nej, o nej.
5. In - gen lik Je - sus, den vän-nen kä - ra, Nej, det finns ic - ke en.

In - gen som han kan för-stå mitt hjär - ta, Nej, det finns ic - ke en.
In - gen så öd - mjuk och mild jag kän-ner, Nej, det finns ic - ke en.
El - ler en fa - ra, då han sig gömmer? Nej, o nej, nej, o nej.
Finns väl en själ, som han har för-skju - tit? Nej, o nej, nej, o nej.
In - gen som han, värd allt pris, all ä - ra, Nej, det finns ic - ke en.

Kör.

Je - sus kän-ner vår strid och pröf-ning, Han oss le - der till af - to - nen.

In - gen lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, det finns ic - ke en.

No. 675. Vid skördetidens slut.
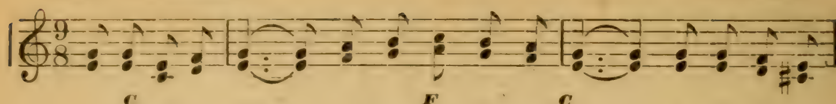
1. Och när skör-den är slut, Som-mar da - gen har flytt, För stum mats ha bö - nernas ljud, So - len ski - ner ej mer, Fridens morgon har grytt Och vi stäl - las fram in - för Gud.
2. Och då sån - gen om nåd Har för-klin - gat på jord Och sån - gen om him me-lens skatt, Skall, o syn - da - re, du, Som för-ak - tar hans ord, För-gås i den e - vi - ga natt?
3. Då den he - li - ge gått Från det jor - di ska fri, Att dväl - jas i ko-nun gens hof, O, hur klin - gar ej då Ut - i ljuf har-mo-ni En sång till vår Fräl- sa - res lof!
4. Säg, o syn - da-re, säg, Du som lef - ver så lugn Och fruk - tar ej kommande tid, Kan din an - de väl då Bä-ra bör - dan så tung, Att dö u - tan hopp, u - tan frid?

Kör:

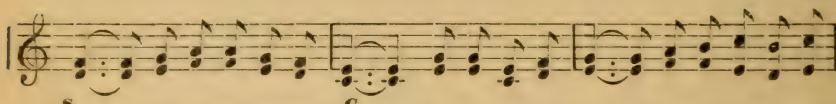
Och när som - - - ma - ren flytt
Och när som-ma - ren flytt, och när bär - gad är skörd,
Och bär - - - gad är skörd,
När som- ma - ren flytt, och när bär - gad är skörd,
När till doms du skall gå, Hur skall du då bestå? Säg, är du bland agnarne då?

No. 676. O, strålande krona.

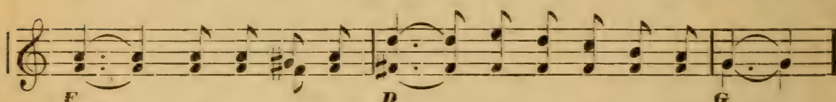
REV. J. B. ATKINSON. P. P. BLISS.

1. O, strålande kro - na, som vän-tar mig där En dag hos min
2. Hvad un-der-bar sång för Guds tron, där ock jag Får hö - ja min
2. O, e - vi - ga gläd - je, som ock skall bli min, Där sorg el - ler
4. O, sa - li - ga namn, som ock där skall bli mitt, Det ny - a, som
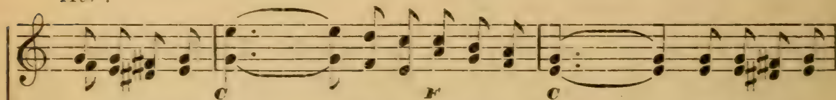

Je - sus, när hemma jag är Och möts af de or - den från Herren min
röst till hans ä-ra en dag, Till hans, som sig vi - sat så stor ut - i
död ic - ke mer slipper in, Där natt-li - ga skug - gor ej läg - ra sig
Je - sus ock skänker mig fritt! Men blott den där vin - ner skall få det till

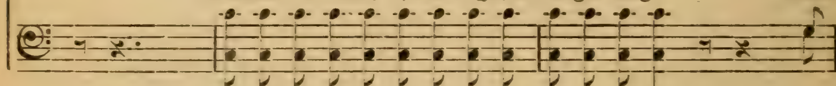

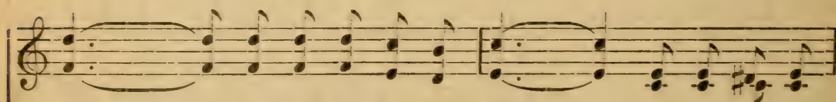
Gud: Gå in i min gläd - je! Hvad nå-de - fullt bud!
råd Och mäktig i gär - ning, men störst ut - i nåd!
mer, Ty lam-met är so - len, som al - drig går ner!
slut; Så hjälp oss, o Je - sus, att väl hål - la ut.

Kör:

O, strålande kro - - - na, o, här-li - ga sång...... Bland jublande
Strålande kro-na, o, här-li-ga, här-li-ga sång Bland

ska - - ror där - up - pe en gång!...... O, här - li - ga
jub-lan - de ska - ror där - up - pe, där - up - pe en gång!

Am F C G C
hem; . . . . . är det-ta för mig? O, här - li - ga hem för mig!
Härliga hem;

No. 677. Fröjd i hoppet.

C. LUNDGREN.

A E A E
1. Jag fröj - das, när jag tänker på, Att sorg och nöd ta slut,
2. Här går jag nedtryckt mången gång Och suckar: Herre Gud,
3. När får jag e - vigt skå - da dig, Du sjä - la-vän så god,
4. Men Her - ren sva - rar i sitt ord: Jag kommer, kä- ra själ,

D A E A
Och jag får hem till Je - sus gå, Hos honom hvi - la ut....
Min väg är smal och ti - den lång. När hämtar du din brud?
Och lof - va dig e - vin - ner - lig För ditt ut-gjut - na blod?
Och häm-tar hem dig till mitt bord, Och då är all-ting väl.

D E A
Och jag får hem till Je - sus gå, Hos ho - nom hvi - la ut...
Min väg är smal och ti - den lång. När häm-tar du din brud?
Och lof - va dig e - vin - ner-lig För ditt ut - gjut-na blod?
Och häm - tar hem dig till mitt bord, Och då är all-ting väl.

5. Så beta då, mitt lilla lamm,
På Sarons äng en tid.
‖: Drick vatten ur Betesda damm
Och hvila dig därvid. :‖

6. Blott några ögonblick och jag
Skall komma som jag sagt,
‖: Och då skall salighetens dag
Gå upp för dig med makt. :‖

No. 678. Barnen för Jesus.

A. L. S. — A. L. Skoog.

G C G
1. Vi, en li - ten ska - ra ut - af Her-rens små, Ut - i sabbatssko-lan
2. Je - sus är den vän, som äl - skar bar-nen mest, Är den le - da - re, som
3. Värl-den loc - kar bar - nen jämt till un - der - gång, De-ras o - vän läg-ger
4. Snart i him-lens gläd - je trä - der ska - ran in, O, hvem skul-le vil - ja

A D G C
gla - da sam-las få. Där med bön och sång allt-jämt vi sträf - va må
pas - sar bar-nen bäst; O, må där - för al - la sig vid ho - nom fäst
för dem sna-ror mång', Fre-stel-ser an - fäk - ta, syn-den gör dem tvång,
tom-händt gå där - in? Hvar-je barn kan fräl - sas: brinn, hvart hjärta brinn,

D. S. Kal - la dem till-sammans kring Guds nå-des-bord:

Kör. *Fine.*

G D G G
Vin - na de små bar - nen för Je - sus. "Bar - nen för Je - sus,"
Sö - ka vin - na fle - ra för Je - sus!
Räddning finns för bar - nen hos Je - sus.
Sök att vin - na bar - nen för Je - sus!

Sök att vin - na bar - nen för Je - sus!

D. S.

D G
är vår lö - sens ord, "Bar - nen för Je - sus," sprid det kring vår jord.

No. 679. Det heliga landet.

1. Hvar är det land, dit jordens sorg ej når, Dit hjär - tats längtan
2. Hvar är det land, där Gud i e - vig tid De si - na mät - ta
3. Hvar är det land, som in - tet ö - ga sett, Det land, som Gud de

of - ta, of - ta går, Där al - drig fly - - , ter nå - gon tår som här,
vill med fröjd och frid, Där tyst - nat har all ti - dens sorg och pust
si - na har be-redt, Där al - la bar - - nen sam - las få en gång

Ej nå - gon tår som här
All ti - dens sorg och pust
De sam - las få en gång

Kör.
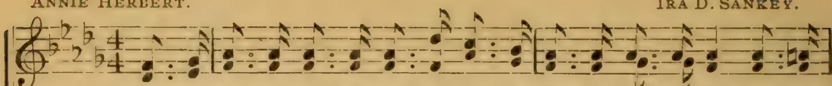
Där säll den ar me, stark den sva-ge är? Säg, vet du väl?
Och hjär - tat ve - derkvicks af himmelsk lust?
Och stäm - ma in i lam-mets ny - a sång?

Där stark den sva - ge är?
Fröj-das af him - melsk lust?
I lammets ny - a sång?

Dit opp, dit opp Vi rik - ta må vårt hjär - tas hopp.

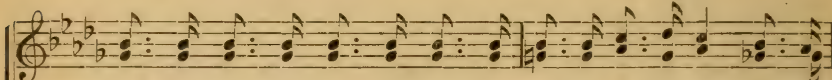
No. 680. Tänk när dimman har försvunnit.

ANNIE HERBERT. IRA D. SANKEY.

1. Tänk, när dimman har försvunnit, och den lju-sa, säl - la höjd Ut - af
2. Vä-gen fram vi of - ta vandrat, Sorg-be-tun-ga-de så smått, Of-ta
3. Vi med fröjd och glädje komma, Vi kring tronen samlas få, An-sig-

so - len klart be - ly - ses, O hvad säll-het, o hvad fröjd! Fadrens
ut - i skug - gan fam - lat, Vå - ra bröder ej förstått. Men vid
te mot an - sig - te vi Då hvar - an - dra väl för-stå. Vår för-

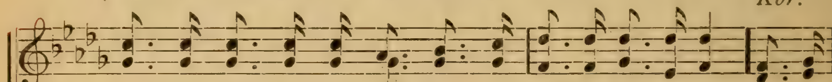

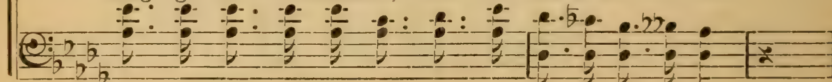
löf - te vi på-min - nas, då vi bå - gen se i skyn, Och hvar-
Frälsar'ns: "Kom väl-sig-nad," Vi få sam - las hemma där, Då vi
lossningssång vi sjun - ga I vårt hem hos Fadren där; Hvarje

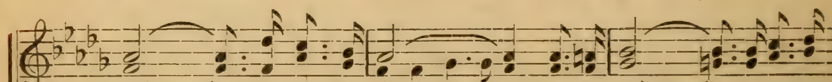

Kör.
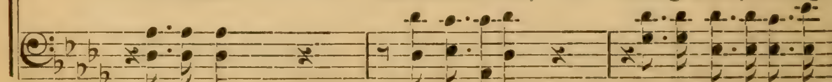

an - dra, brö - der, kän - na; Ej af dimma höljs vår syn. Vi för-
helt för - stå hvar-an-dra, När all dimma bor - ta är.
skug - ga är försvunnen, Och all dimma bor - ta är.

stå....... hvarandra då,.......... Aldrig me - - ra skilda
Vi för-stå hvarandra då, Aldrig mera, aldrig

gå .... På den solbelysta morgon, När all dimma borta är.
Mera skilda gå.

Vi för - stå hvar-andra bätt-re, Än vi nån' - sin kun-nat här.

No. 681. Min förlossare.

G. P. W. B. BRADBURY.

1. Jag vet, att min för - los - sa - re Städs' lef - ver och på si - sto-ne
2. Om in - gen an - nan vän är här, Är min för - los-sa - re dock när.

Skall visst för - blif-va den han'var, Min hjälp, min tröst och mitt för - svar.
Han hjäl-per mig ur all min nöd, Han fräl-sar mig från synd och död.

3. Fast denna hyddan slås omkull
Och så förvandlas snart till mull,
Skall jag stå upp i bättre skrud
Och se förlossaren, min Gud.

4. Ja, under segersångers ljud
Jag hälsas skall som lammets brud
Och njuta all den salighet
Han mig beredt i evighet.

No. 682 Hvar och en som vill.

P. P. B. P. P. Bliss.

1. Hvar och en som hör, o ljuf - li - ga ord! Klin - ge de för hvar - je män-ska kring vår jord! Hvar och en nu bju - des fram till nå-dens bord.
2. Hvar och en som kom-mer skyn - de nu sig! Nu är dör - ren öp - pen nu är vä - gen fri. Je - sus skän-ker lif - vet, o gå ej för - bi.
3. Hvar och en som vill, det löf - tet be står. Hvar och en som vill Guds nåd för in - tet får, Hvar och en som vill från död till lif - vet går.

Kör.

Hvar och en som vill, o kom. Hvar och en som vill, hvar och en som vill, Lju - de öf - ver berg och dal: en hvar som vill! Vils - na bar - net fa - dren ro - par mildt: vänd om. Hvar och en som vill, o kom.

No. 683. Mästaren är här.

1. Mästaren är här, ack, hör han kallar dig.
Skynda nu till honom, lämna syndens stig.
Arma syndatrålen bjuder han till sig.
O, min själ, brist ut och sjung:

Kör. Mästaren är här, Mästaren är här,
Hör, han kallar dig, o, kom just som du är.
Jesus tar emot dig, du som ännu bär
På din syndabörda tung.

2. Hör han kallar dig, du arme, blinde man.
Ej förgäfves har du ropat honom an.
Fröjda dig, han städse hjälpa vill och kan.
O, min själ, brist ut och sjung:

3. Du som ännu ligger vid Betesda damm
Hjälplös och eländig, full med synd och skam
Mästaren till dig med hjälpen kommer fram.
O, min själ, brist ut och sjung:

4. Mästaren är här, hvad nåd att år från år
Huldt den gode herden ännu bland oss går,
Sökande så trofast sina arma får!
O, min själ, brist ut och sjung:

5. Mästaren är här, han midt ibland oss bor.
Bröder, må vi då ej hafva orsak stor
Att med fröjd instämma i de frälstas kor:
Pris ske Gud, halleluja!

Kör. Mästaren är här, Mästaren är här,
Alla dagar han ock är de sina när.
Öfver mörka floden sist han hem oss bär.
Pris ske Gud, halleluja!

No. 684. Kristi kröning.

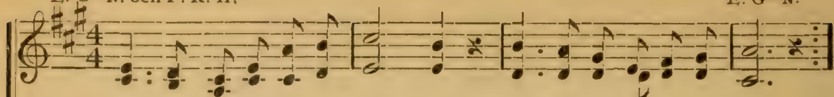
T. Kelly. C. Lochart.

1. Skå-den, hel-gon! Se, ur stri-den, Höljd med ä - ra, hjäl - ten går.
Genom mar - ter vann han fri-den. Nu han al - las hyll -ning får.
2. I Guds äng-lar, hyll-ning bringen Ho - nom, som för - ak - tad var!
Skynden fram, hans tron omrin-gen! Ge - nom rym - den ro - pet far:
3. Ha - tet Je - sus tör - ne-krön-te, Hvil - ket hemskt och syn-digt dåd!
Hån, förakt och spott han rön-te, Men han vek ej från Guds råd.
4. Högljudt se - ger -ro - pen skal-la, Bi - fall jub - lar gam - mal, ung,
Je - sus ä - ras öf - ver al - la. Stäm med gläd - je in och sjung:

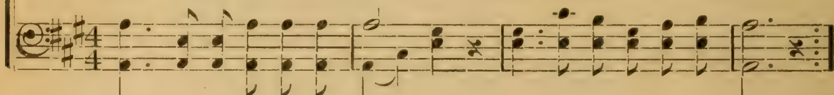
Krö-nen ho-nom ä - rans konung, Segrar'n, som vår o - vän slår!
Krö-nen ho-nom ä - rans konung, Fräl - sa-ren, som mak - ten har!
Krö-nen ho-nom ä - rans kouung, Se - ger-fur - sten, full af nåd!
Krö-nen ho-nom ä - rans konung, Her-rars Her - re, kun-gars kung!

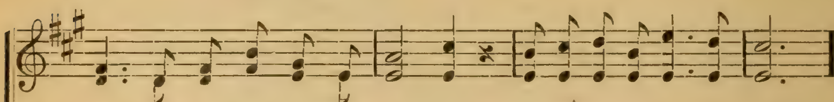
No. 685 Afskild för min Herres räkning.

E. G—N. och F. R. H. E. G—N.
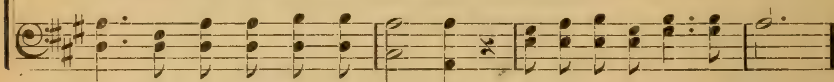

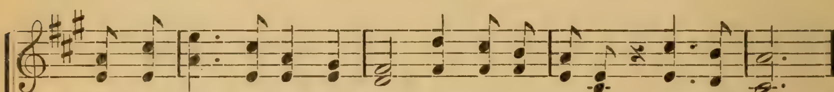
1. Af - skild för min Her-res räk - ning Och i blodets purpur-älf
Tva - gen ren från al-la syn - der För att lef - va ej mig själf,
2. Af - skild för min Her-res räk - ning Till att fat - ta mer och mer
Höj-den, dju - pet i den kär - lek, Som han si - na barn beter!
3. Af - skild för min Her-res räk - ning Mer och mer jag kän-na får
Höj-den, dju - pet i den kär - lek, Som all kunskap öfvergår:

Va - re det min hög-sta ä - ra Att på korsets hel-ga stig
Må ej jordens kor - ta lyc - ka, Jordens skatter då - ra mig!
Och dess me - ra jag ut - gif - ver Af hans kärlek in-ner - lig.

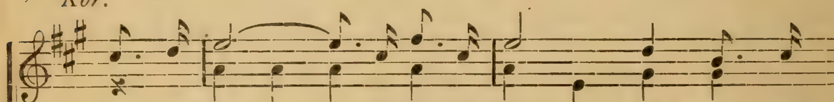

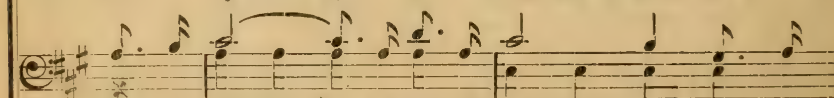
Föl - ja Mästarn al - la da - gar: Afskild, Herre, helt för dig!
Nej mitt mål står mycket hög - re: Afskild, Herre, helt för dig!
De - sto me - ra kan jag äl - ska: Afskild, Herre, helt för dig

Kör.

Dy - re Mä - - - sta-re, be - va - - ra Mig så
Dy - re Mä - sta - - re, be - va - ra

varm, ... så varm i dig, Att jag
Mig så varm, så varm i dig, Att jag

öf - - - ver allt må spri - da Kristi vällukt omkring mig!
öf-ver allt må spri - da Kristi vällukt omkring mig!

No. 686 Jesus lefver.

HJ. SUNDQUIST. A. L. SKOOG.

1. Je - sus lef - ver, grafven brast. Han stod upp i glans och ä - ra.
2. Jag har vun-nit— Je - sus vann Öf - ver dö - den här - lig se - ger;
3. Je - sus lef - ver, O, hvad mer! Grafvens fa - sor jag vill glöm - ma.

Nu det står som klip-pan fast, Att hans död skall se-ger bä - ra
Ty ur graf-ven upp-stod han. Frid och tröst jag där - för ä - ger.
Trött men gladt mitt ö - ga ser Kul - len, som mitt stoftskall göm - ma.

Blix-ten ljungar, jor - den bäf - var, Grafven brast, och Je - sus lef - ver.
Öppnad har jag him - len fun - nit; Je - sus vann, och jag har vun - nit.
Hoppets an-kar-grund för - blif - ver: Grafven brast, och Je - sus lef - ver.

No. 687. O, sjung om hans stora nåd.

REV. FRANK BOTTOME, D. D.   WM. B. BRADBURY.

C S C F C

1. O djup af barmhärtighet, Her - re, hos dig, Att blo - det på Gol-ga - ta
2. O djup af barmhärtighet! Mig har han kär. Från do-mens förskräckelse
3. O djup af barmhärtighet, un - der af nåd! För allt har han lä- kedom,
4. O Je - sus, min Frälsare, ko-nung och Gud, För dig vill jag stämma upp

S C S C

re - nar ock mig! Ej synd och för-dö - mel-se me - ra mig når, Mitt
fri - köpt jag är, Och viss om min sa - lig-het pri - sa jag kan Hans
städs vet han råd; Hvar blö - dan-de hjär - te-sorg skänker han tröst, Och
lof - sån-gens ljud, Och när ge - nom dö-dens dal jag må-ste gå, Jag

Kör:

F C S C C S C

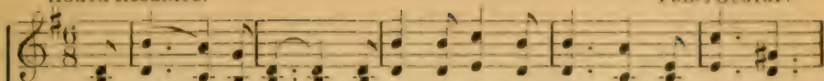
lif och min sa- lig-het är i hans sår. O, sjung om hans stora nåd,
nåd, som i ök - nen mig sök-te och fann.
tå - rar - ne tor-kas af in - vid hans bröst.
vill om din sto - ra nåd jub - la än - då.

S C F C S C

Sjung om hans sto-ra nåd, Sjung om hans sto-ra nåd, Sjung om hans nåd.
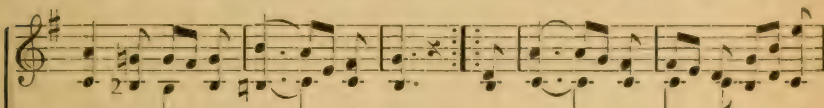
No. 688. Fridens hem.

AGATA ROSENIUS. PRINS GUSTAF.

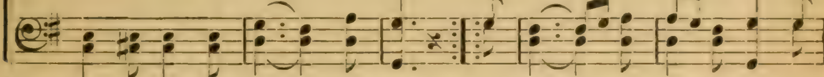

1. Till fri - dens hem, till rät - ta fa - ders-hu - set Min tröt - ta
Till fri - dens hem från tun-ga jor - de - gru - set Jag blic - kar
2. Men Gud ske pris, att ti- den fram åt i - lar, Det kom - mer
Helt viss och glad på Her-rens ord jag hvi -lar, Att han till
3. Men, Je - sus kär, be - håll blott du mitt hjär - ta, Låt ti - dens
I lust och nöd, i gläd - je och i smär - ta Blott du, blott

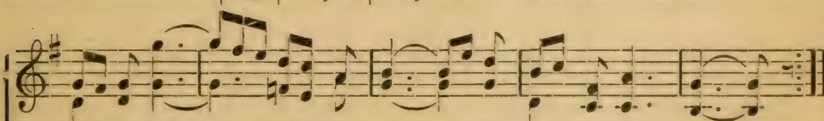
själ med läng-tan sträc - ker sig.
hem, min Fräl-sa - re, till dig. Här - ne - re finns ej o-störd
allt, som Her-ren lof - vat har.
sist det bä-sta vi - net spar. Och då är glömd all jor-dens
ström ej dra-ga mig från dig.
du, blott du hug - sva - lar mig. Ty, Her - re, när jag haf-ver

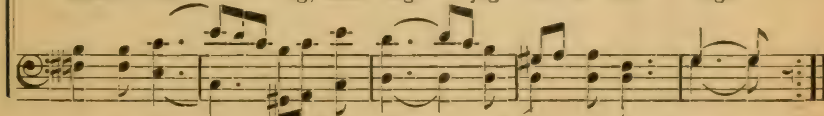

ro, Vår blick är skum och svag vår tro, Och hyd - dans
pust, Och frid och fröjd och e - vig lust Ut - byts mot
dig, Må an - nat allt från - ta-gas mig, Med dig jag

band oss tryc - ker, Och hyd - dans band oss tryc - ker.
kor-ta stri - den, Ut - byts mot kor - ta stri - den.
dock är sa - lig, Med dig jag dock är sa - lig.

No. 689. I hans hjord.

SALLIE SMITH.   JNO R. SWENEY.

1. Pris va - re Je - sus e - vin -ner lig, Som för min frälsning ut-
2. Ej nat-ten me - ra för-skräc-ker mig. Gladt jag nu van - drar den
3. Je - sus mig le - der i san - nin-gen, Mig nådigt skyd -dar mot
4. Frälst ut - af nåd så o - änd - ligt stor, Jag nu på Je - sus för

gif - vit sig, Upp - sökt han har och för - e - nat mig Med sin
go - da stig, Huldt nu min her - de städs vår-dar mig I sin
fi - en - den. O, hu - ru stor är väl - sig - nel-sen I hans
allt be - ror Och pri - sar Gud, som i höj - den bor, Och är

dy - ra, dy - ra hjord.
dy - ra, dy - ra hjord.
dy - ra, dy - ra hjord!
lyck -lig i hans hjord.

Kör:

Jag är lycklig nu, jag är lycklig nu Och med fröjd om - ta - lar, Hur han mig hug - sva - lar. Jag är lyck-lig nu, jag är lyck-lig nu I hans dy - ra, dy - ra hjord.

No. 690. I den sena midnattsstunden.

L. L—M. A. L. Skoog.

E A E B
1. I den se-na mid-nattsstun-den Står vid hjärtats dörr
2. Dö-den klappar, än på ko-jan Än på kungens borg.
3. En gång ro-par du kan-hän-da: "Her-re, släpp mig in.
4. Dock du hör ju ho-nom än-nu Klap-pa på hos dig.

E A E B E
Än en tro-gen vän och klap-par Så-som of-ta förr.
Få-fängt du då stän-ger dör-ren För den bitt-ra sorg.
Öpp-na för mig pär-le-por-ten—Jag, jag är ock din."
O, så öpp-na då för ho-nom—Da-gen när-mar sig,

B E A E B
Står han våt af daggens droppar Ut-om dör-ren än,........
Je-sus vän-tar mild och tå-lig, Men du öpp-nar ej..........
Tänk, om Her-ren då dig sva-rar I den mör-ka ängd:......
Da-gen, som skall allt för-kla-ra I dess rät-ta ljus........

E A E B E
El-ler har du slut-ligt öpp-nat För din bä-ste vän?
Dö-den klappar— kan du stän-ga Ock för ho-nom? Nej.
"Du för mig ej ve-lat öpp-na— Nu min dörr är stängd."
Må ock du ett rum då fin-na I din faders hus.

No. 691. Stjärnor i kronan så skön.

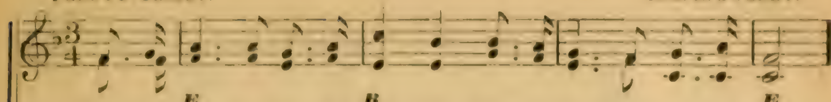
E. E. Hewitt. Jno. R. Sweney.

1. O, min tan - ke flyr hän till det här - li -ga land, Till de strå-lan-de stjär-nor-nas värld, Där min kro-na jag får ut - af Frälsarens hand, När jag vun - nit och slu-tat min färd.
2. Skall för ir - ran - de själ, som åt Fräl-sa-ren vanns, Morgonstjärnan till lön nå-gon få? Sko-la då näg-ra stjärnor med himmelens glans Stråla klart i min kro-na ock - så?
3. O, må jag lyc-kas vin - na med kär-lek och bön Några sjä - lar åt Her-ren ock - så, Och en stjärnbeprydd krona så strå-lan-de skön På upp-stån-del-se - mor-go-nen få!
4. O, hvad fröjd det skall blif - va i himmelen skön Att få mö - ta de fräl-sta, om då Någ-ra him-mel-ska stjärnor som tecken och lön På min kro - na ock strå-lan-de stå!

Om nu strå-lande stjärnor i kronan så skön Blir upp-stån-del-se-mor - go-nens lön.......... Sko-la stjärnor väl då härlig lön. I min kro - na ock-så Stråla klart ut - i him-me -len skön?...... o, så skön!

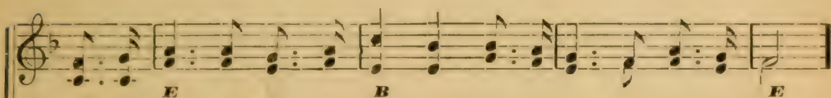
No. 692. Tag blott världen, gif mig Jesus.

FANNY J. CROSBY. JNO. R. SWENEY.

1. Tag blott värl-den, gif mig Je - sus, Världens fröjd skall snart för-gå;
2. Tag blott värl-den, gif mig Je - sus, Han mitt hjär-tas gläd - je är;
3. Tag blott värl-den, gif mig Je - sus, Han vill all - tid skyd-da mig;
4. Tag blott värl-den, gif mig Je - sus,-Till hans kors jag slu - ter mig;

All - ting här är o - var-ak - tigt—Her-rens löf - ten de be - stå.
Af hans an - de städs jag le - des Ge-nom strid och trängsel här.
På min kor - ta pil - grimsvan - dring Up-på lif - vets ö - de stig.
Tills mitt ö - ga ho - nom skå - dar Sist i him - len, Gud, hos dig.

Kör.

Hvem kan nu den fröjd beskrif - va Som blir min hos Je- sus kär!

Öf - verlyck - lig skall jag blif - va, När jag ändt-ligt hem-ma är.

No. 693. Hvem står och väntar vid din dörr?

1. En röst till dig ofta har hviskat: Till Jesus, din Frälsare, kom. Öfvergif syndens stig, den dig förer Till evig ruin, o vänd om......
2. Du länge hans bjudning förakt tat, Ej lyssnat till vänen så god; Öppna dörren, att han må in träda, Dig rena från synd i sitt blod....
3. Snart hans hjälp, kära själ, du behöfver, Då vid dödsfloden mörk du skall stå. Var då vis, sök hans hjälp förr'n han lämnar, Snart han evigt ifrån dig kan gå......
4. Snart till doms skall du träda för Herren; Ingen tid att bli frälst gifves då. Ut i eviga mörkret du lämnas, När de frälsta i himlen ingå......

Kör:

Hvem står och väntar vid din dörr? Hvem står och väntar vid din dörr? Det Jesus är, han klappar, hör! Öppna nu; Se han väntar vid din dörr.

No. 694. Det är väl med min själ.

H. G. Shafford. P. P. Bliss.

D A D

1. När frid jag åt - nju - ter så rik som en flod, När sorg öf-ver
2. Fast värl-den än plå - gar med hot och med tvång Och sar - gar min
3. Och när jag har slu - tat min jor - di-ska strid Och sä - ger till

E A D G E

sval - lar min själ, Blott all - tid jag hvi - lar hos Fräl - sa - ren
fat - ti - ga själ, Med Je - sus jag seg - rar och sjun - ger min
värl - den far - väl, Då får jag till him - len gå hem ut - i

Kör:

A D A D A

god, Är allt väl med min själ, allt är väl. Allt är väl........
sång: Allt är väl med min själ, allt är väl.
frid, Då skall allt blif - va väl med min själ. Allt är väl

D G D A D

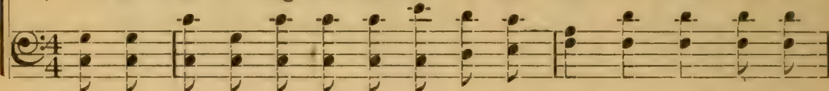
med min själ............ Det är väl, allt är väl med min själ.
med min själ,

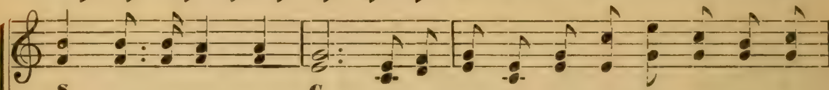
No. 695. Vill du möta mig?

WM. R. NEWELL. F. L. TRELSTAD.

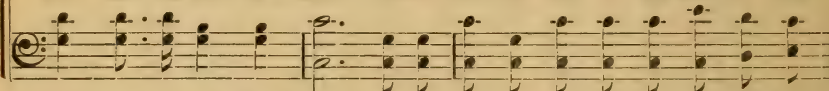

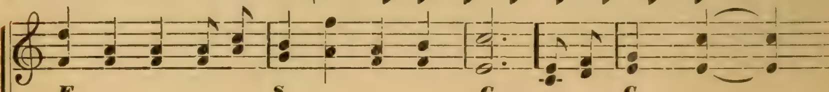
1. Vill du mö - ta mig där-hem-ma, där ej natt finns mer Och hvart
2. Vill du mö - ta mig där-hem-ma ut - i an - dars land, Hö - ra
3, Vill du mö - ta mig där-hem-ma i vår Her - res stad? Där är

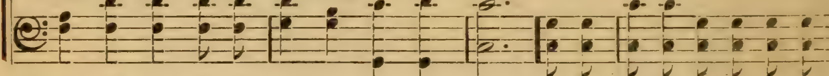

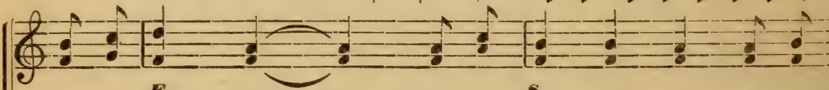
moln blif-vit drif - vet bort, Hvar ej syn-den el - ler sor-ger hjär - tat
kö - ren af äng-lars sång? Där är gläd-je; flytt har sor-gen, in - ga
frid och en hvi - la skön In-om mu - rar - ne i sta-den är man

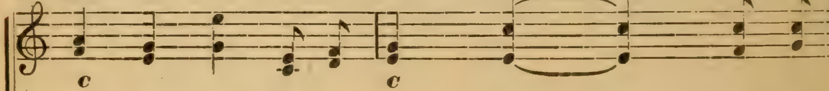
smär - ta ger, Där,hvar allt är skönt och stort? Får jag se dig
brust - na band. Då är slut på ti - dens tvång. se dig där vid tro-nen,
trygg och glad. Tänk, hvad härlig nå - de - lön!

där vid tro - nen Nju - ta sa - lig - het? Får jag
får jag se dig där vid tro-nen

se dig där Svin-ga pal - men, bä - ra
Får jag se dig svin - ga pal - men, får jag

kro - nan, Pri - sa Gud i e - vig - het?
se dig bä - ra kro-nan,

No. 696. Skurar af nåd skola falla.

ED. NATHAN. JAMES MCGRANAHAN.

1. "Skurar af nåd skola fal - la" Det - ta är löf - tet vi fått.
Län - ge på des - sa vi vän - tat Un - der de ti - der som gått.

2. "Skurar af nåd skola fal - la" Väc - kel - se å - ter på nytt.
Måt - te i höjd och i da - lar Tor-kan i regn bli för - bytt!

3. "Skurar af nåd skola fal - la," Sänd dem i kraft förr ej spord,
Gif oss en tid af upp-frisk - ning, Så - som du sagt i ditt ord.

4. "Skurar af nåd skola fal - la," O, att de föl - le i dag,
Då vi vår synd nu be - kän - na, Be om hans vil - jes be - hag!

Kör:

Nå - - de - nes sku - rar— Vi ef - ter des-sa nu se,
Nå-de-nes, nå - de-nes sku - rar,
Droppar af nåd kring oss fal - la, Men nu om sku - rar vi be.

No. 697. Har du intet rum för Jesus?

W. W. D. C. C. WILLIAMS.

C F C S C

1. Har du in - tet rum för Je - sus, Hvil-ken gaf sitt lif för dig?
2. Rum för nö - jen, rum för värl - den, Ja, för syn-den, flärden med.
3. Har du in - gen tid för Je - sus, När i nåd han kal - lar dig?
4. Off - ra rum och tid för Je - sus, Snart är nå-dens dag för - bi.

C F C S C

Han nu klappar på ditt hjär - ta, Hvi-skar: Själ, låt upp för mig.
Men blott ic - ke rum för Je - sus, Hvil-ken dö - den för dig led!
Ve dig då, ty han kan-hän - da Mer ej lå - ter hö - ra sig!
Om du nå - den från dig skju - ter, O, hur skall ditt slut då bli?

Kör:

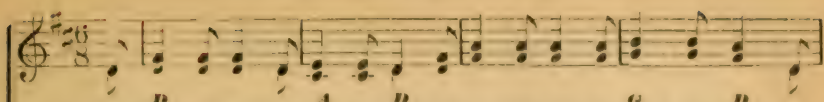
S C F S

Rum för Je - sus, ä - ransko - nung! O, låt upp, ujud ho-nom in.

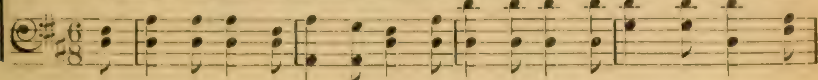
C F C S C

Sa - lig - het han med sig fö - rer, Ja, hans här - lig-het blir din.

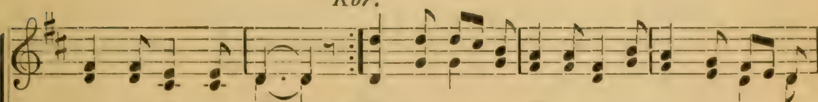
No. 698. Gud är allt för mig.

1. Jag såg ett nö dens hem en gång, Där armod råd-de ti - den lång, Men
När gam-la mor jag frå - ga de: Hvem hjälper dig i nöd och ve? Hon
2. I värk och smärta ock jag såg, En he - lig på sin dödsbädd låg—Han
Hans ö - gon strå la de så klart, Fast li - dan det var up - pen bart —Han
3. På bå let såg jag en mar tyr, Hans mod för lå-gan ic - ke flyr—Han
Hvem gaf dig det ta fa - sta hopp? Han blicka de mot him - len opp Och

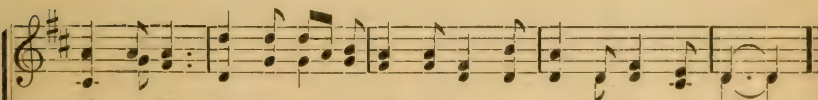

Kör.

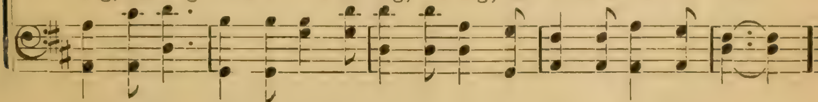

fri- den bod-de där. Gud är allt för mig, för mig, Min Gud är allt för
sa-de: Gud är allt.
vän-ta de på bud.
sa-de: Gud är allt.
fruk-ta-de ej död.
sa-de: Gud är allt.

mig, för mig. Gud är allt för mig, för mig; Hon sa-de: Gud är allt.

4. En skara far med själ i brand
Till Kinas folk och Indiens land
Att Satans makt slå ned.
Ej vänners hem var dem för kärt,
Att allt försaka ha de lärt,
Ty Gud var allt för dem.

5. Sist ändadt såg jag tidens lopp,
Då döda jord och haf gaf opp
Och eld från himlen föll.
Guds himlahär församlad var,
Och härligt ljöd en sång så klar
De sjöngo: Gud är allt.

No. 699. Lifvets korthet.

1. Hur snart för - svin - ner vår lef - nad här, Vårt lif för-
2. Men Her - rens löf - ten för - svin - na ej, De ej för-
3. Hur skönt att få här på van - drin - gen Sitt ö - ga
4. Är Kri - stus lif - vet— ej fruk - ta dig! Han gaf ju
5. Och mån - ga vän - ner mig vän - ta där, Som nu ha

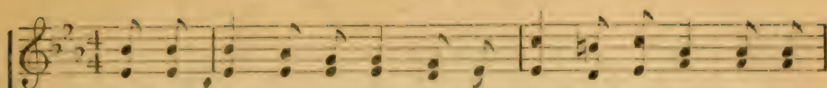
gäng-ligt som blomman är: Hon ler och blomstrar och fal - ler
fal - la, o nej, o nej! Som him-lens stjär-nor de ly - sa
lyf - ta mot him - me - len! Dit få vi sam - las från jor-dens
lif - vet för dig och mig. På fri - dens vin - gar från sorg och
slu - tat sin van-dring här. De haf - va stri - dit och käm-pat

af Och göms och glöms i sin ty - sta graf.
klart Och fröj - da sjä - len så un - der - bart.
grus Och bo för e - vigt i Fa - drens hus.
strid Sig an - den svin - gar till e - vig tid.
ut, Och e - vigt sa - ligt blef de - ras slut.

6. Om allt i världen än vissnar bort,
Jag vill ej sörja—min tid är kort.
Jag framåt ilar, snart är jag där,
Hos Herren Jesus, min vän så kär.

7. Till dig, mitt hemland, min längtan står,
Om dig jag sjunger, och tiden går.
Tänk, hvilken fröjd och hvad salighet
Oss väntar där uti härlighet!

No. 700. Jag äger en vän.

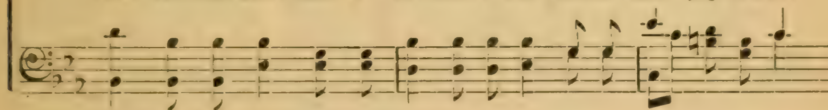

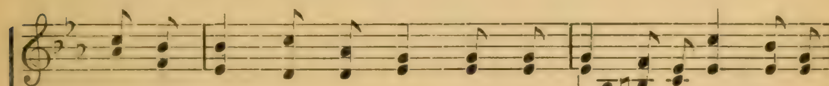
1. O, jag ä - ger en vän, som är tro - fast och huld, Han är
2. Al - drig, al - drig han tänkt på att sli - ta det band, Den-na
3. O, den skän-ker hans an - sik - te ljuf - ligt be - hag Den-na
4. I hans här - lig - hets full - het här nju - ter min själ, Och jag

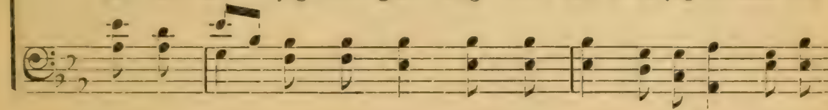

värd mer än allt, mer än pärlor och guld; Han har svu - rit mig tro-
kär - lek till bru-den han räckte sin hand; Aldrig fun- nits för bit-
kär - lek, som fram-strå - lar ny hvar-je dag. Ingens stäm-ma här lju-
hvi - lar hos ho - nom i ve och i väl In-tet mer jag å-trår,

het och valt mig till brud, Han har klädt mig i pur - pur och
ter - het plats i hans bröst, All - tid blan - das af mild - het och
der så klang - full som hans, Som hans an - sik-tes ljus är ej
in - tet mer jag be - gär— Jag har allt hvad jag ön-skar hos

ski - nan-de skrud, Han har klädt mig i pur-pur och ski-nan-de skrud.
öm - het hans röst, All- tid blan - das af mild-het och ömhet hans röst.
so - lens i glans, Som hans an - sik - tes ljus är ej so - lens i glans.
vän-nen så kär, Jag har allt hvad jag ön-skar hos vännen så kär.

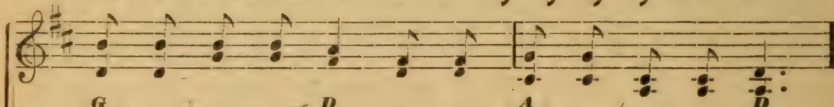
No. 701. Mitt hem.

D A D

1. Mitt hjär-ta blif - vit re - nadt, Och Je - sus mig för - e - nat Med
2. Om blomster vä - gen pryd - de, Och nöd och sor - ger flyd - de, Jag
3. Mitt hem är ej på jor - den, Jag är en främ-ling vor - den, Men
4. Om vän-nen öf - ver - gif- ver, Och miss-för-stådd jag blif - ver, Min

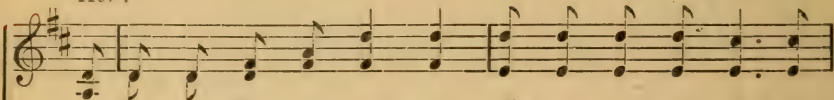

G D A D

sig och med sin Fa - der, Som bor i him - me - len.
val - de dock att stri - da Och se - dan flyt - ta hem.
då jag slu - tat stri - den, Då får jag flyt - ta hem.
väg går dock till him - len, Och snart jag flyt - tar hem.
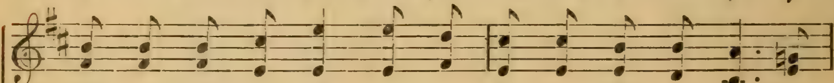

Kör:

D E A

När hyd - dan en gång slum - rar, Slum-rar i sin graf, Och

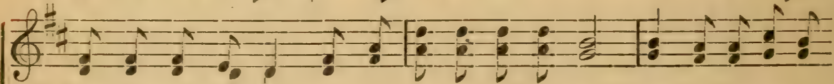

D E A E A
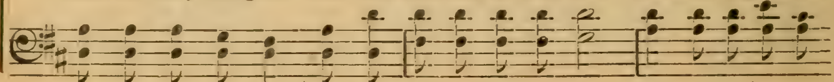
af - ton - vin - den su - sar, Där jag har lagt min staf. När

D G D E

blom-ster smyc-ka graf - ven, Och multnad är hvar lem, Då skall jag hvi-la

i mitt kä - ra hem, Då skall jag hvi-la i mitt hem(mitt hem).

5. Jag fruktar ej för döden,
Ej för den sista nöden,
Ty Jesus han skall följa
Mig trofast till sitt hem.

6. O själ, är Jesus blifven!
Din vän? Är du inskrifven
I lifvets bok därofvan?
Säg, har du där ditt hem?

7. Snart kommer dödens bölja.
Hvem skall dig då väl följa?
Om du har hemlös blifvit,
Hvar har du då ditt hem?

8. O själ, gif Gud ditt hjärta,
Med all din synd och smärta!
Då går du öfver floden,
Och når ditt rätta hem.

No. 702. Jag lefde i synden.

1. Jag lef - de i syn - den en - gång Och del-tog i gyc - kel och sång, och sång, Mig vi - sa - de glad i vän - ner-nas rad, Fast hjärtat var nä-ra att bri - sta—Men det var ej nå-gon som viss - te.
2. Jag hå - na - de Fräl -sa - rens bud, För - ne-kan-de Kri-stus, sann Gud, sann Gud; Jag gjor-de till skam Guds he - li - ga Lamm, Fast hjärtat var nä-ra att bri - sta—Men det var ej nå-gon som viss - te.
3. Jag ha - de i syn - den ej ro Men kun-de på Je - sus ej tro, ej tro; I ån-gest mig vred, jag kval-des, jag led, Mitt hjär-ta var nä-ra att bri - sta—Men det var ej nå-gon som viss - te.
4. Du van-drat för långt på din stig, Ej fin - nes det räddning för dig, för dig. Så lyd- de min dom; ej viss - te man om, Att hjärtat var nä-ra att bri - sta—Nej, det var ej nå-gon som viss - te.
5. Till sist föll jag ned till hans fot, För-vå - nad jag blef, ty han tog mig mot. Nu har jag all - tid en in - ner-lig frid, En frid, som förblir till det sis - sta—För-blir, då mitt hjärta skall bri - sta.

No. 703 Låt mig se dig.

A—DER. N. L. RIDDERHOF.

1. Låt mig se dig, Her- re Je - sus, Låt mig se din ljuf-lig-het.
2. Låt mig se dig, Her- re Je - sus, I din dy-ra korsgestalt.
3. Låt mig se dig, Her- re Je - sus, Se dig så - som al-drig förr.
4. Låt mig se dig, Her- re Je - sus, Un - der hvardags-lif-vets brus,
5. Låt mig se dig, Her- re Je - sus, Låt din An - de sän - ka sig

Up - pen - ba - ra för mitt hjär - ta Nå - got af din här - lig-het.
Låt mig se min skuld, den tun - ga, Och att du för-so - nar allt.
Må du ä - ga, en - sam ä - ga Nyckeln till mitt hjärtas dörr!
Un - der allt, som vänder blic - ken Bort i - från ett e - vigt ljus.
Med din öd - mjukhet, ditt saktmod Och din kär-lek öf - ver mig.

Stil - la, Her - re, mi- na tan - kar, Som så lätt för-ir - ra sig.
Lägg mig ned i stof - tet, Her - re. Själf-vets lif— o, må det dö!
I din kär - leksvil - ja, Je - sus, Låt mig hvi - la dag från dag
Låt mig se på dig så län - ge, Att jag in - tet an - nat ser
Som ett ler i di - na hän - der Låt mig for-mas, Her-re kär,

Gör mig stil - la, håll mig stil - la, Låt mig se i tron på dig.
Och från vä-gens stoft och fläc-kar Två mig å - ter hvit som snö.
Och få skå - da in allt me - ra I ditt e - get hjär - te - lag.
Och din e - gen frid be - va - rar Håg och tan - kar mer och mer,
Till dess hvar-je moln för-svun- nit Och jag ser dig som du är.

G C G C G D

Låt mig se dig, låt mig se dig, Låt mig se i tron på dig. Låt mig

G C G D G

se dig, låt mig se dig, Låt mig se i tron på dig.

No. 704. Frälsningens hamn.

1. Jag hvi - lar så sa - lig i Je - sus nu, I fräls - ningens lug - na hamn. Må stor-mar-ne gny Un-der mörk-nan-de sky, Jag är trygg ut - i Fräl - sa-rens famn.

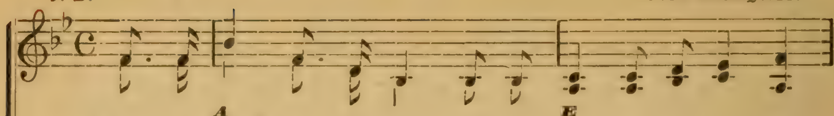
2. Så län - ge min far - kost på haf - vet drefs Bland vred - ga -de böl - jors brus, Mitt hjär-ta sjönk ner, In-gen räddning var mer, Tills Je- sus blef seg - la-rens ljus.

3. Hur sällt att i ham - nen få göm - ma sig För vred - ga -de böl - jans svall! Låt stor-mar-ne gny Un-der mörknan - de sky, Hos Je- sus det lugnt va - ra skall.

KÖR. Jag har ank - rat min själ ut - i fräls - ningens hamn, Jag bor ej på haf - vet mer. Må då stor-mar-ne gny Un -der mörk-nan-de sky, I Je - sus min frälsning jag ser.

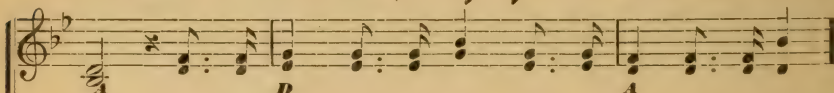
No. 705. Du betungade själ.

J. B. JOEL BLOMQVIST.

1. Du be - tun - ga - de själ, Her - ren Je - sus vill fräl - sa
2. Du för - vil - la - de själ, Se, din Fräl - sa - re sö - ker
3. Hör, du sar - ga - de själ, Her - ren Je - sus vill he - la
4. Du ut - tröt - ta - de själ, Her - ren Je - sus vill bä - ra

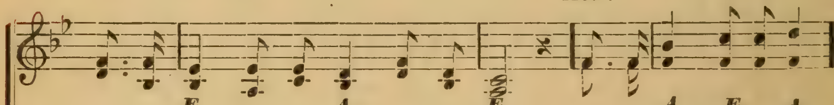

dig. Hör hans ljuf - li - ga röst, Kom, o kom till hans bröst;
dig. Han dig kal - lar vid namn. I hans öpp - na - de famn
dig. Han, som ef - ter dig går, En - sam he - la för - mår
dig. Du, som ej mäk - tar stå, Ej kan kry - pa, ej gå,
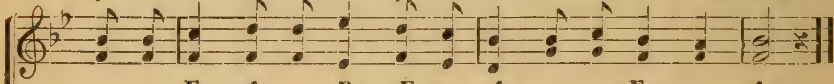

Kör:

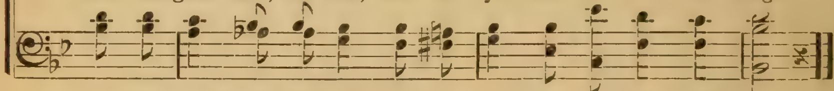

De be - tun - ga - de gif - ver han tröst. Var vid godt mod, min son,
Skall du fin - na den frid - säl - la hamn.
Di - na blö - dan - de, svi - dan - de sår.
Märk, du du - ger att bä - ras än - då.

Var vid godt mod, min son, Di - na syn - der för - lå - tas dig.

5. Kom, du hungriga själ,
Herren Jesus vill mätta dig.
Vid hans bord sätt dig ner,
Ät af brödet han ger,
Du behöfver ej hungra nu mer.

6. Kom, du törstiga själ,
Här finns vatten—hur godt för dig!
Kom till källan, ty si
Hon är öppen och fri.
Här den spetelske tvagen kan bli.

7. Kom, du frestade själ,
Herren Jesus vill hjälpa dig.
Samme Jesus, som ju
Blifvit frestad som du,
Kan de frestade hjälpa ännu.

8. Du bedröfvade själ,
Herren Jesus vill trösta dig.
Märk det finns ingen ann,
Som så mästerligt kan
De bedröfvade trösta som han.

9. Du affälliga barn,
Kom igen. Herren kallar dig.
Kära själ, akta på:
Han har gåfvor också
För affällingar, stora och små.

10. Du förtviflade själ,
Var vid godtmod, han kallar dig.
Var ej rädd, kom blott fram
Till det milda Guds Lamm,
Som för dig dog på korsträdets stam.

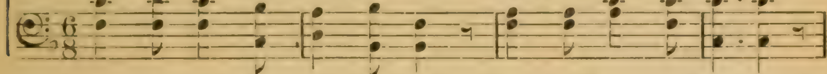
No. 706. Tätt vid korset.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

E A E B

1. Tätt vid kor - set, Je - sus kär, Hjälp mig städs att blif-va,
2. Tätt vid kor - set först mig fann Na - den un - der - ba-ra;
3. Tätt vid kor - set! O Guds Lamm, Ställ dess bild fram-för mig,
4. Tätt vid kor - set städs jag vill Hop - pas, bi - da, va - ka,

E A E B E

Vid den häl - so - flod, som där Lif en - hvar vill gif - va!
Tätt vid kor - set först jag såg Mor-gon-stjär - nan kla - ra.
Och att i dess skug - ga gå Stän-digt vil - lig gör mig!
Tills jag frälst på an - dra strand Him - lens fröjd får sma - ka.

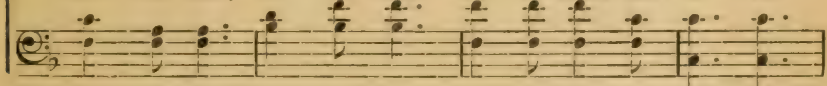

Kör

E A E B

Kor - set blott, kor - set blott Va - re städs min ä - ra.

E A E B E

Tills dig täcks på an - dra strand Hvi - la mig be - skä - ra!

No. 707. Jag ser dig, du Guds Lamm.

H. A. Brorson.

1. Guds Lamm, jag ser dig upphöjd stå På Si-ons hö - ga topp; Men
2. O du Guds Lamm, så mil - de-lig, Som världens syn - der bar! Din
3. Nu vim-lar om - kring Lammets stol En mängd ut-ko - ra - de. Hvart
4. En - hvar i ska - ran ut - i famn En gyll-ne har - pa bär; Och
5. Tack, Fräl - sa - re, du var så god Mot Adams fall - na barn, När

ack, den väg du må - ste gå, Så tung, så trång dit - opp! Du
kär - lek, den har tvin-gat dig— Du där-för kor - set bar. Du
ö - ga glän - ser som en sol, Att de Guds Lamm må se; De
Guds och Lam- mets dy - ra namn I pan-nan teck-nadt är. Nu
du ut - gju - ta lät ditt blod Och blef för oss ett skarn! Nu

sjönk ut - i vår u - sel - het Så djupt, som in - gen vet, Och
räd - dat oss ur syn - dens band Med nag - lad fot och hand. Som
sjun-ga högt om Lam - mets död, Som frälst dem ur all nöd. Och
då-nar så - som vatt-nens språng De fräl - stas se - ger - sång: Guds
pri-sar dig hvart an - de - drag Och hvar - je hjär - tats slag. För

syn-dens bör - da ka - stad var På dig: du själf den bar.
le - jon ut - af Ju - da stam Du gick ur graf - ven fram.
de in - stäm - ma på en gång I kraft-full ju - bel - sång.
Lamm, som vann oss pa - ra - dis, Dig va - re lof och pris!
frälsning fri och sa - lig - het Tack, Gud, i e - vig - het!

No. 708. Golgata.

W. M'K. Darwood. Jno. R. Sweney.

1. På Gol-ga-ta min Fräl sa-re, Fick ut-stå hån, be-spottel-se; På kor-set han utgaf sitt blod, Som blef för mig en frälsnings-flod.
2. Och himlen mörk — nar som en graf, Då anden Fräl - sa-ren uppgaf; Och templets för - låt öppnar sig, Och klart nu skå - das lif - vets stig.
3. O Je-sus, hvad be-vek-te dig Att gif va ut ditt lif för mig, Att bä-ra kor - set, lida nöd Och ge dig själf i blo - dig död?

Kör:

O Gol - ga-ta, O Gol - ga-ta, Där Je-sus göt sitt blod för mig(för mig)!
O dy - ra plats, för mig så kär, Ty där min synd förso-nad är!

No. 709. Hur ljufligt det är att möta.

D. HANSEN. SOFIE DEDEKAM.

1. Hur ljuf-ligt det är att mö - ta, Där ensam sin väg man
2. Då klap - par hjärtat, och blo - det Så varmt ut-i pul - sen
3. Ej tun - gan mäk-tar att må - la, Hvad djupast i hjär - tat

går, En ska - ra af sy -skon, hvars läng - tan Till
slår, Och hvad det vill sä - ga att äl - ska, Först
bor, Men blic - ken får stun-dom om - ta - la, Hvad

samma vårt hem - land står! Det är som upp-fri-skan - de
då man full - kom-ligt för - står. Då brin - ner i bar - men
sjä-len åt ord ej be - tror. Och gär - na vi räc - ka

fläk - tar, Dem Her - ren oss sän - der ned Att
kär - lek, Ej smit - tad af jor - disk glöd; Så
han - den, Vi tryc - ka så varmt där - vid, Och

stär-ka den tröt - te vandrarn På lef - nadens tun - ga led.
ren och så stark den lå - gar Och kän - ner ej köld el-ler död.
brö-der och systrar i an - den Vi ön - ska Guds nåd och frid.

4. Och är så för fullt vårt hjärta
Att utgjutas för en vän,
Så bära vi honom i bönen
För Herren i himmelen,
Och all välsignelses fullhet
Från Gud och vår Fader blid,
Vi nedkalla öfver hans hufvud,
Från nu och till evig tid.

5. Ej släktskap det gifs på jorden,
Ej blodsband det finns, som kan
Så knyta ett hjärtå till hjärta
Uti en förening sann,
Som det att hafva gemensamt
En tro och ett frälsarnamn—
Som barn utaf samme Fader
Få hvila i Jesu famn.

6 Den fröjd, som världen bjuder,
Ej lockar den kristne mer;
I allt detta yttre glitter
Fåfänglighet blott han ser.
Men låt honom stilla umgås
Med en af Guds svaga små;
Se, det är de gladaste stunder
Han kan här på jorden få.

7. Och när så den sista striden
Med seger utkämpad är,
Då möta vi ju de kära,
Som frälstes ur nöden här.
Där talas ej mer om att skiljas,
Ej mer ett farväl man tar;
För evigt vi vandra tillsammans
Vid lifvets källa så klar.

No. 710. En liten tid.

MRS. JANE CREWDSON. IRA D. SANKEY.

1. Gif mig den frid, som du, o. Je - sus, gif - ver, Den frid, som
2. En li - ten tid att käm-pa vid din si - da, Hvar-un - der
3. En li - ten tid af tröst och rop och läng - tan Med näg - ra
4. En li - ten tid att hål - la lam-pan fär - dig, En li - ten

ljuf-ligt stillar all slags strid Och gör, att ök - nen själf en lust-gård
huldt du hviskar: "Du är min." En li - ten tid att så din säd och
droppar blott från lifvets älf, Och sen ett e - vigt nog för all min
tid att vän-ta dig än-nu, Och sen ett e - vigt ju - bel: "Du är

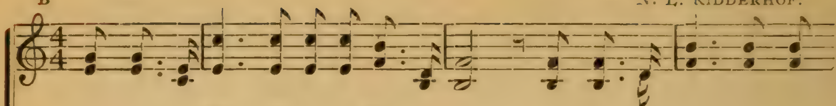
blif - ver Och främlingsti - den blott "en li - ten tid!"......
bi - da Den dag, då kärf-var - ne få sam-las in.........
träng-tan, En e - vig full-het in - vid käl-lan själf!......
vär - dig Att haf - va lof och pris och tack, blott du!"......

No. 711. Växling.

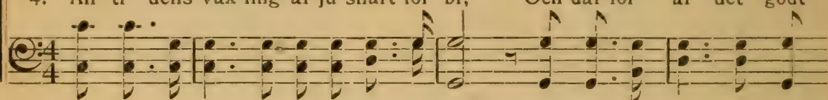
B

N. L. Ridderhof.

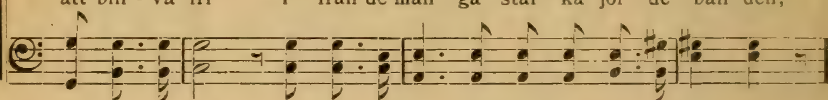
C S

1. När känslan in - ga blommor ä-ger kvar, Som dof - ta i den kul-
2. Men tron ibland lik sol bak höstens sky Sin vär-me gömt och tycks
3, Där-up - pe, där han lifvets träd har satt, Där är det in - gen höst
4. All ti - dens väx-ling är ju snart för- bi, Och där-för är det godt

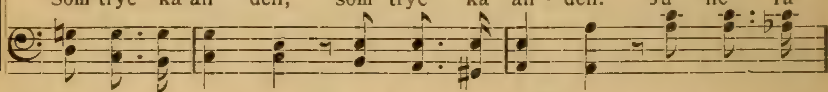
C Am E

na höstens dar, Och u - tan mål min tröt - ta tan-ke svin - gar
ur hjär-tat fly, Och som-mar-sån-gens gla - da ton där - in - ne
och in - gen natt, Som läg - ra si - na skug-gor öf - ver le - den,
att blif - va fri I - från de mån - ga star - ka jor - de - ban- den,

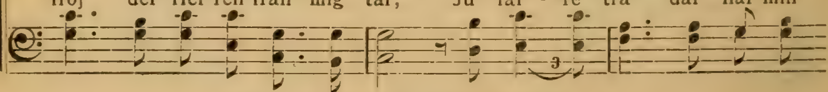
S C E Am

På slap - pa vin - gar, på slap - pa vin - gar; Då sö - ker
Är blott ett min - ne, är blott ett min - ne; Vä - lan— så
I lif - vets E - den i lif - vets E - den. Där har för
Som tryc - ka an - den, som tryc - ka an - den. Ju fle - ra

S C F S

jag min tros-blick lyf - ta opp Till må - let för min läng-tan
är ju Je - sus kvar än - då, Lik so - len i de vi - da
blo - dets skull jag hem-orts-rätt, Och den - na fram - tids - syn gör
fröj - der Her-ren från mig tar, Ju fär - re trå - dar har min

och mitt hopp, Tills i mitt sin - ne sommarsån - gen klin - gar.
rym der blå, Fast höst-skyn sve - per sig omkring mitt sin - ne.
vä - gen lätt Bland tör - ne - na, som spi ra upp på he - den.
an - de kvar Att sli - ta af en gång vid Jor dan - stran - den.

No. 712. Daniels lilla här.

P. P. B. P. P. Bliss.

1. Håll dig fast vid or - dets grund, Tå - ligt kor-set bär, Tro-gen ut - i Guds för-bund Som Da-ni - els lil - la här.
2. Mån gen stark, som fäl - ler mod, Då han en - sam är, Skul-le kämpa in - till blod Med Da-ni - els lil - la här.
3. Mån-gen jät - te, hög och grof, Stolt sitt huf-vud bär, Men han blefve snart ett rof För Da-ni - els lil - la här.
4. Ryck till sto - ra seg - rar fram, Högt ba-ne - ret bär, Sa-tan och hans här till skam, Som Da-ni - els lil - la här.

Kör.

Fat-ta mod som Da-ni-el. Mod att ensam stå, Mod att ha ett fast be-slut, Föl - ja det ock-så.

No. 713. Guds tålamod.

N. L. R. — N. L. Ridderhof.

D A D

1. Det var ej nog för fa - ders-hjär - tat Att tryc - ka till sin
2. Jag kan ej fat - ta så - dan kär - lek, Som ej för - ka - star
3. Han är så vil - lig att för - lå - ta, Blott jag vill va - ra
4. O tå - la - mo - dets Gud, jag be - der, O gif mig tå - la-

A D E

barm Det barn han drog från synd och världen Med tro - fast fa - ders-
mig, När jag i-bland, hans bud o - ly - dig, Af - vi - ker från hans
hans. Han gör mig godt och al - drig il - la, Ej stör - re un - der
mod Att städs stå fast i lif - vets mö - dor, Bland fa - ror som en

A D A

arm; O nej, han äf - ven bär dess bör - dor, Och som en her - de
stig. Han straf-far nog men blott med vis - het, Han hvi - skar frid och
fanns. Han al- drig trött - nar att mig vår - da, O nej, hans sin - ne-
flod, Men äf - ven att från dig ej dra - gas Af jor - dens guld och

D G Em D A D

god Han le - der vils - na få - rens stigar. O hvilket tå - la - mod!
ro I lif - vet, och en här - lig framtid, Om jag blott vil - le tro.
lag Är så, att han mig närm -re dra-ger Till sig för hvar - je dag.
glans. Må jag blott vän - ta, tå - ligt bi - da Och vin - na ä - rans krans!

D G D
O sto - re Gud, ditt tå - la - mod Jag kan ej fat - ta, som jag

A D G D A D
vil - le. Ditt tå - la-mod med mig, ditt barn, O, hvil-ket tå - la - mod!

No. 714. Kommer du ej snart?

LINA SANDELL. Finsk folkmelodi.

1. Her - re, för - dölj ej ditt an - sik - te för mig, Trö - sta mig å - ter, väl-sig - na mig, hör mig!
2. Än - nu ej hem - ma hos dig, är jag vor - den En - dast en gäst och en främ - ling på jor - den.
3. Här i det främ - man-de lan - det jag skic-kar Upp till din him - mel så läng - tan-de blic - kar.
4. Me - dan du drö - jer, haf vård om mitt hjär - ta, Hel - ga dess gläd - je och lin - dra dess smär-ta.
5. Håll mig, ack, håll mig blott fast vid det e - na, Att jag må fruk - ta dig, Her - re, al - le - na!
6. Ö - ka min tro, Her - re, ic - ke mig sko - na, Gif hvad du vill, blott till slut gif en kro - na!

O, du min tro - fa - ste, dy - re För-los - sa- re, Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?

No. 715. Guds ord i vårt bo.

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

1. Hvad helst här i värl-den bedröf-var min själ, Med Je-sus och or - det det
2. När syn-den förskräcker och ängslar min själ, Jag tröstar på or - det och
3. När fre-stelsens stormar för mäk- ti- ga bli, Visst fäller jag mo-det men
4. När lif-vet blir mörkt och jag ängslig och svag, Jag skyndar till ordet, och

all - tid blir väl. Och om jag ej kän - ner min
Je - sus lik - väl. Min synd är mot Je - sus som
hål - ler dock i. Du, Gud, är min ful - la rätt-
där blir det dag. När an - dra bli ri - ka och

lyc - ka all - tid, I tron up - på or - det jag dock hafver frid.
gni - sta mot haf, Hon slock-nar, för-svin - ner i dju - pa-ste graf.
fär - dig - het än, Och du all min styr - ka. Jag sä - ger i-gen:
jag dem ej lik, Jag skå - dar i or - det, Och där är jag rik.

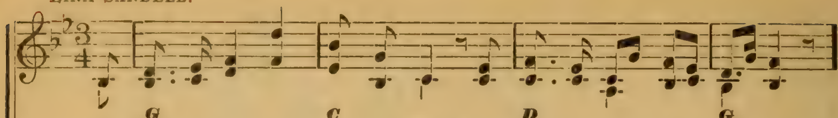
Kör:

Ack, sa - li - ga ro, På Je - sus få tro Och haf-va Guds ord i sitt bo!

No. 716. Kristi himmelsfärd.

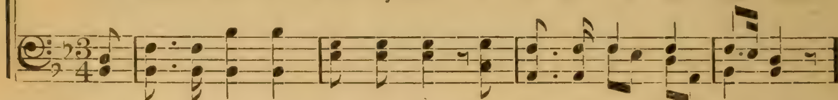
No. 717. Vid Jesu hjärta är lugnt.

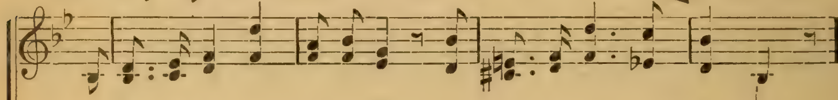
LINA SANDELL.

G C D G
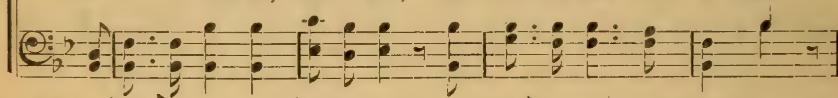
1. Vid Je - su hjär-ta är det lugnt Trots stormar -na på jor - den.
2. Här vill det sy - nas mången gång, Som skul-le allt gå un - der.
3. Du, Her-re, Her - re, skall lik-väl Till slut be - hål - la se - ger,
4. Din tröt-ta duf - va trifs ej här I vi - da ö - de - mar - ken.

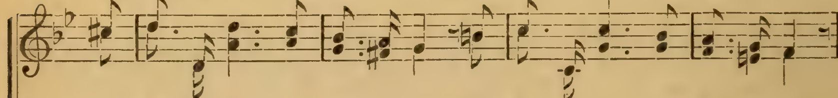

G C D G

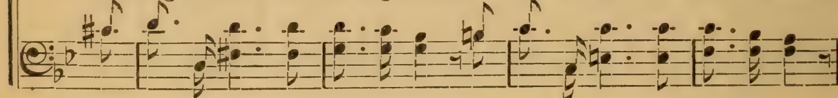
Trots allt, som här kan bli mig tungt, Är han min frid dock vor - den.
Här blan-das suc-kan i min sång, O Her - re, mån - ga stun-der.
Och blott i dig min ar-ma själ Sin tröst och styr - ka ä - ger.
Så för då hen-ne, Her-re kär, Till - ba - ka hem till ar - ken.

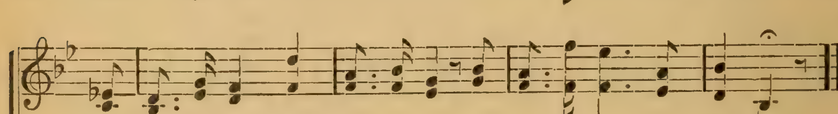

B Em A D

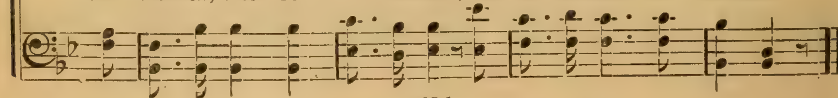
Visst bru-sa djup än här, än där, Men öf - ver dju - pen han mig bär.
Men vid ditt hjär- ta in - nan kort Dö ti - dens al - la miss-ljud bort,
Du skall full-bor - da hvad du sagt, Jag trö-star på din nåd och makt.
Hon läng-tar från en stor-mig strand, Till glädjen på din hög - ra hand,

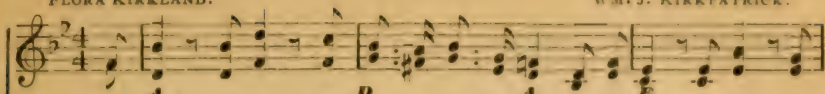
G C D G

Vid Je - su hjär - ta är det lugnt Trots stormarna på jor-den.
Fast-än det sy - nes mån-gen gång, Som skulle allt gå un-der.
Du, Her - re, Her - re, skall lik-väl Till slut be-hål - la se-ger.
Så häm-ta, Her - re Je - sus kär, Din duf-va hem till ar-ken.

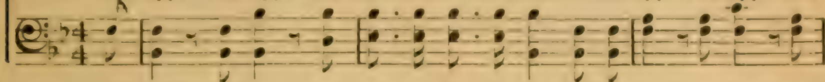

No. 718. Julen kommen är.

FLORA KIRKLAND. WM. J. KIRKPATRICK.

1. Vak upp! Vak upp! Nu julens glans sig sprider. Vak upp! Vak upp! Nu
2. Vak upp! Vak upp! Mu - si-kens to-ner klinga. Vak upp! Vak upp! I
3. Vak upp! Vak upp! Väl-sig-nel-ser nu flö-da. Vak upp! Vak upp! Allt

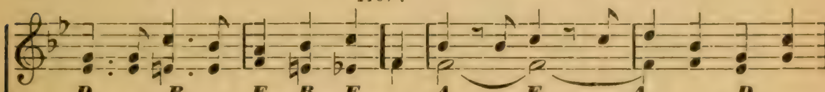

mörkret svunnit hän. Från him - len lju - set kom - mit har Till
rymden e - kot hörs; Ty kun - gars kung är lagd på strå, När
är till ju-bel stämdt. Till jor - den gåf - van räc - kes ner Med

Kör.
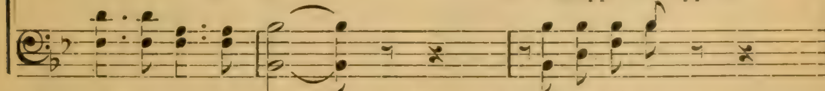

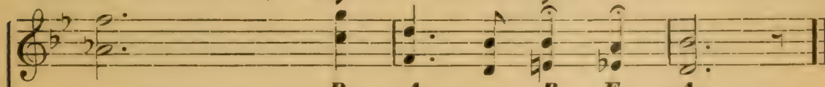
världen som i mörkret var. Vak upp! Vak upp! Stå upp, o värld! Nu
änglars sång vårt ö - ra når. Vak upp,..................
undran himlens här det ser.

ju - len kommen är. Vak upp! Vak upp! Vak upp! Vak
Vak upp! Vak upp!

upp! (Vak upp! Vak upp!) Nu ju - len kom - men är.

No. 719. Tyst, tyst, så tyst!

ERIC. MISS M. LINDSAY.

6. Själ, hör, ack, hör,
Hvad sång i himlens höjd.
Det är för dig det varder sådan fröjd.
Själ, själ, själ, själ,
Vill du ej komma då?
Kom, kom, :,: att himlen fröjdas må!

7. Tyst, tyst! Var tyst!
Nu stänges himlens port.
Säg, arma själ, har du ej bättring gjort?
Tyst, tyst! Tyst, tyst!
Din lefnads sol gått ner.
Tyst, tyst! :,: För dig ej nåd finns mer.

No. 720. För sent.

(Sjunges som No. 719.)

ALFRED TENNYSON.

1. Sent, sent, så sent,
Och natten mörk och kall!
Sent, sent, så sent,
Men dörren öppnas skall.
||: För sent, för sent!
I fån ej komma in. :||

2. Vi sakna ljus,
Men nu vi ångra det.
Ser Herren oss,
Nog har han skonsamhet.
||: För sent, för sent!
I fån ej komma in. :||

3. Ej ljus—så sent!
I mörker utan hus!
O, låt oss in,
Att vi må finna ljus!
||: För sent, för sent!
I fån ej komma in. :||

4. Ha vi ej hört,
Att brudgummen är mild?
O, låt oss in,
Fast sent, att se hans bild!
||: Nej, nej, för sent!
I fån ej komma in. :||

No. 721. Barndomshemmet.

1. O, min - nes du barn-domens lyckli-ga da - gar, Då du af din mo-der om - hul-da - des ömt? O, minns du, hur of - ta om Je - sus hon tal - te? Säg, har hen - nes ord i ditt hjär-ta du gömt?

2. O, minns du, min vän, när hon ö-go nen lyk-te, Din äl - skan-de mo-der, vid döds-flo-dens rand? O, minns du, när han - den till af - sked hon räck-te Och hvi - ska - de: Möt mig i himmelens land?

3. O, minns du, min vän, den hög-tid-li-ga stunden. Då bland Herrens vän-ner i temp - let du stod Och af - gaf ett löf - te att lef - va för Je - sus, Som för dig så kär-leks-fullt ut-göt sitt blod?

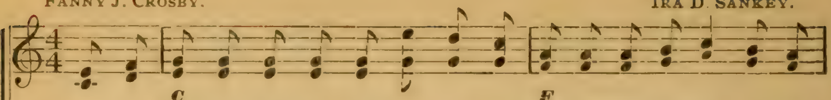
4. Min vän, o, så stan-na dock å-ter för Jesus! Det lif, som du ä-ger, så fort flyk-tar bort. Be - sin - na, att snart må - ste rä - ken - skap gö-ras, Och dö - den kan kom-ma till dig in-om kort.

KÖR. Jag vill å - ter - se dig på uppståndelsens morgon, När släkter - na al-la sin dom sko - la få. Hur förskräck-ligt, min vän, om för-dömd du skall blif-va Och, bort-stött från Her-ren, i mörker sist gå!
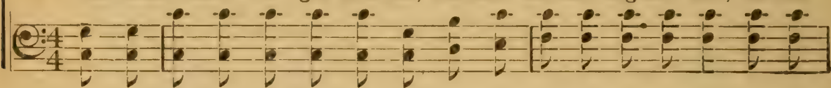
D. C.

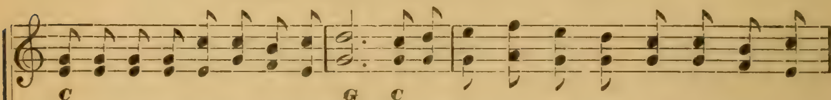
No. 722. Hvilken skara!

FANNY J. CROSBY. IRA D. SANKEY.
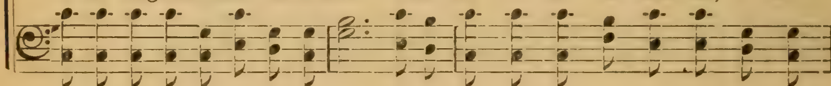

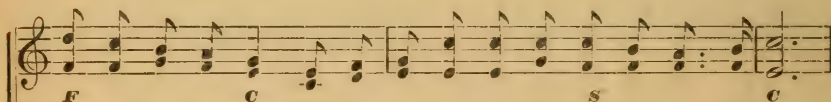
1. O, den lju - sa, gyll-ne morgon, då han kommer, mänskans Son, Och i
2. När de ut - i tron af - som-na - de af Je-sus väckas opp Att ur
3. När vårt ö - ga skå-dar sta-den med dess ga-tor och dess hus Och dess
4. Han skall visser - li - gen kom-ma, tim-men närmar sig allt fort, Då den

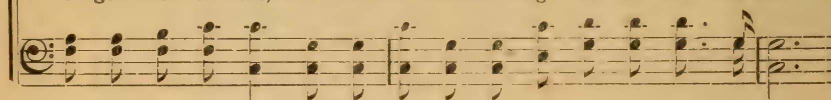

glans och majestät han skall sig te! Då ur al - la folk han kal - lar själf de
grafvars tystnad, hafvens djup uppstå Och i skyn de Je-sus mö - ta, ful - la
flod, som flyter fram som klar kristall, När de kä-ra, som måst skil - jas, å - ter
ef-ter-längtade skall va-ra här. I ett nu vi då för-vand-las, i ett

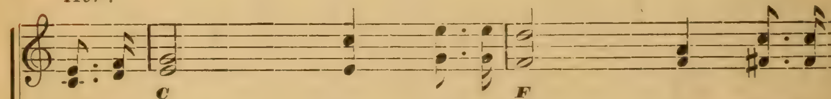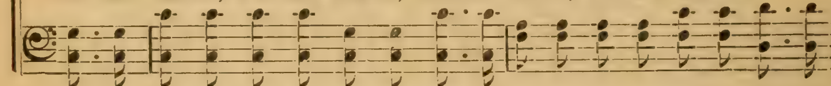

si - na fjär-ran från, Hvil-ken ska - ra å - ter - lö - sta då vi se!
ut - af himmelskt hopp, Hvil-ken ska - ra, hvil-ket se - ger - ju - bel då!
mö-tas få i ljus, Tänk, hur gladt en vän en an - nan häl - sa skall!
ö - gon-blick så kort, För att se - dan e - vigt va - ra ho - nom när.

Kör:

Hvil-ken ska - - ra, hvilken ska - - ra, Hvil-ken
Hvil-ken ska-ra, hvil-ken ska-ra, hvilken ska-ra, hvilken ska-ra,

ska-ra å - terlö-sta där på himlens blomsterstrand! Hvilken ska - ra,
skara, hvilken skara,

hvil-ken ska - ra E - vigt hem-ma där i fri - dens säl - la land!

No. 723. Hem. hem!

BETTY EHRENBORG.

1. Hem, hem, namn som hug-sva- lar! Hem, hem, fin-nes du här?
2. Hem, - hem, ön - ska-de hvi - la! Säl - la, o - stör-da ro!
3. Sjä - len här al-drig fann dig, Hem på döds- da-lens stig.

Läng - tan städs om dig ta - lar, Till dig står allt mitt be - gär.
Sjä - len rast-lös skall i - la, Tills i din famn hon får bo.
Je - sus strid-de och vann dig, Je - sus dig skän-ker åt mig.

Hem, hem, ljuf - li - ga hem! Låt mig gå dit, där du är.
Hem, hem, o - sed -da hem! Sta-digt dig bi - dar min tro
Hem, hem, sa - li - ga hem! Je - sus mig vän - tar hos dig.

No. 724. Ej silfver, ej guld.

JAMES M. GRAY, D. D, D. B. TOWNER.

D A

1. Ej silf - ver, ej guld har för - värf-vat mig frälsning, Ej jor - di - ska
2. Ej silf - ver, ej guld har mitt skuld-bref ut-plå - nat; Nej, där - till min
3. Ej silf - ver, ej guld kun-de, då jag var fjärran, Mig till - trä - de
4. Ej silf - ver, ej guld kan för - skaf-fa mig in-gång Till him - len, som

D A D

skat - ter ha fri - köpt min själ. Nej, blo - det på kor - set är
skuld var för stor och för svår. Blott blo - det på kor - set den
vin - na till Gud och hans nåd; Men blo - det på kor - set, det
syn - den mig ut' - stängt i - från. I blo - det på kor - set för

G D E A E A

pri - set jag ko - stat, Den en - föd - de So - nen gafs ut för mitt väl.
kun - de bort-ta - ga, Blott där - i för - loss-ning från syn-den jag får.
för - de mig nä - ra. Hvad djup och hvad höjd i den e - vi-ges råd!
so - ning dock vin-nes, Och hem kommer å - ter den ir - ran-de son.

Kör:

D A

Fri-köpt jag är...... .... men ej med silf - ver,
Friköpt jag är, friköpt jag är men ej med silf-ver,

Å-ter - löst.......... men ej med guld. O, hvil-ket
Å - ter-löst, å - ter-löst men ej med guld.

pris:........ med dy-ra blo - det Han ut-plå-nat all min skuld!
O,hvilket pris: med dy-ra, dy-ra blodet

No. 725. Nästan en kristen.

P. P. B. P. P. Bliss.

1. "Nä-stan en kri-sten— Än har jag tid. Snart vill jag bör - ja
2. "Nä-stan en kri-sten"—Ti - den är kort! "Nä - stan en kristen"—
3. "Nä-stan en kri-sten"—Stan-na och lär! "Nä - stan en kristen"—

Sö - ka min frid," Mån - gen i blind - het så Sä - ger till
Gå ic - ke bort! Je - sus dig ma - nar på, Äng - lar i
Dö - den är när. "Nä - stan" då ej för-slår. Trots hvar - je

Anden: "Gå! När det blir läg- ligt, då Ger jag dig bud."
vän-tan stå, Vän - ner i bön ock-så. Nu vänd dig om!
tvif-lans tår Rys - lig din dom du får: Dör - ren är stängd!

No. 726. Är ditt fönster öppet?

P. P. B. P. P. Bliss.

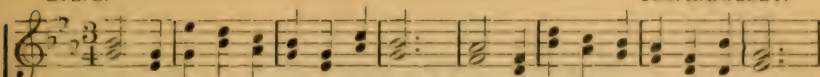
1. Ser du ju - de - fån - gen gö - ra knä - fall, Ber mor - gon, mid-dag—äf - ven kväll? I sin kammar' tänker han på Si - on Lik en fån - ge i sin cell.
2. Var ej rädd att gå i he - ta ug - nen, Skräcks ej att gå i le - jons grop! Da-niels Gud vill frälsa dig från dö - den, Han vill sän-da äng - lars hop.
3. Fat-ta mod, Guds barn, var ic - ke räd - der, Om Fräl - sa - ren med gläd - je sjung! Vänd ditt an-sik-te mot Si - ons höj - der! O, tag mot din ä - rans kung.

Kör:

Är ditt fön-ster öppet mot Je-ru - sa-lem? Som en fån - ge här en li - ten tid du är. Vän - tar du din konungs ankomst från himlen Att dig häm - ta från be-svär?

No. 727. Simon Jona, älskar du mig?

D. S. S. — Jno. R. Sweney.

1. "Si mon Jo na, säg, älskar du mig Mer än dessa," som äro med dig?
2. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig?" Frågan ställer jag ensamt till dig.
3. "Si mon Jo na, säg, älskar du mig?" Den-na frå-ga har vikt ut- i sig,
4. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig?" Led då fåren från törnbeströdd stig
5. "Si-mon Jo-na," en frå-ga blott till, Som jag härmed dig hemställa vill:

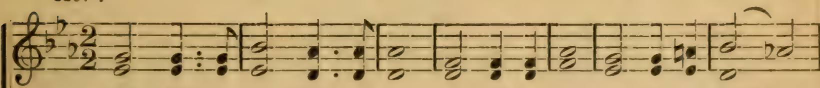

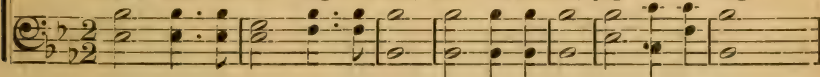
Har jag he - la ditt hjärta? o, säg! Min frå-ga upptag, och den öfverväg!
Pröf-va, pröfva dig no-ga i - gen, Är jag al - le-na af hjärtat din vän?
Ty det yp-per-sta bu-det består Ut - i ren kärlek, som aldrig förgår.
Upp till ängar, som grönskande stå, Friskt vatten gif dem att dricka också!
Om du älskar, så "föd mi-na lamm," Af kärlek tag dem då ömt i din famn!

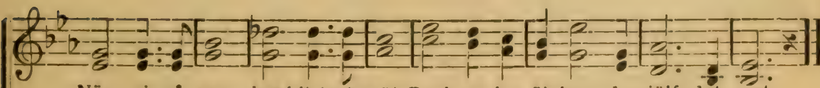

Kör:

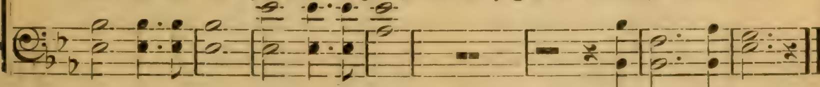

"Ja, Her - re, all - ting du vet, Du vet så väl, jag älskar dig."

När ej så var, jag bit-tert grät, Dock nu jag älskar, du själf det vet.

Used by per. Mrs. Jno. R. Sweney, owner of copyright.

No. 728. Invigningssång.

J. B. — J. B. Blomqvist.

1. Mil-de Fa - der, när vi sam-las Kring ditt ord i det - ta hus,
2. Låt oss här i en - dräkt mö-tas, Hö - ga, lå - ga, sto - ra, små,
3. Låt allt jämt din hel - ge An - de Hvi - la öf - ver dem, som här

Var oss då be - ständigt nä - ra, Led oss i din san-nings ljus!
När vi hung-ran-de och ar - ma Kom - ma hit, o, låt oss då
Sko-la vitt - na om din kär-lek, Om din sanning, Her - re kär!

Sänd din An - de till oss ne - der, Låt din kraft bland oss bli spord
Ut - i frid få sit - ta ne - der Vid ditt ri - ka nå - des - bord!
Hjälp ock oss att tro - get hö - ra Or - det om vår Her-re Krist!

Till att väc - ka, trö - sta, var-na, Sam - la män-skor till din hjord!
Her - re, vär - des där oss mät-ta Med ditt e - get dy - ra ord!
"Je-sus, för oss död, uppstån-den," Lju - de här båd' först och sist!

No. 729. Stäm in i änglars kor.

DAWLING. HENRY CAREY.

1. Stäm in i äng - lars kor Och sjung hans kär - lek stor,
2. En smä - lek stor han bar, Den kal - ken bit - ter var
3. Hans nåd är rik och varm; Vår sång är svag och arm
4. Dock om än svagt, än - då Hans pris vi sjun - ga må

Hans ä - ra sjung. Han, som re - ge - rar där, Äng - lars be-
För oss han tog. Guds äng - lar så - go ned Med häp-nad,
I stof - tet här; Men ack, i ljus en gång, I e - vig -
På bar - na - vis. Hans mak - ten, ä - ran är, Han kun - ga-

un - dran är, Och nåd han till oss bär, Vår Gud och kung.
hur han led. Min själ, fall ned och bed: För dig han dog.
he - ten lång, Vi sjun - ga bätt - re sång Åt ho - nom där.
spi - ran bär. I hel - gon, sjun - gen där Och här hans pris.

No. 730. America.

S. F. SMITH.

1. My country, 'tis of thee,
Sweet land of liberty,
Of thee I sing.
Land where my fathers died,
Land of the pilgrims' pride,
From ev'ry mountain side
Let freedom ring!

2. My native country, thee,
Land of the noble, free,
Thy name I love.
I love thy rocks and rills;
Thy woods and templed hills;
My heart with rapture thrills
Like that above.

3. Let music swell the breeze,
And ring from all the trees,
Sweet freedom's song!
Let mortal tongues awake,
Let all that breathe partake,
Let rocks their silence break,
The sound prolong!

4. Our father's God, to Thee,
Author of liberty,
To Thee we sing:
Long may our land be bright
With freedom's holy light!
Protect us by Thy might,
Great God, our King!

No. 731. Oss välsigna.

S. J. Hedborn. Ph. Nikolai.

Oss väl - sig-na och be - va-ra, Med nåd ditt an-sik - te för - kla - ra

Och vänd det till ditt folk med frid! Här ditt namn vi vil - ja sjun - ga

Och se-dan med en he-lig tun-ga Dig lof-va, Gud, till e-vig tid

Med di-na ke - ru - bim Och di - na se-ra - fim. Ho - si - an - na!

He - lig är Gud, All världens Gud, All kraft och nåds och visdoms Gud.

Ackord-tabell, för Guitarr.

C DUR. G DUR.

C F S | G C D | F♯ F♯m

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

EADGBE

A DUR. D DUR.

A D E | D G A | Högt B Em

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

E DUR. F DUR.

E A B | F B♭ C | Am Dm

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Fyra olika sätt att anslå strängarne, i tre olika sorts takt.

I II III IV

4/4:

I	II	III	IV
E E / B B / G G G G / B B	E E / B B / G G G G / B B	E E / B B / G G / B B	*E E / B B / G G G G / B B

3/4:

I	II	III	IV
E E / B B / G G G / B	E / B B / G G / B	E E / B B / G / B	E / B B B / G G / B

6/8:

I	II	III	IV
E E E E / B B B B / G G G G / B B	E E / B B B B / G G G G / B B	E E / B B / G G / B B	E E / B B B B / G G G G / B B

OBS. **B**, betyder bas-strängen, G, G-strängen; B, B-strängen; E, E-strängen eller qvinten. Alla strängar som äro märkta rätt öfver hvarandra, anslås på en gång.

*) Anslås fortare.

ÄMNESREGISTER.

No.

Mission.

Morgon och afton.

Nationalsång.

Nattvarden.

(Se äfven "Jesu Blod" och "Jesu Lidande.")

Ordination.

Pånyttfödelse.

Rening i Jesu blod.

Sinnesändring och tro.

Strid och seger.

Sådd och skörd.

Söndagsskolan.

Tidens korthet.

Tillflykt.

Trygghet.

Tröst.

Ungdomssånger.

SOLO, DUETTER OCH KÖRSÅNGER.

Duetter med kör.

Körsånger.

Nedanstående register innehåller inga s. k. klassiska körsånger, utan i stället enkla, lättlärda. Det oaktadt rekommenderas de till både större och mindre körer, ty den enkla körsången har varit och är än i dag till stor välsignelse vid våra sammankomster.

---

* Kan äfven, med god effekt, sjungas som solo från början och till kören.
** Kan äfven, med god effekt, sjungas som duett från början och till kören.

REGISTER,

Upptagande sångernas begynnelseord och nummer, äfvenså rubriker och ofta förekommande uttryck hvilka lätt fästa sig i minnet.

No.

H.

I.

J.

